SISMANOGLIO

ΣΥΛΛΟΓΗ

ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΚΑΙ ΘΕΙΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ

ΤΩΝ ΤΕ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ, ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩΝ ΣΥΝΟΔΩΝ ΑΜΑ ΔΕ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΩΝ,

Σωὶ πάτις ηφὶ ἁβὶ λοιπῶν Ἁγίων Πατέρων ἁβὶ κατ' ἰδίαν ὁροθετησάντων, ηφὶ ὑπὸ Σωόδων οἰκυμενικῶν, ἢ τοπικῶν θεωρηθέντων.

Συλλεχθέντες ἐκ διαφόρων βιβλίων, ϗ τυπωθέντες μετὰ διὰ προτροπῆς ϗ ἀφαλώματος,

ΤΟΥ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΑΖΑΡΕΤ,

ΚΥΡΙΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΝΕΟΦΥΤΟΥ

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΥ.

ἀψπζ'. ΕΝΕΤΙΗ,ΣΙ. 1787.

ΠΑΡΑ' ΑΝΤΩΝΙΩ, ΤΩ͂ ΒΟΡΤΩΛΗ.

Con Licenza de' Superiori, e Privilegio.

A41

NOI RIFORMATORI

Dello Studio di Padova.

AVendo veduto per la fede di Reviſione, ed Approvazione del Pubblico Reviſor *Don Natal dalle Laſte* nel Libro Intitolato *Canoni Eccleſiaſtici. M. S. Stampa in Greco*, non v'eſſer coſa alcuna contro la Santa Fede Cattolica, e parimente per Atteſtadel Segretario Noſtro, niente contro Principi, e buoni coſtumi concediamo Licenza a *Antonio Bortoli* Stampator di Venezia, che poſſi eſſere Stampato, oſſervando gli ordini in materia di Stampe, e preſentando le ſolite Copie alle Pubbliche Librarie di Venezia, e di Padova.

Dat. li 26. Maggio 1787.

Andrea Querini Rif.

Zaccaria Vallareſſo Rif.

Franceſco Peſaro Cav. Proc. Rif.

Regiſtrato in Libro a Carte 227. al Num. 2102.

Giuſeppe Gradenigo Seg.

Regiſtrato à Carte 144. in queſto Magiſtrato contro la Beſtemmia.

Vicenzo Minotto Seg.

ΣΤΙΧΟΙ

ΓΑΜΒΙΚΟΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΑΝΟΝΑΣ,

Γῶτα σ', κεραῖατ' εἰρήκει μία,
Χεισὸς παρέλθῃ μηδαμῶς ἐκ τῦ νόμυ,
Τύπτε χάειν σὐδάδ' ξωηγμένα,
Εὕροις κεραίας πάνθ', ἕως μιᾶς νόμυ,

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΡΕΑ.

Ἄσοι καθαρῶς σὺ βίβλῳ Ταύτῃ θέτο,
Ὁ ἀρχιθύτης Ναζαρὲτ ἐνδὺς τύποις
Νεως· Νεόφυτος ὡς αὖ ξωτόμως
Ἐντυγχάνοντε τοῖς δὲ καὶ σφόδρ' ἐμμενῶν,
Σώζῃ μὲν αὐτὸς, τῦ δέ γε μνείαν ἔχῃς.

ΤΟΙΣ ΕΝΤΕΥΞΟΜΕΝΟΙΣ

ΤΟ τῷ ἀναγκαιοτάτῳ, καὶ ὠφελεσάτῳ τυτωνὶ θεόῳ Καμόμῳ χρῆμα. (διὰ τύτων γὰρ ἁπλαῶς πρὸς τὴν ὀρθοδοξίαν ὁδηγόμεθα, καὶ τὸ ὀρθὸν δόγμα τῆς Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας ὀρθῶς φυλάττομεν. καὶ ὁ μὲν ἀσύριος μῦς καταβάλλεται. ἡ δὲ καθολικὴ τῦ Χριστῦ Ἐκκλησία θριαμβύσα κατὰ παντὸς τῆς αἱθιοπικῆς αὐτῆ ἔχει τὰ τρόπαια.) ἑωρακὼς ἐγὼ ὅτι μονομαχὶ παρῆλθε, καὶ λήθης ἔργον χεδὸν ἐγένετο ὑπὸ τῦ παμδαμάτορος χρόνυ· (τῇ μὲν, διὰ τὸ ἐν διαφόροις βιβλίοις αὐτὸς ἐγγεγράφθαι, καὶ πόνου οὐσμικροῦ ἐκ τύτυ παρέχειν τοῖς ἀντιγράφειν τύτυς ἐθέλυσι. τῇ δὲ, καὶ διὰ τὸ ἀπατᾶσθαι τολλὰς ὑπὸ πολλῶν καὶ διαφόρων χειρογρά-

φων τιμῶν Καμομικῶν, μύθους ὀθνείους μᾶλλον ἢ Καμόμας θείους ἐχόντων. ὅθεν οἱ μὲν θεῖοι Καμόμες ἠμέλλωται τὰ δὲ αἰώνυμα ἐκεῖνα Καμομικὰ, βλάβλιν ὑ τιὼ τυχόσαν τοῖς μετερχομένοις αὐτὰ κ᾽ ἀπάτλω ἐμποιῦσι,) προήχθλω τότους συλλέξαι ἐκ διαφόρων βιβλίων, καὶ τύποις ἐκδῦναι, προσθήκης δίχα ἢ ἀφαιρέσεως. ἀλλ᾽ ὡς ἔχουσιν ἐμπνλωθέντες παρὰ τῶ Ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων, κ᾽ λοιπῶν Ἁγίων Πατέρων. ἵνα ἀπόνως, καὶ δ᾽ώνως, τὸ λοιπὸν τῷ ἐμαυτὸ γένει τιὼ κτῆσιν τότων παράσχοιμι· κ᾽ ζῆλον τῆς περὶ τότους μελέτης προμηνῦσαι μι. κ᾽ ὅπως οἱ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶ τότους φέροντες, δι᾽ αἰσθήσεως συνεχοῦς, κ᾽ θεωρίας, πληρῦσι προφητικῶς τὸ σόμα αὐτῶ ἀγαλλιάσεως. διὰ τότων γὸ τῶ Ἱερῶν Καμόνων κρατυνόμενοι τὰ τῆς Ἐκκλησίας δόγματα, καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ εἰρλνὴ ἐν ἡμῖν πραγματόνεται. ἅτε ἡ παράβασις καὶ ἀθέτησις αὖθις τότων, ζημίαν μεγίστην ἡμῖν ἐπάγει· περιχαρῶς δν ἀδελφοὶ τότους, καὶ παρ᾽ ἐλπίδα ἐν τύποις ἰδόντες, καὶ ἐν

δελε-

δελεχῶς ἐμμελετῶντες, ἐμὸν τὸ ὑπὲρ τότου πονήσαντος καὶ τῶ πρὸς τύπον συνεργησάντων, κ᾽ αὐαλωσάντων ἐν ταῖς πρὸς Κύριον ὑμῶν δύχαῖς μνείαν ποιεῖν μὴ ἀπαξιώσητε.

Ἁγάπιος Ἱερομόναχος ὁ
Ἐκ Δημητζάνης. Πελοποννήσιος.

ΠΙΝΑΞ.

ΚΑΤ' ΕΙΔΟΣ.

Τῶν περιεχομένων ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ.

ΠΕΡΙ' ΨΗΦΟΥ ΚΑΙ' ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ.

Κανὼν ά. ῥβ' Ἀποστόλων. ὁ. δ'. τῆς ά. ὁ ιϑ'. τῆς εὐ Ἀντι. ὁ ιγ'. καὶ μϑ'. τῆς εὐ Καρ. ὁ ς'. τῆς ά. καὶ ὁ β'. τῆς β'. ὁ ν'. τῆς ἐν Καρϑ. ὁ ς'. τῆς εὐ Σαρδι. ὁ κέ. τῆς ἐν Λαοδι. ὁ λ'. ῥβ' Ἀπος. καὶ ὁ γ'. τῆς ζ'. ὁ ιή. τῆς εὐ Καρ. ὁ λς'. ῥβ' Ἀπος. καὶ ὁ ζ'. καὶ ή. τῆς εὐ Αντιο. ὁ ί. τῆ Μεγάλῃ Βασιλ. ὁ ις'. τῆς ά. καὶ β'. λεγομένης. ὁ δ'. τῆς εὐ Σαρδι.

Τίς Ἐπίσκοπος γίνεται καὶ τὶς ὰ γίνεται.

Ο' π'. ῥβ' Ἀπος. οζ'. ῥβ' αὐτῶν. ὁ ιζ'. τῆς ά. καὶ β'. λεγο. ὁ ί. τῆς εὐ Σαρδι. ὁ ιβ'. τῆς εὐ Λαοδι. ὁ κή. τῆς δ'.

Τίνα δεῖ ποιεῖν τὸν Ἐπίσκοπον.

Ο' λή. καὶ μά. ῥβ' Ἀπος. καὶ μ'. ῥβ' αὐτῶν.

ὁ κέ. τῆς εὐ Ἀντιο. καὶ κδ'. τῆς αὐτῆς. ὁ κς': τῆς δ'. ὁ ιϑ'. τῆς εὐ Τρὰλ. ὁ γ'. τῆς εὐ Καρϑ. καὶ μγ'. τῆς αὐτῆς: καὶ έ. τῆς αὐτῆς. καὶ ιδ'. τῆς αὐτῆς. καὶ ὁ δ'. τῆ μεγάλῃ Βασιλείᾳ.

Τίνα δεῖ μὴ ποιεῖν τὸν Ἐπίσκοπον.

Ο' ιδ'. καὶ λέ. καὶ λδ'. καὶ ς'. ῥβ' Ἀπος. ὁ ιγ'. καὶ κβ'. τῆς εὐ Ἀντι. καὶ ὁ κά. τῆς αὐτῆς. καὶ ὁ ά. τῆς εὐ Καρϑα. ὁ ά. τῆς εὐ Σαρδι. καὶ ὁ β'. ταύτης. ὁ ις'. τῆς εὐ Ἀντι. καὶ κά. τῆς αὐτῆς. ὁ ιή. τῆς εὐ Ἀγκύ. ὁ ις'. τῆς ά. καὶ ὁ ιβ'. τῆς ἐν Σαρδι. ὁ ν δ'. καὶ κς'. καὶ λγ'. τῆς εὐ Καρϑα. ὁ κδ'. τῆς δ'. ὁ κ'. τῆς ἐν Τρὰλ. ὁ ιά. τῆς ἐν Σαρδι. ὁ β'. τῆς δ'. καὶ ιϑ'. τῆς ζ'. ὁ δ'. τῆς αὐτῆς. ὁ κϑ'. τῆς δ'. ὁ ιβ'. τῆς εὐ Τρὰλ. ὁ ιή. τῆς ζ'. ὁ κζ'. καὶ ις'. τῆς εὐ Τρὰλ. καὶ κή. τῆς αὐτῆς· ὁ ις'. τῆς ά. καὶ β'. λεγομ. ὁ ιά. τῆς ἐν Σαρδι. καὶ ὁ ά. τῆς ἐν Καρ. ὁ ρκά. τῆς αὐτῆς. ὁ ιβ'. τῆς ἐν Σαρδ. ὁ ιβ'. τῆς ἐν Ἁγία Σοφία. ὁ δ'. καὶ ιά. τῆς ἐν Ἀντι. ὁ ζ'. τῆς ἐν Σαρδι. ὁ ή. καὶ κά. καὶ έ. τῆς αὐτῆς· ὁ ιβ'. τῆς ἐν Ἀντι. ὁ μ'. τῆς εὐ Λαοδι. καὶ νς'. καὶ ος'. τῆς εὐ Καρ. ὁ γ'. τῆς ἐν Σαρδι. ὁ ϑ'. τῆς δ'. ὁ έ. καὶ ιγ'. τῆς ἐν Σαρδι. ὁ ιϑ'. τῆς ἐν Καρϑ. ὁ ς'. τῆς ἐν Ἀντι. ὁ ιγ'. τῆς εὐ Καρϑ. ὁ κβ'. καὶ πά. καὶ κγ'. καὶ λβ'. καὶ λέ. καὶ πς'. καὶ ρζ'. καὶ ρή. καὶ ρκγ'. καὶ ρκδ'.

καὶ ρλβ'., καὶ ρλγ'. τῆς αὐτῆς. ὁ β'. τῷ Ἁγίῳ Κυείλλῳ ὁ έ. πάπ. ὁ ς'. τοῦ Ἀπος. καὶ κδ'. τῆς ἐν Ἀντι. ὁ λά. τῆς ἐν Τρύλ. ὁ κέ. τῆς δ'. ὁ οδ'. τῆς ἐν Καρθ.

Τίνες εἰς κατηγορίαν Ἐπισκόπου δεκτοί.

Ο' ς'. τῆς β'. ὁ κδ'. τῆς δ'. ὁ ή. καὶ θ'. καὶ ιθ'. τῆς ἐν Καρθ. ὁ οέ. τοῦ Ἀπος. καὶ οδ'. τοῦ αὐτῶν. ὁ ιβ'. τῆς αὐ Καρθ. ὁ ιδ'. τῆς ἐν Ἀντι.

Περὶ ἐπαρχιῶν.

Ο' ή. τῆς γ'. ὁ ιβ'. τῆς δ'. ὁ ιζ'. τῆς αὐτῆς καὶ ὁ κέ. τῆς ἐν Τρύλ. ὁ ρζ'. τῆς αὐ Καρθ. ὁ νζ'. καὶ ψή. τῆς ἐν Λαοδι. ὁ νγ'. τῆς ἐν Καρθ.

Περὶ Σωόδων καὶ Θρόνων.

Ο' λζ'. τοῦ Ἀπος. ὁ έ. τῆς ά. ὁ ιθ'. τῆς δ'. ὁ β'. τῆς αὐ Ἀντιοχ. ὁ ς'. τῆς ζ'. ὁ ψέ. τῆς αὐ Καρθ. ὁ ρκζ'. ὁ ιδ'. ὁ πέ. ταύτης. ὁ γ'. τῆς β'. καὶ ὁ λς'. τῆς ἐν Τρύλ. ὁ ζ'. τῆς ά. ὁ λθ'. τῆς ἐν Τρύλ. καὶ ὁ νή.

Περὶ

Περὶ πρεσβυτέρων, Διακόνων καὶ Ὑποδιακόνων, τίνες ἱερωθήσονται καὶ τίνες οὐχ ἱερωθήσονται, καὶ περὶ χειροτονίας αὐτῶν.

Ο' β'. καὶ ὁ ιζ'. καὶ ὁ ιή. καὶ ὁ κά. τοῦ Ἀποστολ. ὁ ιβ'. τῷ μεγάλῳ Βασι. ὁ β'. τῆς ά. ὁ ιδ'. Καὶ ὁ ιγ'. τῆς ἐν Τρύλ. ὁ ιά. τῆς ἐν Καισαρείᾳ. ὁ ιγ'. τῆς ἐν Λαοδι. ὁ έ. τῆς Τρύλλ. ὁ λς'. τῆς ἐν Καρθ. ὁ ιδ'. τῷ μεγάλῳ Βασιλ. ὁ νζ'. τῆς ἐν Καρθ. ὁ ς'. τῆς δ'. ὁ πθ'. τῆς ἐν Καρθ.

Τίνα δεῖ τὸν ἱερέα προσάγειν.

Ο' τοῦ Ἀπος. καὶ ὁ νζ'. τῆς ἐν Τρύλλ. καὶ ὁ κή. καὶ λβ'. τῆς αὐτῆς καὶ λζ'. τῆς ἐν Καρθ.

Τίνα δεῖ ποιεῖν τὸν ἱερέα καὶ τίνα μὴ ποιεῖν.

Ο' έ. καὶ ς'. τοῦ Ἀπος. ὁ ιγ'. τῆς δ'. καὶ ὁ μθ'. τῆς ἐν Καρθ. ὁ κδ' τῆς ἐν Λαοδι. ὁ πγ'. καὶ ζ'. καὶ ή. καὶ ιά. καὶ ιβ'. καὶ ιγ'. καὶ κέ. καὶ κζ'. καὶ κή. καὶ κθ'. καὶ λά. τοῦ Ἀπος. ὁ θ'. τῆς ά. καὶ β'. ὁ ί. καὶ ιά. τῆς ἐν Καρθ. ὁ λβ'. καὶ λγ'., καὶ μβ'. καὶ μδ'. μς'. μζ'. νί. νγ'. νς'. νζ'. νή. νθ'. ξ'. ξδ'. ξή. τοῦ Ἀπος. ὁ θ'. τῷ Νικολάῳ Παζιάρχῃ ὁ ιγ'. τῆς

δ'.

δ'. καὶ ὁ ζ'. τῆς ἐν Ἀντιοχ. ὁ ιζ'. τῆς ά. ὁ ί. τῆς δ'. ὁ δ'. τῆς ἐν Λαοδι. ὁ ις'. τῆς ἐν Καρθ. καὶ ὁ γ'. τῆς αὐτῆς ὁ ιά. τῆς ἐν Ἀντιοχ. ὁ ιδ'. τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ ὁ γ'. τῆς ά. ὁ θ'. καὶ ις'. καὶ ί. τῆς αὐτῆς. ὁ λ'. καὶ δ'. τῆς ἐν Ἀντιοχει. ὁ ς'. καὶ κά. καὶ κγ'. καὶ κς'. καὶ λ'. καὶ κθ'. τῆς ἐν Τρύλλ. ὁ κζ'. τῶ μεγ. Βασιλ. ὁ ιβ'. τῆς ά. καὶ β'. ὁ ιγ'. τῆς αὐτῆς· ὁ λά. καὶ πγ'. καὶ ηθ'. τῆς ἐν Τρύλ. ὁ λγ'. τῆς ἐν Καρθ. ὁ ιέ. τῆς ἐν Ἀγκυ. ὁ ζ'. καὶ θ'. καὶ ί. καὶ ιγ'. τῆς ἐν Καισαρεία. ὁ θ'. τῆς ἐν Ἀντιοχ. ὁ πδ'. καὶ λς'. καὶ μά. καὶ μβ'. καὶ νς'. τῆς ἐν Λαοδι. ὁ ιδ'. καὶ ιζ'. τῆς ἐν Σαρδι. ὁ ς'. καὶ ζ'. καὶ κ'. καὶ κέ. καὶ κζ'. καὶ μή. καὶ λά. καὶ κθ'. καὶ ρδ'. καὶ ρκβ'. τῆς ἐν Καρθ. ὁ ιζ'. καὶ ὁ τῶ μεγ. Βασι. ὁ ά. καὶ β'. τῆς ἐν Ἀγκυ. ὁ γ'. τῆς ἐν Τρύλλ. ὁ γ'. Νικολάυ Παζιάρχυ ὁ ιβ'. Καρθ.

Περὶ Διακόνων.

Οἱ ή. τῆς ά. ὁ ζ'. καὶ ις'. τῆς ἐν Τρύλλ. ὁ κ'. Λαοδι. ὁ ί. Ἀγκύ. ὁ ιγ'. τῶ μεγάλυ Βασι. καὶ ιδ'. τῶ αὐτῶ. ὁ ιέ. τῆς δ'.

Περὶ Ὑποδιακόνων καὶ ἐφορκιζῶν.

Οἱ κά. καὶ κβ'. καὶ μγ'. τῆς ἐν Λαοδικείᾳ.

Τίνες κληροῦνται καὶ τίνες ὐ κληροῦνται.

Οἱ ιθ'. καὶ κβ'. καὶ κγ'. καὶ ξά. καὶ οθ'. καὶ πβ'. τοῦ Ἀπος. ὁ ά. τῆς ά. ὁ λγ'. τῆς ἐν Τρύλλ. ὁ ή. τῆς ἐν Καισαρείᾳ ὁ γ'. τῶ Ἁγίυ Κυείλλυ ὁ ί. τῆς δ'. καὶ ὁ ιέ. τῆς ζ'.

Τίνα δεῖ ποιεῖν κλητικὸν καὶ τίνα μή.

Οἱ ιέ. καὶ ις'. καὶ κ'. καὶ κς'. τοῦ Ἀπος. ὁ έ. τῆς δ'. καὶ ὁ γ'. τῆς ἐν Ἀντι. ὁ ιή. τῆς ἐν Τρύλλ. ὁ θ'. τῆς ἐν Σαρδι. ὁ ς'. τῆς ἐν Καρ. ὁ μβ'. καὶ νδ'. καὶ νέ. καὶ νς'. καὶ ξβ'. τοῦ Ἀπος. ὁ ν'. τῆς ἐν Τρύλλ. καὶ μ'. τῆς ἐν Καρθ. ὁ γ'. τῆς δ'. ὁ ιά. τῆς ά. καὶ β'. ὁ ζ'. τῆς ἐν Καρθ. ὁ γ'. τῆς δ'. ὁ ιά. τῆς ά. καὶ β'. ὁ ζ'. καὶ ή. καὶ θ'. τῆς δ'. ὁ ιέ. καὶ κή. καὶ ρκέ. καὶ νθ'. τῆς ἐν Καρθ. ὁ θ'. τῆς δ'. ὁ κβ'. τῆς ἐν Καρθ. καὶ ξβ'. καὶ οθ'. καὶ λβ'. ταύτης ὁ ις'. τῆς ἐν Τρύλλ. ὁ λέ. τῆς ἐν Καρθ. ὁ ιδ'. τῆς δ'. ὁ λδ'. τῆς ἐν Τρύλλ. ὁ κβ'. τῆς δ'. καὶ κγ' Ταύτης. ὁ έ. καὶ θ'. καὶ κζ'. τῆς ἐν Τρύλλ. ὁ ί. τῆς ά. καὶ β'. ὁ κέ. τῶν Ἀπος. ὁ μδ'. καὶ μγ'. τῆς Λαοδι. ὁ κδ'. καὶ λς'. καὶ κ'., καὶ νδ'. καὶ ιέ. Ταύτης. ὁ κδ'. τῆς ά. καὶ β'. ὁ ις'. Καρθ. ὁ κά. καὶ λή. ταύτης. ὁ ς'. καὶ λβ'. καὶ νά. καὶ ξθ'. τῶ μεγάλυ Βασιλ. ὁ ιά. τῆς δ'.

Κοινῆ Κληρικοῖς καὶ Λαϊκοῖς.

Ὁ' νά. καὶ ξγ'. καὶ ξέ. καὶ ξς'. καὶ ξϑ'. καὶ ὁ. καὶ πδ'. καὶ Ἁγ. Ἀπος. ὁ νέ. τῶ μεγ. Βασι. ὁ ιέ. Πέτρυ Ἀλεξ. ὁ κζ'. τῆς δ'. ὁ ϛβ'. καὶ δ'. καὶ ια'. καὶ να'. νς'. ν'. ξβ'. ξέ. ξζ'. οζ'. οϑ'. π'. πς'. πή. ϛζ'. τῆς ἐν Τρύλλ. ὁ ιή. τῆς ά. καὶ β'. ὁ ζ'. τῆς ἐν Λαοδι.

Περὶ Μοναχῶν καὶ Μοναστηρίων.

Ὁ' μ'. νέ. τῆς Τρύλλ. ὁ έ. τῆς ά. καὶ β'. ὁ ς'. τῆς αὐτῆς ὁ μγ'. τῆς ἐν Τρύλλ. ὁ κς'. καὶ ὁ ρή. Καρϑ. ὁ δ'. Ταύτης ὁ ιϑ'. τῶ μεγ. Βασιλ.

Τίνα δεῖ ποιεῖν τὺς Μοναχύς.

Ὁ' δ'. καὶ ιδ'. τῆς δ'. ὁ μδ'. καὶ μς'. καὶ μζ'. καὶ ιδ'. καὶ κγ'. τῆς ἐν Τρύλλ. καὶ κγ'. κή. μά κβ'. μή. Ταύτης. ὁ ς'. τῶ μεγ. Βασ. ὁ ή. καὶ κ'. τῆς ζ'. ὁ κά. τῆ ζ'. ὁ ιή. τῆς Καρϑ. ὁ κδ'. τῆς ά. καὶ β'. καὶ νδ'. τῆς ἐν Λαοδι. ὁ δ'. τῆς ζ'. ὁ ιδ'. Καρϑ. ὁ ά. Νικολάυ Παζιάρχυ ὁ ιδ'. ὁ Νικηφόρυ Παζιάρχυ. ὁ γ'. τῆς ά. καὶ β'. ὁ π'. Καρϑ. ὁ κή. ὁ μά. καὶ κβ'. καὶ μή. τῆς ἐν Τρύλλω. ὁ κβ'. τῆς ζ'.

Περὶ Μοναστηρίων.

Ὁ' δ'. τῆς δ'. ὁ κς'. καὶ κδ'. τῆς αὐτῆς. ὁ μϑ τῆς ἐν Τρύλλ. ὁ ιζ'. ὁ ιϑ'. τῆς αὐτῆς ὁ κ'. τῆς ζ'.

ΠΙΝΑΞ.

ΤΩΝ ΚΑΤ' ΕΙΔΟΣ ΑΡΙΘΩΝ.

Τῶν Ἁγίων Ἀπος.	Κανόνες	85.	φύλλ. 1
Τῆς ά. Οἰκεμ. Συν.	Κανό.	20.	φύλλ. 19
Τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ	Κανό.	25.	φύλλ. 28
Τῆς ἐν Νεοκαισαρείᾳ.	Κανό.	15.	φύλλ. 36
Τῆς ἐν Γάγγρᾳ.	Κανό.	21.	φύλλ. 39
Τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ.	Κανό.	25.	φύλλ. 47
Τῆς ϲὐ Λαοδικείᾳ.	Κανό.	60.	φύλλ. 59
Τῆς β'. Οἰκυμενικῆς.	Κανό.	7.	φύλλ. 69
Τῆς γ'. Οἰκυμενικῆς.	Κανό.	9.	φύλλ. 77
Τῆς δ'. Οἰκυμενικῆς.	Κανό.	30.	φύλλ. 87
Τῆς ἐν Σαρδικῇ.	Κανό.	21.	φύλλ. 103
Τῆς ἐν Καρθαγένῃ.	Κανό.	139.	φύλλ. 118
Τῆς έ. Οἰκυμενικῆς.			
Τῆς ς'. Οἰκυμενικῆς.			
Τῆς ἐν Τρυλ. πανϑ. Οἰκυμ.	Κανό.	103.	φύλλ. 249
Τῆς ζ'. Οἰκυμενικῆς.	Κανό.	22.	φύλλ. 314
Τὸ μέγαλυ Βασιλείυ.	Κανό.	39.	φύλλ. 377
Γενναδίυ Παζ. Κωνς. Ἐπις.	Κανό.	κή.	φύλλ. 443
Νικηφόρυ τῦ Ὁμολογητῦ.	Κανό.	34.	φύλλ. 455

Διονυσίυ Α'λεξανδρείας.	Κανό.	4. φύλλ.	431
Γρηγορίυ τ῀υ Θαυμαυπργυ῀.	Κανό.	11. φύλλ.	437
Πέτρυ Α'λεξανδρείας.	Κανό.	15. φύλλ.	333
Α'θανασίυ τ῀υ Μεγά. Ε'πις.	Κανό.	3. φύλλ.	349
Γρηγορίυ Νύσσης.	Κανό.	8. φύλλ.	361
Ε'πις. Κανονικὴ Ταράσιυ.	Κωνς.	φύλλ.	448
Τιμοθέυ Α'λεξανδρείας.	Κανό.	15. φύλλ.	460
Θεοφίλυ Α'λεξανδρείας.	Κανό.	14. φύλλ.	462
Κυρίλλυ Α'λεξανδρείας.	Κανό.	5. φύλλ.	465
Ι'ωάννυ τ῀υ Νηςεύτ῀υ.		φύλλ.	466
Κανόνες τ῀ης ἐν Κωνς. Συν. ἐπὶ Φωτίυ.		3. φύλλ.	452

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΝ ΑΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΙΕΡΟΙΣ ΚΑΝΟΣΙ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ.

Περὶ θεολογίας, καὶ ὀρθοδόξυ πίςεως καὶ Κανόνων, καὶ χειροτονιῶν.

Α Ποςόλων Κανὼν. μ θ'. κ῀ν'.		Φύλλ.	10
Συνόδυ Κωνςαντινυπ.	ά.	Φύλλ.	71
Τ῀ης αὐτ῀ης.	έ.	Φύλλ.	72
Συνόδυ Ε'φέσυ.	ζ'.	Φύλλ.	80
Συνόδυ Καρθαγ.	β'.	Φυλλ.	129
Συνόδυ Ε'κτης.	ά.	Φύλλ.	254
Τ῀ης αὐτ῀ης.	ογ'.	Φύλλ.	299
Τ῀ης αὐτ῀ης.	πβ'.	Φύλλ.	301

Πόσας δεῖ κρατεῖν Κανόνας.

Συνόδυ Χαλχηδ.	ά.	Φύλλ.	87

Καρθαγενής.	ά.	Φύλλ. 128
Σινόδου ς'.	β'.	Φύλλ. 259
Σινόδου ζ'.	β'.	Φύλλ. 259

Περὶ τοῦ φυλάττεσθαι τὸ Ἄγραφον Ἐκκλησιαστικὸν ἔθος ὡς νόμον, καὶ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἀνάγκην φυλάττειν, τὰ τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου.

Βασιλείου ἀπὸ τῆς πρὸς Διόδορον.

Ἐπιστολῆς.		Φύλλ. 413

Ἀπὸ τοῦ πρὸς Ἀμφιλόχιον Ἐπιστολῶν περὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἐκ τοῦ εἴκοστοῦ ζ'. κεφ.		Φύλλ. 424
Καὶ ἐκ τοῦ εἴκοστοῦ θ'. κεφ.		Φύλλ. 429

Ὅτι οὐχὶ Τύφου Ἐπισκόπου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς κοινότητος οἱ Κανόνες ἐκτίθενται.

Βασιλείου, περὶ τὸ τέλος.	μ ζ'.	Φύλλ. 402
Γρηγορίου Νύσσης.	ς'.	Φύλλ. 373

Περὶ

Περὶ Παξιαρχῶν καὶ μητροπολιτῶν, καὶ τοῦ ἐν Ἀφρικῇ Λεγομένων Πεβάτων.

Ἀποστόλων.	λ δ'.	Φύλλ. 6
Σινόδου Νικαίας.	δ'.	Φύλλ. 20
Τῆς αὐτῆς.	ς'. ζ'.	Φύλλ. 21
Σινόδου Ἀντιοχείας.	θ'.	Φύλλ. 51
Σινόδου Κωνσταντ.	β'. γ'.	Φύλλ. 71
Σινόδου Ἐφέσου.	ή.	Φύλλ. 81
Σινόδου Χαλκηδ.	θ'.	Φύλλ. 90
Τῆς αὐτῆς.	ιζ'.	Φύλλ. 93
Τῆς αὐτῆς.	κή.	Φύλλ. 97
Σινόδου Σαρδικῆς.	γ'. δ'. έ.	Φύλλ. 104. 105
Σινόδου Καρθαγ.	ιζ'.	Φύλλ. 137
Τῆς αὐτῆς.	μ β'.	Φύλλ. 150
Σινόδου Ἔκτης.	λ ς'.	Φύλλ. 281
Τῆς αὐτῆς.	λ θ'.	Φύλλ. 282

Περὶ τοῦ τίνας καὶ πῶς χειροτονοῦσιν Ἐπισκόπους, ἢ Κληρικούς, καὶ ἐὰν ὁ χειροτονηθεὶς διὰ λιβέλλου παραιτῆται τὸν Ἐπισκοπὸν.

Ἀποστόλων.	ά. β'.	Φύλλ. 1
Τῶν αὐτῶν.	λ έ.	Φύλλ. 7

Σωόδ Νικαίας.	δ'.	Φύλ. 20
Σωόδ Α'ντιοχείας.	ιγ'.	Φύλ. 53
Τῆς αὐτῆς.	ιθ'.	Φύλ. 55
Τῆς αὐτῆς.	κβ'.	Φύλ. 56
Σωόδ Λαοδικείας.	έ.	Φύλ. 60
Τῆς αὐτῆς.	ιβ'.	Φύλ. 61
Σωόδ Ε'φέσ.	ή.	Φύλ. 81
Καὶ Ε'πιστολὴ τῆς αὐτῆς πρὸς τοὺς ἐν Παμφιλίᾳ Σωόδον.		Φύλ. 83
Σωόδ Σαρδικῆς.	ς'.	Φύλ. 106
Σωόδ Χαλκηδ.	κή.	Φύλ. 97
Σωόδ Καρθαγενης.	ιγ'.	Φύλ. 134
Τῆς αὐτῆς.	ιή.	Φύλ. 137
Τῆς αὐτῆς.	νγ'.	Φύλ. 155
Τῆς αὐτῆς.	νδ'.	Φύλ. 156
Σωόδ Ε''κτης.	λγ'.	Φύλ. 208
Τῆς αὐτῆς.	λζ'.	Φύλ. 281
Σωόδ Ε'βδόμης.	γ'.	Φύλ. 316
Βασιλέως Ε'πιστολὴ πρὸς τὴς Χωρεπι.		Φύλ. 420
Κυρίλ. ἐκ τ' πρὸς Δόμνον Ε'πις. ά.		Φύλ. 465
Τῦ αὐτῦ.	γ'.	Φύλ. 465
Κυρίλλου ἐκ τῆς πρὸς τὰς τὴν Λιβύη καὶ Πεντάπολιν Ε'πισκόπους Ε'πιστολῆς Κανών. ά.		Φύλ. 466
Θεοφ. ἐκ τῦ ὑπομνηστικῦ. Κανών. ζ'.		Φύλ. 466

Περὶ

Περὶ τῦ μὴ χρῆν τοῖς ὄχλοις ἐπιτρέπειν τὴν τῶν Ἱερέων ἐπιλογήν.

Σωόδ Λαοδικείας.	ιγ'.	Φύλ. 61
Σωόδ Ε'βδόμης.	γ'.	Φύλ. 316

Περὶ τῆς γνωμικῆς ἀντιλογίας ἐπὶ τῇ Χειροτονίᾳ τῦ Ε'πισκόπου.

Σωόδ Α'ντιοχείας.	ιθ'.	Φύλ. 55
Σωόδ Καρθαγ.	νδ'.	Φύλ. 156

Περὶ τῦ χρόνῦ ὃν δεῖ τὸν Ε'πισκόπους Χειροτονεῖσθαι.

Σωόδ ἕκτης.	ιδ'.	Φύλ. 269

Περὶ τοῦ μὴ χειροτονεῖσθαι τινὰ Ε'πίσκοπον, ἢ Πρεσβύτερον, ἢ Διάκονον, πρὶν ἢ πάντας τὸς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῦ, ὀρθοδόξους ποιῆσαι.

Σωόδ Καρθα.	λθ'.	Φύλ. 149

Περὶ τῶν ἀπὸ Λαϊκῶν γινομένων Ἐπισκόπων.

Συνόδ. Σαρδικ.	ί.	Φύλλ.	110

Πῶς ὁ ἐθνικὸς, ἢ ὁ εἰς νόσῳ, ἢ ὁ νεωστὶ βαπτισθεὶς, καὶ ὁ ἐκ φαύλης διαγωγῆς χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος, ἢ Κληρικός.

Ἀποστόλων.	π'.	Φύλλ.	15
Συνόδ. Νικαίας.	β'.	Φύλλ.	19
Συνόδ. Νεοκαισαρ.	ιβ'.	Φύλλ.	38
Συνόδ. Λαοδικείας.	γ'.	Φύλλ.	60

Πῶς ὁ χολάζων Ἐπίσκοπος γίνεται εἰς Σχολάζουσαν Ἐπισκοπήν.

Συνόδ. Ἀντιοχείας.	ιε'.		Φύλλ.	54

Πότε γίνεται Ἐπίσκοπος, ἢ Κληρικὸς δαίμονος, ἢ ἄλλως ἐμπαθὴς τὸ σῶμα.

Ἀποστόλ.	κά.	κβ'.	Φύλλ.	4
Τῶν αὐτῶν.	οζ'.	οή.	Φύλλ.	14
Συνόδ. Νικαίας.		ά.	Φύλλ.	19

Περὶ

Περὶ τῶν δαιμονιζομένων μὴ Κληροῦσθαι.

Ἀποστόλων.	οθ'.	Φύλλ.	15

Περὶ τοῦ μὴ πειθαρχήσαντος τῷ Ἰδίῳ Ἐπισκόπῳ, βουλομένῳ χειροτονῆσαι αὐτὸν εἰς μείζονα βαθμόν.

Συνόδ. Καρθαγ.	λδ'.		Φύλλ.	144
Βασιλείου.	ί.		Φύλλ.	387

Περὶ Ἐπισκόπου, ἢ Κληρικοῦ χειροτονηθέντος, καὶ μὴ δεχθέντος ὑπὸ τῆς Παροικίας αὐτοῦ, ἢ μὴ καταδεξαμένου, ἢ μὴ δυναμένου ἀπελθεῖν.

Ἀποστόλων.	λς'.		Φύλλ.	7
Συνόδ. Ἀγγύρας.	ιή.		Φύλλ.	37
Συνόδ. Ἀντιοχ.	ιζ'.	ιή.	Φύλλ.	54.
Συνόδ. ς'.		ιζ'.	Φύλλ.	272

Περὶ τοῦ μὴ δύνασθαι τὸν τελευτῶντα Ἐπίσκοπον ἕτερον αὐτ' αὐτοῦ χειροτονεῖν.

Ἀποστόλων.		ος'.	Φύλλ.	14
Συνόδ. Ἀντιοχ.		κγ'.	Φύλλ.	56

Περὶ τοῦ μὴ ἁπλῶς ἐν πόλει βραχείᾳ, ἢ κώμῃ γίνεσθαι Ἐπίσκοπον.

Συνόδ. Λαοδικ.	κ ζ'.	Φύλλ. 66
Συνόδ. Σαρδικ.	ς'.	Φύλλ. 106

Περὶ τοῦ μὴ εἶναι ἐν μιᾷ ἐπαρχίᾳ δύω μητροπολίτας, ἢ ἐν μιᾷ πόλει δύω Ἐπισκόπους, ἢ ἐν δυσὶ πόλεσιν ἕνα Κληρικόν.

Συνόδ. Νικαίας τῆς ά.	ή.	Φύλλ. 22
Συνόδ. Καλχ.	ιβ'.	Φύλλ. 92
Συνόδ. ζ'. ἐν Νικαίᾳ.	ιέ	Φύλλ. 326

Περὶ τῶν χειροτονήντων ἐν ταῖς μὴ οὔσαις ὑπ' αὐτὸν πόλεσιν ἢ ἐπαρχίαις.

Ἀποστόλων.	λέ.	Φύλλ. 7
Συνόδ. Ἀντιοχ.	ιγ'.	Φύλλ. 53
Τῆς αὐτῆς.	κβ'.	Φύλλ. 56
Συνόδ. Ἐφέσ.	ή.	Φύλλ. 81

Περὶ

Περὶ τῶν διὰ προσασίας Ἀρχόντων γινομένων ἐκκλησιῶν.

Ἀποστόλ.	λ'.	Φύλλ. 5
Συνόδ. ζ'.	γ'.	Φύλλ. 316

Περὶ τῶν διὰ γάμον, ἢ παλαϊσμὸν μὴ χειροτονημένων Ἐπισκόπων.

Ἀποστόλ.	ιζ'.	Φύλλ. 4
Τῶν αὐτῶν.	ιή. ιθ'.	Φύλλ. 4
Συνόδ. ς'.	γ'.	Φύλλ. 261
Τῆς αὐτῆς.	ιβ'.	Φύλλ. 267
Βασιλείου.	ιβ'.	Φύλλ. 389

Περὶ τῶν ἐπὶ χρήμασι χειροτονημένων ἢ λαμβανόντων Ὀφφίκια.

Συνόδ. Χαλκη.	β'.	Φύλλ. 87
Ἀποστόλ.	κθ'.	Φύλλ. 5
Συνόδ. ς'.	κβ'. κγ'.	Φύλλ. 274
Ταρασίου Ἀρχιεπισκόπου πρὸς Ἀδριανὸν Πάπαν Ῥώμης Ἐπιστολή.		Φύλλ. 448
Συνόδ. ζ'.	δ'. έ.	Φύλλ. 317
Τῆς αὐτῆς.	ιθ'.	Φύλλ. 329

Βα-

Βασιλείου ἐκ τῆς πρὸς τοὺς Ἐπισκόπους Ἐπιστολῆς. Φύλλ. 422
Γενναδίου καὶ τῆς σὺν αὐτῷ Συνόδου ἐκ τῆς Ἐγκυκλίου πρὸς τοὺς ὁσιωτάτους Μητροπολίτας Ἐπισκόπους. Φύλλ. 443

Περὶ τοῦ μὴ γίνεσθαι ἀναχειροτονήσεις,

Ἀποστόλ. ξή. Φύλλ. 12
Συνόδου Καρθαγ. μή. Φύλλ. 154

Περὶ τοῦ μὴ μετιέναι Ἐπίσκοπον, ἢ Κληρικὸν ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν.

Συνόδου Νικαίας. ά. ιέ. Φύλλ. 25
Συνόδου Ἀντιοχ. κά. Φύλλ. 56
Συνόδου Χαλκ. έ. Φύλλ. 89
Τῆς αὐτῆς. ιβ'. Φύλλ. 92
Τῆς αὐτῆς. κ'. Φύλλ. 94
Συνόδου Σαρδικ. ά. β'. Φύλλ. 103
Τῆς αὐτῆς. ιέ. Φύλλ. 114
Συνόδου Καρθ. ηζ'. Φύλλ. 158
Τῆς αὐτῆς. ηδ'. Φύλλ. 189
Συνόδου ς'. ιζ'. ιή. Φύλλ. 272
Τῆς αὐτῆς. κ'. Φύλλ. 273

Περὶ ὑποκειμένου ἁμαρτήματι ἢ χειροτονηθέντος.

Συνόδου Νικαίας. ά. θ'. ί. Φύλλ. 23
Συνόδου Νεοκ. θ'. ί. Φύλλ. 37
Βασιλείου. κζ'. Φύλλ. 391
Θεοφ. ἐκ τῆς Χρονικ. Καν. δ'. έ. Φύλλ. 463
Τοῦ αὐτοῦ. θ'. Φύλλ. 463

Περὶ τῆς ἡλικίας τῶν χειροτονουμένων Ἀρρένων, καὶ θηλειῶν,

Συνόδου ς'. ιδ'. Φυλλ. 269
Τῆς αὐτῆς. ιέ. Φύλλ. 270
Συνόδου Νεοκαισ. ια'. Φύλλ. 38
Συνόδου Χαλκ. ιέ. Φύλλ. 93

Περὶ Ποιήσεως Χωρεπισκόπων, καὶ πότε, καὶ πῶς προσφέρουσιν, ἢ μεταδιδόασιν, καὶ τίνας χειροτονοῦσιν ἢ ὄχι,

Συνόδου Ἀγκύρας. ιγ'. Φυλλ. 32
Συνόδου Νεοκαισ. ιδ'. Φύλλ. 38
Συνόδου Ἀντιοχ. ί. Φύλλ. 52
Βασιλείου ἐκ τῆς πρὸς τοὺς Χωρεπισκόπους Ἐπιστολῆς. Φύλλ. 420

Περὶ τῶ ἑπτὰ ἢ μόνας εἶναι Διακόνους, καθ' ἣν ἡ Πόλις Μεγάλη ἐστί,

Συνόδ. Νεοκαίσ.	ιέ.	Φύλλ. 38
Συνόδ. ε'.	ιε'.	Φύλλ. 270

Τίνες εἰσὶ Κληρικοὶ, ἢ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς τάξεως,

Συνόδ. Λαοδ.	κθ'.	Φύλλ. 62

Περὶ τῶ μὴ χειροτονεῖσθαι ἔτινος ἡ γυνὴ ἐμοιχεύθη, ἢ ἐὰν γυνὴ Κληρικῶ μοιχεύθῃ,

Συνόδ. Νεοκαίσ.	ή.	Φύλλ. 37

Περὶ τῶ μὴ χειροτονεῖσθαι Κληρικὸν ἀπολελυμένως, ἀλλὰ πάντως εἰς τὰς Ἐκκλησίας, ἢ Μοναστήρια,

Συνόδ. Χαλ.	ε'.	Φύλλ. 89

Πε-

Περὶ Περιοδευτῶν, καὶ ὅτι οὐ ταῖς κώμαις Ἐκκλησιῶν.

Συνόδ. Λαοδ.	νζ'.	Φύλλ. 66

Περὶ τῶ ὅτι τὸν Ἐπίσκοπον τῆς Πόλεως εἶναι, καὶ Κληρικὰς ἢ πτωχείων, καὶ Μοναστηρίων, καὶ Μαρτυρείων,

Συνόδ. Χαλχ.	ή.	Φύλλ. 90

Περὶ Δήλων κληρουμένων,

Ἄπος.	πβ'.	Φύλλ. 15

Περὶ Διακονησῶν, καὶ ὅτι γυνὴ οὐ γίνεται Πρεσβυτέρα,

Συνόδ. Νικ. ά.	ιή.	Φύλλ. 27
Συνόδ. Λαοδ.	ιά.	Φύλλ. 61
Συνόδ. Χαλκηδ.	ιέ.	Φύλλ. 93
Συνόδ. Ἕκτης.	ιδ'.	Φύλλ. 269

Περὶ

Περὶ τῆς δι' ἀ τῆς χειροτονίας λυομένων ἁμαρτημάτων.

Συνόδ. Νεοκαισ.	θ'.	Φύλ. 37

Περὶ Ποιήσεως Ἐκκλησιῶν καὶ περὶ Ἱερῶν σκευῶν καὶ Ἀναθημάτων, καὶ Κλεικῶν παρὰ γνώμην Ἐπισκόπων, ἐσώτων θυσιαστήρια, καὶ περὶ καθ' ἱερώσεως Ἐκκλησιῶν καὶ Μαρτυρίων μὴ ἐχόντων λείψανα Ἁγίων,

Συνόδ. Καρθαγ.	ς'.	Φύλ. 131
Τῆς αὐτῆς.	πζ'.	Φύλ. 184
Συνόδ. ζ'.	ζ'.	Φύλ. 321
Τῆς αὐτῆς.	ιζ.	Φύλ. 328

Περὶ Ἱερῶν σκευῶν καὶ Ἀναθημάτων,

Ἀποστολ.	ογ'.	Φύλ. 13
Κυρ. ἐκ τ. πρὸς Δόμνον Ἐπι. Καν. β'.		Φύλ. 465

Περὶ κλεικῶν ἀποχιζόντων καὶ παρὰ γνώμην τῶν Ἐπισκόπων ἐσώτων θυσιαστήρια.

Ἀποστολ.	λά.	Φύλ. 5

Συ-

Συνόδ. Ἀντιοχ.	έ.	Φύλ. 50
Συνόδ. Καρθαγ.	ί.	Φύλ. 133
Συνόδ. Ἔκτης.	λά.	Φύλ. 177

Περὶ ᾀχῶν, καὶ ψαλμῳδίας, καὶ ἀναγνώσεως, καὶ ἀναφορᾶς καὶ Κοινωνίας, καὶ φορεσίας, καὶ ὑπηρεσίας ἀναγνωστῶν, ψαλτῶν, καὶ ὑπηρετῶν. ποίων ᾀχῶν ὁ λαὸς ἀκροᾶται, καὶ διατὶ πρὸς Ἀπολὰς ὁρῶντες ᾀχόμεθα.

Συνόδ. Λαοδ.	έ.	Φύλ. 60
Τῆς αὐτῆς.	ιθ'.	Φύλ. 62
Βασιλείου ἐκ τῶν κζ'. Κεφαλαίου τῶν περὶ τῶν Ἁγίου Πνεύματος.		Φύλ. 424

Περὶ τῶν τίνας, καὶ πῶς, καὶ ποῖα δεῖ ψάλλειν, ἢ εὔχεσθαι, ἢ ἀναγινώσκειν.

Ἀποστολ.	ξ'.	Φύλ. 11
Τῶν αὐτῶν	πέ.	Φύλ. 16
Συνόδ. Λαοδ.	ιέ.	Φύλ. 61
Τῆς αὐτῆς.	ιζ'. ιή.	Φύλ. 61
Τῆς αὐτῆς.	ιθ'.	Φύλ. 62
Τῆς αὐτῆς.	κγ'.	Φύλ. 62
Τῆς αὐτῆς.	μθ'.	Φύλ. 66
Συνόδ. Καρθ.	κζ'.	Φύλ. 141

Τῆς

Τῆς αὐτῆς.	ρή.	Φύλλ. 207
Συνόδου ἕκτης.	λγ'.	Φύλλ. 280
Τῆς αὐτῆς.	ξγ'.	Φύλλ. 294
Τῆς αὐτῆς.	οέ.	Φύλλ. 299
Τῆς αὐτῆς.	πβ'.	Φύλλ. 301
Συνόδου ζ'.	ιδ'.	Φύλλ. 325

Περὶ τοῦ χρῆναι καὶ Σάββατον ἀναγινώσκεσθαι Εὐαγγέλιον μετὰ ἑτέρων γραφῶν.

Συνόδου Λαοδικ.	ις'.	Φύλλ. 61

Περὶ τῆς Ἁγίας ἀναφορᾶς καὶ κοινωνίας,

Ἀποστολ.	γ'. δ'.	Φύλλ. 1
Τῶν αὐτῶν.	λά.	Φύλλ. 5
Συνόδου Νικαίας.	ιζ'.	Φύλλ. 26
Συνόδου Ἀγκύρας.	ά.	Φύλλ. 28
Συνόδου Νεοκαισ.	ιγ'.	Φύλλ. 38
Συνόδου Λαοδικ.	ιθ'.	Φύλλ. 62
Τῆς αὐτῆς.	μθ'.	Φύλλ. 66
Συνόδου Καρθαγ.	ζ'.	Φύλλ. 132
Τῆς αὐτῆς.	λβ'.	Φύλλ. 144
Τῆς αὐτῆς.	μδ'.	Φύλλ. 151
Συνόδου ἕκτης.	κά. κγ'.	Φύλλ. 274
Τῆς αὐτῆς.	κέ.	Φύλλ. 276

Τῆς αὐτῆς.	νζ. νή.	Φύλλ. 292
Τῆς αὐτῆς.	ξς'.	Φύλλ. 296
Τῆς αὐτῆς.	ρβ'.	Φύλλ. 310

Πῶς διδόασι τὴν εἰρήνην οἱ κληρικοὶ, καὶ οἱ λαϊκοί.

Συνόδου Λαοδ.	ιθ'.	Φύλλ. 62

Περὶ τοῦ διακονημάτων κοινωνεῖν ἀπὸ Πρεσβυτέρων γεγαμηκότων.

Συνόδου Γάγγρας.	δ'.	Φύλλ. 42

Περὶ τοῦ μόνοις τοῖς ἱερατικοῖς ἔξεῖναι κοινωνεῖν ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, καὶ περὶ τοῦ μὴ εἰσιέναι γυναῖκα εἰς τὸ θυσιαστήριον.

Συνόδου Λαοδ.	ιθ'.	Φύλλ. 62
Τῆς αὐτῆς.	μδ'.	Φύλλ. 65
Συνόδου ἕκτης.	ξθ'.	Φύλλ. 297

Πότε προσφέρουσι καὶ διδόασι κοινωνίαν οἱ Χωρεπίσκοποι.

Συνόδου Νεοκαισ.	ιγ'.	Φύλλ. 38

Περὶ τοῦ μὴ προσφέρειν Διάκονον, μήτε δίδοναι Πρεσβυτέρῳ κοινωνίαν.

Συνόδου Νικαίας.	ιζ'.	Φύλλ.	26

Περὶ φορείας, καὶ ὑπηρεσίας ἀναγνωστῶν, ψαλτῶν, καὶ ὑπηρετῶν, καὶ ὅτι οὐ δεῖ ὑπηρέτῃ ἄρτι δίδοναι ἢ ποτήριον λαβεῖν.

Συνόδου Λαοδ.	κά. κβ'.	Φύλλ.	62
Τῆς αὐτῆς.	κγ'.	Φύλλ.	62
Τῆς αὐτῆς.	κέ.	Φύλλ.	63
Τῆς αὐτῆς.	μγ'.	Φύλλ.	65
Συνόδου ἕκτης.	κζ'.	Φύλλ.	276
Συνόδου ἑβδόμης.	ιδ'.	Φύλλ.	325
Τῆς αὐτῆς.	ιε'.	Φύλλ.	327

Περὶ τῶν ἀγόντων ἐν πόλει, καὶ ἐπὶ ξένης ἑβδομάδας μὴ κοινωνούντων.

Συνόδου Σαρδι.	ιά.	Φύλλ.	111
Συνόδου ἕκτης.	π'.	Φύλλ.	301

Πε-

Περὶ τῶν ἀκουόντων τῶν γραφῶν καὶ μὴ προσκαρτερούντων ἐν τῇ τελαίᾳ εὐχῇ, καὶ μεταλαμβανόντων.

Ἀποστόλων.	ή. θ'.	Φύλλ.	2
Συνόδου Ἀντιοχ.	β'.	Φύλλ.	49

Περὶ δαιμονιζομένων πῶς κοινωνοῦσιν.

Ἀποστολ.	οθ'.	Φύλλ.	15
Τιμοθέου.	γ'.	Φύλλ.	460

Περὶ ἔξωθεν Ἐκκλησίας προσφερόντων, ἢ Ἐκκλησιαζόντων.

Ἀποστολ.	λά.	Φύλλ.	6
Συνόδου Γάγγρας.	ς'.	Φύλλ.	42
Συνόδου Ἀντιοχ.	β'.	Φύλλ.	49
Τῆς αὐτῆς.	έ.	Φύλλ.	50
Συνόδου Λαοδ.	νή.	Φύλλ.	67
Συνόδου ς'.	λά.	Φύλλ.	277
Τῆς αὐτῆς.	ρθ'.	Φύλλ.	292

Πε-

Περὶ Ἐπισκόπων, ἢ κληρικῶν συγκοινωνούντων, ἢ σωβλχομένων αἱρετικοῖς, ἢ Ἰουδαίοις, ἢ ἐπιζεπόντων αὐτὰς ενεργεῖν, ἢ δεχομένων αὐτῶν θυσίας.

Ἀποστολ.	ί.	Φύλλ. 2
Τῶν αὐτῶν.	μέ. μς'.	Φύλλ. 9
Συνόδ. Ἀντιοχ.	β'.	Φύλλ. 49
Συνόδ. Λαοδ.	λγ'.	Φύλλ. 64

Περὶ τοῦ μὴ δεῖν τὰ ἅγια, λόγῳ εὐλογιῶν, εἰς τὰς παροικίας πέμπεσθαι.

Συνόδ. Λαοδ.	ιδ'.	Φύλλ. 61

Περὶ τοῦ μὴ δίδοναι τοῖς σώμασι τῶν πελατῶντων κοινωνίαν,

Συνόδ. Καρθαγένης.	ιή.	Φύλλ. 137
Συνόδ. ἕκτης.	πδ'.	Φύλλ. 302

Περὶ τοῦ μὴ χρῆναι γυναῖκα ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς καθάρσεως αὐτῆς κοινωνεῖν.

Διονυσίου ἐκ τῆς πρὸς Βασιλείδην Ἐπιστολῆς

Κεφ. β'. καὶ δ'. Φύλλ. 435
Τιμοθέῳ. ζ'. Φύλλ. 460

Πῶς ὁ ὀνειραθεὶς κοινωνεῖ.

Διονυσίου ἐκ τῆς πρὸς Βασιλείδην Ἐπιστολῆς.

Κεφ. δ'. Φύλλ. 436
Τιμοθέῳ. ιβ'. Φύλλ. 461

Περὶ τοῦ μὴ γίνεσθαι ἀναφορὰν παρόντων αἱρετικῶν.

Τιμοθέῳ.	θ'.	Φύλλ. 461

Πότε δεῖ τῆς γαμετῆς διὰ κοινωνίαν ἀπέχεσθαι.

Διονυσίου ἐκ τῆς πρὸς Βασιλείδην Ἐπιστολῆς.

Κεφ. γ'. Φύλλ. 436
Τιμοθέῳ. έ. Φύλλ. 460
Τοῦ αὐτοῦ. ιγ'. Φύλλ. 461

Πῶς γίνεται προσφορὰ ὑπὲρ τῶν ἑαυτὸν ἀνελόντες,

Τιμοθ.	ιδ'.	Φύλλ. 461

Περὶ κατηχυμένων, καὶ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος.

Περὶ τοῦ μὴ ὀφείλειν μετὰ δύω ἑβδομάδας τῆς πεσσαρακοστῆς δέχεσθαι πρὸς τὸν φωτισμόν.

Συνόδου Λαοδ.	με'.	Φύλλ.	65

Περὶ τῶν ἐπιορκιζόντων.

Συνόδου Λαοδ.	κς'.	Φύλλ.	63

Πῶς δεῖ βαπτίζειν.

Ἀποστολ.	μθ'.	ν'.	Φύλλ.	10
Συνόδου ἕκτης.		νθ'.	Φύλλ.	292

Περὶ τοῦ χρῆναι τοὺς φωτιζομένους ἀπαγγέλειν τὴν πίστιν.

Συνόδου Λαοδ.	μς'.	μζ'.	Φύλλ.	65
Συνόδου ἕκτης.		οθ'.	Φύλλ.	300

Περὶ

Περὶ τοῦ βαπτίζεσθαι τοὺς ἀγνοοῦντας, οἱ ἐβαπτίσθησαν,

Συνόδου Καρθ.	ος'.	Φύλλ.	179
Συνόδου ἕκτης.	πέ.	Φύλλ.	303

Περὶ τοῦ μὴ βαπτίζεσθαι τοὺς τελεσθέντας.

Συνόδου Καρθαγ.	κ'.	Φύλλ.	138

Περὶ τῶν πρὸ τοῦ βαπτίσματος ἁμαρτανόντων, καὶ περὶ κατηχυμένων παραπιπτόντων.

Συνόδου Νικαίας.	α'.	ιδ'.	Φύλλ.	25
Συνόδου Ἀγγύρας.		ιβ'.	Φύλλ.	32
Συνόδου Νεοκαισαρ.		ε'.	Φύλλ.	37
Βασιλείου		π'.	Φύλλ.	394
Θεοφίλου τοῦ Ὑσωμιτικοῦ.		ε'.	Φύλλ.	462
Κυρίλλου ἐπὶ τῆς πρὸς τοὺς ἐν Λιβύῃ καὶ Πενταπόλει Ἐπισκόπους Ἐπιστολ.		ε'.	Φύλλ.	466

Περὶ Ἐπισκόπων, ἢ κληρικῶν δεχομένων βάπτισμα αἱρετικῶν.

Ἀποστόλων.	μς'.	Φύλλ.	9

Περὶ τῶν ἐν τόσῳ βαπτιζομένων.

Συνόδ. Νεοκαισαρ.	ιβ΄.	Φύλλ. 38
Συνόδ. Λαοδικείας.	μζ.	Φύλλ. 65
Συνόδ. Καρθαγεν.	μή.	Φύλλ. 152
Τιμοθέου.	δ΄.	Φύλλ. 460

Περὶ ἐγκύου βαπτιζομένης.

Συνόδ. Νεοκαισαρ.	ε΄.	Φύλλ. 37

Περὶ τοῦ ὀφείλειν μετὰ τὸ Ἅγιον βάπτισμα, χείρεσθαι.

Συνόδ. Λαοδικ.	μή.	Φύλλ. 65

Περὶ ποιήσεως τοῦ Ἁγίου χρίσματος.

Συνόδ. Καρθαγένης.	ε΄.	Φύλλ. 131

Περὶ τῶν δὶς, ἢ μὴ δεόντως βαπτιζομένων, καὶ τῶν τὰς ἀθέσεις μὴ βαπτιζόντων.

Ἀποστόλων.	μζ΄.	Φύλλ. 9
Γὼν αὐτῶν.	μϑ΄. ν΄.	Φύλλ. 10

Τί-

Τίνες ἐξ αἱρετικῶν εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν μετιόντες βαπτίζονται, καὶ τίνες μόνον χρίονται.

Συνόδ. Νικαίας. ά.	ιή.	Φύλλ. 27
Συνόδ. Λαοδικ.	ζ΄. ή.	Φύλλ. 60
Συνόδ. Κωνσταντιν. β΄.	ζ΄.	Φύλλ. 75
Συνόδ. ἕκτης.	μ5΄.	Φύλλ. 306
Συνόδ. ζ΄.	ή.	Φύλλ. 321
Βασιλείου.	μζ΄.	Φύλλ. 402

Πῶς ὁ δαιμονιζόμενος, ἢ ἐν νόσῳ παραφρονῶν βαπτίζεται.

Τιμοθέου.	β΄.	Φύλλ. 460
Τοῦ αὐτοῦ.	δ΄.	Φύλλ. 460

Περὶ τοῦ μὴ χρῆναι γυναῖκας ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς καθάρσεως αὐτῶν βαπτισθῆναι.

Τιμοθέου.	ε΄.	Φύλλ. 460

Ε΄αν ὁ κατηχούμενος, πρὸ τοῦ βαπτίσματος κοινωνήσῃ.

Τιμοθέου.	ά.	Φύλλ. 460

Περὶ

Περὶ τῆς καταφρονήτων τῆς Ἐκκλησιῶν, καὶ συνάξεων, καὶ μνημῶν, καὶ τῶν ἐθνικόντων εἰς Ἐκκλησίας, καὶ περὶ ἀγαπῶν.

Περὶ τῶν διδασκόντων τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς συνάξεις, καὶ τὰς μνήμας καταφρονήτας.

Συνόδου Γαγγρῶν.	ε'.	Φύλλ. 42
Τῆς αὐτῆς.	κ'.	Φυλλ. 44
Συνόδου ἕκτης.	οζ'.	Φύλλ. 300
Τῆς αὐτῆς.	πθ'.	Φύλλ. 304
Τῆς αὐτῆς.	ψί'.	Φύλλ. 308

Περὶ τοῦ μὴ ποιεῖν εἰς Ἐκκλησίᾳ ἀγάπας, καὶ εἰς αὐτῇ ἐσθίειν.

Συνόδου Λαοδικ.	κή.	Φύλλ. 63
Συνόδου Καρθαγ.	με'.	Φύλλ. 151
Συνόδου ἕκτης.	οδ.	Φύλλ. 299
Τῆς αὐτῆς.	οζ'.	Φύλλ. 300
Τῆς αὐτῆς.	ψή.	Φύλλ. 308

Πε-

Περὶ τῶν ἀτελιζόντων τὰς γινομένας ἀγάπας, καὶ ὅτι ἀ δεῖ μέρη λαμβάνειν εἰς ἀγάπην.

Συνόδου Γαγγρῶν.	ια'.	Φύλλ. 43
Συνόδου Λαοδικ.	κζ'.	Φύλλ. 63

Περὶ Καρποφοριῶν.

Ἀποστόλων.	γ'. δ'.	Φύλλ. 1
Τῶν αὐτῶν.	οά.	Φύλλ. 13
Συνόδου ἕκτης.	κή.	Φύλλ. 276
Τῆς αὐτῆς.	νζ'.	Φύλλ. 292
Τῆς αὐτῆς.	π'.	Φύλλ. 300
Τῆς αὐτῆς.	ρ.	Φύλλ. 309
Κυρί. ἐκ τῆς πρὸς Δόμνον Ἐπιστ. β'.		Φύλλ. 465

Τίνας δεῖ λαμβάνειν, ἢ διδόναι καρποφορίαν, καὶ περὶ τῶν λαμβανόντων ἀπὸ Ἐκκλησίας κηρὸν, ἢ ἔλεον.

Ἀποστ.	οβ'.	Φύλλ. 13
Συνόδου Γάγγρας.	ζ'.	Φύλλ. 42
Τῆς αὐτῆς.	ή.	Φύλλ. 43
Θεοφίλου τοῦ ὑπομ.	ή.	Φύλλ. 463

Περὶ

Περὶ νηστείας, καὶ τῆς Τεσσαρακοστῆς, καὶ Κυριακῆς, καὶ Σαββάτου, καὶ γονυκλισίας.

Περὶ νηστείας, καὶ τῶν κεκωλυμμένων, ἢ ἐπιτετραμμένων γίνεσθαι ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ τῶν νηστειῶν.

Ἀποστόλ.	ξδ'.	Φύλλ. 12
Τῶν αὐτῶν.	ξθ'.	Φύλλ. 13
Συνόδου Γαγγρῶν.	ιή. ιθ'.	Φύλλ. 44
Συνόδου Λαοδικ.	μθ'. ν'.	Φύλλ. 66
Τῆς αὐτῆς.	να'. νβ'.	Φύλλ. 66
Συνόδου Ἕκτης.	κθ'.	Φύλλ. 276
Τῆς αὐτῆς.	νβ'.	Φύλλ. 290
Τῆς αὐτῆς.	νέ. νς'.	Φύλλ. 291
Τῆς αὐτῆς.	ηά.	Φύλλ. 305
Πέτρου.	ιέ.	Φύλλ. 348

Περὶ τοῦ μήτε τοῦ λεχὼ, μήτε τοῦ ἐν νόσῳ μὴ δυνάμενον ἀναγκάζεσθαι τὸ πάσχα νηστεύειν,

Τιμοθέου.	ή.	Φύλλ. 460
Τοῦ αὐτοῦ.	ί.	Φύλλ. 461

Περὶ τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς ὥρας τοῦ πασχαλίου, καὶ τῶν Θεοφανείων.

Ἀποστόλων.	ζ'.	Φύλλ. 2
Συνόδου Ἀντιοχ.	ά.	Φύλλ. 48
Συνόδου Καρθαγ.	οζ'.	Φυλλ. 179
Συνόδου Ἕκτης.	ξς'.	Φύλλ. 296
Τῆς αὐτῆς.	ή.	Φύλλ. 304
Διονυ. ἐν τῷ πρὸς Βασιλείδ. ἐπιστ.	ά.	Φύλλ. 431
Θεοφίλου ἐν τῇ περὶ τῶν Θεοφανείων πρωτοφωνήσεως.	ά.	Φύλλ. 462

Περὶ τοῦ μὴ χρῆναι τὴν Κυριακὴν θεωρεῖα γίνεσθαι, ἢ γόνυ κλίνειν ἐν Κυριακῇ, ἢ τῆς ἡμέρας τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ ὅτι χρὴ τὸ ἐγχωρεῖν, δεῖ χολάζειν τὸν κυριακὸν, καὶ μὴν τὸ Σάββατον, καὶ ὅτι δεῖ γραφὰς ἀναγινώσκεσθαι τὸ Σάββατον.

Συνόδου Νικαίας.	ιθ'.	Φύλλ. 27
Συνόδου Λαοδικείας.	κθ'.	Φύλλ. 63
Συνόδου Καρθαγ.	ξέ.	Φύλλ. 171
Συνόδου Ἕκτης.	ιθ'.	Φύλλ. 272
Τῆς αὐτῆς.	ξς'.	Φύλλ. 296
Πέτρου.	ιέ.	Φύλλ. 348

Θεοφίλυ ἐκ τῆς περὶ τῆς Θεοφανείων προσφωνήσεως. ά. Φύλλ. 462

Τίς ἡ αἰτία γονυκλισίας, καὶ τῶ μὴ τὸ γίνεσθαι ἐν Κυριακῇ, καὶ ταῖς ἡμέραις τῆς πεντηκοστῆς, καὶ ὅλως πρὸς ἀνάπλας δέχόμεθα.

Βασιλείυ ἐκ τῶ κζ'. Κεφ. τῆς πρὸς Ἀμφιλόχιον περὶ τῶ Ἁγίυ Πνεύματος. Φύλλ. 424

Περὶ παροικιῶν, καὶ πῶς δέχονται Ἐπίσκοποι, καὶ κληρικοὶ, καὶ περὶ ἀποδημίας αὐτῶν, καὶ περὶ τῆς κατ' ἔτος Συνόδων, καὶ ξενοδοχείας, καὶ διδασκαλίας, καὶ συστατικῶν, καὶ εἰρηνικῶν ἐπιστολῶν, καὶ ποῖα πράττουσιν ἰδιωτικὰ, καὶ δημόσια πράγματα, καὶ πῶς κληρικοὶ ἀλλήλυς τιμῶσι.

Περὶ παροικιῶν, καὶ τῆς ἀπὸ τῆς βασιλικῶν τύπων γινομένων ἀνακαινισμῶν.

Συνόδυ Χαλχ. ιζ'. Φυλλ. 93
Συνόδυ Καρθα. νς'. Φύλλ. 157
Τῆς αὐτῆς. νζ'. Φύλλ. 158
Τῆς αὐτῆς. οὐ. Φύλλ. 180
Συνόδυ Ἕκτης. κέ. Φύλλ. 275
Τῆς αὐτῆς. λς'. λζ'. Φύλλ. 281

Τῆς αὐτῆς. λέ. λθ'. Φύλλ. 282

Περὶ τῶ μὴ ὡς ἔτυχεν Ἐπίσκοπον ἀποδημεῖν, ἢ κλερικὸν εἰς ἑτέραν διάγειν ἐπαρχίαν.

Ἀποστόλων. ιδ' ιέ. Φύλλ. 3
Συνόδυ Ἀγκύρας. ιή. Φύλλ. 34
Συνόδυ Ἀντιοχείας. γ'. Φύλλ. 49
Τῆς αὐτῆς. ιγ'. Φύλλ. 53
Τῆς αὐτῆς. κβ'. Φύλλ. 56
Συνόδυ Λαοδ. μά. μβ'. Φύλλ. 65
Συνόδυ Κως. β'. Φύλλ. 71
Συνόδυ Χαλκηδ. ιγ'. Φύλλ. 92
Τῆς αὐτῆς. κγ'. Φύλλ. 95
Συνόδυ Σαρδικ. γ'. Φύλλ. 104
Τῆς αὐτῆς. ια'. ιβ'. Φύλλ. 111
Τῆς αὐτῆς. ις'. ιζ'. Φύλλ. 115
Συνόδυ Καρθαγένης. κς'. Φύλλ. 140
Τῆς αὐτῆς. οέ. Φύλλ. 179
Συνόδυ ἕκτης. ιζ'. ιή. Φύλλ. 272
Τῆς αὐτῆς. κ'. Φύλλ. 273
Συνόδυ ζ'. ί. Φύλλ. 322

Περὶ τῶ χρῆναι τὸς Ἐπισκόπους τὰς αἰτίας τῆς ὁδοιπορείας ἢ δι' αὐτῶν παρόντων Ἐπισκόπων πολυπραγμονεῖν.

Σινόδ. Σαρδικῆς. κά. Φύλ. 116

Περὶ Ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν ἀπιόντων πρὸς Βασιλέα, ἢ τὸς περὶ αὐτόν.

Σινόδ. Ἀντιοχείας. ιά. ιβ'. Φύλ. 52
Σινόδ. Σαρδικ. ζ'. ή. Θ'. Φύλ. 107
Τῆς αὐτῆς. κά. Φύλ. 116
Σινόδ. Καρθαγ. ρΘ'. Φύλ. 207

Περὶ ξαποδοχῆς ξένων, καὶ περὶ αἰρετικῶν, καὶ συγκατικῶν Ἐπιστολῶν.

Ἀποστ. ιβ'. Φύλ. 3
Τῶν αὐτῶν. λγ'. Φύλ. 6
Σινόδ. Ἀντιοχ. ζ'. ή. Φύλ. 51
Τῆς αὐτῆς. ιά. Φύλ. 52
Σινόδ. Λαοδ. μά μβ'. Φύλ. 65
Σινόδ. Χαλ. ιγ'. Φύλ. 92
Σινόδ. Σαρδικ. Θ'. Φύλ. 109
Σινόδ. Καρθ. κς'. Φύλ. 104

Συ-

Σινόδ. Ἕκτης. ιζ'. Φύλ. 272

Περὶ διαφορᾶς αἱρετικῶν καὶ συγκατικῶν ἐπιστολῶν.

Σινόδ. Χαλχ. ιά. Φύλ. 91
Σινόδ. Καρθαγ. ρά. Φύλ. 208

Τίσι δεῖ τὸς Ἐπισκόπους βοηθεῖν, καὶ περὶ Ἐπισκόπων, καὶ Πρεσβυτέρων, καὶ Διακόνων μὴ χωρηγούντων τοῖς ἰδέαις Ἐκκλησιαστικοῖς.

Ἀποστ. ιθ'. Φύλ. 11
Σινόδ. Σαρδ. ζ'. Φύλ. 107

Περὶ Σινόδων καὶ τῆς εἰς αὐτὰς μὴ ἀπιόντων.

Ἀποστόλων. λζ'. Φύλ. 7
Σινόδ. Νικαίας. έ. Φύλ. 20
Σινόδ. Ἀντιοχείας. κ'. Φύλ. 55
Σινόδ. Λαοδικ. μ'. Φύλ. 65
Σινόδ. Χαλκ. ιΘ'. Φύλ. 94
Σινόδ. Καρθαγ. ιή. Φύλ. 137
Τῆς αὐτῆς. π'. Φύλ. 180
Τῆς αὐτῆς. μέ. Φύλ. 193
Σινόδ. ἕκτης. ή. Φύλ. 266
Σινόδ. ζ'. ς'. Φύλ. 320

Περὶ τῦ μὴ ὡς ἔτυχεν Ἐπίσκοπον, ἢ κληρικὸν ἐμμαγκιπατδύειν.

Συνόδ Καρθαγενής.	λέ.	Φύλλ. 145

Πῶς ἐνδιδῶσιν οἱ Ἐπίσκοποι τὰς ἁρμόζοντας αὐτοῖς τόπους ὑπὸ αἱρετικῶν κατεχομένους.

Συνόδ Καρθαγ.	ρκδ'.	Φύλλ. 216

Περὶ τῦ μὴ ὀφείλειν τὰς ἀναγκάσας τῷ δήμῳ προσκαιρεῖν.

Συνόδ Καρθαγενής.	ις'.	Φύλλ. 136

Περὶ Ἐπισκόπων μὴ ἐπιτρεφόντων τὰς αἱρετικὰς, καὶ περὶ Ἐπισκόπων, καὶ κληρικῶν μὴ διδασκόντων τὸν λαὸν, καὶ ὅτι Ἐπίσκοπος ὑπὲρ τῦ λαῦ ἀντιλογεῖται τῷ Θεῷ, καὶ πότε τῦ λαῦ ἁμαρτήσαντος ὁ κλῆρος ἀφορίζεται.

Ἀποστόλων.	λς'.	Φύλλ.	7
Τῶν αὐτῶν.	λϑ'.	Φύλλ.	8
Τῶν αὐτῶν.	νή.	Φύλλ.	11
Συνόδ Καρθαγ.	κβ'. κγ'.	Φύλλ.	219
Συνόδ ς'.	ιϑ'.	Φύλλ.	272
Τῆς αὐτῆς.	ξδ'.	Φύλλ.	295

Πε-

Περὶ Ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν, κοσμικόντι πραττόντων δήμοσιον, ἢ ἰδιωτικὸν, ἢ μίσθωσιν, ἢ ἐπιζοπλώ.

Ἀποστολ.	ς'.	Φύλλ.	2
Τῶν αὐτῶν.	πα.	Φυλλ.	15
Συνόδ Χαλκ.	γ'.	Φύλλ.	88
Συνόδ Καρθ.	ις'.	Φύλλ.	136
Συνόδ ζ'.	ί.	Φύλλ.	322

Περὶ Ἐπισκόπων, καὶ κληρικῶν συνόντων γυναιξὶ συνεισάκτοις.

Συνόδ Νικαίας.	γ'.	Φύλλ.	20
Συνόδ Ἕκτης.	έ.	Φυλλ.	264
Συνόδ ζ'.	ιή.	Φυλλ.	328
Βασιλείϑ ἐκ τ πρὸς Γρηγόρ. Ἐπισ.		Φύλλ.	418

Πῶς δεῖ Ἐπισκόπους, ἢ ἐγκρατδυομένους εἰσιέναι πρὸς γυναῖκας.

Συνόδ Καρθαγ.	μά.	Φυλλ.	150
Συνόδ Ἑβδόμης.	κζ'.	Φύλλ.	331

Περὶ τῦ μὴ ὀφείλειν κληρικὸν συνεσιᾶσθαι τῷ δευτερογαμοῦντι, παρανόμως γαμοῦντι.

Συνόδ Νεοκαισαρ.	ζ'.	Φύλλ.	37

Τιμοθέω.	ια'.	Φυλλ. 461

Περὶ τοῦ μηδὲ ποιεῖν τὰς κλησικὰς ἄνευ τῆς Ἐπισκόπων αὐτῶν.

Ἀποστόλ.	λθ'.	Φύλλ. 8
Συνόδου Λαοδ.	νζ'.	Φύλλ. 66

Περὶ τοῦ μὴ ποιεῖν τὰς κλησικὰς, ἐν συμβολῆς συμπόσια.

Συνόδου Λαοδ.	νε'.	Φύλλ. 66

Περὶ τῆς ἐν χρόνῳ τάξεως τῆς Ἐπισκόπων, καὶ πῶς οἱ κλησικοὶ καθέζονται, καὶ τιμῶσιν ἀλλήλους.

Συνόδου Νικαίας. α'.	ιή.	Φύλλ. 26
Συνόδου Λαοδ.	ν'.	Φύλλ. 62
Τῆς αὐτῆς.	ξε'.	Φύλλ. 66
Συνόδου Καρθαγ.	ιζ'.	Φύλλ. 187
Συνόδου Ἔγκης.	ζ'.	Φύλλ. 264

Περὶ ἁμαρτημάτων, καὶ δικῶν Ἐπισκόπων καὶ κλησικῶν, καὶ ἀφορισμοῦ, καὶ καθαιρέσεως, καὶ μετανοίας καὶ ποῖα ἁμαρτήματα ἡ χειροθεσία λύει.

Τίνες, καὶ παρὰ τίσι κατηγορῶσιν Ἐπισκόπων ἢ κλησικῶν.

Ἀποστόλ.	οδ'.	Φύλλ. 13

Συνόδου β'.	ς'.	Φυλλ. 72
Συνόδου Χαλκ.	ϑ'.	Φυλλ. 90
Τῆς αὐτῆς.	κά.	Φύλλ. 95
Συνόδου Καρθαγ.	ή.	Φύλλ. 132
Τῆς αὐτῆς.	ια'. ιβ'.	Φύλλ. 133
Τῆς αὐτῆς.	ιέ.	Φύλλ. 135
Τῆς αὐτῆς.	λ'.	Φύλλ. 143
Τῆς αὐτῆς.	ρκή.	Φύλλ. 220
Τῆς αὐτῆς.	ρλά.	Φύλλ. 221
Κυρίλ. ἐν τῷ πρὸς Δόμνον Ἐπισ. ά.		Φύλλ. 465

Τίνες καὶ πόσοι καταμαρτυροῦσιν Ἐπισκόπων, ἢ κλησικῶν.

Ἀποστόλων.	οέ.	Φυλλ. 14
Συνόδου Χαλκ.	κά.	Φύλλ. 95
Συνόδου Καρθαγ.	ξγ'.	Φύλλ. 170
Τῆς αὐτῆς.	ρλδ'.	Φύλλ. 223
Τῆς αὐτῆς.	ρλέ.	Φύλλ. 224
Τῆς αὐτῆς.	ρλζ'.	Φύλλ. 225

Εἰ αὐτὸς ἐπὶ πολλοῖς ἐγκλήμασι κλησικὸς κατηγορήσας, μὴ ἀποδείξῃ τὸ προτεθὲν πρῶτον Κεφάλαιον.

Συνόδου Καρθ.	ρλς'.	Φύλλ. 225

Περὶ τῶν μὴ παθαρχόντων τοῖς οἰκείοις Ἐπισκόποις, καὶ περὶ Ἐπισκόπου δεχομένου, τὸν ἀπὸ τῆς ἰδίας ἐπιβληθεῖσαν Ἐπισκόπου, ἢ ἀπὸ κοινωνίας γινόμενον.

Συνόδ. Ἀντιοχ.	ἑ. ς'.	Φύλλ. 50
Συνόδ. Καρθ.	ϑ'.	Φύλλ. 132
Τῆς αὐτῆς.	ρκή.	Φύλλ. 220
Τῆς αὐτῆς.	ρλή.	Φύλλ. 225

Περὶ δικῶν Ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν.

Ἀποστόλων.	ο δ'.	Φύλλ. 13
Συνόδ. Ἀντιοχ.	ιδ'. ιέ.	Φύλλ. 53
Συνόδ. Χαλκηδ.	ϑ'.	Φύλλ. 90
Τῆς αὐτῆς.	ιζ'.	Φύλλ. 93
Συνόδ. Σαρδικ.	γ'.	Φύλλ. 104
Τῆς αὐτῆς.	έ.	Φύλλ. 105
Συνόδ. Σαρδικ.	ιδ'.	Φύλλ. 113
Συνόδ. Καρθαγ.	ιέ.	Φύλλ. 135
Τῆς αὐτῆς.	ρϑ'.	Φύλλ. 207
Τῆς αὐτῆς.	ρκς'.	Φύλλ. 218
Τῆς αὐτῆς.	ρκή.	Φύλλ. 220

Περὶ ἀναψηλαφήσεως ψήφων Ἐπισκόπων.

Συνόδ. Ἀντιοχείας.	ς'.	Φύλλ. 50

Συνό-

Συνόδ. Σαρδικῆς.	γ'. δ'. έ.	Φύλλ. 104
Τῆς αὐτῆς.	ιδ'.	Φύλλ. 113
Συνόδ. Καρθ.	ιδ'. ιέ.	Φύλλ. 135
Τῆς αὐτῆς.	κή.	Φύλλ. 142
Τῆς αὐτῆς.	οϑ'.	Φύλλ. 176
Τῆς αὐτῆς.	ϙς'.	Φύλλ. 193
Τῆς αὐτῆς.	ρκέ.	Φύλλ. 216
Τῆς αὐτῆς.	ρκή.	Φύλλ. 217

Ἐὰν Ἐπίσκοπος ἔχων πρὸς συνεπίσκοπον, μὴ δικάσηται, ἀλλὰ χειρὶ πράξῃ.

Συνόδ. Καρθαγ.	κβ'.	Φύλλ. 138

Πότε δυνάται Ἐπίσκοπος κινεῖν Ἐπισκόπῳ παρὰ ἄρχοντι πολιτικῷ.

Συνόδ. Καρθαγ.	νβ'.	Φύλλ. 154

Περὶ τῶν ἀδίκως ἐμβαλλομένων Ἐπισκόπων, καὶ κληρικῶν.

Συνόδ. ἑβδόμης.	δ'.	Φύλλ. 317
Συνόδ. Σαρδικ.	ιδ'.	Φύλλ. 113
Τῆς αὐτῆς.	ιή. ιϑ'.	Φύλλ. 115

Περὶ τῶν ἀφωριζομένων, ἢ ἐμβαλλομένων τῆς Ἐκκλησίας, ἢ τῆς κοινωνίας.

Ἀποστόλων.	ιβ'. ιγ'.	Φύλλ.	3
Τῶν αὐτῶν.	λβ'.	Φύλλ.	6
Τῶν αὐτῶν.	να'.	Φύλλ.	10
Συνόδου Νικαίας.	ε'.	Φύλλ.	20
Τῆς αὐτῆς.	ιβ'. ιγ'.	Φύλλ.	24
Συνόδου Ἀντιοχ.	ς'.	Φύλλ.	50
Συνόδου Λαοδ.	λς'.	Φύλλ.	64
Συνόδου Χαλκηδ.	δ'.	Φύλλ.	88
Τῆς αὐτῆς.	ις'.	Φύλλ.	93
Συνόδου Σαρδι.	ί.	Φύλλ.	110
Τῆς αὐτῆς.	ιγ'. ιδ'.	Φύλλ.	113
Συνόδου Καρθα.	ξς'.	Φύλλ.	172
Συνόδου ἕκτης.	κά.	Φύλλ.	273

Ἐκ ποίων αἰτιῶν ἀφορίζεται Ἐπίσκοπος, ἢ κληρικὸς, ἢ λαϊκὸς, ἢ ἐὰν Ἐπίσκοπος κατηγορούμενος διὰ λιβέλλου παραιτῆται τὴν Ἐπισκοπὴν; ἢ ὅτι ὁ δεῖ τὸν Ἐπίσκοπον γενόμενον, ἐμβαλλόμενον δικαίως, ἢ ἀδίκως εἰς Πρεσβυτέρων καταγεσθαι βαθμόν.

Ἀποστόλων.	ε'.	Φύλλ.	2
Τῶν αὐτῶν.	ή. ϑ'. ί.	Φύλλ.	2
Τῶν αὐτῶν.	ιά. ιβ'. ιγ'.	Φύλλ.	3
Τῶν αὐτῶν.	ιε'. ις'.	Φύλλ.	3
Τῶν αὐτῶν.	κ'.	Φύλλ.	4
Τῶν αὐτῶν.	κδ'.	Φύλλ.	4
Τῶν αὐτῶν.	λ'.	Φύλλ.	5
Τῶς αὐτῶν.	λς'.	Φύλλ.	7
Τῶν αὐτῶν.	μγ'.	Φύλλ.	9
Τῶν αὐτῶν.	με'.	Φύλλ.	9
Τῶν αὐτῶν.	μή.	Φύλλ.	9
Τῶν αὐτῶν.	να'.	Φύλλ.	10
Τῶν αὐτῶν.	νς'. νζ'.	Φύλλ.	11
Τῶν αὐτῶν.	νή. νϑ'.	Φύλλ.	11
Τῶν αὐτῶν.	ξέ.	Φύλλ.	12
Τῶν αὐτῶν.	ξζ'.	Φύλλ.	12
Τῶν αὐτῶν.	ό. οά.	Φύλλ.	13
Τῶν αὐτῶν.	οβ'. ογ'.	Φυλλ.	13
Τῶν αὐτῶν.	ος'.	Φύλλ.	14
Τῶν αὐτῶν.	πδ'.	Φύλλ.	16
Συνόδου Χαλκηδόνος ἐκ τῆς πράξεως τῆς περὶ Φωτίου Ἐπισκόπου Τύρου, καὶ Εὐσταθίου Ἐπισκόπου Βηρυτῆ.		Φύλλ.	98
Συνόδου ἕκτης. ή. καὶ τὰ εἰ αὐτῷ λύοντα τὴν εἰναντιοφανείαν τῆς Κανόνων.		Φύλλ.	266
Συνόδου Ἀγγύρας.	ιή.	Φύλλ.	34
Συνόδου Νεοκαισαρ.	ά.	Φύλλ.	36

Κυρί. ἐκ τ῀ πρὸς Δόμνον Ἐπι. ά. γ'. Φύλ. 465

Ὅ"τι ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ Ἐπίσκοπος ἀ ποινωνεῖ, τῷ παρ' αὐτῷ ἀφορισθέντι, ἅτε οἱ ἄλλοι Ἐπίσκοποι ποινωνοῦσι τῷ ἀφορίσαντι.

Συνόδ῀ Καρθαγ. ρλή. Φύλ. 225

Πόσοι, Ἐπίσκοποι καθαιροῦσιν Ἐπίσκοπον.

Συνόδ῀ Κωνσαντινουπόλεως τῆς κ῀ τῶν Ἐπισκόπων Ἀραβίας τῆς ἐν Καρθ. Συνόδ῀. ιβ'. Φύλ. 134
Τῆς αὐτῆς. κβ'. Φύλ. 138

Ἐκ ποίων τις αἰτιῶν καθαιρεῖται.

Ἀποστόλων.	γ'.	Φύλ.	1
Τῶν αὐτῶν.	ε'. ς'. ζ'.	Φύλ.	2
Τῶν αὐτῶν.	ιά.	Φύλ.	3
Τῶν αὐτῶν.	κ'.	Φύλ.	4
Τῶν αὐτῶν.	κγ'.	Φύλ.	4
Τῶν αὐτῶν.	κε.	Φύλ.	4
Τῶν αὐτῶν.	κζ'.	Φύλ.	5
Τῶν αὐτῶν.	κθ'. λ'.	Φύλ.	5
Τῶν αὐτῶν.	λά.	Φύλ.	5
Τῶν αὐτῶν.	λε.	Φύλ.	7

Τῶν

Τῶν αὐτῶν.	μβ'.	Φύλ.	9
Τῶν αὐτῶν.	μδ'. με.	Φύλ.	9
Τῶν αὐτῶν.	μς'. μζ'.	Φύλ.	9
Τῶν αὐτῶν.	μθ'. ν'.	Φύλ.	10
Τῶν αὐτῶν.	να. νβ'. νγ'.	Φύλ.	10
Τῶν αὐτῶν.	νε.	Φύλ.	11
Τῶν αὐτῶν.	νθ'.	Φύλ.	11
Τῶν αὐτῶν.	ξ'.	Φύλ.	11
Τῶν αὐτῶν.	ξβ'.	Φύλ.	12
Τῶν αὐτῶν.	ξγ'. ξδ'.	Φύλ.	12
Τῶν αὐτῶν.	ξε. ξς'.	Φύλ.	12
Τῶν αὐτῶν.	ξη. ξθ'.	Φύλ.	13
Τῶν αὐτῶν.	ο.	Φύλ.	13
Τῶν αὐτῶν.	πά.	Φύλ.	15
Τῶν αὐτῶν.	πγ'. πδ'.	Φύλ.	16
Συνόδ῀ Νικαίας.	β'.	Φύλ.	19
Τῆς αὐτῆς.	ί.	Φύλ.	23
Τῆς αὐτῆς.	ιζ'.	Φύλ.	26
Συνόδ῀ Ἀγκύρας.	ί.	Φύλ.	32
Τῆς αὐτῆς.	ιδ'.	Φύλ.	32
Τῆς αὐτῆς.	ιή.	Φύλ.	34
Συνόδ῀ Νεοκαισ.	ά.	Φύλ.	36
Συνόδ῀ Ἀντιοχείας.	ά.	Φύλ.	48
Τῆς αὐτῆς.	γ'. δ'. έ.	Φύλ.	49
Τῆς αὐτῆς.	ιγ'.	Φύλ.	53
Συνόδ῀ Ἐφέσου.	β'.	Φύλ.	79

Σύ-

Σωόδε Χαλκηδ.	β'.	Φύλ.	87
Τῆς αὐτῆς.	ιή.	Φύλ.	94
Τῆς αὐτῆς.	κζ'.	Φύλ.	97
Σωόδε Σαρδικ.	κά.	Φύλ.	116
Σωόδε ς'.	γ'. δ'. έ.	Φύλ.	261
Τῆς αὐτῆς.	ϑ'.	Φύλ.	266
Τῆς αὐτῆς.	ιά.	Φύλ.	267
Τῆς αὐτῆς.	πζ'.	Φύλ.	303
Τῆς αὐτῆς.	ψή.	Φύλ.	308
Βασιλείε.	ό.	Φύλ.	406

Ε'κ ποίων τις αἰτιῶν ἐν τῷ αὐτῷ κὴ ἀφορίζεται, κὴ καθαιρεῖται, ἢ καθαιρεῖται κὴ τῆς κοινωνίας ἐκ κόπτεται ἢ τῆς Ε'κκλησίας.

Α'ποςόλων.	κέ.	Φύλ.	4
Τῶν αὐτῶν.	κϑ'. λ'.	Φύλ.	5
Τῶν αὐτῶν.	ξέ.	Φύλ.	12

Ε'κποίων αἰτιῶν κληρικὸς, ἢ λαϊκὸς Α'ναθεματίζεται.

Σωόδε Γαγγρῶν.	ιή.	Φύλ.	44
Συνόδε Χαλχηδ.	β'.	Φύλ.	87
Τῆς αὐτῆς.	ζ'.	Φύλ.	90
Βασιλείε ἐκ τῆς πρὸς Γρηγόριον Πρεσβύτερον Ε'πιςολῆς.		Φύλ.	111

Ο'τι

Ο'τι ὁ δῶ δι'ς ἐκδικεῖν ἐπὶ τὸ αὐτό.

Α'ποςόλων.	κέ.	Φύλ.	4
Βασιλείε,	κγ'.	Φύλ.	396
Τῷ αὐτῷ.	λβ'.	Φύλ.	399
Τῷ αὐτῷ,	νά.	Φύλ.	403

Ε'κποίων τις αἰτιῶν τελείως ἐκβάλλεται.

Α'ποςόλων.	κή.	Φύλ.	5
Τῶν αὐτῶν.	νά.	Φύλ.	10
Τῶν αὐτῶν.	ξβ'.	Φύλ.	12
Σωόδε Α'ντιοχείας.	δ'.	Φύλ.	50
Σωόδε Λαοδικείας.	λς'.	Φύλ.	64
Σωόδε ς'.	κά.	Φύλ.	273

Πότε τις καθέδρας μὲν ἢ ςάσεως ἱερατικῆς μετέχει, ἐκ ςέργει δέ τι τῶν λοιπῶν.

Σωόδε Α'γκύρας.	ά. β'.	Φύλ.	28
Σωόδε Νεοκαισ.	ϑ'.	Φύλ.	37
Σωόδε ἕκτης.	γ'.	Φύλ.	261
Τῆς αὐτῆς.	κς'.	Φύλ.	275
Βασιλείε.	κζ'.	Φύλ.	397
Τῷ αὐτῷ	ό.	Φύλ.	406

Περὶ

Περὶ τῦ μὴ πισθεῦσαι τὸν Ἐπίσκοπον λέγοντα ἰδιαζόντως αὐτῷ τὸν κληρικὸν σωομολογῆσαι τὸ ἁμάρτημα.

Συνόδ. Καρθαγ.	ρλή.	Φύλλ.	225

Περὶ Ἐπισκόπυ, ἢ κληρικῦ ἐθίοντος κρέα σὺν αἵματι, ἢ θηριάλωτον, ἢ θνησιμαῖον.

Ἀποστολ.	ξγ'.	Φύλλ.	12
Συνόδ. ς'.	ξζ'.	Φύλλ.	296

Περὶ τῦ τὰς Ἐπισκόπυς καὶ Πρεσβυτέρυς καὶ Διακόνυς, καὶ πάντας τὰς τὰ ἱερὰ ψηλαφῶντας, ὀφείλειν ἀπέχεσθαι τῆς οἰκείων γαμετῶν.

Συνόδ. Καρθαγ.	γ'. δ'.	Φύλλ.	130
Τῆς αὐτῆς.	κή.	Φύλλ.	142
Τῆς αὐτῆς.	οδ'.	Φύλλ.	178
Συνόδ. ς'.	ιβ'. ιγ'.	Φύλλ.	267

Περὶ κληρικῦ χλιάζοντος τὰς ἀθεσείας.

Ἀποστολ.	νζ'.	Φύλλ.	11

Περὶ κληρικῦ ἑαυτὸν ἀκροτηριάζοντος.

Ἀποστολ.	κγ'.	Φύλλ.	4

Συ-

Συνόδ. Νικαίας.	ά.	Φύλλ.	19

Περὶ κληρικῶν ἀποστατῶν, καὶ θυτῶν, καὶ μάγων, καὶ ἐπαοιδῶν, καὶ ἀστρολόγων, καὶ μαθηματικῶν, καὶ περὶ ματαιῶν, καὶ φαρμακῶν, καὶ περιάπτων.

Ἀποστόλων.	ξβ'.	Φύλλ.	12
Συνόδ. Ἀγγύρας.	ά. β'.	Φύλλ.	28
Συνόδ. Λαοδ.	λς'.	Φύλλ.	64
Βασιλείυ.	ογ'.	Φύλλ.	407

Περὶ Ἐπισκόπων, ἢ κληρικῶν τυπτόντων, ἢ φονεύοντων.

Ἀποστολ.	κζ'.	Φύλλ.	5
Τῶν αὐτῶν.	ξς'.	Φύλλ.	12
Βασιλείυ.	νέ.	Φύλλ.	404

Περὶ Ἐπισκόπων, καὶ κληρικῶν κυβευόντων, ἢ μεθυσομένων, ἢ θέας παραβαλλόντων, τυμβορυχούντων, κλεπτόντων, ἐπιορκούντων, τοκιζόντων ἢ λαμβανόντων ἡμιολίας, ἢ ἕτερον αἰσχρὸν ἑαυτοῖς ἐπινοούντων κέρδος.

Ἀποστολ.	κέ.	Φύλλ.	4
Τῶν αὐτῶν.	μβ'. μγ'. μδ'.	Φύλλ.	9

Συ-

Συνόδ. Νικαίας.	ιϛ'.	Φύλλ. 26
Συνόδ. Λαοδικ.	δ'.	Φύλλ. 60
Τῆς αὐτῆς.	νδ'.	Φύλλ. 66
Συνόδ. Καρθαγενης.	έ.	Φύλλ. 130
Τῆς αὐτῆς.	ιϛ'.	Φύλλ. 136
Συνόδ. ἕκτης.	ί.	Φύλλ. 297
Τῆς αὐτῆς.	κγ'. κδ'.	Φύλλ. 274
Τῆς αὐτῆς.	ν'. να'.	Φύλλ. 289
Συνόδ. ζ'.	δ'.	Φύλλ. 317
Βασιλέως.	ιδ'.	Φύλλ. 389
Τῶ αὐτῶ.	ιζ'.	Φύλλ. 391
Τῶ αὐτῶ.	κϑ'.	Φύλλ. 398

Περὶ τῆς βδελυσσομένων τὸν γάμον, ἢ τὸν οἶνον ἢ τὰ κρέα.

Ἀποστολ.	ια'.	Φύλλ. 10
Τῶν αὐτῶν.	νγ'.	Φύλλ. 11
Συνόδ. Ἀγκυρ.	ιδ'.	Φύλλ. 32
Συνόδ. ϛ'.	ργ'.	Φύλλ. 268
Τῆς αὐτῆς.	λ'.	Φύλλ. 277

Περὶ τῆς ἐπιτεθραμμένων, ἢ κεκωλυμμένων γάμων, καὶ περὶ τῶ ἐρωτᾶσθαι τὰς ἀναγνώσας ἐφήβους γενομένους εἰ βούλονται γαμεῖν, καὶ περὶ παλλακισμοῦ, καὶ πορνείας, καὶ μοιχείας.

Ἀποστόλων.	ιζ'. ιη'. ιϑ'.	Φύλλ. 4

Τῶν

Τῶν αὐτῶν.	κέ. κϛ'.	Φύλλ. 4
Συνόδ. Ἀγκύρ.	ί.	Φύλλ. 32
Συνόδ. Νεοκαισ.	ά.	Φύλλ. 36
Τῆς αὐτῆς.	ϑ'. ί.	Φύλλ. 37
Συνόδ. Χαλκηδ.	ιδ'. ιέ.	Φύλλ. 92
Συνόδ. Καρθαγ.	ιϛ'.	Φύλλ. 136
Συνόδ. ϛ'.	γ'. δ'.	Φύλλ. 261
Τῆς αὐτῆς.	ϛ'.	Φύλλ. 264
Τῆς αὐτῆς.	ιβ'. ιγ'.	Φύλλ. 267
Τῆς αὐτῆς.	μή.	Φύλλ. 288
Βασιλέως.	γ'.	Φύλλ. 382
Τῶ αὐτῶ.	ϛ'.	Φύλλ. 383
Τῶ αὐτῶ.	ιζ'.	Φύλλ. 391
Τῶ αὐτῶ.	ξϑ'.	Φύλλ. 406
Θεοφίλου ἐν τῶ ὑπομ.	δ'. έ.	Φύλλ. 463

Περὶ τῆς ἐπὶ γάμῳ γυναῖκας ἁρπαζόντων.

Ἀποστόλων.	ξζ'.	Φύλλ. 12
Συνόδ. Ἀγκύρ.	ιά.	Φύλλ. 32
Τῆς αὐτῆς.	κέ.	Φύλλ. 35
Συνόδ. Χαλκ.	κζ'.	Φύλλ. 97
Συνόδ. ϛ'.	μγ'.	Φύλλ. 305
Θεοφίλου ἐν τῶ ὑπομ.	γ'.	Φύλλ. 463

Περὶ ἱερατικῶν συλλυομένων γυναιξί.

Σινόδ. Λαοδικ.	λ'.	Φύλλ.	63
Σινόδ. ς'.	οή.	Φύλλ.	300

Περὶ Ἐπισκόπων ἢ κληρικῶν γινομένων λαϊκῶν, ἢ ἀξιοματικῶν, ἢ στρατευομένων.

Ἀποστολ.	πγ'.	Φύλλ.	15
Σινόδ. Νικαίας.	ιβ'.	Φύλλ.	24
Σινόδ. Χαλκηδ.	ζ'.	Φύλλ.	90

Περὶ τῶν σωεπισταμένων ἁμαρτάνουσι κληρικοῖς, ἢ μὴ φανερόντων.

Βασιλείου.	οά.	Φύλλ.	407

Περὶ τοῦ καθαιρεῖσθαι τοὺς κληρικοὺς διδόντας ἐγγύας.

Ἀποστόλων.	κ'.	Φύλλ.	4

Περὶ κληρικῶν ἐθιόντων εἰς καπηλεῖον, ἢ πανδοχεῖον.

Ἀποστόλων.	νδ'.	Φύλλ.	11

Σινό-

Σινόδ. Λαοδ.	κδ'.	Φύλλ.	62
Σινόδ. Καρθ.	μγ'.	Φύλλ.	151
Σινόδ. ς'.	ϑ'.	Φύλλ.	266

Περὶ κληρικῶν ὑβριζόντων βασιλέα, ἢ Ἐπίσκοπον, ἢ Πρεσβύτερον, ἢ ἄρχοντα.

Ἀποστόλων.	νέ. νς'.	Φύλλ.	11
Τῶν αὐτῶν.	πδ'.	Φύλλ.	16

Περὶ τῶν ποιούντων συνουσίας, ἢ φραζίας.

Σινόδ. Καλχηδ.	ιή.	Φύλλ.	94
Σινόδ. ς'.	λδ'.	Φύλλ.	280

Ποῖα ἁμαρτήματα λύει ἡ χειροθεσία.

Σινόδ. Νικαίας. ά.	ϑ'.	Φύλλ.	23
Σινόδ. Ἀγκυρ.	ιβ'.	Φύλλ.	32

Περὶ μετανοίας, καὶ τίνες ἄδειαν ἔχουσι διδόναι μετανοοῦσι καταλλαγὴν, καὶ ὅτι ἔξεστι τῷ Ἱερεῖ μεῖον καὶ αὔξειν τὰ ἐπιτίμια.

Ἀποστόλ.	να. νβ'.	Φύλλ.	10
Σινόδ. Νικαίας. ά.	ια. ιβ'.	Φύλλ.	23

Σωόδ Α'γκυρ.	ά. β'.	Φυλ.	29
Τῆς αὐτῆς.	γ'. δ'.	Φύλ.	29
Τῆς αὐτῆς.	έ. ς'.	Φύλ.	30
Τῆς αὐτῆς.	ζ'. ή. θ'.	Φύλ.	31
Σωόδ Νεοκαισαρ.	ά. β'.	Φύλ.	36
Τῆς αὐτῆς.	ιά. ιβ'.	Φύλ.	38
Σωόδ Καρθαγεν.	ς'. ζ'.	Φύλ.	131
Τῆς αὐτῆς.	μς'.	Φύλ.	251
Σωόδ Λαοδικ.	β'.	Φύλ.	59
Σωόδ Ε'κτης.	ργ'.	Φύλ.	310
Βασιλείε.	έ.	Φύλ.	383
Τῆ αὐτῆ.	λδ'.	Φύλ.	399
Τῆ αὐτῆ.	οδ'.	Φύλ.	407
Τῆ αὐτῆ.	οέ. ος'.	Φύλ.	408
Τῆ αὐτῆ.	πβ'.	Φύλ.	410
Τῆ αὐτῆ.	πδ'.	Φύλ.	410
Γρηγορίε Νύσσης.	γ'. δ'.	Φύλ.	366
Τῆ αὐτῆ.	ζ'. ή.	Φύλ.	374

Περὶ διοικήσεως, Ε'κκλησιαστικῶν πραγμάτων καὶ περὶ τῆς ἰδικῶν τῆ Ε'πισκόπε, περὶ τῆ χρείαν τὸν οἰκονόμον ἐκ τῆ κλήρε τῆς Ε'κκλησίας εἶναι.

Σωόδ Καλχηδ.	κς'.	Φύλ.	96
Σωόδ Νικαίας. ζ'.	ιά.	Φύλ.	323
Θεοφίλε ἐκ τῆ Ζωμ.	ί.	Φύλ.	464

Περὶ

Περὶ διοικήσεως τῆς Ε'κκλησιαστικῶν πραγμάτων.

Α'ποστόλων.	λή.	Φύλ.	7
Τῶν αὐτῶν.	μ'. μά.	Φύλ.	8
Σωόδ Α'ντιοχ.	κδ'. κέ.	Φύλ.	57
Κυρίλλου ἐκ τῆς πρὸς Δόμνον Ε'πιστολῆς, Κανών.	β'.	Φύλ.	465
Θεοφίλε ἐκ τῆ Ζωμ.	ζ'.	Φύλ.	463
Τῆ αὐτῆ.	ί.	Φύλ.	464

Περὶ πραγμάτων καὶ προσόδων τῆς αὐεπισκόπων καὶ Ε'κκλησιῶν.

Σωόδ Α'γκυρ.	ιέ.	Φύλ.	33
Σωόδ Καλκ.	κέ.	Φύλ.	96
Σωόδ ς'.	λέ.	Φυλ.	281

Περὶ ἐκποιήσεως Ε'κκλησιαστικῶν.

Α'ποστ.	λή.	Φύλ.	7
Τῶν αὐτῶν.	ογ'.	Φύλ.	13
Σωόδ Α'γκυρ.	ιέ.	Φύλ.	33
Σωόδ. Καρθαγένης.	κθ'.	Φύλ.	142
Σωόδ Νικαίας. ζ'.	ιβ'.	Φύλ.	324
Κυρίλ. ἐκ τῆ πρὸς Δόμνον Ε'πις. β'.		Φύλ.	465

Περὶ τῶν μετὰ τὴν χειροτονίαν κτωμένων Ἐπισκόπῳ, ἢ κληρικῷ.

Συνόδ. Καρθαγ.	λέ.	Φύλλ. 145

Περὶ τῶν ἰδικῶν τοῦ Ἐπισκόπου πραγμάτων, καὶ ὅτι οὐκ ὤφειλεν ἀδιάθετος τελευτᾷ.

Ἀποστολ.	μ΄.	Φύλλ. 8
Συνόδ. Ἀντιοχ.	κδ΄.	Φύλλ. 57
Συνόδ. Χαλκ.	κβ΄.	Φύλλ. 95
Συνόδ. Σαρδικ.	ιβ΄.	Φύλλ. 112
Συνοδ. Καρθαγενέσης.	κθ΄.	Φύλλ. 142
Τῆς αὐτῆς.	πέ.	Φύλλ. 183

Περὶ τοῦ τὰς ἐν βαρβάροις ἔθνεσιν οὔσας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, μετὰ τὴν κρατίσασαν διοικεῖσθαι συνήθειαν.

Συνόδ. Κωνσταντιν.	β΄.	Φύλλ. 71
Συνόδ. Χαλκ.	κή.	Φύλλ. 97
Συνόδ. ἕκτης.	λ΄.	Φύλλ. 277
Τῆς αὐτῆς.	λζ΄.	Φύλλ. 281
Τῆς αὐτῆς.	λθ΄.	Φύλλ. 282

Περὶ

Περὶ τοῦ μήτε Ἐπίσκοπον, μήτε κληρικὸν δίδοναι δι᾽ δωρεᾶς, ἢ δι᾽ αἱρετικῷ, κἂν ᾖ συγγενὴς αὐτῷ.

Συνόδ. Καρθαγ.	κέ.	Φύλλ. 140
Τῆς αὐτῆς.	πέ.	Φύλλ. 183

Περὶ ποιήσεως μοναστηρίων, καὶ τοῦ μὴ γενέσθαι αὐτὰ ἰδιωτικὰ, καὶ πραγμάτων τῶν μοναζόντων.

Συνόδ. Χαλκηδ.	δ΄.	Φύλλ. 88
Τῆς αὐτῆς.	κιδ΄.	Φύλλ. 96
Συνόδ. ς΄.	μθ΄.	Φύλλ. 289
Συνόδ. Νεοκαισ.	ιγ΄.	Φύλλ. 325

Περὶ τῶν ἐξ ἑτέρων Μοναστηρίων γινομένων ἡγουμένων, ἢ κληρικῶν.

Συνόδ. Καθαγ.	πδ΄.	Φύλλ. 183
Συνόδ. Νικαίας. ζ΄.	κά.	Φύλλ. 331

Περὶ δούλων μοναζόντων, ἢ προφάσει δουλείας καταφρονούντων καὶ μὴ δουλευόντων τοῖς δεσπόταις.

Συνόδ. Γαγγρῶν.	γ΄.	Φύλλ. 42

Σωόδε Ἑ'κτης.	πέ.	Φύλλ. 303
Σωόδε Καλκηδ.	δ'.	Φύλλ. 88

Περὶ τῦ μὴ ὡς ἔτυχε μοναχὸν ἅλιεύαι τῦ Μοναστηρίε, ηδὲ πράγματα πράττειν, ηδ ὅτι ὑπὸ τὸν Ἐ'πίσκοπον εἰσί.

Σωόδε Χαλκηδ.	γ'. δ'.	Φύλλ. 88
Τῆς αὐτῆς.	ή.	Φύλλ. 90
Τῆς αὐτῆς.	κγ'.	Φύλλ. 95
Σωόδε ς'.	μά. μβ'.	Φύλλ. 285
Τῆς αὐτῆς.	μς'.	Φύλλ. 288

Περὶ τῦ μὴ γαμεῖν Μοναχὸς, ἤτισιν ὡς ἀδελφαῖς συνεῖναι μήτε τὰς ἐπαγγελομένας παρθενίαν ἑτέροις συνοικεῖν.

Σωόδε Χαλκηδ.	ις'.	Φύλλ. 93
Σωόδε ἕκτης.	μ'.	Φύλλ. 283
Τῆς αὐτῆς.	μδ'.	Φύλλ. 287
Τῆς αὐτῆς.	μζ'.	Φύλλ. 288
Βασιλείε.	ιθ'. κ'.	Φύλλ. 394
Τῦ αὐτῦ.	ξ'.	Φύλλ. 405

Περὶ

Περὶ μοναχῶν ποιόντων φραξίας, ηδ συνομοσίας.

Σωόδε Χαλκηδ.	ιή.	Φύλλ. 94
Σωόδε ς'.	λδ'.	Φύλλ. 280

Περὶ τῦ μὴ συλλείεθαι ἀσκητῶ γυναικί.

Σωόδε Λαοδικ.	λ'.	Φύλλ. 63
Σωόδε ς'.	οή.	Φύλλ. 300

Περὶ φυλακῆς ἱερῶν παρθενέων.

Σωόδε Καρθαγ.	μζ'.	Φύλλ. 152
Σωόδε ς'.	μς'. μζ'. μή.	Φύλλ. 288
Σωόδε Νικαίας.	ζ'. ιή.	Φύλλ. 328
Τῆς αὐτῆς.	κ'.	Φύλλ. 330
Τῆς αὐτῆς.	κβ'.	Φύλλ. 331

Περὶ χρόνε τῆς ἡλικίας τῶν λαμβανόντων τὸ σχῆμα, ηδ ποῖα λέγεται παρθένος.

Συνόδε Καρθαγεν.	ρλβ'.	Φύλλ. 221
Σωόδε ς'.	μ'. μά.	Φύλλ. 283
Τῆς αὐτῆς.	μγ'.	Φύλλ. 286
Τῆς αὐτῆς.	μέ.	Φύλλ. 287

Βα-

Βασιλείω. ιή. Φύλ. 392

Περὶ Μοναχῶν γινομένων κληρικῶν, ἢ λαϊκῶν ἀξιωματικῶν, ἢ στρατιωμένων.

Συνόδ Νικαίας. ά. ιβ'. Φύλ. 24
Συνόδ Χαλκηδ. ζ'. Φύλ. 90
Κυρίλλ ἐν τῇ πρὸς τὺς ἐν Λιβύῃ, καὶ Πενταπόλει Ἐπισκόπους Ἐπιστολῆς. δ'. Φύλ. 466

Περὶ τῶν χρωμένων χήματι μοναχικῷ, καὶ καταψηφιζομένων τῶν κοινῇ χρωμένων ἐσθῆτι.

Συνόδ Γάγγρας. ιβ'. Φύλ. 43

Περὶ γυναικὸς φορούσης ἀνδρεῖα.

Συνόδ Γάγγρας. ιγ'. Φύλ. 43

Περὶ τῶν μὴ χρῆναι γυναῖκας ἀποκείρεσθαι δι' ἄσκησιν.

Συνόδ Γάγγρας. ιζ'. Φύλ. 44

Πε-

Περὶ τῶν προφάσει ἀσκήσεως, μὴ τεκνοτροφούντων, ἢ παιδοτροφούντων.

Συνόδ Γάγγρας. ιέ. ις'. Φύλ. 43

Ποῖα πολιτικὰ πράγματα, ἢ κηδεμονίας οἱ Μοναχοὶ δύνανται μετιέναι.

Συνόδ Χαλκ. γ'. Φύλ. 88

Περὶ αἱρετικῶν, καὶ Ἰουδαίων, καὶ ἑλλήνων.

Τί ἐστὶν αἵρεσις, καὶ τί χίσμα, καὶ τί παρασυναγωγή.

Βασιλείω. ά. Φύλ. 377

Τί ἐστὶν αἱρετικός.

Συνόδ Κωνσταντινουπ. ς'. Φύλ. 72

Περὶ βιβλίων αἱρετικῶν.

Ἀποστολ. ξ'. Φύλ. 11
Συνόδ ς'. ξή. Φύλ. 297

Συνό-

Σωόδ Νικαίας. ζ'.	ϑ'.	Φύλ. 322

Περὶ καθαιρέσεως ξοανῶν.

Συνόδ Καρθαγεν.	νβ'.	Φύλ. 169
Τῆς αὐτῆς.	πή.	Φύλ. 184

Περὶ Νεσορίου, Μασαίου, Εὐτυχιανοῦ, Προφυρίου, Μαξίμου, καὶ Κελεστίνου, καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν κατασταθέντων αἱρετικῶν, ἢ ὀρθοδόξων ἐνβληθέντων.

Σωόδ Κωνσταντινουπ.	δ'.	Φύλ. 72
Σωόδ Ἐφέσου.	ά. β'. γ'.	Φύλ. 78
Τῆς αὐτῆς.	δ'. έ.	Φύλ. 78
Σωόδ Σαρδικ.	κ'.	Φύλ. 116

Περὶ τοῦ μὴ ὀφείλειν ἀναφορὰν γίνεσθαι παρόντος αἱρετικοῦ.

Τιμοθέου.	ϑ'.	Φύλ. 461

Περὶ κληρικῶν αἱρετικῶν τῇ ὀρθοδόξῳ προσιόντων Ἐκκλησίᾳ.

Σωόδ Καρθαγεν.	ξά.	Φύλ. 167
Τῆς αὐτῆς.	οβ'.	Φύλ. 170

Βα-

Βασιλείου.	ά.	Φύλ. 377
Θεοφίλου ἐπ τῷ Ὠσαν.	β'.	Φύλ. 462

Περὶ Ἐπισκόπων συγκοινωνούντων, ἢ σωλλεχομένων αἱρετικοῖς, ἢ ἐπιτρεπόντων αὐτοῖς ἐνεργεῖν, ἢ δεχομένων, βάπτισμα αὐτῶν, ἢ θυσίαν.

Ἀποστολ.	ί.	Φύλ. 2
Τῶν αὐτῶν.	μέ. μς'.	Φύλ. 9
Σωόδ Ἀντιοχ.	β'.	Φύλ. 49
Σωόδ Λαοδικ.	λγ'.	Φύλ. 64

Περὶ Ἐπισκόπου, ἢ κληρικῶν ἀλλογίας λαμβανόντων ἐξ αἱρετικῶν, ἢ Ἰουδαίων, ἢ ἀλλοχομένων ἐν Ἐκκλησίαις ἢ ἐν Μοναστηρίοις αἱρετικῶν, ἢ ἐθνικῶν, ἢ σαββατιζόντων, ἢ συνεορτάζόντων τοῖς Ἰουδαίοις, ἢ προσφερόντων συναγωγαῖς, ἢ Ἱερεῖς ἐθνῶν, καὶ περὶ Ἀγγελιτῶν.

Ἀποστολ.	ξέ.	Φύλ. 12
Τῶν αὐτῶν.	ό.	Φύλ. 13
Σωόδ Λαοδικ.	ϑ'.	Φυλ. 60
Τῆς αὐτῆς.	λβ'.	Φύλ. 64
Τῆς αὐτῆς.	κϑ'.	Φύλ. 63
Τῆς αὐτῆς.	λέ.	Φύλ. 64
Τῆς αὐτῆς.	λζ'. λή.	Φύλ. 64

Τῆς

Τῆς αὐτῆς.	λϑ'.	Φύλλ.	65
Τῆς αὐτῆς.	μβ'.	Φύλλ.	65
Συνόδ. ς'.	ια'.	Φύλλ.	267

Περὶ Ἐπισκόπ. ὃ εἰδήσει λέγοντος κοινωνικὸν τὸν αἱρετικόν.

Συνόδ. Καρθαγ.	ρκϑ'.	Φύλλ.	220

Περὶ τοῦ μὴ ἀτιμάσαι πρὸς τοὺς αἱρετικῶν ψελλομάρτυρας.

Συνόδ. Λαοδικ.	λδ'.	Φύλλ.	64

Περὶ τῶ μὴ εἰσιέναι τοὺς αἱρετικοὺς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Συνόδ. Λαοδ.	ς'.	Φύλλ.	60

Περὶ γάμων αἱρετικῶν πρὸς ὀρθοδόξους.

Συνόδ. Λαοδ.	ί.	Φύλλ.	61
Τῆς αὐτῆς.	λά.	Φύλλ.	63
Συνόδ. Χαλκηδ.	ιδ'.	Φύλλ.	91
Συνόδ. Καρθαγ.	κδ'.	Φύλλ.	140

Συνό-

Συνόδ. ς'.	οβ.	Φυλλ.	298

Περὶ τῶν ἐξ αἱρετικῶν εἰς ὀρθοδοξίαν ἐπιστραφέντων, καὶ εἰ δυνατὸν πάντας κληρῶσθαι, καὶ τίνες αὐτῶν βαπτίζονται, καὶ τίνες μόνον χρίονται, καὶ ὅτι πρέπει δεῖ τοῖς αἱρετικοῖς μὴ κεχρῆσθαι διὰ τὸ ἐπιτρέπεσθαι αὐτούς.

Συνόδ. Νικαίας. ά.	ή.	Φύλλ.	22
Τῆς αὐτῆς.	ιή.	Φύλλ.	27
Συνόδ. Λαοδικ.	ζ'.	Φύλλ.	60
Συνόδ. Κωνσταντινουπ.	ζ'.	Φύλλ.	75
Συνόδ. Καρθαγ.	να.	Φύλλ.	153
Τῆς αὐτῆς.	ξά.	Φύλλ.	167
Τῆς αὐτῆς.	ό.	Φύλλ.	175
Συνόδ. ς'.	ψς'.	Φύλλ.	306
Βασιλείου.	ά.	Φύλλ.	377
Τοῦ αὐτοῦ.	μζ'.	Φύλλ.	402
Θεοφίλου.	β'.	Φύλλ.	462

Ἡ κατὰ Κυπριανὸν Συνόδος πάντα αἱρετικὸν ἐρχόμενον εἰς ὀρθοδοξίαν ὁρίζει βαπτίζεσθαι, λέγουσα τὸ κατὰ αἱρετικῶν μὴ εἶναι βάπτισμα.

Περὶ

Περὶ τοῦ μήτε Ἐπισκόπους, μήτε κληρικοὺς δωρεῖσθαι, ἢ σύνηθείαν διδόναι τισὶ αἱρετικοῖς, κἂν ὦσιν αὐτῶν συγγενεῖς.

Συνόδου Καρθαγεν.	κέ.	Φύλλ. 140
Τῆς αὐτῆς.	πέ.	Φύλλ. 183

Περὶ αἱρετικῶν μετανοούντων.

Βασιλείκ.	έ.	Φύλλ. 383

Πῶς ἐνδικοῦσιν οἱ Ἐπίσκοποι τοὺς ἁρμόζοντας αὐτοῖς τόπους παρὰ αἱρετικῶν κατεχομένους.

Συνόδου Καρθαγεν.	ρκδ'.	Φύλλ. 216

Περὶ τῶν πειρωμένων ἀθετεῖν τὰ ἐν Ἐφέσῳ πραχθέντα.

Συνόδου Ἐφεσ.	ς'.	Φύλλ. 80

Περὶ

Περὶ τοῦ δυνατὸν εἶναι τὸν λαϊκὸν τῆς ἁγίας κοινωνίας ἐπὶ ζωῆς κινδύνῳ ἐν πόλει διάγοντα, καὶ μὴ συνελθόντα τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Συνόδου Σαρδικ.	ιά.	Φύλλ. 111
Συνόδου. ς'.	πά.	Φύλλ. 301

Περὶ λαϊκῶν δευτερογαμούντων, ἢ πολυγαμούντων, καὶ κεκωλυμμένων γάμων καὶ μίξεως.

Ἀποστόλων.	ιϑ'.	Φύλλ. 4
Τῶν αὐτῶν.	μή.	Φύλλ. 9
Συνόδου Ἀγκύρας.	ιε'. ιζ'.	Φύλλ. 33
Συνόδου Νεοκαισ.	β'. γ'. δ'.	Φύλλ. 36
Τῆς αὐτῆς.	ζ'.	Φύλλ. 37
Συνόδου Λαοδ.	ά.	Φύλλ. 59
Τῆς αὐτῆς.	ί.	Φύλλ. 61
Τῆς αὐτῆς.	λά.	Φύλλ. 63
Συνόδου Χαλκηδ.	ιε'.	Φύλλ. 93
Συνόδου ς'.	νβ'. νδ'.	Φυλλ. 290
Τῆς αὐτῆς.	οβ'.	Φύλλ. 298
Τῆς αὐτῆς.	ηϑ'.	Φύλλ. 309
Βασιλείου.	δ'.	Φύλλ. 382
Τοῦ αὐτοῦ.	κγ'. κδ'.	Φύλλ. 396
Τοῦ αὐτοῦ.	μά.	Φύλλ. 401

Τῦ αὐτῦ.	ν'.	Φύλλ. 403
Τῦ αὐτῦ.	νγ'.	Φύλλ. 404
Τῦ αὐτῦ.	ξζ'. ξή.	Φύλλ. 406
Τῦ αὐτῦ.	οέ. ος'.	Φύλλ. 408
Τῦ αὐτῦ.	οή. οϑ'.	Φύλλ. 409
Τῦ αὐτῦ.	π'.	Φύλλ. 409
Τῦ αὐτῦ ἐκ τ῀ πρὸς Διώδωρον Ἐπις.		Φύλλ. 413
Θεοφίλυ.	έ.	Φύλλ. 463

Περὶ τῶν ἁγίων ἀποθανόντων τὰς ἄνδρας αὐτῶν καὶ γαμετῶν.

Συνόδυ ς'.	ηγ'.	Φύλλ. 306
Βασιλείυ.	λά.	Φύλλ. 399
Τῦ αὐτῦ.	λς'.	Φυλλ. 400
Τῦ αὐτῦ.	μς'.	Φύλλ. 401

Περὶ τῶν διγαμησάντων.

Ἀποστολ.	έ.	Φύλλ. 2
Συνόδυ Γάγγρας.	ιδ'.	Φύλλ. 43
Συνόδυ Καρθαγενής.	ρή.	Φύλλ. 207
Συνόδυ ς'.	πή.	Φύλλ. 303
Βασιλείυ.	ϑ'.	Φύλλ. 386
Τῦ αὐτῦ.	λέ.	Φύλλ. 400
Τῦ αὐτῦ.	μή.	Φύλλ. 401

Τῦ αὐτῦ.	οζ'.	Φύλλ. 408

Περὶ πορνείας, καὶ μοιχείας, καὶ φθορᾶς καὶ ἀρρενοκοιτίας.

Ἀποστολ.	ξά.	Φύλλ. 12
Συνόδυ Ἀγκύρας.	κδ'.	Φύλλ. 34
Συνόδυ Νεοκαισαρ.	ή.	Φύλλ. 37
Συνόδυ ς'.	πζ'.	Φύλλ. 330
Τῆς αὐτῆς.	πή.	Φύλλ. 330
Βασιλείυ.	ζ'. ή.	Φύλλ. 384
Τῦ αὐτῦ.	κά. κβ'.	Φύλλ. 395
Τῦ αὐτῦ.	κέ. κς'.	Φύλλ. 397
Τῦ αὐτῦ.	λ'.	Φύλλ. 399
Τῦ αὐτῦ.	λδ'.	Φύλλ. 399
Τῦ αὐτῦ.	λζ'.	Φύλλ. 400
Τῦ αὐτῦ.	μϑ'.	Φύλλ. 403
Τῦ αὐτῦ.	νή. νϑ'.	Φύλλ. 405
Τῦ αὐτῦ.	ξβ'.	Φύλλ. 406
Τῦ αὐτῦ.	οζ'.	Φύλλ. 408
Γρηγορίυ Νύσσης.	γ'.	Φύλλ. 366

Ἐὰν γυνὴ λαϊκῦ μοιχαθῇ.

Συνόδυ Ἀγκύρ.	κ'.	Φύλλ. 34
Συνόδυ Νεοκαισ.	ή.	Φύλλ. 37

Περὶ φθορᾶς ἢ γαμε χήρας, ἢ τὶς λέγεται χήρα.

Βασιλείω.	ιή.	Φύλ. 392
Τῶ αὐτῶ.	κδ'.	Φύλ. 396

Περὶ τῶν ἐπὶ γάμῳ γυναῖκας ἁρπαζόντων, ἢ βιαζομένων, ἢ φθειρόντων παρθένους, ἢ περὶ σωιζόρων αὐτῶν.

Ἀποστολ.	ξζ'.	Φύλ. 12
Σωόδω Κγκύρ.	ια'.	Φύλ. 32
Τῆς αὐτῆς.	κέ.	Φύλ. 35
Σωόδω Χαλχηδ.	κζ'.	Φύλ. 97
Σωόδω ς'.	ϛγ'.	Φύλ. 305
Βασιλείω.	κβ'.	Φύλ. 395
Τῶ αὐτῶ.	λ'.	Φύλ. 399
Τῶ αὐτῶ.	λγ'.	Φύλ. 399
Τῶ αὐτῶ.	λή.	Φύλ. 400
Τῶ αὐτῶ.	νγ'.	Φύλ. 404

Περὶ τῶν παρὰ γνώμην τῶν οἰκείων γονέων, ἢ διαστῶν γαμετῶν.

Βασιλείω.	λή.	Φύλ. 400
Τῶ αὐτῶ.	μα'. μβ'.	Φύλ. 401

Περὶ

Περὶ τῶν πορνευόντων, ἢ αἱρεσιῶν τὰ τυπτόμενα, ἢ ποιούντων φθορία.

Σωόδω Ἀγκύρας.	κά.	Φύλ. 34
Σωόδω ς'.	ϛβ'.	Φύλ. 305
Βασιλείω.	β'.	Φύλ. 381
Τῶ αὐτῶ.	ή.	Φύλ. 384
Τῶ αὐτῶ.	νβ'.	Φύλ. 403

Περὶ τῶν βδελυσσομένων τὸν γάμον, ἢ πρέα, ἢ οἶνον.

Ἀποστολ.	να.	Φύλ. 10
Σωόδω Γάγγρας.	α'. β'.	Φύλ. 42
Τῆς αὐτῆς.	δ'.	Φύλ. 42
Τῆς αὐτῆς.	Θ'.	Φύλ. 43
Βασιλείω,	κή.	Φύλ. 398
Τῶ αὐτῶ.	πς'.	Φύλ. 412

Περὶ λαϊκῶν ἑαυτοὺς ἀκροτομιαζόντων.

Ἀποστόλων.	κβ'.	Φύλ. 4
Τῶν αὐτῶν.	κδ'.	Φύλ. 4
Σωόδω Νικαίας.	α'.	Φύλ. 19

Περὶ λαϊκῶν ἐθιόντων εἰδωλόθυτα, ἢ κρέα σὺν αἵματι, ἢ πνικτὰ, ἢ θηριάλωτα, ἢ θνησιμαῖα.

Ἀποστόλων.	ξγ'.	Φύλλ.	12
Συνόδου Γάγγρας.	β'.	Φύλλ.	42
Συνόδου ς'.	ξζ'.	Φύλλ.	296
Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ ἐκ τῆς Ἐπιστολῆς τῆς περὶ τῶν εἰδωλόθυτα φαγόντων.		Φύλλ.	437
Βασιλείου.	πά.	Φύλλ.	409

Περὶ λαοῦ ὑβρίζοντος βασιλέα.

Ἀποστόλων.	πδ'.	Φύλλ.	16

Περὶ ὀρθοδόξων λαμβανόντων ἀλογίας ἀπὸ αἱρετικῶν, ἢ Ἰουδαίων, ἢ σαββατιζόντων, ἢ συνηθούντων Ἰουδαίοις ἢγουν ὅτι οὐδεὶς τῷ Σαββάτῳ σχολάζειν, ἀλλὰ τὸ δυνατὸν τῷ Κυριακῷ, καὶ περὶ ἀλλογενῶν εἰς Μοναστήριον, ἢ Ἐκκλησίαις αἱρετικῶν.

Ἀποστόλων.	ξέ.	Φύλλ.	12
Τῶν αὐτῶν.	ός.	Φύλλ.	13
Συνόδου Λαοδικείας.	ϑ'.	Φύλλ.	60
Τῆς αὐτῆς.	κϑ'.	Φύλλ.	63

Τῆς

Τῆς αὐτῆς.	λβ'.	Φύλλ.	64
Τῆς αὐτῆς.	λδ'.	Φύλλ.	64
Τῆς αὐτῆς.	λζ'. λή. λϑ'.	Φύλλ.	64
Συνόδου Καρθαγ.	ξδ'.	Φύλλ.	170

Περὶ λαϊκῶν περωμένων μὴ εἶναι τοὺς κληρικοὺς τῶν μοναστηρίων, καὶ πτωχείων, καὶ μαρτυρίων ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Ἐπισκόπων.

Συνόδου Χαλκηδ.	ή.	Φύλλ.	90

Περὶ λαϊκῶν προσιθεμένων τοῖς ἀφορίζομένοις, ἢ ἀντεχίζουσι Πρεσβυτέροις, καὶ χωρὶς τῶν Ἐπισκόπων αὐτῶν θυσιαστήρια πηγνύντων.

Ἀποστόλ.	λά.	Φύλλ.	5

Περὶ ἐπιόρκων, καὶ σὺν ποίοις δεῖ τοὺς ὀμνύοντα μὴ ὀρκεῖν.

Βασιλείου.	ί.	Φύλλ.	387
Τοῦ αὐτοῦ.	ιζ'.	Φύλλ.	391
Τοῦ αὐτοῦ.	κϑ'.	Φύλλ.	398
Τοῦ αὐτοῦ.	ξδ'.	Φύλλ.	406
Τοῦ αὐτοῦ.	πβ'.	Φύλλ.	410

Περὶ τῆς ὁμνυόντων ὅρκους ἑλληνικούς.

Συνόδου ἕκτης.	μέ.	Φύλλ. 306
Βασιλείου.	πά.	Φύλλ. 406

Περὶ τῆς ἀποστόλων, καὶ θυτῶν, καὶ μάγων, καὶ ἐπαοιδῶν, καὶ ἀστρολόγων καὶ μαθηματικῶν, μάντεων, καὶ περιάπτων.

Ἀποστόλ.	ξβ'.	Φύλλ. 12
Συνόδου Νικαίας. ά.	ιά. ιβ'.	Φύλλ. 23
Συνόδου Ἀγκυρ.	γ'. δ'.	Φύλλ. 29
Τῆς αὐτῆς.	έ. ς'.	Φύλλ. 30
Τῆς αὐτῆς.	ή. ϑ'.	Φύλλ. 31
Τῆς αὐτῆς.	ιβ'.	Φύλλ. 32
Τῆς αὐτῆς.	κδ'.	Φύλλ. 35
Συνόδου Λαοδ.	λς'.	Φύλλ. 64
Πέξις Ἀλεξανδρείας.	ά. β'.	Φύλλ. 333
Τῶν αὐτῶν.	γ'. δ'.	Φύλλ. 335
Τῶν αὐτῶν.	έ. ς'.	Φύλλ. 336
Τῶν αὐτῶν.	ζ'. ή.	Φύλλ. 338
Τῶν αὐτῶν.	ϑ'. ι'.	Φύλλ. 339
Τῶν αὐτῶν.	ιά. ιβ'.	Φύλλ. 342
Τῶν αὐτῶν.	ιγ'. ιδ'.	Φύλλ. 345
Βασιλέως.	ζ'. ή.	Φύλλ. 384

Τῶν αὐτῶν.	μδ'.	Φύλλ. 401
Τῶν αὐτῶν.	μή.	Φύλλ. 402
Τῶν αὐτῶν.	νέ.	Φύλλ. 404
Τῶν αὐτῶν.	ξέ. ξς'.	Φύλλ. 406
Τῶν αὐτῶν.	οβ'. ογ'.	Φύλλ. 407
Τῶν αὐτῶν.	πά.	Φύλλ. 409
Τῶν αὐτῶν.	πγ'.	Φύλλ. 410
Γρηγορίου Νύσσης.	ὰ. β'.	Φύλλ. 361

Περὶ σκηνικῶν καὶ μίμων, καὶ τῆς ὁμοίων μετανοούντων.

Συνόδου Καρθα.	ξζ'.	Φύλλ. 172
Συνόδου ς'.	δ'.	Φύλλ. 289

Περὶ θεωρείων, καὶ παιγνίων.

Συνόδου Καρθαγ.	ιέ.	Φύλλ. 135
Τῆς αὐτῆς.	ξδ'. ξέ.	Φυλλ. 170
Συνόδου Ἕκτης.	νά. νβ'.	Φύλλ. 289
Τῆς αὐτῆς.	ξβ'.	Φύλλ. 293
Τῆς αὐτῆς.	ξέ.	Φύλλ. 296
Τῆς αὐτῆς.	οά.	Φύλλ. 298
Τῆς αὐτῆς.	ρ'.	Φύλλ. 309

Περὶ τοῦ μὴ εἰσιέναι γυναῖκα εἰς θυσιαστήριον, καὶ ὅτι μόνοις τοῖς ἱερατικοῖς ἔξεσι κοινωνεῖν τῷ θυσιαστηρίῳ.

Συνόδ. Λαοδ.	ιθ'.	Φύλλ. 62
Τῆς αὐτῆς.	μδ'.	Φύλλ. 65
Συνόδ. Ἕκτης.	ξθ'.	Φύλλ. 297

Περὶ τοῦ μὴ ποιεῖν ἀπὸ συμβολῆς συμπόσια.

Συνόδ. Λαοδικ.	νέ.	Φύλλ. 66

Περὶ κυβδλόντων, ἢ μεθυσκομένων.

Ἀποστόλων.	μβ'. μγ'.	Φύλλ. 9
Συνόδ. ς'.	νέ.	Φύλλ. 289

Περὶ δαιμονιζομένων.

Ἀποστολ.	οθ'.	Φύλλ. 15
Τιμοθέυ.	β'. γ'.	Φύλλ. 460
Τῦ αὐτῦ.	ιδ'. ιέ.	Φύλλ. 461

Περὶ κλεπτῶν, καὶ τυμβορύχων, καὶ λῃστῶν, καὶ Ἱεροσύλων.

Βασιλείυ.	ξά.	Φύλλ. 405
Τῦ αὐτῦ.	ξς'.	Φύλλ. 406
Γρηγορίυ Νύσης.	ζ'. ή. θ'.	Φύλλ. 374

Περὶ τοῦ μὴ βαλλίζειν ἢ ὀρχεῖσθαι εἰ γάμοις.

Συνόδ. Λαοδ.	νγ'.	Φύλλ. 66

Περὶ τοῦ μὴ συλλούεσθαι γυναιξὶν ἄνδρας.

Συνόδ. Λαοδ.	λ'.	Φύλλ. 63
Συνόδ. Ἕκτης.	οή.	Φύλλ. 300

Περὶ τῦ χλδαίζοντος τὰς ἀθλητῆς.

Ἀποστόλων.	νζ'.	Φύλλ. 11

Περὶ μὴ ἀκροωμένων τὰς γραφὰς καὶ μέχρι τέλους μὴ προσκαρτερούντων, ἢ μὴ κοινωνούντων.

Ἀποστόλ.	θ'.	Φύλλ.	2
Συνόδ Ἀντιοχείας.	β'.	Φύλλ.	49

Περὶ τῶν ἰδίᾳ ἐκκλησιαζόντων.

Συνόδ Γάγγρα.	ς'.	Φύλλ.	42
Συνόδ ς'.	λά.	Φύλλ.	277
Τῆς αὐτῆς.	νθ'.	Φύλλ.	192

Περὶ τῶ ἐπιθυμήσαντος συγκαθδδῆσαι γυναικὶ καὶ μὴ πράξαντος.

Συνόδ Νεοκαισ.	δ'.	Φύλλ.	37

Περὶ μὴ νηστεύοντος τὴν τεσσαρακοστὴν καὶ τετράδα, καὶ Παρασκευήν.

Ἀποστόλων.	ξθ'.	Φύλλ.	13

Περὶ λαϊκῶ ἀφορισθέντος, καὶ δεχθέντος παρ' ἑτέρω παρὰ γνώμην τῶ ἀφορίσαντος.

Ἀποστολ.	ιβ'. ιγ'.	Φύλλ.	3
Συνόδ Ἀντιοχείας.	ς'.	Φύλλ.	50

Περὶ τῶν ἐν Κυριακῇ, ἢ Σαββάτῳ νηστευόντων.

Ἀποστόλων.	ξδ'.	Φύλλ.	12
Συνόδ Γαγγρῶν.	ιή.	Φύλλ.	44
Συνόδ ς'.	νέ. νς'.	Φύλλ.	291

Περὶ τῶν διδασκόντων τὸν οἶκον τῶ Θεῶ, καὶ τὰς σωάξεις δικαφρονήτας.

Συνόδ Γαγγρῶν.	έ.	Φύλλ.	42
Τῆς αὐτῆς.	κ'.	Φύλλ.	44

Περὶ λαϊκῶν πειρωμένων ἀθετεῖν τὰ τῆς ἐν Ἐφέσῳ Συνόδ.

Συνόδ Ἐφεσ.	ς'.	Φύλλ.	80

Περὶ τῶν ἀφαιρεμένων τῆς Ἐκκλησίας κηρὸν ἢ ἔλαιον.

Ἀποστόλων.	οβ'.	Φύλλ.	13

Περὶ λαϊκῶν ἀκοινωνήτων γινομένων.

Θεοφίλου.	ιγ'.	Φύλλ.	464

Περὶ τῶν μὴ διδάσκειν λαϊκούς.

Συνόδου ς'.	ξδ'.	Φύλλ.	295

Περὶ πλεονεξίας.

Γρηγορίου Νύσσης.	έ.	Φύλλ.	272

Περὶ ἀλογλομένων.

Συνόδου Ἀγγύρας.	ιε'. ιζ'.	Φύλλ.	33
Βασιλείου.	ξγ'.	Φύλλ.	406
Γρηγορίου Νύσσης.	δ'.	Φύλλ.	367

Περὶ φωνέων, καὶ λήξεων.

Ἀποστόλων.	ξς'.	Φύλλ.	1

Συ-

Συνόδου Ἀγκύρ.	κβ'. κγ'.	Φύλλ.	34
Τῆς αὐτῆς.	κέ.	Φύλλ.	35
Βασιλείου.	ζ'. ή.	Φύλλ.	384
Τοῦ αὐτοῦ.	ιά.	Φύλλ.	389
Τοῦ αὐτοῦ.	ιγ'.	Φύλλ.	389
Τοῦ αὐτοῦ.	ιέ.	Φύλλ.	399
Τοῦ αὐτοῦ.	μγ'.	Φύλλ.	401
Τοῦ αὐτοῦ.	νβ'.	Φύλλ.	403
Τοῦ αὐτοῦ.	ρλή.	Φύλλ.	404
Τοῦ αὐτοῦ.	νς'. νζ'.	Φύλλ.	404
Γρηγορίου Νύσσης.	έ.	Φύλλ.	369

Περὶ τοῦ τοὺς ἐπιτίμιον ἀκοινωνησίας ἔχοντας ὀφειλειν κοινωνεῖν μέλλοντας τελευτᾶν, καὶ τί γίνεται ἐὰν διὰ τοῦτο μεταλαβόντες μὴ ἀποθάνωσι.

Συνόδου Νικαίας. ά.	ιγ'.	Φύλλ.	24
Γρηγορίου Νύσσης.	έ.	Φύλλ.	369

Περὶ τοῦ ὀνειραθέντος ἢ ἀπὸ κοίτης τῆς ἰδίας γαμετῆς ὅπως καὶ θέλοντος κοινωνῆσαι, καὶ ποίας ἡμέρας δεῖ τῆς πρὸς ἀλλήλους μίξεως διὰ τοῦτο ἀπέχεσθαι.

Διονυ. ἐπ τ^δ πρὸς Βασι. Ἐπι. γ'. δ'.		Φύλλ.	436
Τιμοθέου.	έ.	Φύλλ.	460

Τῆ

Τῦ αὐτῦ. ιβ. ιγ. Φύλ. 461

Πῶς γίνεται προσφορὰ ὑπὲρ τῦ ἑαυτὸν ἀνελόντος.

Τιμοθέω. ιδ'. Φύλ. 461

Περὶ τοῦ ἔχοντος γαμετὴν δαιμονιζομένην, ἢ διὰ τοῦτο θέλοντος ἄλλην λαβεῖν.

Τιμοθέω. ιέ. Φύλ. 461

ΤΕΛΟΣ. Τῦ Πίνακος διὰ χειρὸς Θεοδοσίου Λάζαρι.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Ἐπίσκοπος χειροτονείσθω ὑπὸ Ἐπισκόπων δύο ἢ τριῶν. α'.

Πρεσβύτερος ὑπὸ μόνου Ἐπισκόπου χειροτονείσθω, καὶ Διάκονος, καὶ οἱ λοιποὶ κληρικοί. β'.

Εἴ τις Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος παρὰ τὸν τῦ Κυρίου θέσιν τὸν ἐπὶ τῇ θυσίᾳ, προσενέγκῃ ἕτερά τινα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἢ μέλι, ἢ γάλα, ἢ ἀντὶ οἴνου σίκερα ἐπιτιθῦτα, ἢ ὄρνεις, ἢ ζῶά τινα, ἢ ὄσπρια, παρὰ τὸν θέσμον, καθαιρείσθω· πλὴν νέων χλωρῶν, ἢ σταφυλῆς, τῷ καιρῷ τῷ δέοντι. μὴ ἔξον δὲ ἔσω, προσάγεσθαί τι ἕτερον πρὸς τὸ θυσιαστήριον, ἢ ἔλαιον εἰς τὴν λυχνίαν, καὶ θυμίαμα, τῷ καιρῷ τῆς ἁγίας προσφορᾶς. γ'.

Ἡ ἄλλη πᾶσα ὀπώρα εἰς οἶκον ἀποστελλέσθω ἀ- δ'.

παρχὴ τῷ Ἐπισκόπῳ καὶ τοῖς Πρεσβυτέροις, ἀλλὰ μὴ πρὸς τὸ θυσιαστήριον· δῆλον δέ, ὡς ὁ Ἐπίσκοπος καὶ οἱ Πρεσβύτεροι ἐπιμελίζεσι τοῖς Διακόνοις, καὶ τοῖς λοιποῖς κληρικοῖς.

ε'. Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος, τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα μὴ ἐκβαλλέτω προφάσει εὐλαβείας. ἐὰν δὲ ἐκβαλῇ, ἀφοριζέσθω· ἐπιμείνων δὲ, καθαιρείσθω.

ς'. Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος, κοσμικὰς φροντίδας μὴ ἀναλαμβανέτω. εἰ δὲ μή, καθαιρείσθω.

ζ'. Εἴ τις Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος, τὴν Ἁγίαν τοῦ Πάσχα ἡμέραν πρὸ τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας μετὰ Ἰουδαίων ἐπιτελέσει, καθαιρείσθω.

η'. Εἴ τις Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος ἢ ἐν τῷ Καταλόγῳ τῷ ἱερατικῷ, προσφορᾶς γενομένης, μὴ μεταλάβοι, τὴν αἰτίαν εἰπάτω· καὶ ἐὰν ᾖ εὔλογος, συγγνώμης τυγχανέτω· εἰ δὲ μὴ λέγῃ, ἀφοριζέσθω, ὡς αἴτιος βλάβης γενόμενος τῷ λαῷ, καὶ ὑπόνοιαν ἐμποιήσας τοῦ προσενέγκαντος.

θ'. Πάντας τοὺς εἰσιόντας πιστοὺς, καὶ ἐν γραφαῖς ἀνακόντας, μὴ παραμένοντας δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ ἁγίᾳ μεταλήψει, ὡς ἀταξίας ἐμποιοῦντας τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀφορίζεσθαι χρή.

ι'. Εἴ τις ἀκοινωνήτῳ, κἂν ἐν οἴκῳ, συνδέξηται, ἅπαξ ἀφοριζέσθω.

Εἴ τις καθηρημένῳ κληρικὸς ὢν, κληρικῷ συνδέξηται, καθαιρείσθω καὶ αὐτός. ια'.

Εἴ τις κληρικὸς, ἢ λαϊκὸς ἀφορισμένος, ἤτοι ἄδεκτος, ἀπελθὼν εἰς ἑτέραν πόλιν, δεχθῇ ἀδιαγραμμάτως συστατικῶν, ἀφοριζέσθω, καὶ ὁ δεξάμενος καὶ ὁ δεχθείς. ιβ'.

Εἰ δὲ ἀφωρισμένος εἴη, ἐπιτενέσθω αὐτῷ ὁ ἀφορισμὸς, ὡς ψυχαμένῳ καὶ ἀπασι τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. ιγ'.

Ἐπίσκοπον μὴ δεῖναι καταλείψαντα τὴν ἑαυτοῦ παροικίαν, ἑτέραν ἐπιποθῆν, κἂν ὑπὸ πλειόνων ἀναγκάζηται· εἰ μήτις εὔλογος αἰτία ᾖ, ἡ καὶ βιαζομένη αὐτὸν ποιεῖν, ὡς πλέον τι κέρδος διωκομένῃ αὐτῷ τοῖς ἐκεῖσε λόγῳ εὐσεβείας συμβάλλεσθαι· καὶ τοῦτο δὲ, οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλὰ κρίσει πολλῶν Ἐπισκόπων, καὶ παρακλήσει μεγίστῃ. ιδ'.

Εἴ τις Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος, ἢ ὅλως τοῦ Καταλόγου τοῦ κληρικοῦ, ἀπολείψας τὴν ἑαυτοῦ παροικίαν, εἰς ἑτέραν ἀπέλθοι, καὶ παντελῶς μεταστὰς διατρίβοι ἐν ἄλλῃ παροικίᾳ παρὰ γνώμην τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου, τοῦτον κελεύομεν μηκέτι λειτουργεῖν· εἰ μάλιστα προσκαλοῖτο αὐτὸν τοῦ Ἐπισκόπου αὐτοῦ, ἐπανελθεῖν οὐχ ὑπήκουσεν, ἐπιμένων τῇ ἀταξίᾳ. ὡς λαϊκὸς μέντοι, ἐκεῖσε κοινωνείτω. ιε'.

Εἰ δὲ ὁ Ἐπίσκοπος παρ' ᾧ τυγχάνουσιν, παρ' ὑδὲν λογισάμενος τὴν κατ' αὐτῶν δεικθεῖσαν ἀργίαν, δέ-

ξηται αὐτὸς ὡς κληρικὸς, ἀφοριζέσθω, ὡς διάσκαλος ἀταξίας.

ιζ'. Ὁ δυσὶ γάμοις συμπλακεὶς μετὰ τὸ βάπτισμα, ἢ παλλακὴν κτησάμενος, οὐ δύναται εἶναι Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος, ἢ ὅλως τῷ Καταλόγῳ τῷ ἱερατικῷ.

ιη'. Ὁ χῆραν λαβὼν, ἢ ἐκβεβλημένην, ἢ ἑταῖραν, ἢ οἰκέτιν, ἢ δμῶ ἐπὶ συνωνῆς, οὐ δύναται εἶναι Ἐπίσκοπος, ἢ Διάκονος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ ὅλως τῷ Καταλόγῳ τῷ ἱερατικῷ.

ιθ'. Ὁ δύο ἀδελφὰς ἀγαγόμενος, ἢ ἀδελφιδῆν, οὐ δύναται εἶναι κληρικός.

κ'. Κληρικὸς, ἐγγύας δίδὰς, καθαιρείσθω.

κά. Εὐνοῦχος, εἰ μὲν ἐξ ἐπηρείας ἀνθρώπων ἐγένετό τις, ἢ ἐν διωγμῷ ἀφηρέθη τὰ ἀνδρῶν, ἢ οὕτως ἔφυ, καὶ ἔστιν ἄξιος, γινέσθω Ἐπίσκοπος.

κβ'. Ὁ ἀκρωτηριάσας ἑαυτὸν, μὴ γινέσθω κληρικός. αὐτοφονευτὴς γάρ ἐστιν ἑαυτοῦ, καὶ τῆς τοῦ Θεοῦ δημιουργίας ἐχθρός.

κγ'. Εἴ τις κληρικὸς ὤν, ἑαυτὸν ἀκρωτηριάσει, καθαιρείσθω· φονεὺς γάρ ἐστιν ἑαυτοῦ.

κδ'. Λαϊκὸς ἑαυτὸν ἀκρωτηριάσας, ἀφοριζέσθω ἔτη τρία. Ἐπίβουλος γάρ ἐστιν τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς.

κε'. Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος ἐπὶ πορνείᾳ, ἢ ἐπιορκίᾳ, ἢ κλοπῇ ἁλώς, καθαιρείσθω, καὶ μὴ ἀφοριζέσθω· λέγει γὰρ ἡ γραφὴ, οὐ ἐκδικήσεις δὶς

δὶς ἐπὶ τὸ αὐτό. ὡσαύτως δὲ, καὶ οἱ λοιποὶ κληρικοί.

Τῶν εἰς κλῆρον προσελθόντων ἀγάμων, κελεύομεν βουλομένους γαμεῖν, ἀναγινώσκειν καὶ ψάλτας μόνον. κς'.

Ἐπίσκοπον, ἢ Πρεσβύτερον, ἢ Διάκονον, τύπτοντα πιστοὺς ἁμαρτάνοντας, ἢ ἀπίστους ἀδικήσαντας, καὶ διὰ τοιούτων φοβεῖν ἐθέλοντα, καθαιρεῖσθαι προσήκομεν. οὐδαμοῦ γὰρ ὁ Κύριος τοῦτο ἡμᾶς ἐδίδαξεν. πάντιον δὲ, αὐτὸς τυπτόμενος οὐκ ἀντέτυπτεν. λοιδορούμενος, οὐκ ἀντελοιδόρει· πάσχων, οὐκ ἠπείλει. κζ'.

Εἴ τις Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος καθαιρεθεὶς δικαίως ἐπὶ ἐγκλήμασι φανεροῖς, τολμήσειεν ἅψασθαι τῆς ποτὲ ἐγχειρισθείσης αὐτῷ λειτουργίας, οὗτος παντάπασιν ἐκκοπτέσθω τῆς Ἐκκλησίας κη'.

Εἴ τις Ἐπίσκοπος διὰ χρημάτων τῆς ἀξίας ταύτης ἐγκρατὴς γένηται, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος, καθαιρείσθω, καὶ αὐτὸς καὶ ὁ χειροτονήσας· καὶ ἐκκοπτέσθω παντάπασι καὶ τῆς κοινωνίας, ὡς Σίμων ὁ Μάγος ὑπ' ἐμοῦ Πέτρου.

Εἴ τις Ἐπίσκοπος κοσμικοῖς ἄρχουσι χρησάμενος, δι' αὐτῶν ἐγκρατὴς Ἐκκλησίας γένηται, καθαιρείσθω καὶ ἀφοριζέσθω· καὶ οἱ κοινωνοῦντες αὐτῷ, πάντες. λ'.

Εἴ τις πρεσβύτερος καταφρονήσας τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου, χωρὶς συναγάγῃ, καὶ θυσιαστήριον ἕτερον πήξῃ, μηδὲν κατεγνακὼς τοῦ Ἐπισκόπου ἐν δόκησει λα'.

καθαιρείσθω, ὡς φίλαρχος· τύραννος γάρ ἐστιν. ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ λοιποὶ κληρικοί, καὶ ὅσοι αὖ αὐτῷ προσῶνται· οἱ δὲ Λαϊκοὶ, ἀφορίζέσθωσαν. ταῦτα δέ, μετὰ μίαν καὶ δευτέραν καὶ τρίτην παράκλησιν τοῦ Ἐπισκόπου, γινέσθω.

λβ'. Εἴ τις Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος ὑπὸ Ἐπισκόπου γένηται ἐν ἀφορισμῷ, τὸν μὴ δεῖναι παρ' ἑτέρου δεχθῆναι, ἀλλ' ἢ παρὰ τοῦ ἀφορίσαντος αὐτὸν, εἰ μὴ αὖ τύχοι συγκυρίαν πεποιήσηται ὁ ἀφορίσας αὐτὸν Ἐπίσκοπος.

λγ'. Μηδένα τῶν ξένων Ἐπισκόπων, ἢ Πρεσβυτέρων, ἢ Διακόνων, αὐθαδως συστατικῶν προσδέχεσθαι· καὶ ἐπιφερομένων δὲ αὐτῶν, ἀνακρινέσθωσαν, καὶ εἰ μὲν ὦσιν κήρυκες τῆς εὐσεβείας, προσδεχέσθωσαν· εἰ δὲ μή γε, τὰ πρὸς χρείαν αὐτοῖς ἐπιχορηγήσαντες, εἰς κοινωνίαν αὐτῶν μὴ προσδέχεσθε. πολλοὶ γὰρ τῇ συκοφαντίᾳ γίνεται.

λδ'. Τοὺς Ἐπισκόπους ἑκάστου ἔθνους εἰδέναι χρὴ τὸν ἐν αὐτοῖς πρῶτον, καὶ ἡγεῖσθαι αὐτὸν ὡς κεφαλὴν, καὶ μηδέν τι πράττειν περιττὸν αὐθαδῶς τῆς ἐκείνου γνώμης. ἐκεῖνα δὲ μόνα πράττειν ἕκαστον, ὅσα τῇ αὐτῷ παροικίᾳ ἐπιβάλλει, καὶ ταῖς ὑπ' αὐτὸν χώραις· ἀλλὰ μὴ δὲ ἐκεῖνος αὐθαδῶς τῆς πάντων γνώμης ποιείτω τί. οὕτω γὰρ ὁμόνοια ἔσται, καὶ δοξασθήσεται ὁ Θεὸς διὰ Κυρίου ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, ὁ Πατὴρ, καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα.

λέ. Ἐπίσκοπον μὴ τολμᾶν ἔξω τῆς ἑαυτοῦ ὅρων χειροτονίας ποιεῖσθαι, εἰς τὰς μὴ ὑποκειμένας αὐτῷ πόλεις καὶ χώρας. εἰ δὲ ἐλεγχθείη τοῦτο πεποιηκὼς παρὰ τοῦ τῆς κατεχόντων τὰς πόλεις ἐκείνας ἢ τὰ χώρας γνώμου, καθαιρείσθω καὶ αὐτὸς καὶ οὓς ἐχειροτόνησεν.

λς'. Εἴ τις χειροτονηθεὶς Ἐπίσκοπος, μὴ καταδέχοιτο τὴν λειτουργίαν καὶ τοῦ φροντίδα τοῦ λαοῦ τοῦ ἐγχειρισθεῖσαν αὐτῷ, τὸν ἀφωρισμένον τυγχάνειν, ἕως ἂν καταδέξηται· ὡσαύτως καὶ Πρεσβύτερος καὶ Διάκονος. εἰ δὲ ἀπελθὼν, μὴ δεχθείη ὑπὸ παρὰ τοῦ ἑαυτοῦ γνώμου, ἀλλὰ παρὰ τοῦ τοῦ λαοῦ μοχθηρίαν, αὐτὸς μὲν ἔστω Ἐπίσκοπος, ὁ δὲ κλῆρος τῆς πόλεως ἀφοριζέσθω· ὅτι τοιοῦτος λαὸς ἀνυποτάκτους παιδεύεται ἂν ἐγένοντο.

λζ'. Δεύτερον τοῦ ἔτους συνόδους γινέσθω τῶν Ἐπισκόπων, καὶ ἀναμετρείτωσαν ἀλλήλοις τὰ δόγματα τῆς εὐσεβείας, καὶ τὰς ἐμπιπτούσας Ἐκκλησιαστικὰς ἀντιλογίας διαλυέτωσαν. ἅπαξ μὲν, τῇ τεσσαρτῃ ἑβδομάδι τῆς πεντηκοστῆς· δεύτερον δὲ, ὑπερβερεταίᾳ δωδεκάτῃ.

λή. Πάντων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ὁ Ἐπίσκοπος ἐχέτω τὴν φροντίδα, καὶ διοικείτω αὐτὰ ὡς Θεοῦ ἐφορῶντος. μὴ ἐξεῖναι δὲ αὐτῷ σφετερίζεσθαί τι ἐξ αὐτῶν, ἢ συγγενέσιν ἰδίοις τὰ τοῦ Θεοῦ χαρίζεσθαι. εἰ δὲ πένητες ὦσιν, ἐπιχορηγείτω ὡς

πείσιν, ἀλλὰ μὴ προφάσει τινῶν τὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀπεμπολείτω.

λϑ'. Οἱ Πρεσβύτεροι καὶ οἱ Διάκονοι ἄνευ γνώμης τοῦ Ἐπισκόπου μηδὲν ἐπιτελείτωσαν· αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ πεπιστευμένος τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου, καὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν λόγον ἀπαιτηθησόμενος.

μ'. Ἔστω φανερὰ τὰ ἴδια τοῦ Ἐπισκόπου πράγματα (εἴγε καὶ ἴδια ἔχει) καὶ φανερὰ τὰ κυριακά. ἵν' ἐξουσίαν ἔχῃ τῶν ἰδίων τελευτῶν ὁ Ἐπίσκοπος, οἷς βούλεται, καὶ ὡς βούλεται, καταλεῖψαι. καὶ μὴ προφάσει τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων διαπίπτειν τὰ τοῦ Ἐπισκόπου, ἐν' ὅτε γυναῖκα καὶ παῖδας κεκτημένου, ἢ συγγενεῖς, ἢ οἰκέτας· δίκαιον δὲ τοῦτο παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις, τὸ, μήτε τῶν Ἐκκλησίαν ζημίαν τινὰ ὑπομένειν ἀγνοίᾳ τῶν τοῦ Ἐπισκόπου πραγμάτων, μήτε τὸν Ἐπίσκοπον ἢ τινὰς αὐτοῦ συγγενεῖς προφάσει τῆς Ἐκκλησίας ἁμαρτάνειν, ἢ καὶ εἰς πράγματα ἐμπίπτειν τινὰς αὐτῷ διαφέροντας, καὶ τὸν αὐτοῦ θάνατον δυσφημίᾳ περιβάλλεσθαι.

μά. Προσάτομεν τὸν Ἐπίσκοπον ἐξουσίαν ἔχειν τῶν τῆς Ἐκκλησίας πραγμάτων· εἰ γὰρ τὰς τιμίας τῶν ἀνθρώπων ψυχὰς αὐτῷ πιστευτέον, πολλῷ ἂν δέοι περὶ τῶν χρημάτων ἐντέλλεσθαι, ὥστε καὶ τινὶ αὐτοῦ ἐξουσίαν πᾶσαν διοικεῖσθαι τοῖς δεομένοις διὰ τῶν Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων, καὶ ἐπιχορηγεῖσθαι μετὰ φόβου Θεοῦ καὶ πάσης ἐπιμελείας· μεταλαμβάνειν δὲ καὶ

αὐτὸν τῶν δεόντων (εἴ γε δέοιτο) εἰς τὰς ἀναγκαίας αὐτοῦ χρείας καὶ τῶν ἐπιξενωμένων ἀδελφῶν, ὡς καὶ μηδενὰ τρόπον αὐτὸν ὑστερῆσθαι. ὁ γὰρ νόμος τοῦ Θεοῦ διετάξατο, τοὺς τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντας ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου τρέφεσθαι. ἐπεὶπερ οὐδὲ στρατιώτης ποτὲ ἰδίοις ὀψωνίοις ὅπλα κατὰ πολεμίων ἐπιφέρεται.

μβ'. Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος, κύβοις χολάζων καὶ μέθαις, ἢ παυσάσθω ἢ καθαιρείσθω.

μγ'. Ὑποδιάκονος ἢ Ἀναγνώστης ἢ Ψάλτης, τὰ ὅμοια ποιῶν, παυσάσθω ἢ ἀφοριζέσθω· ὡσαύτως καὶ Λαϊκοί.

μδ'. Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος, τόκους ἀπαιτῶν διανεζομένους, ἢ παυσάσθω ἢ καθαιρείσθω.

με'. Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος αἱρετικοῖς συνδεξάμενος, μόνον ἀφοριζέσθω. εἰ δὲ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς ὡς κληρικοῖς ἐνεργῆσαί τι, καθαιρείσθω.

μς'. Ἐπίσκοπον ἢ Πρεσβύτερον, αἱρετικῶν δεξαμένους βάπτισμα, ἢ θυσίαν, καθαιρεῖσθαι προσήκομεν. τίς γὰρ συμφώνησις Χριστῷ πρὸς βελίαρ; ἢ τίς μερὶς πιστῷ μετὰ ἀπίστου;

μζ'. Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος τὸν καθ' ἀλήθειαν ἔχοντα βάπτισμα, ἐὰν ἀνωθεν βαπτίσῃ, ἢ τὸν μεμολυσμένον παρὰ τῶν ἀσεβῶν, ἐὰν μὴ βαπτίσῃ, καθαιρείσθω, ὡς γελῶν τὸν σταυρὸν καὶ τὸν τοῦ Κυρίου θάνατον, καὶ μὴ διακρίνων ἱερέας ψευδιερέων.

μη'. Εἴ τις Λαϊκὸς τινὰ ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐμβάλλων, ἐπὶ-

ραν λάβοι, ἢ παρὰ ἄλλου ἀπολελυμένην, ἀφορι-
ζέσθω.

μθ'. Εἴ τις Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος μὴ τὴν τοῦ Κυ-
ρίου διάταξιν μὴ βαπτίσῃ εἰς Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Ἅ-
γιον Πνεῦμα· ἀλλὰ εἰς τρεῖς ἀνάρχους, ἢ εἰς τρεῖς
υἱούς, ἢ εἰς τρεῖς παρακλήτους, καθαιρείσθω.

ν'. Εἴ τις Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος μὴ τελεία βα-
πτίσματα μιᾶς μυήσεως ἐπιτελέσῃ, ἀλλὰ τὸ βά-
πτισμα τὸ εἰς τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου διδόμενον, κα-
θαιρείσθω. ὁ γὰρ εἶπεν ὁ Κύριος, εἰς τὸν θάνατόν μου
βαπτίσατε· ἀλλὰ πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα
τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πα-
τρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

να'. Εἴ τις Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος, ἢ
ὅλως τοῦ καταλόγου τοῦ ἱερατικοῦ, γάμου καὶ κρεῶν καὶ οἴ-
νου, ὑπὸ δὶ ἄσκησιν, ἀλλὰ διὰ βδελυρίαν ἀπέχεται,
ἐπιλαθόμενος ὅτι πάντα καλὰ λίαν, καὶ ὅτι ἄρσεν
καὶ θῆλυ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ βλασ-
φημῶν διαβάλλει τὴν δημιουργίαν· ἢ διορθούσθω ἢ
καθαιρείσθω, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀποβαλλέσθω. ὡσαύ-
τως καὶ Λαϊκός.

νβ'. Εἴ τις Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος, τὸν ἐπιστρέ-
φοντα ἀπὸ ἁμαρτίας οὐ προσδέχεται, ἀλλ' ἀποβάλλε-
ται, καθαιρείσθω. ὅτι λυπεῖ Χριστὸν, τὸν εἰπόντα,
χαρὰ γίνεται ἐν οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετα-
νοοῦντι.

νγ'. Εἴ

νγ'. Εἴ τις Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος, ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἑορτῶν, οὐ μεταλαμβάνει κρεῶν καὶ οἴνου, βδελυσσόμενος καὶ οὐ δι' ἄσκησιν, καθαιρείσθω, ὡς κεκαυστηριασμένος τὴν ἰδίαν συνείδησιν, καὶ αἴτιος σκανδάλου πολλοῖς γινόμενος.

νδ'. Εἴ τις κληρικὸς ἐν καπηλείῳ φωραθείη ἐσθίων, ἀφοριζέσθω. πάρεξ τοῦ ἐν πανδοχείῳ ἐν ὁδῷ, δι' ἀνάγκην καταλύοντος.

νε'. Εἴ τις κληρικὸς ὑβρίσει τὸν Ἐπίσκοπον, καθαιρείσθω. ἄρχοντα γὰρ τοῦ λαοῦ σου, οὐκ ἐρεῖς κακῶς.

νς'. Εἴ τις κληρικὸς ὑβρίσει Πρεσβύτερον ἢ Διάκονον, ἀφοριζέσθω.

νζ'. Εἴ τις κληρικὸς χωλὸν, ἢ κωφὸν, ἢ τυφλὸν, ἢ τὰς βάσεις πεπληγμένον χλευάσει, ἀφοριζέσθω. ὡσαύτως καὶ Λαϊκός.

νη'. Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος ἀμελῶν τοῦ κλήρου ἢ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ παιδεύων αὐτοὺς τὴν εὐσέβειαν, ἀφοριζέσθω. ἐπιμενέων δὲ τῇ ἀμελείᾳ καὶ ῥαθυμίᾳ, καθαιρείσθω.

νθ'. Εἴ τις Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος, τινὸς τῶν κληρικῶν ἐνδεὴς ὄντος, μὴ ἐπιχορηγεῖ τὰ δέοντα, ἀφοριζέσθω· ἐπιμενέων δὲ, καθαιρείσθω, ὡς φονεύσας τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

ξ'. Εἴ τις τὰ ψευδεπίγραφα τῶν ἀσεβῶν βιβλία, ὡς Ἅγια, ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας δημοσιεύοι, ἐπὶ λοιμῷ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ κλήρου, καθαιρείσθω.

ξά. Εἴ

ξά. Εἴ τις κατηγορία γενήται κῆ πίστει, πορείας ἢ μοιχείας, ἢ ἄλλης τινὸς ἀπηγορευμένης πράξεως, κὴ ἐλεγχθείη, εἰς κλῆρον μὴ προαγέσθω.

ξβ. Εἴ τις κληρικὸς διὰ φόβον ἀνθρώπινον, Ἰουδαίου, ἢ Ἕλληνος ἢ αἱρετικοῦ, ἀρνήσηται, εἰ μὲν τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ἀποβαλλέσθω· εἰ δὲ τὸ ὄνομα τοῦ κληρικοῦ, καθαιρείσθω. μετανοήσας δὲ, ὡς Λαϊκὸς δεχθήτω.

ξγ. Εἴ τις Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος, ἢ ὅλως τῶν καταλόγου τῶν ἱερατικῶν, φάγῃ κρέα σὺν αἵματι ψυχῆς αὐτοῦ, ἢ θηριάλωτον, ἢ θνησιμαῖον, καθαιρείσθω· τοῦτο γὰρ ὁ νόμος ἀπεῖπεν. εἰ δὲ Λαϊκὸς εἴη, ἀφοριζέσθω.

ξδ. Εἴ τις κληρικὸς ἁρπαγῇ τῶν Κυριακῶν ἡμέρων νηστίμων, ἢ τὸ Σάββατον, πλὴν τοῦ ἑνὸς μόνου, καθαιρείσθω. εἰ δὲ Λαϊκὸς, ἀφοριζέσθω.

ξέ. Εἴ τις κληρικὸς ἢ Λαϊκὸς εἰσέλθοι εἰς συναγωγὴν Ἰουδαίων ἢ αἱρετικῶν προσεύξασθαι, καθαιρείσθω κὴ ἀφοριζέσθω.

ξς. Εἴ τις κληρικὸς σὺν μάχῃ τινὰ ῥήσας, κὴ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ῥήσματος ἀποκτείνας, καθαιρείσθω, διὰ τὴν προπέτειαν αὐτοῦ· ἐὰν δὲ Λαϊκὸς ᾖ, ἀφοριζέσθω.

ξζ. Εἴ τις παρθένον ἀμνήστευτον βιασάμενος ἔχοι, ἀφοριζέσθω· μὴ ἐξεῖναι δὲ αὐτῷ ἑτέραν λαμβάνειν, ἀλλ' ἐκείνην κατέχειν, ἣν ἁρπάσατο, κἂν πενιχρὰ τυγχάνῃ.

ξή. Εἴ τις Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος

διότε-

δήτερον χειροτονίαν δέξηται παράτινος, καθαιρείσθω ὁ αὐτὸς καὶ ὁ χειροτονήσας· εἰ μήγε ἄρα συγχαίη, ὅτι παρὰ αἱρετικῶν ἔχει τὴν χειροτονίαν. πῶς γὰρ παρὰ τῆς τοιούτων βαπτισθέντας ἢ χειροτονηθέντας, ἔτε πιστοὺς, ἔτε κληρικοὺς εἶναι δυνατόν.

ξθ. Εἴ τις Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος ἢ Ὑποδιάκονος ἢ Ἀναγνώστης ἢ Ψάλτης, τὴν ἁγίαν τεσσαρακοστὴν νηστεύοι, ἢ τετράδα, ἢ παρασκευὴν, καθαιρείσθω· ἐκτὸς, εἰ μὴ δι' ἀσθένειαν σωματικὴν ἐμποδίζοιτο. ἐὰν δὲ Λαϊκὸς ᾖ, ἀφοριζέσθω.

ο. Εἴ τις Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος ἢ ὅλως τῶν Καταλόγου τῆς κληρικῶν νηστεύοι μετὰ Ἰουδαίων, ἢ ἑορτάζοι μετ' αὐτῶν, ἢ δέχοιτο παρ' αὐτῶν τὰ τῆς ἑορτῆς ξένια. οἷον, ἄζυμα ἢ τι τοιοῦτον, καθαιρείσθω· εἰς δὲ Λαϊκὸς, ἀφοριζέσθω.

οά. Εἴ τις Χριστιανὸς ἔλαιον ἀπενέγκοι εἰς ἱερὸν Ἐθνῶν ἢ εἰς συναγωγὴν Ἰουδαίων σὺν ταῖς ἑορταῖς αὐτῶν, ἢ λύχνους ἅψοι, ἀφοριζέσθω.

οβ. Εἴ τις κληρικὸς ἢ Λαϊκὸς, ἀπὸ τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ἀφέληται κηρὸν ἢ ἔλαιον, ἀφοριζέσθω. κὴ τὸ ἐπίπεμπτον προσιθέτω μεθ' ὃ ἔλαβεν.

ογ. Σκεῦος χρυσοῦν ἢ ἀργυροῦν ἁγιαθὲν, ἢ ὀθόνιον, μηδεὶς ἔτι εἰς οἰκείαν χρῆσιν σφετερίζέσθω· παράνομον γάρ· εἰδέ τις φωραθείη, ἐπιτιμάσθω ἀφορισμῷ.

οδ. Ἐπίσκοπον κατηγορηθέντα ἐπί τινι παρὰ ἀξιο-

πίστων

πίσων ἀνθρώπων, κλεῖσαι αὐτὸν ἀναγκαῖον ὑπὸ τῆς Ἐπισκόπων. κἂν μὲν ἀπαντήσοι καὶ ὁμολογήσοι, ἢ ἐλεγχθείη, αὐτῷ ὀείζεσθαι τὸ ἐπιτίμιον· ἐὰν δὲ καλούμενος, μὴ ὑπακούσοι, καλείσθω καὶ δεύτερον, ἀποσελλομένων ἐπ' αὐτὸν δύο Ἐπισκόπων. ἐὰν δὲ καὶ οὕτω μὴ ἐπακούσοι, καλείσθω καὶ τρίτον, δύο πάλιν Ἐπισκόπων ἀποσελλομένων πρὸς αὐτόν. ἐὰν δὲ καὶ οὕτω καταφρονήσας μὴ ἀπαντήσοι, ἡ σύνοδος ἀποφαινέσθω κατ' αὐτῷ τὰ δοκοῦντα, ὅπως μὴ δόξῃ κερδαίνειν φυγοδικῶν.

ὀέ. Εἰς μαρτυρίαν τῶν καὶ Ἐπισκόπων αἱρετικὸν μὴ προσδέχεσθαι, ἀλλὰ μὴ δὲ πιστὸν εἶναι· ἐπὶ στόματος γὰρ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων σταθήσεται πᾶν ῥῆμα.

ὁς'. Ὅτι μὴ χρὴ τὸν Ἐπίσκοπον τῷ ἀδελφῷ, ἢ τῷ υἱῷ, ἢ τῷ συγγενεῖ χαριζόμενον, εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς Ἐπισκοπῆς χειροτονεῖν ὃν βούλεται· κληρονόμους γὰρ τῆς Ἐπισκοπῆς ποιεῖσθαι, ἃ δίκαιον τὰ τοῦ Θεοῦ χαριζόμενον πάσι ἀνθρωπίνῳ· ἃ γὰρ τῷ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν ὑπὸ κληρονομίαν ὀφείλει τιθέναι· εἰ δέ τις τοῦτο ποιήσει, ἄκυρος μὲν ἔστω ἡ χειροτονία· αὐτὸς δὲ, ἐπιτιμάσθω ἀφορισμῷ.

οζ'. Εἴ τις ἀνάπηρος, ἢ τὸν ὀφθαλμόν, ἢ τὸ σκέλος πεπληγμένος, ἄξιος δέ ἐστιν Ἐπισκοπῆς, γινέσθω. οὐ γὰρ λώβη σώματος αὐτὸν μιαίνει, ἀλλὰ ψυχῆς μολυσμός.

οή. Κωφὸς δὲ ὢν καὶ τυφλὸς, μὴ γινέσθω Ἐπίσκο-

πος.

πος· οὐχ' ὡς μεμιαμμένος, ἀλλ' ἵνα μὴ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ παρεμποδίζοιτο.

Ε'αν τις δαίμονα ἔχῃ, κληρικὸς μὴ γινέσθω· ἀλλὰ μηδὲ τῶν πιστῶν συνδιχέσθω· καθαιρεθεὶς δὲ, προσδεχέσθω. καὶ ἐὰν ᾖ ἄξιος, γινέσθω. ὁθ'.

Τὸν ἐξ ἐθνικοῦ βίου προσελθόντα καὶ βαπτισθέντα, ἢ ἐκ φαύλης ἀγωγῆς, οὐ δικαιοῦσι πάραυτα προχειρίζεσθαι Ἐπίσκοπον. ἄδικον γὰρ, τὸν μηδέπω πεῖραν ἐπιδεξάμενον, ἑτέρων εἶναι διδάσκαλον: εἰ μή που καὶ θείᾳ χάριτι τοῦτο γένηται. π'.

Εἴπομεν, ὅτι μὴ χρὴ Ἐπίσκοπον ἢ Πρεσβύτερον καθίστασθαι ἑαυτὸν εἰς δημοσίας διοικήσεις, ἀλλὰ προσδιαιρεῖν ταῖς Ἐκκλησιαστικαῖς χρείαις· ἢ πειθέσθω ἢ, τοῦτο μὴ ποιεῖν, ἢ καθαιρείσθω. οὐδεὶς γὰρ δύναται δυσὶ Κυρίοις δουλεύειν, καὶ τῷ κυριακῷ παραγγέλλοντι. πά.

Οἰκέτας εἰς κλῆρον προχειρίζεσθαι οὐδὲ τῆς τῶν θεσπεσίων γνώμης, οὐκ ἐπιτρέπομεν ἐπὶ λύπῃ τῶν θεσπεσίων τῶν κεκτημένων· οἰκεῖον γὰρ ἀνατρέπει τὸ τοιοῦτον ἐργάζεται. εἰδέποτε καὶ ἄξιος φανείη οἰκέτης πρὸς χειροτονίαν βαθμοῦ, οἷος καὶ ὁ ἡμέτερος Ὀνήσιμος ἐφάνη, καὶ συγχωρήσουσιν οἱ δεσπόται, καὶ ἐλευθερώσουσιν, καὶ τοῦ οἴκου ἑαυτῶν ἐξαποστελοῦσι, γινέσθω. πβ.

Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος, στρατείαν χολάζων, καὶ βουλόμενος ἀμφότερα κατέχειν, ῥωμαϊ- πγ.

κῷ

κλῳ ἀρχῖῳ ϗ ἱερατικῷ διοικησιν, καθαιρείσθω. τὰ γὰρ καίσαρος, καίσαρι· ϗ τὰ τῦ Θεῦ, τῷ Θεῷ.

πδ'. Ὅστις ὑβρίσει βασιλέα ἢ ἄρχοντα, παρὰ τὸ δίκαιον, τιμωρίαν τινυέτω. ϗ εἰ μὲν κληρικὸς, καθαιρείσθω. εἰ δὲ Λαϊκὸς, ἀφοριζέσθω.

πέ. Ἕως δὲ ὑμῖν πᾶσι κληρικοῖς ϗ Λαϊκοῖς βιβλία σεβάσμια ϗ Ἅγια, τῆς μὲν ΠΑΛΑΙΑΣ διαθήκης, Μωϋσέως πέντε, γένεσις, ἔξοδος, Λευϊτικὸν, ἀριθμοὶ, δευτερονόμιον, Ἰησῦ υἱῦ Ναβὴ ἓν, Κριτῶν ἓν, Ῥὼθ ἓν, Βασιλειῶν τέσσαρα, παραλειπομένων τῆς βίβλυ ἡμέρων δύο, Ἔσδρα δύο, Ἐσθὴρ ἓν, Μακκαβαίων τρία, Ἰὼβ ἓν, ψαλτήριον ἓν, Σολομῶντος τρία, παροιμίαι, Ἐκκλησιαστὴς, ᾆσμα ἀσμάτων, Προφητῶν δέκα δύο, ἓν Ἡσαΐυ, ἓν Ἱερεμίυ, ἓν Ἰεζεκιὴλ, Δανιὴλ ἓν. ἔξωθεν δὲ ὑμῖν προσιστορείσθω μανθάνειν ὑμῶν τὰς νέας, τὴν σοφίαν τῦ πολυμαθῦς Σιράχ. ἡμέτερα δὲ, τυπέσι, τῆς Καινῆς διαθήκης, εὐαγγέλια τέσσαρα, Ματθαίυ, Μάρκυ, Λυκᾶ, Ἰωάννυ. Παύλυ Ἐπιστολαὶ δεκατέσσαρες, Πέτρυ Ἐπιστολαὶ δύο, Ἰωάννυ τρεῖς, Ἰακώβυ μία, Ἰούδα μία, Κλήμεντος Ἐπιστολαὶ δύο. ϗ αἱ διαταγαὶ ὑμῖν τοῖς Ἐπισκόποις δι' ἐμῦ Κλήμεντος ἐν ὀκτὼ βιβλίοις προτεφωνημέναι (ἃς οὐ χρὴ δημοσιεύειν ἐπὶ πάντων, διὰ τὰ ἐν αὐταῖς μυστικά.) ϗ αἱ πράξεις ἡμῶν τῶν Ἀποστόλων.

πς'. Ταῦτα δὲ περὶ Κανόνων διατέταχθω ὑμῖν παρ' ἡμῶν,

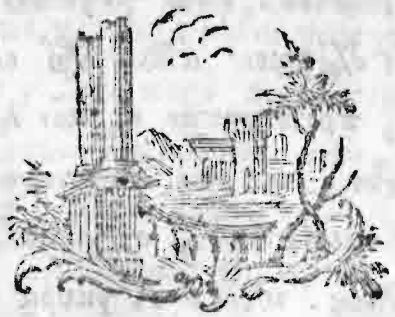

Η Ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ ά. Σύνοδος γέγονε βασιλεύοντος τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, τῷ δεκάτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἀθροισθέντων ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας, τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Ἁγίων Πατέρων καὶ Ἀρείου γεγονότος πρεσβυτέρου τῆς καθ' Ἀλεξάνδρειαν Ἐκκλησίας· ὃς ἐβλασφήμει καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, λέγων μὴ ὁμοούσιον εἶναι αὐτὸν τῷ Θεῷ καὶ Πατρί, κτίσμα δὲ, καὶ ὅτι ἦν, ὅτε οὐκ ἦν· ὃν ἡ Ἁγία αὕτη Σύνοδος καθεῖλε καὶ ἀνεθεμάτισε μετὰ τῆς ὁμοφρόνων αὐτῇ. ἐδογμάτισε δὲ ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν, καὶ Θεὸν ἀληθινὸν, καὶ Δεσπότην καὶ Κύριον, καὶ κτίστην ἁπάντων τῶν κτισῶν, ἀλλ' οὐ κτίσμα. οὐ δὲ μόνον ἔπταιγε ποίημα. Ά. δὲ λέγεται πρὸς τὰς οἰκουμενικὰς ἀριθμεῖσθαι. ἐπεὶ γεγόνασι τοπικαὶ Σύνοδοι, πρὸ αὐτῆς καὶ μετ' αὐτήν· ἀλλὰ τῶν οἰκουμενικῶν αὕτη ἔσται πρώτη, προτέτακται καὶ τῶν λοιπῶν τῶν πρὸ αὐτῆς γενομένων. τῆς δὲ Ἀντιοχείας δηλονότι καὶ Παύλου τοῦ Σαμοσατέως, συγκροτηθείσης ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ Βασιλέως. τῆς δὲ Ἀγκύρας καὶ τῆς δὲ Νεοκαισαρείας.

Χρόν: ἀπὸ Χριστοῦ, 325.

ΚΑ-

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΩΝ ΤΡΙΑΚΟΣΙΩΝ

Δέκα καὶ Ὀκτὼ Ἁγίων Πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ Συνελθόντων, ἐν Ὑπατείᾳ Παυλίνου καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Λαμπροτάτων· Ε". τους Χλ"ς ἀπὸ Ἀλεξάνδρου· Ἐν μηνὶ Δεσίῳ Ἐννέᾳ καὶ Δεκάτῃ πρὸ Δεκατριῶν Καλανδῶν Ἰουλίων.

Εἴ τις ὑπὸ νόσῳ ὑπὸ ἰατρῶν ἐχειρουργήθη, ἢ ὑπὸ βαρβάρων ἐξετμήθη, ἔστω ὑπὸ τῷ κλήρῳ· εἰ δέ τις ὑγιαίνων ἑαυτὸν ἐξέτεμε, χρὴ τὸν καὶ ἐν τῷ κλήρῳ ἐξεταζόμενον πεπαῦθαι προσήκει· καὶ ἐν τῷ δεῦρο μηδένα τῶν τοιούτων χρὴ ἀγεσθαι προάγεσθαι. ὥσπερ δὲ τοῦτο πρόδηλον, ὅτι περὶ τῶν ἐπιτηδευόντων τὸ πρᾶγμα καὶ τολμώντων ἑαυτοὺς ἐκτέμνειν, εἴρηται· ὅ. τινες εἴτινες ὑπὸ βαρβάρων ἢ δεσποτῶν διωχίθησαν, δείσκοιντο ἄλλως ἄξιοι, τοὺς τοιούτους εἰς κλῆρον προσίεται ὁ Κανών. ά.

Ἐπειδὴ πολλὰ, ἤτοι ὑπὸ ἀνάγκης ἢ ἄλλως ἐπιγενομένων τῶν ἀνθρώπων ἐγένετο παρὰ τὸν Κανόνα τὸν Ἐκκλησιαστικὸν, ὥστε ἀνθρώπους ἀπὸ ἐθνικῆς βίου ἄρτι προσελθόντας τῇ πίστει, καὶ οὐ ὀλίγῳ χρόνῳ κατηχηθέντας, αὐθις ἐπὶ τὸ βιωματικὸν λου- β.

ξὸν ἄγειν, ηὲ ἅμα τὸ βαπτιθῆναι προσάγειν εἰς Ἐπισκοπὴν, ἢ εἰς πρεσβυτέριον· καλῶς ἔδοξεν ἔχειν τῇ λοιπῇ μηδενὶ πίστιν γίνεσθαι· ηὲ γὰρ ηὲ χρόνος δεῖ τῷ κατηχουμένῳ, καὶ μετὰ τὸ βάπτισμα δοκιμασίας πλείονος. σαφὲς γὰρ τὸ Ἀποστολικὸν γράμμα τὸ λέγον· μὴ δὲ νεόφυτον, ἵνα μὴ τυφωθεὶς εἰς κρῖμα ἐμπέσῃ ηὲ παγίδα τοῦ διαβόλου. εἰ δὲ προϊόντος τοῦ χρόνου, ψυχικόντι ἁμάρτημα εὑρεθείη περὶ τὸ πρόσωπον, καὶ ἐλέγχοιτο ὑπὸ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων, πεπαύσθω ὁ τοιοῦτος τοῦ κλήρου· ὁ δὲ παρὰ ταῦτα ποιῶν, ὡς ὑπεναντία τῇ μεγάλῃ Συνόδῳ θρασυνόμενος, αὐτὸς κινδυνεύσει περὶ τὸν κλῆρον.

γ'. Ἀπηγόρευσεν καθόλου ἡ μεγάλη Σύνοδος, μήτε Ἐπισκόπῳ, μήτε Πρεσβυτέρῳ, μήτε Διακόνῳ, μήτε ὅλως τινὶ τῶν ἐν κλήρῳ, ξένην συνείσακτον ἔχειν· πλὴν εἰ μὴ ἄρα μητέρα, ἢ ἀδελφὴν, ἢ θείαν ἢ ἃ μόνα πρόσωπα πᾶσαν ὑποψίαν ἀποφεύγει.

δ'. Ἐπίσκοπον προσήκει μάλιστα μὲν ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ καθίζεσθαι. εἰ δὲ δυσχερὲς εἴη τὸ τοιοῦτο, ἢ διὰ κατεπείγουσαν αἰτίαν, ἢ διὰ μῆκος ὁδοῦ, ἐξ ἅπασης ζεύξεως ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναγομένους, συμψήφους γινομένων καὶ τῶν ἀπόντων καὶ συντιθεμένων διὰ γραμμάτων, τότε τὴν χειροτονίαν ποιεῖσθαι, τὸ δὲ κῦρος τῶν γινομένων δίδοσθαι καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν τῇ μητροπόλει.

ε'. Περὶ τῶν ἀκοινωνήτων γενομένων, εἴτε τῶν ἐν κλήρῳ

κλήρῳ εἴτε τῶν ἐν λαϊκῷ τάγματι ὑπὸ τῶν καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν Ἐπισκόπων, κρατείτω ἡ γνώμη κατὰ τοὺς Κανόνας τοὺς διαγορεύοντας, τοὺς ὑφ' ἑτέρων ἀποβληθέντας, ὑφ' ἑτέρων μὴ προσίεσθαι. ἐξεταζέσθω δὲ, μὴ μακροψυχία, ἢ φιλονεικία, ἢ τινὶ τοιαύτῃ ἀνδρὶ τῶν Ἐπισκόπων ἀποστωμύλοι γεγένηνται· ἵνα ἐν τῷ τοιῷ πρέπουσαν ἐξέτασιν λαμβάνοι, καλῶς ἔχειν, ἔδοξεν ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ τοιαύτῃ καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν, δίς τῆς ἔτους, συνόδους γίνεσθαι· ἵνα κοινῇ πάντων τῶν Ἐπισκόπων τῆς ἐπαρχίας ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναγομένων, τὰ τοιαῦτα ζητήματα ἐξετάζοιτο· καὶ δῆτως οἱ ὁμολογουμένως προσκεκρουκότες τῷ Ἐπισκόπῳ κατὰ λόγον ἀκοινώνητοι παρὰ πᾶσιν εἶναι δόξωσι, μέχρις ἂν τῇ κοινῇ τῶν Ἐπισκόπων ψήφῳ τοῦ φιλανθρωποτέραν ὑπὲρ αὐτῶν ἐνθέσθαι ψῆφον· αἱ δὲ συνόδοι γινέσθωσαν, μία μὲν, πρὸ τῆς τεσσαρακοστῆς, ἵνα πάσης μικροψυχίας ἀπαρεμπόδιστος, τὸ δῶρον καθαρὸν προσφέρηται τῷ Θεῷ. δευτέρα δὲ, περὶ τὸν τοῦ μετοπώρου καιρόν.

ς'. Τὰ ἀρχαῖα ἔθη κρατείτω, τὰ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Λιβύῃ καὶ Πενταπόλει, ὥστε τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἐπίσκοπον πάντων τούτων ἔχειν τὴν ἐξουσίαν, ἐπειδὴ καὶ τῷ ἐν τῇ Ῥώμῃ Ἐπισκόπῳ τοῦτο συνήθες ἐστιν, ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπαρχίαις, τὰ πρεσβεῖα σώζεσθαι ταῖς Ἐκκλησίαις· καθόλου δὲ πρόδηλον ἐκεῖνο, ὅτι εἴ τις χωρὶς γνώ-

γνώμης τῆ μητροπόλιτ γένοιτο Ἐπίσκοπος, τὸν τοιοῦτον ἡ μεγάλη Σύνοδος ὥρισε μὴ δεῖν εἶναι Ἐπίσκοπον· ἐὰν μέντοι τῇ κοινῇ πάντων ψήφῳ ὀλίγῳ ὕστερον, καὶ κατὰ Κανόνα Ἐκκλησιαστικὸν, δύο, ἢ τρεῖς, διὰ οἰκείαν φιλονεικίαν ἀντιλέγωσι, κρατείτω ἡ τῶν πλειόνων ψῆφος.

ζ'. Ἐπειδὴ συνήθεια κεκράτηκε καὶ παράδοσις ἀρχαία, ὥστε τὸν ἐν Αἰλίᾳ Ἐπίσκοπον τιμᾶσθαι, ἐχέτω τὸ ἀκολουθίαν τῆς τιμῆς τῇ μητροπόλει, σωζομένου τοῦ οἰκείου ἀξιώματος.

η'. Περὶ τῶν ὀνομαζόντων μὲν ἑαυτοὺς καθαροὺς ποτὲ, προσερχομένων δὲ τῇ Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, ἔδοξε τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Συνόδῳ, ὡς περ χειροθετουμένους αὐτοὺς, μένειν οὕτως ἐν τῷ κλήρῳ. πρὸ πάντων δὲ τοῦτο ὁμολογῆσαι αὐτοὺς ἐγγράφως προσήκει, ὅτι συνθήσονται, καὶ ἀκολουθήσουσι τοῖς τῆς Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας δόγμασι, τουτέστι, καὶ διγάμοις κοινωνεῖν, καὶ τοῖς ἐν τῷ διωγμῷ παραπεπτωκόσιν· ἐφ' ὧν καὶ χρόνος τέτακται, καὶ καιρὸς ὥρισται· ὡς τε αὐτοὺς ἀκολουθεῖν, ἐν πᾶσι τοῖς δόγμασι τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας. ἐνθα μὲν οὖν πάντες εἴτε ἐν κώμαις, εἴτε ἐν πόλεσιν αὐτοὶ μόνοι διεχειροτονήθησαν, οἱ διεσκομισμένοι ἐν τῷ κλήρῳ ἔσονται ἐν τῷ αὐτῷ σχήματι· εἰ δὲ τῷ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας Ἐπισκόπῳ ἢ Πρεσβυτέρῳ ὅπου προσέρχονταί τινες, πρόδηλον, ὡς ὁ μὲν

Ἐπί-

Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας, ἕξει τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἐπισκόπου· ὁ δὲ ὀνομαζόμενος παρὰ τοῖς λεγομένοις καθαροῖς Ἐπίσκοπος, τιμὴν τοῦ Πρεσβυτέρου τιμὴν ἕξει· πλὴν εἰ μὴ ἄρα δοκοίη τῷ Ἐπισκόπῳ τῆς τιμῆς τοῦ ὀνόματος αὐτὸν μετέχειν· εἰ δὲ τοῦτο αὐτῷ μὴ ἀρέσκοι, ἐπινοήσει τόπον ἢ Χωρεπισκόπου ἢ Πρεσβυτέρου ὑπὲρ τοῦ τὸν κλήρῳ ὅλως δοκεῖν εἶναι, ἵνα μὴ ἐν τῇ πόλει δύο Ἐπίσκοποι ὦσιν.

θ'. Εἴ τινες ἀνεξετάστως προήχθησαν Πρεσβύτεροι, ἢ ἀναμενόμενοι ὡμολόγησαν τὰ ἁμαρτήματα αὐτοῖς, καὶ ὁμολογησάντων αὐτῶν, παρὰ Κανόνα, κινδυνεύουσιν οἱ ἄνθρωποι τοῖς τοιούτοις χεῖρα ἐπιτεθήκασιν. τούτους ὁ Κανὼν ἀποδέχεται. τὸ γὰρ ἀνεπίληπτον ἐνδείκνυται ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία.

ι'. Ὅσοι προεχειρίσθησαν τῶν παραπεπτωκότων καὶ ἄγνοιαν, ἢ καὶ προειδότων τῶν προχειρισαμένων, τοῦτο ἀποδέχεται τῷ Κανόνι τῷ Ἐκκλησιαστικῷ. γνωσθέντες γὰρ καθαιρεθήνται.

ια'. Περὶ τῶν παραβαινόντων χωρὶς ἀνάγκης, ἢ χωρὶς ἀφαιρέσεως ὑπαρχόντων, ἢ χωρὶς κινδύνου, ἢ τινος τοιούτου, ὃ γέγονεν ἐπὶ τῆς τυραννίδος Λικινίου· ἔδοξε τῇ συνόδῳ, εἰ καὶ ἀνάξιοι ἦσαν φιλανθρωπίας, ὅμως χρησθῆναι εἰς αὐτούς. ὅσοι ἂν γνησίως μεταμελῶνται, ἓξ ἔτη ἐν ἀκροωμένοις ποιήσουσιν ὡς πιστοί. καὶ ἐπτὰ ἔτη ὑποπεσοῦνται. δύο δὲ ἔτη χωρὶς προσφορᾶς κοινωνήσουσι τῷ λαῷ τῆς προσευχῆς.

ιβ. Οἱ δὲ προσκληθέντες μὲν ἀπὸ τῆς χάριτος, καὶ τῷ πρώτῳ ὁρμῷ ἐνδειξάμενοι, καὶ ἀποθέμενοι τὰς ζώνας, μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τὸν οἰκεῖον ἔμετον ἀναδραμόντες ὡς κυνες, ὡς τιμὰς καὶ ἀργύρια προέσθαι, καὶ βδελυκτοῖς καπηλεῦσαι τὸ ἀνάστρατον ἐσθαι. ὅτοι δέκα ἔτη ὑποπιπτέτωσαν, μετὰ τὸν τῆς ζητεῖς ἀκροάσεως χρόνον· ἐφ' ἅπασι δὲ τούτοις, προσήκει ἐξετάζειν τῷ προαίρεσιν καὶ τὸ εἶδος τῆς μετανοίας. ὅσοι μὲν γὰρ καὶ φόβῳ καὶ δάκρυσι καὶ ὑπομονῇ καὶ ἀγαθοεργίαις, τῷ ἐπιστροφῷ ἔργῳ καὶ οὐ σχήματι ἐπιδείκνυνται, ὅτι πληρώσαντες τὸν χρόνον τὸν ὡρισμένον τῆς ἀκροάσεως, εἰκότως δεῖ δ' ἐχῶν κοινωνήσουσι, μετὰ τὸ δεῖναι τῷ Ἐπισκόπῳ καὶ φιλανθρωπότερόν τι περὶ αὐτῶν βουλεύσασθαι. ὅσοι δὲ ἀδιαφόρως ἠνέγκαν, καὶ τὸ χῆμα τὸ εἰσιέναι εἰς τῷ Ἐκκλησίαν ἀρκεῖν αὐτοῖς ἡγήσαντο πρὸς τῷ ἐπιστροφῷ, δι' ἅπαντος πληρώτωσαν τὸν χρόνον.

ιγ. Περὶ δὲ τῶν ἐξοδεύοντων, ὁ παλαιὸς καὶ Κανονικὸς νόμος φυλαχθήσεται καὶ νῦν, ὥστε, εἴ τις ἐξοδεύοι, τὸ τελευταῖον καὶ ἀναγκαιότατον ἐφόδιον μὴ ἀποστερεῖσθαι· εἰ δὲ ἀπογνωσθεὶς καὶ κοινωνίας πάλιν τυχὼν, πάλιν ἐν τοῖς ζῶσιν ἐξετασθῇ, μετὰ τῶν κοινωνούντων τῆς εὐχῆς μόνης ἔσω· καθόλου δὲ καὶ περὶ πάντος ἀτινοσοῦν ἐξοδεύοντος αἰτοῦντος τὸ μεταλαβεῖν εὐχαριστίας, ὁ Ἐπίσκοπος μετὰ δοκιμασίας μεταδιδότω τῆς προσφορᾶς.

ιδ. Περὶ

Περὶ τῶν κατηχουμένων καὶ παραπεσόντων ἔδοξε τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Συνόδῳ, ὥστε τριῶν ἐτῶν αὐτοὺς ἀκροωμένους μόνον, μετὰ ταῦτα εὔχεσθαι μετὰ τῶν κατηχουμένων.

ιδ. Διὰ τὸν πολὺν πάραχον καὶ πᾶς σάσεις τὰς γινομένας, ἔδοξε παντάπασι περιαιρεθῆναι τῇ συνήθειαν τῇ παρὰ τὸν Ἀποστολικὸν Κανόνα διορθωθεῖσαν ταῖς ἑαυτῶν μέρεσιν· ὥστε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν μὴ μεταβαίνειν, μήτε Ἐπίσκοπον, μήτε Πρεσβύτερον, μήτε Διάκονον· εἰ δέ τις μετὰ τὸν τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Συνόδου ὅρον, τοιούτῳ τινὶ ἐπιχειρήσειεν, ἢ ἐπιδοίη ἑαυτὸν πράγματι τοιούτῳ, ἀκυρωθήσεται ἐξάπαντος τὸ κατασκεύασμα, καὶ ἀποκατασταθήσεται τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐν ᾗ ὁ Ἐπίσκοπος, ἢ ὁ Πρεσβύτερος ἐχειροτονήθη.

ιέ. Ὅσοι ῥιψοκινδύνως μήτε τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες, μήτε τὸν Ἐκκλησιαστικὸν Κανόνα εἰδότες ἀναχωρήσουσι τῆς Ἐκκλησίας, Πρεσβύτεροι ἢ Διάκονοι, ἢ ὅλως ἐν τῷ Κανόνι ἐξεταζόμενοι· ὅτι ἀδαμῶς δεκτοὶ ὀφείλουσιν εἶναι ἐν ἑτέρᾳ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ πᾶσαν αὐτοῖς ἀνάγκην ἐπάγεσθαι χρὴ, ἀναστρέφειν εἰς τὰς ἑαυτῶν παροικίας, ἢ ἐπιμένοντας, ἀκοινωνήτους εἶναι προσήκει. εἰ δὲ καὶ τυμπανισθείη τις ὑφαρπᾶσαι τὸν τῷ ἑτέρῳ διαφέροντα, καὶ χειροτονῆσαι ἐν τῇ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ, μὴ συγκατατιθεμένου τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου, ὃν ἀνεχώρησεν,

ὁ ἐν

ὁ σὺν τῷ Κανόνι ἐξεταζόμενος, ἄπυρος ἔσω ἡ χειροτονία.

ιε'. Ἐπειδὴ πολλοὶ σὺν τῷ Κανόνι ἐξεταζόμενοι τὴν πλεονεξίαν καὶ τὴν αἰσχροκερδίαν διώκοντες, ἐπελάθοντο τῆς θείας γράμματος λέγοντος, τὸ ἀργύριον αὐτῶν οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ. καὶ δανείζοντες, ἑκατοστὰς ἀπαιτοῦσιν, ἐδικαίωσεν ἡ ἁγία καὶ μεγάλη Σύνοδος, ὡς εἴτις εὑρεθείη μετὰ τὸν ὅρον τοῦτον τόκους λαμβάνειν, ἢ μεταχειρίσεως, ἢ ἄλλως μεταχόμενος τὸ πρᾶγμα, ἢ ἡμιολίας ἀπαιτῶν, ἢ ὅλως ἕτερόν τι ἐπινοῶν αἰσχρὸν κέρδους εἵνεκα, καθαιρεθήσεται τοῦ κλήρου, καὶ ἀλλότριος τοῦ Κανόνος ἔσται.

ιζ'. Ἦλθεν εἰς τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην Σύνοδον ὅτι σὺν τισὶ τόποις καὶ πόλεσιν, τοῖς Πρεσβυτέροις τὴν διχοστασίαν οἱ Διάκονοι διδόασιν, ὅπερ οὔτε ὁ Κανὼν, οὔτε ἡ συνήθεια παρέδωκεν, τοὺς ἐξουσίαν μὴ ἔχοντας προσφέρειν, τοῖς προφέρουσι διδόναι τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ· καὶ τοῦτο δὲ ἐγνωρίσθη, ὅτι ἤδη τινὲς τῶν Διακόνων καὶ πρὸ τῶν Ἐπισκόπων τῆς διχοστασίας ἅπτονται. Ταῦτα οὖν πάντα περιηρήσθω· καὶ ἐμενέτωσαν οἱ Διάκονοι τοῖς ἰδίοις μέτροις, εἰδότες, ὅτι τοῦ μὲν Ἐπισκόπου ὑπηρέται εἰσὶν, τῶν δὲ Πρεσβυτέρων ἐλάττους τυγχάνουσι. λαμβανέτωσαν δὲ κατὰ τὴν τάξιν, τὴν διχοστασίαν μετὰ τοὺς Πρεσβυτέρους, ἢ τοῦ Ἐπισκόπου διδόντος αὐτοῖς, ἢ τῶν Πρεσβυτέρων· ἀλλὰ μὴ δὲ καθῆσθαι ἐν μέσῳ τῶν Πρεσβυτέρων

ἐξέστω

ἐξέστω τοῖς Διακόνοις· παρὰ Κανόνα γὰρ ἡ παράταξιν ἐστὶ τὸ γινόμενον. εἰδέτις μὴ θέλοι πειθαρχεῖν ἢ μετὰ πάσης τῆς ὁρᾶς, πεπαύσθω τῆς Διακονίας.

Περὶ τῶν Παυλιανιστῶν, εἴτα προσφυγόντων τῇ Καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅρος ἐκτέθειται ἀναβαπτίζεσθαι αὐτοὺς ἐξάπαντος· εἰ δέτινες τῶν παρελυθότι χρόνῳ σὺν τῷ κλήρῳ ἐξεπατήθησαν, εἰ μὲν ἄμεμπτοι καὶ ἀνεπίληπτοι φανεῖεν, ἀναβαπτισθέντες χειροτονήσθωσαν ὑπὸ τοῦ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας Ἐπισκόπου· εἰ δὲ ἡ ἀνάκρισις ἀνεπιτηδείους αὐτοὺς δείξοι, καθαιρεῖσθαι αὐτοὺς προσήκει. ὡσαύτως δὲ καὶ περὶ τῶν διακονισσῶν, καὶ ὅλως περὶ τῶν σὺν τῷ Κανόνι ἐξεταζομένων ὁ αὐτὸς τύπος παραφυλαχθήσεται. ἐμνήσθημεν δὲ τῶν Διακονισσῶν τῶν σὺν τῷ χήματι ἐξεταστθεισῶν, ἐπεὶ μὴ δὲ χειροθεσίαν τινὰ ἔχουσι, ὥστε ἐξάπαντος σὺν τοῖς Λαϊκοῖς αὐτὰς ἐξετάζεσθαι.

ιθ'.

Ἐπειδή τινες εἰσὶν σὺν τῇ Κυριακῇ γόνυ κλίνοντες, καὶ σὺν ταῖς τῆς Πεντηκοστῆς ἡμέραις, ὑπὲρ τοῦ πάντα σὺν πάσῃ παροιμίᾳ φυλάττεσθαι, ἐσώπας, ἔδοξε τῇ ἁγίᾳ Συνόδῳ τὰς εὐχὰς ἀποδιδόναι τῷ Θεῷ.

ΚΑΝΟ'

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΓΚΥΡΑ, ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΩΝ.

Μακαρίῳ Πατέρῳ· οἵ τιμες προγεμέστεροι μέν εἰσιν τῆς ἐν Νικαία ἑκτεθέντος Κανόνος, δευτερεύουσι δὲ διὰ τὴν τῆς οἰκουμενικῆς Συνόδου αὐθεντείαν, γέγονε δὲ ἐν μετροπόλει τῆς γαλατίας. ἄρχον δὲ τούτης Οὐϊτέλιος Ἀντιοχείας τῆς Συρίας, Ἀγρικόλαος Καισαρίας Καππαδοκίας, καὶ ὁ μάρτυς Βασίλειος Ἐπίσκοπος Ἀμασείας. καὶ ἐζήτησε εἰ χρὴ δέχεσθαι τοὺς θύσαντας τοῖς εἰδώλοις καὶ προσερχομένους τῇ Ἐκκλησίᾳ.

ά. ΠΡεσβυτέρους τοὺς ἐπιθύσαντας, εἶτα ἀναπαλαίσαντας, μήτε ἐκ μεθόδου τινός, ἀλλ' ἐξ ἀληθείας, μήτε προκαταστκλάσαντας καὶ ἐπιτιθύσαντας καὶ πείσαντας, ἵνα δόξωσι μὲν βασανίζεσθαι, τοῦτο δὲ δοκεῖν καὶ τῷ σχήματι προσαχθῆναι· τοὺς ἔδοξε τῆς μὲν τιμῆς τῆς καὶ τοῦ καθέδραν μετέχειν, προσφέρειν δὲ αὐτοὺς, ἢ ὁμιλεῖν, ἢ ὅ-

λως λειτουργεῖν τι τῶν ἱερατικῶν λειτουργιῶν μὴ ἔξεῖναι.

Διακόνους ὁμοίως θύσαντας, μετὰ δὲ ταῦτα ἀναπαλαίσαντας, τοῦ μὲν ἄλλου τιμοῦ ἔχειν, πεπαῦσθαι δὲ αὐτοὺς πάσης τῆς ἱερᾶς λειτουργίας, τοῦ τε προσφέρειν ἢ ποτήριον ἀναφέρειν, ἢ κηρύσσειν· εἰ μέντοι τινὲς τῶν Ἐπισκόπων τόνους σωτηρίους κάματόν τινα ἢ ταπείνωσιν πραότητος· καὶ ἐθέλοιεν πλείονι διδόναι ἢ ἀφαιρεῖν, ἐπ' αὐτοῖς εἶναι τοῦ ἐξουσίαν. β'.

Τοὺς φεύγοντας καὶ συλληφθέντας, ἢ ὑπὸ οἰκείων παραδοθέντας, ἢ ἄλλως τὰ ὑπάρχοντα ἀφαιρεθέντας ἢ δουλωθέντας βασάνοις, ἢ εἰς δεσμωτήριον ἐμβληθέντας, βοῶντάς τε, ὅτι εἰσὶ Χριστιανοὶ, καὶ πεισχυθέντες, ὅτι εἰς τὰς χεῖρας πρὸς βίαν ἐμβαλόντων τῶν βιαζομένων, ἢ βρώματι πρὸς ἀνάγκην δεξαμένους, ὁμολογοῦντας δὲ δόλῳ, ὅτι εἰσὶ Χριστιανοὶ, καὶ τὸ πένθος τοῦ συμβάντος ἀεὶ ἐπιδεικνυμένους τῇ πάσῃ καταστολῇ καὶ τῷ σχήματι καὶ τῇ τοῦ βίου ταπεινώσει· τούτους ὡς ἔξω ἁμαρτήματος ὄντας, τῆς κοινωνίας μὴ κωλύεσθαι· εἰ δὲ καὶ ἐκωλύθησαν ὑπό τινος, περισσοτέρας ἀκριβείας σχέσιν, εἰ καί τινων ἀγνοίᾳ λύθησαν προσδεχθῆναι δεῖ. τοῦτο δὲ ὁμοίως ἐπὶ τε τῶν ἐν τῷ κλήρῳ καὶ τῶν ἄλλων Λαϊκῶν· προσεξετάσθη δὲ καὶ ἐκεῖνο, εἰ δώκασι καὶ Λαϊκοὶ τῇ αὐτῇ ἀνάγκῃ ὑποπεσόντες προσάγεσθαι εἰς τάξιν. ἔδοξεν οὖν καὶ τοῦτο, ὡς μηδὲν ἡμαρτηκότας, εἰ καὶ ἡ προ-

γ'.

λαβόσα δείσηοιτο ὀρθὴ τὸ βίυ πολιτεία, προχειρίζεσθαι.

δ'. Περὶ τῶν πρὸς βίαν θυσάντων, ἐπὶ δὲ τύποις, καὶ τῶν δεπτησαώτων εἰς τὰ εἴδωλα. ὅσοι μὲν ἀπαγόμενοι, καὶ χήματι σφοδρωτέρῳ αὐτῶν ἦλθον, καὶ ἐσθῆτι ἐχρήσαντο πολυτελεστέρᾳ, καὶ μετέσχον τῶν παρασκδασθέντος δείπνου ἀδιαφόρως· ἔδοξεν αὐτοὺς ἀφορίσαι· ὑποπεσεῖν δὲ τρία ἔτη· δύο δὲ μόνης κοινωνῆσαι, ἔτη δύο· καὶ τότε ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ τέλειον.

έ. Ὅσοι δὲ αὐτῶν ἦλθον μετὰ ἐσθῆτος πανθικῆς, καὶ ἀναπεσόντες ἔφαγον μεταξὺ δι' ὅλης τῆς ἀκολήσεως δακρύοντες, οἱ ἐπλήρωσαν τὸν τῆς ὑποπτώσεως χρόνον, χωρὶς προσφορᾶς δεχθήτωσαν· οἱ δὲ μὴ ἔφαγον, δύο ὑποπεσόντες ἔτη, τῷ ἑξῆς κοινωνησάτωσαν χωρὶς προσφορᾶς, ἵνα τὸ τέλειον τῇ τεθραετίᾳ λάβωσιν· ὡς δὲ Ἐπίσκοπος ἐξουσίαν ἔχειν τὸν τρόπον τῆς ἐπιστροφῆς δοκιμάσαντας φιλανθρωπεύεσθαι, ἢ πλείονα προσιθέναι χρόνον· πρὸ πάντων δὲ καὶ ὁ προάγων βίος, καὶ ὁ μετὰ ταῦτα, ἐξεταζέσθω. καὶ ὅτως ἡ φιλανθρωπία ἐπιμετρείσθω.

ς'. Περὶ τῶν ἀπειλῇ μόνον ἐξαύτων κολάσεως καὶ ἀφαιρέσεως ὑπαρχόντων ἢ μετανοίας, καὶ θυσάντων, καὶ μέχρι τῆς παρόντος καιροῦ μὴ μετανοησάντων, μὴ δὲ ἐπιστρεψάντων· νῦν δὲ παρὰ τὸν καιρὸν τῆς Συνόδυ προσελθόντων, καὶ εἰς διάνοιαν τῆς ἐπιστροφῆς

γενο-

γενομένων· ἔδοξε μέχρι τῆς μεγάλης ἡμέρας εἰς ἀκρόασιν δεχθῆναι, καὶ μετὰ τὸν μεγάλην ἡμέραν ὑποπεσεῖν ἔτη. καὶ μετὰ ἄλλα δύο ἔτη, κοινωνῆσαι χωρὶς προσφορᾶς· καὶ ὅτως ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ τέλειον, ὥστε τὸν πᾶσαν ἐξαετίαν πληρῶσαι· εἰ δέ τινες πρὸ τῆς Συνόδυ ταύτης ἐδέχθησαν εἰς μετάνοιαν, ἀπ' ἐκείνυ τοῦ χρόνυ λελόγισται αὐτοῖς τὸν ἀρχὸν τῆς ἐξαετίας· εἰ μέντοι κίνδυνος καὶ θανάτου προσδοκία ἐν νόσῳ ἢ ἄλλης τινὸς προφάσεως συμβαίη, πῶς ἐπὶ ὅρῳ δεχθῆναι.

ζ'. Περὶ τῶν συνεσταθέντων τὰ ἑορτῇ ἐθνικῇ τὰ τόπῳ ἀφωρισμένῳ, τοῖς ἐθνικοῖς ἴδια βρώματα ἐπικομισαμένων καὶ φαγόντων. ἔδοξε διέτιαν ὑποπεσόντας δεχθῆναι· τὸ δὲ εἰ χρὴ, μετὰ τῆς προσφορᾶς ἕκαστον τῶν Ἐπισκόπων δοκιμᾶσαι, καὶ τὸν ἄλλον βίον ἐφ' ἑκάστυ ἀξιῶσαι.

η'. Οἱ δὲ πρότερον καὶ ὕστερον θύσαντες μετὰ βίας, τεθραετίαν ὑποπεσέτωσαν. δύο δὲ ἔτη, χωρὶς προσφορᾶς κοινωνησάτωσαν, καὶ τῷ ἑβδόμῳ, τελείως δεχθήτωσαν.

θ'. Ὅσοι δὲ μὴ μόνον ἀπέστησαν, ἀλλὰ καὶ ἐπανέστησαν καὶ ἠγώνισαν ἀδελφοὺς, καὶ αἴτιοι ἐγένοντο τοῦ ἀγωνασθῆναι· ἔτι ἔτη μὲν ὕστερα, τὸν τῆς ἀκροάσεως δεξάσθωσαν τόπον· αὐτὸ δὲ ἄλλη ἐξαετία, τὸν τῆς ὑποπτώσεως· ἄλλον δὲ αὐτὸν, κοινωνησάτωσαν χωρὶς προσφορᾶς· ἵνα τὸν δεκαετίαν πληρώσαν-

τες,

τες, τῆ τελείᾳ μεταχωσιν· εἰ μέντοι πάντῳ τῷ χρόνῳ, καὶ τὸν ἄλλον αὐτῶν ἐπιτηρεῖσθαι βίον.

ια. Διάκονοι, ὅσοι καθίσανται παρ αὐτῶ τῶ καπάσασιν, εἰ ἐμαρτύραντο καὶ ἔφασαν χρῆναι γαμῆσαι, μὴ δυνάμενοι ἄπως μένειν· ἔπειτα μετὰ ταῦτα γαμήσαντες, ἔσωσαν εἰ τῇ ὑπηρεσίᾳ διὰ τὸ ἐπιτραπῆναι αὐτοὺς ὑπὸ τῆ Ἐπισκόπε· πάντα δὲ, εἴτινες σιωπήσαντες καὶ καταδεξάμενοι εἰ τῇ χειροτονίᾳ μένειν ἄπως, μετὰ ταῦτα ἦλθον ἐπὶ γάμον, πεπαῦσθαι αὐτοὺς τῆς διακονίας.

ιά. Τὰς μνησθείσας κόρας, καὶ μετὰ ταῦτα ὑπό ἄλλων ἁρπαγείσας, ἔδοξεν ἀποδιδόσθαι τοῖς προμνησθεισαμένοις, εἰ καὶ βίαν ὑπ' αὐτῶν πάθοιεν.

ιβ'. Τὸς πρὸ τῆ βαπτίσματος τεθνηκότας, καὶ μετὰ ταῦτα βαπτισθέντας, ἔδοξεν εἰς τάξιν προάγεσθαι, ὡς ὑπολειπομένους.

ιγ'. Χωρεπισκόπους μὴ δεῖναι, πρεσβυτέρους ἢ Διακόνους χειροτονεῖν· ἀλλὰ μὴ δὲ Πρεσβυτέρους πόλεως, χωρὶς τῆ ἐπιτραπῶναι ὑπὸ τῆ Ἐπισκόπε μετὰ γραμμάτων εἰ ἑτέρᾳ παροικίᾳ.

ιδ'. Τὸς εἰ κλήρῳ Πρεσβυτέρους ἢ Διακόνους ὄντας, καὶ ἀπεχομένους κρεῶν, ἔδοξεν ἐφάπτεσθαι, καὶ ἄπως, εἰ βούλοιντο, κρατεῖν ἑαυτῶν. εἰ δὲ βούλοιντο, ὡς μὴ δὲ τὰ μετὰ κρεῶν βαλλόμενα λάχανα ἔσθιειν· καὶ εἰ μὴ ὑπείκοιεν τῷ Κανόνι, πεπαῦσθαι αὐτοὺς τῆς τάξεως.

ιέ. Πε-

Περὶ τῆς διαφερόντων τῷ Κυριακῷ. ὅσα Ἐπισκόπε μὴ ὄντος Πρεσβύτεροι ἐπώλησαν, ἀνακαλεῖσθαι τὸ κυριακόν· εἰ δὲ τῇ κρίσει τῆ Ἐπισκόπε εἶναι, εἴπερ προσήκει ἀπολαβεῖν τῶ τιμῶ. εἴτε καὶ μή, διὰ τὸ πολλάκις τῶ εἴσοδον τῆς πεπραγμένων ἀποδεδωκέναι αὐτοῖς πάντως πλείονα τῶ τιμῶ. ιε.

Περὶ τῆς ἀλογησαμένων ἢ καὶ ἀλογουμένων· ὅσοι, πεὶν εἰκοσαετεῖς γενέσθαι, ἥμαρτον, πάντε καὶ δέκα ἔτεσιν ὑποπεσόντες, κοινωνίας τυγχανέτωσαν τῆς εἰς τὰς προσευχάς. εἶτα, εἰ τῇ κοινωνίᾳ διατελέσαντες ἔτη πάντε, τότε καὶ τῆς προσφορᾶς ἐφαπτέσθωσαν. ἐξετάζεσθω δὲ αὐτῶν καὶ ὁ εἰ τῇ ὑποπτώσει βίος· καὶ ἄπως τυγχανέτωσαν τῆς φιλανθρωπίας. εἰ δέτινες κατακόρως εἰ τοῖς ἁμαρτήμασι γεγόνασι, τῶ μακρᾷ ἐχέτωσαν ὑπόπτωσιν· ὅσοι δὲ ὑπερβάντες τῶ ἡλικίαν ταύτῃ, καὶ γυναῖκας ἔχοντες περιπεπτώκασι τῷ ἁμαρτήματι, πάντε καὶ εἴκοσι ἔτι ὑποπεσέτωσαν, καὶ κοινωνίας τυγχανέτωσαν τῆς εἰς τὰς προσευχάς· εἶτα, ἐκπελέσαντες πέντε ἔτη εἰ τῇ κοινωνίᾳ τῆς εὐχῆς, τυγχανέτωσαν τῆς προσφορᾶς· εἰ δέτινες καὶ γυναῖκας ἔχοντες, καὶ ὑπερβάντες τὴν πεντηκονταετῆ χρόνον ἥμαρτον, ἐπὶ τῇ ἤδη τῆ βίῳ τυγχανέτωσαν τῆς κοινωνίας. ιγ'.

Τὸς ἀλογησαμένους καὶ λεπρὸς ὄντας, ἤτοι λεπρώσαντας, πῶς προσέταξαν ἡ ἁγία Συνόδος, εἰς τὸς χειμαζομένους εὔχεσθαι. ιζ.

ιή. Εἴ τινες Ἐπίσκοποι καθαιρεθέντες, καὶ μὴ δεχθέντες ὑπὸ τῆς παροικίας ἐκείνης, εἰς ἣν ὠνομάθησαν, ἑτέραις βέλοιντο παροικίαις ἐπικεῖσθαι, καὶ βιάζεσθαι τοὺς καθεσῶτας, καὶ σάσεις κινεῖν κατ' αὐτῶν· τούτους ἀφορίζεσθαι. ἐὰν μέντοι βέλοιντο εἰς τὸ πρεσβύτερον καθέζεσθαι, ἔνθα ἦσαν πρότερον Πρεσβύτεροι, μὴ ἀποβάλλεσθαι αὐτοὺς τῆς τιμῆς· ἐὰν δὲ διαστασιάζωσι πρὸς τοὺς καθεσῶτας ἐκεῖ Ἐπισκόπους, ἀφαιρεῖσθαι αὐτοὺς, καὶ τιμᾶν τοὺς τιμίους τοῦ πρεσβυτερίου, καὶ γίνεσθαι αὐτοὺς ἐκκλησίας.

ιθ'. Ὅσοι παρθενίαν ἐπαγγελλόμενοι, ἀθετοῦσι τὴν ἐπαγγελίαν, καὶ τῶν γάμων ὅρον ἐκπληρώσαντες· τοὺς μέντοι σωνερχομένας παρθένους τισὶν, ὡς ἀδελφὰς, ἐκωλύσαμεν.

κ'. Εἰ δέ τινος γυνὴ μοιχαθῇ, ἢ μοιχάσῃ τις, καὶ ἐπὶ ἔτεσιν δοκεῖ αὐτὸν τοῦ τελείου τυχεῖν, καὶ τοὺς βαθμοὺς τοὺς προάγοντας.

κά. Περὶ δὲ γυναικῶν τῶν ἐκπορνευσασῶν, καὶ αἱρετῶν τὰ γενόμενα, καὶ σπαζόντων φθόγγα ποιεῖν· ὁ μὲν πρότερος ὅρος, μέχρις ἐξόδου ἐκώλυσεν, καὶ οὕτω σωτίθεται. φιλανθρωπότερον δέ τι δίροντες, ὡρίσαμεν δεκαετῆ χρόνον καὶ τοὺς βαθμοὺς τοὺς ὡρισμένους.

κβ'. Περὶ ἐκστάσεων φόνων ὑποπιπτόντων μὲν, τοῦ δὲ τελείου ἐν τῷ τέλει τοῦ βίου καθαξιοῦσθαι.

κγ'. Ἐπὶ ἀκουσίων φόνων. ὁ μὲν πρότερος ὅρος ἐν-

ἐπιτιμίᾳ κελεύει τοῦ τελείου μεταχεῖν, καὶ τοὺς ὡρισμένους βαθμούς· ὁ δὲ δεύτερος, τὸν πενταετῆ χρόνον πληρώσαι.

κδ'. Οἱ καταμανθάνοντες καὶ τὰς συνηθείας τῶν ἐθνῶν ἐξακολουθοῦντες, ἢ εἰσάγοντές τινας εἰς τοὺς ἑαυτῶν οἴκους ἐπὶ αἱρέσει φαρμακειῶν ἢ καὶ καθάρσει ὑπὸ τὸν Κανόνα πίπτουσαν τῆς πενταετίας καὶ τοὺς βαθμοὺς ὡρισμένους. ἔτη ἕξ, ὑποπτώσεως· καὶ δύο ἔτη ἐν τῇ εὐχῇ χωρὶς προσφορᾶς.

κέ. Μνησθησόμενός τις κόρῃ, προσεφθάρη τῇ ἀδελφῇ αὐτῆς, ὡς καὶ ἐπιφορέσαι αὐτῇ, ἔγημεν δὲ τὴν μνηστὴν μετὰ ταῦτα, ἡ δὲ φθαρεῖσα ἀπήγξατο· οἱ συνειδότες ἐκελεύσθησαν δεκαετίᾳ δεχθῆναι εἰς τοὺς σωζομένους καὶ τοὺς ὡρισμένους βαθμούς.

ΠΕΡΙ τῆς ΕΝ ΝΕΟΚΑΙΣΑΡΕΙΑ, ΑΓΙΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ,

Καμόμες τῶν ἐμ Νεοκαισαρείᾳ Συμελθόμτων Ἁγίων κ, Μακαρίων Πατέρων. οἵ τιμες δλτεροι μέμεισι τῶν ἐμ Ἀγκύρᾳ, τῶν δὲ ἐμ Νικαίᾳ προγεμέςεροι. διὰ δὲ Σεβασμιότητα προτέτακται Αὐτῶμ ἡ ἐμ Νικαίᾳ. γέγομε δὲ ἐμ Νεοκαισαρείᾳ τῇ κτ πόμτομ.

α. ΠΡεσβύτερος ἐὰν γήμῃ, τῆς τάξεως αὐτὸν μετατίθεσθαι. ἐὰν δὲ πορνεύσῃ, ἢ μοιχεύσῃ, ἀφωρίσθαι αὐτὸν πέλεον, κ ἄγεσθαι αὐτὸν εἰς μετάνοιαν.

β. Γυνὴ ἐὰν γήμηται δύο ἀδελφοῖς, ἀφωρίσθω μέχρι θανάτου, πλὴν ἐν τῷ θανάτῳ διὰ τὴν φιλανθρωπίαν εἰπεῖν, ὡς ὑγιάσασα λύσει τὸν γάμον, ἔξει τὴν τὸν μετάνοιαν. ἐὰν δὲ τελευτήσῃ ἡ γυνὴ ἐν πιστῷ γάμῳ ὄσα, ἤπερ ὁ ἀνὴρ, δυχερὴς τῷ μείναντι ἡ μετάνοια.

γ. Περὶ τῶν πλείοις γάμοις περιπιπτόντων, ὁ μὲν χρό-

χρόνος σαφὴς ὁ ὡρισμένος, ἡ δὲ ἀναστροφὴ καὶ ἡ πίστις αὐτῶν σωτέρνει τὸν χρόνον.

δ. Ἐὰν προδηταί τις ἐπιθυμῆσαι γυναικός, συγκαθεσθῆσαι μετ' αὐτῆς, μὴ ἐλθῇ δὲ εἰς ἔργον αὐτῆς ἡ ἐνθύμησις· φαίνεται, ὅτι ὑπὸ τῆς ἀσθενείας ἐρρύθη.

ε. Κατηχούμενος ἐὰν εἰσερχόμενος εἰς συναγωγὴν ἐν τῇ τῶν κατηχουμένων τάξει στήκῃ· ἔτος δὲ ἁμαρτάνων, ἐὰν μὲν γόνυ κλίνων, ἀκροάσθω μηκέτι ἁμαρτάνων· ἐὰν δὲ μὴ ἀκροώμενος ἔτι ἁμαρτάνῃ, ἀφωρίσθω.

ς. Περὶ κυοφορούσης, ὅτι δεῖ φωτίζεσθαι ὁπότε βέλεται· ὑδὲν γὰρ ἐν πάτῳ κοινωνεῖ ἡ τίκτουσα, τῶν τικτομένῳ· διὰ τὸ, ἑκάστε ἰδίαν τὴν προαίρεσιν τὴν ἐπὶ τῇ ὁμολογίᾳ δείκνυσθαι.

ζ. Πρεσβύτερον εἰς γάμους διγαμούντων μὴ ἐστιᾶσθαι· ἐπεὶ μετάνοιαν αἰτοῦντος τὸ διγάμε, τίς ἔσαι ὁ πρεσβύτερος ὁ διὰ τῆς ἑστιάσεως συγκαταθέμενος τοῖς γάμοις;

η. Γυνή τινος μοιχευθεῖσα λαϊκὸς ὄντος, ἐὰν ἐλέγχθῃ φανερῶς, ὁ πιστὸς εἰς ὑπηρεσίαν ἐλθεῖν ε δύναται. ἐὰν δὲ μὴ μετὰ τὴν χειροτονίαν μοιχευθῇ, ὀφείλει ἀπολῦσαι αὐτήν. ἐὰν δὲ συζῇ, ε δύναται ἔχεσθαι τῆς ἐγχειρισθείσης αὐτῷ ὑπηρεσίας.

θ. Πρεσβύτερος, ἐὰν προημαρτηκὼς σώματι προαχθῇ, κ ὁμολογήσῃ, ὅτι ἥμαρτεν πρὸ τῆς χειροτονίας· μὴ προσφερέτω, μενέτω δὲ τοῖς λοιποῖς, διὰ τὴν ἄλλην ασθένειαν. τὰ γὰρ λοιπὰ ἁμαρτήματα ἔφα-

σαν οἱ πολλοὶ κ᾽ τὴν χειροθεσίαν ἀφιέσαι. ἐὰν δὲ αὐτὸς μὴ ὁμολογῇ, ἐλεγχθῆναι δὲ φανερῶς μὴ δυνηθῇ, ἐπ᾽ αὐτῷ ἐκείνῳ ποιεῖσθαι τὴν ἔξοδον.

ι'. Ὁμοίως κ᾽ Διάκονος σὺν τῷ αὐτῷ ἁμαρτήματι πεσέτω, τὴν τῆς ὑπηρέτης τάξιν ἐχέτω.

ια'. Πρεσβύτερος πρὸ τῆς ξ ἑτῶν μὴ χειροτονείσθω. ἐὰν κὰ πάνυ ἡ ὁ ἄνθρωπος ἄξιος, ἀλλὰ ἀποτρείσθω. ὁ γὰρ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς σὺν τῷ ξ ἑτει ἐβαπτίσθη, κ᾽ ἤρξατο διδάσκειν.

ιβ'. Εἰ δὲ τοσοῦτοι φωτισθῆ, ὡς Πρεσβύτερον ἄγεσθαι ἀδύνατα. οὐκ ἐκ προαιρέσεως γὰρ ἡ πίστις αὐτῷ, ἀλλ᾽ ἐξ ἀνάγκης· εἰ μὴ πάχα διὰ τὴν μετὰ ταῦτα αὐτῷ σπουδὴν κ᾽ πίστιν, κ᾽ διὰ σπάνιν ἀνθρώπων.

ιγ'. Ἐπιχώριοι Πρεσβύτεροι σὺν τῷ κυριακῷ τῆς πόλεως προσφέρειν ἀδύνανται, παρόντος Ἐπισκόπου ἢ Πρεσβυτέρων πόλεως, ἀπεμπὸν ἄρτον δίδοναι σὺν δίκῃ, οὐδὲ ποτήριον· ἐὰν δὲ ἀπῶσι, κὰ εἰς δίκην κληθῆ μόνος, δίδωσιν.

ιδ'. Οἱ δὲ χωρεπίσκοποι, εἰσὶ μὲν εἰς τύπον τῆς ἑβδομήκοντα, ὡς δὲ συλλειτουργοὶ, διὰ τὴν σπουδὴν εἰς τὰς παροικίας, προσφέρειν τιμώμενοι.

ιε'. Διάκονοι ἑπτὰ ὀφείλουσιν εἶναι κ᾽ τὸν Κανόνα, ἂν πάνυ μεγάλη ᾖ ἡ πόλις. πιθέσθω δὲ ἀπὸ τῆς βίβλου τῆς πράξεων.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΓΑΓΓΡΑ ΑΓΙΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ,

Καμόμες τῆς ἐμ Γάγγρᾳ Συνελθόντων Ἁγίων Πατέρων· οἵτινες μετὰ τὴν ἐμ Νικαίᾳ Σύνοδον Ἐξετέθησαν. ἐμ τῇ μητροπόλει τῆς παμφλαγόνων. Κυρίοις τιμιωτάτοις ἐμ Ἁρμενίᾳ Συλλειτουργοῖς· Εὐσέβιος, Αἰλιανὸς, Εὐγένιος, Ὀλύμπιος, Βιθυνικὸς, Γρηγόριος, Φίλιππος, Πάππος, Εὐλάλιος, Ὑπάτιος, Προαιρέσιος, Βασίλειος, Βάσας, οἱ Συνελθόντες εἰς τὴν κτ Γάγγραν Ἁγίαν Σύνοδον, ἐν Κυρίῳ Χαίρειν.

Ἐπειδὴ συνελθοῦσα ἡ ἁγιωτάτη Σύνοδος τῆς Ἐπισκόπων σὺν τῇ κῇ Γάγγρᾳ Ἐκκλησίᾳ διά τινας Ἐκκλησιαστικὰς χρείας ζητουμένων κ᾽ τῆς κατ᾽ Εὐσάθιον, εὗρεν πολλὰ ἀθέσμως γινόμενα ὑπὸ τῶν αὐτῶν τῆς περὶ Εὐσάθιον· ἀναγκαίως ὤφειλεν, κ᾽ πᾶσι φανερὸν ποιῆσαι ἐπιθύμησεν εἰς αἵρεσιν τῆς

ὑπ' αὐτῆ καπῶς γινομένων. καὶ γὰρ ἐν τῷ καθαιμεμφεσθαι αὐτὰς τὸν γάμον, καὶ ὑποτίθεσθαι, ὅτι ὐδεὶς τῆς σὺν γάμῳ ὄντων, ἐλπίδα παρὰ Θεῷ ἔχει. πολλαὶ γυναῖκες ὕπανδροι ἀπατηθεῖσαι, τῆς ἑαυτῶν ἀνδρῶν ἀνεχώρησαν, καὶ ἄνδρες, τῆς ἰδίων γυναικῶν. εἶτα σὺν τῷ μεταξὺ μὴ δυνηθεῖσαι ἐγκρατεῖν, ἐμοιχεύθησαν. καὶ διὰ τοιαύτην ὑπόθεσιν, ὠνειδίσθησαν. ἀξίσκοντο δὲ καὶ ἀναχωρήσεις ἐκ τῆς οἴκων τῶ Θεῶ, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ποιούμενοι, καταφρονητικῶς διακείμενοι καὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς σὺν τῇ Ἐκκλησίᾳ· καὶ ἰδίας συνάξεις ποιούμενοι, καὶ Ἐκκλησιάσεις, καὶ διδασκαλίας ἑτέρας, καὶ τὰ ἄλλα κῆ τῆς Ἐκκλησιῶν καὶ κῆ τῶν σὺν τῇ Ἐκκλησίᾳ ξένα ἀμφιάσματα ἐπὶ καταπτώσει τῆς κοινότητος τῶν ἀμφιασμάτων συνάγοντες· καρποφορίας τε τὰς Ἐκκλησιαστικὰς τὰς αὐξηθεν διδομένας τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἑαυτοῖς καὶ τοῖς συν αὐτοῖς, ὡς ἁγίοις, τὰς διαδόσεις ποιούμενοι. καὶ δῆλοι διατοτῶν ἀναχωροῦντες, καὶ διὰ τὸ ξένου ἀμφιάσματος καταφρόνησιν κῆ τῶν διατοτῶν ποιούμενοι. καὶ γυναῖκες παρὰ τὸ συνήθες αὐτὶ ἀμφιασμάτων γυναικείων, ἀνδρεῖα ἀμφιάσματα ἀναλαμβάνουσαι· καὶ ἐν τούτων οἰόμεναι δικαιοῦσθαι· πολλαὶ δὲ καὶ ἀποκείρονται προφάσει θεοσεβείας τὴν φύσιν τῆς κόμης τῆς γυναικείας. νηστείας τε σὺν Κυριακῇ ποιούμενοι, καὶ τῆς ἁγίας τῆς ἐλευθέρας ἡμέρας καταφρονοῦντες, καὶ τῶν νηστειῶν τῶν σὺν ταῖς Ἐκκλησιαστικαῖς τὰς αὐξηθεν διδομένας τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἑαυτοῖς καὶ τοῖς συν αὐτοῖς, ὡς ἁγίοις, τὰς διαδόσεις ποιούμενοι. καὶ δῆλοι διατοτῶν ἀναχωροῦντες, καὶ διὰ τὸ ξένου ἀμφιάσματος καταφρόνησιν κῆ τῶν διατοτῶν ποιούμενοι. καὶ γυναῖκες παρὰ τὸ συνήθες αὐτὶ ἀμφιασμάτων γυναικείων, ἀνδρεῖα ἀμφιάσματα ἀναλαμβάνουσαι· καὶ ἐν τούτων οἰόμεναι δικαιοῦσθαι· πολλαὶ δὲ καὶ ἀποκείρονται προφάσει θεοσεβείας τὴν φύσιν τῆς κόμης τῆς γυναικείας. νηστείας τε σὺν Κυριακῇ ποιούμενοι, καὶ τῆς ἁγίας τῆς ἐλευθέρας ἡμέρας καταφρονοῦντες, καὶ τῶν νηστειῶν τῶν σὺν ταῖς Ἐκ-

κλη-

κλησιαις παραμένων ὑπερφρονοῦντες, καὶ ἐσθίοντες· καί τινες αὐτῶν μεγαλήψεις κρεῶν βδελυττόμενοι. καὶ σὺν οἴκοις γεγαμηκότων δίχας ποιεῖσθαι μὴ βουλόμενοι, καὶ γινομένων δίχων καταφρονοῦντες· καὶ πολλάκις προσφορῶν ἐν αὐταῖς ταῖς οἰκίαις τῶν γεγαμηκότων γινομένων μὴ μεταλαμβάνοντες· καὶ Πρεσβυτέρων γεγαμηκότων ὑπερφρονοῦντες, καὶ τῶν λειτουργιῶν τῶν ὑπ' αὐτῶν γινομένων μὴ ἀπτόμενοι· καὶ τῆς ἐκεῖ συνερχομένων καὶ λειτουργούντων καταγινώσκοντες, καὶ πλησίον δὲ τῆς μὴ πάντων τῶν ὑπαρχόντων ἀναχωρούντων, ὡς ἐλπίδα παρὰ Θεῷ μὴ ἐχόντων· καὶ πολλὰ ἄλλα, ἃ ἀειθυμῆσαι οὐδεὶς ἂν δυνηθείη· ἕκαστος γὰρ αὐτῶν, ἐπειδὴ τῷ Κανόνος τῷ Ἐκκλησιαστικῷ ἐξῆλθεν, ὥσπερ νόμους ἰδιάζοντας ἔχει· ὅτε γὰρ κοινὴ γνώμη ἑαυτῶν λοιπῶν ἐγένετο· ἀλλ' ἕκαστος, ὥσπερ ἂν ἐνεθυμήθη, τοῦτο προσέθηκεν ἐπὶ διαβολῇ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἑαυτῷ βλάβῃ. διὰ δὴ ταῦτα δυνάμεθα τὴν παραγινομένην ἐν Γάγγραις Ἁγία Σύνοδος καταψηφίσασθαι αὐτῶν καὶ ὅρους ἐκθέσθαι, ἐκτὸς αὐτὰς εἶναι τῆς Ἐκκλησίας· εἰ δὲ μεταγνοῖεν καὶ ἀναθεματίζοιεν ἕκαστον τούτων τῆς καπῶς λεχθέντων, δικαὶς αὐτὰς γίνεσθαι· καὶ διὰ τοῦτο ἐξέθετο ἡ Ἁγία Σύνοδος ἕκαστον, ὃν ὀφείλουσιν ἀναθεματίσαντες δέχθηναι. εἰ δέ τις μὴ πειθοίη τοῖς λεχθεῖσιν, ὡς αἱρετικὸν αὐτὸν ἀναθεματίζεσθαι, καὶ εἶναι ἀκοινώνητον καὶ κεχωρισμένον τῆς Ἐκκλησίας. καὶ δεήσει τὰς Ἐπισκόπους

ἐπὶ

ἐπὶ πάντων τῶν διεστομένων παρ' αὐτοῖς, πιστὸν παραφυλάξαθαι.

ά. Εἴ τις τὸν γάμον μέμφοιτο, καὶ τοὺς καθάρσαν μετὰ τῆς ἀνδρὸς αὐτῆς, ὅσαν πιστὴν καὶ δίλαβῆ, βδελύσσοιτο ἢ μέμφοιτο ὡς αὖ μὴ δυναμένην εἰς βασιλείαν εἰσελθεῖν, ἀνάθεμα ἔστω.

β'. Εἴ τις ἐθνίσσα κρέα χωρὶς αἵματος, καὶ εἰδωλοθύτα καὶ πνικτὰ μετ' δίλαβείας καὶ πίστεως, κατακείνοι, ὡς αὖ διὰ τὸ μεταλαμβάνειν, ἐλπίδα μὴ ἔχοντα, ἀνάθεμα ἔστω.

γ'. Εἴ τις δοῦλον προφάσει θεοσεβείας διδάσκοι καταφρονεῖν δεσπότου καὶ ἀναχωρεῖν τῆς ὑπηρεσίας, καὶ μὴ μετ' δινοίας καὶ πάσης τιμῆς τῷ ἑαυτοῦ δεσπότῃ δξυπηρετεῖσθαι, ἀνάθεμα ἔστω.

δ'. Εἴ τις διακείνοιτο παρὰ Πρεσβυτέρου γεγαμηκότος, ὡς μὴ χρῶαι λειτουργήσαντος αὐτοῦ προσφορᾶς μεταλαμβάνειν, ἀνάθεμα ἔστω.

έ. Εἴ τις διδάσκοι τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ δικαθάρητον εἶναι, καὶ τὰς ἐν αὐτῷ συνάξεις, ἀνάθεμα ἔστω.

ς'. Εἴ τις παρὰ τῷ Ἐκκλησίαν ἰδίᾳ Ἐκκλησιάζοι, καὶ καθαρῶν τῆς Ἐκκλησίας, τὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐθέλοι πράττειν μὴ συνόντος τοῦ Πρεσβυτέρου κατὰ γνώμην τοῦ Ἐπισκόπου, ἀνάθεμα ἔστω.

ζ'. Εἴ τις καρποφορίας Ἐκκλησιαστικὰς ἐθέλοι λαμβάνειν, ἢ διδόναι ἔξω τῆς Ἐκκλησίας παρὰ γνώμην τοῦ Ἐπισκόπου, ἢ τῶν ἐγκεχειρισμένων τὰ τοιαῦτα,

τα, καὶ μὴ μετὰ γνώμης αὐτοῦ ἐθέλοι πράττειν, ἀνάθεμα ἔστω.

η. Εἴ τις διδοῖ ἢ λαμβάνοι καρποφορίαν παρεκτὸς τοῦ Ἐπισκόπου, ἢ τοῦ ἐπιτεταγμένου εἰς οἰκονομίαν δι-ποιΐας, καὶ ὁ διδούς, καὶ ὁ λαμβάνων, ἀνάθεμα ἔστω.

θ'. Εἴ τις παρθενεύοι ἢ ἐγκρατεύοιτο, ὡς αὖ βδελυττόμενος τὸν γάμον ἀναχωρήσας, καὶ μὴ διὰ τοῦ, τὸ καλὸν μὴ ἅγιον τῆς παρθενίας, ἀνάθεμα ἔστω.

ι. Εἴ τις τῶν παρθενευόντων διὰ τὸν Κύριον, κατεπαίροιτο τῶν γεγαμηκότων, ἀνάθεμα ἔστω.

ιά. Εἴ τις καταφρονοίη τῶν ἐκ πίστεως ἀγάπας ποιούντων, καὶ διὰ τιμιότητα τοῦ Κυρίου συγκαλούντων τοὺς ἀδελφούς, καὶ μὴ ἐθέλοι κοινωνεῖν, ταῖς κλήσεσι, διὰ τὸ, δξετελίζειν τὸ γινόμενον, ἀνάθεμα ἔστω.

ιβ'. Εἴ τις ἀνδρῶν διὰ νομιζομένην ἄσκησιν περιβολαίῳ χρῆται, καὶ ὡς αὖ ἐκ τοῦ τοῦ δικαιοσύνου ἔχων, καταψηφίσοιτο τῶν μετὰ δίλαβείας τοὺς βύρσας φορούντων, καὶ τῇ ἄλλῃ κοινῇ καὶ ἐν συνηθείᾳ ὕσῃ ἐθνῆτι κεχρημένων, ἀνάθεμα ἔστω.

ιγ'. Εἴ τις γυνὴ διὰ νομιζομένην ἄσκησιν μεταβάλλοιτο ἀμφίασμα, καὶ ἀντὶ τοῦ εἰωθότος γυναικείου ἀμφιάσματος, ἀνδρεῖον ἀναλάβοι, ἀνάθεμα ἔστω.

ιδ'. Εἴ τις γυνὴ καταλιμπάνοι τὸν ἄνδρα, καὶ ἀναχωρεῖν ἐθέλοι, βδελυττομένη τὸν γάμον, ἀνάθεμα ἔστω.

ιέ. Εἴ τις καταλιμπάνῃ τὰ ἑαυτοῦ τέκνα, καὶ μὴ τεκνοζο-

νοξοφῇ, καὶ τὸ ὅσον ἑαυτῷ πρὸς θεοσέβειαν τῷ προσήκουσαν αὐάγῃ, ἀλλὰ προφάσει τῆς ἀσκήσεως ἀμελοίη, ἀνάθεμα ἔσω.

ις'. Εἴ τινα τέκνα γονέων, μάλισα πιστῶν, ἀναχωροίη προφάσει θεοσεβείας, καὶ μὴ τῷ καθήκουσαν τιμὴν τοῖς γονεῦσιν ἀπονέμοι, προτιμωμένης δηλονότι παρ' αὐτοῖς τῆς θεοσεβείας, ἀνάθεμα ἔσω.

ιζ'. Εἴ τις γυναικῶν διὰ νομιζομένῳ ἄσκησιν ἀποκήροιτο τὰς κόμας, ἃς ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς ὑπόμνησιν τῆς ὑποταγῆς. ὡς ἀναλύουσα τὸ πρόσαγμα τῆς ὑποταγῆς, ἀνάθεμα ἔσω.

ιή. Εἴ τις διὰ νομιζομένῳ ἄσκησιν ἐν τῇ Κυριακῇ νηστεύοι, ἀνάθεμα ἔσω.

ιθ'. Εἴ τις τῆς ἀσκημένων, χωρὶς σωματικῆς ἀνάγκης ὑπεριφανεύοιτο, καὶ τὰς παραδεδομένας νηστείας εἰς τὸ κοινὸν καὶ φυλασσομένας ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας παραλύοι, ἀποκυρῶντος ἐν αὐτῷ τελείῳ λογισμῷ, ἀνάθεμα ἔσω.

κ'. Εἴ τις αἰτιῶτο ὑπερηφάνῳ διαθέσει κεχρημένος, καὶ βδελυσσόμενος τὰς σωάξεις τῆς μαρτύρων, ἢ τὰς ἐν αὐτοῖς γινομένας λειτργίας, καὶ τὰς μνήμας αὐτῶν, ἀνάθεμα ἔσω.

κά. Ταῦτα δὲ γράφομεν, ἵνα ἐκκόπτοντες τὰς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ καὶ τὰς γραφὰς ἀσκεῖσθαι βυλομένους· ἀλλὰ τὰς λαμβάνοντας τῷ ὑπόθεσιν τῆς ἀσκήσεως εἰς ὑπερηφανίαν, καὶ τῆς ἀφελέσερον βιώντων

ἐπαι-

ἐπαιρομένους τε καὶ παρὰ τὰς γραφὰς καὶ τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς Κανόνας καινισμοὺς εἰσάγοντας· ἡμεῖς τοιγαροῦν καὶ παρθενίαν μετὰ ταπεινοφροσύνης θαυμάζομεν· καὶ ἐγκράτειαν μετὰ σεμνότητος καὶ θεοσεβείας γινομένην ἀποδεχόμεθα· καὶ ἀναχώρησιν τῆς ἐγκοσμίων πραγμάτων μετὰ ταπεινοφροσύνης ἀποδεχόμεθα· καὶ γάμου σωοίκησιν σεμνῶ τιμῶμεν. καὶ πλοῦτον μετὰ δικαιοσύνης καὶ δαπάνας, οὐκ ἐξουθενοῦμεν· καὶ λιτότητα καὶ τέλειαν ἀμφιασμάτων, δι' ἐπιμέλειαν μόνον τοῦ σώματος, ἀπεριέργον ἐπαινοῦμεν· τὰς δὲ ἐκλύσεις καὶ τρυφὰς ἐν τῇ ἐσθῆτι προόδους οὐκ ἀποδεχόμεθα· καὶ τοὺς οἴκους τοῦ Θεοῦ τιμῶμεν. καὶ τὰς Σιωόδους, τὰς ἐπ' αὐτοῖς, ὡς ἁγίας καὶ ἐπωφελεῖς, ἀποδεχόμεθα. οὐ συγκλείοντες τῷ δαιμονίῳ εἰς τοῖς οἴκοις, ἀλλὰ πάντα τόπον τὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Θεοῦ οἰκοδομηθέντα τιμῶντες. καὶ τῷ εἰς αὐτῇ τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ Σιώοδον κοινῷ εἰς ὠφέλειαν τοῦ κοινοῦ, ἀποδεχόμεθα. καὶ τὰς καθ' ὑπερβολῇ διαποίας τῆς ἀδελφῶν τὰς καὶ τὰς παραδόσεις διὰ τῆς Ἐκκλησίας εἰς τοὺς πτωχοὺς γινομένας, μακαρίζομεν· καὶ πάντα σωελόντως εἰπεῖν, τὰ παραδοθέντα ὑπὸ τῆς θείων γραφῶν καὶ τῆς Ἀποστολικῶν παραδόσεων, εἰς τῇ Ἐκκλησίᾳ γίνεσθαι διαχόμεθα.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ΄ ΤΗ΄Σ Ε΄Ν Α΄ΝΤΙΟΧΕΙ΄Α, ΣΤΝΟ΄ΔΟΥ.

Δ΄ω γεγόνασι ϖ̀ Α΄ντιοχείᾳ τῆς Συρίας Σύνοδοι· ἡ μὲν ἐπὶ Αὐρηλιανῦ βασιλέως Ρ΄ωμαίων ϗ Παύλυ Σαμοσατέως, ὃς αἱρεσιάρχης ἐγένετο, λέγων τὸν Κύριον ἡμῶν ϗ Θεὸν Ι΄ησῦν Χριστὸν ψιλὸν ἄνθρωπον· τὸν δὲ υἱὸν τῦ Θεῦ λόγον προφορικόν· παρῆσαν δὲ ϖ̀ τῇ Συνόδῳ ταύτῃ πολλοὶ ϗ ἄλλοι, ϗ ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θαυματουργός. ἠθροίσθησαν δὲ ἐν Α΄ντιοχείᾳ, ἧς Ε΄πίσκοπος ἦν ὁ Σαμοσατεύς· ὃν δὴ Παῦλον ταῖς παραινέσεσι, ϗ ταῖς ἀπὸ γραφῶν ἀποδείξεσι μὴ πείσαντες ἀποστῆναι ἀπὸ τῆς ϗ τῦ Κυρίυ βλασφημιῶν, κοινῇ ψήφῳ καθεῖλόντε ϗ ἀνεθεμάτισαν· ὁ δὲ τῦ θρόνυ τῆς ϖ̀ Α΄ντιοχείᾳ Ε΄κκλησίας ἐκ ἀφίστατο· διὸ οἱ τῆς Συνόδυ πρὸς τὸν Βασιλέα Αὐρηλιανὸν τὰ περὶ τούτυ ἀνέφερον· ϗ ὃς τῷ τῆς Ρώμης Ε΄κκλησίας Ε΄πισκόπῳ ϗ τοῖς κατ' αὐτὸν ἀρχιερεῦσι ἐκέλευσε τὰ ϗ τῦ Παύλυ ἐπισκέψασθαι, ϗ εἰ δικαίως καθήρηται, ἐκδιῶξαι αὐτὸν τῆς ϗ Χριστιανῶν Ε΄κκλησίας. ὃ ϗ γέγονε· ὡς ὁ τῦ Παμφίλυ Εὐσέβιος ἱστορεῖ.

Ε΄τέρα δὲ αὖθις συνέστη Σύνοδος ἐν Α΄ντιοχείᾳ ἐπὶ Κωνσταντίνυ τῦ Υἱῦ τῦ μεγάλυ Κωνσταντίνυ, μετὰ πέντε ἔτη τῆς τελευτῆς τῦ Πατρὸς αὐτῦ, ϗ Κανόνας ἔθετο· οἵτινές εἰσιν οὗτοι.

ΚΑ-

ΚΑΝΟ΄ΝΕΣ ΤΩ΄Ν Ε΄Ν Α΄ΝΤΙΟΧΕΙ΄Α, ΣΤΝΕΛΘΟ΄ΝΤΩΝ.

Α΄γίῳ ϗ Μακαρίῳ Πατέρῳ. Η΄ Α΄γία Εἰρηνικωτάτη Σύνοδος, ἡ ὑπὸ τῦ Θεῦ Συγκροτηθεῖσα ἐν Α΄ντιοχείᾳ τῇ ἐπαρχίας Συρίας Κοίλης, Φοινίκης, Παλαιστίνης, Α΄ραβίας, Μεσοποταμίας, Κιλικίας, Ι΄σαυρίας, τοῖς κατ' ἐπαρχίαν ὁμοψύχοις ϗ Ἁγίοις Συλλειτουργοῖς, ἐν Κυρίῳ χαίρειν.

Η΄ Χάρις ϗ ἡ ἀλήθεια Ι΄ησῦ Χριστῦ τῦ Κυρίυ ϗ Σωτῆρος ἡμῶν, ἐπισκεψαμένη τὴν Α΄ντιοχέων Ἁγίαν Ε΄κκλησίαν, ϗ ϗ τὸ αὐτὸ συνάπτουσα μετὰ ὁμονοίας ϗ συμφωνίας ϗ Πνεύματος εἰρηνικῦ· πολλὰ μὲν ϗ ἄλλα κατώρθωσεν, ἐν πᾶσι δὲ ϗ τοῦτο παρθοῖ ἐξ ὑποβολῆς τῦ ἁγίυ ϗ εἰρηνικῦ Πνεύματος· ἃ γὰρ καλῶς ἔχειν ἔδοξεν, μετὰ πλείνος σκέψεως ϗ ἐπιεικείσεως ὁμῦ πάντων ἡμῶν ϖ̀ Ε΄πισκόπων ϗ τὸ αὐτὸ συγκροτηθέντων ἐπὶ τῆς Α΄ντιοχείας ἐκ διαφόρων ἐπαρχιῶν, ἐπὶ τὴν ὑμετέραν γνῶσιν ἀνήνεγκαμεν, πεισθέντες τῇ τῦ Χριστῦ

χά-

χάειτι κὴ τῷ τῆς εἰρήνης ἁγίῳ Πνεύματι, ὅτι καὶ αὐτοὶ συμπνεύσητε, ὡς ἂν δυνάμει σωόντες ἡμῖν, κὴ ταῖς εὐχαῖς συνεργοῦντες, μᾶλλον δὲ λυόμενοι, ἡμῖν κὴ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι συμπαρόντες τὰ αὐτά τε ἡμῖν συμφωνήσαντες καὶ ὠφελήσαμενοι, κὴ τὰ ὀρθῶς δόξαντα ἐπισφραγιζόμενοι, κὴ βεβαιοῦντες τῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συμφωνίᾳ. εἰσὶ δὲ οἱ ὁρισθέντες Ἐκκλησιαστικοὶ Κανόνες οἱ ὑποτεταγμένοι.

ά. Πάντας τοὺς τολμῶντας παραλύειν τὸν ὅρον τῆς ἁγίας κὴ μεγάλης Συνόδου τῆς ἐν ΝΙΚΑΙΑ, συγκροτηθείσης ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Κωνσταντίνου, περὶ τῆς ἁγίας ἑορτῆς τοῦ σωτηρίου πάσχα, ἀκοινωνήτους κὴ ἀποβλήτους εἶναι τῆς Ἐκκλησίας, εἰ ἐπιμένοιεν φιλονεικότερον ἐνιστάμενοι πρὸς τὰ καλῶς δεδογμένα, κὴ ταῦτα εἰρήσθω περὶ τῶν λαϊκῶν· εἰ δέ τις τῶν προεστώτων τῆς Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος μετὰ τὸν ὅρον τοῦτον τολμήσειεν ἐπὶ διαστροφῇ τῶν λαῶν κὴ ταραχῇ τῶν Ἐκκλησιῶν, ἰδιάζειν, κὴ μετὰ τῶν Ἰουδαίων ἐπιτελεῖν τὸ πάσχα· τοῦτον ἡ Ἁγία Σύνοδος ἐντεῦθεν ἤδη ἀλλότριον ἔκρινεν τῆς Ἐκκλησίας· ὡς οὐ μόνον ἑαυτῷ ἁμαρτίας, ἀλλὰ πολλοῖς διαφθορᾶς κὴ διαστροφῆς γινόμενον αἴτιον. κὴ οὐ μόνον τοὺς τοιούτους καθαίρει τῆς λειτουργίας, ἀλλὰ κὴ τοὺς τολμῶντας τούτοις κοινωνεῖν μετὰ τὸν καθαίρεσιν. τοὺς δὲ καθαιρεθέντας ὑποτεταγῆναι κὴ τῆς ἐξω-

θεν

θεν τιμῆς, ἧς ὁ Ἅγιος Κανὼν κὴ τὸ τοῦ Θεοῦ ἱερατεῖον μετείληφεν.

Πάντας τοὺς εἰσιόντας εἰς τὸν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, β.
κὴ ἀκροωμένους ἱερῶν γραφῶν ἀκούοντας, μὴ κοινωνοῦντας δὲ ὅλῃ εὐχῇ ἅμα τῷ λαῷ, ἢ ἀποστρεφομένους τὸν μετάληψιν τῆς εὐχαριστίας κατά τινα ἀταξίαν· τίνας ἀποβλήτους γίνεσθαι τῆς Ἐκκλησίας, ἕως ἂν ἐξομολογησάμενοι κὴ δείξαντες καρποὺς μετανοίας, κὴ παρακαλέσαντες, τυχεῖν δυνηθῶσι συγγνώμης. μὴ δεῖναι δὲ κοινωνεῖν τοῖς ἀκοινωνήτοις, μὴ δὲ κατ' οἴκους συνελθόντας συνεύχεσθαι τοῖς μὴ τῇ Ἐκκλησίᾳ συνευχομένοις, μὴ δὲ ἐν ἑτέρᾳ Ἐκκλησίᾳ ξενοδοχεῖσθαι τοὺς ἐν ἑτέρᾳ Ἐκκλησίᾳ μὴ συναγομένους· εἰ δὲ φανείη τις ἢ Ἐπισκόπων ἢ Πρεσβυτέρων ἢ Διακόνων, ἢ τοῖς τοῦ Κανόνος τοῖς ἀκοινωνήτοις κοινωνῶν· κὴ αὐτὸν ἀκοινώνητον εἶναι, ὡς ἂν συγχέοντα τὸν Κανόνα τῆς Ἐκκλησίας.

Εἴ τις Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος, ἢ ὅλως τῷ τοῦ γ.
ἱερατείου τοῖς καταλειπὼν τὴν ἑαυτοῦ παροικίαν, εἰς ἑτέραν ἀπέλθοι. ἔπειτα παντελῶς μεταβαίνειν ἐν ἄλλῃ παροικίᾳ πειρᾶται ἐπὶ πολλῷ χρόνῳ, μηκέτι λειτουργεῖν, εἰ μάλιστα καλοῦντι τῷ Ἐπισκόπῳ τῷ ἰδίῳ κὴ ἐπανελθεῖν εἰς τὴν παροικίαν τὴν ἑαυτοῦ παραινοῦντι μὴ ὑπακούοι. εἰ δὲ κὴ ἐπιμένοι τῇ ἀταξίᾳ, παντελῶς αὐτὸν καθαιρεῖσθαι τῆς λειτουργίας, ὡς μηκέτι χώραν ἔχειν ἀποκαταστάσεως· εἰ δὲ καθαιρεθέντα διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν δέχοιτό ἕτερος Ἐ-

πίσκοπος, καὶ κεῖνον ἐπιτιμίας τυγχάνειν ὑπὸ κοινῆς Συνόδου, ὡς παραλύοντα τὰς θεσμὰς τὰς Ἐκκλησιαστικάς.

δ'. Εἴ τις Ἐπίσκοπος ὑπὸ Συνόδου καθαιρεθείς, ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου, τολμήσειέ τι πράξαι τῆς λειτουργίας, εἴτε ὁ Ἐπίσκοπος τῷ προάγουσαν σωτηρίαν, εἴτε ὁ Πρεσβύτερος, εἴτε ὁ Διάκονος· μηκέτι ἔξὸν εἶναι αὐτῷ, μηδ' ἑτέρᾳ Συνόδῳ ἐλπίδα ἀποκαταστάσεως, μήτε ἀπολογίας χῶραν ἔχειν· ἀλλὰ καὶ τοὺς κοινωνοῦντας αὐτῷ πάντας ἀποβάλλεσθαι τῆς Ἐκκλησίας. καὶ μάλιστα, εἰ μαθόντες τὴν ἀπόφασιν τὴν κατὰ τοῦ προειρημένων ἔτολμήθησαν τολμήσειαν αὐτοῖς κοινωνεῖν.

ε'. Εἴ τις Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος, καταφρονήσας τοῦ Ἐπισκόπου τοῦ ἰδίου, ἀφώρισεν ἑαυτὸν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἰδίᾳ συνήγαγεν, καὶ θυσιαστήριον ἔστησεν, καὶ τοῦ Ἐπισκόπου προσκαλεσαμένου ἀπειθοίη, καὶ μὴ βέλοιτο αὐτῷ πείθεσθαι, μὴ δὲ ὑπακούειν καὶ πρῶτον καὶ μετὰ δεύτερον καλοῦντι· τοῦτον καθαιρεῖσθαι παντελῶς, καὶ μηκέτι θεραπείας τυγχάνειν, μὴ δὲ δύνασθαι λαμβάνειν τὴν ἑαυτοῦ τιμήν· εἰ δὲ παραμένοι, θορυβῶν καὶ ἀνασατῶν τὴν Ἐκκλησίαν διὰ τῆς ἔξωθεν ἐξουσίας, ὡς σασιώδη αὐτὸν (*) ἀπιστρέφεσθαι.

ς'. Εἴ τις ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου ἀκοινώνητος γέγονεν, μὴ πρότερον αὐτὸν παρὰ ἑτέρων δεχθῆναι,

(*) Ἀποστρέφεσθαι.

(εἰ

(εἰ μὴ ὑπ' αὐτοῦ παραδεχθείη τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου) ἢ Συνόδου γενομένης ἀπαντήσας διολογήσεται. πείσας τε τὴν Σύνοδον, καταδέξοιτο ἑτέραν ἀπόφασιν· ὁ αὐτὸς δὲ ὅρος ἐπὶ λαϊκῶν καὶ Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων καὶ πάντων τῶν ἐν τῷ Κανόνι.

Μηδένα ἄνευ εἰρηνικῶν. δέχεσθαι τοὺς ξένους. ζ'.

Μὴ δεῖν Πρεσβυτέρους τὰς ἐν ταῖς χώραις Κανονικὰς Ἐπιστολὰς διδόναι, ἢ πρὸς μόνους τοὺς γειτόνας Ἐπισκόπους ἐπιστολὰς ἐκπέμπειν. τοὺς δὲ ἀνεπιλήπτους χωρεπισκόπους, διδόναι εἰρηνικάς. η'.

Τοὺς καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν Ἐπισκόπους εἰδέναι χρὴ τὸν ἐν τῇ μητροπόλει προεστῶτα Ἐπίσκοπον, καὶ τὴν φροντίδα ἀναδέχεσθαι πάσης τῆς ἐπαρχίας, διὰ τὸ ἐν τῇ μητροπόλει πανταχόθεν συρρέειν πάντας τοὺς τὰ πράγματα ἔχοντας· ὅθεν ἔδοξε καὶ τὴν τιμὴν προηγεῖσθαι αὐτὸν, μηδὲν τε πράττειν περιττὸν τοὺς λοιποὺς Ἐπισκόπους ἄνευ αὐτοῦ, κατὰ τὸν ἀρχαῖον κρατήσαντα ἡμῖν Πατέρων ἡμῶν Κανόνα, ἃ ταῦτα μόνα ὅσα τῇ ἑκάστου ἐπιβάλλει παροικίᾳ, καὶ ταῖς ὑπ' αὐτὴν χώραις. ἕκαστον γὰρ Ἐπίσκοπον ἐξουσίαν ἔχειν τῆς ἑαυτοῦ παροικίας, διοικεῖν τε κατὰ τὴν ἑκάστῳ ἐπιβάλλουσαν δίκαιαν, καὶ πρόνοιαν ποιεῖσθαι πάσης τῆς χώρας τῆς ὑπὸ τὴν ἑαυτοῦ πόλιν, ὡς καὶ χειροτονεῖν Πρεσβυτέρους καὶ Διακόνους, καὶ μετὰ κρίσεως ἕκαστα διακαίνειν· περαιτέρω δὲ μηδὲν πράττειν ἐπιχειρεῖν, δίχα τοῦ τῆς μητροπόλεως

Ε'πισκόπου· μὴ δὲ αὐτὸν, ἀλλ' ταῖς περὶ λοιπῶν γνώμης.

ιὰ. Τὰς κατὰ κώμας ἢ ταῖς χώραις, ἢ τὰς καλουμένας χωρεπισκόπους, εἰ καὶ χειροθεσίαν εἶσαν Ε'πισκόπων εἰληφότες, ἔδοξε τῇ Α'γίᾳ Συνόδῳ εἰδέναι τὰ ἑαυτῶν μέτρα, καὶ διοικεῖν τὰς ὑπαιθρίους αὐτοῖς Ε'κκλησίας, καὶ τῇ τῶν ἀρκεῖσθαι φροντίδι καὶ κηδεμονίᾳ, καθιερᾶν δὲ ἀναγνώσας καὶ ὑποδιακόνους καὶ ἐφορκίσας, καὶ τῇ τῶν ἀρκεῖσθαι προαγωγῇ, μήτε δὲ Πρεσβύτερον μήτε Διάκονον χειροτονεῖν τολμᾶν, δίχα τοῦ κατὰ τὴν πόλιν Ε'πισκόπου, ἣν ὑπόκεινται αὐτοὶ τε καὶ ἡ χώρα. εἰ δὲ τολμήσειέ τις παραβαίνειν τὰ ὡρισμένα, καθαιρεῖσθαι αὐτὸν, καὶ ὃς μετέχει τιμῆς· χωρεπίσκοπον δὲ γίνεσθαι ὑπὸ τοῦ τῆς πόλεως, ἣν ὑπόκειται, Ε'πισκόπου.

ιβ. Ε'ί τις Ε'πίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος ἢ ὅλως τοῦ Κανόνος, ἀλλὰ γνώμης καὶ γραμμάτων τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Ε'πισκόπων, καὶ μάλιστα τοῦ κατὰ τὴν μητρόπολιν, ὁρμήσειεν πρὸς βασιλέα ἀπελθεῖν· τοῦτον ἀποκηρύττεσθαι καὶ ἀπόβλητον γίνεσθαι, οὐ μόνον τῆς κοινωνίας, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀξίας, ἧς μετέχων τυγχάνει· ὡς παρενοχλοῦντα τοῖς τοῦ θεοφιλεστάτου βασιλέως ἡμῶν ἀκοαῖς παρὰ τὸν θεσμὸν τῆς Ε'κκλησίας. εἰ δὲ ἀναγκαία καλοίη χρεία πρὸς βασιλέα ὁρμᾶν, τοῦτο πράττειν μετὰ σκέψεως καὶ γνώμης τοῦ κατὰ τὴν μητρόπολιν τῆς ἐπαρχίας Ε'πισκό-

που, ἢ τῶν σὺν αὐτῇ τοῖς τε πάπων γράμμασιν ἐφοδιάζεσθαι.

Ε'ί τις ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ε'πισκόπου καθαιρεθεὶς Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος ἢ καὶ Ε'πίσκοπος ὑπὸ Συνόδου, συνοχλῆσαι τολμήσειε τὰς βασιλέως ἀκοάς, δέον ἐπὶ μείζονα Ε'πισκόπων Σύνοδον τρέπεσθαι, καὶ ἃ νομίζει δίκαια ἔχειν, προσαναφέρειν πλείοσιν Ε'πισκόποις, καὶ τοῦ παρ' αὐτῶν ἐξετάσιν τε καὶ ἐπίκρισιν ἐνδέχεσθαι. εἰ δὲ πάπων ὀλιγωρήσας, συνοχλήσειεν τῷ βασιλεῖ, καὶ πάπου μηδὲ μιᾶς συγγνώμης ἀξιοῦσθαι, μὴ δὲ χῶραν ἀπολογίας ἔχειν, μὴ δὲ ἐλπίδα ἀποκαταστάσεως προσδοκᾶν. ιβ.

Μηδένα Ε'πίσκοπον τολμᾶν ἀφ' ἑτέρας ἐπαρχίας εἰς ἑτέραν μεταβαίνειν, καὶ χειροτονεῖν τινὰς εἰς προαγωγὴν λειτουργίας, μὴ δὲ εἰ συνεπάγοιτο ἑαυτῷ ἑτέρους· εἰ μὴ παρακληθεὶς ἀφίκοιτο διὰ γραμμάτων τοῦ τε μητροπολίτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ε'πισκόπων, εἰς τὴν χώραν παρέρχοιτο· εἰ δὲ μηδενὸς καλοῦντος ἀπέλθοι ἀτάκτως ἐπὶ χειροθεσίᾳ τινῶν, καὶ καταστάσει τῶν Ε'κκλησιαστικῶν πραγμάτων μὴ προσηκόντων αὐτῷ· ἄκυρα μὲν τὰ ὑπ' αὐτοῦ πεπραγμένα τυγχάνειν, καὶ αὐτὸν δὲ ὑπέχειν τῆς ἀταξίας αὐτοῦ καὶ τῆς παρὰ λόγον ἐπιχειρήσεως τὴν προσήκουσαν δίκην, καθηρημένον ἐντεῦθεν ἤδη ὑπὸ τῆς ἁγίας Συνόδου. ιγ.

Ε'ί τις Ε'πίσκοπος ἐπὶ τισιν ἐγκλήμασι κεκίνητο, ιδ.

ἔπειτα συμβαίη περὶ αὐτῆς διαφωνεῖν τὰς τῇ ἐπαρχίᾳ Ἐπισκόπους, τῶν μὲν ἀθῷον τὸν κεινόμενον ἀποφαινόντων, τῶν δὲ σῶφρον· ὑπὲρ ἀπαλλαγῆς πάσης ἀμφισβητήσεως, ἔδοξε τῇ Ἁγίᾳ Συνόδῳ τὸν τῆς μητροπόλεως Ἐπίσκοπον ἀπὸ τῆς πλησιοχώρου ἐπαρχίας μεταπαλεῖσθαι ἑτέρους τινὰς τὰς ἐπικρινούσας, καὶ τῷ ἀμφισβήτησιν διαλύοντας, τὰ βεβαιῶσαι σὺν τοῖς τῆς ἐπαρχίας τὸ παρεσφάλμενον.

ιε'. Εἴ τις Ἐπίσκοπος ἐπί τισιν ἐγκλήμασιν κατηγορηθείς, κεκλημένη ὑπὸ πάντων τῶν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἐπισκόπων, πάντες τε σύμφωνοι μίαν κατ' αὐτῆς ἐξενέγκοιεν ψῆφον· τὸν μηκέτι παρ' ἑτέροις δικάζεσθαι, ἀλλὰ μένειν βεβαίαν τῷ σύμφωνον τῶν ἐπὶ τῆς ἐπαρχίας τῶν Ἐπισκόπων ἀπόφασιν.

ιϛ'. Εἴ τις Ἐπίσκοπος χολάζων ἐπὶ χολάζουσαν Ἐκκλησίαν ἑαυτὸν ἐπιρρίψας, ὑφαρπάζοι τὸν θρόνον δίχα Συνόδου τελείας· τὸν ἀπόβλητον εἶναι, καὶ εἰ πᾶς ὁ λαὸς, ὃν (*) ὑφάρπασεν, ἔλοιτο αὐτόν. τελείαν δὲ ἐκείνην εἶναι Σύνοδον, ἣ συμπάρεστι καὶ ὁ τῆς μητροπόλεως.

ιζ'. Εἴ τις Ἐπίσκοπος χειροθεσίαν Ἐπισκόπου λαβὼν, καὶ ὁρισθεὶς προεσάναι λαοῦ, μὴ καταδέξοιτο τὴν λειτουργίαν, μὴ δὲ πείθοιτο ἀπίσαι εἰς τὴν ἐγχειρισθεῖσαν αὐτῷ Ἐκκλησίαν· τὸν εἶναι ἀκοινώνητον, ἕως ἂν ἀναγκασθεὶς, καταδέξοιτο ἢ ὁρίσοι τι περὶ αὐτοῦ ἡ τελεία Σύνοδος τῶν καὶ τὴν ἐπαρχίαν Ἐπισκόπων.

(*) Ὑφήρπασεν.

ιη'. Εἴ

Εἴ τις Ἐπίσκοπος χειροτονηθεὶς εἰς παροικίαν μὴ ἀπέλθῃ εἰς ἣν (*) χειροτονήθη, ἀφ' ἑαυτοῦ αἰτίαν, ἀλλ' ἵνα διὰ τὸ τοῦ λαοῦ παραίτησιν, ἢ δι' ἑτέραν αἰτίαν ἣν δικαίως γινομένην· τοῦτον μετέχειν τῆς τιμῆς καὶ τῆς λειτουργίας, μόνον μηδὲν παροικοχλεῖσθαι τοῖς πράγμασι τῆς Ἐκκλησίας, σὺν ἂν σωφρονοῖτο· ἐνδέχεσθαι δὲ τοῦτον, ὃ καὶ ἡ τῆς ἐπαρχίας τελεία Σύνοδος κρίνασα τὸ παρεσφάλμενον διορθῶσαι.

ιθ'. Ἐπίσκοπον μὴ χειροτονεῖσθαι διὰ χρεῶν Συνόδου καὶ παρουσίας τοῦ ἐν τῇ μητροπόλει τῆς ἐπαρχίας· τοῦτο δὲ παρόντας δικαίως πάντας, βέλτιον μὲν σωθῆναι αὐτῷ πάντας τοὺς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ συλλειτουργοὺς, καὶ προσήκειν δι' ἐπιστολῆς τὸν σὺν τῇ μητροπόλει συγκαλεῖν, καὶ εἰ μὲν ἀπαντῶεν οἱ πάντες, βέλτιον· εἰ δὲ δυχερές εἴη τοῦτο, τούς γε πλείους δικαίως πάντας παρεῖναι δεῖ, ἢ διὰ γραμμάτων ὁμοψήφους γενέσθαι· καὶ ἕπως μετὰ τῶν πλειόνων ἔπῃ παρουσίας ἡ ψῆφος γίνεσθαι τῷ κατάστασιν· εἰ δὲ ἄλλως παρὰ τὰ ὡρισμένα γίνοιτο, μηδὲν ἰσχύειν τῷ χειροτονίαν· εἰ δὲ καὶ τὸν ὡρισμένον Κανόνα γίνοιτο ἡ κατάστασις, αὐτιλέγοιεν δέ τινες διὰ οἰκείαν φιλονεικίαν, κρατεῖν τὴν τῶν πλειόνων ψῆφον.

κ'. Διὰ τὰς Ἐκκλησιαστικὰς χρείας, καὶ τὰς τῶν ἀμφισβητουμένων διαλύσεις, καλῶς ἔχειν ἔδοξε Συνόδους καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν τῶν Ἐπισκόπων γίνεσθαι δύτερον τοῦ ἔτους· ἅπαξ μὲν, μετὰ τὴν τρίτην ἑβδομάδα

(*) Ἐχειροτονήθη.

τῆς ἑορτῆς τὸ πάχα, ὥστε τῇ τετάρτῃ ἑβδομάδι τῆς Πεντηκοστῆς ἐπιτελεῖσθαι τὴν Σύνοδον, ὑπομιμνήσκοντας τοὺς ἐπαρχιώτας τὸ ἐν τῇ μητροπόλει· τὴν δὲ δευτέραν Σύνοδον γίνεσθαι ἴδιος Ὀκτωβρίαις, ἥτις ἐστὶ δεκάτη ὑπερβερεταίου· ὥς τε καὶ αὐτοῖς ταύτας ταῖς Συνόδοις προσίεναι Πρεσβυτέρους καὶ Διακόνους, καὶ πάντας τοὺς ἰδιώτας νομίζοντας, καὶ παρὰ τῆς Συνόδου ἐπιτυγχάνειν. μὴ ἐξεῖναι δέ τινας καθ' ἑαυτοὺς ποιεῖσθαι ἀπὸ τῶν πεπισευμένων τὰς μητροπόλεις.

κά. Ἐπίσκοπον ἀπὸ παροικίας ἑτέρας εἰς ἑτέραν μὴ μεθίσασθαι, μήτε αὐθαιρέτως ἐπιῤῥίπτοντα ἑαυτὸν, μήτε ὑπὸ λαῶν ἐπιβιαζόμενον, μήτε ὑπὸ Ἐπισκόπων ἀναγκαζόμενον. μένειν δὲ εἰς ὃ ἐκληρώθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀρχὴς Ἐκκλησίαν καὶ μὴ μεθίσασαι αὐτῆς, καὶ τὸν ἤδη πρότερον περὶ πάντα ἀσεχθέντα ὅρον.

κβ. Ἐπίσκοπον μὴ ἐπιβαίνειν ἀλλοτρίᾳ πόλει τῇ μὴ ὑποκειμένῃ αὐτῷ, μὴ δὲ χώρᾳ τῇ αὐτῷ μὴ διαφερούσῃ ἐπιχειροτονίᾳ τινός, μὴ δὲ καθισᾷν Πρεσβυτέρους ἢ Διακόνους εἰς τόπους ἑτέρῳ Ἐπισκόπῳ ὑποκειμένους· εἰ μὴ ἄρα μετὰ γνώμης τοῦ οἰκείου τῆς χώρας Ἐπισκόπου· εἰ δὲ τολμήσειέντις τοιοῦτο, ἄκυρον εἶναι τὴν χειροθεσίαν, καὶ αὐτὸν ἐπιτιμίας ὑπὸ τῆς

κγ. Συνόδου τυγχάνειν.

Ἐπίσκοπον μὴ ἐξεῖναι αὐτ' αὐτοῦ καθισᾷν ἕτερον

ἑαυτῷ

ἑαυτῷ διάδοχον, κἂν πρὸς τῇ τελευτῇ τοῦ βίου τυγχάνῃ. εἰ δέ τι τοιοῦτον γίνοιτο, ἄκυρον εἶναι τὴν κατάστασιν· φυλάττεσθαι δὲ τὸν θεσμὸν τὸν Ἐκκλησιαστικὸν περιέχοντα, μὴ δεῖν ἄλλως γίνεσθαι, ἢ μετὰ Συνόδου καὶ ἐπιψηφίσεως Ἐπισκόπων, καὶ μετὰ τὴν κοίμησιν τοῦ ἀναπαυσαμένου τὴν ἀξίαν ἐχόντων τοῦ προάγεσθαι τὸν ἄξιον.

κδ'. Τὰ τῆς Ἐκκλησίας, τῇ Ἐκκλησίᾳ καλῶς ἔχειν φυλάττεσθαι δεῖν, μετὰ πάσης ἐπιμελείας καὶ ἀγαθῆς σωφρονίσεως καὶ πίστεως τῆς εἰς τὸν πάντων ἔφορον καὶ κρείττω Θεόν, ἃ καὶ διοικεῖσθαι προσήκει μετὰ κρίσεως καὶ ἀξίας τοῦ Ἐπισκόπου τοὺς πεπιστευμένους πάντα τὸν λαὸν καὶ τὰς ψυχὰς καὶ σωζομένων. φανερὰ δὲ εἶναι τὰ διαφέροντα τῇ Ἐκκλησίᾳ μετὰ γνώσεως καὶ περὶ αὐτὸν Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων. ὥστε πάντας εἰδέναι καὶ μὴ ἀγνοεῖν, τίνα ποτέ ἐστι τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε μηδὲ αὐτὸς λανθάνειν· ἵν' εἰ συμβαίη τὸν Ἐπίσκοπον μεταλλάττειν τὸν βίον, φανερῶν ὄντων καὶ διαφερόντων τῇ Ἐκκλησίᾳ πραγμάτων, μήτε αὐτὰ διαπίπτειν καὶ ἀπόλλυσθαι, μήτε τὰ ἴδια τοῦ Ἐπισκόπου σχολεῖσθαι προφάσει καὶ Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων· δίκαιον γὰρ καὶ ἀρεστὸν παρά τε τῷ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις, τὰ ἴδια τοῦ Ἐπισκόπου, οἷς ἂν αὐτὸς βούλεται, καταλιμπάνεσθαι· τὰ μέντοι τῆς Ἐκκλησίας, αὐτῇ φυλάττεσθαι· καὶ μήτε τὴν Ἐκκλησίαν ζημιοῦσθαι ζημίαν, μήτε τὸν Ἐπίσκοπον προφάσει τῆς Ἐκκλησίας δημεύεσθαι, ἢ καὶ εἰς πράγ-

ματα

μαζα ἐμπίπτειν τὰς αὐτῷ διαφερούσας, μετὰ τῦ καὶ αὐτὸν μετὰ θανάτον δυσφημίαν περιβάλλεσθαι.

κέ. Ε'πίσκοπον ἔχειν τῆς τῆς Ε'κκλησίας πραγμάτων ἐξουσίαν ὡς τε αὐτὰ διοικεῖν εἰς πάντας τὰς δεομένους, μετὰ πάσης εὐλαβείας καὶ φόβου Θεῦ. μεταλαμβάνειν δὲ καὶ αὐτὸν τῆς δεόντων (εἴγε δέοιτο) εἰς τὰς ἀναγκαίας αὐτῦ χρείας καὶ τῆς παρ' αὐτῷ ἐπιξενωμένων ἀδελφῶν, ὡς καὶ μηδένα ξένον αὐτὸν ὑστερῆσθαι. καὶ τὸν Θεῖον Α'πόστολον λέγοντα· ἔχοντες διατροφὰς καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα· εἰ δὲ μὴ τούτοις ἀρκοῖτο, μεταβάλλοι δὲ τὰ πράγματα εἰς (*) οἰκιακὰς αὐτῦ χρείας, καὶ τὰς πόρους τῆς Ε'κκλησίας ἢ τὰς τῆς ἀγρῶν καρπὰς, μὴ μετὰ γνώμης τῆς πρεσβυτέρων ἢ τῆς Διακόνων χωρίζοι, ἀλλ' οἰκείοις αὐτῦ καὶ συγγενέσιν, ἢ ἀδελφοῖς, ἢ υἱοῖς παράχοιτο τὴν ἐξουσίαν, εἰς τὸ, διὰ τῆς πιστῶν λελυθότως βλάπτεσθαι τὰς λόγους τῆς Ε'κκλησίας· τῶν ἰδίων παρέχειν τῇ Συνόδῳ τῆς ἐπαρχίας· εἰ δὲ καὶ ἄλλως διαβάλλοιτο ὁ Ε'πίσκοπος, ἢ οἱ σὺν αὐτῷ Πρεσβύτεροι, ὡς τὰ τῆ Ε'κκλησίᾳ διαφέροντα, ἤτοι ἐξ ἀγρῶν ἢ καὶ ἐξ ἑτέρας προφάσεως Ε'κκλησιαστικῆς εἰς ἑαυτὰς ἀποφερόμενοι, ὡς θλίβεσθαι μὲν τὰς πένητας, διαβολὴν δὲ καὶ δυσφημίαν προσείβεσθαι τῷ τε λόγῳ καὶ τοῖς ὅτω διοικῦσιν· καὶ τῆς διορθώσεως τυγχάνειν, τὸ πρέπον δοκιμαζούσης τῆς Α'γίας Συνόδου.

(*) Οἰκιακάς.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ' ΤΗ'Σ Ε'Ν ΛΑΟΔΙΚΕΙ'Α, ΣΥΝΟΔΟΥ.

Κανόνες τῆς ἐν Λαοδικείᾳ τῆς Φρυγίας Συμελθόντων Α'γίων καὶ Μακαρίων Πατέρων. ἡ Α'γία Σύνοδος ἡ κατὰ Λαοδίκειαν τῆς Φρυγίας Παχτιανῆς Συγκροτηθεῖσα ἐκ διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Α'σιανῆς, ὅρους ἐξέθετο Ε'κκλησιαστικὰς, οὓς Υ'ποτέτακται.

Περὶ τῦ, δεῖν καὶ τὸν Ε'κκλησιαστικὸν Κανόνα τὰς ἐλευθέρους καὶ νομίμως σωαφθεῖσας δευτέροις γάμοις, μὴ λαθρογαμίαν ποιησαμένους, ὀλίγον χρόνον παρελθόντος καὶ χολασάντων ταῖς προσευχαῖς καὶ νηστείαις, καὶ συγγνώμην ἀποδίδοσθαι αὐτοῖς τῆς κοινωνίας ὠφείλομεν. α'.

Περὶ τῦ, τὰς ἐξαμαρτάνοντας εἰς διαφόροις πταίσμασιν, καὶ προσκαρτερῦντας τῇ προσευχῇ τῆς ἐξομολογήσεως καὶ μετανοίας, καὶ τῷ ἀποστροφῇ τῆς κακῶν πλείαν ποιουμένους καὶ τῷ ἀναλογίαν τῦ πταίσματος, καιρῷ μετανοίας δοθέντος τοῖς τοιούτοις, διὰ τὰς οἰκτιρμὰς καὶ τῷ ἀγαθότητα τῦ Θεῦ προσάγεσθαι τῇ κοινωνίᾳ. β'.

γ'. Πε-

γ'. Περὶ τοῦ, μὴ δεῖν πρόσφατον φωτισθέντας, προσάγεσθαι εἰς τάγματι ἱερατικῷ.

δ'. Περὶ τοῦ, μὴ δεῖν ἱερατικὸς δανείζειν ἢ τόκους ἢ τὰς λεγομένας ἡμιολίας λαμβάνειν.

ε'. Περὶ τοῦ, μὴ δεῖν τὰς χειροτονίας ἐπὶ παρουσίᾳ ἀπροωμένων γίνεσθαι.

ς'. Περὶ τοῦ, μὴ συγχωρεῖν τοῖς αἱρετικοῖς εἰσιέναι εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, ἐπιμένοντας τῇ αἱρέσει.

ζ'. Περὶ τοῦ, τοὺς ἐκ τῆς αἱρέσεων, τοὺτέστιν, ναυτιανῶν ἤτοι φωτεινιανῶν ἢ τεσσαρεσκαιδεκατιτῶν ἐπιστρεφομένους, ἢ τε πιστὸς τοὺς παρ' ἐκείνοις, μὴ προσδέχεσθαι, πρὶν ἀναθεματίσωσι πᾶσαν αἵρεσιν. Ἐξαιρέτως δὲ ὃν ἢ κατέχοντο, καὶ τότε λοιπὸν τοὺς λεγομένους παρ' αὐτοῖς πιστοὺς, ἐκμανθάνοντας τὰ τῆς πίστεως σύμβολα, χειροτόνας τε τῷ ἁγίῳ χρίσματι, ὅτω κοινωνεῖν τοῦ μυστηρίῳ τοῦ ἁγίου.

η'. Περὶ τοῦ, τοὺς ἀπὸ τῆς αἱρέσεως τῆς λεγομένων φρυγῶν ἐπιστρέφοντας, εἰ καὶ ὡς πλήρω νομιζομένῳ παρ' αὐτοῖς τυγχάνοιεν, εἰ καὶ μέγιστοι λέγοιντο· τοὺς πιστοὺς μετὰ πάσης ἐπιμελείας κατηχεῖσθαί τε καὶ βαπτίζεσθαι ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας Ἐπισκόπων τε καὶ Πρεσβυτέρων.

θ'. Περὶ τοῦ, μὴ συγχωρεῖν εἰς τὰ κοιμητήρια ἢ εἰς τὰ λεγόμενα μαρτύρια πάντων τῆς αἱρετικῶν ἀπιέναι τοὺς τῆς Ἐκκλησίας, δίχης ἢ θεραπείας ἕνεκα, ἀλλὰ τοὺς πιστοὺς, ἐὰν ὦσι πιστοὶ, ἀκοινωνήτους γίνεσθαι

σθαι μετάνοιάς τινος· μετανοήσαντας δὲ καὶ ἐξομολογουμένους ἐσφάλθαι, παραδέχεσθαι.

ι'. Περὶ τοῦ, μὴ δεῖν τοὺς τῆς Ἐκκλησίας ἀδιαφόρως πρὸς γάμου κοινωνίαν συνάπτειν τὰ ἑαυτῶν παιδία αἱρετικοῖς.

ια'. Περὶ τοῦ, μὴ δεῖν τὰς λεγομένας Πρεσβύτιδας ἤτοι προκαθημένας, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καθίζεσθαι.

ιβ'. Περὶ τοῦ, τοὺς Ἐπισκόπους κεῖσθαι τῆς μητροπολιτῶν καὶ τῆς πέριξ Ἐπισκόπων καθίζεσθαι εἰς τὸν Ἐκκλησιαστικὸν ἀρχὸν, ὄντας ἐν πολλῇ δεδοκιμασμένους, ἔν τε τῷ λόγῳ τῆς πίστεως, καὶ τῇ τοῦ θείου λόγου πολιτείᾳ.

ιγ'. Περὶ τοῦ, μὴ τοῖς ὄχλοις ἐπιτρέπειν τὰς ἐκλογὰς ποιεῖσθαι τῶν μελλόντων καθίζεσθαι εἰς ἱερατεῖον.

ιδ'. Περὶ τοῦ, μὴ τὰ ἅγια εἰς λόγον δίλογιῶν καὶ τὸν ἑορτὴν τοῦ πάσχα, εἰς ἑτέρας παροικίας διαπέμπεσθαι.

ιε'. Περὶ τοῦ, μὴ δεῖν πλέον τῶν Κανονικῶν ψαλτῶν τῶν ἐπὶ τὸν ἄμβωνα ἀναβαινόντων, καὶ ἀπὸ διφθέρας ψαλλόντων, ἑτέρους τινὰς ψάλλειν ἐν Ἐκκλησίᾳ.

ις'. Περὶ τοῦ, ἐν Σαββάτῳ Εὐαγγέλια μετὰ ἑτέρων γραφῶν ἀναγινώσκεσθαι.

ιζ'. Περὶ τοῦ, μὴ δεῖν ἐπισυνάπτειν ἐν ταῖς συνάξεσι τοὺς Ψαλμοὺς, ἀλλὰ διὰ μέσου καθ' ἕκαστον Ψαλμὸν γίνεσθαι ἀνάγνωσιν.

ιη'. Περὶ τοῦ, τὴν αὐτὴν λειτουργίαν τῆς δίχων πάντοτε καὶ ἐν ταῖς ἐνάταις καὶ ἐν ταῖς ἑσπέραις ὀφείλειν γίνεσθαι.

ιθ'. Πε-

ιθ'. Περὶ τοῦ, δεῖν ἰδίᾳ πρῶτον μετὰ τὰς ὁμιλίας τῶν Ε'πισκόπων καὶ τῶν κατηχουμένων ἀκροᾶσθαι, καὶ μετὰ τὸ ἐξελθεῖν τοὺς κατηχουμένους, τῶν ἐν μετανοίᾳ τὴν ἀκρόασιν γίνεσθαι, καὶ τῶν προσελθόντων ὑπὸ χεῖρα καὶ ὑποχωρησάντων· ἵνα τῶν πιστῶν τὰς ἀκροάσεις γίνεσθαι ξεῖς, μίαν μὲν τὴν πρώτην, ἀκροᾶσιν σιωπῆς· τὴν δὲ δευτέραν καὶ ξίτην, ἀκροᾶσιν προσφωνήσεως πληροῦσθαι· εἶθ' οὕτω τὴν εἰρηνικὴν δίδοσθαι· καὶ μετὰ τὸ, Πρεσβυτέρους δεῖναι τῷ Ε'πισκόπῳ τὴν εἰρηνικήν, τότε τοὺς λαϊκοὺς τὴν εἰρηνικὴν δίδοναι· καὶ οὕτω τὴν ἁγίαν προσφορὰν ἐπιτελεῖσθαι· καὶ μόνοις ἐξὸν εἶναι τοῖς ἱερατικοῖς εἰσιέναι εἰς τὸ θυσιαστήριον, καὶ κοινωνεῖν.

κ'. Ο"τι δεῖ Διάκονον ἔμπροσθεν Πρεσβυτέρου καθέζεσθαι, ἀλλὰ μετὰ κελεύσεως τοῦ Πρεσβυτέρου καθέζεσθαι· ὁμοίως δὲ ἔχειν τιμὴν καὶ τοὺς Διακόνους ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν, καὶ πάντων τῶν κληρικῶν.

κα'. Ο"τι δεῖ ὑπηρέτας ἔχειν χώραν εὐπρεπινικὴν, καὶ ἅπτεσθαι δεσποτικῶν σκελῶν.

κβ'. Ο"τι δεῖ ὑπηρέτην ὡράριον φορεῖν, καὶ δὲ τὰς θύρας ἐγκαταλιμπάνειν.

κγ'. Ο"τι δεῖ ἀναγνώστας καὶ ψάλτας ὡράριον φορεῖν, καὶ οὕτως ἀναγινώσκειν καὶ ψάλλειν.

κδ'. Ο"τι δεῖ ἱερατικοὺς ἀπὸ Πρεσβυτέρων ἕως Διακόνων, καὶ ἐξῆς τῆς Ε'κκλησιαστικῆς τάξεως ἕως ὑπηρετῶν καὶ ἀναγνωστῶν καὶ ψαλτῶν καὶ πορτιτῶν καὶ

θυ-

θυρωρῶν καὶ τοῦ πάγματος τῶν ἀσκητῶν, εἰς καπηλεῖον εἰσιέναι.

κε'. Ο"τι δεῖ ὑπηρέτας ἄρτον δίδοναι, καὶ δὲ ποτήριον κλίνειν.

κς'. Ο"τι δεῖ ἐπορκίζειν τοὺς μὴ προαχθέντας ὑπὸ Ε'πισκόπων, μήτε ἐν ταῖς Ε'κκλησίαις, μήτε ἐν ταῖς οἰκίαις.

κζ'. Ο"τι δεῖ ἱερατικοὺς καὶ κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς καλουμένους εἰς ἀγάπην, μέρη αἴρειν, ἀλλὰ τὸ, τὴν εὐβειν τῇ τάξει προσείβεσθαι τῇ Ε'κκλησιαστικῇ.

κη'. Ο"τι δεῖ ἐν τοῖς Κυριακοῖς καὶ ἐν ταῖς Ε'κκλησίαις, τὰς λεγομένας ἀγάπας ποιεῖν, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐσθίειν καὶ ἀκούβιτα στρωννύειν.

κθ'. Ο"τι δεῖ Χριστιανοὺς Ἰουδαΐζειν καὶ σαββατίζειν ἐν τῷ Σαββάτῳ σχολάζειν, ἀλλὰ ἐργάζεσθαι αὐτοὺς ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ· τὴν δὲ Κυριακὴν προτιμῶντας, εἴγε δυνατὸν σχολάζειν· ὡς Χριστιανοί· εἰ δὲ εὑρεθεῖεν Ἰουδαΐζοντες, ἔστωσαν ἀνάθεμα παρὰ Χριστῷ.

λ'. Ο"τι δεῖ ἱερατικοὺς καὶ κληρικοὺς καὶ ἀσκητάς, ἐν βαλανείῳ μετὰ γυναικῶν ἀπολούεσθαι, μηδὲ παῖδα Χριστιανὸν, καὶ λαϊκόν. αὕτη γὰρ πρώτη κατάγνωσις παρὰ τοῖς ἔθνεσιν.

λα'. Ο"τι δεῖ πρὸς παῖδας αἱρετικοὺς ἐπιγαμίας ποιεῖν, καὶ δίδοναι υἱοὺς καὶ θυγατέρας· ἀλλὰ μᾶλλον λαμβάνειν, εἴγε ἐπαγγέλλοιντο Χριστιανοὶ γίνεσθαι.

λβ'. Ο"τι

λβ'. Ο"τι ὐ δεῖ αἱρετικῶν ἀλογίας λαμβάνειν· αἵ τινές εἰσιν ἀλογίαι μᾶλλον, ἢ ἀλογίαι.

λγ'. Ο"τι ὐ δεῖ αἱρετικοῖς, ἢ χισματικοῖς συνδέχεσθαι.

λδ'. Ο"τι ὐ δεῖ παῖδα Χριστιανὸν ἐγκαταλείπειν μάρτυρας Χριστῦ, καὶ ἀπιέναι πρὸς τὺς ψευδομάρτυρας, τοῦτ' ἔστιν αἱρετικῶν, ἢ αὐτὺς πρὸς τὺς προειρημένους αἱρετικὺς ἐρχομένους· ὅτοι γὰρ ἀλλόφυλοι τῦ Θεῦ τυγχάνουσιν. ἔστωσαν ὃν ἀνάθεμα, οἱ ἀπερχόμενοι πρὸς αὐτύς.

λε. Ο"τι ὐ δεῖ Χριστιανὺς ἐγκαταλείπειν τὴν Ἐκκλησίαν τῦ Θεῦ, καὶ ἀπιέναι καὶ Ἀγγέλους ὀνομάζειν καὶ συνάξεις ποιεῖν. ἅπερ ἀπηγόρευται. εἴ τις ὃν εὑρεθῇ ταύτῃ τῇ κεκρυμμένῃ εἰδωλολατρείᾳ χολάζων, ἔστω ἀνάθεμα. ὅτι ἐγκατέλιπεν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησῦν Χριστὸν, τὸν υἱὸν τῦ Θεῦ, καὶ εἰδωλολατρίᾳ προσῆλθεν.

λς'. Ο"τι ὐ δεῖ ἱερατικὺς ἢ κληρικύς, μάγους ἢ ἐπαοιδὺς εἶναι, ἢ μαθηματικὺς ἢ Ἀστρολόγους, ἢ ποιεῖν τὰ λεγόμενα φυλακτήρια. ἅτινά ἐστι δεσμωτήρια τῆς ψυχῶν αὐτῶν. τὺς δὲ φορῦντας ῥίπτεσθαι ἐκ τῆς Ἐκκλησίας ἐκελεύσαμεν.

λζ'. Ο"τι ὐ δεῖ παρὰ τῆς Ἰουδαίων ἢ αἱρετικῶν τὰ πεμπόμενα ἑορταστικὰ λαμβάνειν, μηδὲ συνεορτάζειν αὐτοῖς.

λη'. Ο"τι ὐ δεῖ παρὰ τῆς Ἰουδαίων ἄζυμα λαμβάνειν, ἢ κοινωνεῖν ταῖς ἀσεβείαις αὐτῶν.

λθ'. Ο"τι

Ο"τι ὐ δεῖ τοῖς ἔθνεσι συνεορτάζειν, καὶ κοινωνεῖν τῇ ἀθεότητι αὐτῶν. λθ'.

Ο"τι ὐ δεῖ Ἐπισκόπυς καλυμένυς εἰς Συνόδον, καταφρονεῖν, ἀλλ' ἀπιέναι καὶ διδάσκειν ἢ διδάσκεσθαι, εἰς κατόρθωσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς λοιπῶν· εἰ δὲ καταφρονήσειεν ὁ τοιῦτος, ἑαυτὸν αἰτιάσεται· παρεντὸς, εἰμὴ δι' ἀνωμαλίαν ἀπολιμπάνοιτο. μ'.

Ο"τι ὐ δεῖ ἱερατικὸν ἢ κληρικὸν ἁπλῶς Κανονικῶν γραμμάτων ὁδεύειν. μά.

Ο"τι ὐ δεῖ ἱερατικὸν ἢ κληρικὸν ἄνευ κελεύσεως Ἐπισκόπυ ὁδεύειν. μβ.

Ο"τι ὐ δεῖ ὑπηρέτας, καὶν βραχύ, τὰς θύρας ἐγκαταλείπειν, καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ χολάζειν. μγ.

Ο"τι ὐ δεῖ γυναῖκας εἰ τῷ θυσιαστηρίῳ εἰσέρχεσθαι. μδ.

Ο"τι ὐ δεῖ μετὰ δύο ἑβδομάδας δέχεσθαι εἰς τὸ φωτισμα τῆς Τεσσαρακοστῆς. με.

Ο"τι δεῖ τὺς φωτιζομένυς, τῇ πίστιν ἐκμανθάνειν, καὶ τῇ πέμπτῃ τῆς ἑβδομάδος ἀπαγγέλλειν τῷ Ἐπισκόπῳ ἢ τοῖς Πρεσβυτέροις. μς'.

Ο"τι δεῖ τὺς εἰ νόσῳ παραλαμβάνοντας τὸ φωτισμα, καὶ εἶτα αὐτοὺς, ἐκμανθάνειν τῇ πίστιν, καὶ γινώσκειν ὅτι θείας δωρεᾶς κατηξιώθησαν. μζ.

Ο"τι δεῖ τὺς φωτιζομένυς μετὰ τὸ βάπτισμα χρίεσθαι χρίσματι ἐπουρανίῳ, καὶ μετόχυς εἶναι τῆς βασιλείας τῦ Χριστῦ. μη.

μϑ'. Ὅτι ὐ δεῖ τῇ Τεσσαρακοστῇ ἄρτον προσφέρειν· εἰ μὴ ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ μόνον.

ν'. Ὅτι ὐ δεῖ ἐν τεσσαρακοστῇ τῇ ὑστέρᾳ Ἑβδομάδι τῶ πέμπτῳ λύειν, καὶ ὅλῳ τῷ τεσσαρακοστῷ ἀτιμάζειν· ἀλλὰ δεῖ πᾶσαν τῷ τεσσαρακοστῷ νηστεύειν ξηροφαγοῦντας.

να'. Ὅτι ὐ δεῖ ἐν τεσσαρακοστῇ μαρτύρων γενέθλιον ἐπιτελεῖν, ἀλλὰ τῆς ἁγίων μαρτύρων μνείαν ποιεῖν ἐν ταῖς Σαββάτοις καὶ Κυριακαῖς.

νβ'. Ὅτι ὐ δεῖ ἐν τεσσαρακοστῇ γάμους ἢ γενέθλια ἐπιτελεῖν.

νγ'. Ὅτι ὐ δεῖ Χειρισανὸς εἰς γάμους ἀπερχομένους, βαλλίζειν ἢ ὀρχεῖσθαι· ἀλλὰ σεμνῶς δειπνεῖν ἢ ἀειδᾶν, ὡς πρέπει Χειρισανοῖς.

νδ'. Ὅτι ὐ δεῖ ἱερατικὸς ἢ κληρικὸς τινὰς θεωρίας θεωρεῖν ἐν γάμοις ἢ δείπνοις· ἀλλὰ πρὸ τῆς εἰσέρχεσθαι τὺς θυμελικὺς ἐγείρεσθαι αὐτὺς καὶ ἀναχωρεῖν.

νε'. Ὅτι οὐ δεῖ ἱερατικὸς ἢ κληρικὸς ἐν συμβολῇς συμπόσια ἐπιτελεῖν, ἀλλ' ὐ δὲ λαϊκύς.

νς'. Ὅτι ὐ δεῖ Πρεσβυτέρυς πρὸ τῆς εἰσόδυ τῦ Ἐπισκόπυ εἰσιέναι καὶ καθέζεσθαι ἐν τῷ βήματι· ἀλλὰ μετὰ τῦ Ἐπισκόπυ εἰσιέναι· πλὴν εἰ μὴ ἀναμαλοίη ἢ ἀποδημεῖ ὁ Ἐπίσκοπος.

νζ'. Ὅτι ὐ δεῖ ἐν ταῖς κώμαις καὶ ἐν ταῖς χώραις καθίζεσθαι Ἐπισκόπους ἀλλὰ περιοδευτὰς, τὺς μέν τοι ἤδη προκαλεσαμένους, μηδὲν πράττειν ἄνευ γνώμης

τῦ

τῦ Ἐπισκόπυ ἐν τῇ πόλει· ὡσαύτως δὲ καὶ τὺς Πρεσβυτέρυς μηδὲν πράττειν ἄνευ τῆς γνώμης τῦ Ἐπισκόπυ.

νη. Ὅτι ὐ δεῖ ἐν τοῖς οἴκοις προσφορὰν γίνεσθαι παρὰ Ἐπισκόπων ἢ Πρεσβυτέρων.

νϑ'. Ὅτι ὐ δεῖ ἰδιωτικὺς ψαλμὺς λέγεσθαι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ· ὐδὲ ἀκανόνιστα βιβλία· ἀλλὰ μόνα τὰ Κανονικὰ τῆς καινῆς καὶ παλαιᾶς διαθήκης.

Ξ'. ΟΣΑ ΔΕΙ ΒΙΒΛΙΑ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΕΣΘΑΙ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ.

Α'. Γένεσις κόσμυ.
Β'. Ἔξοδυς ἐξ Αἰγύπτυ.
Γ'. Λευϊτικόν.
Δ'. Ἀριθμοί.
Ε'. Δευτερονόμιον.
ς'. Ἰησῦ Καυή.
Ζ' Κριταί. Ῥὺθ.
Η'. Ἐσθήρ.
Θ'. Βασιλειῶν. αβ'.
Ι'. Βασιλειῶν γδ'.
ΙΑ'. Παραλειπόμενα αβ'.
ΙΒ'. Ἔσδρας αβ'.
ΙΓ'. Βίβλοι Ψαλμῶν ρν'.
ΙΔ'. Παροιμίαι Σολομῶντος.

ΙΕ΄. Ἐκκλησιαστής.
Ις΄. Ἆσμα ἀσμάτων.
ΙΖ΄. Ἰώβ.
ΙΗ΄. Δώδεκα Προφῆται.
ΙΘ΄. Ἡσαΐας,
Κ΄. Ἱερεμίας. Βαρὰχ θρῆνοι. καὶ Ἐπιστολή.
ΚΑ΄. Ἰεζεκιήλ.
ΚΒ΄. Δανιήλ.

ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ.

Εὐαγγέλια Τέσσαρα.

Κατὰ Ματθαῖον, καὶ Μάρκον καὶ Λουκᾶν, καὶ Ἰωάννην.

Πράξεις Ἀποστόλων. Ἐπιστολαὶ καθολικαὶ ἑπτά, ἤτοι,
Ἰακώβου μία, Πέτρου δύο, Ἰωάννου τρεῖς, Ἰούδα μία.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΑΥΛΟΥ

Δεκατέσσαρες.

Πρὸς Ῥωμαίους μία, πρὸς Κορινθίους δύο, πρὸς Γαλάτας μία, πρὸς Ἐφεσίους μία, πρὸς Φιλιππησίους μία, πρὸς Κολασσαεῖς μία, πρὸς Θεσσαλονικεῖς δύο, πρὸς Ἑβραίους μία, πρὸς Τιμόθεον δύο, πρὸς Τίτον μία. πρὸς Φιλήμονα μία.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ Β΄. ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ.

Συγκροτηθείσης ἀπὸ Χριστοῦ ἔτη 381.

Κανόνες τῆς Ἁγίων Πατέρων τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνελθόντων ἐπὶ Πατείας Φλαβίου Εὐχερίου, καὶ Φλαβίου Εὐαγρίου τῆς λαμπροτάτων, πρὸ ἑπτὰ ἰδῶν Ἰουλίων.

Προσφωνητικὸς τῆς αὐτῆς Ἁγίας Συνόδου, πρὸς τὸν Εὐσεβέστατον Βασιλέα Θεοδόσιον τὸν μέγαν, ᾧ ὑπέταξαν τοὺς παρ' αὐτῶν ἐκτεθέντας Κανόνας.

Τῷ Εὐσεβεστάτῳ καὶ Θεοφιλεστάτῳ, Βασιλεῖ Θεοδοσίῳ, ἡ Ἁγία Σύνοδος τῆς Ἐπισκόπων τῆς ἐν διαφόροις ἐπαρχίαις Συνελθόντων εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ἀρχὴ μὲν ἡμῖν τοῦ πρὸς τοὺς σοὺς δίκαιον εὐσεβείας γράμματος, διάκρισις πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ἀναδείξαντα τῆς ὑμετέρας δίκαιον εὐσεβείας τοὺς βασιλείους, ἐπὶ τοι-

τῇ τῆς Ἐκκλησιῶν εἰρλνῃ καὶ τῆς ὑγιοῦς πίστεως συνεγμόν· ἀποδιδόντες δὲ τῷ Θεῷ τὴν ὀφειλομένην εὐχαριστίαν, ἀναγκαίως ἡμῖν τὰ γεγενημένα καὶ τὴν Ἁγίαν Σιωόδον πρὸς τὴν σὴν εὐσέβειαν ἀναφέρομεν· καὶ ὅτι συνελθόντες εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὸ γράμμα τῆς σῆς εὐσεβείας· πρῶτον μὲν, ἀνερωσάμεθα τὴν πρὸς ἀλλήλους ὁμόνοιαν. ἔπειτα δὲ, καὶ συντόμως ὅρους ἐξεφωνήσαμεν, τήν τε τῶν Πατέρων πίστιν τῶν ἐν Νικαίᾳ κυρώσαντες, καὶ πᾶς κατ' αὐτῆς ἐκφυείσας αἱρέσεις ἀναθεματίσαντες. πρὸς δὲ τούτοις, καὶ ὑπὲρ τῆς εὐταξίας τῶν Ἐκκλησιῶν ῥητοὺς Κανόνας ὡρίσαμεν· ἅπερ ἅπαντα τῷδε ἡμῶν τῷ γράμματι ὑπετάξαμεν. δεόμεθα τοίνυν τῆς σῆς ἡμερότητος, γράμματι τῆς σῆς εὐσεβείας ἐπικυρωθῆναι τῆς Συνόδου τὸ ψήφον· ἵν' ὥσπερ τοῖς τῆς κλήσεως γράμμασι τὴν Ἐκκλησίαν τετίμηκας, οὕτω καὶ τῶν δοξάντων ἐπισφραγίσῃς τὸ τέλος· ὁ δὲ Κύριος συνέξῃ σε τὴν βασιλείαν σὺν εἰρλνῃ καὶ δικαιοσύνῃ, καὶ παραπέμψῃ γενεᾶς γενεῶν, καὶ προθείῃ τῷ ἐπιγείῳ κράτει καὶ τῆς βασιλείας τῆς ἐν Οὐρανοῖς τὴν ἀπόλαυσιν. ἐρρῶσθαί σε καὶ ἐν πᾶσι τοῖς καλοῖς διαπρέπειν ὁ Θεὸς χαρίσαιτο τῇ οἰκουμένῃ δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων, τὸν ὡς ἀληθῶς εὐσεβέστατον καὶ θεοφιλέστατον βασιλέα.

Τάδε

Τάδε ὥρισαν οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει, χάριτι Χριστοῦ Συνελθόντες Ἐπίσκοποι ἐπαρχιῶν καὶ κλῆσιν τοῦ Εὐσεβεστάτου Βασιλέως Θεοδοσίου.

ΜΗ' ἀθετεῖσθαι τὴν πίστιν τῶν Πατέρων τῶν ἁγίακοσίων Δεκαοκτὼ τῶν ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας Συνελθόντων· ἀλλὰ μένειν ἐκείνην κυρίαν, καὶ ἀναθεματισθῆναι πᾶσαν αἵρεσιν· καὶ ἰδικῶς τὴν τῶν Εὐνομιανῶν, εἴτουν Ἀετιανῶν· καὶ τὴν τῶν Ἀρειανῶν, εἴτουν Ἐδοξιανῶν. καὶ τὴν τῶν Ἡμιαρείων, εἴτουν Πνευματομάχων. καὶ τὴν τῶν Σαβελλιανῶν, καὶ τὴν τῶν Μαρκελλιανῶν, καὶ τὴν τῶν Φωτεινιανῶν, καὶ τὴν τῶν Ἀπολιναριανῶν. α'.

Τὰς ὑπὲρ διοίκησιν Ἐπισκόπους, ταῖς ὑπεροχαῖς Ἐκκλησίαις μὴ ἐπιτίθεσθαι, μηδὲ συγχέειν τὰς Ἐκκλησίας· ἀλλὰ κατὰ τοὺς Κανόνας, τὸν μὲν Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπον, τὰ κατ' Αἴγυπτον μόνον οἰκονομεῖν· τοὺς δὲ τῆς Ἀνατολῆς Ἐπισκόπους, τὴν Ἀνατολὴν μόνην διοικεῖν· φυλαττομένων τῶν κατὰ τοὺς κανόσι τοῖς κατὰ Νικαίαν πρεσβείων τῇ Ἀντιοχέων Ἐκκλησίᾳ. καὶ τοὺς τῆς Ἀσιανῆς διοικήσεως Ἐπισκόπους, τὰ κατὰ τὴν Ἀσιανὴν μόνον οἰκονομεῖν· καὶ τοὺς τῆς Ποντικῆς, τὰ τῆς Ποντικῆς μόνα. καὶ τοὺς τῆς Θρακικῆς, τὰ τῆς Θρακικῆς μόνον οἰκονομεῖν. ἀκλήτους δὲ Ἐπι- β'.

σκόπως ὑπὲρ διοικησιν μὴ ἐπιβαίνειν ἐπὶ χειροτονίᾳ ἤτισιν ἄλλαις οἰκονομίαις Ἐκκλησιαστικαῖς· φυλαττομένης δὲ τῆς προγεγραμμένης περὶ τῆς διοικήσεων Κανόνος, εὔδηλον ὡς τὰ καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν ἡ τῆς ἐπαρχίας Σιώδος διοικήσει καὶ τὰ ἐν Νικαίᾳ ὡρισμένα. τὰς δὲ ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς ἔθνεσιν τῆς Θεῆς Ἐκκλησίας, οἰκονομεῖσθαι χρὴ καὶ τὸν κρατήσασαν συνήθειαν τῶν Πατέρων.

γ'. Τὸν μέντοι Κωνσταντινουπόλεως Ἐπίσκοπον ἔχειν τὰ πρεσβεῖα τῆς τιμῆς μετὰ τὸν τῆς Ῥώμης Ἐπίσκοπον· δηλαδὴ τὸ εἶναι αὐτὸν νέαν Ῥώμην.

δ'. Περὶ Μαξίμου τοῦ κυνικοῦ καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ἀταξίας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει γενομένης· ὥστε μήτε Μάξιμον Ἐπίσκοπον ἢ γενέσθαι ἢ εἶναι, μήτε τοὺς παρ' αὐτοῦ χειροτονηθέντας ἐν οἱῳδήποτε βαθμῷ κλήρου, πάντων καὶ τῶν περὶ αὐτὸν, καὶ τῶν παρ' αὐτοῦ γενομένων ἀκυρωθέντων.

ε'. Περὶ τοῦ τόμου τῶν δυτικῶν. καὶ ὡς ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀπεδεξάμεθα τοὺς μίαν ὁμολογοῦντας Πατρὸς, καὶ Υἱοῦ, καὶ Ἁγίου Πνεύματος θεότητα.

ς'. Ἐπειδὴ πολλοὶ τὸν Ἐκκλησιαστικὸν διέταξιαν συγχεῖν καὶ ἀναστρέφειν βουλόμενοι, φιλεχθρως καὶ συκοφαντικῶς αἰτίας τινὰς κατὰ τῶν οἰκονομούντων τὰς Ἐκκλησίας ὀρθοδόξων Ἐπισκόπων συμπλάσσουσιν, οὐδὲν ἕτερον ἢ χραίνειν τὰς τῶν ἱερέων ὑπολήψεις καὶ παραχὰς τῶν εἰρηνευόντων λαῶν καταβάλλειν ἐπι-

χει-

χειροῦντες· τοῦτο οὖσαν ἄρεσεν τῇ Ἁγίᾳ Σιώδῳ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συνδραμόντων Ἐπισκόπων, μὴ ἀνεξετάστως προσίεσθαι τὰς κατηγορίας, μηδὲ πᾶσιν Ἐπιτρέπειν τὰς κατηγορίας ποιεῖσθαι κατὰ τῶν οἰκονομούντων τὰς Ἐκκλησίας, μηδὲ μὴν πάντας ἀποκλείειν· ἀλλ' εἴ τις οἰκείαν τινὰ μέμψιν, τοῦτ' ἔστιν, ἰδιωτικὴν ἐπαγάγοι τῷ Ἐπισκόπῳ, ὡς πλεονεκτηθείς, ἢ ἀλλοτί παρὰ τὸ δίκαιον παρ' αὐτοῦ πεπονθὼς, ἐπὶ τῶν τοιούτων κατηγοριῶν μὴ ἐξετάζεσθαι, μήτε πρόσωπον τοῦ κατηγόρου, μήτε τὴν θρησκείαν. χρὴ γὰρ παντὶ δήπου, τό, τε σωφρονοῦν τοῦ Ἐπισκόπου ἐλεύθερον εἶναι, καὶ τὸν ἀδικεῖσθαι λέγοντα, οἵας ἂν ᾖ θρησκείας τῶν δικαίων τυγχάνειν. εἰ δὲ Ἐκκλησιαστικόν τι τὸ ἐπιφερόμενον ἔγκλημα τῷ Ἐπισκόπῳ, τότε δοκιμάζεσθαι χρὴ τῶν κατηγορούντων τὰ πρόσωπα. ἵνα πρῶτον μὲν αἱρετικοῖς μὴ ἐξῇ κατηγορίας κατὰ τῶν ὀρθοδόξων Ἐπισκόπων ὑπὲρ Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ποιεῖσθαι· αἱρετικοὺς δὲ λέγομεν, τούς τε πάλαι τῆς Ἐκκλησίας ἀποκηρυχθέντας, καὶ τοὺς μετὰ ταῦτα ὑφ' ἡμῶν ἀναθεματισθέντας. πρὸς δὲ τούτοις, καὶ τοὺς τῷ πίστιν μὲν τῷ ὑγιῆ προστιθεμένους ὁμολογεῖν, ἀποχίσαντας δὲ καὶ ἀντισυνάγοντας τοῖς Κανονικοῖς ἡμῶν Ἐπισκόποις· ἔπειτα δὲ καὶ εἴ τινες τῶν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ αἰτίαις τισὶ προκατεγνωσμένοι εἶεν καὶ ἀποβεβλημένοι, ἢ ἀκοινώνητοι, εἴτε ἀπὸ κλήρου, εἴτε ἀπὸ λαϊκοῦ

πάγ-

τάγματος, μὴ δὲ πάτοις ἐξεῖναι κατηγορεῖν Ἐπισκόπου, πρὶν ἂν τὸ οἰκεῖον ἔγκλημα πρότερον ἀποδύσωνται. ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς ὑπὸ κατηγορίαν προλαβεῖν ὄντας, μὴ πρότερον εἶναι δεκτοὺς εἰς Ἐπισκόπου κατηγορίαν, ἢ ἑτέρων κληρικῶν, πρὶν ἂν ἀθῴους ἑαυτοὺς τῶν ἐπαχθέντων αὐτοῖς ἀποδείξωσιν ἐγκλημάτων. εἰ μέντοι τινὲς μήτε αἱρετικοὶ, μήτε ἀκοινώνητοι εἶεν, μήτε κατεγνωσμένοι, ἢ προκατηγορημένοι ἐπί τισι πλημμελήμασι, λέγοιεν δὲ ἔχειν τινὰ Ἐκκλησιαστικὸν καὶ τοῦ Ἐπισκόπου κατηγορίαν, πῶς πελλάβοι ἡ Ἁγία Σύνοδος πρῶτον μὲν ἐπὶ τῶν τῆς ἐπαρχίας πάντων Ἐπισκόπων ἐνίσασθαι τὰς κατηγορίας, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐλέγχειν τὰ ἐγκλήματα τοῦ ἐν αἰτίαις τισὶν Ἐπισκόπου· εἰ δὲ συμβαίη ἀδυνατῆσαι τὰς ἐπαρχιώτας πρὸς διόρθωσιν τῶν ἐπιφερομένων ἐγκλημάτων τῷ Ἐπισκόπῳ, τότε αὐτὰς προσιέναι μείζονι Συνόδῳ τῶν τῆς διοικήσεως Ἐπισκόπων ἐκείνης, ὑπὲρ τῆς αἰτίας ταύτης συγκαλουμένων, καὶ μὴ πρῶτον ἐνίσασθαι τῇ κατηγορίαν, περὶ ἧς ἐγγράφως αὐτοὺς τὸν ἴσον αὐτοῖς ἀντιμήσασθαι κίνδυνον· εἴπερ ἐν τῇ τῶν πραγμάτων τάξει συκοφαντοῦντες τὸν κατηγορούμενον Ἐπίσκοπον ἐλεγχθεῖεν. εἰ δέ τις καταφρονήσας τῶν καὶ τὰ προδηλωθέντα δεδογμένων, ταλμήσειεν ἢ βασιλικὰς ἐνοχλεῖν ἀκοὰς, ἢ κοσμικῶν ἀρχόντων δικαστήρια, ἢ οἰκουμενικῇ Συνόδου ταράσσειν, πάντας ἀτιμάσας τοὺς τῆς διοικήσεως

Ἐπι-

Ἐπισκόπους, τὸν τοιοῦτον τὸ παράπαν εἰς κατηγορίαν μὴ εἶναι δεκτὸν, ὡς καθυβρίσαντα τοὺς Κανόνας, καὶ τῇ Ἐκκλησιαστικῇ λυμηνάμενον δόξαν.

ζ. Τοὺς προσιθεμένους τῇ ὀρθοδοξίᾳ καὶ τῇ μερίδι τῶν σωζομένων ἀπὸ αἱρετικῶν, δεχόμεθα καὶ τῇ συντεταγμένῃ ἀκολουθίαν καὶ συνήθειαν. Ἀρειανοὺς μὲν καὶ Μακεδονιανοὺς καὶ Σαββατιανοὺς καὶ Ναυατιανοὺς τοὺς λέγοντας ἑαυτοὺς καθαροὺς καὶ ἀειστεροὺς, καὶ τοὺς Τετραδεκατίτας ἤγουν τεσσαρεσκαιδεκατίτας, καὶ Ἀπολιναριστὰς δεχόμεθα διδόντας λιβέλλους καὶ ἀναθεματίζοντας πᾶσαν αἵρεσιν, μὴ φρονοῦσαν ὡς φρονεῖ ἡ Ἁγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία· καὶ σφραγιζομένους πρῶτον τῷ ἁγίῳ μύρῳ, τό τε μέτωπον καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὰς ῥῖνας καὶ τὸ στόμα καὶ τὰ ὦτα. καὶ σφραγίζοντες αὐτοὺς, λέγομεν, σφραγὶς δωρεᾶς Πνεύματος Ἁγίου. Εὐνομιανοὺς μέντοι τοὺς εἰς μίαν καταδυσιν βαπτιζομένους, καὶ Μοντανιστὰς τοὺς ἐνταῦθα λεγομένους φρύγας, καὶ Σαβελλιανοὺς τοὺς ὑοπατορίαν διδάσκοντας, καὶ ἕτερά τινα χαλεπὰ ποιοῦντας· καὶ πάσας ἁπλῶς πάσας αἱρέσεις (ἐπειδὴ πολλοί εἰσιν ἐνταῦθα, μάλιστα οἱ ἀπὸ τῆς Γαλατῶν χώρας ἐρχόμενοι) πάντας τοὺς ὑπ' αὐτῶν θέλοντας προσίεσθαι τῇ ὀρθοδοξίᾳ, ὡς Ἕλληνας δεχόμεθα, καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν ποιοῦμεν αὐτοὺς Χριστιανοὺς, τὴν δὲ δευτέραν κατηχουμένους, εἶτα τῇ ξίτῃ ἐξορκίζομεν αὐ-

τοὺς

πὸς μετὰ τῦ ἐμφυσᾶν ἔριτον εἰς τὸ πρόσωπον καὶ εἰς τὰ ὦτα· καὶ ὕτως κατηχεῖμεν αὐτὸς, καὶ ποιεῖμεν χρονίζειν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἀκροᾶσθαι τῶν γραφῶν· καὶ τότε αὐτὸς βαπτίζομεν.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ ΤΗΣ Γ. ΑΓΙΑΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ.

Κανόνες τῆ διακοσίων Ἁγίων καὶ Μακαρίων Πατέρων τῆ ἐν Ἐφέσῳ Σωελθόντων, ἐπὶ τῆ ὑπατείᾳ Φλαβίε Θεοδοσίε τὸ Τρισκαιδέκατον, καὶ Φλαβίου Οὐαλεντιανῦ τὸ Τρίτον, τῆ αἰωνίων Αὐγούστων, πρὸ Δέκα Καλανδῶν Ἰουλίων.

Ἡ Τρίτη ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ Σύνοδος, ἡ ἐν Ἐφέσῳ συγκροτηθεῖσα, γέγονεν ἐπὶ Βασιλέως Θεοδοσίε τῦ μικρῦ. ἀθροισθέντων ἐν Ἐφέσῳ σ'. Πατέρων καὶ Νεσορίε Πατριάρχε Κωνσταντινουπόλεως. ὃς φιλὸν ἄνθρωπον ἐδογμάτιζε τὸν Χριςὸν, σώνθρωπον δὲ αὐτῷ καὶ χέσιν τὸν υἱὸν τῦ Θεῦ. διὸ οὐδὲ Θεοτόκον τὴν ἁγίαν παρθένον ἠνείχετο λέγειν. ἀλλὰ χριςοτόκον· ὃς καὶ καθηρέθη καὶ ἀναθεματίσθη παρὰ τῆς Ἁγίων Πατέρων. χρόνοι ἀπὸ Χριςῦ. 431.

ΣΥΝΑΧΘΕΝΤΩΝ ἡμῶν καὶ τὸ ὅσιον βὲς γράμμα σὺν τῇ Ἐφεσίων Μητροπόλει, ἀπέσπασάν

σαντινες ἐξ ἡμῶν, ὄντες τὸν ἀριθμὸν ξιάκοντα, μικρῷ πρός· οἵτινες τῆς Ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας μὴ δὲ μίαν ἔχοντες ἄδειαν, ὡς ἐξ αὐθεντείας ἱερατικῆς εἰς τὸ δυνάσθαί τινας ἐν ταύτῃ βλάπτειν ἢ ὠφελεῖν, διὰ τὸ, καί τινας ἐν αὐτοῖς εἶναι καθηρημένους, πρὸ πάντων μὲν τὰ Νεσορίου καὶ τὰ Κελεστίου φρονήματα ἐπιφερόμενοι σαφέστατα ἀπεδείχθησαν ἐν τῷ μὴ ἐλέσθαι μεθ' ἡμῶν Νεσορίου καταψηφίσασθαι· ὅς τινας δόγματι κοινῷ ἡ Ἁγία Σύνοδος πάσης μὲν Ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας ἀλλοτρίους ἐποίησεν, πᾶσαν δὲ αὐτῶν ἐνέργειαν ἱερατικὴν περιεῖλεν, δι' ἧς ἠδύναντο βλάπτειν ἢ ὠφελεῖν τινας.

ά. Ἐπειδὴ δὲ ἐχρῆν καὶ τοὺς ἀποληφθέντας τῆς Ἁγίας Συνόδου, καὶ μείναντας ἐν χώρᾳ ἢ πόλει διά τινα αἰτίαν ἢ Ἐκκλησιαστικὴν ἢ σωματικὴν, μὴ ἀγνοῆσαι τὰ περὶ αὐτῶν πεπραγμένα· γνωρίζομεν τῇ ὑμετέρᾳ ἁγιότητι καὶ ἀγάπῃ, ὅτι περ εἴτε ὁ μητροπολίτης τῆς ἐπαρχίας ἀποστάσας τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς Συνόδου, προσέθετο τῷ τῆς ἀποστασίας σωσεδείῳ, ἢ μετὰ τὸ προσεθεῖν, ἢ τὰ τῷ Κελεστίῳ ἐφρόνησεν, ἢ φρονήσῃ· ὧτος καὶ τοὺς τῆς ἐπαρχίας Ἐπισκόπων δύναται πράττεσθαί τι ἀδεμῶς δοκεῖ, πάσης Ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας αὐτεῦθεν ἤδη ὑπὸ τῆς Συνόδου ἐμβεβλημένος καὶ ἀσυνέργητος ὑπάρχων· ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς τοῖς τῆς ἐπαρχίας Ἐπισκόποις καὶ τοῖς πέριξ μητροπολίταις τοῖς τὰ τῆς ὀρθοδοξίας φρονοῦσιν ξυνοικήσεται

σεται εἰς τὸ πάντη καὶ τὸν βαθμὸν τῆς Ἐπισκοπῆς ἐμβληθῆναι.

β. Εἰ δέ τινες ἐπαρχιῶται Ἐπίσκοποι ἀπελείφθησαν τῆς Ἁγίας Συνόδου, καὶ τῇ ἀποστασίᾳ προσετέθησαν, ἢ προσεθεῖν πειραθεῖεν, ἢ καὶ ξωγράψαντες τῇ Νεσορίου καθαιρέσει ἐπαλινδρόμησαν πρὸς τὸ τῆς ἀποστασίας σωσέδειον· πάντοις παύτη καὶ τὸ δόξαν τῇ Ἁγίᾳ Συνόδῳ ἀλλοτρίους εἶναι τῆς ἱερωσύνης καὶ τοῦ βαθμοῦ ἐκπίπτοντας.

γ. Εἰ δέ τινες καὶ τῶν ἐν ἑκάστῃ πόλει ἢ χώρᾳ κληρικῶν ὑπὸ Νεσορίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ὄντων τῆς ἱερωσύνης ἐκωλύθησαν διὰ τὸ ὀρθῶς φρονεῖν· ἐδικαιώσαμεν καὶ πάντας τὸν ἴδιον ἀπολαβεῖν βαθμόν· κοινῶς δὲ τῇ ὀρθοδόξῳ καὶ οἰκουμενικῇ Συνόδῳ συμφρονοῦντας κληρικοὺς, κελεύομεν τοῖς ἀποστᾶσιν ἢ ἀφισαμένοις Ἐπισκόποις, μηδόλως ξυνοικεῖσθαι καὶ μηδενὶ ξόπον.

δ. Εἰ δέτινες ἀποστᾶσιεν τῆς κληρικῶν, καὶ τολμήσαιεν ἢ κατ' ἰδίαν ἢ δημοσίᾳ τὰ Νεσορίου ἢ τὰ Κελεστίου φρονῆσαι· καὶ πάντες εἶναι καθηρημένους, ὑπὸ τῆς Ἁγίας Συνόδου δεδικαίωται.

ε. Ὅσοι δὲ ἐπὶ ἀπόποις πράξεσι κατεκρίθησαν ὑπὸ τῆς Ἁγίας Συνόδου ἢ ὑπὸ τῆς οἰκείων Ἐπισκόπων. καὶ πάντις ἀπανονίσως καὶ τοῦτο ἐν ἅπασιν ἀδιαφορίαν αὐτῷ ὁ Νεσόριος, καὶ οἱ τὰ αὐτῷ φρονοῦντες, δυνάσθαι ἐπειράθησαν, ἢ πειραθεῖεν κοινωνίαν ἢ βαθμόν,

αὐτω-

ἀνωφελήτως μένειν καὶ πάντας, καὶ εἶναι ἀδέν ἧττον καθηρημένους ἐδικαιώσαμεν.

ς'. Ὁμοίως δὲ καὶ εἴ τινες βουληθεῖεν τὰ περὶ ἑκάστου πεπραγμένα ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σωόδῳ τῇ ἐν Ἐφέσῳ οἱῳδήποτε ζόπῳ παρασαλεῦσαι· ἡ Ἁγία Σωόδος ὥρισεν, εἰ μὲν Ἐπίσκοποι εἶεν ἢ κληρικοί, τὸν οἰκεῖον παντελῶς ἀποπίπτειν βαθμόν· εἰ δὲ λαϊκοί, ἀκοινωνήτους ὑπάρχειν.

ΔΙΑΛΑΛΙΑ τῆς αὐτῆς Ἁγίας Σωόδου, ἐκφωνηθεῖσα μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι τὴν ἔκθεσιν τῶν ἑξακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Ἁγίων καὶ Μακαρίων Πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ τὸ δυσσεβὲς σύμβολον τὸ ὑπὸ Θεοδώρου τῆς μοψουεστίας πλασθέν, καὶ ὑπὸ Χαρισίου Πρεσβυτέρου φιλαδελφίας ἐπιδοθὲν τῇ αὐτῇ καὶ Ἐφεσίνῃ Ἁγίᾳ Σωόδῳ.

ζ'. ΤΟΥΤΩΝ πίνων ἀναγνωσθέντων, ὥρισεν ἡ Ἁγία Σωόδος, ἑτέραν πίστιν μηδενὶ ἐξεῖναι προσφέρειν ἢ γράφειν συγγράφειν ἢ σωτιθέναι, παρὰ τὴν ὁρισθεῖσαν παρὰ τῶν Ἁγίων Πατέρων τῶν ἐν τῇ Νικαέων σωαχθέντων πόλει, σὺν Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τοὺς δὲ πολιτεύεσθαι ἢ σωτιθέναι πίστιν ἑτέραν ἢ γράφειν προκομίζειν, ἢ προφέρειν τοῖς θέλουσιν ἐπιστρέφειν εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, ἢ ἐξ Ἑλληνισμοῦ, ἢ ἐξ Ἰουδαϊσμοῦ, ἢ ἐξ αἱρέσεως οἱασδήποτε· τοὺς, εἰ μὲν εἶεν Ἐπίσκοποι ἢ κληρικοί, ἀλλοτρίους εἶναι τοὺς Ἐπισκόπους τῆς Ἐπισκοπῆς, καὶ τοὺς κληρικοὺς τοῦ

κλή-

κλήρου· εἰ δὲ λαϊκοί εἶεν, ἀναθεματίζεσθαι. καὶ τὸν ἴσον δὲ ζόπον, εἰ φωραθεῖέντινες εἴτε Ἐπίσκοποι εἴτε κληρικοί, εἴτε λαϊκοὶ ἢ φρονοῦντες ἢ διδάσκοντες τὰ ἐν τῇ προκομιθείσῃ ἐκθέσει παρὰ Χαρισίου τοῦ Πρεσβυτέρου, περὶ τῆς ἐναν θρωπήσεως τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἤγουν τὰ πικρὰ καὶ διεστραμμένα τοῦ Νεστορίου δόγματα, ἃ καὶ ἐκτέθεται, ἐκκοπέσθωσαν τῆς ἀποφάσει τῆς ἁγίας ταύτης καὶ οἰκουμενικῆς Σωόδου· ὥστε δῆλον, ὅτι τὸν μὲν Ἐπίσκοπον ἀπαλλοτριοῦσθαι τῆς Ἐπισκοπῆς καὶ εἶναι καθηρημένον, τὸν δὲ κληρικὸν ὁμοίως ἐκπίπτειν τοῦ κλήρου· εἰ δὲ λαϊκός τις εἴη, καὶ ὅπως ἀναθεματίζέσθω, καθὰ εἴρηται.

ΨΗΦΟΣ τῆς αὐτῆς Ἁγίας Σωόδου, ἐκφωνηθεῖσα ἐπὶ προσελεύσεως γενομένης αὐτῇ παρὰ τῶν Κυπρίων Ἐπισκόπων.

ΠΡΑΓΜΑ παρὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν θεσμὴν καὶ τὸν Κανόνας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καινοτομούμενον καὶ τῆς πάντων ἐλευθερίας ἀπτόμενον, προσήγγειλεν ὁ Θεοφιλέστατος συνεπίσκοπος Ῥηγῖνος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι τῆς Κυπρίων ἐπαρχίας Ζήνων καὶ Εὐάγριος· ὅθεν ἐπειδὴ τὰ κοινὰ πάθη μείζονος δεῖται τῆς θεραπείας, ὡς καὶ μείζονα τοῦ βλάβους φέροντα, καὶ μάλιστα, εἰ μὴ δὲ ἔθος ἀρχαῖον παρηκολούθησεν, ὥστε τὸν Ἐπίσκοπον τῆς Ἀντιοχέων πόλεως, τὰς ἐν Κύπρῳ ποιεῖσθαι χειροτονίας καθὰ δοκεῖ τοῖς λιβέλλοις καὶ τῇ οἰκείων φωνῇ

ἐδίδαξαν οἱ ἁλαβέσατοι ἄνδρες οἱ τὴν πρόσοδον τῇ Ἁγίᾳ Σιωόδῳ ποιησάμενοι, ἔξεστι τὸ ἀνεπηρέαστον καὶ ἁβίαστον, οἱ τῶν Ἁγίων Ἐκκλησιῶν ἅμα καὶ τὴν Κύπρον προεστῶτες, καὶ τοὺς Κανόνας ἅμα ὁσίων Πατέρων, καὶ τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν, δι' ἑαυτῶν τὰς χειροτονίας ἅμα ἁλαβεστάτων Ἐπισκόπων ποιούμενοι· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ ἅμα ἄλλων διοικήσεων καὶ ἅμα ἀπανταχοῦ ἐπαρχιῶν παραφυλαχθήσεται· ὥς τε μηδεμίαν ἅμα θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων ἐπαρχίαν ἑτέραν ἐκ ἴσαν αὐτὴν καὶ ἀρχῆς ὑπὸ τὴν αὐτοῦ, ἤγουν ἅμα πρὸ αὐτοῦ, χεῖρα καταλαμβάνειν· ἀλλ' εἰ καί τις κατέλαβεν, καὶ ὑφ' ἑαυτῷ πεποίηται βιασάμενος, πάντων ἀποδιδόναι ταύτην· ἵνα μὴ ἅμα Πατέρων οἱ Κανόνες παραβαίνωνται, μὴ δὲ ἐν ἱερουργίας προφάσει, ἐξουσίας τύφος παρεισδύηται, μηδὲ λάθωμεν τὴν ἐλευθερίαν καὶ μικρὸν ἀπολέσαντες, ἣν ἡμῖν ἐδωρήσατο τῷ ἰδίῳ αἵματι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ πάντων ἀνθρώπων ἐλευθερωτής.

Θ'. Ἔδοξε τοίνυν τῇ ἁγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ Συνόδῳ, σώζεσθαι ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ καθαρὰ καὶ ἀβίαστα τὰ αὐτῇ προσόντα δίκαια αὐτῇ ἐξ ἀρχῆς ἄνωθεν, καὶ τὰ πάλαι κρατήσαντα ἔθος ἄδεσιν ἔχοντες, ἑκάστῃ μητροπόλει τὰ ἴσα τῶν πεπραγμένων πρὸς τὸ οἰκεῖον ἀσφαλὲς ἐκλαβεῖν· εἰ δέ τις μαχόμενον τύπον τοῖς ὡρισμένοις προκόμισοι, ἄκυρον τοῦτον εἶναι ἔδοξε τῇ ἁγίᾳ πάσῃ καὶ οἰκουμενικῇ Συνόδῳ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ τῆς αὐτῆς ἐν Ἐφέσῳ Ἁγίας Συνόδου, πρὸς τοὺς ἐν Παμφιλίᾳ διαγῆ Σιώδους, περὶ Εὐσαθίου τοῦ γενομένου αὐτῶν μητροπολίτου.

ΜΕΤΑ βολῆς πάντα ποιεῖ, τῆς θεοπνεύστου λεγούσης γραφῆς· χρὴν δὴ μάλιστα τοὺς ἱερᾶσθαι λαχόντας μετὰ πάσης ἀνεμβασίας τοῖς ἐφ' ἅπασι τοῖς πρακτέοις ποιεῖσθαι διάσκεψιν· διαβιᾶν γὰρ ὅπως ἐθέλουσιν ἐν καλῷ τῆς ἐλπίδος, κεῖσθαί τε τὰ κατ' αὐτοὺς καὶ οἷον ἐξ ὑείας ἐν τοῖς κατ' ἀγορὰν διαφέρεσθαι συμβαίνει· καὶ πολὺ γοῦν εἰκὸς ὁ λόγος ἔχει. ἀλλ' οἶδεν, ἔοικε ὅτε δεινεῖα καὶ ἀφόρητος λύπη καταστήσασα, νοῦν καταθολῶσαί τε δεινῶς αὐτῶν, καὶ τῆς δεόντων ἀνακομίσαι θήρας, ἀναπεῖσαί τε τὸ πεφυκὸς ἀδικεῖν ὥς τι τῶν ὀνησιφόρων ἰδεῖν· τοιοῦτόν τι πεπονθότα τεθεάμεθα τὸν ἁλαβέστατον καὶ θεοσεβέστατον Εὐσάθιον. κεχειροτόνηται μὲν γὰρ, ὡς μεμαρτύρηται, κανονικῶς· τεθορυβημένος δὲ, ὥς φησι, παρά τινων καὶ ἀδοκήτοις περισάσεσιν ἐμβεβηκὼς, εἶτα ἐκ πολλῆς ἄγαν ἀπραγμοσύνης ἀπειρηκὼς τοῖς αὐτίσασιν τῶν ἐπενηνεγμένων αὐτῷ φροντίδων, καὶ θλακρύεσθαι τὰς παρὰ τῶν ἐπιφυομένων αὐτῷ δυσφημίας δυνάμενος, παρατήσεως, ἀκ ἴσμεν ὅπως, προσεκόμισε βιβλίον· ἔδει γὰρ ὡς ἅπαξ ἐγκεχειρισμένον ἱερατικοῖ φροντίδα, ταύτης ἔχεσθαι μετ' ἀρωγίας πνευματικῆς, καὶ οἷον ἀναπαύεσθαι τοῖς πόνοις, καὶ ἱδρῶτα τὸ ἔμμισθον ἐθέλοντι ὑπομεῖναι. ἐπειδὴ δὲ ἅπαξ ὀλιγόρως ἔχοντα

παρέδειξεν ἑαυτὸν, ἢ τὸ παθὼν δι' ἀπραγμοσύνης μᾶλλον, ἢ ὄκνου καὶ ῥαθυμίας, κεχειροτόνηκεν ἀναγναίως ἡ ὑμετέρα θεοσέβεια τὸν δυσεβέσαντον καὶ θεοσεβέσαντον ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ συλλειτουργὸν Θεόδωρον, φροντιδίζα τῆς Ἐκκλησίας. ὁ γὰρ ἰὼν ἀκόλουθον χειροτονεῖν αὐτῷ, καὶ ἐπισάντα δίκα διατελεῖν τὸν Σωτῆρος τὰ ποίμνια. ἐπειδὴ δὲ προσῆλθε κλαίων, ὁ περὶ τῆς πόλεως ὁ δὲ τῆς Ἐκκλησίας φιλονεικῶν τῷ μνημονευθέντι θεοσεβεστάτῳ Ἐπισκόπῳ Θεοδώρῳ· ἑαυτῶν δὲ πέως τιμῷ τὸν Ἐπισκόπου τιμῷ καὶ κλῆσιν, συνελυπήσαμεν ἅπαντες τῷ πρεσβύτῃ, καὶ κοινὸν εἶναι λογισάμενοι τὸ αὐτῶν δάκρυον, ἐωθέσθημεν μαθεῖν, ὁ καθαίρεσιν εἶνομον ὑπομεμενήκει ὁ μνημονευθείς, ἦγον ἐπίτισι τῶν ἀτόπων ἐλήλεκται παράτινων καταφλυαρησάντων αὐτὸν τῆς ὑπολήψεως· καὶ δὴ ἐμάθομεν πεπράχθαι μὲν τοιοῦτον οὐδέν, γενέσθαι δὲ μᾶλλον τῷ μνημονευθέντι ἀντὶ ἐγκλήματος τιμῆς παραίτησιν· ὅθεν οὐδὲ τῇ ὑμετέρᾳ θεοσεβείᾳ ἐμεμψάμεθα χειροτονήσασῃ δέοντως εἰς τὸν αὐτῶν τόπον, τὸν μνημονευθέντα λαβέσθαι Ἐπίσκοπον Θεόδωρον. ἐπειδὴ δὲ τῇ ἀπραγμοσύνῃ τοῦ ἀνδρὸς ὁ σφόδρα φιλονεικεῖν ἀκόλουθον, ἔδει δὲ μᾶλλον ἐλεῆσαι πρεσβύτην ἔξω καὶ πόλεως τῆς ἐνεγκάσης αὐτὸν, καὶ ἀλγεινῶν ἐνδιατριμάτων ἐν μακροῖς ὅτου γεγονόσι χρόνοις· ἐδικαιώσαμεν καὶ ὠφείσαμεν δίκα πάσης αὐτιλογίας ἔχειν αὐτὸν, τό, τε τῆς Ἐπισκοπῆς ὄνομα, καὶ τὴν

τιμὴν

τὴν τιμὴν, καὶ κοινωνίαν. ὅτω μέντοι, ὡς τε μὴ χειροτονεῖν αὐτὸν, μήτε μὴν Ἐκκλησίαν καταλαβόντα ἱερουργεῖν δι' ἰδίας αὐθαιρεσίας. ἀλλ' εἰ ἄρα συμπαραλαμβανόμενον, εἴπερ ἐπιδεπόμενον, εἰ τύχοι παρὰ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ, καὶ δίδαξιν καὶ ἀγάπην τιμῶντα ἐν Χριστῷ· εἰ δέ τι βελτίσητε χρησότερον ἐπ' αὐτῷ ἢ ὑμῖν, ἢ ἡμῖν τὸ μετὰ ταῦτα, ἀρέσει καὶ τῷ τῆ Ἁγίᾳ Συνόδῳ.

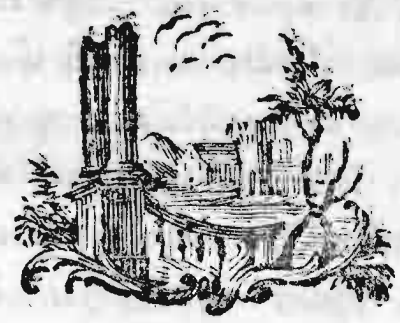

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ Δ'. ΑΓΙΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ.

Η Ἁγία δ'. ϗ οἰκυμενικὴ Σύνοδος γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων τῆς βασιλείας Μαρκιανοῦ· χλ'. Ἁγίων Πατέρων συναθροισθέντων ἐν χαλκηδόνι κατὰ Διοσκόρου, τῆς περιωνύμου πρωτοστάντος Ἀλεξανδρείας, ϗ Εὐτυχοῦς Ἀρχιμανδρίτου Κωνσταντινουπόλεως· οἳ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ὁμολόγουν μὲν τῷ Πατρὶ ὁμολόγουν, περὶ δὲ τὴν ἀνθρώπησιν ἐβλασφήμουν, ϗ φεύγοντες τὴν τοῦ Νεστορίου διαίρεσιν, δύο υἱοὺς εἰσάγοντος, εἰς ἄλλο κακὸν ἐνδιαμέσου ἐπέπιπτον. τὰς γὰρ δύο φύσεις τῆς θεότητος ϗ τῆς ἀνθρωπότητος μετὰ τὴν ἕνωσιν συγχεῖν, ϗ εἰς μίαν ἀποτελεῖσθαι φύσιν ἀσεβῶς ἐδογμάτιζον· ὡς ϗ τῇ θεότητι προσαρμόζειν τὰ πάθη. ἀλλὰ ϗ τὴν σάρκα ἐκ ὁμοούσιον ἡμῖν ἀνειληφέναι τὸν Κύριον ἔλεγον, ἐδὲ ἐκ τῶν παρθενικῶν αἱμάτων συμπαγῆναι· ἀλλὰ ϗ ἀῤῥήτως πως ϗ θειοτέρως σεσαρκῶθαι αὐτὸν ἀνέπλαττον, ϗ ἄλλα δὲ ἐφλυάρουν· ὃς καθεῖλε, ϗ ἀνεθεμάτισεν ἡ Ἁγία αὕτη Σύνοδος. τέλειον Θεὸν, ϗ τέλειον ἄνθρωπον τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν δογματίσασα, ἐκ δύο φύσεων ἀδιαιρέτως ϗ ἀσυγχύτως. ἐξέθετο δὲ ϗ Κανόνας τοὺς ὑποτεταγμένους.

Χρόνοι ἀπὸ Χριστοῦ 451.

ΚΑΝΟΝΕΚ ΤΩΝ ΕΞΑΚΟΣΙΩΝ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ,

Ἁγίῳ καὶ Μακαρίῳ Πατέρῳ τῷ ἐν Χαλκηδόνι Συνελθόντων, Ὑπατείας Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου ϗ τοῦ Δηδωθησομένου, τῇ πρὸ ὀκτὼ Καλανδῶν Νοεμβρίου.

Τοὺς παρὰ τῶν Ἁγίων Πατέρων καθ' ἑκάστην Σύνοδον, ἄχρι τοῦ νῦν ἐκτεθέντας Κανόνας κρατεῖν ἐδικαιώσαμεν. α'.

Εἴ τις Ἐπίσκοπος ἐπὶ χρήμασι χειροτονίαν ποιήσαιτο, ϗ εἰς πράσιν καταγάγοι τὸ ἄπρακτον χάρισμα, ϗ χειροτονήσοι ἐπὶ χρήμασιν Ἐπίσκοπον, ἢ Χωρεπίσκοπον, ἢ Πρεσβυτέρους, ἢ Διακόνους, ἢ ἕτερόν τινα τῶν ἐν τῷ κλήρῳ κατειλημμένων· ἢ προβάλλοιτο ἐπὶ χρήμασιν οἰκονόμον, ἢ ἔκδικον, ἢ παραμοναστήν, ἢ ὅλως τινὰ τοῦ Κανόνος, δι' αἰσχροκερδίαν οἰκείαν· ὁ τοῦτο ἐπιχειρήσας ἐλεγχθεὶς, κινδυνευέτω περὶ τὸν οἰκεῖον βαθμόν· ϗ ὁ χειροτονούμενος, μηδὲν ἐκ τῆς (*) κατ' ἐμπορίαν ὠφελείσθω χειροτονίας ἢ β'.

(*) κατ' ἐμποριάν

προβολῆς. Ἀλλ' ἔξω ἀλλότριος τῆς ἀξίας ἢ τοῦ φροντίσματος, ὅπερ ἐπὶ χρήμασιν ἔτυχεν· εἰ δέ τις καὶ μεσιτεύων φανείη τοῖς ἔπως αἰσχροῖς καὶ ἀθεμίτοις λήμμασιν, καὶ ὅπως, εἰ μὲν κληρικὸς εἴη, τοῦ οἰκείου ἐκπιπτέτω μαθμοῦ· εἰ δὲ λαϊκὸς ἢ μονάζων, ἀναθεματιζέσθω.

γ'. Ἦλθεν εἰς τὴν Ἁγίαν Σύνοδον, ὅτι τῆς τῷ κλήρῳ κατειλεγμένων τινές, διὰ αἰσχροκερδίαν, ἀλλοτρίων πημάτων γίνονται μισθωταί, καὶ πράγματα κοσμικὰ ἐργολαβοῦσι, τῆς μὲν τοῦ Θεοῦ λειτουργίας καταθυμοῦντες, τοὺς δὲ τῆς κοσμικῶν ἐκτρέχοντες οἴκους, καὶ ὑσιῶν χειρισμοὺς ἀνεχόμενοι διὰ φιλαργυρίαν· ὥρισεν ἡ ἁγία καὶ μεγάλη Σύνοδος, μηδένα τοῦ λοιποῦ, μὴ Ἐπίσκοπον, μὴ κληρικόν, μὴ μονάζοντα, ἢ μισθοῦσθαι πήματα, ἢ πραγμάτων ἐπεισάγειν ἑαυτὸν κοσμικαῖς διοικήσεσιν· πλὴν εἰ μήπως ἐν νόμων καλοῖτο εἰς ἀφηλίκων ἀπαραίτητον ἐπιτροπήν, ἢ ὁ τῆς πόλεως Ἐπίσκοπος Ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτρέψοι φροντίζειν πραγμάτων, ἢ ὀρφανῶν καὶ χηρῶν ἀπροστάτων, καὶ τῆς προσώπων τῆς μάλιστα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς δεομένων βοηθείας, διὰ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ· εἰ δέ τις παραβαίνειν τὰ ὡρισμένα τοῦ λοιποῦ ἐπιχειρήσοι, ὑποπίπτοις Ἐκκλησιαστικοῖς κανόσι ἐπιτιμίοις.

δ'. Οἱ ἀληθῶς καὶ εἰλικρινῶς τὸν μονήρη μετιόντες βίον, τῆς προσηκούσης ἀξιοῦσθωσαν τιμῆς. ἐπειδὴ δέ

τινες

τινες τῷ μοναχικῷ κεχρημένοι προχήματι, τάς τε Ἐκκλησίας καὶ τὰ πολιτικὰ διαταράττουσι πράγματα, περιόντες διαφόρως τὰ τὰς πόλεσιν; ὑ μὲν ἀλλὰ καὶ μοναστήρια ἑαυτῶν σωτῆρα ἐπιτηδεύοντες· ἔδοξεν μηδένα μὲν μηδαμοῦ οἰκοδομεῖν, μὴ δὲ σωτῆρα μοναστήριον ἢ ἰδιωτήριον οἶκον παρὰ γνώμῃ τοῦ τῆς πόλεως Ἐπισκόπου· τοὺς δὲ καθ' ἑκάστην πόλιν καὶ χώραν μονάζοντας, ὑποτετάχθαι τῷ Ἐπισκόπῳ, καὶ τὴν ἡσυχίαν ἀσπάζεσθαι, καὶ προσέχειν μόνῃ τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ τὰ οἷς τόποις ἀπετάξαντο προσκαρτεροῦντες, μήτε δὲ Ἐκκλησιαστικοῖς μήτε βιωτικοῖς παρενοχλεῖν πράγμασιν ἢ ἐπικοινωνεῖν καταλιμπάνοντας τὰ ἴδια μοναστήρια. εἰ μήποτε ἄρα ἐπιτραπεῖεν διὰ χρείαν ἀναγκαίαν ὑπὸ τοῦ τῆς πόλεως Ἐπισκόπου· μηδένα δὲ προσδέχεσθαι τὰ τοῖς μοναστηρίοις δοῦλον ἐπὶ τῷ μονάσαι παρὰ γνώμῃ τοῦ ἰδίου δεσπότου. τὸν δὲ παραβαίνοντα τοῦτον τὸν ἡμῶν τὸν ὅρον, ὡρίσαμεν ἀκοινώνητον εἶναι, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ βλασφημῆται· τὸν μέντοι Ἐπίσκοπον τῆς πόλεως, χρὴ τὴν δέουσαν πρόνοιαν ποιεῖσθαι τῆς Μοναστηρίων.

Περὶ τῆς μεταβαινόντων ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν Ἐπισκόπων ἢ κληρικῶν· ἔδοξε τοὺς περὶ τῶν τεθείσας Κανόνας παρὰ τῆς Ἁγίων Πατέρων ἔχειν τὴν ἰσχύν. ε'.

Μηδένα ὑπολελυμένως χειροτονεῖσθαι, μήτε Πρεσβύτερον μήτε Διάκονον, μήτε ὅλως τινὰ τῆς τῷ ς'.

τῷ

τῷ Ε'κκλησιαστικῷ τάγματι· εἰ μὴ ἰδικῶς σὺ Ε'κκλησία πόλεως ἢ κώμης, ἢ μαρτυρίῳ ἢ Μοναστηρίῳ, ὁ χειροτονούμενος ἐπικηρύττοιτο· τὸν δὲ ἀπολύοντως χειροτονεμένους ὥρισεν ἡ Ἁγία Σύνοδος ἄκυρον ἔχειν τὴν τοιαύτην χειροθεσίαν, καὶ μηδαμοῦ δύνασθαι ἐνεργεῖν ἐφ' ὕβρει τοῦ χειροτονήσαντος.

ζ'. Τοὺς ἁπλῶς σὺν κλήρῳ τεταγμένους καὶ μοναστὰς, ὥρισαμεν μήτε ἐπὶ στρατείαν, μήτε ἐπὶ ἀξίαν κοσμικὴν ἔρχεσθαι. ἢ τοῦτο τολμῶντας, καὶ μὴ μεταμελουμένους ὡς τε ἐπιστρέψαι ἐπὶ τοῦτο, ὃ δὴ Θεὸν πρότερον εἵλοντο, ἀναθεματίζεσθαι.

η'. Οἱ κληρικοὶ ἢ πτωχείων ἢ μοναστηρίων ἢ μαρτυρίων, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἦσαν σὺν ἑκάστῃ πόλει Ε'πισκόπων, καὶ τὴν τῶν Ἁγίων Πατέρων παράδοσιν ἐφύλαττον, καὶ μὴ καὶ αὐθάδειαν ἀφηνιάτωσαν τοῦ ἰδίου Ε'πισκόπου· οἱ δὲ τολμῶντες ἀναστρέφειν τὴν τοιαύτην διάτυπωσιν καθ' οἱονδήποτε τρόπον, καὶ μὴ ὑποτάσσοιντο τῷ ἰδίῳ Ε'πισκόπῳ· εἰ μὲν εἶεν κληρικοὶ, τοῖς τῶν Κανόνων ὑποκείσθωσαν ἐπιτιμίοις. εἰ δὲ μοναζοντες ἢ λαϊκοὶ, ἔστωσαν ἀκοινώνητοι.

θ'. Εἴ τις κληρικὸς πρὸς κληρικὸν πρᾶγμα ἔχῃ, μὴ ἐγκαταλιμπανέτω τὸν οἰκεῖον Ε'πίσκοπον, καὶ ἐπὶ κοσμικὰ δικαστήρια καταφευγέτω· ἀλλὰ πρότερον τὴν ὑπόθεσιν γυμναζέτω παρὰ τῷ ἰδίῳ Ε'πισκόπῳ, ἢ γοῦν γνώμῃ αὐτοῦ τοῦ Ε'πισκόπου, παρ' οἷς αὐτὰ ἀμφότερα μέρη βάλωνται τὰ τῆς δίκης συγκροτεῖσθαι·

εἰ δέ-

τις παρὰ ταῦτα ποιήσοι, Κανονικοῖς Ε'πιτιμίοις ὑποκείσθω· εἰ δὲ καὶ κληρικὸς πρᾶγμα ἔχοι πρὸς τὸν ἴδιον, ἢ καὶ πρὸς ἕτερον Ε'πίσκοπον, παρὰ τῇ Συνόδῳ τῆς ἐπαρχίας δικαζέσθω· εἰ δὲ πρὸς τὸν τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας μητροπολίτην, Ε'πίσκοπος ἢ κληρικὸς ἀμφισβητοίη, καταλαμβανέτω, ἢ τὸν ἔξαρχον τῆς διοικήσεως, ἢ τὸν τῆς βασιλευούσης Κωνσταντινουπόλεως θρόνον, καὶ ἐπ' αὐτῷ δικαζέσθω.

ι'. Μὴ ἐξεῖναι κληρικὸν σὺν δύο πόλεων κατ' αὐτὸν καταλέγεσθαι Ε'κκλησίαις, σὺν ᾗ τε τὴν ἀρχὴν ἐχειροτονήθη, καὶ σὺν ᾗ προσέφυγεν, ὡς μείζονι δήθεν, διὰ δόξης κενῆς ἐπιθυμίαν. τοὺς δέ γε τοῦτο ποιοῦντας, ἀποκαθίσασθαι τῇ ἰδίᾳ Ε'κκλησίᾳ, σὺν ᾗ ἐξάρχῃς ἐχειροτονήθησαν, καὶ ἐκεῖ μόνον λειτουργεῖν· εἰ μέντοι ἤδη τις μετετέθη ἐξ ἄλλης εἰς ἄλλην Ε'κκλησίαν, μηδὲν τοῖς τῆς προτέρας Ε'κκλησίας, ἤτοι τῶν ὑπ' αὐτὴν μαρτυρίων ἢ πτωχείων ἢ ξενοδοχείων ἐπικοινωνεῖν πράγμασιν· τοὺς δέ γε τολμῶντας μετὰ τὸν ὅρον τῆς μεγάλης καὶ οἰκουμενικῆς ταύτης Συνόδου, πράττειν τι τῶν νῦν ἀπηγορευμένων, ὥρισεν ἡ Ἁγία Σύνοδος, ἐκπίπτειν τοῦ ἰδίου βαθμοῦ.

ια'. Πάντας τοὺς πόντας καὶ δεομένους ἐπιστείας, μετὰ δοκιμασίας ἐπιστολίοις ἤτοι εἰρηνικοῖς Ε'κκλησιαστικοῖς μόνοις ὁδεύειν ὡρίσαμεν, καὶ μὴ συστατικοῖς, διὰ τὸ, τὰς συστατικὰς ἐπιστολὰς προσήκειν τοῖς ἔθνεσιν ἐν ὑπολήψει μόνοις παρέχεσθαι προσώποις.

ιβ'. Η'λ-

ιβ'. Ἦλθεν εἰς ἡμᾶς, ὡς τινὲς παρὰ τῆς Ἐκκλησιαστικὴς θεσμοὺς προσδραμόντες δυναστείαις, δι' ἀ πραγματικῶν τὴν μίαν ἐπαρχίαν εἰς δύο κατέτεμον, ὡς ἐκ τῶν δύο μητροπολίτας εἶναι ἐν τῇ αὐτῇ ἐπαρχίᾳ· ὥρισε τοίνυν ἡ Ἁγία Σύνοδος, τὸν λοιπὸν μηδὲν τοιοῦτο τολμᾶσθαι παρὰ Ἐπισκόπου· ἐπεὶ τὸν τοιοῦτο ἐπιχειροῦντα ἐκπίπτειν τοῦ ἰδίου βαθμοῦ. ὅσαι δὲ ἤδη πόλεις διὰ γραμμάτων βασιλικῶν τῷ τῆς μητροπόλεως ἐτιμήθησαν ὀνόματι, μόνης ἀπολαύειν τῆς τιμῆς, καὶ ὁ τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῆς διοικῶν Ἐπίσκοπος, δῆλον ὅτι σωζομένων τῇ καθ' ἁλὴθειαν μητροπόλει τῶν οἰκείων δικαίων.

ιγ'. Ξένους κληρικοὺς καὶ ἀναγνώστας ἐν ἑτέρᾳ πόλει δίχα συστατικῶν γραμμάτων τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου, μηδὲ ὅλως μηδαμοῦ λειτουργεῖν.

ιδ'. Ἐπειδὴ σύστισιν ἐπαρχίαις συγκεχώρηται τοῖς ἀναγνώσαις καὶ ψάλταις γαμεῖν· ὥρισεν ἡ Ἁγία Σύνοδος, μὴ ἐξεῖναί τινι αὐτῶν ἑτερόδοξον γυναῖκα λαμβάνειν. τοὺς δὲ ἤδη ἐκ τοιαύτης γάμου παιδοποιήσαντας, εἰ μὲν ἔφθασαν βαπτίσαι τὰ ἐξ αὐτῶν τεχθέντα παρὰ τοῖς αἱρετικοῖς, προσάγειν αὐτὰ τῇ κοινωνίᾳ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας. μὴ βαπτίσαντας δέ, μὴ δυνάσθαι ἔτι βαπτίζειν αὐτὰ παρὰ τοῖς αἱρετικοῖς, μήτε μὴν συνάπτειν πρὸς γάμον αἱρετικῷ ἢ Ἰουδαίῳ ἢ ἕλληνι· εἰ μή ἄρα ἐπαγγέλλοιτο εἰς τὸν ὀρθόδοξον πίστιν τὸ συναπτόμενον πρόσωπον τῷ ὀρθοδόξῳ·

εἰ δέ

τις παρὰ τὸν τοῦτον ὅρον παραβαίη τῆς Ἁγίας Συνόδου, κανονικῷ ὑποκείσθω ἐπιτιμίῳ.

ιε'. Διάκονον μὴ χειροτονεῖσθαι γυναῖκα πρὸ ἐτῶν τεσσαράκοντα, καὶ ταύτην μετὰ ἀκριβῆ δοκιμασίαν· εἰ δέ γε δεξαμένη τὴν χειροθεσίαν, καὶ χρόνον τινὰ παραμείνασα τῇ λειτουργίᾳ, ἑαυτὴν ἐπιδῶ γάμῳ, ὑβρίσασα τὴν τοῦ Θεοῦ χάριν, ἡ τοιαύτη ἀναθεματιζέσθω μετὰ τοῦ αὐτῆ συναφθέντος.

ιϛ'. Παρθένον ἀναθεῖναι ἑαυτὴν τῷ θεότητι Θεῷ, ὡσαύτως δὲ καὶ μονάζοντας, μὴ ἐξεῖναι γάμῳ προσομιλεῖν· εἰ δέ γε ἑλέσθαι τοῦτο ποιοῦντες, ἔξωσαν ἀκοινώνητοι· ὥρισαμεν δὲ ἔχειν τὴν αὐθεντίαν τῆς ἐπ' αὐτοῖς φιλανθρωπίας, τὸν κατὰ τόπον Ἐπίσκοπον.

ιζ'. Τὰς καθ' ἑκάστην Ἐκκλησίαν ἀγροικικὰς παροικίας ἢ ἐγχωρίους, μένειν ἀπαράσαλευτους παρὰ τοῖς κατέχουσιν αὐτὰς Ἐπισκόποις, καὶ μάλιστα εἰ ἐπὶ τριακονταετῆ χρόνον ταύτας ἀβιάστως διακατέχοντες ὠκονόμησαν· εἰ δὲ ἐντὸς τῶν τριάκοντα ἐτῶν γεγενημένη τις, ἢ γένοιτο περὶ αὐτὴν ἀμφισβήτησις, ἐξεῖναι τοῖς λέγουσιν ἠδικῆσθαι περὶ πάτων, κινεῖν παρὰ τὴν Συνόδῳ τῆς ἐπαρχίας· εἰ δέ τις ἀδικοῖτο παρὰ τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου ἢ μητροπολίτου, παρὰ τῷ ἐξάρχῳ τῆς διοικήσεως, ἢ τῷ Κωνσταντινουπόλεως θρόνῳ δικαζέσθω, καθὰ προείρηται· εἰ δὲ καί τις ἐν βασιλικῆς ἐξουσίας ἐκδικηθῇ πόλις ἢ αὖθις καινισθείη, τοῖς πολιτικοῖς καὶ δημοσίοις

τύ-

τύποις ἢ τῆς Ἐκκλησιαστικῶν παροικιῶν ἡ τάξις ἀκολουθείτω.

ιή. Τὸ τῆς Συνωμοσίας ἢ Φρατείας ἔγκλημα, ἢ παρὰ τῆς ἔξω νόμων πάντη κεκώλυται, πολλῷ δὴ μᾶλλον ἐν τῇ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ τοῦτο γίνεσθαι ἀπαγορεύειν προσήκει. εἴ τινες τοίνυν κληρικοὶ ἢ μονάζοντες αἱρεθεῖεν, ἢ συνωμνύμενοι ἢ φρατριάζοντες, ἢ καταστάσεις τυρβάζοντες Ἐπισκόποις ἢ συγκλητικοῖς, ἐκπιπτέτωσαν παντὸς τοῦ οἰκείου βαθμοῦ.

ιθ'. Ἦλθεν εἰς ἡμετέρας ἀκοάς, ὡς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, αἱ κεκανονισμέναι συνόδοι τῆς Ἐπισκόπων γίνονται, καὶ ἐκ τούτου πολλὰ παραμελεῖται τῶν διορθώσεως δεομένων Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων· ὥρισε τοίνυν ἡ Ἁγία Σύνοδος κατὰ τοὺς τῶν Ἁγίων Πατέρων Κανόνας, δὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέρχεσθαι καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν τοὺς Ἐπισκόπους, ἔνθα ἂν ὁ τῆς μητροπόλεως Ἐπίσκοπος δοκιμάσῃ, καὶ διορθοῦν ἅπαντα τὰ ἀνακύπτοντα· τοὺς δὲ μὴ συνιόντας Ἐπισκόπους συνδημοῦντας ταῖς ἑαυτῶν πόλεσι, καὶ ταῦτα ἐν ὑγιείᾳ διάγοντας, καὶ πάσης ἀπαραιτήτου καὶ ἀναγκαίας ἀσχολίας ὄντας ἐλευθέρους, ἀδελφικῶς ἐπιπλήττεσθαι.

κ'. Κληρικοὺς εἰς Ἐκκλησίαν τελοῦντας, καθὼς ἤδη ὡρίσαμεν, μὴ ἐξεῖναι εἰς ἄλλης πόλεως πάτεσθαι Ἐκκλησίαν· ἀλλὰ σύγχυσιν ἐκείνῃ τῇ λειτουργοῦντι ἐξαρχῆς ἠξιώθησαν· ἐκτὸς ἐκείνων, εἴ τινες διωλέσαν

τες

τες τὰς ἰδίας παροικίας ἀπὸ ἀνάγκης, εἰς ἄλλην Ἐκκλησίαν μετῆλθον. εἰ δέ τις Ἐπίσκοπος μετὰ τὸν ὅρον τοῦτον, ἄλλῳ Ἐπισκόπῳ προσήκοντα δέξοιτο κληρικόν, ἔδοξεν ἀκοινώνητον εἶναι καὶ τὸν δεχθέντα καὶ τὸν δεξάμενον, ἕως ἂν ὁ μεταστὰς κληρικὸς, εἰς τὴν ἰδίαν ἐπανέλθοι Ἐκκλησίαν.

Κληρικὸς ἢ λαϊκὸς κατηγορῶν Ἐπισκόπων ἢ κά. κληρικῶν ἁπλῶς καὶ ἀδοκιμάστως, μὴ προσδέχεσθαι εἰς κατηγορίαν, εἰ μὴ πρότερον ἐξετασθείη αὐτῶν ἡ ὑπόληψις.

Μὴ ἐξεῖναι κληρικοὺς μετὰ θάνατον τοῦ ἰδίου Ἐπι- κβ'. σκόπου διαρπάζειν τὰ διαφέροντα αὐτῷ πράγματα, καθὼς καὶ τοῖς πάλαι νενόμισται ἀπηγόρευται· ἢ τοὺς τοῦτο ποιοῦντας κινδυνεύειν εἰς τοὺς ἰδίους βαθμούς.

Ἦλθεν εἰς ἀκοὰς τῆς Ἁγίας Συνόδου, ὡς κλη- κγ'. ρικοί τινες καὶ μονάζοντες μηδενὶ ἐγκεχειρισμένοι ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου, ἔτι δὲ ὅτε καὶ ἀκοινώνητοι γενόμενοι παρ' αὐτοῦ καταλαμβάνοντες τὴν βασιλεύουσαν Κωνσταντινούπολιν, ἐπὶ πολὺ ἐν αὐτῇ διατρίβουσι, ταραχὰς ἐμποιοῦντες καὶ θορυβοῦντες τὴν Ἐκκλησιαστικὴν κατάστασιν, ἀναστρέφεσθέ τε οἴκους τινῶν· ὥρισεν τοίνυν ἡ Ἁγία Σύνοδος, τοὺς τοιούτους μὲν πρότερον διὰ τὸ ἐνδίκου τῆς καὶ Κωνσταντινούπολιν ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας ἐπὶ τὸ ἐξελθεῖν τῆς βασιλευούσης πόλεως. εἰ δὲ τοῖς αὐτοῖς πράγμασιν ἐπιμένοιεν ἀναισχυντοῦντες, καὶ ἄκοντας αὐτοὺς διὰ τοῦ

αὐτοῦ

αὐτῇ ἐνδίκως ἐκβάλλεσθαι, καὶ τὰς ἰδίας καταλαμβάνειν τόπους.

κδ'. Τὰ ἅπαξ καθιερωθέντα μοναστήρια κατὰ γνώμην Ἐπισκόπου, μένειν εἰς τὸ διηνεκὲς μοναστήρια καὶ τὰ αὐτόθι ὄντα αὐτοῖς πράγματα φυλάττεσθαι τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ μηκέτι δύνασθαι γίνεσθαι ταῦτα κοσμικὰ καταγώγια. τοὺς δὲ συγχωροῦντας τοῦτο γίνεσθαι, ὑποκεῖσθαι τοῖς ἐκ τῶν Κανόνων ἐπιτιμίοις.

κε. Ἐπειδήπερ τινες τῶν μητροπολιτῶν, ὡς πεπυσμέθημεν, ἀμελοῦσι τῶν ἐγκεχειρισμένων αὐτοῖς ποιμνίων, καὶ ἀναβάλλονται τὰς χειροτονίας τῶν Ἐπισκόπων· ἔδοξε τῇ Ἁγίᾳ Συνόδῳ εἰς τοὺς ἓξ μῆνας γίνεσθαι τὰς χειροτονίας τῶν Ἐπισκόπων, εἰ μή ποτε ἄρα ἀπαραίτητος ἀνάγκη παρασκευάσοι ἐπιτεθῆναι τὸν τῆς ἀναβολῆς χρόνον· εἰ δὲ μὴ τοῦτο ποιήσοι, ὑπόκεισθαι (*) αὐτῷ Ἐκκλησιαστικῷ ἐπιτιμίῳ· τὴν μέντοι πρόσοδον τῆς χηρευούσης Ἐκκλησίας σῶαν παρὰ τῷ οἰκονόμῳ τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας φυλάττεσθαι.

κς'. Ἐπειδή ἐστιν Ἐκκλησίαις, ὡς (*) πεπυσμέθημεν, δίχα οἰκονόμων οἱ Ἐπίσκοποι τὰ Ἐκκλησιαστικὰ χρειάζουσι πράγματα, ἔδοξε πᾶσαν Ἐκκλησίαν Ἐπίσκοπον ἔχουσαν καὶ οἰκονόμον ἔχειν ἐκ τοῦ ἰδίου κλήρου, οἰκονομοῦντα τὰ Ἐκκλησιαστικὰ κατὰ γνώμην τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου. ὥστε μὴ ἀμάρτυρον εἶναι τὴν οἰκονομίαν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐκ τοῦ σκορπίζεσθαι

(*) Αὐτὸν. (*) Πεπυσμέθημεν.

τὰ

τὰ τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας πράγματα, καὶ λοιδορεῖσθαι τῇ ἱερωσύνῃ προσείβεσθαι. εἰ δὲ μὴ τοῦτο ποιήσοι, ὑπόκεισθαι αὐτὸν τοῖς θείοις κανόσιν.

Τοὺς ἁρπάζοντας γυναῖκας ἐπ' ὀνόματι Συνοικεσίου, κζ. ἢ συμπράττοντας ἢ συναρπαμένους τοῖς ἁρπάζουσιν, ὤφειλεν ἡ Ἁγία Σύνοδος, εἰ μὲν κληρικοὶ εἶεν, ἐκπίπτειν τοῦ ἰδίου βαθμοῦ· εἰ δὲ λαϊκοί, ἀναθεματίζεσθαι.

ΨΗΦΟΣ τῆς αὐτῆς Ἁγίας Συνόδου, ἐκφωνηθεῖσα χάριν τῶν πρεσβείων τοῦ θρόνου τῆς ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως.

ΠΑΝΤΑΧΟΥ τοῖς τῶν Ἁγίων Πατέρων κη. ὅροις ἑπόμενοι, καὶ τὸν ἀρτίως ἀναγνωσθέντα Κανόνα τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων τῶν συναχθέντων ἐπὶ τοῦ τῆς δυσεβοῦς μνήμης μεγάλου Θεοδοσίου τοῦ γενομένου βασιλέως ἐν τῇ βασιλίδι Κωνσταντινουπόλει νέᾳ ῥώμῃ, γνωρίζοντες, τὰ αὐτὰ καὶ ἡμεῖς ὁρίζομέν τε καὶ ψηφιζόμεθα περὶ τῶν πρεσβείων τῆς ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς αὐτῆς Κωνσταντινουπόλεως νέας ῥώμης· Καὶ γὰρ τῷ θρόνῳ τῆς Πρεσβυτέρας ῥώμης, διὰ τὸ βασιλεύειν τὴν πόλιν ἐκείνην, οἱ πατέρες εἰκότως ἀπεδεδώκασι τὰ πρεσβεῖα· καὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ κινούμενοι οἱ ἑκατὸν πεντήκοντα θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι, τὰ ἴσα πρεσβεῖα ἀπένειμαν τῷ τῆς νέας ῥώμης ἁγιωτάτῳ θρόνῳ, δικαίως κρίναντες, τὴν βασιλείᾳ καὶ συγκλήτῳ τιμηθεῖσαν πόλιν, καὶ τῶν ἴσων ἀπολαύουσαν πρεσ-

G βείων

βείων τῇ πρεσβυτέρᾳ βασιλίδι ῥώμῃ, ἡμῖ δὲ τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς ὡς ἐκείνῃ μεγαλωύεσθαι πράγμασι, δευτέραν μετ' ἐκείνῃ ὑπάρχουσαν. καὶ ὥστε τὰς τῆς Ποντικῆς καὶ τῆς Ἀσιανῆς καὶ τῆς Θρακικῆς διοικήσεως μητροπολίτας μόνους, ἔτι δὲ καὶ τοὺς τοῖς βαρβαρικοῖς Ἐπισκόπους τῶν προειρημένων διοικήσεων χειροτονεῖσθαι ὑπὸ τοῦ προειρημένου ἁγιωτάτου θρόνου τῆς κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας, δηλαδὴ ἑκάστου μητροπολίτου τῶν προειρημένων διοικήσεων μετὰ τῶν τῆς ἐπαρχίας Ἐπισκόπων χειροτονοῦντος τοὺς τῆς ἐπαρχίας Ἐπισκόπους, καθὼς τοῖς θείοις Κανόσι διηγόρευται· χειροτονεῖσθαι δὲ, καθὼς εἴρηται, τοὺς μητροπολίτας τῶν προειρημένων διοικήσεων παρὰ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως Ἀρχιεπισκόπου ψηφισμάτων, συμφώνων τῷ ἔθος γινομένων, καὶ ἐπ' αὐτὴν ἀναφερομένων.

ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ Ἁγίας Συνόδου ἐκ τῆς πράξεως τῆς περὶ Φωτίου Ἐπισκόπου Τύρου, καὶ Εὐσταθίου Ἐπισκόπου Τύρου. Οἱ Μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον.

ΠΕΡΙ τῶν Ἐπισκόπων τῶν χειροτονηθέντων μὲν παρὰ Φωτίου τοῦ Ὑλαβεσάτου Ἐπισκόπου, ὕστερον δὲ παρὰ Εὐσταθίου τοῦ Ὑλαβεσάτου Ἐπισκόπου, καὶ μετὰ τοῦ Ἐπισκοπείου Πρεσβυτέρου ἐγκαλεσθέντων, τί παρίσταται τῇ Ἁγίᾳ Συνόδῳ;

ΠΑΣΚΑΣΙΝΟΣ καὶ Λουκήσιος, οἱ Ὑλαβέσατοι Ἐπίσκοποι, καὶ Βωνιφάτιος Πρεσβύτερος τοποτηρηταὶ τῆς Ἐκκλησίας Ῥώμης, εἶπον.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ εἰς Πρεσβυτέρου βαθμὸν φέρειν, ἱεροσυλία ἐστίν· εἰ δὲ αἰτία τις δικαία ἐκείνους ἀπὸ τῆς πράξεως τῆς Ἐπισκοπῆς ἀποκινεῖ, καὶ δὲ Πρεσβυτέρου τόπον κατέχειν ὀφείλουσιν· εἰ δὲ ἐκτός τινος ἐγκλήματος ἀπεκινήθησαν τοῦ ἀξιώματος, πρὸς τῷ Ἐπισκοπικῷ ἀξίαν ἐπανασρέψουσιν. κδ'.

ΑΝΑΤΟΛΙΟΣ Εὐλαβέσατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν.

ΟΥΤΟΙ οἱ λεγόμενοι ἀπὸ τῆς Ἐπισκοπικῆς ἀξίας εἰς τὸν τοῦ Πρεσβυτέρου τάξιν κατελκυσθέναι, εἰ μὲν ἀπὸ ἀλόγων αἰτιῶν καταδικάζονται, εἰκότως καὶ δὲ τῆς Πρεσβυτέρου ἐντὸς ἄξιοι τυγχάνουσιν εἶναι τιμῆς· εἰ δὲ δίκαι τινὸς αἰτίας ἄλογοι εἰς τὸν ἥττονα κατεβιβάσθησαν βαθμὸν, δίκαιοι τυγχάνουσιν, εἴ γε καὶ ἄλλοι φανεῖεν, τῷ τῆς Ἐπισκοπῆς ἐπαναλαβεῖν ἀξίαν τε καὶ ἱεροσυλίαν.

ΠΑΝΤΕΣ οἱ Εὐλαβέσατοι Ἐπίσκοποι ἐβόησαν.

ΔΙΚΑΙΑ ἡ κρίσις τῶν Πατέρων· πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν· οἱ πατέρες δικαίως ἐψηφίσαντο· τὸ ψῆφος τῶν Ἀρχιεπισκόπων κρατείτω.

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΣΤΑΤΟΙ καὶ Ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον. Τὰ ἀρέσαντα τῇ Ἁγίᾳ Συνόδῳ, εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον βέβαια φυλαττέσθω.

ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ Αγίας Συνόδου ἐκ τῆς τετάρτης πράξεως, ἔνθα σκοπεῖται τὸ Κεφάλαιον τὸ περὶ τῶν Ἐπισκόπων (*) τῆς Αἰγύπτου.

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΣΤΑΤΟΙ καὶ Ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ ὁ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπεν.

λ'. ΕΠΕΙΔΗ οἱ Εὐλαβέστατοι Ἐπίσκοποι τῆς Αἰγύπτου, οὐχ ὡς μαχόμενοι τῇ καθολικῇ πίστει, ἐγραψαν τῇ Ἐπιστολῇ τοῦ ὁσιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Λέοντος ἐπὶ τῆς παρούσης ἀνεβάλοντο, ἀλλὰ φάσκοντες ἔθος εἶναι ἐν τῇ Αἰγυπτιακῇ διοικήσει παρὰ γνώμην καὶ διατύπωσιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μηδὲν ποιεῖν· καὶ ἀξιοῦσιν ἐνδοθῆναι αὐτοῖς ἄχρι τῆς χειροτονίας τοῦ ἐσομένου τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως Ἐπισκόπου· εὔλογον ἡμῖν ἐφάνη καὶ φιλάνθρωπον, ὥστε αὐτοῖς μένουσιν ἐπὶ τοῦ ὁμοίου χήματος ἐν τῇ βασιλευούσῃ πόλει, ἐνδοῦναι παραχεθῆναι, ἄχρις ἂν χειροτονηθῇ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως.

ΠΑΣΚΑΣΙΝΟΣ ὁ Εὐλαβέστατος Ἐπίσκοπος τοποτηρητὴς τοῦ Ἀποστολικοῦ Θρόνου Ῥώμης, εἶπεν.

ΕΙ προστάττει ἡ ὑμετέρα ἐξουσία, καὶ πελεύεται τίποτε αὐτοῖς παραχεθῆναι φιλανθρωπίας ἐχόμενον, ἐγγύας δότωσαν, ὅτι ἐκ (*) ἐξέρχονται ταύτης τῆς πόλεως, ἕως ἂν ἡ Ἀλεξανδρέων πόλις Ἐπίσκοπον δέξηται.

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΣΤΑΤΟΙ καὶ ἐνδο-

(*) Τῆς. (*) Ἐξέρχονται.

ξότατοι.

ξότατοι ἄρχοντες, καὶ ὁ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπεν· Ἡ τοῦ ὁσιωτάτου Πασκασίνου ψῆφος, βεβαία ἔστω. Ὅθεν μένοντες ἐπὶ τοῦ οἰκείου χήματος οἱ Εὐλαβέστατοι Ἐπίσκοποι τῆς Αἰγυπτίων, ἢ ἐγγύας παρέξουσιν, εἰ τοῦτο αὐτοῖς δυνατόν, ἢ ἀξιωμοσίας καταπιστωθήσονται, (*) ἀναμένοντας τὴν χειροτονίαν τοῦ ἐσομένου Ἐπισκόπου τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως.

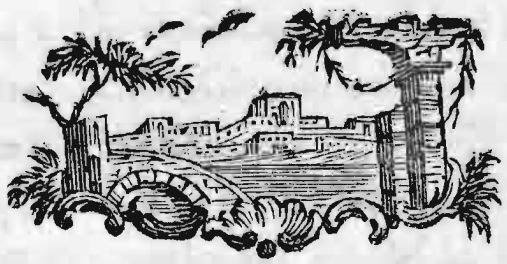

(*) Ἀναμένοντες.

Ἡ Ἐν Σαρδικῇ Σύνοδος γέγονε βασιλεύοντος Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου· ἐκεῖνος γὰρ προσθέμενος τῇ τῶν Ἀρειανῶν αἱρέσει, σπουδὴν ἐποιεῖτο τὰ ἐν τῇ ἁ. Συνόδῳ δογματισθέντα καὶ ὁρισθέντα ἀναιρεῖν. ὅπερ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κῶνστας, τῆς Πρεσβυτέρας Ῥώμης κρατῶν, μαθὼν ἐξ ἀναφορᾶς τοῦ τότε Πάπα, ἠπείλησε πόλεμον διὰ γραμμάτων τῷ ἀδελφῷ, εἰ μὴ παύσοιτο κυμαίνων τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν παρασαλεύων. ὁ δὲ τὸ ἀκριβὲς τῆς πίστεως ζητῶν, τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπέστειλε, καὶ κεῖνο βεβαιωθῆναι διὰ σπουδῆς τυγχάνειν αὐτῷ. συνέδοξεν οὖν τοῖς αὐτοκράτορσιν ἀμφοτέροις Σύνοδον γενέσθαι Ἀρχιερέων, καὶ τὴν παρ' ἐκείνων δοκιμασθεῖσαν πίστιν κρατεῖν. διὸ κελεύσει τῶν εἰρημένων ἀυταδέλφων καὶ βασιλέων συνηθροίσθησαν Ἐπίσκοποι τὸν ἀριθμὸν τμα. ἐν Σαρδικῇ, τῇ νῦν λεγομένῃ Τριαδίτζῃ οἳ διαγνωμονήσαντες περὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ δογμάτων, ἐβεβαίωσαν ταῦτα, ὅρον ἐκθέμενοι κυρίαν τὸ Ἅγιον Σύμβολον τῆς ἐν Νικαίᾳ Πατέρων, καὶ κρατεῖν αὐτὸ, καὶ ἀπαραμείωτον μένειν διορίζομενον· τοὺς δὲ παρὰ τοῦτο φρονοῦντας ἀποκηρύττοντα καὶ ποιοῦντα ὑπὸ ἀνάθεμα· οἱ γὰρ ἐν Σαρδικῇ ταύτῃ Συνόδῳ Πατέρες καὶ Κανόνας ἔθεντο εἰς Ἐκκλησιαστικὴν ἀφορῶντας κατάστασιν· ἅπερ εἰσὶν οὗτοι.

ΚΑ-

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΩΝ ΕΝ ΣΑΡΔΙΛΗ ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΩΝ.

Ἁγίῳ καὶ Μακαρίῳ Πατέρῳ. Ἡ Ἁγία Σύνοδος ἡ ἐν Σαρδικῇ Συγκροτηθεῖσα ἐκ διαφόρων ἐπαρχιῶν, ὥρισεν τὰ Ὑποτεταγμένα.

Ὁ Ὅσιος Ἐπίσκοπος πόλεως Κορδύβης εἶπεν· Οὐ τοσοῦτον ἡ φαύλη συνήθεια, ὅσον ἡ βλαβερωτάτη τῶν πραγμάτων διαφθορὰ, ἐξ αὐτῶν τῶν θεμελίων ἐστὶν ἐκριζωτέα, ἵνα μηδενὶ τῶν Ἐπισκόπων ἐξῇ ἀπὸ πόλεως μικρᾶς, εἰς ἑτέραν πόλιν μεθίσασθαι· ἡ γὰρ τῆς αἰτίας ταύτης πρόφασις φανερὰ, δι' ἣν τὰ τοιαῦτα ἐπιχειρεῖται. ἐδιὰς γὰρ πώποτε ἀρεσθῆναι Ἐπισκόπων δεδώνηται, ὃς ἀπὸ μείζονος πόλεως εἰς ἐλαχιστοτέραν πόλιν ἐσπάδασεν μεταστῆναι· ὅθεν σωέστησεν διαπύρῳ πλεονεξίας ζόπῳ ὑπεκκαίεσθαι τοὺς τοιούτους· καὶ μᾶλλον τῇ ἀλαζονείᾳ διδόναι, ὅπως ἐξουσίαν δοκοῖεν μείζονα κεκτῆσθαι· εἰ πᾶσι τοίνυν τοῦτο ἀρέσκει, ὥστε τῷ τοιούτῳ σκαιότητα αὐστηρότερον ἐπιτεθῆναι. ἡγοῦμαι γὰρ μὴ δὲ λαϊκῶν ἔχειν τοὺς τοιούτους χρῆναι κοινωνίαν· Πάντες Ἐπίσκοποι εἶπον, ἀρέσκει πᾶσι. α.

β'. Ο ὅσιος Ε'πίσκοπος εἶπεν· εἰ δέτις τοιῦτος διεϊσκοιτο μανιώδης ἢ τολμηρὸς, ὡς περὶ τῆς τοιούτων δόξαί τινα φέρειν παραίτησιν διαβεβαιούμενον ἀπὸ τοῦ πλήθους, πρὸς ἑαυτὸν νενομίσθαι γράμματα· δηλόνέσιν, ὀλίγους τινὰς δεδυνῆσθαι μιᾷ τιμήματι διαφθαρεῖσας εἰ τῇ Ε'κκλησίᾳ σασιάζειν, ὡς δῆθεν ἀξιοῦντας τὸν αὐτὸν ἔχειν Ε'πίσκοπον· καθάπαξ δὲ τὰς ῥαδιουργίας τὰς τοιαύτας καὶ τέχνας, κολασέας εἶναι νομίζω, ὥστε μηδένα τοιοῦτον μὴ δὲ εἰ τῷ τέλει λαϊκῆς γοῦν ἀξιοῦσθαι κοινωνίας· εἰ πίνω ἀρέσκει ἡ γνώμη αὕτη, ὑποκείνασθε· Α'πεκείναντο τὰ λεχθέντα ἤρεσεν.

γ'. Ο"σιος Ε'πίσκοπος εἶπεν· καὶ τοῦτο προσεθλῶαι ἀναγκαῖον, ἵνα μηδεὶς Ε'πισκόπων ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ ἐπαρχίας εἰς ἑτέραν ἐπαρχίαν, εἰ μὴ τυγχάνουσιν ὄντες Ε'πίσκοποι, διαβαίνοι. εἰ μήτις παρὰ τῆς ἀδελφῶν τῶν (*) εἰ ἑαυτῇ κληθείη· διὰ τὸ μὴ δοκεῖν ἡμᾶς τοῖς τῆς ἀγάπης ὑπνοῖσιν πύλας. καὶ τοῦτο δὲ ὡσαύτως προνοητέον, ὥστε ἐαν εἴ τινι ἐπαρχίᾳ Ε'πισκόπων τὶς αὐτοῦ ἀδελφὸς ἑαυτοῦ καὶ συνεπισκόπου πρᾶγμα χοίη, μηδένα ἕτερον ἐκ τόπων ἀπὸ ἑτέρας ἐπαρχίας Ε'πισκόπους ἐπιγνώμονας ἐπικαλεῖσθαι· εἰς δὲ ἁρά τις Ε'πισκόπων εἰ τινι πράγματι δόξῃ καταμένεσθαι, καὶ ὑπολαμβάνει ἑαυτὸν μὴ σαθρὸν ἀλλὰ καλὸν ἔχειν τὸ πρᾶγμα, ἵνα καὶ αὖθις ἡ

(*) Ε'ν αὐτῇ.

κρί-

κρίσις ἀνανεωθῇ· εἰ δοκεῖ ὑμῖν, τῇ ἀγάπῃ Πέτρου τοῦ Α'ποστόλου τιμήσωμεν, καὶ γραφῶμεν παρὰ πάντων τῆς κρινάντων Ἰουλίῳ τῷ Ε'πισκόπῳ Ῥώμης, ὥστε διὰ τῆς γειτνιώντων τῇ ἐπαρχίᾳ Ε'πισκόπων, εἰ δέοι ἀνανεωθῶναι τὸ δικαστήριον, καὶ ἐπιγνώμονας αὐτὸς παράχοι. εἰ δὲ μὴ συσταθῆναι δύνατον τοιοῦτον αὐτοῦ εἶναι τὸ πρᾶγμα, ὡς παλινδικίας χρήζειν τὰ ἅπαξ κεκριμένα, μὴ ἀναλύεσθαι. τὰ δὲ ὄντα, βέβαια τυγχάνειν.

δ'. Γαυδέντιος Ε'πίσκοπος εἶπεν· εἰ δοκεῖ ἀναγκαῖον, προσεθῆναι ταύτῃ τῇ ὑποφάσει, ἵν' τινα ἀγάπης εἰλικρινοῦς πλήρη ἐξεπόχας, ὥστε ἐάν τις Ε'πίσκοπος καθαιρεθῇ τῇ κρίσει τῶν τῆς Ε'πισκόπων τῆς εἰ γειτνίᾳ τυγχανόντων, καὶ φάσκει πάλιν ἑαυτῷ ὑπολογίας πρᾶγμα ἐπιβάλλειν, μὴ πρότερον εἰς τὸν καθέδραν αὐτοῦ ἕτερον καταστῆναι, ἐὰν μὴ ὁ τῆς Ῥωμαίων Ε'πίσκοπος ἐπιγνοὺς περὶ τοῦ ὅρου ἐξενέγκῃ.

ε. Ο"σιος Ε'πίσκοπος εἶπεν· ἤρεσεν, ἵν' εἴ τις Ε'πίσκοπος καταγγελθείη, καὶ συναθροισθέντες οἱ Ε'πίσκοποι τῆς ἐπαρχίας τοῦ βαθμοῦ αὐτὸν δικονινήσωσιν· καὶ ὡς περ ἐκκαλεσάμενος καταφύγῃ ἐπὶ τὸν μακαριώτατον τῆς Ῥωμαίων Ε'κκλησίας Ε'πίσκοπον, καὶ βουληθείη αὐτοῦ ἀκοῦσαι, δίκαιόν τε εἶναι νομίσῃ ἀνανεώσασθαι αὐτοῦ τὴν ἐξέτασιν τοῦ πράγματος, γράφειν τοῖς τοῖς Ε'πισκόποις καταξιώσῃ τοῖς

ἀγχι-

ἀγχισθέσι τῇ ἐπαρχίᾳ, ἵνα αὐτοὶ ἐπιμελῶς, καὶ μετὰ ἀκριβείας ἕκασα διερευνήσωσιν, καὶ κῦ τῷ τῆς ἀληθείας πίστιν, ψῆφον περὶ τοῦ πράγματος ἐξενέγκωσι.

Εἰ δέ τις ἀξιῶν καὶ πάλιν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἀνακαθῶαι, καὶ τῇ δεήσει τῇ ἑαυτοῦ τὸν Ρ'ωμαίων Ε'πίσκοπον κρίνειν δόξῃ, ἀπὸ τοῦ ἰδίου πλάρους Πρεσβυτέρους ἱκετεύοι· ἵνα σὺ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ τοῦ Ε'πισκόπου, ὅπερ ἂν καλῶς ἔχειν δοκιμάσῃ καὶ ὁρίσῃ δεῖν ἀνασκαλῆναι τὰς μετὰ τῆς Ε'πισκόπων κρινούσας, ἔχοντάς τε τῶν αὐθεντείαν πάντα παρ' ἕκαστα ἀπεσάλησαν· καὶ τοῦτο θετέον· εἰ δὲ ἐξαρκεῖν νομίσοι πρὸς τὸ τοῦ πράγματος ἐπίγνωσιν, καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ε'πισκόπου ποιήσει, ὅπερ ἂν τῇ ἐμφρονεστάτῃ αὐτοῦ βουλῇ καλῶς ἔχειν δόξῃ. Α'πεκρίναντο οἱ Ε'πίσκοποι· τὰ λεχθέντα ἤρεσεν.

ς'. Ο"σιος Ε'πίσκοπος εἶπεν· ἐὰν συμβῇ σὺ μιᾶς ἐπαρχίας, σὺ ἢ πλεῖσοι Ε'πίσκοποι τυγχάνουσιν σὺα Ε'πίσκοπον ἐνοχλεῖναι, καὶ ἐκεῖνος κατά τινα ἀμέλειαν μὴ βουληθῇ συνελθεῖν καὶ συναινέσαι τῇ κατάσασει τῆς Ε'πισκόπων, τὰ δὲ πλήθη συναθροισθέντα παρακαλοῖεν γίνεσθαι τῷ κατάσασιν τοῦ παρ' αὐτῶν ἐπιζημιοῦντα Ε'πίσκοπον· χρὴ πρότερον ἐκεῖνον τὸν σωπομένανα Ε'πίσκοπον ἐνομιμήσκεσθαι διὰ γραμμάτων τοῦ ἐξάρχου τῆς ἐπαρχίας, (λέγω δὴ τοῦ Ε'πισκόπου τῆς μητροπόλεως) ὅτι ἀξιοῖ τὰ πλήθη παι-

ποιμένα αὐτοῖς δοθῆναι, ἡγεῖται καλῶς ἔχειν καὶ τῶν ἐνδέχεσθαι, ἵνα παραγένηται· εἰ δὲ μὴ διὰ γραμμάτων ἀξιωθεὶς παραγένηται, μήτε μὴν ἀντιγράφοι, τὸ ἱκανὸν τῇ βουλήσει τοῦ πλήθους χρὴ γενέσθαι· χρὴ δὲ καὶ μεταλαβεῖσθαι καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς πλησιοχώρου ἐπαρχίας Ε'πισκόπους, πρὸς τὴν κατάσασιν τοῦ τῆς μητροπόλεως Ε'πισκόπου· μὴ ἐξεῖναι δὲ ἁπλῶς καθίσαι Ε'πίσκοπον κώμῃ τινὶ ἢ βραχείᾳ πόλει, ἢ τινι καὶ εἷς μόνος Πρεσβύτερος ἐπαρκεῖ. οὐ γὰρ Ε'πισκόπους ἐκεῖσε καθίσαι, ἵνα μὴ καταλείζηται τὸ τοῦ Ε'πισκόπου ὄνομα, καὶ ἡ αὐθεντεία· ἀλλ' οἱ τῆς ἐπαρχίας, ὡς προεῖπον, Ε'πίσκοποι σὺν ταύταις ταῖς πόλεσι καθίσαι Ε'πισκόπους ὀφείλουσιν, σὺθα καὶ πρότερον ἐτύγχανον γεγονότες Ε'πίσκοποι· εἰ δὲ λείποιτο ἔτως πληθύουσά τις σὺν πολλῷ ἀριθμῷ λαὸς πόλις, ὡς ἀξίαν αὐτῆς καὶ Ε'πισκοπῆς νομίζεσθαι, λαμβανέτω, εἰ πᾶσιν ἀρέσκει τοῦτο. Α'πεκρίναντο πάντες, Α'ρέσκει.

Ο"σιος Ε'πίσκοπος εἶπεν. ἡ ἀκμὴ ἡμῶν, καὶ ἡ πολλὴ συνέχεια, καὶ αἱ ἄδικοι ἀξιώσεις, πεποιήκασιν ἡμᾶς μὴ τοσαύτην ἔχειν χάριν καὶ παῤῥησίαν, ὅσην ὀφείλομεν κεκτῆσθαι. πολλοὶ γὰρ τῶν Ε'πισκόπων ὑ διαλείπουσιν εἰς τὸ στρατόπεδον παραγενόμενοι, καὶ μάλιστα οἱ Α"φροι· οἵτινες, καθὼς ἔγνωμεν, παρὰ τοῦ ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν καὶ Συνεπισκόπου Γράτου τὰς συμπειώδεις συμβολὰς ὑ παραδέχονται, ἀλλὰ καπα-

ζ'.

φρονοῦ-

φρονῦσιν ὅτως, ὡς σὰ αὖθρωπον εἰς τὸ στρατόπεδον πλείσας καὶ διαφόρους καὶ μὴ δυναμένας ὠφελῆσαι τὰς Ἐκκλησίας δεήσεις διακομίζειν, καὶ μὴ, ὡς ὀφείλει γίνεσθαι καὶ ὡς προσῆκόν ἐστι, τοῖς πένησι καὶ τοῖς λαϊκοῖς ἢ ταῖς χήραις συναίρεσθαι καὶ ἐπικουρεῖν, ἀλλὰ κοσμικὰ ἀξιώματα καὶ πράξεις περιποιεῖν τισίν. αὕτη τοίνυν ἡ σκαιότης, τὸν θρασυμὸν ἢ καὶ σκανδάλου τινὸς ἡμῖν καὶ καταγνώσεως προξενεῖ· πρεπωδέστερον δὲ εἶναι νομίσα Ἐπίσκοπον τῷ ἑαυτῆ βοήθειαν παρέχειν ἐκείνῳ, ὅστις αὖ ὑπό τινος βιάζηται, ἢ εἴ τις τῶν χηρῶν ἀδικοῖτο, ἢ αὖ πάλιν ὀρφανός τις ὑποστεροῖτο τῶν αὐτῷ προσηκόντων, εἴπερ ἄρα καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα δικαίαν ἔχει τῷ ἀξίωσιν· εἰ τοίνυν, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, πᾶσι κῆτο δοκεῖ, ἐπικείνατε μηδένα Ἐπίσκοπον χρῆναι εἰς τὸ στρατόπεδον παραγίνεσθαι παρεκτὸς πάντων, ὃς αὖ ὁ Ἀλαβέστατος βασιλεὺς ἡμῶν τοῖς ἑαυτῆ γράμμασιν μετακαλοῖτο. ἀλλ' ἐπειδὴ πολλάκις συμβαίνει τινὰς οἴκῃ δεομένους, καταφυγεῖν ἐπὶ τῷ Ἐκκλησίαν διὰ τὰ ἑαυτῶν ἁμαρτήματα εἰς περιορισμόν, ἢ νῆσον καταδικασθέντας, ἢ δ' αὖ πάλιν οἱαδήποτε ἀποφάσει ἐκδεδομένους τοῖς τοιούτοις, μὴ ἀρνητέαν εἶναι τῷ βοήθειαν, ἀλλὰ χωρεῖς μελλησμοῦ καὶ αὖθ πᾶ διηρέσαι τοῖς τοιούτοις αἰτεῖσθαι συγχώρησιν. εἰ τοίνυν καὶ κῆτο ἀρέσκει, σύμψηφοι γίνεσθαι ἅπαντες. Ἀπεκείναντο ἅπαντες· ὁρίζέσθω καὶ κῆτο.

ἡ. Ὅσ-

Ὅσιος Ἐπίσκοπος εἶπεν· καὶ κῆτο ἡ ἀγχίνοια ὑμῶν κρινάτω, ἵν' ἐπειδὴ ἔδοξεν διὰ τὸ μὴ πίπτειν ὑπὸ κατάγνωσίν τινα τῶν Ἐπισκόπων ἀφικνούμενον εἰς τὸ στρατόπεδον, εἴτινες αὐτῶν τοιαύτας ἔχοιεν δεήσεις, οἵων ἐπάνω ἐπεμνήσθημεν, διὰ ἰδίου Διακόνου ἀποστέλλοιεν. κῆτο γὰρ ὑπηρέτης τὸ πρόσωπον ὑπὸ (*) ἐπίφρονον τυγχάνειν, καὶ τὰ παραχθησόμενα θᾶττον νομισθῆναι δυνήσονται. Ἀπεκείναντο πάντες· καὶ κῆτο ὁρίζέσθω. ἡ.

Ὅσιος Ἐπίσκοπος εἶπεν· καὶ κῆτο ἀκόλουθον νομίζω εἶναι, ἵνα τὸ οἱαδηποτῆν ἐπαρχίᾳ Ἐπίσκοποι πρὸς ἀδελφὸν καὶ Συνεπίσκοπον ἑαυτῶν ἀποστέλλοιεν δεήσεις, ὁ τὸ τῇ μείζονι τυγχάνων πόλει, κῆτ' ἔστιν, τῇ μητροπόλει, αὐτὸς καὶ τὸν Διάκονον αὐτῆ καὶ τὰς δεήσεις ἀποστέλλοι, παρέχων αὐτῷ καὶ συστατικὰς ἐπιστολὰς, γράφων δηλονότι καὶ τὴν ἀκολουθίαν καὶ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ Συνεπισκόπους ἡμῶν, εἵτινες τὸ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ τὸ τοῖς τόποις ἢ τὸ ταῖς πόλεσι διάγοιεν, τὸ αἷς ὁ Ἀσεβέστατος βασιλεὺς τὰ δημόσια πράγματα διακυβερνᾷ· εἰ δὲ ἔχοι τις τῶν Ἐπισκόπων φίλους ἐν τῇ αὐλῇ τῆ Παλατίου, καὶ βέλοιτο περί τινος, ὅπερ πρεπωδέστερον εἴη, ἀξιῶσαι, μὴ κωλύοιτο διὰ τῆ ἑαυτῆ Διακόνου καὶ ἀξιῶσαι καὶ τὸ τοῖς, ὡς τε τῷ αὐτῷ ἀγαθῷ βοήθειαν ἀξιοῦντι αὐτῷ παρέχειν ἡγοῖτο. Οἱ δὲ εἰς Ῥώμῃ παραγινό-

(*) Ἐπίφθονον.

μενοι,

μενοι, καθὼς προείρηκα τῷ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ ἡμῶν καὶ Συνεπισκόπῳ Ἰουλίῳ, τὰς δεήσεις, ἃς ἔχουσιν, διδόναι ὀφείλουσι παρέχειν, ἵνα πρότερος αὐτὸς δοκιμάζοι· εἰ μήτινες ἐξ αὐτῶν ἀναίχωτοῖεν, καὶ ὅπως τῷ ἑαυτῷ προσασίαν καὶ φροντίδα παρέχων εἰς τὸ στρατόπεδον αὐτὰς ἀποστέλλει· ἅπαντες οἱ Ἐπίσκοποι ἀπεκείναντο ἀρέσκειν αὐτοῖς, καὶ πρεπωδέστατον εἶναι τῷ συμβουλῷ ταύτῃ.

ιά. Ὅσιος Ἐπίσκοπος εἶπεν· καὶ τοῦτο ἀναγκαῖον εἶναι νομίζω, ἵνα μετὰ πάσης ἀκριβείας καὶ ἐπιμελείας ἐξετάζοιτο, ὥστε εἴ τις πλούσιος ἢ σχολαστικὸς ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς ἀξιοῖτο Ἐπίσκοπος γίνεσθαι, μὴ πρότερον καθίσασθαι, ἐὰν μὴ καὶ Ἀναγνώστου καὶ Διακόνου καὶ Πρεσβυτέρου ὑπηρεσίαν ἐκπλέσῃ· ἵνα καθ' ἕκαστον βαθμὸν, ἐάν περ ἄξιος νομισθείη, εἰς τὴν ἀψῖδα τῆς Ἐπισκοπῆς καὶ προκοπὴν διαβῆναι δυνηθείη· ἔξει δὲ ἑκάστου τάγματος ὁ βαθμὸς οὐκ ἐλαχίστου δηλονότι χρόνου μῆκος, δι' οὗ ἡ πίστις αὐτοῦ καὶ ἡ τῶν πραγμάτων καλοκἀγαθία, καὶ ἡ σεμνότης καὶ ἡ ἐπιείκεια γνώριμος γενέσθαι δυνήσεται· καὶ αὐτὸς ἄξιος τῆς θείας ἱερωσύνης νομισθεὶς, τῆς μεγίστης ἀπολαύσει τιμῆς. ὅτε γὰρ προσῆκόν ἐστιν, ὅτε ἡ ἐπισήμη ὅτε ἡ ἀγαθὴ ἐπανασροφὴ ἐπιδέχεται πολμηρῶς καὶ νέφως ἐπὶ πάτῳ ἰσάναι, ὥστε ἢ Ἐπίσκοπον ἢ Πρεσβύτερον ἢ Διάκονον προχείρως καθίσασθαι· ὅπου γὰρ αὖ εἰκότως νεόφυτος νομισθείη, ἐπειδὴ μάλιστα καὶ ὁ μακαριώ-

ειώτατος Ἀπόστολος, ὃς καὶ ἐξ Ἐθνῶν γεγένηται διδάσκαλος, φαίνεται κωλύσας ταχείας γίνεσθαι τὰς καταστάσεις· οὐ γὰρ μικρὸς χρόνος ἡ δοκιμασία, τὴν ἀναστροφὴν καὶ τὸν ἐκάστου ζῆλον ὡς ἀκριβῶς ἐκτυπῶν δυνήσεται. ἅπαντες εἶπον ἀρέσκειν αὐτοῖς, καὶ καθάπαξ μὴ δεῖν ἀναβέβλησθαι ταῦτα.

Ὅσιος Ἐπίσκοπος εἶπεν· καὶ τοῦτο δὲ ὀρθῶσαι ὀφείλομεν, ἵνα Ἐπίσκοπος, ὅταν ἐξ ἑτέρας πόλεως παραγίνηται εἰς ἑτέραν πόλιν, ἢ ἀπὸ ἑτέρας ἐπαρχίας εἰς ἑτέραν ἐπαρχίαν, πόθον χάριν ἐγκωμίοις οἰκείοις ὑπηρετούμενος, ἢ θρησκείας καθοσιώσεως, καὶ πλείονα χρόνον βούλοιτο διάγειν, καὶ μὴ ὁ τῆς πόλεως ἐκείνης Ἐπίσκοπος ἔμπειρος ἦ διδασκαλίας· μὴ καταφρονεῖ ἐκείνου καὶ σωεχέστερον ὁμιλεῖ καταισχύνειν καὶ (*) κατολιγωρίζειν τὸ πρόσωπον τοῦ (*) αὐθέντου Ἐπισκόπου. αὐτὴ γὰρ ἡ πρόφασις ἐώθεν ταράχους ποιεῖν, καὶ ἐκ τῆς τοιαύτης πανουργίας τὴν ἀλλοτρίαν καθέδραν ἑαυτῷ προμηθεύεσθαι καὶ παραπατᾶσθαι σπουδάζει, μὴ διδάσκων τὴν αὐτῷ παραδοθεῖσαν Ἐκκλησίαν καταλιμπάνειν, καὶ εἰς ἑτέραν μεθίστασθαι· ὁρισέον τοίνυν ἐπὶ τούτῳ χρόνον, ἐπειδὴ καὶ τὸ μὴ ὑποδέχεσθαι Ἐπίσκοπον ὑπ' ἀνθρώπων καὶ σκαιῶν εἶναι νενόμισται· μέμνησθε δὲ τοῦ προάγοντι χρόνῳ τοὺς Πατέρας ἡμῶν κεκελευκέναι, ἵνα εἴ τις λαϊκὸς τὴν πόλιν διάγων ξένης κυριακὰς ἡμέρας, τὴν ξυνὴν ἑβδομάδι μὴ συνέρχοιτο,

(*) Καταλείζειν. (*) Αὐτόθι.

ἀποκεινοῖτο τῆς κοινωνίας· εἰ τοίνυν περὶ τῶν λαϊκῶν τοῦτο τεθέωισαι, ὁ χρὴ ὁδὲ πρέπει, ἀλλ' ὁ δὲ συμφέρει Ἐπίσκοπον, εἰ μηδεμίαν βαρυτέραν ἀνάγκην ἔχοι ἢ πρᾶγμα δυχερές, ἐπιπλῆξον ἀπολείπεσθαι τῆς ἑαυτῆ Ἐκκλησίας, καὶ λιπεῖν τὸν ἐμπεπιστευμένον αὐτῷ λαόν· ἅπαντες οἱ Ἐπίσκοποι εἰρήκασι· καὶ ταύτην τὴν γνώμην σφόδρα εἶναι πρεπωδεστάτην ὁρίζομεθα.

ιβ'. Ὅσιος Ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐπειδὴ ὁδοί εἰσι παραληπτέον, καὶ τοῦτο ὁρισθήτω· τινὲς τῶν ἀδελφῶν καὶ Συνεπισκόπων ἐν ταῖς πόλεσιν, ἐν αἷς Ἐπίσκοποι καθίστανται, δοκοῦσι κεκτῆσθαι σφόδρα ὀλίγα ὑπάρχοντα ἴδια, ἐν ἑτέροις δὲ τόποις κτήσεις μεγάλας, ἐξ ὧν καὶ ἐπικουρεῖν δυνατοί εἰσι τοῖς πένησιν. ὅπως αὐτοῖς συγχωρητέον εἶναι κρίνω, ἵνα εἰ μέλλοιεν εἰς τὰς ἑαυτῶν παραγίνεσθαι κτήσεις, καὶ τὸν συγκομιδὼν τῶν καρπῶν ποιεῖσθαι, ἐξῆς κυριακὰς ἡμέρας, τοῦτέστιν, ἐξῆς ἑβδομάδας ἐν τοῖς ἑαυτῶν κτήμασιν αὐτὰς διάγειν, καὶ ἐν τῇ ἀγχιστάσῃ Ἐκκλησίᾳ, ἐν ᾗ Πρεσβύτερος συνάγοι ὑπὲρ τοῦ, μὴ χωρὶς συνελθόσεως αὐτὸν δοκεῖν εἶναι συνέρχεσθαι καὶ λειτουργεῖν, καὶ μὴ συνεχέστερον εἰς τὴν πόλιν, ἐν ᾗ ἐστιν Ἐπίσκοπος, παραγίνοιτο· τοῦτον γὰρ τὸν τρόπον καὶ τὰ οἰκεῖα αὐτοῦ πράγματα παρὰ τοῦ αὐτοῦ ἀπουσίαν, οὐδεμίαν ὑπομενεῖ ζημίαν, καὶ τὸ τῆς ἀλαζονείας, καὶ τοῦ τύφου ἐκκλίνειν δόξῃ ἔγκλη-

μα;

μα. ἅπαντες οἱ Ἐπίσκοποι εἶπον, ἀρέσκει καὶ αὕτη ἡ διατύπωσις.

Ὅσιος Ἐπίσκοπος εἶπεν· καὶ τοῦτο πᾶσιν ἀρεσάτω, ἵνα ἤτοι Διάκονος ἤτοι Πρεσβύτερος ἢ καί τις τῶν κληρικῶν ἀκοινώνητος γενήται, καὶ πρὸς ἕτερον Ἐπίσκοπον τὸν εἰδότα αὐτὸν καταφύγοι, γινώσκοντα ἀποκεκινῆσθαι αὐτὸν τῆς κοινωνίας παρὰ τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου, μὴ χρῆναι τὸν Ἐπισκόπῳ καὶ ἀδελφῷ αὐτοῦ ὕβριν ποιῆσαι, παρέχειν αὐτῷ κοινωνίαν· εἰ δὲ τολμήσοι τοῦτο ποιῆσαι, γινωσκέτω συνελθόντων Ἐπισκόπων ἀπολογίᾳ ἑαυτὸν ὑπόδικον καθεσταῦναι. ἅπαντες οἱ Ἐπίσκοποι εἶπον· αὕτη ἡ κρίσις καὶ τὴν εἰρήνην πάντοτε διαφυλάξει, καὶ διατηρήσει τὸν πάντων ὁμόνοιαν. ιγ'.

Ὅσιος Ἐπίσκοπος εἶπεν· τὸ δὲ πάντοτε με νῦν ἀποσιωπῆσαι οὐκ ὀφείλω· εἴτις Ἐπίσκοπος ὀξύχολος ἀρέσκοιτο, ὅπερ οὐκ ὀφείλει ἐν τοιούτῳ ἀνδρὶ πολιτεύεσθαι, καὶ παχέως αὐτιπρὸ Πρεσβυτέρου ἢ Διακόνου κινηθεὶς ἐμβαλεῖν Ἐκκλησίας τινὰ ἐθελήσοι· προνοητέον ἐστὶν μὴ ἀθρόον τὸν τοιοῦτον καταγινέσθαι καὶ τῆς κοινωνίας ἀποσερῆσθαι· Πάντες εἰρήκασιν· Ὁ ἐμβαλλόμενος ἐχέτω ἐξουσίαν ἐπὶ τὸν Ἐπίσκοπον τῆς μητροπόλεως τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας καταφυγεῖν. εἰ δὲ ὁ τῆς μητροπόλεως ἄπεστιν, ἐπὶ τὸν πλησιόχωρον καταφέρειν καὶ ἀξιοῦν, ἵνα μετὰ ἀκριβείας αὐτῷ ἐξετάζηται τὸ πρᾶγμα· ὁ χρὴ γὰρ μὴ ιδ'.

Η ὑπέ-

ὑπέχειν τὰς ἀκοὰς τοῖς ἀξιοῦσιν· κἀκεῖνος δὲ ὁ Ἐπίσκοπος ὁ δικαίως ἢ ἀδίκως ἐμβαλὼν τὸν τοιοῦτον, γενναίως φέρειν ὀφείλει, ἵνα ἡ ἐξέτασις τοῦ πράγματος γένηται· καὶ εἰ κυρωθῇ αὐτοῦ ἡ ἀπόφασις, ἢ διορθώσεως τύχῃ. περὶ δὲ ἐπιμελῶς καὶ μετὰ πίστεως ἅπασα ἐξετασθῇ ὁ μὴ ἔχων τοῦ κοινωνίαν πρὸ τῆς διαγνώσεως τοῦ πράγματος, ἑαυτῷ οὐκ ὀφείλει ἐκδικεῖν τὴν κοινωνίαν, ἐὰν δὲ συνελθόντες τῆς κλημικῶν τινὲς, καθίδωσι τοῦ ὑπεροψίαν καὶ τοῦ ἀλαζονείαν αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἐ προσῆκόν ἐστιν, ὕβριν ἢ μέμψιν ἄδικον ὑπομένειν, πικροτέροις καὶ βαρυτέροις ῥήμασιν ἐπιστρέφειν τοῦτον ὀφείλουσιν, ἵνα τῷ τὰ πρέποντα κελεύοντι ὑπηρετῶνται καὶ ὑπακούωσιν. ὡς περ γὰρ ὁ Ἐπίσκοπος τοῖς ὑπηρέταις εἰλικρινῆ ὀφείλει τοῦ ἀγάπην καὶ τοῦ διάθεσιν παρέχειν, τὸν αὐτὸν ζῆλον οἱ ὑποτεταγμένοι ἀεὶ δηλα τοῖς Ἐπισκόποις τὰ τῆς ὑπηρεσίας ἐκπελεῖν ὀφείλουσιν.

ιέ. Ὅσιος Ἐπίσκοπος εἶπεν· καὶ τοῦτο δὲ πάντες ὁρίσωμεν, ἵνα εἴτις Ἐπίσκοπος ἐξ ἑτέρας παροικίας βληθῇ, ἀλλότριον ὑπηρέτην χωρὶς τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου, εἴς τινα βαθμὸν καταστῆσαι, ἄκυρος καὶ ἀβέβαιος ἡ κατάστασις ἡ τοιαύτη νομίζοιτο· εἴτινες δὲ ἡμῶν, ἐὰν τοῦτο ἑαυτοῖς ἐπιζέψειαν παρὰ τῶν ἀδελφῶν καὶ Συνεπισκόπων, καὶ ὑπομιμνήσκεσθαι καὶ διορθοῦσθαι ὀφείλουσιν· ἅπαντες εἰρήνασι καὶ ἕστω ὁ ὅρος σήμερον ἀσάλευτος.

ιε. Ἀέτιος Ἐπίσκοπος εἶπεν· οὐκ ἀγνοεῖτε ὁποία καὶ πηλίκη τυγχάνει ἡ τῆς Θεσσαλονικέων μητρόπολις· πολλάκις τοιγαροῦν εἰς αὐτὴν ἀπὸ ἑτέρων ἐπαρχιῶν Πρεσβύτεροι καὶ Διάκονοι παραγίνωνται, καὶ οὐκ ἀρκέμενοι βραχείᾳ διαγωγῇ χρόνου, σκοπεύσασι καὶ ἅπαντα τὸν χρόνον αὐθόδι ποιοῦντες διατελοῦσιν, ἢ μόλις μετὰ πλεῖστον χρόνον εἰς τὰς ἑαυτῶν ἐπαυλέας Ἐκκλησίας ἀναγκάζονται. περὶ τούτων οὖν ὁρισέσθω.

ιζ. Ὅσιος Ἐπίσκοπος εἶπεν· ὅτι οἱ ὅροι, οἱ καὶ ἐπὶ τῆς Ἐπισκόπων ὁρισμένοι, φυλαττέσθωσαν καὶ ἐπὶ τούτων τῆς προσώπων.

ιή. Ὅσιος Ἐπίσκοπος εἶπεν· ὑποβάλλοντες καὶ τοῦτο ἀδελφοῖ ἡμῶν Ὀλυμπίῳ καὶ τούτῳ ἤρεσεν, ἵνα εἴτις Ἐπίσκοπος βίαν ὑπομένας ἀδίκως ἐμβληθῇ, ἢ διὰ τοῦ ἐπισήμου, ἢ διὰ τοῦ ὁμολογίαν τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἢ διὰ τοῦ τῆς ἀληθείας ἐκδικίαν· καὶ φεύγων τὸν κίνδυνον, ἀθῷος καὶ καθωσιωμένος ὤν, εἰς ἑτέραν ἔλθοι πόλιν, μὴ κωλυέσθω ἐκεῖ ἐπὶ τοσοῦτον διάγειν, ἕως ἂν ἐπανέλθῃ, ἢ τῆς ὕβρεως τῆς γεγενημένης αὐτῷ ἀπαλλαγὴν δίρεσθαι δυνηθῇ· σκληρὸν γὰρ καὶ βαρύτατον, ἐλασίαν ἄδικον ὑπομεμνηκέναι μὴ ὑποδέχεσθαι ὑφ' ἡμῶν. πλείστη γὰρ καλοκἀγαθία καὶ φιλοφρόνησει ὀφείλει παραδέχεσθαι ὁ τοιοῦτος. πάντες εἰρήνασιν· ἤρεσεν καὶ τοῦτο.

ιθ. Γαυδεντίος Ἐπίσκοπος εἶπεν· οἶδας ἀδελφὲ Ἀέτιε, ὡς τὸ τοιοῦτον πάντοτε καταστασθέντος Ἐπισκό-

πε, ἡ εἰρὴν λοιπὸν ἀβράβδτε, ἵνα μή τινα λείψανα διχονοίας περὶ τῆς Ε'κκλησιαστικῶν ἐπανορθώσεως· ἔδοξε καὶ τοῖς παρὰ Μυσαίοις καταδεδεμένοις καὶ τοῖς παρὰ Εὐτυχιανῷ, ἐπειδὴ αὐτῶν ἀδεμία αἰτία ἀφείσκοιτο, πάντας συνδεχθῆναι.

κ'. Ὅσιος Ε'πίσκοπος εἶπε· τῆς ἐμῆς μετριότητος ἡ ἀπόφασίς ἐστιν αὕτη· ἐπειδὴ ἥσυχοι καὶ συνομονητικοὶ ὀφείλομεν εἶναι, καὶ διὰ παντὸς τὸν πρὸς πάντας ἔχειν οἶκτον· ἅπας τις εἰς κλῆρον Ε'κκλησιαστικὸν προαχθεὶς ὑπό τινων ἀδελφῶν ἡμῶν, ἐὰν μὴ βούλοιτο ἐπανέρχεσθαι εἰς ἃς κατωνομάσθησαν Ε'κκλησίας, οὐ λοιπὸν μὴ συνδέχεσθαι· Εὐτυχιανὸν δὲ μήτε Ε'πισκόπου ἑαυτῷ διεκδικεῖν ὄνομα· ἀλλ' ὁ δὲ Μυσαῖον, ὡς Ε'πίσκοπον νομίζεσθαι. οἱ δὲ λαϊκῶν κοινωνίαν ἀπαιτοῦσιν, μὴ χρῆναι αὐτοὺς ἀρνεῖσθαι· πάντες εἶπον· ἀρέσκει.

κά. Γαυδεντίος Ε'πίσκοπος εἶπεν· ταῦτα σωφρονικῶς καὶ ἀκολούθως ὁρισθέντα καὶ πρεπόντως τῇ ἐπιτιμίᾳ ὑμῶν τῆς ἱερέων, καὶ Θεῷ ἀρέσαντα καὶ ἀνθρώποις τῇ δυνάμει καὶ τῷ ἰσχύι ἑαυτῶν καταχεῖν ἃ δωρήσονται· ἐὰν μὴ καὶ φόβος ταῖς ἐξενεχθείσαις ὑποφάσεσιν ἀκολουθήσει. ἴσμεν γὰρ καὶ αὐτοί, πλειονάκις διὰ τὴν ὀλίγων ἀναχωρίαν τὸ θεῖον καὶ σεβασμιώτατον ὄνομα τῆς ἱερωσύνης εἰς καταγνωσιν ἐληλυθέναι· οἱ πίνυν τὰ παρὰ πᾶσι δόξαντα πλημμύσοι, ἀποδέχων τύφω μᾶλλον καὶ ἀλαζονείᾳ ἢ τῷ Θεῷ ἀρέ-

σαι, ἕτερόν τι διαπράξασθαι· ἤδη γινωσκέτω ἐγκλήματι ὑπολογίας ἑαυτὸν ὑπόδικον καθίσασθαι, καὶ τὸν τιμὸν καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς Ε'πισκοπῆς ἀποβάλλειν· ἅπαντες ἀπεκρίναντο· πρέπει καὶ ἀρέσκει ἡμῖν ἡ τοιαύτη γνώμη· καὶ ταῦτο δὲ ἐκεῖθεν μᾶλλον γνώριμον γενήσεται καὶ πληρωθήσεται, ἐὰν ἕκαστος ἡμῶν τῆς εἰ ταῖς παρόδοις ἤτοι καναλίῳ καθεζομένων Ε'πισκόπων θεασάμενος Ε'πίσκοπον ἐπιζητοίη τὴν αἰτίαν τῆς παρόδου, καὶ διὰ τὴν πορείαν ποιῆται· καὶ ἐὰν μὲν εὕρῃ αὐτὸν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἀπιόντα, ἐπιζητήσει τὰς αἱρέσεις τὰς ἐπαίρω προκειμένας· καὶ ἂν κεκλημένος ἀφικνῆται ἀπιόντι αὐτῷ μηδὲν ἐμπόδιον γίγνοιτο· εἰ δὲ ἐπιδείξεως χάριν, καθὼς εἴρηται τῇ ὑμετέρᾳ ἀγάπῃ, ἢ διά τινων ἀξιώσεως ἀποδάζοι ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, μήτε τοῖς γράμμασιν αὐτῆς ὑπογράφειν, μήτε κοινωνεῖν τῷ τοιούτῳ· ἅπαντες εἶπαν· ὁρίζεται καὶ ταῦτο.

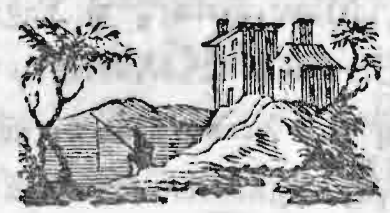

ΚΑΝΌΝΕΣ ΤΩ̃Ν ἘΝ ΚΑΡΘΑΓΈΝΝΗ, ΣΥΝΕΛΘΌΝΤΩΝ.

Διακοσίῳ Δέκα ϗ Ἐπτὰ Ἀγίῳ ϗ Μακαρίῳ Πατέρῳ.

ΜΕτὰ τὼ ὑπατείαν τ̃ῆς ὲνδοξοτάτων βασιλέων Ὀνωρίε τὸ δωδέκατον, ϗ Θεοδοσίε τὸ ὄγδοον, τ̃ῆς Αὐγούστων, τ̃ῇ πρὸ Ὀκτὼ Καλανδῶν Ἰανίων, ὲν Καρχηδόνι ὲις τὸ σήμερον τ̃ῆς Ἐκκλησίας Φαύστε συνελθόντων. Αὐρηλίε τ̃ῷ Πάπα, ἅμα Βαλεντίνῳ τ̃ῆς πρώτης καθέδρας τ̃ῆς Νουμιδικ̃ῆς χώρας, Φαυστίνῳ ἀπὸ Πικέως τ̃ῆς Ποτεντινῆς Ἐκκλησίας τ̃ῆς Ἰταλ̃ῶν χώρας τοποτηρητ̃ῇ τ̃ῆς Ἐκκλησίας Ῥώμης· ἀλλὰ ϗ διαφόροις τοποτηρηταῖς τ̃ῆς Ἀφρικανῶν ἐπαρχιῶν, τ̃ῷ τέ̃ῳ, τ̃ῆς δύο Νουμιδ̃ῶν, τ̃ῆς Βυζακιν̃ῆς, Μαυριτανίας, ϗ Σιτιανῆς, ϗ Τριπόλεως· ϗ Βικεντίῳ Κολουσιτάνῳ Φερεντινατιανῷ Νεαπολίτῃ. ϗ τοῖς λοιποῖς Ἐπισκόποις τ̃ῆς Ἀνθυπατιανῆς χώρας διακόσιοι δεκαεπτά· ὁ μὲν ἀλλὰ ϗ Φιλίππῳ ϗ Ἀσέλλῳ τοῖς Πρεσβυτέροις τοποτηρηταῖς τ̃ῆς Ἐκκλησίας Ῥώμης· ταῦτα ἅπερ ϗ αὐτ̃ῖς ἤρεσεν, παρεσώπων τ̃ῆς Διανοίων.

ΑΥ̓ΡΉΛΙΟΣ Ἐπίσκοπος ἐίπεν. μετὰ τὼ ὁρι-

σθεῖσαν ἡμέραν τ̃ῆς Συνόδε, ὡς μεμνησθε ἀδελφοὶ μακαριώτατοι, πολλὰ ζητήσαμεν ὲν τ̃ῷ καθεσθῆναι ἡμᾶς τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν, τοὺς νυν̃ ὲις τὼ παρεσαν Συνοδον τοποτηρητὰς Συνελθόντας, ἃ τοῖς πεπραγμένοις, ἀνάγκη ἐστὶν ὲντεθῆναι· διὸ τ̃ῷ δεσπότῃ ἡμῶν περὶ τ̃ῆς συνελθόντεως τ̃ῆ τοσούτῃ ἀθροίσματος ὑπολέλειπται, χάριτας ἀναπέμψαι· ἵνα τ̃ῇ μὲν, τὰ ἴσα τ̃ῆς ὲν Νικαίᾳ Συνόδε, ἃ νυν̃ ἔχομεν ϗ ἀπὸ τ̃ῆς Πατέρων κατέσησαν· τ̃ῷ δὲ, καθ̀ ἅπερ ὲνταῦθα ἀπὸ τ̃ῆς προηγησαμένων ἡμᾶς τὼ αὐτὼ Συνόδον βεβαιωσάντων, καὶ τὰ κ̃ῆ τὸν αὐτὸν τύπον ἀνὰ πάντας τοὺς τ̃ῆς κλησικ̃ῶν βαθμοὺς ἀπὸ τ̃ῆ ἄκρε ἕως τ̃ῆ ἐχάτε σωτηριωδ̃ῶς ταχθεῖσα, ὲις μέσον προσενεχθ̃ῶσιν. ἈΠὈ πάσης τ̃ῆς Συνόδε ὲλέχθη, προσενεχθ̃ῶσιν.

ΔΑΝΙῊΛ ΝΟΤΆΡΙΟΣ ἈΝΕΓΝΩ.

Τ̃ῆς ὲν Νικαίᾳ Συνόδε ἡ ὁμολογία τ̃ῆς πίστεως, ἥτοι τὰ ὁρισθέντα ὅπως ἔχει.

ΚΑἸ ὲν τ̃ῷ λέγειν, Φαυστῖνος Ἐπίσκοπος Πικέως, τ̃ῆ λαθ̃ῆ τ̃ῆ Ποτεντίνε τ̃ῆς Ἰταλ̃ῶν χώρας τοποτηρητὴς τ̃ῆς Ῥωμαίων Ἐκκλησίας ἐίπεν.

ἘΠΕΤΡΆΠΗ ἡμῖν ἀπὸ τ̃ῆς Ἀποστολικ̃ῆς καθέδρας, τίνα ὲγγράφως ζαπταϊσία, ὡς αὐτ̃ῶν μεμνήμεθα ὲν τοῖς ἀνωτέρω πεπραγμένοις, τ̃ῆ τέ̃ῳ

περὶ τῆς τῶν Νικαίᾳ Κανόνων, ἵνα φυλαχθῶσι καὶ ὁ ὁρισμὸς αὐτῶν καὶ ἡ συνήθεια· ἐπειδήτινα τάξει καὶ Κανόνι πραττῶνται, τινὰ συνηθείᾳ ἐτυπώθη· περὶ πάντων τοίνυν τῶν πρώτοις, ἐὰν ἀρέσκῃ τῇ μακαριότητι ὑμῶν, συζητήσωμεν, καὶ μετὰ ταῦτα, τὰ λοιπὰ πεπραγμένα, καὶ τὰρχθέντα τὰπατώμενα βεβαιωθῶσιν, ἵνα καὶ πρὸς τῷ Ἀποστολικῷ καθέδραν αὐτιγράφοις ὑμετέροις ἐμφανίσαι δυνηθῆτε, καὶ τῷ αὐτῷ προσκυνητῷ Πάπᾳ δηλώσητε, ὡς ἐπιμελῶς ἀνεμνήθημεν· εἰ καὶ ὅτι τὰ Κεφάλαια τῆς πράξεων ἤδη τοῖς πεπραγμένοις ἐνεβλήθησαν· περὶ πάντων τοίνυν, ὡς προεῖπον, τί ἀρέσκει τῇ ὑμετέρᾳ μακαριότητι, πράξαι ὀφείλομεν. ἐλθέτω τοιγαροῦν εἰς μέσον τὸ κομμονιτώριον, ἵνα δυνηθῆτε γνῶναι, τί τὸ αὐτῷ περιέχεται· ὅπως πρὸς ἕκαστα ἀπόκρισις δοθῇ.

ΑΤΡΗΛΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΕΙΠΕΝ.

Προκομισθῆ τὸ κομμονιτώριον, ὅπερ οἱ ἀδελφοὶ καὶ συλλειτουργοὶ ἡμῶν τοῖς πεπραγμένοις σύναγχος, ἐφάνησαν καὶ τὰ λοιπὰ ἀκολούθως, πάντα πεπραγμένα τὰ πρακτέα.

ΔΑΝΙΗΛ Νοτάριος ἀνέγνω κομμονιτώριον.

ΤΩΙ ΑΔΕΛΦΩΙ Φαυστίνῳ, καὶ τοῖς τέκνοις Φιλίππῳ καὶ Ἀστερίῳ τοῖς Πρεσβυτέροις, Ζώσιμος Ἐπίσκοπος.

ΤΑ καταπισθέντα ἡμῖν πράγματα ὑπ' ἀνθρώπων· ὑμεῖς ὅπως ὡς ἵνα ἡ ἡμετέρα ἐκεῖσε, μᾶλλον δὲ ἡ ἡμετέρα ἐκεῖσε σὺν ὑμῖν παρουσία ἐστὶ, πάντα ἐκτελέσατε· μάλιστα καὶ τοῦτο ἡμῶν ἔχοντες τὸ σύνταλμα καὶ τὰ ῥήματα τῆς Κανόνων, ἅτινα πρὸς πλείονα βεβαίωσιν τῷ παρόντι κομμονιτωρίῳ συνετάξαμεν· ὅπως γὰρ εἶπον, ὦ ἀδελφοὶ, οἱ τῆς σὺν Νικαίᾳ Συνόδου, ὅτε περὶ τῆς τῶν Ἐπισκόπων ἐκκλήτου ἐψηφίζοντο· ,, ἤρεσεν δὲ, ὥστε ἐὰν Ἐπίσκοπος κατηγορηθῇ, καὶ κρίνωσιν οἱ συνελθόντες Ἐπίσκοποι τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐπαρχίας, καὶ τοῦ βαθμοῦ αὐτοῦ καθελῶσιν αὐτὸν, καὶ δόξῃ ἐκκαλεῖσθαι καὶ καταφυγεῖν πρὸς τὸν μακαριώτατον Ἐπίσκοπον Ῥώμης· καὶ αὐτὸς θελήσῃ ἀκροᾶσθαι τῶν, καὶ τὸ τοιοῦτον δίκαιον νομίσῃ, ὥστε ἀνανεωθῆναι τὴν ἐξέτασιν. γράψαι καταξιώσει πρὸς τοὺς τῇ ὁμορούσῃ ἐπαρχίᾳ Ἐπισκόπους· ἵνα αὐτοὶ ἐπιμελῶς πάντα συζητήσωσι, καὶ κατὰ τὸ ἀληθὲς περαιώσωσι. διὸ ἐάν τις ἀξιοῖ τὸ πρᾶγμα αὐτοῦ πάλιν ἀνανεωθῆναι, καὶ οἰκείᾳ δέησει κινήσοι τὸν Ἐπίσκοπον Ῥώμης, ἵνα ἐκ τοῦ πλευροῦ αὐτοῦ Πρεσβύτερον ἀποστείλῃ, σὺν τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ εἶναι, ὅπερ βέλεται, καὶ ὅπερ ὑπολαμβάνει. καὶ ἐὰν ψηφίσηται ὀφείλειν ἐμφθῆναί τινας, ὥστε παρόντας αὐτοὺς μετὰ τῆς Ἐπισκόπων εἶναι, (*) ἔχοντες τὴν αὐθεντείαν τοῦ ἀποστείλαντος αὐτοὺς σὺν τῇ κρίσει αὐτοῦ εἶναι. ἐὰν δὲ καὶ νο-

(*) Ἔχοντας.

μίσῃ ἀρκεῖν τὰς Ἐπισκόπους, ἵνα πέρας τῷ πράγματι ἐπιθῶσι, ποιήσει τὸ τῇ σωτηρίᾳ αὐτῶν βελῇ παεισάμενον."

ΚΑΙ ἀναγνωσθέντων, Ἀλύπιος Ἐπίσκοπος τῆς θεαγενέων Ἐκκλησίας τοποτηρητὴς τῆς Νουμιδικῆς ἐπαρχίας, εἶπεν.

ΠΕΡΙ τούτου ἤδη καὶ τοῖς αὐτοῖς γράμμασι τῆς Συνόδου ἡμῶν ἀντεγράψαμεν. καὶ τοῦτο ὑμᾶς φυλάξειν ὁμολογοῦμεν, τὸ ὁρισθὲν ὑπὸ τῆς ἁγίας Νικαίας Συνόδου. ὅμως ἔτι ἐμὲ κινεῖ, ὅτι ἐν τῷ ἐπισκήπτειν ἡμᾶς τοῖς γραικικοῖς ἴσως ταύτης τῆς ἁγίας Νικαίας Συνόδου ταῦτα ἐκεῖ εὑρήκασιν οἶδα ποίῳ λόγῳ εὑρομεν· ὅθεν αἰτοῦμεν τὴν τιμιότητα τὴν σὴν ἀγιώτατε Πάπα Αὐρήλιε, ἐπειδὴ τὰ αὐθεντικὰ τῆς ἁγίας Νικαίας Συνόδου ἐν Κωνσταντινουπόλει λέγεται εἶναι, τινὰς μετὰ γραμμάτων τῆς ἡμετέρας ἁγιωσύνης πέμψαι καταξιώσατε· καὶ μὴ μόνον πρὸς αὐτὸν τὸν ἁγιώτατον ἀδελφὸν ἡμῶν τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἐπίσκοπον, ἀλλὰ καὶ τὸν τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας τοὺς προσκυνητὰς ἱερεῖς· οἵτινες τῇ αὐτῇ Συνόδου ἡμῖν μετὰ ὑπομνηματισμοῦ τῆς οἰκείων γραμμάτων ὑποφήνωσιν, ὥστε πᾶσαν μετὰ ταῦτα ἀμφισβήτησιν ἀφαιρεθῆναι. ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς ἔτος, ὡς ὁ ἀδελφὸς Φαυστῖνος ἤγαγεν, εὑράμεν ταῦτα· ὅμως ἡμᾶς πρὸς ὀλίγον φυλάξαντας, ὡς προεῖπεν, ἕως ἂν τὰ ὑπὲρ τούτου ἴσα ἔλθωσιν ὁμολογοῦμεν· ὀφείλομεν δὲ

αἰτῆ-

σαι γράμμασιν ἡμετέροις καὶ τὸν σεβασμιώτατον τῆς Ἐκκλησίας Ῥώμης Ἐπίσκοπον Βονιφάτιον, ἵνα καὶ αὐτὸς ὁμοίως καταξιώσῃ πρὸς τὰς μνημονευθείσας Ἐκκλησίας τινάς, ὀφείλοντας τὰ αὐτὰ ἴσα καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ γραφέντα ἀγαγεῖν. ἵνα δὲ τῆς μνημονευθείσης ὑπὸ Νικαίας Συνόδου, ἅπερ ἔχομεν ἴσα τοῖς πεπραγμένοις τούτοις συζεύξωμεν.

ΦΑΥΣΤΙΝΟΣ Ἐπίσκοπος τοποτηρητὴς τοῦ Ῥώμης εἶπεν.

ΟΥ̓ΔἘ ἡ ὑμετέρα ἁγιωσύνη πρόκειμα ποιεῖ τῇ Ἐκκλησίᾳ Ῥώμης, εἴτε περὶ τούτου τοῦ κεφαλαίου, εἴτε περὶ ἄλλων· ἐπειδὴ ἠξίωσεν ὁ ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς ἡμῶν Ἀλύπιος ἀμφιβόλους εἶναι τοὺς Κανόνας. ἀλλὰ ταῦτα πρὸς τὸν ἁγιώτατον καὶ μακαριώτατον Πάπαν ἡμῶν γράψαι καταξιώσατε, ἵνα καὶ ὅτως ὁλοκλήρους τοὺς Κανόνας συζητῶν μετὰ τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης, περὶ παντὸς τοῦ ὁρισθέντος τρανταΐσῃ. ἁρκεῖ γὰρ, ἵνα καθὼς ἡ ὑμετέρα ἁγιωσύνη παρ' ἑαυτῇ (*) ζανταΐζῃ, ὅτω καὶ αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν συζητήσῃ· μήπως φιλονεικία μεταξὺ τῆς Ἐκκλησιῶν τις ἀναφυῇ· ἀλλὰ μᾶλλον ἀδελφικῇ ἀγάπῃ, βεβλάσθαι αὐτιγράφοντος αὐτοῦ, τί ὀφείλει κρειττόνως φυλαχθῆναι.

ΑΥ̓ΡἨΛΙΟΣ Ἐ̓ΠἸΣΚΟΠΟΣ ΕἸΠΕΝ.

ΕΚΤΟΣ ὧν προτεθείκαμεν τοῖς πεπραγ-

(*) Τρανταΐζει.

μένοις,

μένοις, ἀνάγκη ἐσὶ τῇ γράμμασι τῆς ἡμετέρας βραχύτητος τῷ ἁγιωτάτῳ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ ἡμῶν Βονιφατίῳ, πάντα ὅσα ψηλαφῶμεν εἰς πλήρες ἐμφανίσαι· ἐὰν τοίνυν πᾶσιν ἀρέσκει ἡ ἡμετέρα ἐπακολούθησις, μάθωμεν σύμπαντι πάντων.

ΣΥΜΠΑΣΑ ἡ Συνοδος εἶπεν. ἀρέσκει.

Ναυᾶτος Ἐπίσκοπος τοποτηρητὴς Μαυριτανίας Σιτιφενσίας εἶπεν.

ΜΕΜΝΗΜΕΘΑ νῦν τοῦτο τὸ κομμονιτώριον περὶ Πρεσβυτέρων, ἔτι μίαν καὶ Διακόνων περιέχειν, πῶς ὀφείλουσιν ἀπὸ τῆς ἰδίων Ἐπισκόπων ἢ ἐκ τῆς ὁμορούντων ἀκούεσθαι, ὅπερ σὺν τῇ Νικαέων Συνόδῳ ὑμᾶς ἀνέγνωμεν· διὸ καὶ αὐτὸ κελεύσει ἡ ὑμετέρα ἁγιωσύνη ἀναγνωσθῆναι.

ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΕΙΠΕΝ.

Ἀναγνωσθῇ ἐπὶ τόπου καὶ τοῦτο τὸ ζητούμενον.

ΔΑΝΙΗΛ ΝΟΤΑΡΙΟΣ ΑΝΕΓΝΩ.

ΠΕΡΙ ἐγκλήτων δὲ κληρικῶν, καὶ τέσι, καὶ ἄπορος τόπος τῆς Συνόδου βεβαία ἐσὶν ἀπόκρισις. περὶ ἧς τι μέλλεται πράττειν, ἡγησάμεθα ὀφείλειν ἐναγῆναι, ἐπειδὴ ὅπω λέλεκται.

ΟΣΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΕΙΠΕΝ.

ΤΟ ἔτι κινῆμε, σιωπῆσαι δὲν ὀφείλω· ἐάν τις τυχὸν Ἐπίσκοπος ὀργίλος, ὅπερ δὲν ὀφείλει, ταχέως ἢ καὶ βραχέως κινηθεὶς κατὰ Πρεσβυτέρου ἢ Διακόνου ἰδίου, ἀφορίσαι τὸν τῆς ἰδίας θελήσει Ἐκκλησίας· προνοητέον ἐσὶν, ἵνα μὴ αἰτίως καταγνωσθῇ, ἢ ἀπολέσῃ τὴν κοινωνίαν· ἐχέτω ἐξουσίαν ὁ ἐμβληθεὶς προσελθεῖν τοῖς ὁμόροις, ὥστε ἀκουσθῆναι τὴν αἰτίαν αὐτοῦ, καὶ ἐπιμελέσερον ψηλαφηθῆναι. δὲν ὀφείλει γὰρ αὐτῷ παρακαλοῦντι ὑπακοὴ ἀρνηθῆναι. καὶ ἐκεῖνος δὲ ὁ Ἐπίσκοπος, ὁ εἴτε δικαίως εἴτε ἀδίκως ἐμβαλὼν αὐτὸν ἀνεξικάκως δέξηται, ὅπως τὸ πρᾶγμα σκοπηθῇ, καὶ ἢ κυρωθῇ, ἢ διορθωθῇ ἡ ψῆφος αὐτοῦ καὶ τὰ λοιπά.

ΚΑΙ πάντων ἀναγνωσθέντων, Αὐγουσῖνος Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας Ἱππώνης τῆς Νουμιδικῆς χώρας εἶπεν.

ΚΑΙ πάντα ἡμᾶς φυλάξοντας ὁμολογοῦμεν, σωζομένης τῆς ἐπιμελεσέρας ζητήσεως τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου.

ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΕΙΠΕΝ.

Ἐὰν ἔτι μίαν καὶ πάντα ἀρέσκει τῇ ὑπερσέσει τῆς πάντων ὑμῶν ἀγάπης βεβαιώσατε.

ΣΤΜΠΑΣΑ ὁ Σιώδος εἶπεν· Παῦτα τὰ ἐν τῇ Νικαέων Συνόδῳ ὁρισθέντα πᾶσιν ἡμῖν ἀρέσκουσιν.

ΓΟΥΚΟΥΝΔΟΣ Ἐπίσκοπος τῆς Σοφενήνης Ἐκκλησίας τοποτηρητὴς τῆς Βυζακηνῆς χώρας εἶπεν· τὸ ὁρισθὲν ὑπὸ τῆς ἁγ Νικαίας Συνόδου παραξαπῖναι ὑπό τινος ὀδαμῶς δύναται.

ΦΑΥΣΤΙΝΟΣ Ἐπίσκοπος τοποτηρητὴς τῆς Ἐκκλησίας Ῥώμης εἶπεν. Ἀκμὴ καὶ τὴν ἐπαγγελίαν τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης, τοῦτο μὲν, τοῦ Ἁγίου Ἀλυπίου. τοῦτο δὲ, καὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν Γενεσίου· τινὰ ἀκυροῦσθαι πιστεύω, τινὰ βεβαιοῦσθαι. ὅπερ οὐκ ὀφείλει ἀμφίβολον εἶναι, ἐχομένων ἀεὶ αὐτῶν Κανόνων· τοιγαροῦν ὡς ἀρέσκει καὶ ἡμῖν καὶ ὑμῖν, πρὸς τὸν ἁγιώτατον καὶ σεβασμιώτατον Ἐπίσκοπον τῆς Ἐκκλησίας Ῥώμης, ἀναγαγεῖν ἡ ὑμετέρα ἁγιωσύνη καταξιώσει· ἵνα καὶ αὐτὸς, ὅπερ καὶ ὁ ἁγιώτατος Αὐγουστῖνος ὁρίσαι καταξίωσεν, σκέψασθαι δυνηθῇ ἑκάτερον. καὶ γὰρ τοῦτο παραχωρητέον, τοῦτ' ἔστι περὶ τῶν ἐγκλήτων τοῦ κατωτέρου βαθμοῦ, ἐὰν ἀκμὴν εἰς ἀμφιβολόν ἐστιν· καὶ περὶ τούτου τοῦ κεφαλαίου δίκαιόν ἐστι τὸν Ἐπίσκοπον τοῦ μακαρίου Θρόνου ὀφείλειν τυπῶσαι, εἰ μέντοι ἀποδέχεσθαι τοῦτο οἱ τοῖς κανόσιν ὁρίζειν δύναται.

ΑΥΡΗΛΙΟΣ Ἐπίσκοπος εἶπεν· τὰ ἔκπαλαι τῇ ἡμετέρᾳ ἀγάπῃ παρ' ἡμῶν ἐμφανισθέντα ἴσα καὶ ὁρισθέντων τῆς ἁγ Νικαίας Συνόδου, νῦν καταδέξα-

σθαι·

σθαι· ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκ τῆς ἡμετέρων καθηγητῶν, καὶ τὸν τῆς αὐτῆς Συνόδου τύπον σωτηριωδῶς. ἔτι μὴν καὶ τὰ νῦν παρ' ἡμῶν ταχθέντα ἀναγνωσθῆναι καὶ τοῖς πεπραγμένοις ἐνβληθῆναι.

ΣΤΜΠΑΣΑ ὁ Σινόδος εἶπεν· τὰ ἴσα τῆς πίστεως καὶ τὰς ὅρους τῆς ἁγ Νικαίας Συνόδου (*) τὴν πάλαι πρὸς ἡμᾶς διὰ Κεκιλιανοῦ τοῦ προηγησαμένου τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης προσενεχθέντας· ἔτι μὴν καὶ ἅπερ τούτοις ἑπόμενα τὰ μέρη σὺν ταῦτα κατέστησαν, καὶ νῦν δὲ κοινῇ συζητήσαι παρ' ἡμῶν ὠφείλησαν τούτοις τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς πεπραγμένοις ἐμβληθέντα μένουσι δηλονότι καθὼς προλέλεκται πρὸς τὰς σεβασμίους Ἐπισκόπους τῆς Ἐκκλησιῶν Ἀντιοχείας, Ἀλεξανδρείας, καὶ Κωνσταντινουπόλεως, γράψαι καταξιώσης τῆς ὑμετέρας μακαριότητος, ἵνα τὰ ἀληθέστατα ἴσα τῆς ἁγ Νικαίας Συνόδου μετ' ὑπομνηματισμοῦ οἰκείων γραμμάτων ὑποδείλωσιν, ὅπως φανερωθείσης τῆς ἀληθείας, τὰ κεφάλαια ταῦτα, ἅπερ σὺν τῷ κομμονιτωρίῳ ὁ ἀδελφὸς καὶ Συνεπίσκοπος ἡμῶν Φαυστῖνος, καὶ οἱ συμπρεσβύτεροι Φίλιππος καὶ Ἄσελλος μετ' ἐαυτῶν ἤγαγον, ἢ ἐκεῖνα δείσκομενα ἀφ' ἡμῶν κυρωθῶσιν· ἢ ἐὰν μὴ δίρεθῶσιν, συνηγμένης ἔτι τῆς Συνόδου περὶ τούτων ἐξῆς συζητήσωμεν.

ΔΑΝΙΗΛ Νουμέριος ἀνέγνω τῆς σὺν Νικαίᾳ Συνόδου τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως καὶ τὰς ὅρους αὐ-

(*) Τὰς.

τῆς,

τῆς, καὶ τῇ ἁγίᾳ Ἄφρων Συνόδῳ. Ἡ ὁμολογία τῆς πίστεως τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου.

ΠΙΣΤΕΥΟΜΕΝ εἰς ἕνα Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων ποιητήν· καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν γεννηθέντα ἐκ τοῦ Πατέρος μονογενῆ, τοῦτ' ἔστιν, ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Πατέρος, Θεὸν ἐκ Θεοῦ, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ· γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί. δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο, τά τε ἐν οὐρανῷ, τά τε ἐν τῇ γῇ· τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα καὶ σαρκωθέντα καὶ ἐνανθρωπίσαντα· παθόντα, καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανούς, καὶ καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρός, καὶ πάλιν ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα Ἅγιον. τοὺς δὲ λέγοντας, ὅτι ἦν ὅτε οὐκ ἦν, καὶ πρὸ τοῦ γεννηθῆναι, οὐκ ἦν, καὶ ὅτι ἐξ οὐκ ὄντων ἐγένετο, ἢ ἐξ ἄλλης οὐσίας λέγοντας ἀλλοιωτὸν ἢ τρεπτὸν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ. τούτους ἀναθεματίζει ἡ καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία.

ΟΜΟΙΩΣ δὲ καὶ οἱ ὅροι τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου ἐν ὀκτὼ Κεφαλαίοις ἀνεγνώσθησαν· ἔπειτα τὰ ἐν ταῖς Συνόδοις τῆς Ἀφρικῆς νομοθετηθέντα τοῖς παροῦσι πεπραγμένοις ἐντιθέμενα γινώσκονται.

ά. ΩΣΤΕ τὰ ἐν τῇ Νικαέων Συνόδῳ ὁρισθέντα, παντὶ τρόπῳ παραφυλαχθήσεται.

ΑΤΡΗ-

ΑΤΡΗΛΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΕΙΠΕΝ.

ΤΑΥΤΑ ὅτως παρ' ἡμῖν ἔχονται τὰ ἴσα τοῖς ὁρισθέντων, ἅπερ τότε οἱ Πατέρες ἡμῶν ἐν τῇ ἐν Νικαίᾳ Συνόδῳ (*) μεθ' ἑαυτῶν καταγαγόν, ἧς τὸν τύπον φυλάττοντα τὰ ἑπόμενα καὶ ὁρισθέντα παρ' ἡμῶν βεβαιωθέντα φυλαχθῶσιν.

ΠΕΡΙ κηρυκτέας τῆς Ἁγίας Τεκάδος. σύμπασα ἡ Συνόδος εἶπεν. Θέλοντος τοῦ Θεοῦ ἡ σὺ ὁμολογία, ἡ Ἐκκλησιαστικὴ πίστις, ἡ δι' ἡμῶν παραδιδομένη ἐν πάσῃ τῇ ἐνδόξῳ συνελεύσει, πρωτοτύπως ὁμολογητέα ἐστίν. ἔπειτα ἡ Ἐκκλησιαστικὴ τάξις μετὰ συναινέσεως ἑνὸς καὶ ὁμοῦ πάντων φυλακτέα ἐστίν. (*) πρὸς βεβαιωτέας δὲ πάσης τῆς ἀδελφῶν καὶ Συνεπισκόπων ἡμῶν τῆς ἔναγχος χειροτονηθέντων διανοίας, ταῦτα δεῖ προσθῆναι, ἃ παρὰ τῆς Πατέρων βεβαίᾳ ἐκτυπώσει παρελάβομεν· ὥς τε τῆς Τεκάδος, τοῦ τε Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὴν ἑνότητα, τὴν μοναρχίαν ἔχειν διαφορὰν γινωσκομένην, ἣν ταῖς ἡμετέραις διανοίαις ἐγκαθιερωθεῖσαν κατέχομεν. καὶ καθὼς ἐμάθομεν, οὕτω τοῖς λαοῖς τοῦ Θεοῦ διδάξομεν.

ΟΜΟΙΩΣ ἀπὸ πάντων τῆς Ἐπισκόπων τῶν ἔναγχος προχειρισθέντων ἐλέχθη φανερῶς· Οὕτω δε-

(*) Μεθ' ἑαυτῶν. (*) Προ βεβαιωτέας.

χόμεθα. ὅπω κατέχομεν· ὅπω διδάσκομεν, τῇ πίςει τῇ Εὐαγγελικῇ ἅμα τῇ ὑμετέρᾳ διδασκαλίᾳ ἑπόμενοι.

γ'. ΠΕΡἸ ἐγκρατείας· Αὐρήλιος Ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐν τῇ προλαβούσῃ Σωόδῳ ὡς περὶ ῥυθμοῦ ἐγκρατείας καὶ ἁγνείας ἐζητεῖτο, ἤρεσεν ὥς τε τὸς ζεῖς βαθμοὺς πάντας τὸς σωδέσμῳ τινὶ τῆς ἁγνείας διὰ τῆς καθιερωσώης συμπεπλεγμένους (φημὶ δὴ Ἐπισκόπους, Πρεσβυτέρους καὶ Διακόνους) ὡς πρέπει ὁσίοις Ἐπισκόποις καὶ Ἱερεῦσι Θεοῦ καὶ Λᾳ̈ΐταις καὶ ὑπουργοῦσι θείοις καθιερώμασιν, ἐγκρατεῖς εἶναι ἐν πᾶσιν· ὅπως δωνηθῶσιν, ὃ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἁπλῶς αἰτῆσιν, ἐπιτυχεῖν· ἵνα καὶ τὸ διὰ τῆς Ἀποςόλων παραδοθὲν, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἀρχαιότητος κρατηθὲν, καὶ ἡμεῖς ὁμοίως φυλάξωμεν.

δ'. ΠΕΡἸ διαφόρων τάξεων ὀφειλόντων ἀπέχεσθαι γυναικῶν. Φαυςῖνος Ἐπίσκοπος Πικεάς τῆς Ποεντικῆς χώρας, τοποτηρητὴς τῆς Ἐκκλησίας Ῥ̓ώμης εἶπεν. ἀρέσκει ἵνα Ἐπίσκοπος καὶ Πρεσβύτερος καὶ Διάκονος καὶ πάντες οἱ τὰ ἱερὰ ψηλαφῶντες τῆς σωφροσώης φύλακες γυναικῶν ἀπέχωνται.

ἈΠὈ πάντων τῆς Ἐπισκόπων ἐλέχθη· ἀρέσκει, ὥς τε πάντας σωφροσώλω τηρεῖν τὸς τῷ θυσιαςηρίῳ προσεδρεύοντας, ἤτοι διακονοῦντας.

ε'. ΠΕΡἸ ἀπληςείας. Αὐρήλιος Ἐπίσκοπος εἶπεν· τιμὴ τῆς ἀπληςείας ἐπιθυμίαν, ἵνα πάντως

τῆς

Καρθαγένης ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΩΝ. 131

τῆς κακῶν μητέρα εἶναι ὑδεὶς ἀμφιβάλλει, δέον ἐπέχειν· ἵνα μή τις τοῖς ἀλλοζίοις ὅροις καταχέηται, μὴ δὲ, ἵνα διὰ κέρδος τὸς τῆς Πατέρων ὅρους τις ὑπερβαίνῃ· μὴ δὲ, ἵνα παντίως τινὶ κληεικῷ ἐξὸν ᾖ ἀπὸ οἱασδήποτε πράγματος τόκον λαβεῖν· καὶ τὰ μὲν νεωςὶ αὐξηχθέντα ἁμαρτήματα ὄντα, καὶ καθόλου λανθάνοντα σκοπούμενα παρ' ἡμῶν τυπωθήσονται· περὶ δὲ ὧν φανερώτατα ἡ θεία γραφὴ ἐθέσπισεν, ὑ δεῖ ψηφίζεσθαι, ἀλλὰ μᾶλλον ἕπεσθαι. ἀκολούθως γὰρ τὸ τὰ λαϊκοῖς ἐπιλήψιμον, πολλῷ μᾶλλον τὰ κληεικοῖς ὀφείλει καταδικάζεσθαι.

ΣΤΎΜΠΑΣΑ ἡ Σωόδος εἶπεν· ὑδεὶς καὶ τῆς Προφητῶν, ὑ δεὶς καὶ τῶν Εὐαγγελίων, χωρὶς κινδύνου ἐποίησεν.

ς'. ὨΣΤΕ χείσμα ἀπὸ Πρεσβυτέρων μὴ γίνεσθαι. Φορτυνάτος Ἐπίσκοπος εἶπεν· τὰ ταῖς προλαβούσαις σωόδοις μεμνήμεθα ὀφειλόμενα, ὥς τε χείσμα ἢ καταλλαγὴ μετανοούντων ἢ κορῶν καθιέρωσιν ἀπὸ Πρεσβυτέρων μὴ γίνεσθαι. ἐὰν δέ τις ἀναφυῇ τοῦτο πράττων, τί δεῖ περὶ τούτου ὀρίσαι;

ΑΥ̓ΡΉΛΙΟΣ Ἐπίσκοπος εἶπεν. τὸ ὑμέτερον ἀξίωμα ἤκουσεν, τὸ αὐξηχθὲν παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ καὶ συλλειτουργοῦ ἡμῶν Φορτυνάτου· τί πρὸς ταῦτα λέγετε;

ἈΠὈ πάντων τῆς Ἐπισκόπων ἐλέχθη· χρίσματος ποίησις, καὶ κορῶν καθιέρωσις, ἀπὸ Πρεσβυτέρων μὴ γενέσθω· μήτε δὲ καταλλάξαι τινὰ εἰς δη-

μοσίαν λειτουργίαν Πρεσβυτέρῳ ἔξεῖναι· τοῦτο πᾶσιν ἀρέσκει.

ζ'. ΠΕΡΙ' τῆς τῷ ἐν κινδύνῳ καθεσώτων καταλλαγῆς. Αὐρήλιος Ε'πίσκοπος εἶπεν. ἐάν τις ἐν κινδύνῳ καθεσὼς αἰτήσῃ ἑαυτὸν καταλλαγῆναι τοῖς ἱεροῖς Θυσιαστηρίοις τοῦ Ε'πισκόπου ἀπόντος, ὀφείλει εἰκότως ὁ Πρεσβύτερος ἐρωτῆσαι τὸν Ε'πίσκοπον, εἴ ὅπως τὸν ἐν κινδύνῳ καταλλάξαι εἰ τῷ ἐκείνου παραγγελίαν, τοῦτο δὲ τὸ πρᾶγμα ὀφείλομεν σωτηριώδει βουλῇ κυρῶσαι.

Α'ΠΟ' πάντων τῶν Ε'πισκόπων ἐλέχθη, ἀρκεῖ ὅπερ ἡ ὑμετέρα ἁγιωσύνη, ἀναγκαίως ἡμᾶς ὠφελῆσαι κατηξίωσεν.

ή. ΠΕΡΙ' τῶν τοὺς πατέρας αἰτιωμένων, καὶ ὡς τε μηδενὶ δεδεβλημένων ἔξεῖναι Ε'πισκόπῳ κατηγορεῖν. Νουάδιος Ε'πίσκοπος Μαζουλιτάνος εἶπεν· εἰσὶ πολλοὶ ὑπ' ἀγαθῆς ἀναγκοφῆς, οἵτινες ἡγοῦνται τοὺς Πατέρας καὶ Ε'πισκόπους, ὡς ἔτυχεν ὀφείλειν ἐπάγεσθαι. τοὺς τοιούτους δεῖ προσδέχεσθαι, ἢ μή; Αὐρήλιος Ε'πίσκοπος εἶπεν. ἀρέσκει τοῦτο τῇ ἀγάπῃ ὑμῶν, τοὺς εἴς τινα μίσει ἐμπεπλεγμένους, κατὰ Πατέρων φωνὴν κατηγορίας (*) ἀποτίθεσθαι. Ε'Κ πάντων τῶν Ε'πισκόπων ἐλέχθη· ἐὰν δεδέβληται ὁ τοιοῦτος, μὴ προσδεχθῆ.

θ'. ΠΕΡΙ' τῶν κατ' ἀξίαν τῶν οἰκείων ἀποπεμά-

(*) Μὴ ἀποτίθεσθαι.

των,

των, ἐν τῇ Ε'κκλησιαστικῇ συλλόγῳ ἐκβαλλομένων. Αὐγουστῖνος Ε'πίσκοπος τοποτηρητὴς τῆς Νουμιδικῆς χώρας εἶπεν. τοῦτο ὀφείλει καταξιώσατε, ὥστε τοὺς ἀξίως τῶν οἰκείων ἐγκλημάτων ἀπὸ τῆς Ε'κκλησίας διωχθέντας, ἐάν τις Ε'πίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος δέξηται εἰς κοινωνίαν· καὶ αὐτὸς ἔτι μοὶ τῷ ἴσῳ ἐγκλήματι ὑπόδικος φανῇ ἅμα τοῖς τοῦ οἰκείου Ε'πισκόπου, τῷ Κανονικῷ ψήφου ἀποφύγοιεν. Α'ΠΟ' πάντων τῶν Ε'πισκόπων ἐλέχθη. πᾶσιν ἀρέσκει.

ΠΕΡΙ' Πρεσβυτέρων τῶν ἀπὸ τῶν οἰκείων καταγινωσκομένων Ε'πισκόπων, Αὐρήλιος Ε'πίσκοπος τοποτηρητὴς τῆς Νουμιδικῆς χώρας εἶπεν. ι'.

ΟΥ'Κ ἐκεῖνο δεῖ παρεῖσαι, ἵνα ἐάν τις τυχὸν Πρεσβύτερος ἀπὸ τοῦ ἰδίου Ε'πισκόπου καταγνωσθεὶς, φυσιότητί τινι καὶ ὑπερηφανίᾳ ἐπαρθεὶς, ἡγήσεται ὀφείλειν κεχωρισμένως ἄγια τῷ Θεῷ προσφέρειν, ἢ ἄλλο ἀνορθὸν θυσιαστήριον οἰηθείη κατὰ τῆς Ε'κκλησιαστικῆς πίστεως καὶ καταστάσεως· ὁ τοιοῦτος ἀτιμώρητος μὴ ἐξέλθῃ.

ΒΑΛΕΝΤΙ'ΝΟΣ Ε'πίσκοπος τῆς πρώτης καθέδρας τῆς Νουμιδικῆς χώρας εἶπεν· ἀναγκαίως τῇ Ε'κκλησιαστικῇ πίστει καὶ τάξει, σύμφωνόν ἐστι παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν Α'λυπίου προσεχθέντα· λοιπόν τί δοκεῖ τῇ ὑμετέρᾳ ἀγάπῃ εἴπατε.

Η' Σωσθὸς εἶπεν ἐάν τις Πρεσβύτερος κατὰ τοῦ ἰδίου Ε'πισκόπου φυσιωθεὶς χίσμα ποιήσῃ, ἀνάθεμα ἔστω. ια'.

ΑΠΟ πάντων τῶν Ἐπισκόπων ἐλέχθη. ἐάν τις Πρεσβύτερος ἐν τῇ διαγωγῇ αὐτῆς καταγνωσθῇ, ὀφείλει ὁ τοιοῦτος τοῖς γειτνιῶσιν Ἐπισκόποις προαγγεῖλαι· ἵνα αὐτοῖ τῆς πράγματος ἀκριβάσωνται· καὶ δι' αὐτῶν τῷ ἰδίῳ Ἐπισκόπῳ καταλλαγῇ· τοῦτο δὲ ἐὰν μὴ ποιήσῃ, ἀλλ', ὅπερ ἀπεῖπεν, ὑπεροψίᾳ φυσιούμενος ἐκ τῆς τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου κοινωνίας ἑαυτὸν χωρίσῃ, καὶ παρὰ μίαν μετά τινων χίσμα ποιῶν, ἁγίασμα τῷ Θεῷ προσενέγκῃ· ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα λογισθήτω, καὶ τὸν ἴδιον τόπον ἀπολεσάτω· σκοπουμένου, μήποτε καὶ τοῦ Ἐπισκόπου μέμψιν ἔχοι δικαίαν.

ιβ'. ΕΑΝ τις Ἐπίσκοπος χωρὶς καιροῦ Συνόδου ἐγκλήματι περιβληθῇ· ὁ τοιοῦτος ἀκουσθῇ ἀπὸ δώδεκα Ἐπισκόπων.

ΦΙΛΙΞ Ἐπίσκοπος εἶπεν· ἀναφερέτω καὶ τὰ ὁρισθέντα ἐκ τῶν παλαιῶν Συνόδων· ἵνα ἐάν τις Ἐπίσκοπος, ὅπερ ἀπεῖπεν, ἐγκλήματι περιπέσῃ, καὶ γένηται πολλὴ ἀνάγκη τοῦ μὴ δύνασθαι πολλοὺς συνελθεῖν διὰ τὸ μὴ δύνασθαι αὐτὸν ἐν τῷ ἐγκλήματι, ἀπὸ δώδεκα Ἐπισκόπων ἀκουσθῇ· καὶ ὁ Πρεσβύτερος, ἀπὸ ἓξ Ἐπισκόπων καὶ τοῦ ἰδίου. καὶ ὁ Διάκονος, ἀπὸ ξ΄ιῶν.

ιγ'. ΠΕΡΙ τοῦ, μὴ δεῖναι Ἐπίσκοπον, εἰ μὴ ἀπὸ πολλῶν, χειροτονεῖσθαι, εἰ δὲ ἀνάγκη γένηται, καὶ ἀπὸ ξ΄ιῶν ὁ Ἐπίσκοπος χειροτονεῖσθαι.

ΑΤΤΡΗΛΙΟΣ Ἐπίσκοπος εἶπεν· τί προσ-

τὰ λέ-

γει ἡ ὑμῶν ἁγιωσύνη; ΑΠΟ πάντων τῶν Ἐπισκόπων ἐλέχθη· ὀφείλει παρ' ἡμῶν τὰ ὁρισθέντα ἐκ τοῦ πρὸ ἡμῶν, φυλαχθῆναι· ὧν τινῶν ὡς ἔτυχεν ἀβύλως, οἱ πρωτεύοντες τῆς οἱασδήποτε ἐπαρχίας ὑπερορῶσιν ἀμελεῖν· πολλοὶ δὲ Ἐπίσκοποι σωαχθέντες, Ἐπίσκοπον χειροτονήσουσιν. εἰ δὲ ἀνάγκη γένηται, ξ΄ὲς Ἐπίσκοποι εἰς οἱῳδήποτε αὐτόπῳ ὦσι τοῦ τῆς πρωτεύοντος παραγγέλματι χειροτονήσουσι τὸν Ἐπίσκοπον. καὶ ἐάν τις εἴτινι ἀντιωθῇ τῇ ἰδίᾳ ὁμολογίᾳ ἢ τῇ ὑπογραφῇ αὐτὸς ἑαυτὸν ἀποξερήσῃ τῆς τιμῆς.

ΩΣΤΕ ἀπὸ Τριπόλεως ἕνα Ἐπίσκοπον εἰς τοποτηρησίαν ἐλθεῖν. καὶ ὥστε τὸν Πρεσβύτερον ἐκεῖσε ἀπὸ πέντε ἀκούεσθαι Ἐπισκόπων. Ὁμοίως ἤρεσεν ἀπὸ Τριπόλεως διὰ τὴν τῆς χώρας σύνδεσιν, ἕνα Ἐπίσκοπον εἰς τοποτηρησίαν ἐλθεῖν, καὶ ἵνα ὁ Πρεσβύτερος ἐκεῖσε, ἀπὸ πέντε ἀκούηται Ἐπισκόπων· καὶ ὁ Διάκονος ἀπὸ ξ΄ιῶν, ὡς αὐτοτέρῳ εἴρηται· τοῦ ἰδίου αὐτοῦ δῆλον, ὅτι Ἐπισκόπου προκαθημένου. ιδ'.

ΠΕΡΙ διαφόρων τάξεων τῇ Ἐκκλησίᾳ διαβάσεων· ὥστε, ἐάν τις εἰς ἐγκληματικὸν πρᾶγμα περιπέσῃ, καὶ παραιτήσηται τὸ Ἐκκλησιαστικὸν δικαστήριον, ὀφείλειν τὸν τοιοῦτον κινδυνεύειν, καὶ ὥστε τὰ τέκνα τῶν Ἱερέων κοσμικοῖς θεωρίοις μὴ προσιέναι. ιε'.

Ὁμοίως ἤρεσεν, ἵνα (*) ὅστις δήποτε τῶν Ἐπισκόπων ἢ Πρεσβυτέρων ἢ Διακόνων ἢ κληρικῶν, πράγ-

(*) Ὅστις.

ματος αὐτῷ ἐγκληματικῷ ἢ πολιτικῷ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κρυμένῳ ἐὰν παραιτήμενος τὸ Ἐκκλησιαστικὸν δικαστήριον, δημοσίοις θελήσῃ καταρθῶαι δικαστηρίοις· καὶ ὑπὲρ αὐτῷ ἡ ψῆφος ἐκφωνηθῇ, ὅμως τὸν ἴδιον τόπον ἀπολέσῃ· καὶ τοῦτο μὲν ἐπὶ τῷ ἐγκληματικῷ· ἐπὶ δὲ πολιτικῷ, ἀπολέσῃ τὸ εἰς ὃ ἐνίκησεν, ἐὰν τὸν ἴδιον τόπον θελήσῃ κατέχειν· καὶ τοῦτό γε μοὶ ἤρεσεν ὥστε ἐὰν ἀπό οἱωνδήποτε δικαστῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἐπὶ ἄλλους δικαστὰς Ἐκκλησιαστικὰς ἔχοντας μείζονα τὴν αὐθεντείαν ἔκκλητος γένηται, μηδὲν βλάπτειν πῶς ὢν ἡ ψῆφος λύεται· ἐὰν ἐλεγχθῶαι μὴ δυνηθῶσιν, ἢ κατ' ἔχθραν ἢ κατ' προσπάθειαν δεδικακέναι, ἤ τινι χάριτι ὠφελῆσαι· ἐὰν δὲ κατ' συναίρεσιν τῶν μερῶν ἐπιλεγέντες ὧσι δικασταὶ, εἰ καὶ ὀλιγώτεροι ἔσωνται τῶν ἐναντίων, μὴ ἐξεῖναι ἐκκαλεῖσθαι. καὶ ὥστε τὰ τέκνα τῶν Ἱερέων, θεάρεια κοσμικὰ μὴ ἐκτελῶν μὴ δὲ θεωρεῖν. τοῦτο δὲ πᾶσι τοῖς χειροτονοῖς ἀεὶ κεκήρυκται, ὥστε ὅπου βλασφημίαι εἰσὶ, μὴ προσιέναι.

ις'. ΩΣΤΕ μηδένα Ἐπίσκοπον ἢ Πρεσβύτερον ἢ Διάκονον, ἔκλημψίν τινα λαμβάνειν· καὶ ὥστε τὰς ἀναγνώσας γαμετὰς λαμβάνειν. καὶ ἵνα οἱ κληρικοὶ γυναικῶν ἀπέχωνται. καὶ ποίῳ δεῖ καιρῷ ἢ αὐτὰς, ἢ τὰς παρθένας καθιερῶσθαι.

ΟΜΟΙΩΣ ἤρεσεν ἵνα Ἐπίσκοποι καὶ Πρεσβύτεροι καὶ Διάκονοι, ἔκλητοι μὴ γίνωνται, ἢ προ-

προκυράτορες, μὴ δὲ ἔκτινος αἰσχρᾶ ἢ ἀτίμου πράγματος ζοφῷ ποιέζωνται. ὀφείλουσι γὰρ ἀποβλέπειν εἰς τὸ γεγραμμένον· ἁδὲ κρατυνόμενος τῷ Θεῷ, ἐμπλέκειν ἑαυτὸν πράγμασι κοσμικοῖς· ἤρεσεν, ὥς τε τὰς ἀναγνώσας εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἥβης ἐρχομένας, ἀναγκάζεσθαι, ἢ συμβίας ἀγαγέσθαι, ἢ ἐγκράτειαν ὁμολογεῖν.

ΟΜΟΙΩΣ ἤρεσεν, ἵνα κληρικὸς, ἐὰν χρήματα δῶ τῷ χρήσει, τὰ χρήματα λάβῃ· ἐὰν εἶδος, ὅσον δέδωκε λάβῃ. καὶ ἵνα πρὸς τῆς εἰκοσιπέντε ἑαυτῶν, μήτε Διάκονοι χειροτονῶνται· ἀλλὰ οἱ ἀναγνῶσαι, τὸν δῆμον μὴ προσκωμῶσι.

ΩΣΤΕ ἐπάρχιαν διὰ τὸ μακροδαπὲς πρωτοκονζα ἔχειν ἴδιον. ἤρεσεν, ἵνα ἡ Μαυριτανία Σιτιφένσις, ὡς ἤπεσεν, τὸν πρωτοκονζα τῆς Νουμιδικῆς χώρας, ἧς τινος ἐκ τῆς Σινόδου κεχώρισται, ἴδιον ἔχῃ πρωτοκονζα συναναίρεσιν πάντων τῆς πρωτοκόντων τῆς Ἀφρικανῶν ἐπαρχιῶν, καὶ πάντων Ἐπισκόπων, διὰ τὸ μακροδαπὲς, ἔχειν ἐπεξάπτη.

ΕΑΝτις κληρικὸς χειροτονῆται, ὀφείλει συνομνύσθαι τὰς ὅρους φυλάττειν· καὶ ἵνα τοῖς σώμασι τῆς ἀποθανόντων διάθεσις μὴ δίδωται μηδὲ βάπτισμα· καὶ ἵνα καθ' ἕκαστον εἰσαῦθις εἰς πάσας τὰς ἐπαρχίας πρὸς Σινόδου οἱ μητροπολίται ἔρχωνται.

ΟΜΟΙΩΣ ἤρεσεν, ὥστε χειροτονηθέντα Ἐπίσκοπον ἢ κληρικὸν, πρότερον ἀπὸ τῆς χειροτονίας

αὐτὰς τὰ δεδογμένα ταῖς Συνόδοις ἐν ταῖς ἀκοαῖς αὐτῶν ἐντίθεσθαι· ἵνα μὴ ποιοῦντες καὶ τῶν ὅρων τῆς Συνόδου μεταμεληθῶσιν.

ιέ. ΟΜΟΙΩΣ ἤρεσεν, ἵνα τοῖς σώμασι καὶ τῆς τελευτώντων εὐχαριστία μὴ δοθῇ. γέγραπται γάρ, λάβετε, φάγετε. τὰ δὲ καὶ νεκρῶν σώματα, οὐδὲ λαβεῖν δύναται, οὐ δὲ φαγεῖν. καὶ, ἵνα μή τις ἤδη τελευτῶντας βαπτισθῆναι ποιήσῃ ἡ καὶ Πρεσβυτέρων ἄγνοια.

ιά. Διὸ βεβαιότερόν ἐστιν ἐν ταύτῃ τῇ Ἁγίᾳ Συνόδῳ, ὥστε καὶ τὸν ἐν Νικαίᾳ ὁρον διὰ τὰς Ἐκκλησιαστικὰς αἰτίας, αἵτινες πολλάκις πρὸς ὄλεθρον τῶν λαῶν παλαιοῦνται, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν Σύνοδον συγκαλεῖσθαι, πρὸς ἣν πάντες οἱ τῶν ἐπαρχιῶν τὰς πρώτας καθέδρας ἐπέχοντες ἐκ τῶν οἰκείων Συνόδων, δύο ἢ καὶ ὅσους ἐπιλέξονται Ἐπισκόπους τοποτηρητὰς ἀποστέλλωσιν· ἵνα ἐν τῇ συναχθείσῃ συνελθόντες, πλήρης εἶναι δυνηθῇ ἡ αὐθεντεία.

ιβ. ΩΣΤΕ Ἐπισκόπου κατηγορουμένου, πρὸς τὸν πρωτεύοντα τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας τὸ πρᾶγμα ἀνενεχθῆναι.

ΑΥΡΗΛΙΟΣ Ἐπίσκοπος εἶπεν, ἐάν τις τῶν Ἐπισκόπων κατηγορῆται, παρὰ τοῖς τῆς αὐτῆς χώρας πρωτεύουσιν ὁ κατήγορος ἀναγάγῃ τὸ πρᾶγμα. καὶ μὴ δὲ ἀπὸ τῆς κοινωνίας κωλυθῇ ὁ κατηγορούμενος· εἰ μὴ δ' αὖ πρὸς ἀπολογίαν ἐν τῷ δικαστηρίῳ τῶν ἐπιλεγέντων δικάζειν, γράμμασι προκληθείς, τῇ ὡρι-

μένῃ

μένῃ ἡμέρᾳ ἑτοίμως ἀπαντήσοι, ἢ τέσσιν, ἐντὸς προθεσμίας μέχρις ἀφ' ἧς ἡμέρας φανεῖη τὰ γράμματα δεξάμενος· ἐὰν δὲ ἀληθεῖς τινὰς καὶ ἀναγκαίας αἰτίας ἀποδείξῃ τὰς αὐτὸν κωλυσάσας ἀπαντῆσαι πρὸς ἀπολογίαν τῆς κατ' αὐτὸν προτεθέντων, ἐντὸς ἑτέρου μέχρις ἀπεραίαν ἐχέτω ἐξέτασιν· μετὰ δὲ τὸν δεύτερον μέχρι μὴ κοινωνήσῃ, ἕως ἂν καθαρὸς ἀποδειχθείη. εἰ δὲ πρὸς σύμπασαν τὴν ἐπαρχίαν Σύνοδον ἀπαντῆσαι μὴ βουληθείη, ἵνα καὶ ἐκεῖ τὸ πρᾶγμα αὐτῶν περαιωθῇ, αὐτὸς καθ' ἑαυτοῦ τῆς καταδίκης τὸν ψῆφον ἐκφωνήσαι κελεύσεται. ἐν δὲ τῷ καιρῷ ᾧ ἂν κοινωνεῖ, μὴ δὲ ἐν τῇ ἰδίᾳ Ἐκκλησίᾳ, μὴ δὲ ἐν παροικίᾳ κοινωνήσῃ· ὁ δὲ τοῦ κατήγορος, ἐὰν μηδαμοῦ ἀπολειφθείη ἐν αἷς ἡμέραις γυμνάζεται τὰ τοῦ πράγματος, μηδαμῶς κωλυθῇ ἀπὸ τῆς κοινωνίας· ἐὰν δέ ποτε ἐκκλίνῃ ἑαυτὸν ὑποσύρας, ἀποκαθισαμένου τῇ κοινωνίᾳ τοῦ Ἐπισκόπου, αὐτὸς ἀπὸ τῆς κοινωνίας ἐκβληθῇ ὁ κατήγορος· ἕτως μέντοι, ὡς μὴ καὶ τὸν ἐγχείρειαν αὐτῷ ἀφαιρεῖσθαι τῆς κατηγορίας τοῦ πράγματος, ἐὰν δυνηθῇ ἀποδεῖξαι καὶ τὴν προθεσμίαν, οὐχὶ μὴ τεθελκέναι, ἀλλὰ μὴ δεδυνῆσθαι ἀπαντῆσαι· ἐκεῖνο δῆλον ὅτι, ὡς ἐν τῷ κινεῖσθαι τὰ τοῦ πράγματος ἐν τῷ τῶν Ἐπισκόπων δικαστηρίῳ· ἐὰν δ' ἐμβέβληται τὸ πρόσωπον τοῦ κατηγόρου, μὴ προσδεχθῇ εἰς κατηγορίαν· εἰ μηδ' αὖ ὑπὲρ ἰδίου πράγματος, μή μέντοι περὶ Ἐκκλησιαστικοῦ, θελήσῃ ἐπιβαλέσθαι.

ΠΕ-

κγ'. ΠΕΡΙ Πρεσβυτέρων καὶ κληρικῶν κατηγορημένων. Ε'ὰν δὲ Πρεσβύτεροι ἢ Διάκονοι κατηγορηθῶσιν, προσζυγνυμένῃ τῷ νομίμῳ ἀριθμῷ τῶν ἐκ τῆς πλησιαζούσης τοποθεσίας αἱρετικῶν Ε'πισκόπων, ὑφ' οἱ κατηγορούμενοι αἰτήσονται. τῷ τέτε, ἐπ' ὀνόματι τῷ Πρεσβυτέρῳ ἕξ, καὶ τῷ Διακόνῳ ζιῶν· σωὼ πάντοις αὐτὸς ὁ ἴδιος τῶν κατηγορημένων Ε'πίσκοπος τὰς αἰτίας αὐτῶν ἐξετάσει· τῷ αὐτῷ τῶν ἡμερῶν καὶ (*) ὑπὲρ θέσεων καὶ ἐξετάσεων καὶ προσώπων μεταξὺ τῶν κατηγορούντων καὶ κατηγορημένων τόπῳ φυλαττομένῳ. τῶν δὲ λοιπῶν κληρικῶν τὰς αἰτίας, καὶ μόνος ὁ ἐντόπιος Ε'πίσκοπος διαγνῶ καὶ περατώσει.

κδ'. ΩΣΤΕ τὰ τέκνα τῶν κληρικῶν ἐν σωοικεσίῳ μὴ σωαπτεσθαι αἱρετικοῖς.

ΟΜΟΙΟΣ ἤρεσεν, ὥστε τέκνα τῶν κληρικῶν ἐθνικοῖς ἢ αἱρετικοῖς γαμικῶς μὴ σωάπτεσθαι.

κε'. ΩΣΤΕ τὸς Ε'πισκόπους καὶ τὸς κληρικὸς μηδένα σωάγειν τοῖς μὴ ὀρθοδόξοις χειρισανοῖς, εἰ μὴ συγγενεῖς ἔτι μὴ ὦσιν.

ΜΗΔΕΝ διὰ δωρεᾶς τῶν οἰκείων πραγμάτων, ὡς εἴρηται, τὸς Ε'πισκόπους ἢ κληρικὸς τόποις συνεισάγειν.

κς'. ΩΣΤΕ τὸς Ε'πισκόπους πέραν θαλάσσης μὴ διοδημεῖν.

ΟΜΟΙΟΣ Ε'πίσκοποι πέραν θαλάσσης μὴ

(*) Υ'περθέσεων.

διο-

διοδημεῖτωσαν· εἰ μὴ μετὰ ψηφίσματος τῆς πρώτης καθέδρας τῇ ἰδίᾳ ἑκάστης χώρας Ε'πισκόπῳ· τῷ τέτσιν, εἰμὴ ἀπ' αὐτῷ τῷ πρωτόντος κατεξαίρετον λάβῃ, τίνι, ἥτις λέγεται διολυτική, τετυπωμένῃ ἤτοι παράθεσιν.

κζ'. ΩΣΤΕ ἐκτὸς τῶν καθολικῶν γραφῶν, μηδὲν ἐν τῇ Ε'κκλησίᾳ ἀναγινώσκεσθαι.

ΟΜΟΙΩΣ, ἵνα ἐκτὸς τῶν Κανονικῶν γραφῶν, μηδὲν ἐν τῇ Ε'κκλησίᾳ ἀναγινώσκηται, ἐπ' ὀνόματι θείων γραφῶν· εἰσὶ δὲ αἱ Κανονικαὶ γραφαί, τῷ τέσιν, γένεσις, ἔξοδος, λευϊτικόν, ἀριθμοί, δευτερονόμιον, Ι'ησῦς ὁ τῷ Ναυῆ, κριταί, τῶν βασιλειῶν τέσσαρες, τῶν παραλειπομένων βίβλοι δύο, Ι'ὼβ, ψαλτήριον, Σωλομῶντος βίβλοι δ'. τῶν προφητῶν βίβλοι δώδεκα, Η'σαΐας, Ι'ερεμίας, Ι'εζεκιὴλ, Δανιὴλ, Τωβίας, Ι'ουδὶθ, Ε'σθήρ. Ε''σδρα βίβλοι δύο. Τῆς νέας διαθήκης, Εὐαγγέλια τέσαρα, πράξεων Α'ποστόλων βίβλος μία. Ε'πιστολαὶ Παύλα, δεκατέσαρες, Πέτρα Α'ποστόλα δύο, Ι'ωάννα Α'ποστόλα τρεῖς, Ι'ακώβα Α'ποστόλα μία, Ι'ούδα Α'ποστόλου μία, ἀποκάλυψις Ι'ωάννα βίβλος μία· πάτῳ δὲ τῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ ἡμῶν Βονιφατίῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις τῶν αὐτῶν μερῶν Ε'πισκόποις, πρὸς βεβαίωσιν τῷ προκειμένῃ Κανόνος γνωσθῇ, ἐπειδὴ παρὰ τῶν Πατέρων ταῦτα ἐν τῇ Ε'κκλησίᾳ ἀναγνωσθέντα παρελάβομεν.

ΠΕ-

κή. ΠΕΡΙ Ἐπισκόπων καὶ τῶν ἑπομένων τάξεων τῶν τὰ ἅγια μυστήρια ψηλαφησάντων, ὅρισεν ἀπὸ γυναικῶν ἐγκρατεύεσθαι.

ΑΤΡΗΛΙΟΣ Ἐπίσκοπος εἶπεν. Προσίθημι ἀδελφοὶ τιμιώτατοι πρὸς τούτοις, τὸ τῶν ἀναφέρεσθαι οὕνεκεν ἐγκρατείας τῆς περὶ τὰς ἰδίας γυναῖκάς τινων τῶν κληρικῶν ἥκιστα ἀναγνωσθῆναι, τὸ καὶ σὺν ὅλαις διαφόροις Συνόδοις βεβαιωθέν. ὥστε τοὺς ὑποδιακόνους τοὺς τὰ ἱερὰ μυστήρια ψηλαφῶντας, καὶ τοὺς Διακόνους καὶ Πρεσβυτέρους, ἀλλὰ καὶ Ἐπισκόπους, καὶ τοὺς ἰδίους ὅρους καὶ ἐκ τῶν συμβίων ἐγκρατεύεσθαι, ἵνα ὡς μὴ ἔχοντες ὦσιν· ὅπερ εἰ μὴ ποιήσωσιν, τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἀποπιπτέτωσαν καθήκοντος· τοὺς δὲ λοιποὺς κληρικούς, πρὸς τούτῳ μὴ ἀναγκάζεσθαι, εἰ μὴ σὺν προβεβουλίᾳ κείρᾳ.

Α'ΠΟ' πάσης ἐλέχθη τῆς Συνόδου, Ἅπερ ἡμεῖς ὑμετέρα ἁγιωσύνη δικαίως ἐρύθμισεν, ἱεροπρεπῆ ὄντα καὶ θεάρεστα βεβαιοῦμεν.

κθ'. ΩΣΤΕ μὴ ὑπότινος ὅλως ἅπτεσθαι τὰ τῆς Ἐκκλησίας πράγματα.

ΟΜΟΙΩΣ ἤρεσεν, ἵνα πρᾶγμα Ἐκκλησιαστικὸν, μηδεὶς πιπράσκῃ· ὅπερ πρᾶγμα ἐὰν προσόδους μὴ ἔχῃ, καὶ πολίτης ἐπείγει ἀνάγκη, τοῦτο ἐμφανίζεσθαι τῷ πρωτεύοντι τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, καὶ μετὰ τοῦ ὡρισμένου ἀριθμοῦ τῶν Ἐπισκόπων βουλεύεσθαι, τί δεῖ πρᾶξαι. εἰ δὲ τοσαύτη ἐπείγει ἀνάγκη

τῆς

τῆς Ἐκκλησίας, ὡς μὴ δύνασθαι πρὸ τοῦ πωλεῖν βουλεύεσθαι, καὶ τοὺς γειτνιῶντας εἰς μαρτυρίαν καλέσῃ ὁ Ἐπίσκοπος, φροντίδα ποιούμενος τοῦ δοκεῖν τῇ Συνόδῳ πάσας τὰς συμβάσας τῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ περιστάσεις. ὅπερ εἰ μὴ ποιήσῃ, ὑπεύθυνος τῷ Θεῷ καὶ τῇ Συνόδῳ φανῇ, καὶ ἀλλότριος τῆς οἰκίας τιμῆς.

Πρεσβύτεροι καὶ Διάκονοι ἐπὶ βαρυτέρῳ ἁμαρτήματι ἐλεγχθέντες, χειροθεσίαν, ὡς λαϊκοὶ, μηδαμῶς ὑποδέχονται. λ'.

ΟΜΟΙΩΣ ἐβεβαιώθη, ὡς ἐάν ποτε Πρεσβύτεροι ἢ Διάκονοι, ἐπί τινι βαρυτέρᾳ ἁμαρτίᾳ ἐλεγχθῶσι τῇ ἀναγκαίως αὐτοὺς τῆς λειτουργίας δυσκινήσῃ μὴ ἐπιτίθεσθαι αὐτοῖς χεῖρας ὡς μετανοοῦσιν, ἢ ὡς πιστοῖς λαϊκοῖς· μὴ δὲ ἐπιτρέπεσθαι αὐτοῖς, ὥστε ἀναβαπτιζομένους πρὸς τὸν τοῦ κλήρου βαθμὸν προκόπτειν.

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΙ καὶ Διάκονοι καὶ κληρικοὶ, οἱ τῷ ἰδίῳ πράγματι ἔκκλητον παρέχοντες, εἰς τὰ πέραν τῆς θαλάσσης ἐκ κοινωνίας μηδαμῶς δεχθῶσιν. λά.

ΟΜΟΙΩΣ ἤρεσεν, ἵνα οἱ Πρεσβύτεροι καὶ οἱ Διάκονοι, καὶ οἱ λοιποὶ κατώτεροι κληρικοὶ, τὰς αἰτίας ἔχωσιν αὐτίας, ἐὰν τὰ δικαστήρια μέμφωνται τῶν ἰδίων Ἐπισκόπων, οἱ γείτονες Ἐπίσκοποι αἱροῦνται αὐτῶν. καὶ μετὰ συναινέσεως τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου, τὰ μεταξὺ αὐτῶν διαθῶσιν οἱ προσκαλούμε-

νοι δι' αὐτῶν Ε'πίσκοποι. Διὸ εἰ καὶ περὶ αὐτῶν ἔκκλητον παρέχειν νομίσωσιν, μὴ ἐκκαλέσωνται εἰς τὰ πέραν τῆς θαλάσσης δικαστήρια, ἀλλὰ πρὸς τοὺς πρωτεύοντας τῆς ἰδίων ἐπαρχιῶν. ὡς καὶ περὶ τῶν Ε'πισκόπων πολλάκις ὤρισαι. οἱ δὲ πρὸς περαματικὰ δικαστήρια διεκκαλέμενοι, παρὰ δόξαν τῇ Α'φρικῇ δεχθῶσιν εἰς κοινωνίαν.

λβ'. ΕΙ" τις ἀπὸ κοινωνίας ὢν, πρὶν ἀκυθλῶσαι κοινωνῆσαι τολμήσοι, αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν τὴν καθαίρεσιν προήγαγεν.

Ο'ΜΟΙΩΣ ἤρεσεν συμπάσῃ τῇ Συνόδῳ, ἵνα ὁ διὰ ῥαθυμίαν αὐτὸν ἀπὸ κοινωνίας γενόμενος, εἴτε Ε'πίσκοπος, εἴτε οἱοσδήποτε κληρικὸς, ἐὰν ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀκοινωνησίας αὐτὸν, πρὶν ἀκυθλῶσαι, εἰς κοινωνίαν τολμήσοι, αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν τῆς καθαίρεσιν τὴν ψῆφον ἐξαλοιφάσθαι πείθῃ.

λγ'. ΠΕΡΙ' κατηγορῶντος κατηγορεμένου.

Ο'ΜΟΙΩΣ ἤρεσεν, ἵνα ὁ κατηγορέμενος ἢ ὁ κατηγορῶν ἐν τῷ τόπῳ, ὅθεν ἐστὶν ὁ κατηγορέμενος, ἐὰν φοβῆταί τινα μίαν προπετῆ πολυπληθίας, τόπον ἑαυτῷ ἐπιλέξηται ἐγγύς, ἐν ᾧ οὐκ ἔστιν αὐτῷ δυχέρεια μάρτυρας παρασχέσθαι, ἔνθα τὸ πρᾶγμα περατῶται.

λδ'. Ε'ΑΝ τινες κληρικοὶ ἐκ τῶν ἰδίων Ε'πισκόπων προβιβαζόμενοι καταφρονῶσιν, μὴ δὲ ἐκεῖ μένωσιν, ὅθεν ἀναχωρῆσαι οὐκ ἠθέλησαν.

Ο'ΜΟΙΩΣ ἤρεσεν, ἵνα οἱοιδήποτε κληρικοὶ ἢ Διάκονοι, ἐὰν μὴ πειθαρχῶσι τοῖς Ε'πισκόποις αὐτῶν βουλομένοις διά τινας ἀναγκαίας αἰτίας τῶν Ε'κκλησιῶν αὐτῶν, πρὸς μείζονας ἀναβιβάζειν τιμὰς ἐν τῇ Ε'κκλησίᾳ αὐτῶν· μὴ δὲ ἐν ἐκείνῳ τῷ βαθμῷ διακονήσωσιν, ἐξ οὗ ἀναχωρῆσαι οὐκ ἠθέλησαν.

Ε'ΑΝ τις τῶν κληρικῶν πανιχρὸς, προκόψας εἴς τινα τάξιν κτήσηται τίποτε, ἑαυτῷ τῇ ἐξουσίᾳ τῶν Ε'πισκόπων. λε.

Ο'ΜΟΙΩΣ ἤρεσεν, ἵνα Ε'πίσκοποι, Πρεσβύτεροι, Διάκονοι, ἢ καὶ οἱοιδήποτε κληρικοὶ οἱ μὴ δὲν ἔχοντες, ἐὰν προκόψαντες τῷ καιρῷ τῆς Ε'πισκοπῆς, ἢ τῆς κληρώσεως αὐτῶν ἀγροὺς ἢ οἱαδήποτε χωρία ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν ἀγοράσωσιν, ἵνα ὡς κατὰ δεσποτικῶν πραγμάτων ἔφοδον πεποιηκότες, ἐκέχωνται· εἰ μὴ ἄρα λυπὸν ὑπομηθέντες, τῇ Ε'κκλησίᾳ ταῦτα εἰσπομίσωσιν. ἐὰν δὲ εἰς αὐτοὺς κυρίως φιλοτιμία τινὸς ἢ διαδοχὴ συγγενείας περιέλθῃ, ἐξ αὐτῶν ποιήσωσιν ὃ ἔχει ἡ πρόθεσις αὐτῶν· εἰ δὲ μὴ μετὰ τὸ προθέσθαι εἰς τὸ ὀπίσω μεταξαπῶσιν, τῆς Ε'κκλησιαστικῆς τιμῆς ἀνάξιοι, ὡς ἀδόκιμοι κριθῶσιν.

Ω"ΣΤΕ Πρεσβυτέρους πρᾶγμα τῆς Ε'κκλησίας ἐν ᾗ καθιέρωνται, μὴ ποιεῖν πράσειν. μὴ ὥστε μηδὲν Ε'πισκόπῳ ἐξεῖναι πράγματι καταχρῆσθαι τῷ τῆς Ε'κκλησιαστικῆς μάτεμος. λς'.

ΟΜΟΙΩΣ ἤρεσε, ὥςε τὸς Πρεσβυτέρους παρὰ γνώμλν τῆς ἰδίων αὐτῶν Ε'πισκόπων πρᾶγμα μὴ ποιεῖσθαι τῆς Ε'κκλησίας, ἐν ᾗ καθίερωνται· ὃν τρόπον καὶ τοῖς Ε'πισκόποις ἐκ ἔξεστι ποιεῖσθαι χωρίς τῆς Ε'κκλησίας ἀγνοούσης τῆς Συνόδε, ἢ τῆς ἰδίων Πρεσβυτέρων. μὴ ὄσης τοίνυν ἀνάγκης, μὴ δὲ Ε'πισκόπῳ ἔξὸν εἶναι καταχρήσασθαι πράγματι ἐκ τῆ τίτλε τῆς Ε'κκλησιαστικῆς μάξιμος. (*) ἀναγνώσθησαν ἔτι μλν ἐν ταύτῃ τῇ Συνόδῳ διάφοροι Συνόδοι πάσης τῆς τῆς Α'φρων χώρας, ἐπιτελεσθεῖσαι ἐν τοῖς προλαβοῦσι χρόνοις Α'ρηλίε Ε'πισκόπε Καρχηδόνος. Ε'Κ τῆς συνόδε τῆς ἐν Ι'ππῶνι Ρ'εγίῳ γενομένης ἐπὶ τῆ ἐνδοξοτάτε βασιλέως Θεοδοσίε Αὐγύστε τῆ τρίτῳ, καὶ ἐπὶ Α'βενδατίε τῆ λαμπροτάτε ὑπάτε ἀγδίῳ, ἴδοις ἐπαρχείας ἐν Ι'ππῶνι Ρ'εγίῳ εἰς τὸ σύνηπον τῆς Ε'κκλησίας Πάνης. ΚΑΙ τὰ λοιπὰ πεπραγμένα ταύτης τῆς Συνόδε ἐξ ὧν ἐν ἐγράφησαν, ἐπειδὴ πάντα ἐν αὐτῇ ἐφέρετο, ἐν τοῖς ἀνωτέροις κεῖνται ἐγκείμενα.

Ε'Κ τῆς Συνόδε Καρχηδόνος, ἐν ᾗ τοποτηρηταὶ Ε'πισκόπων τῆς ἀνθυπατιανῆς πρὸς τῷ Συνόδῳ ἀποστέλλονται Α'δρυμέτε, ἐπὶ τῆς ἐνδοξοτάτων βασιλέων Α'ρκαδίε τῷ ξύτῳ, καὶ Ο'νωρίε τῷ δευτέρῳ τῆς Αὐγέσων ὑπάτων, πρὸ δεκαὲξ καλανδῶν Ι'ουλίων εἰς Καρχηδόνα.

(*) Α'νεγνώσθησαν.

Ε'ν ταύτῃ τῇ Συνόδῳ τοποτηρηταὶ ἐπελέγησαν Ε'πίσκοποι Α'νθυπατιανοὶ πρὸς τῷ Α'δρυμετινῷ Συνόδου.

Ε'Κ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΚΑΡΧΗΔΟ'ΝΟΣ, Ε'ΝΘΑ ΠΟΛΛΑ' ΩΡΙΣΘΗΣΑΝ.

πρᾶξις.

Ε'ΠΙ Καισαρίε καὶ Α'ττικῦ, τῆς λαμπροτάτων ὑπάτων, τῇ πρὸ πέντε Καλανδῶν Σεπτεμβρίων, ἐν Καρχηδόνι εἰς τὸ σήκρητον τῆς Ε'κκλησίας ρεσιτάτης, ἐν τῷ προκαθέζεσθαι Αὐρήλιον Ε'πίσκοπον, ἅμα Ε'πισκόποις, παρεσώτων Διακόνων, παρουσίων ἔτι μλν Βίκτορος τῦ γέροντος τῦ Πυρτανίτε, Τίτε τῦ μυστικοπαπᾶ, Εὐαγγέλε ἀσυνκρίτε· ὡμίλησε πρὸς τὸς Ε'πισκόπους Αὐρήλιος Ε'πίσκοπος Καρχηδόνος.

ΑΥ'ΡΗ'ΛΙΟΣ Ε'πίσκοπος εἶπεν· μετὰ τλν προειρημένων ἡμέραν τῆς Συνόδε καθημένων ἡμῶν, ὡς μέμνησθε ἀδελφοὶ μακαριώτατοι, καὶ προσδοκώντων ἐκ πασῶν τῆς ἐπαρχιῶν τῆς Α'φρικῆς τοποτηρητὰς παραγενέσθαι πρὸς τλν ἡμέραν τῆς ἡμετέρας συζητήσεως, τλν ὡς εἶπον προειρημένην, ἀλλὰ καὶ ἀναγνωσθείσης Ε'πιστολῆς τῆς ἀπὸ τῆ Βυζακίε συλλειτργῶν ἡμῶν· κἀκείνε δ' ἔτι μλν παραναγινώσκομένε τῆ ὑμετέρᾳ ἀγάπῃ, εἴ τι ἅμα ἐμοὶ σωιζήτησαν οἱ τὸν

καιρὸν ηᾗ τὴν ἡμέραν τῆς Συνόδε προλαβόντες, ἔτι μὴν ἀνεγνώθη ηᾗ ἀπὸ τῆς ἀδελφῶν Οὐηαράκ ηᾗ Οὐρβανῆ τῆς ἅμα ἡμῖν σήμερον τῆς Συνόδε μετεχόντων τοποτηρησία διυσαλῆσα τῆς Σιτιφσένης χώρας· πάλιν δὲ ηᾗ ὁ ἀδελφὸς Ρ'ιγῖνος τῆς Βεγετσελιτάνης χώρας γράμματα τῇ ἐμῇ μηξιότητι σεφφάνσεν, ἀπὸ Κεϊνκετιάνε ηᾗ Αὐρηλίε τῶν συλλειτουργῶν ἡμῶν τῶν τῆς πρώτης καθέδρας τῶν δύο Νουμιδίων· ἐν οἷς γράμμασι πᾶσι ἐπαγγέλλεσθαι μέμνηται ἅμα ἐμοὶ ἡ ὑμετέρα ἀγάπη, ὅτι ἢ αὐτοὶ παρέσεσθαι ἐλθεῖν πρὸς ταύτην τὴν Σύνοδον, ἢ ηᾗ τὸ ἔθος διυσῆλαι εἶχον τοποτηρητάς. ἐπειδὴ δὲ τὸ ὑδαμῶς γέγονε, δέομαρτύραται ἀπὸ πασῶν μήνυς τῆς Μαυρεταρίας Σιτιφσένης ἐλθόντες τοποτηρηταὶ, ἐπὶ πολὺ μὴ δύνασθαι ἐμβραδύνειν, δέομαι δὲ τὸ ἀδελφοί, ἐὰν δοκῇ τῇ ὑμετέρᾳ ἀγάπῃ, τὰ γράμματα τῶν ἀπὸ τῆς Βυζακίε ἀδελφῶν ἡμῶν, ηᾗ τὸ βρεβίον, ὅπερ τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ προσέδησαν, ἐν ταύτῃ τῇ παρακλήτῳ συνελθόσει ἀναγνωσθῶσιν, ἵνα ἐάν τινα τυχὸν δέῃ αὐτῶν εἰπεῖν τῇ ὑμετέρᾳ ἀγάπῃ, ὅσα τῇ (*) ἐπιμελείας δυνηθῶσι διορθωθῆναι, εἰς κρεῖττον μεταστυπωθῶσι· τὸ γὰρ ὁ ἀδελφὸς ηᾗ Συνεπίσκοπος ἡμῶν Μειζώνιος, ὁ τῆς πρώτης καθέδρας περιφανέστατος ἀνὴρ, ἀξίως τὸ ὄγκε ηᾗ τῆς Συνέσεως αὐτῆς γράφων πρὸς τὴν ἐμὴν Ἀπέλειαν ἔπεσεν. ἐὰν

(*) Ἐπιμελείᾳ.

ἐν ἀρέσκῃ τὰ συζητηθέντα, ἀναγνωσθῶσιν, ηᾗ ἔκαστα ἐκ τῆς ὑμετέρας καταγνοσθῶσιν ἀγάπης.

λζ. ΟΤΙ ὐδὲ ἐκ τῆς ἐν Ἵππωνι Συνόδε εἴη διορθωτέον.

ΕΠΙΓΟΝΟΣ Ἐπίσκοπος εἶπεν. Ἐν τῷ τῷ βρεβίῳ τῷ ὑποφερθέντι ἐκ τῆς ἐν Ἵππωνι Συνόδε, ὐδὲν νομίζομεν εἶναι διορθωτέον ἢ προσθετέον εἰ μὴ, ἵνα ἡ ἡμέρα τῆ Ἁγίε πάσχα ἐν τῷ καιρῷ τῆς Συνόδε γνωσθείη.

λή. ΠΕΡΙ τῦ, πῶς Ἐπισκόπους ηᾗ τοὺς κληρικοὺς μὴ ἀχερῶς τὰ τέκνα αὐτῶν ποιεῖν ἐμαγκήπατα.

ΩΣΤΕ πῶς Ἐπισκόπους ηᾗ τοὺς κληρικοὺς τὰ τέκνα αὐτῶν μὴ ἐᾶν αὐτεξουσίως ἀπιέναι δέα ἐμαγκηπατίωνος· εἰ μηδὲν εἰς τὰς ζόπους ηᾗ εἰς τὴν ἡλικίαν αὐτῶν πληροφορηθῶσιν. ὡς λοιπὸν τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν εἰς αὐτὰς σωτείνειν.

λθ. ΠΕΡΙ τῦ, πῶς Ἐπισκόπους ηᾗ κληρικοὺς μὴ χειροτονεῖσθαι, εἰ μὴ πάντας πῶς ἰδίους, χρισιανοὺς ποιήσωσιν.

ΩΣΤΕ Ἐπισκόπους ηᾗ Διακόνους ηᾗ Πρεσβυτέρους μὴ χειροτονεῖσθαι πρίν πάντας πῶς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῶν Χρισιανοὺς ὀρθοδόξους ποιήσωσιν.

μ. ΠΕΡΙ τῦ, μὴ δεῖσθαι παραιτέρω ἅρτε ηᾗ οἴνε ὕδατι μεμιγμένε, τίποτε ἐν τοῖς Ἁγίοις προσφέρειν.

ΙΝΑ ἐν τοῖς ἁγίοις μηδὲν πλέον τῦ σώματος

ΚΑΡΘΑΓΕΝΗ ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΩΝ. 151

τῆ τε αἵματος τοῦ Κυρίου προσεύχεσθαι, ὡς ἡ αὐτὸς ὁ Κύριος παρέδωκεν· τοῦτ' ἔστιν ἄρτῳ καὶ οἴνῳ ὕδατι μεμιγμένῳ. ἀπαρχὴ δὲ εἴτε μέλι εἴτε γάλα, ὡς ἔθος ἐστὶν προσφέρεσθαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἑβδόμῃ εἰς τὸ τῶν ἱερέων μυστήριον· εἰ καὶ τὰ μάλιστα γάλα ἐν θυσιαστηρίῳ προσφέρεται, ὅμως ἰδίαν ἔχέτω κυρίως λόγιαν, ὡς ἐκ τοῦ ἁγιάσματος τοῦ Κυριακοῦ σώματος καὶ αἵματος λέγεσθαι· μηδὲν δὲ πλέον ἐν ταῖς ἀπαρχαῖς προσφερέσθω, ἢ ἀπὸ καρπῶν καὶ σίτου.

μά. ΩΣΤΕ κληρικοὺς ἢ ἐγκρατευομένους πρὸς παρθένους ἢ χήρας μὴ εἰσιέναι.

ΚΛΗΡΙΚΟΙ ἢ ἐγκρατεύόμενοι, πρὸς χήρας ἢ παρθένους, εἰ μὴ κατ' ἐπιτροπὴν καὶ συναίρεσιν τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου ἢ τῆς Πρεσβυτέρων, μὴ εἰσίτωσαν· καὶ τοῦτο δὲ μὴ μόνοι ποιήτωσαν, ἀλλὰ μετὰ συγκλητικῶν, ἢ μετὰ πάντων μεθ' ὧν ὁ Ἐπίσκοπος ἢ οἱ Πρεσβύτεροι μόνοι ἔχωσι τὴν εἴσοδον πρὸς τὰς τοιαυτοτρόπους γυναῖκας, ἢ ὅπου πάρεισι κληρικοὶ ἢ ἔντιμοί τινες Χριστιανοί.

μβ. ΠΕΡΙ τοῦ τὸν πρῶτον Ἐπίσκοπον μὴ προσαγορεύεσθαι ἔξαρχον τῆς ἱερέων.

ΩΣΤΕ τὸν τῆς πρώτης καθέδρας Ἐπίσκοπον μὴ λέγεσθαι ἔξαρχον τῆς ἱερέων, ἢ ἄκρον ἱερέα, ἢ τοιοῦτόν τινα· ἀλλὰ μόνον Ἐπίσκοπον τῆς πρώτης καθέδρας.

ΠΕΡΙ τοῦ, μὴ καπηλεύεσθαι τοὺς κληρικούς, εἰ μὴ ἐπιτρεπομένους. μγ.

ΩΣΤΕ τοὺς κληρικοὺς χάριν τοῦ ζῴγειν ἢ πίνειν μὴ εἰσιέναι εἰς καπηλεῖα, εἰ μὴ ἀνάγκῃ ξενίας ἀναγκῃ σωθησομένους.

ΠΕΡΙ τοῦ, ἀπὸ τῶν τροφῶν τοῦ Θεοῦ προσάγεσθαι θυσίας. μδ.

ΩΣΤΕ ἅγια θυσιαστήρια, εἰ μὴ ἀπὸ τροφῶν ἀνθρώπων, μὴ ἐπιτελεῖσθαι. ξηρημένης μιᾶς ἐνιαυσίας ἡμέρας, ἐν ᾗ τὸ πασχάλιον δεῖπνον ἐπιτελῶνται. ἐὰν δέ τινων καὶ τὸν δεκατινὸν καιρὸν τελευτησάντων εἴτε Ἐπισκόπων εἴτε τῆς λοιπῶν παράθεσις γένηται, μόναις δεήσεσι ἐκτελεσθῇ, ἐὰν οἱ ταύτῃ ποιοῦντες, ἀειμνήστως δέρεσθωσιν.

ΠΕΡΙ τοῦ, μηδαμῶς συμπόσια ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις ἐπιτελεῖσθαι. με.

ΩΣΤΕ Ἐπισκόπους καὶ κληρικοὺς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ συμποσιάζεσθαι· εἰ μηδὲν τυχὸν ἀνάγκῃ ξενίας δεξάμενοι ἐκεῖ καταλύσωσιν. καὶ οἱ λαοὶ δὲ ἀπὸ τῆς τοιαυτοτρόπων συμποσίων, ὅσον δυνατόν ἐστιν, κωλυθῶσιν.

ΠΕΡΙ τῆς μετανοούντων. μς.

ΩΣΤΕ τοῖς μετανοοῦσιν καὶ τὴν τῆς ἁμαρτημάτων διαφορὰν τῇ τῶν Ἐπισκόπων κρίσει τὰς μετανοίας ἐν καιρῷ ψηφίζεσθαι. Πρεσβύτερος δὲ παρὰ γνώμην τοῦ Ἐπισκόπου μὴ καταλάσσει μετανοοῦντα· εἰ

μηδὲν ἀνάγκης σωωθείσης ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ Ἐπισκόπου. ὑτινοσδήποτε δὲ μεθυόντος, εἰ πάβλικον ἢ τεθρυλημένον ἐστὶν τὸ ἔγκλημα τὸ σύμπασαν τὴν Ἐκκλησίαν κινοῦν, πρὸ τῆς ἀψίδος πάτῳ ἡ χεὶρ ἐπιτεθῇ.

μζ'. ΠΕΡΙ παρθένων.

ΩΣΤΕ τὰς ἱερὰς παρθένους, ὅτε τῶν Πατέρων χωρίσωνται, ἐξ ὧν ἐφυλάττοντο, τῇ τοῦ Ἐπισκόπου, ἢ, αὐτοῦ ἀπόντος, τῇ τοῦ Πρεσβυτέρου προνοίᾳ ταῖς τιμιωτέραις γυναιξὶ παρατίθεσθαι, ἢ ἅμα καπνίσας ἀλλήλας φυλάττειν, ἵνα μὴ παραχὴ πλαζόμεναι, τὴν ὑπόληψιν βλάψωσι τῆς Ἐκκλησίας.

μή. ΠΕΡΙ τῶν ἀθετούντων καὶ ὑπὲρ αὐτῶν δυνηρέτεσθαι μὴ δυναμένων.

ΩΣΤΕ τοὺς ἀθετοῦντας, οἵτινες ὑπὲρ ἑαυτῶν δυνηρέτεσθαι δύνανται, πότε βαπτίζεσθαι, ὅτε τῇ αὐτῶν προαιρέσει τὸ περὶ αὐτῶν μαρτυρίαν κινδυνεύῃ ἰδίῳ θέσιν.

μθ'. ΠΕΡΙ σκηνικῶν μετανοούντων καὶ ἐπιστρεφόντων πρὸς τὸν Κύριον.

ΩΣΤΕ τοῖς σκηνικοῖς καὶ μίμοις καὶ τοῖς λοιποῖς τοιούτοις προσώποις, ἢ δυσωπᾶται, μετανοοῦσι καὶ ἐπιστρέφουσι πρὸς τὸν Θεὸν, χάριν ἢ καταλλαγὴν μὴ ἀρνεῖσθαι.

ν'. ΠΕΡΙ τῶν παθῶν τῶν μαρτύρων.

ΕΞΕΣΤΩ ἔτι μὲν ἀναγινώσκεσθαι τὰ πάθη τῶν

τῶν μαρτύρων, ὡίκα αἱ αὐτῶν ἡμέραι ἐπιτελῶνται.

ΠΕΡΙ δωρατιστῶν καὶ παιδίων τῶν παρὰ τοῖς δωρατισταῖς βαπτιζομένων. να'.

Ἤρεσεν ἵνα ἐρωτήσωμεν τοὺς ἀδελφοὺς καὶ συλλειτουργοὺς ἡμῶν, Σιγήκιον καὶ Σιμπλικιανὸν περὶ μόνων τῶν νηπίων τῶν παρὰ τοῖς δωρατισταῖς βαπτιζομένων, μήπως τοῦτο ὅπερ οἰκίᾳ προθέσει οὐκ ἐποίησαν, ἢ τῶν γονέων πλανὴ ἐμποδίσῃ αὐτοῖς πρὸς τὸ, μὴ προκόπτειν εἰς ὑστερίαν ἁγίας θυσιαστηρίου, ὅταν πρὸς τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν σωτηριώδη προθέσει ἐπιστρέψωσιν.

Τούτων δὲ συναρχθέντων Ὀνώρατος καὶ Οὐρβανὸς, οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Μαυριτανίας Σιτιφεάσης χώρας εἶπον. ἐν πολλοῖς, ὅτε πρὸς τὴν ὑμετέραν ἁγιωσύνην ἀπεστελλόμεθα, τὰ γραφεῖα ὑπερεθέμεθα ταύτῃ τῇ καταινήσει, ὅτι προσδοκῶμεν ἀδελφοὺς ἡμῶν παραγενέσθαι τοποτηρητὰς Νουμιδίας· ἀλλ' ἐπειδὴ οὐκ ὀλίγαι ἡμέραι εἰσὶν, ἀφ' οὗ οἱ προσδοκώμενοι οὐδαμῶς κατέλαβον, περαιτέρω παρεῖδον τὰ σύμφορα ἡμῖν ἀπὸ τῶν Συνεπισκόπων οὐ δεῖ. καὶ δίκαιον τοῦτο ἀδελφοὶ τὴν ἀναφορὰν ἡμῶν προθύμως εἰσδέξασθε· περὶ τῆς πίστεως γὰρ τοῦ ἐν Νικαίᾳ βακτηρίᾳ ἠκούσαμεν, ἀληθές ἐστιν περὶ τῶν γινομένων μετὰ τὸ ἄρειον ἁγίων, ἵνα ἀπὸ νησικῶν, ὡς ἐστὶν ἄξιον, προσφέρωνται, καὶ τότε ἐβεβαιώθη.

νβ'. ΠΕΡΙ ἀναβαπτισμάτων καὶ ἀναχειροτονιῶν ἢ μεταβάσεων Ἐπισκόπων.

ΕΚΕΙΝΟ δὲ ἀναφέρομεν ἐντελλόμενον ἡμῖν τὸ καὶ ἐν τῇ Σαρδῴ τῇ ἐν Καππαδοκίᾳ ὁρισθέν, ὥστε μὴ ἐξεῖναι γίνεσθαι ἀναβαπτίσεις ἢ ἀναχειροτονήσεις ἢ μεταβάσεις Ἐπισκόπων. Κρεοπινώνιος γάρ τις τῆς Ῥενέντης ἀγροῦ Ἐπίσκοπος καταφρονήσας τῆς ἰδίας λαοῦ, τῇ Τυβικένῃ ἐπέβη Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἕως τῆς σήμερον πολλάκις συνοδικῶς κρίνεται τὸ ὁρισθὲν καταλιπεῖν τὴν ἀντίληψιν Ἐκκλησίαν, ἢ τινι ἐπῆλθεν, οὐκ ἤλεγετο. περὶ πάντα δὲ τὰ προαγγελθέντα, βέβαια ἡνέσαμεν· καὶ αἰτοῦμεν καὶ τὸ ἐνταλῆναι ἡμῖν, ἵνα (*) καταξιώσηται δοθῆναι παῤῥησίαν ἐπανόδου ἡμῖν γενέσθαι· ὅτι αὐτῷ ἡ ἀνάγκη παρασκεύαζει τῷ ἄρχοντι τῆς χώρας κατ' ἐκείνου προσελθεῖν, καὶ τὰς δεήσεις τῶν ἐνδοξοτάτων βασιλέων, ἵνα ὁ τῇ πράᾳ ὑπομνήσει τῆς ἡμετέρας ἁγιωσύνης πειθαρχήσας, μὴ θελήσας καὶ διορθώσασθαι τὸ ἀσυγχώρητον, αὐθεντείᾳ ἀρχοντικῇ παρὰ χρῆμα κωλυθῇ.

ΑΤΤΡΗΛΙΟΣ Ἐπίσκοπος εἶπεν. Φυλαχθείσης τοῦ τύπου τῆς καταστάσεως μὴ κειθῇ τῆς Συνόδου ὑπάρχων, ἐὰν ἐπισκῶς αἰτηθεὶς παρὰ τῆς ὑμετέρας ἁγιότητος, δυσχεράνας παρητήσατο. ἐπειδὴ ἐν τῇ οἰκείᾳ καταστάσει καὶ μετοπωρίᾳ περιῆλθεν εἰς ἀρχοντικὴν ἐξουσίαν.

(*) Καταξιώσητε.

ΟΝΩ.

ΟΝΩΡΑΤΟΣ καὶ Οὐρβανὸς οἱ Ἐπίσκοποι εἶπον. Τοῦτο ἐν πᾶσιν ἀρέσκει;

ΑΠΟ' πάντων τῶν Ἐπισκόπων ἐλέχθη· Δίκαιόν ἐστιν, ἀρέσκει.

ΠΟΣΟΙ Ἐπίσκοποι Ἐπίσκοποι χειροτονεῖν ὀφείλουσιν. Ὀνωρᾶτος καὶ Οὐρβανὸς, Ἐπίσκοποι εἶπον.

Κἀκεῖνο ἡμῖν συνέπαλξε, ἐπειδὴ ἐν τῷ πλησίον ἀδελφοὶ ἡμῶν δύο Ἐπίσκοποι τῆς Νουμιδίας χειροτονήσαι ἐπέλιμπαν ἱερέα, μηδένα μὴ γενέσθαι χειροτονίας Ἐπισκόπων, οἳ μὴ ἀπὸ δώδεκα. νγ'.

ΑΤΤΡΗΛΙΟΣ Ἐπίσκοπος εἶπεν. Ὁ ἀρχαῖος τύπος φυλαχθήσεται, ἵνα μὴ ἕτεροι ζιῶν τῶν δεηθέντων εἰς χειροτονίαν Ἐπισκόπων ἀρκέσωσιν. διότι καὶ Τριπόλεως τυχὸν καὶ Ἀρζυγῆς δῆλον παρέχονται Βάρβαρα ἔθνη. καὶ Τριπόλεως δὲ πέντε. καὶ μόνοι εἰσὶν, ὡς γινώσκετε, Ἐπίσκοποι· καὶ δυνατὸν ἐξ αὐτῶν πολλάκις τῷ ἀριθμῷ τοὺς δύο ἀνάγκη τινὶ κατέχεσθαι· δυσχερὲς γάρ ἐστιν ἐξ οἱουδήποτε ἀριθμοῦ πάντας δύνασθαι ἀπαντῆσαι, μὴ ὀφέλη τοῦτο αὐτὸ παρεμπόδων εἶναι τῷ χρησίμῳ τῆς Ἐκκλησίας. καὶ γὰρ εἰς τοῦτο τὴν Ἐκκλησίαν, ἵν' καταξίωσεν ἡ ὑμετέρα σωτηρία ἁγιωσύνη, συχνῶς καὶ χθὲς καὶ Κυριακὴν χειροτονημένους ἔχομεν. μὴ ἄρα δύναμαι σωτηρίως δώδεκα ἢ δέκα, ἢ οὐχὶ πολὺ ἐλάττους συγκαλῶν Ἐπισκόπους. δύο δὲ γείτονας προσζεῦξαι δυσχερὲς ἐστι

τῇ

τῇ ἐμῇ βραχύτητι· διὸ ὁρᾷ σῳ ἐμοὶ ἡ ὑμετέρα ἀγάπη, πᾶτο αὐτὸ μὴ διώκεσθαι παραφυλαχθῶσι.

νδ'. ΠΟ'ΣΟΙ Ε'πίσκοποι προσεθῶσι ὀφείλουσιν τῷ ἀειθμῷ ἧς χειροτονέντων, ἐαὶ περὶ τᾶ μέλλοντος χειροτονεῖσθαι Ε'πισκόπυ αὐτιλογία γένηται.

Ε'κεῖνο δὲ ὁρίσαι δεῖ, ὥς τε ἐάν ποτε πρὸς ἐπιλογὼ Ε'πισκόπυ προσέλθωμεν, αὐαφυῆ τις αὐτιλογία, ἐπειδὴ τὰ τοιαῦτα παρ' ἡμῖν ἐξανταίθησαν, πλημπρὸν εἶναι λοιπόν, ξεῖς μόνες πρὸς τὸ καθᾶραι τὸν χειροτονηθησόμενον ἀίρεθῶναι. ἀλλὰ τῷ προελεχθέντι ἀειθμῷ προσεθῆ εἷς ἢ δύο· ἢ ἐπὶ αὐτᾷ τᾷ λαᾷ ὃ μέλλει χειροτονεῖσθαι, ἐξεταθῶσι πρῶτον τὰ πρόσωπα ἧς αὐτιλεγόντων. εἰς ὕστερον γὰρ καὶ τὰ προτεθημένα συζήτησθῶσι. ἢ ὅτε καθαρὸς φανείη ἐπιδημοσίας προσόψεως, εἶθ' ὅπως χειροτονηθείη· ἐαὶ τᾷτο καταδέχηται ἡ ὑμετέρα ἁγιωσυνη, τῇ ὁμοιαντικῇ ἐπινοίσει τᾶ ὑμετέρυ ἀξιώματος βεβαιωθείη.

Α'ΠΟ' πάντων ἧς Ε'πισκόπων ἐλέχθη· πάνυ ἀρέσκει.

νέ. ΩΣ'ΤΕ ἀπὸ τῆς Ε'κκλησίας Καρχηδόνος ἀγγέλεσθαι τῷ ἡμέραν τᾶ πάσχα.

Οὐωράτος καὶ Οὐρβανὸς, οἱ Ε'πίσκοποι εἶπον. Ε'πειδὴ τὰ ἐν τῇ κομμονιτορίῳ ἡμῶν πάντα δεῖ συζεῦσαι, προσίθεμεν ἔτι μίαν ἐπιστολὴν ἡμῖν περὶ τᾶς ἡμέρας τᾶ πάσχα· ἵνα μὴ τὸ ἐωθὸς ἀπὸ τᾶς

Ε'κ-

Ε'κκλησίας Καρχηδόνος ἀεὶ παρασυβαζώμεθα, ἢ μὴ ἐν ἑσπέρᾳ τᾶ χρόνυ ἁγιάσματι.

Αὐρήλιος Ε'πίσκοπος εἶπεν· Ε'ὰν δοκῇ τῇ ἁγιωσυνίῃ ὑμῶν, ἐπειδὴ μεμνήμεθα ἤδη ἐκ πολλᾶ ἡμᾶς ἐπαγγειλαμένυς, ὥς τε ἐν ἑκάσοις ἐνιαυτοῖς συνέρχεσθαι πρὸς τὸ συζητεῖν, ὅταν εἰς ἐν συνέλθωμεν, τότε δηλοθήσεται τᾷ Ἁγίᾳ Πάσχα ἡ ἡμέρα διὰ ἧς Λίρεθησομένων ἐν τῇ Συνόδῳ τοποτηρητῶν.

Οὐνωράτος καὶ Οὐρβανὸς Ε'πίσκοποι εἶπον. Νῦν διὰ τᾶς παρούσης συνελεύσεως αἰτώμεν, ἵνα γράμμασι τυπῶσαι τὰς ἡμετέρας ἐπαρχίας καταξιώσηται.

Αὐρήλιος Ε'πίσκοπος εἶπεν· ἀναγκαῖόν ἐστιν ὅπως γένεσθαι.

ΠΕΡΙ' τᾶ, τὰς ἐπαρχίας ἐπισκέπτεσθαι. νς'.

Κἀκεῖνο ἡμῖν διὰ λόγυ ἐτέθαλται, ὥς τε καὶ ἡμᾶς καταξιῶσαι τὸ ὁρισθὲν ὑπὸ τᾶς ἐν Ἱππῶνι Συνόδυ ὀφείλομεν ἑκάστῳ ἐπαρχίαν ἐν τῷ καιρῷ τᾶς Συνόδυ ἐπισκέπτεσθαι, καὶ ὅτι ἐν τούτῳ καὶ τῷ ἄλλῳ ἐνιαυτῷ ὑπερέθεσθε καὶ πάλιν ἐπισκέψασθαι τὴν Μαυρεταν́αν.

Αὐρήλιος Ε'πίσκοπος εἶπεν. Τότε περὶ τᾶς τῶν Μαυρεταν̂ων χώρας οὐδὲν ὡρίσαμεν, διὰ τὸ εἰς τὰ πέλη τᾶς Ἀφρικᾶς κεῖσθαι αὐτήν· καὶ ὅτι τῷ βαρβαρικῷ παράκεινται· ὁ δὲ Θεὸς παράσχοι ἐν περιουσίας δύνασθαι ἡμᾶς καὶ μὴ ἐπαγγειλαμένυς τᾶτο ποιεῖν, καὶ παραγίνεσθαι εἰς τὴν χώραν ὑμῶν. ὀφείλετε γὰρ

ἐννοεῖν

ἐννοεῖν ἀδελφοί, ὅτι ἐὰν λογισμὸς ἀπαιτεῖ τοῦτο περὶ ἑαυτὸν διεξελθεῖν, ὑ δυώκητο ἡ οἱ Τροπολιτανοὶ ἡ οἱ Ἀρζειτανοὶ ἀδελφοί.

ν ζ'. ΩΣΤΕ τὰς διοικήσεις, εἰ μὴ ἡ συναίνεσιν τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου, Ἐπίσκοπον ἕτερον μὴ δέχεσθαι.

Ἐπίγονος Ἐπισκόπος εἶπεν. Ἐν πολλαῖς Συνόδοις ὥρισαι σωφρόνως ἱερατικῶς, ἵνα τὰ πλήθη τὰ ἐν ταῖς παροικίαις ἀπὸ τῆς Ἐπισκόπων κατεχόμενα τὸ ἴδιον Ἐπίσκοπον μηδέποτε ἐχηκόα, εἰ μὴ ἡ συναίνεσιν τοῦ Ἐπισκόπου, παρ' ὃ ἐξάρχης κατέχονται, μὴ λαμβάνοιεν ἰδιωτὰς ἰδίους, τοῦτ' ἔστιν Ἐπισκόπους. ἐπειδή τινες δηλαδὴ τυραννίδος τινὸς ἐπιτετυχηκότες, τιμὴ τῆς ἀδελφῶν κοινωνίαν ἀποτρέφονται· ἡφ' ὅταν δὲ ἀποφαυλιῶσιν, ὡς ἂν εἴ τινι παλαιᾷ τυραννίδι δεσποτείας ἑαυτοῖς ἐκδικοῦσιν· πολλοὶ δὲ ἐν τῆς Πρεσβυτέρων φυσιούμενοι ἡ μωροὶ, τοὺς αὐχένας ἐπανιστῶσι τῶν οἰκείων Ἐπισκόπων, τὸ πλῆθος συμποσίοις ἡ κακοηθέσι συμβουλίαις διεγείροντες, ὡς ἴδιόν τινας ἑαυτοὺς ἰδιωτὰς καθιστάναι. τοῦτο δὲ ἐπισίμως ἄκριτον παρὰ τῆς ὑμετέρας κατέχομεν διανοίας, πιστεύετε ἀδελφὲ Αὐρήλιε, ὅτι πολλάκις τὰς τοιαύτας ὁρμὰς μὴ προσδεχόμενος ἐκώλυσας· διὰ δὲ τοὺς τῶν τοιούτων κακοθελεῖς ἐννοίας, ἡ τὰ φαύλως συμφρονούμενα βουλεύματα, τοῦτο λέγω, μὴ ὀφείλειν καθηγητοῦ ἴδιον δέχεσθαι τὸ πλῆθος τὸ ἐν τῇ λεγομένῃ παροικίᾳ ὑποκείμενον ἀρχαίῳ Ἐπισκόπῳ, ἡ

μηδὲ

μηδέποτε ἴδιον Ἐπίσκοπον ἐχηκός. διὸ ἐὰν συμπάσῃ τῇ ἁγιωτάτῃ Συνόδῳ ἀρέσκῃ τὸ παρ' ἐμοῦ, βεβαιωθήτω.

Αὐρήλιος Ἐπίσκοπος εἶπεν. Τῷ ἀδελφῷ ἡ συνεπισκόπῳ ἡμῶν τῇ ἐξαπολυθήσει, οὐκ ἀνθίσαμαι, ἀλλὰ τοῦτο ἐμὲ ἡ πεποιηκότα ἡ ποιήσαντα ὁμολογῶ δηλαδὴ περὶ τὰς ὁμονοίας, ὑ μόνον τῇ ἐν Καρχηδόνι Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ ἡ πάσῃ τῇ ἱερατικῇ συγκληρώσει. εἰσὶ γὰρ πλοῖοι συμπνέοντες τοῖς οἰκείοις πλήθεσιν, ἅτινα ὡς λέλεκται ἀπατῶσι κυβέρνητες τὰς ἀκοὰς αὐτῶν ἡ κολακεύοντες πρὸς ἑαυτὰς ἀνθρώπους κατεγνωσμένα βίᾳ. μᾶλλον δὲ φυσιούμενοι ἡ ἐκ τῆς συγκληρώσεως ταύτης, ἑαυτὰς χωρίζοντες. οἵτινες τῷ ἰδίῳ πλήθει ἐπερειδόμενοι, πολλάκις συγκληθέντες ἐλθεῖν εἰς Σύνοδον παραιτοῦνται, ὡς φοβούμενοι μήπως τὰ τῶν ἀποπήματα φανερωθῶσιν. λέγω δή, ἐὰν δοκῇ, ὀφείλομεν παντὶ τρόπῳ ἀγωνίσασθαι, τοῦτο μὴ μόνον τὰς τοιαύτας διοικήσεις μὴ φυλάττεσθαι ἀλλὰ μὴ δὲ τὰς ἰδίας Ἐκκλησίας τὰς καλῶς εἰς αὐτὰς πεπελεσθείσας, ἡ ἵνα αὐθεντικῶς δημοσίᾳ ἐκβάλλωνται, ἡ αὐτῇ τῇ τῶν πρωτοκόπτων καθέδρᾳ δικονικῶνται. χρὴ γὰρ τοὺς σύμπασι τοῖς ἀδελφοῖς ἡ ὅλῃ τῇ Συνόδῳ προσκολλωμένους, μὴ μόνον τιμὴ οἰκείαν κατέχειν δικαίως καθέδραν, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον τὰς τοιαύτας διοικήσεις κεκτῆσθαι. τοὺς δὲ δοκοῦντας τοῖς ἰδίοις ὄχλοις ἀρκεῖσθαι, καὶ τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης

κατα-

καταφρονοῦντας, μὴ μόνον τὰς διοικήσεις διοκλύειν, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον, ὡς εἶπον, καὶ τῶν ἰδίων τόπων ἀρχοντικῆς στερῆσθαι ὡς ἀπάρτας δικαστείας.

Ὀνωράτος καὶ Φύρβανος, Ε'πίσκοποι εἶπον. Η' μεγίστη πρόνοια τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης ταῖς πάντων διανοίαις ἐνεκαθέδη, καὶ λογιζόμεθα ὀφείλειν τῇ πάντων ὑποκλίσει βεβαιωθῆναι τὰ ὑμέτερα ἀξιολόγητα.

Σύμπαντες οἱ Ε'πίσκοποι εἶπον· ἀρέσκει, ἀρέσκει.

νή. ΠΕΡΙ' τοῦ, ἀλλοδίους κληρικοὺς μηδαμῶς παρ' ἑτέρων ὑποδέχεσθαι Ε'πισκόπων.

Ε'πίγονος Ε'πίσκοπος εἶπεν. Ε'ν πολλαῖς Συνόδοις τοῦτο ὥρισται, καὶ νῦν ἔτι μᾶλλον ἐκ τῆς ὑμετέρας ἐβεβαιώθη Συνόσεως, μακαριώτατοι ἀδελφοί, ὥς μηδένα Ε'πίσκοπον ἰδιοποιεῖσθαι ἀλλότριον κληρικὸν, παρὰ τὸν κείσιν τοῦ προτέρου αὐτοῦ Ε'πισκόπου· ἀναφέρω δὲ Ἰουλιανὸν ἀχαρίστως ἐνεχθέντα περὶ τὰς δικὰς τῆς ἐμῆς βραχύτητος εἰς αὐτὸν σωρευθείσας τοσαύτας τοῦ Θεοῦ ἀνεργεσίας, καὶ ὅπως προπετῶς καὶ τολμηρῶς δικαζομένου, ὥστε τὸν ἀπὸ πηδίας ἡλικίας ὑπ' ἐμοῦ βαπτισθέντα, τὸν καὶ δι' πολλοῦ ἔνδειαν ἐξ αὐτοῦ παρατεθέντα μοι, καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐξ ἐμοῦ ζαφέντα καὶ αὐξηθέντα, τὸν, ὡς εἶπον, ἐν τῇ ἐμῇ Ε'κκλησίᾳ τῇ χειρὶ τῆς ἐμῆς μητρότητος βαπτισθέντα, καὶ δεικνύμενον ἐν τῇ τῶν Μαπαλιτῶν παροικίᾳ ἀναγνώσιον γενόμενον, καὶ ἐπὶ δύο ἔτη ἐκεῖσε ἀναγινώσκοντα. τοῦτον οὐκ οἶδα ποίᾳ καταφρονήσει τῆς ἐμῆς μητρότητος ἁφαρπάσαι τὸν αὐτὸν Ἰουλιανὸν, καὶ λέγειν πολίτῃ τῆς διαφέροντος αὐτῷ Βικτορίνα τόπου, καὶ παρὰ τοῦ ἐμοῦ γνώμου τοῦτο καταμεχρῆσθαι. καὶ γὰρ καὶ Διάκονον τοῦτον ἐχειροτόνησεν. τοῦτο εἰ ἔξεστιν, γνωσθῇ ὑμῖν ἡ τοιαύτη ἄδικα μαχαιρώτατοι ἀδελφοί. εἰ δὲ μήγε, τί ἔτι; ἀναιδὲς κωλυθῇ, ἵνα μὴ ὁ λεχθεὶς Ἰουλιανὸς ἐπικοινωνῇ ἀλλοδίοις.

Νεμήδιος Ε'πίσκοπος εἶπεν· Ε'ὰν μὴ ἐρωτηθείσης μὴ δὲ αἰτηθείσης τῆς σῆς ἀξίας φανεὶς τοῦτο πράξας Ἰουλιανὸς, κεκίνωμεν πάντες ἀδίκως γενόμενον καὶ μὴ ἀξίως· διὸ εἰ μὴ ὁ αὐτὸς Ἰουλιανὸς διορθώσηται τὴν οἰκείαν πλάνην, καὶ μετὰ διορθράπδσεως τῷ ὑμετέρῳ λαῷ τὸν αὐτὸν διακαζησήσῃ κληρικὸν, ὃν ἐτόλμησεν χειροτονῆσαι, καὶ τῶν ὀφειλόντων τῇ Συνόδῳ πράττων, καὶ χωρισθεὶς ἀφ' ἡμῶν τῆς οἰκείας μονοπωνίας ἀπενέγκει τὴν κείσιν.

Ε'πίγονος Ε'πίσκοπος εἶπεν. Ο' καὶ τοῦ κυρίου πατὴρ, καὶ αὐτῇ τῇ προκοπῇ ἀρχαιότατος καὶ ἐπαινετὸς ἀνὴρ ὁ ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς ἡμῶν Βίκτωρ, τοῦ αἰτήσιν ταύτην γενικὴν βούλεται ἐπὶ πᾶσιν ἐκτελεσθῆναι.

ΠΕΡΙ' τοῦ, ἐξεῖναι τῷ Ε'πισκόπῳ Καρχηδόνος, ὅτε θέλει, κληρικὸν χειροτονεῖν. νθ'.

Αὐρήλιος Ε'πίσκοπος εἶπεν. τὸν λόγον μου προσ-

δίζασθε ἀδελφοί. σωερη πολλακις αἰτησωαι με ἀπὸ Ε'κκλησιαστικῶν ἐδεομένων Διακόνων ἢ Πρεσβυτέρων ἢ Ε'πισκόπων. ϗ ὅμως μεμνημένος τῆς ἐιδθέντων, πάντως ἕπομαι, ὥς τε σωελθεῖν με πρ Ε'πισκόπῳ αὐτῆ τῆ ζητουμένῃ κλησικῆ· ϗ ταῦτα αὐτὰ ἐμφανίσαι, ὅτι κλησικὸν αὐτῆ αἰτῆται οἱ τῆς οἰασδήποτε Ε'κκλησίας. ἰδὲ ἂν ἐπὶ τῶ παρόντος ὐκ αὐτιλέγωσιν· ἀλλὰ δὲ τὸ μήτε μετὰ ταῦτα συμβῶαι, πάντες ἐν αὐτιωθῶῖμοι τὰς ἐν πάτῳ τῶ πράγματι παρ' ἐμῆ αἰτημένας. ἐπειδὴ οἴδατε πολλῶν Ε'κκλησιῶν ϗ χειροτονιῶν φροντίδα με βασάζειν, ὥ τινι δήποτε χρῆ σωιερέων σωέλθω μετὰ δύο ἢ ξιῶν μαρτύρων τῆς ὑμετέρας συγκληρώσεως, ἐὰν ἀναθοσίωπος ἀρεθείη, δίκαιόν ἐςι κεῖναι τῶ ὑμετέραν ἀγάπῃ, τί δεῖ ποιῆσαι· ἐγὼ γὰρ, ὡς ἴσε ἀδελφοί, ϗ συγχώρησιν Θεῆ πολλῶν Ε'κκλησιῶν φροντίδος αὐτέχομαι.

Νεμήδιος Ε'πίσκοπος εἶπεν. Α'εὶ ὑπῆρξεν ἡ αὐθεντεία αὕτη τῆ θρόνῳ πάτῳ, ἵνα ὅθεν θέλῃ, ϗ περὶ οἱασδήποτε πραξάπη ὀνόματος ϗ τῶ ἐπισυμίαν ἑκάστης Ε'κκλησίας ἐχειροτόνει Ε'πίσκοπον.

Ε'πίγονος Ε'πίσκοπος εἶπεν.

Η' ἀγαθοθέλεια (*) μεσάξει τῶ ζῆσιν· ἔτσιν γὰρ πολμᾶς, εἴπερ δικῆ ἀδελφὲ, εἰ πῆ, πᾶσιν

(*) Μεσάζει.

ἑαυ-

ἑαυτὸν ἀποδεικνύειν ἀγαθὸν ϗ φιλάνθρωπον. ἔχεις γὰρ τοῦτο εἰ τῆ κρίσει σε, τὸ, ὑποθεραπεῦσαι εἰς ἑκάσε Ε'πισκόπε τὸ πρόσωπον. εἰ πρώτῃ δὲ ϗ μόνον σωελθόσει, εἰ σωίδης τὸ ἐπ' ἐξουσίας ταύτῃ τῆ καθέδρᾳ εἶναι ἐκδικητέον. ἐπειδὴ ἀνάγκῃ ἔχεις αὐτὸς πάσας τὰς Ε'κκλησίας ἐπισκοπεῖζειν. ὅθεν ἐξουσίαν σοι ἡμεῖς ὐ δίδομεν, ἀλλ' ἐπισφραγίζομεν ταύτῃ τῆ σῆ προαιρέσει, ὥς τε ἐξεῖναι ἀεὶ κρατεῖν ὃν ἂν θέλῃς, ϗ προχειρίζεσθαι προεςῶτας ταῖς Ε'κκλησίαις, ϗ ταῖς λοιπαῖς τὰς ζητουμένας ϗ ὅθεν σωίδοις.

Πισυμπιανὸς Ε'πίσκοπος εἶπεν: Εἴ τε, ἑαύτις ἕνα ϗ μόνον χῆ Πρεσβύτερον, μὴ ὀφείλει ϗ αὐτὸς ὁ εἷς ἐξ αὐτῆ ἀφαιρεθῶαι;

Αὐρήλιος Ε'πίσκοπος εἶπεν. Κατὰ συγχώρησιν Θεῦ δύναται ὁ εἷς Ε'πίσκοπος πολλὰς χειροτονεῖν Πρεσβυτέρας· Πρεσβύτερος δὲ πρὸς Ε'πισκοπὴν ἐπιτήδειος δυχερῶς ἀξίσκεται. διὸ ἑαύτις ἀρεθῆ ἔχων σὰ μόνον Πρεσβύτερον, ϗ αὐτὸν Ε'πιτήδειον τῆ Ε'πισκοπῆ, ϗ αὐτὸν τὸν σὰ ὀφείλει δῦναι πρὸς χειροτονίαν.

Πισυμπιανὸς Ε'πίσκοπος εἶπεν. Οὐκοῦν ἐὰν ἄλλος Ε'πίσκοπος ἔχῃ πλῆθος κλησικῶν, ὀφείλει μοι τὸ ἕτερον πλῆθος σωελθεῖν.

Αὐρήλιος Ε'πίσκοπος εἶπεν. δηλαδὴ ὃν τρόπον σὺ τῆ ἑτέρᾳ Ε'κκλησίᾳ σωῆλθες, σωωθηθήσεται ϗ

ἢ τὰς πλείονας ἔχων κλησεις, ἐξ αὐτῶν εἰς χειροτονίαν σοι ἀναγινώσκεσθαι.

ξ'. ΠΕΡΙ τῶν ἐν ταῖς παροικίαις χειροτονουμένων Ἐπισκόπων μήτινα ἑαυτοῖς ἐκδικεῖν διοίκησιν.

Ὀνωρᾶτος καὶ Οὐρβανὸς οἱ Ἐπίσκοποι εἶπον. Ἠκούσαμεν ὀφείλειν, ἵνα αἱ παροικίαι μὴ ἀξιῶνται λαμβάνειν Ἐπισκόπους, εἰ μὴ καὶ συναίνεσιν τοῦ, ὑφ' ὃν καθίσαντο· ἐν δὲ τῇ χώρᾳ ἡμῶν καὶ συγχώρησιν τοῦ ἐξάρχοντος τὰς διοικήσεις Ἐπισκόπου, τινὲς εἰς τὰς αὐτὰς παροικίας χειροτονηθέντες Ἐπίσκοποι ἑαυτοῖς ἔτι μείζω ἑτέρας διεκδικοῦσιν· ὅπερ καὶ κωλυθῆναι τῇ ἀγάπῃ τῆς ὑμετέρας περίσεως, καὶ (*) ἀναρτηθῆναι τοῦ λοιποῦ ὀφείλει.

Ἐπίγονος Ἐπίσκοπος εἶπεν. ἑκάστῳ Ἐπισκόπῳ τὸ πρέπον ἐφυλάχθη, ἵνα ἐν τῇ συγκλήτῳ τῆς παροικιῶν μηδεὶς ὑποδρεφθείη πρὸς τὸ ἴδιον κτήσασθαι Ἐπίσκοπον, εἰ μὴ καὶ συναίνεσιν τοῦ τιμίου ἐξουσίαν ἔχοντος. ἐὰν δὲ αὐτὸς παραχωρήσῃ ὥς τε τιμίῳ αὐτῷ διοίκησιν ἐπιτραπεῖσαν ἴδιον κτήσασθαι Ἐπίσκοπον, εἰς τὰς λοιπὰς τὸν προχειρισθέντα μὴ ἐπιβαλέσθαι διοικήσεις, διότι μία ἐκ τοῦ σώματος τῆς πολλῶν ἀφαιρεθεῖσα αὐτὴ καὶ μόνη ἠξιώθη τιμίῳ ἰδίας Ἐπισκοπῆς ἀναδέξασθαι.

Αὐρήλιος Ἐπίσκοπος εἶπεν. Οὐκ ἀμφιβάλλω τῇ πάντων ὑμῶν ἀγάπῃ ἀρέσκειν, ὥς τε τὸν καὶ τιμίῳ

(*) Ἀνατραπῆναι.

συγ-

γχώρησιν τοῦ προτέρου Ἐπισκόπου ἐν τῇ διοικήσει προχειρισθέντα Ἐπίσκοπον μόνον αὐτὸν κατέχειν τὸν λαὸν εἰς ὃν ἐχειροτονήθη. ἐπειδὴ ὃν πάντα νομίζω εἶναι τεθαπτισμένα, ἐὰν πάντα συνεχῇ τῷ λογισμῷ ὑμῶν, πάντα βεβαιώσατε τῇ ὑμετέρᾳ ἐπιφωνήσει.

Πάντες οἱ Ἐπίσκοποι εἶπον. πᾶσιν ἡμῖν ταῦτα ἤρεσεν· καὶ τῇ ἡμετέρᾳ ὑπογραφῇ ταῦτα βεβαιοῦμεν.

Καὶ ὑπέγραψαν. Αὐρήλιος Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας Καρχηδόνος τῷ παρόντι δεκρέτῳ συνήνεσα, καὶ ἀναγνωσθέντι ὑπέγραψα. ὁμοίως καὶ οἱ λοιποὶ Ἐπίσκοποι ὑπέγραψαν.

Ἐν ταύτῃ, τῇ Συνόδῳ Ὠείθη, ἵνα Ἐπίσκοπος χωρὶς ἀπολυτικῆς μὴ πλέοι. Ἐπὶ Καισαρείας τῆς Ἀττικῆς, τῆς λαμπροτάτων ὑπάτων, τῇ πρὸ ἓξ καλανδῶν Ἰουλίων, ἤρεσεν μηδένα τῆς Ἐπισκόπων πλέειν χωρὶς ἀπολυτικῶν τοῦ πρωτθρόνου. Τὰ πεπραγμένα ὁ ζητῶν, ἐν τοῖς αὐθεντικοῖς εὑρήσει.

Ἐν τῇ Συνόδῳ ταύτῃ τοποτηρηταὶ πρὸς βασιλέας ἀπογεγραμμένοι Ἐπίσκοποι ἀπεστέλλοντο. μετὰ τὴν ὑπατείαν τῶν ἐνδοξοτάτων βασιλέων, Ὀνωρείου Αὐγούστου τὸ τέταρτον Εὐτυχιανοῦ τοῦ λαμπροτάτου, τῇ πρὸ πέντε Καλανδῶν Μαΐων, ἐν Καρχηδόνι εἰς τὸ σήκρητον τῆς ῥεγιτάτης Ἐκκλησίας.

Ἐν ταύτῃ τῇ Συνόδῳ τοποτηρησίαν ἀνεδέξατο Ἐπίγονος καὶ Βικεντιανὸς οἱ Ἐπίσκοποι· ἵνα νόμου

ἀξιω-

ἀξιωθῶσιν παρὰ τῆς εὐδοξοτάτων βασιλέων περὶ τῆς καθαφλογόντων εἰς τὴν Ε'κκλησίαν, καὶ οἱασδήποτε ἐγκελλισμένων ἀθωώσεις, ὡς τε μηδένα τολμᾶν ἀποστᾶναι.

Ε'ν ταύτῃ τῇ Συνόδῳ πρεσβεία διεξέλεται πρὸς τὸν Ρ'ώμης καὶ Μεδιολάνου Ε'πισκόπους περὶ τῆς νηπίων τῶν παρὰ τοῖς αἱρετικοῖς βαπτισθέντων. καὶ παρὰ τῆς βασιλέως δὲ, περὶ τοῦ τὰ ἐγκαταλειμματα τῆς εἰδώλων ἀφαιρεθῆναι, καὶ περὶ ἄλλων δὲ πλείστων πραγμάτων.

ΜΕΤΑ' τὴν ὑπατείαν Φλαβίου Στελίχωνος τὸ λαμπροτάτου, τῇ πρὸ δεκαεξ Καλανδῶν Ιουλίων, ἐν Καρχηδόνι εἰς τὸ σύνταγμα τῆς Ρ'εστιτούτης Ε'κκλησίας, προκαθίσας ἅμα τοῖς Συνεπισκόποις αὐτοῦ, παρεσώντων τῆς Διακόνων, Αὐρήλιος Ε'πίσκοπος εἶπεν· τῆς Ε'κκλησιῶν τοῦ Θεοῦ τῆς κατὰ πᾶσαν τὴν τῶν Α'φρων χώραν καθιδρυμένων τὰς ἀνάγκας ἀκριβῶς ἅμα ἐμοὶ ἐπίστασθαι ἡ ὑμετέρα ἀγάπη ἀγιώτατοι ἀδελφοί· καὶ ἐπειδὴ τοῦ Κυρίου παρέχοντος κατ' ἐν μέρει συνήχθη ἡ παρουσία τῆς ὁσίας ὑμῶν συνελθούσεως, δοκεῖ μοι εἰς μέσον προκομῖσαι τὰς αὐτὰς, ὡς εἴρηται, ἀνάγκας, ἃς περ οἰκείᾳ φροντίδι ἰδιωτήθην ἀνιχνεῦσαι· ἅς τινας ἰδίκα ἐπικυρώσῃ ἡ ὑμετέρα ἐλλιπεινότης, ἀκόλουθον ἔσται ἀποδείξασθαι σὺν συνιερεῖ ἐκ τοῦ ἡμετέρου ἀριθμοῦ, τὸν ὀφείλοντα τῇ τοῦ Κυρίου βοηθείᾳ διὰ τῆς δίχως ὑμῶν, ταύτας αὐτὰς τὰς ἀνάγ-

κας ἀναδέξασθαι, καὶ αὐθρείως ἐξουσίας ἀποκομίσαι πρὸς τὰ περαματικὰ τῆς Ιταλίας μέρη, ὅσις δυνηθῇ, αὐτίκα τε τὴν ἀνάγκην καὶ τὸν πόνον καὶ τὴν σύνεσιν ἡμῶν παρασῆσαι τοῖς ἁγιωτάτοις ἀδελφοῖς καὶ συλλειτουργοῖς ἡμῶν· τοῦτο μὲν, Α'νασατίῳ τῷ πρεσκυτέρῳ ἁγίῳ τῆς Α'ποστολικῆς καθέδρας Ε'πισκόπῳ· τοῦτο δὲ ἔτι μᾶλλον, τῷ ἁγιωτάτῳ ἀδελφῷ Βονιφατίῳ τῷ ἱερεῖ τῆς τοῦ Μεδιολανίου Ε'κκλησίας· ἐκ γὰρ τῶν γὰρ τῆς θρόνων ἐκωλύθη, ὅπερ ἐπιγνοῖεν τὸ κοινῷ κινδύνῳ μεγάλως ὀφέλειν, προνοηθῆναι· ὅτι τοσαύτη ἐστὶ πληθικῶν σώματα, καὶ πολλαὶ Ε'κκλησίαι ἔτως ὑπάρχουσιν ἔρημοι, ὡς μηδένα Διάκονον κατ' ἀγράμματον ἔχειν δύνασθαι. περὶ δὲ τῆς λοιπῶν αὐστηρῶν βαθμῶν καὶ τάξεων, σιωπητέον ὑπολαμβάνω· ἐπειδὴ, ὡς εἶπον, ἐὰν ἡ τοῦ Διακόνου ὑπουργία οὐκ ἀχερῶς δύναται, πολλῷ πλέον περὶ τῆς αὐστηρῶν τιμῶν καταδηλον ὑπάρχει. καὶ τὸς καθημερινὸς θρησκείας τῆς διαφόρων καὶ χεδὸν ἀποθνησκόντων λαῶν τοῦ λοιποῦ οὐχ ὑποφέρομεν· οἷς εἰ μή δέ ποτε θελήσωμεν βοηθῆσαι, βαρυτάτη καὶ ἀναπολόγητος αἰτία τῆς ἀποκλυσμένων ψυχῶν ἐνδέχεται ἡμᾶς παρὰ τῆς Θεῷ.

ΩΣΤΕ τὸς μικρὸς παρὰ τοῖς δοκατισταῖς βαπτιζομένους ὑπὸ τῇ καθολικῇ Ε'κκλησίᾳ κληρικὸς χειροτονεῖσθαι. Διὸ ἐπειδὴ ὑπὸ τῇ αὐστηρᾷ Συνόδῳ ὀφείλοντα μέμνηται ἅμα ἐμοὶ ἡ ὑμετέρα ὁμοψυχία, ὡς τε τὸς παρὰ τοῖς

ξά.

δοτατισαῖς μικρὰς βαπτιζομένας, μηδέπω δυναμένας γινώσκειν τῆς πλανῆς αὐτῶν τὸν ὄλεθρον, μετὰ τὸ εἰς κεῖραν λογισμῶν δεπτικὴν παραγενέσθαι, ἐπιγνωσθείσης τῆς ἀληθείας τὴν φαυλότητα ἐκείνων βδελυττομένας πρὸς τὴν καθολικὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν τὴν ἀνὰ πᾶσαν τὴν Κόσμον δλακεχυμένην, τάξει ἀρχαίᾳ δι' τῆς ἐπιθέσεως τῆς χειρὸς ἀναδεχθῆναι τὰς αὐτὰς ἐκ τοῦ τῆς πλανῆς ὀνόματος μὴ ὀφείλειν ἐμποδίζεσθαι εἰς τάξιν πληρώσεως, ὁπόταν τὴν ἀληθινὴν Ἐκκλησίαν ἰδίαν αὐτῶν ἐλογίσαντο τῇ πίστει προσερχόμενοι· καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Χειρῷ πιστεύσαντες, τῆς Τριάδος τὰ ἁγιάσματα ὑπεδέξαντο. ἅτινα πάντα ἀληθῆ καὶ ἅγια καὶ θεῖα εἶναι δηλόνεσιν, καὶ ἐν τούτοις πᾶσαν τὴν τῆς ψυχῆς ἐλπίδα ὑπάρχειν· καὶ εἰ τὰ μάλιστα ἔν καὶ ἡ τῆς αἱρετικῶν προληφθεῖσα τόλμα, τῷ ὀνόματι τῆς ἀληθείας ἐναντιόμενά τινα παραδιδόναι προπετεύεται. Ταῦτα ἐπειδὴ ἁπλά εἰσιν, ὡς διδάσκει ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος λέγων, εἷς Θεός, μία πίστις, ἓν βάπτισμα. καὶ τὸ ὀφεῖλον πρὸς ἅπαξ δίδοσθαι ἐπαναλειφθῆναι οὐκ ἔξεστιν· ἀναθεματιζομένου τοῦ τῆς πλανῆς ὀνόματος, διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῆς χειρὸς ἀναδεχθῶσιν εἰς τὴν μίαν Ἐκκλησίαν, τὴν ὡς εἴρηται πεφυτευμένην καὶ μόνην μητέρα τῶν Χριστιανῶν. ἐν ᾗ πάντα τὰ ἁγιάσματα σωτηριωδῶς αἰώνια καὶ ζωτικὰ παραλαμβάνονται· ἅτινα τοῖς ἐπιμένουσιν ἐν τῇ αἱρέσει μεγάλῃ τῆς καταδίκης τὴν τιμωρίαν ποιεῖ-

ζουσιν. ἵνα ὅπερ ἐν αὐτοῖς ἐν τῇ ἀληθείᾳ πρὸς τὴν αἰωνίαν ζωὴν ἀκολουθητέον φωτεινώτερος, τοῦτο γένηται αὐτοῖς ἐν πλανῇ σκοτεινότερον καὶ πλέον καταδεδικασμένον· ὅπερ τινὲς ἔφυγον, καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Καθολικῆς μετέρος τὰ δ' ὑπάρχοντα ἐπιγνῶντες, πάντα ἐκεῖνα τὰ ἅγια μυστήρια φίλτρῳ τῆς ἀληθείας ἐπέστρεψαν καὶ ὑπεδέξαντο. τοῖς τοιούτοις, ὅταν δοκιμὴ χρηστὴ βίου προσέλθοι, ἀναμφιβόλως καὶ πλήρος πρὸς ὑπουργίαν τοῦ ἁγίου προσκυρωθήσεται· καὶ μάλιστα ἐν τῇ τοσαύτῃ τοῦ πραγμάτων ἀνάγκῃ, ἐάνπερ ἐστὶν ὁ μὴ τοῦτο παραχωρῶν· εἰ δέ τινες τῇ αὐτῇ δόγματος πλημμελοὶ μετὰ τοῦ πλήθους καὶ τῶν τιμῶν αὐτῶν πρὸς ἡμᾶς μετελθεῖν ποθήσουσιν, οἵτινες τοῦ ἔρωτος τῆς τιμῆς συμβαλοῦσι πρὸς ζωὴν καὶ κατέχουσι πρὸς σωτηρίαν· ἀλλὰ τοῦτο καταληπτέον πείνῳ τῇ μείζονι κατανοήσει ψηφιζομένων τοῦ προλεχθέντων ἀδελφῶν, ἵνα τῇ σωτερωτέρᾳ αὐτῶν βουλῇ τῆς ἡμετέρας ἀναφορᾶς τὸν λόγον διαγνῶσι, καὶ ἡμᾶς βεβαιῶσαι καταξιώσωσιν εἰς τὸ ὀφεῖλον περὶ τοῦ πράγματος παρ' ἡμῶν τυπωθῆναι· μόνον δὲ περὶ τοῦ ἐν νηπιότητι βαπτισθέντων ἀρκούμεθα, ἵνα εἰ ἀρέσκει αὐτοῖς, τῇ ἡμετέρᾳ συναινέσωσι προαιρέσει περὶ τοῦ χειροτονεῖσθαι τούτους. πάντα τοίνυν, ἃ ἀνωτέρω συνηγάγομεν παρὰ τοῖς ἁγιωτάτοις Ἐπισκόποις, πρακτέα εἶναι δικαιοῖ, ἅμα ἐμοὶ ἡ ἔντιμος ὑμῶν ἀδελφότης. ξβ'.

ΠΕΡΙ τῶν ἐγκαταλειμμάτων τῶν εἰδώλων καὶ

ναῶν

ναῶν τῶν ὀφειλόντων ἀξαλειφθῆναι. ὧν χάριν αἰτῆσαι δεῖ τὸν θρησκευτικωτάτους βασιλεῖς.

ΩΣΤΕ τὰ ἐγκαταλείμματα τῆς εἰδώλων τὰ μὴ πᾶσαν τιμὴν Ἀφεσιν λαβοῦσα παντελῶς ἀναπλῆναι· μὴ γὰρ ἐν πολλοῖς τόποις παραθαλασσίοις καὶ ἀφανέσι κτίσεσιν, ἀκμάζει ἔτι τῆς πλάνης ταύτης ἡ ἀθυμία, ἵνα παραγγελθῶσι καὶ αὐτὰ ἀπαλειφθῆναι. καὶ οἱ ναοὶ αὐτῶν οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ ἐν ὑποκεκρυμμένοις τόποις χωρίστινος ἀκοσμίας καθεστῶτες, παντὶ τρόπῳ κελευσθῶσι καταγραφῆναι.

ξγ'. ΠΕΡΙ τοῦ, τὸν κληρικὸν χάριν ἀφαγνώσεως τῆς οἰκείας αὐτῶν κρίσεως, μὴ ἀναγκάζεσθαι δημοσίως μαρτυρεῖν.

Δεῖ αἰτῆσαι ἔτι μᾶλλον, ἵνα ὀρθῶσα καταξιώσωσιν ὥστε ἐάν τινες ἐν Ἐκκλησίᾳ οἱανδήποτε αἰτίαν Ἀποστολικῷ ἀκριβῶς τῷ τὰς Ἐκκλησίας ἐπικειμένῳ γυμνάσαι θελήσωσιν, καὶ ἴσως ἡ τομὴ τῶν κληρικῶν τῷ ἑνὶ μέρει ἀπαρέσοι, μὴ ἀξιοῦναι πρὸς δικαστήριον εἰς μαρτυρίαν προκαλεῖσθαι τὸν κληρικὸν ἐκεῖνον, τὸν πρότερον τὸ αὐτὸ πρᾶγμα σκοπήσαντα, ἢ καὶ σκοπουμένῳ παρατυχόντα· καὶ ἵνα μὴ δὲ προσώπῳ τὶς Ἐκκλησιαστικῷ προσῆκον ἐναχθείη ἐπὶ τοῦ ὀφείλειν μαρτυρεῖν.

ξδ'. ΠΕΡΙ τοῦ, ἀφελέσθαι τὰ τῶν ἑλλήνων συμπόσια.

Καὶκεῖνο ἔτι μᾶλλον δεῖ αἰτῆσαι παρὰ τῶν Χριστιανῶν

νῶν βασιλέων, ἐπειδὴ παρὰ τὰ θεῖα παραγγέλματα ἐν πολλοῖς τόποις συμπόσια ὅπως ἐπιτελῶνται ἐν τῆς ἐθνικῆς πλάνης προσευχθέντα, ὡς καὶ Χριστιανοὶς τοῖς ἔθνεσι λάθρα προσωπάγεσθαι διὰ τῆς τῶν τελετῆ· ἵνα κελεύσωσι τὰ τοιαῦτα κωλυθῆναι, καὶ ἐν τῇ πόλεων καὶ ἐν τῶν κτίσεων· μάλιστα, ὅτι καὶ διὰ αὐτοῖς τοῖς γνησίοις τῆς μακαρίων μαρτύρων αὐτά τινας πόλεις, καὶ εἰς αὐτὰς τὰς ἱερὰς τόπους τὰ τοιαῦτα πλημμελήματα φορῶνται· διὰ αἷς ἡμέραις, ὅπερ καὶ λέγειν αἰσχύνη ἐστίν, ὀρχήσεις μυσαρὰς εἰς τὰς ἀγυιὰς καὶ εἰς τὰς πλατείας ἐκτελοῦσιν, ὥστε τῇ τῆς οἰκοδεσποινῶν τιμῇ καὶ ἄλλων ἀναριθμήτων γυναικῶν τῇ αἰδοῖ τῆς βλάβων εἰς τὴν ἁγίαν ἡμέραν παρασκευομένων, λάγναις ὕβρεσιν ἑφορμᾷν· ὡς καὶ αὐτῆς τῆς ἁγίας πίστεως χεδὸν φθάγεσθαι τὴν προσέλθσιν.

ξε. ΠΕΡΙ θεωρίων, ἵνα διὰ τῇ Κυριακῇ καὶ διὰ ταῖς λοιπαῖς τῆς ἁγίων ἑορταῖς μηδαμῶς ἐπιτελῶνται.

Καὶκεῖνο ἔτι μᾶλλον δεῖ αἰτῆσαι, ἵνα τὰ θεάσεια τῆς θεατρικῶν παιγνίων διὰ τῇ Κυριακῇ καὶ διὰ ταῖς λοιπαῖς φανεραῖς ἡμέραις τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως κωλύωνται· μάλιστα, ὅτι διὰ τῇ ὀγδοάδι τοῦ ἁγίου πάσχα οἱ ὄχλοι μᾶλλον εἰς τὸ Ἱπποδρόμιον, ἤπερ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν συνέρχονται· ὀφείλειν μετενεχθῆναι τὰς ὡρισμένας αὐτῶν ἡμέρας ὅτε ἀπαντήσῃ, καὶ μὴ ὀφείλειν τινὰ τῶν Χριστιανῶν πρὸς τὰ θεάσεια ταῦτα ἀναγκάζεσθαι.

ΠΕ-

ξς'. ΠΕΡΙ τῶν καταδικαζομένων κληρικῶν.

Κἀκεῖνο δεῖ αἰτῆσαι, ἵνα ὁρίσαι καταξιώσωσιν, ὥς τε κληρικὸν οἱασδήποτε τιμῆς τυγχάνοντα, ἐπ' οἱῳδήποτε ἐγκλήματι, τῇ τῶν Ἐπισκόπων κρίσει καταδικασθέντα, μὴ ἀξιοῦσθαι τὸν αὐτὸν, εἴτε παρὰ τῆς Ἐκκλησίας ἧς ὑπῆρχεν, εἴτε ἀπό οἱασδήποτε ἀνθρώπων διεκδικῆσθαι ποινῆς, ἐπὶ τῷ παρεντεθείσης ζημίας χρημάτων τε καὶ τιμῆς, ὅπως μὴ δὲ κεῖραν, μὴ δὲ φύσιν ἀπολογητέαν εἶναι κελεύσωσιν.

ξζ'. ΠΕΡΙ τῶν μίμων τῶν γινομένων Χριστιανῶν.

ΠΕΡΙ τούτων ἔτι μὴν αἰτῆσαι δεῖ, ἵνα ἑαυτὸς ἐξ οἱασδήποτε παιγνιώδους ἐπιτηδεύματος, πρὸς τὸν τῶν Χριστιανισμὸν χάριν ἐλθεῖν θελήσοι, καὶ ἐλεύθερος ἀπ' ἐκείνων τῶν σκιλάδων διαμεῖναι, μὴ ἐξὸν εἴη τινὶ τὸν τοιοῦτον πρὸς τὰ αὐτὰ γυμνάσματα πάλιν προτρέπεσθαι ἢ καταναγκάζειν.

ξή. ΠΕΡΙ ἐλευθερίων τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ γινομένων αἰτητέον ἀπὸ τοῦ βασιλέως.

ΠΕΡΙ ἐλευθερίων δηλαδὴ τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πηρυκτέων, ἐὰν τοῦτο οἱ ἡμέτεροι σοφιεροῖς φαίνωνται ποιοῦντες διὰ τὸν Γαλίαν, καὶ ἡ ὑμετέρα δῆλον πεποίθησις τῇ τούτων τάξει ἕπηται, δοθείσης φανερῶς ἀδείας πεμπομένου τοποτηρητοῦ, ἵνα οἱασδήποτε ἀξίας πίστεως ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως καὶ τῆς τῶν ψυχῶν σωτηρίας ἐκτελέσαι δυνηθείη· καὶ ἡμεῖς ἐπαινετῶς σεβόμενοι τὸν Κύριον ὑποδεξώμεθα ταῦτα

παῦτα,

παῦτα· ἐὰν τῇ ὑμετέρᾳ ἁγιωσύνῃ ἀρέσκῃ, ἐξέπεμψα, ἵνα καὶ τὸν ἐμὸν ἀναφορὰν βεβαίαν ἔσαν ὑμῖν ἐπιδείξω· καὶ τὰ παρὰ τῆς πάντων ἡμῶν συναινέσεως, ἢ αὐτῶν εἰλικρινότης ἰδέως προσδέξηται.

Ἀπὸ πάντων τῶν Ἐπισκόπων ἐλέχθη. πᾶσιν ἀρέσκει, τὰ προτεθέντα καὶ σωστῶς ἀπὸ τῆς σῆς ἁγιωσύνης ἐξηγηθέντα ὀφείλειν ἐκτελεσθῆναι.

ΠΕΡΙ Αἰνυτίου Ἐπισκόπου τοῦ καταδικασθέντος. ξθ'.

Αὐρήλιος Ἐπίσκοπος εἶπεν· τοῦ Αἰνυτίου ἔτι μὲν τοῦ ἔκπαλαι καὶ τὴν ἰδίαν ἀξίαν τῆ τῶν Ἐπισκόπων γνώμῃ καταδικασθέντος, τὸ πρᾶγμα δὴ οἶμαι παρεατέον τῇ πρεσβείᾳ· ἵνα, ἐὰν τυχὸν τοῦτον εὕροι ἐν ἐκείνοις τοῖς μέρεσιν, ἕως πρὸς φροντίδος τοῦ αὐτοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως, ὡς χρὴ καὶ ὅπως ἔχον εἴη κατ' ἐκείνους διαπράξασθαι.

Ἀπὸ πάντων τῶν Ἐπισκόπων ἐλέχθη. πολὺ ἀρέσκει καὶ αὕτη ἡ ἐξακολούθησις. μάλιστα, ὅτι ἔκπαλαι καταδεδίκασαι ὁ αὐτὸς Αἰνύτιος καὶ ἡ τούτου ἀναίσχυντος αὐθαδία ὑπὲρ τῆς καταστάσεως καὶ σωτηρίας τῆς Ἐκκλησίας, μᾶλλον καὶ μᾶλλον παντοίως καταμαχητέα ἐστίν.

Καὶ ὑπέγραψαν. Αὐρήλιος Ἐπίσκοπος, τῆς ἐν Καρχηδόνι Ἐκκλησίας, τῷ παρόντι ψηφίσματι συνήνεσα, καὶ ἀναγνωσθέντι ὑπέγραψα. ὁμοίως καὶ οἱ λοιποὶ Ἐπίσκοποι ὑπέγραψαν.

ΕΝ

πρᾶξις. τεσσαρ. τη.

ΕΝ ΤΑΥΤΗ, ΤΗ ΣΥΝΟΔΩ, γράμματα ἀναγινώσκονται Ἀνασασίου τοῦ ἱερέως Ῥώμης, περὶ τῶν δονατισῶν ὑπομνήσκοντα τοὺς καθολικοὺς Ἐπισκόπους.

Ἐπὶ Βικεντίου καὶ Φλαβίου τῶν λαμπροτάτων ὑπάτων, ἰδοῖς Σεπτεμβρίαις τῷ Καρχηδόνι εἰς τὸ σήκριτον τῆς Ῥεσιπίτης Ἐκκλησίας πρὸς Σινόδου συναχθέντες καὶ προκαθίσαντες οἱ ἐκ πασῶν τῶν τῆ Ἀφρικῆ ἐπαρχιῶν Ἐπίσκοποι, τοῦτέστιν Αὐρήλιος ὁ τοῦ αὐτοῦ θρόνου Ἐπίσκοπος μετὰ τῶν ἑτέρων αὐτοῦ, ὡς δηλοῖ ἡ οἰκεία ὑπογραφή, εἶπεν. Ἀναγνωσθέντων γραμμάτων τοῦ μακαριωτάτου ἀδελφοῦ καὶ συλλειτουργοῦ ἡμῶν Ἀνασασίου τοῦ τῆς Ῥωμαίων Ἐκκλησίας Ἐπισκόπου, δι' ὧν ἀδελφικῆς, μᾶλλον δὲ πατρικῆς ἀγάπης μεστὴν καὶ εἰλικρινότητι ἡμᾶς προσέφατο, ἵνα περὶ τῆς τῶν αἱρετικῶν καὶ χισματικῶν δονατισῶν ἐπιβουλῆς καὶ ἀναισχυντίας τῆς τῷ καθ' ὅλην τὴν Ἀφρων χώραν καθολικῇ Ἐκκλησίαν βαρέως προσθούσης, μηδαμῶς παραπροσποιησόμεθα χάριτας, ὁμολογοῦμεν τῷ δεσπότῃ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι τοιούτῳ δούλῳ εὐσεβῆ φροντίδα ἐμπνεῦσαι καταξίωσεν, τῷ ὅπως καλλίστῳ καὶ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ ἱερεῖ ὑπὲρ τῶν μελῶν τοῦ Χριστοῦ, τῶν κατὰ τὰ διαφόροις τῆς γῆς μέρεσιν, ἀλλ' ἐν μιᾷ σώματος ἁρμονίᾳ καθισαμένων.

ὁ. ΠΕΡΙ τοῦ, μετὰ τῶν δονατισῶν πρέπως διαπράξασθαι.

Μετὰ

Μετὰ ταῦτα ψηλαφηθέντων καὶ καταγνωσθέντων παντων τῶν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ χρησιμότητι σωζέχειν δοκούντων, ἐπινεύσαντος καὶ συνχήσαντος τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ, ἐπελεξάμεθα κατίως καὶ εἰρηνικῶς διαπράξασθαι, μετὰ τῶν μνημονευθέντων ἀνθρώπων, καὶ τὰ μάλιστα ἐν τῇ τοῦ Κυπριανοῦ σώματος συνόδου αὐτοῦ συχάσῳ διχονοίᾳ ἀποχίζωσιν, ἵνα ὅσον τὸ σὺν ἡμῖν πᾶσι καθόλου γνωσθῇ τοῖς τῇ ἐκείνων κοινωνίᾳ καὶ ἑταιρείᾳ σαγηνευθεῖσιν ἀνὰ πάσας τὰς τῆς Ἀφρικῆς ἐπαρχίας πῶς ἐλεεινῇ πλανῇ κατηνέχθησαν· ἴσως, καθὼς λέγει ὁ Ἀπόστολος, ἡμῶν σὺν ἡμερότητι σωαγόντων τοὺς τὰ διάφορα φρονοῦντας, δώσει αὐτοῖς μετάνοιαν πρὸς τὸ ἐπιγνῶναι τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἵνα ἀνασφήλωσιν οἱ ἐκ τοῦ διαβόλου βρόχων αἰχμαλωτισθέντες αὐτῷ εἰς τὸ αὐτοῦ θέλημα.

ΠΕΡΙ γραμμάτων ὀφειλόντων τοῖς ἄρχουσιν ἀποσαλῆναι, ὥστε καπάθηλα γενέσθαι τὰ μεταξὺ τῶν δονατισῶν καὶ Μαξιμιανισῶν πραχθέντα. οά.

Ἤρεσεν τοίνυν, ἵνα ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Σινόδῳ γράμματα πρὸς τοὺς τῆς Ἀφρικῆς ἄρχοντας δοθῶσιν, ἀφ' ὧν αἰτῆσαι ἁρμόδιον ἔδοξεν, περὶ τοῦ βοηθῆσαι τῇ κοινῇ μητρὶ τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ ἐν οἷς ἡ τῶν Ἐπισκόπων αὐθεντεία ἐν ταῖς πόλεσι καταφρονεῖται· τοῦτέστιν, ἵνα ἀρχοντικῇ δυναστείᾳ καὶ ἐπιμελείᾳ, καὶ Χριστιανικῇ πίστει αὐαζητήσωσι τὰ γενόμενα ἐν ὅλοις τοῖς τόποις, ἐν οἷς οἱ Μαξιμιανισταὶ τὰς Ἐκκλησίας

κατε-

κατέχον· ἔτι δὲ κ᾽ τὰς ἀπ᾽ αὐτῶν ἀποχίσαντας, κ᾽ δημοσίοις πεπραγμένοις τὴν περὶ πάντων γνῶσιν βεβαίαν πᾶσαν ἀναγκαίως ποιήσωσι ἐντεθλῆναι.

οβ'. ΠΕΡΙ΄ τ῀, τὰς κλησικὰς τῶν δοματισῶν ἐν τῷ κλήρῳ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀναδέχεσθαι.

Εἰς ὕστερον ἤρεσεν, ἵνα γράμματα πεμφθῶσι πρὸς τὰς ἀδελφὰς κ᾽ συνεπισκόπους ἡμῶν, κ᾽ μάλιστα πρὸς τὴν Ἀποστολικὴν καθέδραν, ἐν ᾗ προπάθηται ὁ μνημονδθεὶς προσκυνητὸς ἀδελφὸς κ᾽ συλλειτουργὸς ἡμῶν Ἀναστάσιος· ἐπειδὴ γινώσκει τὴν Ἀφρικὴν μεγάλην ἔχειν ἀνάγκην, ὥστε δι᾽ τὴν τῆς Ἐκκλησίας εἰρήνην κ᾽ χρησιμότητα, κ᾽ δι᾽ αὐτῶν τῶν Δοματισῶν, οἵτινες δήποτε κληρικοὶ διορθωμένης τῆς βουλῆς πρὸς τὴν Καθολικὴν ἑνότητα μετελθεῖν δεήσουσιν κ᾽ τὴν ἑνὸς ἑκάστου καθολικῆ Ἐπισκόπου προαίρεσιν, κ᾽ βούλῃ τ῀ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ κυβερνῶντος τὴν Ἐκκλησίαν, ἐὰν τ῀το συμβάλλεσθαι τῇ τῶν Χερσιανῶν εἰρήνῃ φανείη, ἐν ταῖς ἰδίαις τιμαῖς αὐτὸς ἀναδέχθῆναι· καθὼς κ᾽ ἐν τοῖς προλαβοῦσι χρόνοις περὶ τῆς αὐτῆς διαφάσεως γενέσθαι φανερόν ἐστιν. ὅπερ πολλῶν κ᾽ χεδὸν πασῶν τῶν ἐν τῇ Ἀφρικῇ Ἐκκλησιῶν, ἐν αἷς ἡ τοιαύτη πλάνη ἀνεφύη, τὰ παραδείγματα μαρτύρονται· ὄχ ἵνα ἡ Σύνοδος ἡ ἐν τοῖς περαματικοῖς μέρεσι περὶ τούτου τ῀ πράγματος γενομένη διαλυθῇ, ἀλλ᾽ ἵνα ἐκεῖνο μείνῃ περὶ τὰς ἔτως μετελθεῖν πρὸς τὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν βουλο-

μέ-

μένους, ὥστε μηδεμίαν ἐπὶ τούτων τῆς ἑνότητος συμπυμίαν περιεργάζεσθαι· δι᾽ ὧν δὲ παντὶ τρόπῳ ἐκπεπλεσθῆναι κ᾽ προσβοηθηθῆναι ἡ Καθολικὴ σύνοδος φανερῷ κέρδει τῆς ἀδελφικῶν ψυχῶν φανείη σὺν τοῖ τόποις οἷς δρᾶσι, μὴ ἐμποδίσῃ τινὰς τὸ δεῖσθαι κ᾽ τῶν τιμῶν αὐτῶν σὺν τῇ περαματικῇ Συνόδῳ, ὁπόταν τὸ σωθῆναι ἑδοκεῖ προσώπῳ ὑποπέπλεικται τ῀τέτιν, ἵνα οἱ χειροτονηθέντες σὺν τῇ τῆς δοματισῶν μέρει, ἐὰν πρὸς τὴν καθολικὴν πίστιν διορθωθέντες μετελθεῖν δεήσουσιν, μὴ κ᾽ τὴν περαματικὴν Σύνοδον μὴ δεχθῶσιν σὺν ταῖς οἰκείαις τιμαῖς· ἀλλὰ μᾶλλον ὅτι προσδεχθῶσιν, δι᾽ ὧν τῇ καθολικῇ σύνοδι γίνεται πρόνοια.

ΠΕΡΙ΄ τ῀, πρεσβεῖαν πρὸς τὰς δοματισὰς ὑποσαλῆναι χάριν τ῀ τὴν εἰρήνην σωθῆναι. ογ'.

Ἤρεσεν ἔπειτα, ὥστε τῶν πραχθέντων τοποτηρητὰς περὶ τ῀ κηρύξαι εἰρήνην κ᾽ σύνοδον, ἥτις τινὸς χωρὶς ἡ τῆς Χερσιανῶν σωτηρία καθίσασθαι ἐ δύναται, πεμφθῆναι ἐν τ῀ ἡμέρᾳ ἀριθμ῀ πρὸς τὰς τῆς αὐτῶν δοματισῶν, εἴτέ τινας ἔχουσιν Ἐπισκόπους, εἴτε λαϊκούς· δι᾽ ὧν τοποτηρητῶν πᾶσιν σὺν γνώσει γένηται, ὧν ἑδὲν ἔχουσιν εὔλογον κ᾽ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας· μάλιστα ἵνα φανερὸν πᾶσι γένηται διὰ τῆς πολιχνιωτικῶν πεπραγμένων πρὸς πίστωσιν τῆς ἀνορθώσεως, ἅπερ αὐτοὶ τῶν Μαξιμιανιστῶν τῆς ἰδίων χηματικῶν ἔπραξαν. εἶθα αὐτοῖς

θεόθεν ὑποδείκνυται, ἐὰν ἐπισκῆψαι θελήσοιεν, ὅπως ἀδίκως τότε αὐτὸς ἀπὸ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἑνώσεως ὑποχίσαντας, ὥσπερ πράζουσιν ἀδίκως ἀπ' αὐτῶν τῆς Μαξιμιανιστὰς νῦν ὑποχίσαι. ἐν δὲ τῷ ἀριθμῷ τῶν, ὅστινας φανερᾷ τῆς οἰκείας βουλῆς αὐθεντείᾳ κατεδίκασαν, μετὰ ταῦτα οὐ ταῖς ἰδίαις τιμαῖς ἀνεδέξαντο· ἢ τὸ βάπτισμα, ὃ οἱ παρ' αὐτῆς κατακεδικασμένοι ἢ ἐνβεβλημένοι δεδώκασι, προσεδέξαντο, πρὸς τὸ δειχθῆναι, πῶς μωρᾷ καρδίᾳ ἀντιτάσσονται τῇ εἰρήνῃ τῆς Ἐκκλησίας τῆς οὐ παντὶ τῷ κόσμῳ διακεχυμένης, ταῦτα ποιοῦντες ὑπὲρ τῆς μέρους τοῦ Δονάτου, ἢ μὴ λέγοντες ἑαυτοὺς μολύνεσθαι τῇ κοινωνίᾳ τῶν παρ' αὐτῆς ὅτας διὰ τὸ ἀκάθαρτον τῆς εἰρήνης ἀναδεχθέντων. ἡμῖν δὲ φιλονεικοῦντες, τοῦτ' ἔστιν τῇ Καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, ἔτι μᾶλλον ἢ τῇ οὐ τοῖς ἐσχάτοις μέρεσι τῆς γῆς καθεστώσῃ, διὰ τῆς μεμιασμένης τῶν κοινωνίας, ὧντινων πρώην κατηγοροῦντο πάντες ἐλέγξαι αὐτοὺς ὡς ἠδυνήθησαν.

οδ'. ΠΕΡΙ τοῦ, ποῖοι ὀφείλουσι κληρικοὶ γαμετῶν ἀπέχεσθαι.

Πρὸς ἐπὶ τούτοις ἐν τῷ περὶ ἐγκρατείας τῆς περὶ τὰς οἰκείας γαμετάς τινων μνημονεύεσθαι κληρικῶν.

Ἤρεσεν, ὥστε τοὺς Ἐπισκόπους καὶ Πρεσβυτέρους καὶ Διακόνους καὶ τοὺς ἰδίους ὅρους, καὶ ἐκ τῶν ἰδίων ἔτι μὴν ἀπέχεσθαι γαμετῶν, ὅπερ εἰ μὴ ποιήσαιεν, ἀπὸ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς διακονήσωσι τάξεως· τοὺς δὲ λοιποὺς κλη-

κλεικοὺς πρὸς τοῦτο μὴ ἀναγκάζεσθαι, ἀλλ' ἐφείλειν τῷ τοῦ ἑκάστης Ἐκκλησίας σωμήθειν παραφυλάττεσθαι.

ΠΕΡΙ τῶν τοὺς ἰδίους λαοὺς ἐγκαταλιμπανόντων. οε.

Πάλιν ἤρεσεν, ὥστε μηδενὶ ἐξεῖναι Ἐπισκόπῳ καταλειφθείσης τῆς αὐθεντικῆς αὐτοῦ καθέδρας, πρός τινα Ἐκκλησίαν οὐ διοικήσει καθεσῶσαν ἑαυτὸν ἀποφέρειν· ἢ οὐ οἰκείῳ πράγματι, ὑπὲρ ὃ χρὴ ἐπιπολὺ ἀπαχολουμένῳ ἀμελεῖν τῆς φροντίδος καὶ τῆς συνεχείας τοῦ ἰδίου θρόνου.

ΠΕΡΙ τῶν ὑπὲρ ὀφειλόντων βαπτίζεσθαι ὁσάκις ἀμφιβάλλεται περὶ αὐτῶν, εἰ ἄρα ἐβαπτίσθησαν. οϛ'.

Ὁμοίως ἤρεσεν περὶ τῶν ὑπὲρ, ὁσάκις μὴ εὑίσκονται βέβαιοι μάρτυρες, οἱ ταῦτα ἀναμφιβόλως βαπτισθέντα εἶναι λέγοντες· καὶ δὲ αὐτὰ διὰ τὴν κεῖραν περὶ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς μυσταγωγίας ἀνακρίνεσθαι ἐπιμελῶς ἔχωσι, χωρίς τινος προσκόμματος ὀφείλειν ταῦτα βαπτίζεσθαι· μή ποτε ὁ τοιοῦτος διασμὸς ἀνασείσῃ αὐτὰ τῆς τοιαύτης τοῦ ἁγιασμοῦ καθάρσεως· ἐκ τούτου γὰρ οἱ τοποτηρηταὶ τῶν Μαύρων ἀδελφοὶ ἡμῶν τοῦτο ἐβεβαίωσαντο, ὅτι πολλοὶ τοιοῦτοι ἀπὸ τῶν βαρβάρων ἐξαγοράζονται.

ΠΕΡΙ τοῦ, τὴν ἡμέραν τοῦ πάσχα οὐ τῇ ἡμέρᾳ τῆς Σιωόδου ἀγγέλλεσθαι. οζ'.

Ὁμοίως ἤρεσεν, ὥστε τὴν ἡμέραν τῆς προσκυνητῆς πάχα διὰ τῆς τῶν τετυπωμένων ζωγραφῆς πᾶσιν ἐμφανίζεσθαι· ἡ δὲ τῆς Σιωὸδ ἡμέρα, ἡ αὐτὴ φυλαχθῇ, ἥτις ὠρίσθη ἐν τῇ ἐν Ἱππῶνι Σιωόδῳ. ἔστι δέ, ἡ πρὸ δέκα Καλανδῶν Σεπτεμβρίων· ὀφείλει γὰρ καὶ γραφῆναι πρὸς τοὺς πρωτόθρονους πασῶν τῶν ἐπαρχιῶν, ἵνα ὅτε παρ' ἑαυτοῖς Σιώδου προσκαλῶνται, πάντα τὴν ἡμέραν φυλάττωσιν.

ιή. ΠΕΡΙ τοῦ, μὴ ὀφείλειν Ἐπίσκοπον ἐπιξενούμενον καθέζεσθαι ἐν ᾗ καθέδρᾳ ἐπιξενοῦται.

Ὁμοίως ὥρισθη, ὥστε μηδενὶ ἐξεῖναι μεσίτην τὴν καθέδραν κατέχειν, ἢ τινι μεσίτης δέδοται διὰ οἱασδήποτε τῶν λαῶν ταραχὰς ἢ διχοστασίας, ἀλλὰ ταραχάζειν ἐντὸς ἐνιαυτοῦ τοῖς αὐτοῖς προνοεῖσθαι Ἐπίσκοπον. εἰ δὲ περὶ τοῦτο ἀμελήσοι, μετὰ τὴν περάτωσιν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἕτερος ψηφισθῇ μεσίτης.

κθ'. ΠΕΡΙ ἐνδίκων τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν ὀφειλόντων ἀπὸ τοῦ βασιλέως αἰτηθῆναι.

Σύμπασιν ἔδοξεν αἰτῆσαι ἀπὸ τῶν βασιλέων διὰ τὴν τῶν πενήτων κάπωσιν, ὧν ταῖς ἐπαχθείαις ἀπαύστως ἡ Ἐκκλησία παρενοχλῆται. ὥστε ἐνδίκως τύπις μετὰ τῆς τῶν Ἐπισκόπων προνοίας ἐπιλεγῆναι, καὶ τῆς τῶν πλησίων τυραννίδος.

λ'. ΠΕΡΙ τῶν μὴ ἀπαντώντων εἰς ταῖς Συνόδοις Ἐπισκόπων.

Ὁμοίως ἤρεσεν, ἵνα ὁσάκισδήποτε Συνόδου δεῖ

συναχθῶσι, οἱ Ἐπίσκοποι, οἵτινες ἔστε κεῖρα ἔστε ἀσθενείᾳ, ἔστέτινι βαρυτέρᾳ ἀνάγκῃ ἐμποδίζονται, ἀμοδίως ἀπαντῶσιν, καὶ τοῖς πρωτόθροσιν ἑκάστης ἰδίας αὐτῶν ἐπαρχίας ἐμφανισθεῖν περὶ πάντων τῶν Ἐπισκόπων, εἴτε δύο εἴτε ἕξ συναθροίσεις γένωνται, καὶ ἀπὸ ἑκάστου δὲ ἀθροισμοῦ εἰς ἀμοιβὴν ὁσοιδήποτε ἐπιλεγῶσι πρὸς τὴν ἡμέραν τῆς Συνόδου ἐνστατικῶς ἀπαντήσωσιν· ἐὰν δὲ μὴ δυνηθῶσιν ἀπαντῆσαι, ἀθρόων τινῶν ἀναγκῶν ὡς εἰκὸς ἀναφυομένων, εἰ μὴ τὸν λόγον τοῦ οἰκείου ἐμποδισμοῦ παρὰ τῷ οἰκείῳ πρωτόθρονι διαδώσωσιν, ὀφείλειν τοὺς τοιούτους τῇ κοινωνίᾳ τῆς ἰδίας αὐτῶν ἀρκεῖσθαι Ἐκκλησίας.

ΠΕΡΙ Κρεσκωνίου. πά.

ΠΕΡΙ Κρεσκωνίου τοῦ Βιλλαρεντίου τοῦτο πᾶσιν ἔδοξεν, ἵνα ἐντεῦθεν ὁμοίως ἐμφανεὶς τῷ πρωτόθρονι τῆς Νουμιδίας, πρὸς τὸ εἰδέναι αὐτὸν ὀφείλειν γράμμασι οἰκείοις πρὸς συνέλευσιν προσφέρεσθαι τὸν μητροπολίτην Κρεσκώνιον, ὡς τε μὴ ὑπερτίθεσθαι τὴν παρουσίαν αὐτοῦ τῇ πλησιαζούσῃ συμπάτῃ Ἀφρικανῇ Σιωόδῳ παραχθῆναι. ἐὰν δὲ τοῦ ἐλθεῖν καθυφρονήσῃ, ἔσεσθαι εἰδὼς κατ' αὐτοῦ ψῆφον νομοθετηθησομένην.

ΠΕΡΙ τῶν ἐν Ἱππῶνι φροντιστῶν τῆς Ἐκκλησίας. πβ'.

Πάλιν ἤρεσεν, ἵνα ἐπειδὴ τῆς Ἐκκλησίας τῶν ἐν Ἱππῶνι φροντιστῶν ἡ ἐκπαίδευσις οὐκ ὀφείλει ἐπιτολὺ ἀμεληθῆναι, καὶ ἐπειδὴ αἱ ἐκεῖ Ἐκκλησίαι

καταδέχονται παρὰ τῶν τὴν ἄτοπον τῆς Αἰκυτίδος κοινωνίαν παραιτησαμένων, πεμφθέντων ἐκ τῆς παρούσης Σωφρονίου Ε'πισκόπων, Ρ'ηγίνου, Α'λυπίου, Αὐγουστίνου, Ματέρνου, Θεατίου, Εὐοδίου, Πλακιανοῦ: Οὐρβανοῦ, Βαλερίου, Α'μβιβίου, Φερενάτου, Κυοδβυλτδέου, Ο'νωρίου Γοννυαρείου, Α''που, Ο'νωράτου Α'μπελίου, Βικτοριανοῦ, Εὐαγγέλου, καὶ Ρ'ογατιανοῦ· καὶ σωαχθέντων καὶ διορθωθέντων ἢν ἐπὶ ψόγῳ μοιχοπνίᾳ τῷ φυγῷ τοῦ αὐτοῦ Αἰκυτίδος προσδοκητέων λογισαμένων, μετὰ τῆς πάντων δίχης Ε'πίσκοπος πάντως χειροτονηθῇ. ἐὰν δὲ μὴ θελήσωσιν ἐκεῖνοι τὸν ἀριθμὸν κατανοῆσαι, μὴ ἐμποδίσωσι τῇ ἐπιλογῇ τοῦ προέδρου πρὸς τὸ χειροτονηθῆναι εἰς χρησιμότητα τῆς ἐπὶ ποσὸν χρόνον ἐγκαταλειφθείσης Ε'κκλησίας.

π γ'. ΠΕΡΙ' ἢν μὴ φροντιζόντων κληρικῶν αὐτὸς ἑαυτοῦ πρᾶξαι τὸ ἴδιον πρᾶγμα.

Πάλιν ὡρίσθη, ἵνα ὁσάκις κληρικῶν ἐλεχθέντων καὶ καταδεμένων τινὰ ἐγκλήματα, εἴτε διὰ τὸ τῆς Ε'κκλησίας ὄνειδος, εἴτε διὰ τὴν ἀδεσιμότητα, ὧν χάριν τοῖς φειδὼ γίνεται, εἴτε διὰ τὸν ἀλαζόνα ἢν αἱρετικῶν ἢ ἐθνικῶν ἐπιγαυρίασιν, ἐὰν ὡς εἰκὸς ἐπαγωνίσασθαι τὸ ἰδίῳ πράγματι, καὶ τῆς ἰδίας ἀβλαβείας φροντίσαι θελήσωσιν, αὐτὸς ἀποινωνησίας ἑαυτοῦ τοῦτο ποιήσωσιν· ἐὰν δὲ αὐτὸς ἑαυτοῦ τὸ πρᾶγμα αὐτῶν καθάρας καταφρονήσωσιν, μηδεμία τῶν τοῦ λοιποῦ φωνὴ παντελῶς προσδεχθείη.

ΩΣ τοῦ ἀπὸ ἀλλοδαπῆς μοναστηρίου ὑποδεχθέντος, π δ'.
μὴ δὲ ἡγουμένου τοῦ μοναστηρίου μὴ δὲ κληρικὸν ἔξωθεν χειροτονεῖν.

Ο'μοίως (*) ἤρεσεν, ἵνα ἑαυτὸς ἀπὸ ἀλλοδαπῆς μοναστηρίου ὑποδέξηταί τινα, ἢ πρὸς πλήρωσιν προσαγαγεῖν ἐθελήσοι, ἢ τοῦ ἰδίου μοναστηρίου ἡγούμενον καταστήσοι, ὁ τοῦτο ποιῶν Ε'πίσκοπος ἀπὸ τῆς τῶν λοιπῶν κοινωνίας χωριζόμενος, τῇ τοῦ ἰδίου λαοῦ κοινωνίᾳ ἀρκεσθῇ μόνῃ. ἐκεῖνος δὲ, μὴ δὲ κληρικὸς μὴ δὲ ἡγούμενος ἐπιμείνῃ.

ΠΕΡΙ' Ε'πισκόπων τῶν αἱρετικὸν ἢ ἕλλωνας κληρονόμους καταλιμπανόντων. π ε.

Ο'μοίως ὡρίσθη, ἵνα ἑαυτὸς Ε'πίσκοπος κληρονόμους συγγενοῦς, ἢ ἐκτὸς τῆς ἰδίας συγγενείας αἱρετικὸν, ἢ ἕλλωνας προτιμήσῃ τῆς Ε'κκλησίας, καὶ μετὰ θάνατον ἀνάθεμα τῷ τοιούτῳ λεχθείη, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ μηδαμῶς παρὰ τοῖς τοῦ Θεοῦ ἱερεῦσιν ἀναγνωσθῇ, μὴ δὲ δυνηθῇ ἀπολογηθῆναι, ἐὰν ἀδίκως θάνατος ἐπιγένηται. ἐπειδὴ γενόμενος Ε'πίσκοπος, εἰκότως ὀφείλει τῶν πραγμάτων αὐτοῦ τὸν διατύπωσιν ἁρμοδίαν τῷ ἑαυτοῦ ἐπαγγέλματι ποιήσασθαι.

ΠΕΡΙ' ἐλευθερίων. π ς'.

Ο'μοίως ἤρεσεν, ἵνα περὶ τῶν ἐν τῇ Ε'κκλησίᾳ γενομένων ἐλευθερίων, ἀπὸ τοῦ βασιλέως αἴτησις γένηται.

(*) Η''ρεσεν.

πζ'. ΠΕΡΙ τῶν πλασῶν μνημείων τῶν μαρτύρων.

Ὁμοίως ἤρεσεν, ἵνα παντάχῃ ἀνὰ πὰς ἀγρὰς καὶ πὰς ἀμπελῶνας θυσιαστήρια ὡσανεὶ εἰς μνήμην μαρτύρων καθισάμενα, ἐν οἷς ἐδὲ σῶμα ἢ λείψανον μαρτύρων, ὑποκείμενα δείκνυται ἀπὸ τῶν ἐπισκόπων, εἰ ἔξι δυνατὸν, καθαιρέφονται. εἰ δὲ πᾶσι θορύβοις δημοτικοῖς ἐ συγχωρῆται, ὅμως πὰ πλήθη νυθετηθῶσιν, μὴ ὀχλαγωγεῖν πὰς τόπους ἐκείνους· καὶ ἵνα οἱ πὰ ὀρθὰ φρονοῦντες, μηδεμιᾷ δεισιδαιμονίᾳ τῶν τοιούτων τόπων καταδεσμῶνται, καὶ παντελῶς μὴ δὲ μνήμη μαρτύρων ἐπιτελεσθῇ, εἰ μή πε ἢ σῶμα ἤ τινα λείψανα ὧσιν ἢ ἀρχαίοθεν παραδεδῶνται. ὅσα γὰρ δι' ἐνυπνίων καὶ ματαίων ἀποπαλύψεων ἀνθρώπων τινῶν ὁπωσδήποτε καθίσανται θυσιαστήρια, παντὶ τρόπῳ πὰ τοιαῦτα ἀποδοκιμασθῶσιν.

πη'. ΠΕΡΙ τοῦ, πὰ λείψανα τῶν εἰδώλων ἐκριζωθῆναι.

Ὁμοίως ἤρεσεν αἰτηθῆναι ἀπὸ τῶν ἐνδοξοτάτων βασιλέων, ἵνα πὰ λείψανα τῆς εἰδωλολατρείας μὴ μόνον πὰ ἐν ξωαῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν οἱοισδήποτε τόποις ἢ ἄλσεσιν ἢ δένδροις, παντὶ τρόπῳ ἐξαλειφθῶσιν.

πθ'. ΩΣΤΕ γράφεσθαι καὶ ἀναγράφεσθαι, ὁσάκις γένηται χρεία ἐν τῇ ἐν Καρχηδόνι Ἐπισκόπῳ ἐπ' ὀνόματι πάντων τῶν Ἐπισκόπων ἐπιστολάς.

Ἀπὸ συμπάντων τῶν Ἐπισκόπων ἐλέχθη, ἵνα ἐὰν ἤρεσέ τινα γράμματα ὀφείλειν ὑπαγορεύεσθαι ἐν τῇ Συνόδῳ, ὁ προσκαιρὸς Ἐπίσκοπος ὁ ἐν τῷ θρόνῳ πέτῳ προκαθήμενος καταξιοῖ ἐπ' ὀνόματι πάντων ὑπαγορεύειν καὶ ὑπογράφειν. ἐν οἷς ἤρεσεν ἔτι μὲν τοῖς προστηταῖς Ἐπισκόποις τοῖς ὀφείλουσιν ἀποσταλῆναι εἰς τὰ τῆς Ἀφρικῆς ἐπαρχίας ἕνεκεν τῶν φανατισῶν, γράμματα δοθῆναι, δύναμιν ἐντολικὴν περιέχοντα, ᾗ δύναμιν μὴ παρεξέλθωσιν.

Καὶ ὑπέγραψαν·

Αὐρήλιος Ἐπίσκοπος τῆς Καρχηδονέων Ἐκκλησίας, τῷ παρόντι ψηφίσματι συνήνεσα καὶ ἀναγνωσθέντι ὑπέγραψα. Ὁμοίως καὶ οἱ λοιποὶ Ἐπίσκοποι ὑπέγραψαν.

πρᾶξις πέμπτη

ΕΝ ΤΑΥΤΗ ΤΗ ΣΥΝΟΔΩ, τὰ προλαβόντα ψηφίσματα κυροῦνται. ἐπὶ τῆς ἐνδοξοτάτων βασιλέων Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου τῆς ἐνδοξοτάτων ὑπάτων. τῇ πρὸ ἓξ Καλανδῶν Σεπτεμβρίων. ἐν Μελιβετανῇ πόλει εἰς τὸ ἀκρωτήριον τῆς Ἐκκλησίας.

Αὐρήλιος Ἐπίσκοπος τῆς καρχηδονέων Ἐκκλησίας προκαθίσας ἐν πάσῃ τῇ Συνόδῳ παρεσώπων τῆς Διακόνων εἶπεν.

Ἐπειδὴ τῆς ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας ἐν σῶμα ὑπάρχει, καὶ πάντων τῆς μελῶν μία ἐστὶ κεφαλή, γνωστὸν θέλοντος τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ἡμετέραν ἀθέτειαν

σεδωαμῶντος, ὥστε πρὸς ταυτὶω τὶω Ἐκκλησίαω ἐλθεῖν ἡμᾶς, ἀγάπης ἢ ἀδελφότητος χάριτι προβαπτίζας. διὸ παρακαλῶ τὶω ὑμετέραν ἀγάπὶω, ἐπεὶ δὴ ὅτως ἐσὶν πισδταῖον, ὅτι ἡ ἡμετέρα παρ' ὑμῖν προσέλδσις, ἤτε πεμαστὴ ἤτε ὑδατάτη πᾶσίνεσιν, ἵνα ἡ σωαίνεσις πάντων ἡμῶν φανερωδῇ ὁμονοεῖν τοῖς σωνδόξασι ἢ ψηφισμάτων τῶν πάλαι, εἴτε ἢ τὶω σ' Ἱππῶνι Σωόδον βεβαιωδέντων, εἴτε μετὰ ταῦτα τῇ σ' Καρχηδόνι πρώτονι Σωόδῳ ὁριδτέντων· ὁμοίως δὲ ἢ νῦν ἢ τάξιν ἡμῖν ἀναγινωσκομένων. τότε γὰρ τῆς ὑμετέρας ἀδελφότητος ἡ ὁμόνοια λαμπροτέρα τῷ φωτὶ ἀναδειχδήσεται, ἐὰν τὰ παρ' ἡμῶν σ' ταῖς ἀνωτέραις Σωιόδοις νομίμως ὁρισδέντα, μὴ μόνον τῇ σ' τοῖς παρδσι πεπραγμένοις σωαινέσει ὑμῶν, ἀλλὰ ἢ χωγραφαῖς ἔτι μὶω φανερώσηται.

Σάγντιππος Ἐπίσκοπος τῆς πρώτης καθέδρας τῆς Νωμιδίας εἶπεν. πισδύω, ὅτι ὑ πάσῃ τῇ ἀδελφότητι ἤρεσεν· χωγράφοντες δὲ ἡμεῖς τῇ ἰδίᾳ χωσημειώσει βεβαιῶμεν ἀρέσαι.

Καὶ τὰ ὁρισδέντα ἰδιοχείρως ἐβεβαίωσαν.

Νικύτιος Ἐπίσκοπος τῆς πρώτης καθέδρας τῆς Μαυριτανίας Σιτιφένσης εἶπεν· τὰ ἀναγνωδέντα ψηφίσματα, ἐπειδὴ λογισμῷ ὐκ ἐξέρλυται, ἢ ἀπὸ πάντων ἐκυρώθησαν, ἔτι μὶω ἢ τῇ ἐμῇ βραχυτητι ταῦτα ἀρέσκουσιν, ἅπερ τῇ οἰκείᾳ γραφῇ βεβαιώσω.

ΠΕΡΙ πράξεως Ἐπισκόπων, ὥσε τὰς μεζονεσέρως χειροτονδέντας μὴ τολμᾶν ἑαυτὰς προτιμᾶν ἢ προτέρων. ϙ.

Βαλεντῖνος Ἐπίσκοπος εἶπεν· τὸ ἀγαδὸν τῆς ὑμετέρας ἀνεξικακίας ἐαὶ ἐπιβέπῃ, ἀκολούδως ἐξηγήσομαι τὰ σ' τῷ προλαβόντι χρόνῳ εἰς τὶω Καρχηδονέων Ἐκκλησίαν πραχδέντα, ἢ ταῖς τῶν ἀδελφῶν ὑπογραφαῖς φανερῶς κυρωδέντα, ἢ ἡμᾶς ἔτι μὶω φυλάξοντας ὁμολογήσω. ἐκεῖνο τοίνυν ἐπισάμεδα, ἀμίαντον ἀεὶ τὶω Ἐκκλησιαστικὶω φυλάττεδαι κατάσασιν ὅτως, ὡς μηδένα ἢ ἀδελφῶν τολμᾶν ἑαυτὸν προτιμᾶν προπετῶς τῶν πρὸ αὐτοῦ ἀλλὰ ταῖς τῆς ἀγάπης τάξεσιν ἀεὶ παρεχέδη τοῖς προτέροις, ἅπερ οἱ ἐπακολυδοῦντες χαριέντως κατεδέξαντο. Ταύτὶω ἓν τὶω πρᾶξιν κελδύσει ἡ ὑμετέρα ἁγιωσύνη κρειτόνως ταῖς ὑμετέραις δζαλαλιαῖς βεβαιῶσαι.

Αὐρήλιος Ἐπίσκοπος εἶπεν· ὐκ ἐχρὶω μὲν ταῦτα ἡμᾶς ἐπαναλαμβάνειν, εἰ μὴ ἐαὶ τυχὸν ἀκαδανόητοι δζάνοιαί τινων αὐεφύσαν αἱ πρὸς τὰς ὄρας τάτας τὰς ὑμετέρας αἰδήσεις ὀξυύσαι· ἀλλ' ἐπειδὴ αὔτη κοινή ἐσὶν αἰτία, ἰὼ νῦν ἐνφάνισεν ὁ ἀδελφὸς ἢ συλλειτουργὸς ἡμῶν, ὥστε ἕκασον ἡμῶν ἐπιγινώσκειν τὶω παρὰ τοῦ Θεοῦ ψηφιδεῖσαν αὐτῷ τάξιν, ἢ ἵνα οἱ μεζονέσεροι τοῖς προτέροις αὐαφέρωσιν, ἢ μὴ τολμήσωσιν παρανωμίω τάτων τίποτε πράττειν· δζὰ τοῦτο λέγω καδὼς τὸν ἐμὸν χωρέχει λογισμόν, τὰς καταφρονοῦντας

τῶν πρὸ αὐτῶν, καί τινα ἀναπολιμῶνται, κωλυτέος ἁρμοδίως εἶναι ἀπὸ πάσης τῆς Συνόδου.

Σάρδικος Ἐπίσκοπος τῆς πρώτης καθέδρας τῆς Νουμιδίας εἶπεν. Ἤκουσεν ἡ πάντων ὑμῶν ἀδελφῶν παρουσία τοῦ ἀκολούθησιν τῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ ἡμῶν Αὐρηλίῳ, τί πρὸς ταῦτα ἀποκρίνεται;

Διατίμιος Ἐπίσκοπος εἶπεν· Ταῦτα τὰ παρὰ τῆς ψήφου τῶν ἀρχαίων ὀφειλόμενα, τῇ ἡμετέρᾳ συναινέσει ἐκδοθήσονται, ἵνα τὰ περιεχόμενα τοῖς πεπραγμένοις ὑπὸ προτέρων Συνόδων ἐν τῇ ἐν Καρχηδόνι Ἐκκλησίᾳ καὶ τοῦ ἡμετέρου συναινέσιν πεπληρωμένως βέβαια παρὰ πᾶσι φυλαχθῶσιν.

Σύμπαντες οἱ Ἐπίσκοποι εἶπον· Ἡ τάξις αὕτη καὶ ἀπὸ τῶν Πατέρων καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἐφυλάχθη, καὶ ἀφ' ἡμῶν καὶ συγχώρησιν Θεοῦ φυλαχθήσεται. σωζομένου ἔτι μοῦ τοῦ δικαίου τῶν πρωτόντων τῆς Νουμιδίας καὶ Μαυριτανίας ἐν τῇ χαρθαγενσίῳ καὶ μαξιμιανῆς τῆς Νουμιδίας. ἔπειτα ἤρεσεν πᾶσιν τοῖς Ἐπισκόποις τοῖς ἐν ταύτῃ τῇ Συνόδῳ ὑπογράψασιν, ἵνα τὸ μαξιμιανὸν καὶ ἀρχέτυπον τῆς Νουμιδίας, καὶ εἰς τοῦ πρώτου καθέδραν ᾖ, καὶ εἰς τοῦ μητροπολιν Κωνσταντίνας.

ιά. ΠΕΡΙ Κουοδβουλτδέου Ἐπισκόπου.

Περὶ Κουοδβουλτδέου ἔτι μοῦ τοῦ Καρθαγένης, ἐπειδὴ τοῦ ἐναντίου αὐτοῦ αἰτήσαντος παρὰ τῆς ἡμετέρας εἰσελθεῖν Συνόδου, ἐρωτηθεὶς εἰ ἄρα βούλεται. μετ' αὐτὸν

παρα

παρὰ τοῖς Ἐπισκόποις ἀναπειραθῆναι, πρῶτον μὲν ὑπέσχετο, τῇ δὲ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πάλιν μὴ ἀρέσκειν αὐτῷ ἀπεκρίνατο, καὶ ἀνεχώρησεν· ἤρεσεν πᾶσι τοῖς Ἐπισκόποις, ἵνα μηδεὶς τῷ αὐτῷ Κουοδβουλτδέῳ κοινωνήσῃ, ἕως ἂν τὸ κατ' αὐτὸν πρᾶγμα περαιωθῇ· τοῦ γὰρ Ἐπισκοποῦ ἀπ' αὐτοῦ ἀφαιρεθῆναι πρὸ τῆς ἐκβάσεως τοῦ κατ' αὐτὸν πράγματος, μηδενὶ χρισιανῷ δοκεῖν δοθῆναι.

ΠΕΡΙ Μαξιμιανοῦ Ἐπισκόπου. ιβ'.

Περὶ Μαξιμιανοῦ δὲ τοῦ Βαγαϊτανοῦ, ἤρεσεν ἐκ τῆς Συνόδου γράμματα δοθῆναι καὶ πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τὸν λαὸν, ἵνα κἀκεῖνος ἐκ τῆς Ἐπισκοπῆς ἀναχωρήσῃ. κἀκεῖνοι ἑαυτοῖς ἄλλον ἀναζητήσωσιν.

ΩΣΤΕ τοὺς χειροτονουμένους Ἐπισκόπους ἀπὸ τῶν χειροτονούντων αὐτοὺς ἐπιστολὰς λαμβάνειν, ἐν αἷς ἥτε ἡμέρα καὶ ὁ ὕπατος προφέρεται. ιγ'.

Ἔπειτα ἤρεσεν, ἵνα οἵτινες δήποτε μετὰ ταῦτα χειροτονῶνται ἀπὸ τῆς Ἀφρικῆς ἐπαρχίας, γράμματα λάβωσι παρὰ τῶν χειροτονούντων αὐτοὺς, τῇ χειρὶ αὐτῶν ὑπογεγραμμένα, περιέχοντα τὸν ὕπατον καὶ τὴν ἡμέραν. ὥστε μηδεμίαν ἀμφισβήτησιν περὶ ὑστέρων ἢ προτέρων ἀναφυῆναι.

ΠΕΡΙ τοῦ, τοὺς κἂν ἄπαξ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀναγνῶντας, μὴ δύνασθαι ὑπὸ ἄλλων προχειρίζεσθαι. ιδ'.

Ὁμοίως ἤρεσεν, ἵνα ὅστις δήποτε ἐν Ἐκκλησίᾳ, κἂν ἄπαξ ἀναγνῶ, ἀπ' ἄλλης Ἐκκλησίας πρὸς κλήρωσιν μὴ καταδέχηται.

Καὶ

Καὶ ὑπέγραψαν. Αὐρήλιος Ε'πίσκοπος τῆς ἐν Καρχηδόνι Ε'κκλησίας τῷ παρόντι ψηφίσματι συμφήνεσα, καὶ ἀναγνωσθέντι ὑπέγραψα.

Ο'μοίως καὶ οἱ λοιποὶ Ε'πίσκοποι ὑπέγραψαν.

Ε'Ν ΤΑΥ'ΤΗ, ΤΗ῍, ΣΤΝΟ'ΔΩ, ἐμφανίζονται τὰ πραχθέντα ὑπὸ τῆς πέραν τῆς θαλάσσης ἀποσταλέντων τοποτηρητῶν Ε'πισκόπων, ἐπὶ τῶ ἐνδοξοτάτω βασιλέως Θεοδοσίου τῶ Αὐγούστου, καὶ Ρ'ωμυλίδος τῆς λαμπροτάτης ὑπάτης· τῇ πρὸ ὀκτὼ Καλανδῶν Σεπτεμβρίων ἐν Καρχηδόνι εἰς τὴν Ε'κκλησίαν Σεκούνδου.

Αὐρήλιος Ε'πίσκοπος συμπάσῃ τῇ Συνόδῳ προκαθίσας παρεσώτων τῆς Διακόνων εἶπεν.

Λόγω ἀπαιτήσαντος ἡ ὑμετέρα ἀδελφότης παρὰ τῆς ἐμῆς μετριότητος εἰς ταύτην τὴν Σύνοδον προεβάλετο. ἐκπαλαι γὰρ, ὡς μέμνηται ἡ ὑμετέρα ἁγιωσύνη, Συνόδου γενομένης ἀπεστείλαμεν ἀδελφοὺς ἡμῶν πρὸς τὰ πέραν τῆς θαλάσσης τοποτηρητάς, οὓς ἐχρῆν ἐν τῇ συνελθούσῃ τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης τὴν κίνησιν διηγήσασθαι τῆς ἐξενυσθείσης πρεσβείας. καὶ καθ' ἡν ἐν τῇ χθεσινῇ ἡμέρᾳ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος καθεσθέντων ἐκεῖ τῆς Ε'κκλησιαστικῶν πραγμάτων ἐπιμελῶς, ἃ ἔπραξαν, ἐψηλαφήσαμεν. ὅμως πρέπει σήμερον τὴν ἀναζήτησιν τῆς χθεσινῆς ἡμέρας τοῖς Ε'κκλησιαστικοῖς πεπραγμένοις ἐκβεβαιώσειν, διὰ τοὺς Ε'πισκόπους τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Α'φρικῆς, τοὺς μὴ παρα-

γενομένους

γενομένους ἐν τῇ παρούσῃ Συνόδῳ. ἡ τάξις ἦν ἀπαιτεῖ τῶν πραγμάτων, ἵνα ἐν πρώτοις παρὰ τῆς ἀδελφῶν καὶ συνιερέων ἡμῶν τῆς πρὸς ταύτην τὴν Σύνοδον εἴτε ἐκ τῆς Βυζακίου εἴτε ἀπὸ Μαυριτανίας παραγενομένων ζητήσωμεν, πῶς συμφέρει ψηφίζεσθαι τῇ παρούσῃ Συνόδῳ, καὶ προσενεγκόντων Φιλολογίου, Γέτα, Βενουστιανοῦ, Φιλικιανοῦ, τῆς Ε'πισκόπων τῆς Βυζακηνῆς χώρας τὰ γράμματα τῆς τοποτηρησίας τὰ καὶ ἀναγνωσθέντα, ἔτι δὲ προσενεγκόντων Λευκιανοῦ, καὶ Σιλβανοῦ, τῆς τοποτηρητῶν τῆς Μαυριτανίας χώρας τῆς Σιτιφένσης τὰ γράμματα τῆς τοποτηρησίας. Καὶ τούτων ἀναγνωσθέντων, Αὐρήλιος Ε'πίσκοπος εἶπεν· τούτων τῆς ἐγγράφων ἡ ὑφὴ τοῖς πεπραγμένοις συζεχθείη περὶ τῆς τοῦ Βυζακίου Ε'πισκόπων.

Νουμήδιος Ε'πίσκοπος εἶπεν, προσέχομεν τοὺς ἀδελφοὺς καὶ συνεπισκόπους ἡμῶν τοὺς τῆς Βυζακηνῶν χώρας καὶ Μαυριτανίας Σιτιφένσης εἰς τὴν Σύνοδον τοποτηρητὰς ἀποσταλῆναι. νῦν ζητήσωμεν, ἐὰν τοποτηρηταὶ τῆς Νουμιδίας παρεγένοντο, ἢ δηλαδὴ τῆς Τειπολιτανῆς χώρας, ἢ τῆς Καισαριανῆς Μαυριτανίας.

Περὶ τῆς τῆς Μαυριτανίας Σιτιφένσης Ε'πισκόπων, Λευκιανὸς καὶ Σιλβανὸς Ε'πίσκοποι τοποτηρηταὶ τῆς Μαυριτανίας Σιτιφένσης χώρας εἶπον. βραδέως πρὸς τοὺς τῆς Καισαριανῆς ἀδελφοὺς ἡμῶν ἡ συνοδικὴ ἦλθεν, ἐπεὶ καὶκεῖνοι λοιπὸν εἶχον φθάσαι, ὅμως

πάν-

πάντες ἐλάσονται, ἡμῖν θαῤῥοῦμεν περὶ τῆς ψυχῶν αὐτῶν ὅτι εἴτι δήποτε εἰς ταύτην τὴν Σιωόδῳ πραχθήσεται, ἡμῖν αὐτοὶ ἀναμφιβόλως τὰς ἰδίας συναινέσεις παρέξοιεν.

Περὶ τῶν τῆς Νεμησίας Ε'πισκόπων, Α'λύπιος Ε'πίσκοπος εἶπεν. ἡμεῖς μὲν ἀπὸ τῆς Νεμησίας ἤλθομεν, ἐγώτε καὶ οἱ ἁγιώτατοι ἀδελφοὶ Αὐγεσῖνος καὶ Ποσείδιος· ἀλλ' ἀπὸ τῆς αὐτῆς Νεμησίας τοποτηρηταὶ πεμφθῆναι ἐκ ἠδυνάντο, ὅτι ἀκμὴν τῷ θορύβῳ τῶν Τιρωνάτων οἱ Ε'πίσκοποι ἰδίαις ἀνάγκαις ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἀπαχολῶνται ἐμποδιζόμενοι· ἐπεὶ καὶ τὴν σιωοδικὴν τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης τῷ ἁγιωτάτῳ γέροντι Σαγκτίππῳ, ὡς ἀνήγαγον, συνεῖδεν περὶ τῆς παρούσης ζητήσεως Σιώοδον καθαιρεθῆναι, ὅπως καθαρθεῖσα τοποτηρησία, πρὸς ταύτην Α'ποσαλῇ τὴν Σιώοδον, ἀλλὰ δευτέροις γράμμασιν ἐμοῦ τοῦτον ἀναμενήσαντος, ἀπελογήσατο δι' οἰκείων γραμμάτων περὶ τοῦ ἀπὸ τῆς Τιρώνων ἐμποδισμοῦ, ὡς ἀνωτέρω εἶπον.

Αὐρήλιος Ε'πίσκοπος εἶπεν. Οὐκ ἔστιν ἀμφίβολον, ὅτι οἱ προλεχθέντες ἀδελφοὶ καὶ Συνεπίσκοποι ἡμῶν οἱ ἐκ τῆς Νουμηδίας, ὅτε τὰ πεπραγμένα τῆς Σιώοδου λάβωσιν, δεόντως καὶ τὰς ἰδίας παρέξουσιν συναινέσεις καὶ εἰς πέρας ἀγαγεῖν σπουδάσουσιν, ὁσαδήποτε ἀρέσουσιν. ἀνάγκη τοίνυν ἐστὶ τῇ φροντίδι τῆς καθέδρας ταύτης προνοηθῆναι,

τοῦτο

τοῦτο αὐτὸ τοῖς προλεχθεῖσιν ἐμφανὲς καταστῆναι.

ΠΕΡΙ' τῆς Τεμπολιτάνων Ε'πισκόπων. Περὶ τῶν ἀπὸ Τριπόλεως ἀδελφῶν ἡμῶν, τοῦτο ἠδυνήθημεν γνῶναι, ὅτι Δεκίτιον ἀδελφὸν ἡμῶν ἀπέστειλαν τοποτηρητήν. ἀλλ' ἐπειδὴ ἀπαντῆσαι ἐκ ἠδυνήθη, τοῦτό τινες τῆς τέκνων ἡμῶν διεβεβαιώσαντο ἐλθόντες ἐκ τῆς προλεχθείσης χώρας, ὅτι ὁ μνημονευθεὶς Δεκίτιος εἰς πλοῖον εἰσῆλθεν. καὶ δὴ πιστεῦσαί τινα παρολκὴν ἐκ τοῦ χωρῶνος αὐτῆς συμβῆναι, τὴν αὐτὸν ἀναγκάσασαν βραδῦναι· ὅμως καὶ περὶ τούτου, ἐὰν ἀρέσκῃ τῇ ὑμετέρᾳ ἀγάπῃ, ὁ αὐτὸς τύπος φυλαχθείη, ἵνα τὰ ἀρέσαντα τῇ Σιώοδῳ πρὸς αὐτὸν ἀποσαλῶσιν.

Α'πὸ πάντων τῆς Ε'πισκόπων ἐλέχθη· τὰ ὀφειλόμενα ὑπὸ τῆς σῆς ἁγιωσύνης, πᾶσιν ἀρέσκει. ΠΕΡΙ' τοῦ, τοῖς δονατισταῖς συνελθεῖν. Αὐρήλιος Ε'πίσκοπος εἶπεν. Τὸ εἰς ψηλάφησιν ἐλθὸν τῆς ὑμετέρας ἀγάπης, λογίζομαι ὀφείλειν τοῖς Ε'κκλησιαστικοῖς πεπραγμένοις βεβαιωθῆναι. ἡ γὰρ ὑπόχεσις πάντων ὑμῶν, τοῦτο προσβάλλετο, ὀφείλειν εἶναι ἕκαστον ἡμῶν ἐν τῇ ἰδίᾳ πόλει καθ' ἑαυτὸν συνελθόντων τοῖς ἀρχηγοῖς τῶν δονατιστῶν, ἢ προσζεῦσαι ἑαυτὸν γείτονα ἕτερον, ἵνα ὁμοίως τοῖς πιστοῖς ἐν ἑκάστῃ πόλει καὶ τόπῳ διὰ τῶν ἀρχόντων ἢ τῶν πρῶτα φερόντων ἐν τοῖς αὐτοῖς τόποις συνέλθωσιν. τοῦτο ἐὰν ἀρέσκῃ πᾶσι, παραγγελθείη.

Ἀπὸ πάντων τῶν Ἐπισκόπων ἐλέχθη. Πᾶσιν ἀρέσκει· ἢ πάντες τοῦτο τῇ ἡμετέρᾳ ὑπογραφῇ ἐκυρώσαμεν· ἀναγκαῖον ἔτι μικρὸν, ἵνα ταῖς ἐπιστολαῖς, ταῖς ὀφειλούσαις ἐκ τῆς Συνόδου πρὸς τοὺς ἄρχοντας ἀποσταλῶσι, ὑπὲρ πάντων ἡ σὴ ὑπογράψῃ ἁγιωσύνη.

Αὐρήλιος Ἐπίσκοπος εἶπεν. Ἐὰν δοκῇ τῇ ὑμετέρᾳ ἀγάπῃ, ὁ τύπος τῆς πρὸς ἐκείνους συνελεύσεως ἀναγνωσθείη, ὅπως τοῦτον τὸν τόπον τῆς ἐπακολουθήσεως πάντες, ἐὰν ἀρέσκῃ, κρατήσωμεν.

Ἀπὸ πάντων τῶν Ἐπισκόπων ἐλέχθη· Ἀναγνωσθείη. Λαϊκὸς νοτάριος ἀνέγνω.

ηζ. Ὁ τύπος τῆς πρὸς τοὺς δονατιστὰς συνελεύσεως. Ἐπίσκοπος τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας εἶπεν· τὸ παρὰ τῆς αὐθεντείας ἐκείνης τῆς μεγίστης καθέδρας ἡμῖν ἐπιτραπὲν αἰτοῦμεν τῇ ὑμετέρᾳ τιμιότητι ἀναγνωσθῆναι, καὶ εἰς πέρας ἀχθῆναι κελεῦσαι.

Ἀναγνωσθείσης δὲ τῆς κελεύσεως καὶ τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς, Ἐπίσκοπος τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας εἶπεν. Τὸ διὰ τῆς ὑμετέρας τιμιότητος πρὸς τοὺς δονατιστὰς ὀφεῖλον ἀπενεχθῆναι αὐτολεκὸν ἀπέστειλα, καὶ πεπραγμένων ἐμβληθῆναι· καὶ πρὸς αὐτοὺς ὑπομνῆσαι καθήκωσε, καὶ τῇ πάντων ἀπόψει πάλιν διὰ τῶν ὑμετέρων πεπραγμένων ἡμῖν ἐφανίσαι. συνερχόμεθα ὑμῖν αὐθεντικῶς διαλαλοῦντες ἐν τῇ ἡμετέρᾳ καθολικῇ Συνόδῳ, ἐπιθυμοῦντες χαρῆναι

περὶ

περὶ τῆς ἡμετέρας διορθώσεως. ἐπισάμεθα γὰρ τῷ ἁγίῳ καὶ Κυρίῳ εἰπόντος, μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί· ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. ὑπέμνησεν δὲ διὰ τοῦ Προφήτου, ὡς τε ἔτι μικρὸν ἢ τοῖς βουλομένοις λέγεσθαι ἀδελφοῖς ἡμῶν λέγειν ἡμᾶς, ἀδελφοὶ ἡμῶν ἐστέ. οὕτω πίστιν τοῦ διὰ τῆς ἀγάπης εἰρηνικοῦ ἐρχομένου ἡμετέραν αἰτάμνησιν, διορθώσασθαι εἰκὸς ὀφείλετε, ἵνα ἐάν τίποτε ἀληθείας ἔχειν ἡμᾶς οἴεσθαι, αὐτιλαβέσθαι πάντα μὴ ἀμφιβάλητε. τοῦτ' ἔστιν, ἵνα συναχθείσης Συνόδου ἡμῶν ἐπιλέξοισθε διὰ τῶν ὑμῶν αὐτῶν τοὺς ὀφείλοντας τὸ πρᾶγμα ἐμπιστοῦσθαι τῆς τοιαύτης ἡμῶν διακολογίας· ὅπως καὶ ἡμεῖς διωσθῶμεν τὸ αὐτὸ ποιῆσαι. τοῦτ' ἔστιν, ἵνα ἐκ τῆς ἡμετέρας Συνόδου ἐπιλεγῶσιν οἱ ὀφείλοντες μετὰ τῶν διὰ ὑμῶν ἐπιλεγέντων εἰς ἀφισμένῳ τόπῳ καὶ καιρῷ, πρὸ τοῦ τῆς ζητήσεως ἐχόμενον, τὸ τῶν ὑμετέρων ἀφ' ἡμῶν κοινωνίαν χωρίζον, εἰρηνικῶς διέπεσθαι, καὶ κατ' οὐδένα τρόπον τῇ βοηθείᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Θεοῦ, τέλος ἡ παλαιὰ δίκη λαμβάνεται πλανῆ, μήποτε διὰ πεῖσμα ἀνθρώπων ἀθεσμοῖς ψυχαὶ καὶ ἄπειροι λαοὶ, Γηρυόνῃ τινὶ χωρισμῷ ἀπόλωνται. ἐὰν γὰρ τοῦτο ἀδελφικῶς καταδέξησθε, δικαίως ἡ ἀλήθεια διαφανήσεται· εἰ δὲ τοῦτο ποιῆσαι μὴ θελήσητε, ἡ ἀπιστία ὑμῶν δικαίως γνωρισθήσεται.

Καὶ ἀναγνωσθέντος τοῦ τοιούτου τύπου, ἀπὸ πάντων τῶν Ἐπισκόπων ἐλέχθη. πάνυ ἀρέσκει· τοῦτο γενήσεται·

Καὶ ὑπέγραψαν. Αὐρήλιος Ἐπίσκοπος τῆς ἐν Καρχηδόνι Ἐκκλησίας, τῷ παρόντι ψηφίσματι συνήνεσα, καὶ ἀναγνωσθέντι ὑπέγραψα. Ὁμοίως καὶ οἱ λοιποὶ Ἐπίσκοποι ὑπέγραψαν.

ΑΥΤΗ Η ΣΥΝΟΔΩΣ κατὰ τῶν δονατιστῶν πρεσβυτὰς πρὸς τοὺς Αὐτοκράτορας ἔπεμψε. Τῷ ἐνδοξοτάτῳ βασιλεῖ Ὀνωρίῳ Αὐγούστῳ τῷ ἕκτῳ ὑπάτῳ, τῇ πρὸ ις'. Καλανδῶν Ἰουλίων ἐν Καρχηδόνι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς βασιλικῆς Σεκούνδε. Ἐν ταύτῃ τῇ Συνόδῳ τοποτηρησίαν ἀνεδέξαντο Θεάσιος καὶ Εὐόδιος κατὰ τῶν δονατιστῶν. Ἐν ᾗ Συνόδῳ συνεπάχθη κομμονιτόριον περιέχον ὅτως.

Τὸ Κομμονιτόριον, ὅπερ ἔλαβον οἱ κατὰ τῶν δονατιστῶν πρεσβύται. ψηφ

Κομμονιτόριον τοῖς ἀδελφοῖς, Θεασίῳ καὶ Εὐοδίῳ, τοῖς πεμφθεῖσι πρεσβύταις ἐκ τῆς ἐν Καρχηδόνι Συνόδου, πρὸς τοὺς ἐνδοξοτάτους καὶ θρησκευτικωτάτους Αὐτοκράτορας, ἵνικα τῇ τοῦ Κυρίου βοηθείᾳ τοῖς ἀσεβεστάτοις προσελθοῦσι βασιλεῦσι πάσης ἐμφανίσουσιν, ποίῳ τρόπῳ τελεία ἡ παρρησία καὶ τοῦ τοῦ αὐτοῦ ἰδιαυτοῦ Συνόδου οἱ πρωτεύοντες τῶν δονατιστῶν τοῖς πολιχνιστικοῖς πεπραγμένοις συνελθεῖν προεβάπησαν, ἵνα εἰ ἐθάρρει τοῦ οἰκείου δόγματος ἀντιλαβέσθαι, ἐπιλεγέντων τινῶν ἱκανῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀγιεσθμοῦ, μεθ' ἡμῶν εἰρηνικῶς ἀμφέβαλον, καὶ ἡμερότητι Χριστιανικῇ ἀναμφιβόλως εἶχον ἐπιδεῖξαι, εἴτε ποτὲ ἀλη-

ἀληθείας κατεῖχον, ὅπως ἐν τούτῳ ἡ καθολικὴ εἰρηνικότης, ἣ ἔκπαλαι τοῖς ἀνωτέρω διαλάμψασα χρόνοις, καὶ νῦν ὁμοίως διὰ τῆς ἀπειρίας καὶ μονοπωλίας τῶν αὐτιλεγόντων ἐγνωρίζετο. ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ μὴ θαρρεῖν σωθέντος χεδὸν, ὑδὲ ἐτόλμησαν ἀνακινεῖσθαι διό, ἐπειδὴ Ἐπισκοπικὴ καὶ εἰρηνικὴ πᾶξις περὶ τοὺς πιστοὺς πεπλήρωται, καὶ οὗτοι τῇ ἀληθείᾳ μὴ δυνηθέντες ἀνακινῆσαι, εἰς ἀνυπόστους βίας μετεβάπησαν, ὡς πολλοὺς Ἐπισκόπους καὶ πολλοὺς κληρικούς, ἵνα τὸ περὶ τῶν λαϊκῶν σιωπήσωμεν, ἐπιβουλαῖς συχεῖν. καίτινες δὲ ἔτι μᾶλλον Ἐκκλησίαις ἐπέβησαν, καὶ ἄλλαις ἐπελθεῖν ὁμοίως ἐπειράθησαν· τῆς αὐτῶν φιλανθρωπίας λοιπόν ἐστι προνοήσασθαι, ἵνα ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία ἡ τοὺς θρησκευτικοὺς τοῦ Χριστοῦ γεννήσασα, γαστὶ, καὶ τῇ βεβαιώσει τῆς πίστεως ἐνθρέψασα, τῇ αὐτῶν ἔτι μᾶλλον προνοίᾳ ὀχυρωθῇ· μή ποτε προπετεῖς ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς ἀσεβῶν αὐτῶν χρόνων φόβῳ τινὶ τῆς ἀθέων, λώβῃ καταδικάσωσιν ἀσωσιν. ἐπειδὴ ὑποπεσόντες πάσης, ἀνυφαλῆσαι ἀδύνανται· ἔγνωσαι γὰρ καὶ πολλάκις τοῖς νόμοις ἐκβαίνει τῆς παρασυναγόντων ἡ βελτιστὴ πλῆθυς, ποῖα διαπράττεται, ἅτινα καὶ πολλάκις τοῖς θεσπίσμασιν αὐτῶν τῆς προλεχθέντων ἀσεβεστάτων Αὐτοκρατόρων κατεδικάθησαν. καὶ ἂν τῆς ἐκείνων μανίας διωκόμεθα συμμαχείας θείας τυχεῖν, ἀκ αἰτίας δὲ ὑδὲ ἀλλοτρίας ἀπὸ τῆς ἁγίων γραφῶν, ὁπόταν Παῦλος ὁ

Ἀποστολος, ὡς ταῖς ἀληθιναῖς πράξεσι τῶν Ἀποστόλων δεδήλωται, τὴν σύμπνοιαν τῶν ἁπάντων στρατιωτῶν ἀπεύχησε βοηθείᾳ. ἡμεῖς τοίνυν τὸν αὐτὸν εὔχεσθε, ἵνα ταῖς καθολικαῖς τάξεσι τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ἑκάστην πόλιν, ἑκάστων κτίσεων ὑπερθέτως παραφυλακὴ παραχεθῇ· ἅμα δὲ καὶ τοῦτο δεῖ αἰτῆσαι· ὥστε τὸν νόμον τὸν ἐκτεθεῖσα παρὰ τῆς θεοσεβοῦς μνήμης Πατέρος αὐτῶν Θεοδοσίου, τὸν περὶ τῶν δέκα τῆς χρυσίου λιβρῶν, τὸν κατὰ τῶν χειροτονούντων καὶ χειροτονουμένων αἱρετικῶν φυλάξωσιν, ἔτι μὴν καὶ τὰ τῶν κτητόρων τῶν παροίκων ἢ ἐκείνων δίρεθῇ σωαγωγή· εἶθ' ὕτως βεβαιωθῆναι τὸν πιστὸν νόμον κελεύσωσιν, ὡς ἰσχύειν κατὰ πάντων ὧν διὰ τὰς ἐπιβολὰς τῆς Καθολικῆς προφασιστὰς διὰ μαρτυρίων ἀπέθεντο· ἵνα κἂν τούτῳ τῷ φόβῳ ἐκ τοῦ ποιεῖν χίσματα καὶ ἀπὸ τῆς τῶν αἱρετικῶν φυλάττης παύσωνται, οἱ τῇ καταισχύνῃ τῆς αἰωνίας πολάσεως καθαρθῆναι καὶ διορθωθῆναι ὑπερτιθεμένοι.

Καὶ εἰκὸς ἔτι μὴν αἰτῆσαι δεῖ, ἵνα τῇ αὐτῶν θεοσεβείᾳ ὁ μέχρι τοῦ παρόντος νόμος ἐπαναληφθείη, ὁ τὴν διχόνοιαν τῶν αἱρετικῶν ἀφαιρόμενος, τοῦ εἴτε ἀπὸ χειροτονιῶν εἴτε ἀπὸ διαθηκῶν τινος δύνασθαι λαμβάνειν τίποτε ἢ καταλιμπάνειν καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, τοῦ εἴτε καταλιμπάνειν τι εἴτε λαμβάνειν τὰ ἴδια ἀφέληται, τῇ μανίᾳ τῆς ἰδίας πείσματος τυφλωθέντων, καὶ ἐν τῇ τῶν δυνατῶν πλείονι ἐπιμελείᾳ βυλο-

μένων. πῶς δὲ τῇ καταισχύνῃ τῆς αἱρέσεως καὶ εἰρηνικοὶ ἑαυτοὺς διορθώσασθαι βυλομένοις ὑπερκειμένου τοῦ τοιούτου νόμου αἰσχύνη ἡ ἀπροσία τοῦ λαμβάνειν κληρονομίαν· εἰ μὴ ἔτι τοῖς αὐτοῖς ἐν τῇ τῆς αἱρετικῆς πλάνῃ καθεζομένοις προσαρμόζει τίποτε ἀπὸ δωρεᾶς ἢ κληρονομίας, ἐξερημένων ἐκείνων δηλαδὴ, οἵτινες μετὰ τὸ εἰς δίκην αἰσχυθῆναι ἐλογίσαντο ὀφείλειν πρὸς τὴν καθολικὴν μετελθεῖν. περὶ γὰρ τῆς τοιούτου πίστεώς ἐστιν, μὴ τῷ φόβῳ τῆς ἀρχαίας κρίσεως, ἀλλὰ τῇ ἀπλησίᾳ τῆς γνήσης λυσιτελείας, τὴν καθολικὴν σύστασιν ἐπιποθῆσαι. πρὸς τούτοις δὲ πᾶσι, τῆς βοηθείας χρεία ἐστὶ τῶν διωκτικῶν ἑκάστης ἐπαρχίας ἰδίας· καὶ ἄλλο δέ, εἴτι δήποτε καταγνόντες τῇ Ἐκκλησιαστικῇ χρησιμότητι λυσιτελῶν, τοῦτο διαπράττεσθαι καὶ διαφύγειν, αὐτεξούσιον ὑφιζόμεθα τὸ ποτήριον.

Καὶκεῖνο δὲ πρὸς τούτοις ἤρεσεν, ἵνα γράμματα ἐκ τῆς ἡμετέρας συνελθούσεως πρὸς τὰς εὐδοξοτάτας βασιλέας καὶ τὰς ὑπερεχούσας ἀξίας διοσαλῶτι, δι' ὧν πληροφορῶνται ὡς τῇ συναινέσει πάντων ἡμῶν ἐπὶ τὸ δυτυχέστατον κομιτᾶτον τὰς τοποτηρητὰς παρ' ἡμῶν εἶναι διοσαλοῦσι· ἀλλ' ἐπειδὴ τοῖς αὐτοῖς γράμμασι πάντας ἡμᾶς ὑπογράψαι βραδύτατόν ἐστιν, ἵνα μὴ τοῖς ἑκάστου ἡμῶν ὑπογραφαῖς τὰ αὐτὰ γράμματα φορτωθῶσιν, αἰτῶμεν ἀδελφὲ Αὐρήλιε, ἵνα σὺ τοῦτο ἡ σὴ ἀγάπη ὑπογράψαι ἐπ' ὀνόματι πάντων ἡμῶν καθῆκον ᾖ.

Καὶ ὑπέγραψαν. Αὐρήλιος Ἐπίσκοπος τῆς ἐν Καρχηδόνι Ἐκκλησίας, τῷ παρόντι ψηφίσματι συνήνεσα, καὶ ἀναγνωσθέντι ὑπέγραψα.

Ὁμοίως καὶ οἱ λοιποὶ ὑπέγραψαν.

Γράμματα ἔτι μὲν πρὸς τὰς ἀρχούσας πέμψαι δεῖ, ἵνα ἕως ἂν ὁ Κύριος, τὰς τοποτηρητὰς ὑποστρέψαι πρὸς ἡμᾶς ἀξιώσῃ, παρὰ φυλακῇ ἀνὰ τὰς τῆς πόλεων τάξεις καὶ κτήσεις τῆς χωρίων τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἐπιμελείσωσιν.

Ἔτι μὲν δεῖ προσζεῦσαι καὶ περὶ τῆς Αἰκυτίας, ἵνα μὴ ἀναιδεία αὐτῆς ἐξωθηθῇ ἀπὸ τῆς διοικήσεων, ἃς ἐκ τῆς φροντίδων τῆς ἐν Ἵππῳνι Ἐκκλησίας ἱερατικῶν δικαίων πρὸς ἑαυτὸν διεκδικεῖ. καὶ γράμματα δὲ πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας περὶ τοῦ παραθέσθαι τὰς τοποτηρητὰς, πεμφθῆναι ὀφείλουσιν. καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους δὲ, ὅπου ἐστὶ ὁ βασιλεύς.

Καὶ ὑπέγραψαν ὁμοίως. Αὐρήλιος Ἐπίσκοπος τῆς ἐν Καρχηδόνι Ἐκκλησίας, τῷ παρόντι ψηφίσματι συνήνεσα, καὶ ἀναγνωσθέντι ὑπέγραψα· ὁμοίως καὶ οἱ λοιποὶ Ἐπίσκοποι ὑπέγραψαν.

πρᾶξις. ἕκτη.

ΕΝ ΤΑΥΤΗ ΤΗ ΣΥΝΟΔΩ, τὰ ὀειθέντα ὑπὸ βραχέα σαφηνίζειν πρόθεσις. Ἐπὶ Στελεχίου πάλιν καὶ Ἀνθεμίου, τῆς λαμπροτάτων, τῇ πρὸ Δεκάτῃ Καλανδῶν Σεπτεμβρίων ἐν Καρχηδόνι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ δευτέρου κλήματος.

Τὰ

Τὰ πεπραγμένα τῆς παρούσης Συνόδου, διὰ τὸ ἐξολοκλήρου οὐκ ἐγράφησαν, ἐπειδὴ μᾶλλον τὰ κατὰ τὸν καιρὸν ἀναγκαῖα ἔπερτινα γενικὰ ὠρίσθησαν, δι' ὧν βραχεῖα συνέσεις τῆς πεπραγμάτων τῆς αὐτῆς Συνόδου διετυπώθη.

Τὸ βρέβιον τῶν κεφαλαίων.

Ἵνα ἐλευθέρα τοποτηρησία ἐκ πασῶν τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὴν Σύνοδον ἀποσταλῇ πρὸς Μιζόνιον. ιθ'.

Τοποτηρηταὶ καὶ γράμματα ἀποσταλῶσι παρηγγέλθησαν, διὰ τὸ ὀφείλειν ἐλευθέραν ἐκπέμψαι τοποτηρησίαν· ἵνα ἐπειδὴ ἐν Καρχηδόνι μόνον σύνοσις ἐγένετο, πεμφθῶσι γράμματα πρὸς τοὺς ἄρχοντας, ὅπως καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπαρχίαις καὶ πόλεσιν οἱ αὐτοὶ ἄρχοντες, πανδήμῳ ἐπιχωρηγηθῶσι κελεύσωσι τῇ σύνοδῳ, ἵνα ἐν Καρχηδόνι ἀχλοησίαις ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας ὑπὲρ πάσης τῆς Ἀφρικῆς περὶ τοῦ ἀπελαθῆναι τοὺς δονατιστὰς, μετὰ γραμμάτων τῶν Ἐπισκόπων ἐπὶ τὸ κομιτᾶτον πεμφθῶσιν.

Ἐν ταύτῃ τῇ Συνόδῳ τινὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὁρισθέντων διορθῶνται, ἐπὶ τῶν ἐνδοξοτάτων βασιλέων Ὀνωρίου τὸ ἕβδομον, καὶ Θεοδοσίου τὸ δεύτερον, Αὐγούστων ὑπάτων. πάλιν ἴδοις Ἰουλίαις ἐν Καρχηδόνι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ δευτέρου κλήματος, Αὐρηλίου Ἐπισκόπου ἅμα τοῖς Συνεπισκόποις αὐτῆς προκαθίσαντος, παρεσώτων τῶν Διακόνων. ἐπειδὴ πάλαι ὠρίσθη εἰς τὴν ἐν Ἵππῳνι Σύνοδον, ὥς τε καθ'

ἕκα-

ἕκαστον ἑαυτὸν πλήρη σωάγεσθαι Σιώδου τῆς Ἀφεικῆς, μὴ μόνον ἐνταῦθα τὸ Καρχηδόνι, ἀλλὰ καὶ αἱ ἀπὸ τὰς διαφόρους ἐπαρχίας τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν τάξει· καὶ τοῦτο δὲ ἐφυλάχθη, ὥστε μιμνήσκειν ἡμᾶς εἰς τὸν Νεμηδίαν, ποτὲ δὲ εἰς τὸ Βυζάκιον. καὶ τοῦτο ἐπίπονον πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς ἔδοξε, Σιώδου μὴ γίνεσθαι κοινωνόν τε καὶ ὁλοτελῆ, εἰ μὴ διὰ ἀνάγκης.

ρ. Ἤρεσεν, ὥστε μὴ εἶναι περαιτέρω ἑαυτοῦ ἀναγκαῖον τὸ σωζίβεσθαι τοὺς ἀδελφούς. ἀλλ' ὁσάκις αὖ κοινὴ χρεία παλέσει, τοῦτ' ἔστι πάσης τῆς Ἀφρικῆς γραμμάτων διδομένων ὁπωσδήποτε πρὸς ταύτην τὴν καθέδραν, Σιώδου ὀφείλειν σωάγεσθαι τὸ ταύτῃ τῇ ἐπαρχίᾳ, ἔνθα ἡ χρεία καὶ ἐπιτηδειότης σωωσθήσει. αἱ δὲ αἰτίαι αἱ μὴ ὔσαι κοιναὶ, τὸ ταῖς ἰδίαις ἐπαρχίαις κεισθῶσιν.

ρά. Ἵνα αἱρετικὰς δικαστὰς μὴ δεῖν εἶη ἐκκλεῖσθαι· ἐὰν δὲ γένηται ἔκκλητος, καὶ ἐπιλέξηται ὁ ἐγκαλεσάμενος δικαστὰς, καὶ μετ' αὐτοῦ κἀκεῖνος καθ' ὃν ἐξεκαλέσατο, τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τούτων μηδενὶ ἐξέσω ἐγκαλεῖσθαι.

Περὶ τοποτηρησιῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν. Τῶν τοποτηρησίαι διαφόρων ἐπαρχιῶν ἐμφανισθεῖσαι, χαιρεκάκως προσεδέχθησαν. τοῦτ' ἔστι τῆς Νεμηδίων, τῆς Βυζακηνῶν, τῶν Μαύρων Σιτιφεσιῶν, ὁμοίως δὲ καὶ Καισαρειανῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀπὸ Τεμπόλεως.

ρβ. ΠΕΡΙ' ἐγκλητῶν τῆς Ἐκκλησίας. Ἤρεσεν

πρὸς

πρὸς τούτοις ὥστε ἐγκλητὰς καὶ πᾶσι τοῖς τῆς Ἐκκλησίας χρειώδεσι πέντε ἐπιλεγῶσι αἱρεθῆναι, οἵτινες καὶ ταῖς διαφόροις ἐπιμελήσονται ἐπαρχίαις.

Ἵνα ἀπὸ τῆς βασιλέων αἰτηθῇ σωηγόρων ἀντίληψις ὑπὲρ τῆς Κεφαλαίων τῆς Ἐκκλησίας.

Ἤρεσεν ἔτι μᾶλλον, ἵνα ἐξ ὀνόματος πασῶν τῶν ἐπαρχιῶν οἱ προβεβλημένοι πρεσβεῦται, Βικέντιος καὶ Φορτουνατιανὸς αἰτήσωσιν ἀπὸ τῆς εὐδοξοτάτων βασιλέων, ὥστε δοθῆναι ἄδειαν, τοῦ καταστῆσαι εὐδίκους σχολαστικούς, οἵτινες αὐτὸ τοῦτο τὸ λειτούργημα τοῦ ἐνδικεῖν τὰ πράγματα, ἐπιτήδευμα ἔχουσι· καὶ ἵνα ὡς ἱερεῖς τῆς ἐπαρχίας οἱ αὐτοὶ οἱ τοῦ ἐνδίκου τῆς Ἐκκλησιῶν ἀναδεξάμενοι, δικαίως δικαιωθῶσιν ὑπὲρ τῆς τῆς Ἐκκλησίας πραγμάτων, ὁσάκις ἀνάγκη ἀπαιτήσει, πρὸς τὸ (*) ἀντιβαίνειν τοῖς ἀνακύπτουσι, καὶ ἀναφέρειν τὰ ἀναγκαῖα καὶ εἰς τὰ σήματα τῆς δικαστείας εἰσίεναι.

ΠΕΡΙ' τοῦ, εἶναι ἐλεύθεραν τοῦ τοποτηρησίαν. ργ'.

Ἤρεσεν, ὥστε ἀντεξούσιον τοῦ τοποτηρησίαν ἔχειν τὸν ἐπὶ τὸ κοιμητήριον πεμφθησόμενον ἐπιλέκτους τοποτηρητάς.

Προμαρτυρία τῆς Μαυρεταίων ἱερέων περὶ Πεμμόσου. Πρὸς τούτοις δῆλον, ὅτι προμαρτυρουμένους εἶναι γράμμασιν ἰδίοις τοὺς Μαυρετιανοὺς καὶ Καισαρειανοὺς, Πέμμοσον διὰ τῆς ἐξεχόντων τῆς Θιγαβησσίας πόλεως περὶ τοῦ σωελθεῖν, ἵνα καὶ τὰς βασιλικὰς δια-

(*) Ἀντιλέγειν.

τῶν τῶν

τυπώσεις σὺν τελῶς παράχοι τῷ ἑαυτῆ παρουσίαν· ἢ ὡς ἐχρῆν ἀναζητηθεὶς ὁ αὐτὸς Πείμοσος, οὐχ εὑρέθη ὡς οἱ Διάκονοι ἀπήγγειλαν· ἀλλ' ἐπειδὴ ἤτησαν οἱ αὐτοὶ Μαῦροι ἐκ πάσης τῆς Σιωόδου ὀφείλειν γράμματα ἀποσαλῆναι πρὸς πρόσκωπον ἀδελφῶ γέροντι Γενοκεντίω, ἤρεσεν πεμφθῆναι, ἵνα γνῶ ζητηθέντα τὸν Πείμοσον σὺν τῇ Σιωόδῳ, καὶ μηδαμῶς εὑρεθέντα.

ρδ'. ΠΕΡΙ τῶν λαῶν τῶν μηδέποτε Ἐπισκόπους ἐχόντων.

Ἤρεσε καὶκεῖνο, ἵνα οἱ ὅλοι οἱ μηδέποτε ἰδίους ἐχόντες Ἐπισκόπους, εἰ μὴ ἐκ πάσης τῆς Σιωόδου ἑκάστης ἐπαρχίας καὶ τοῦ πρωτεύοντος ψήφισμα γένηται, καὶ τῇ συναινέσει ἐκείνου, ὅτινος ὑπὸ τῶν διοικήσεων καθίσατο ἡ αὐτὴ Ἐκκλησία, μηδαμῶς δέξωνται.

ρέ. ΠΕΡΙ λαῶν καὶ διοικήσεων τῶν ἀπὸ δονατιστῶν ἐπιστρεφόντων.

Ἵνα δηλαδὴ ἐκείνων οἱ λαοὶ οἱ ἀπὸ τῶν δονατιστῶν ἐπιστρέφοντες καὶ Ἐπισκόπους ἐχόντες παρὰ γνώμην τῆς Σιωόδου, πάντως ἀναμφιβόλως ἔχειν ἀξιωθῶσιν· οἵτινες δὲ οἱ λαοὶ ἐχόντων Ἐπίσκοπον, καὶ πάντα τελεσθέντος οὐκ ἠθέλησαν ἴδιον Ἐπίσκοπον ἔχειν, ἀλλὰ πρὸς ἄλλου τινὸς Ἐπισκόπου διοίκησιν ἀναδραμεῖν αὐτοῖς· πάντα μὴ ὀφείλειν πάντως ἀρνηθῆναι· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶκεῖνο αὐτοῖς ἐχθῆ, ὅτι οἱ Ἐπί-

σκοποι

σκοποι οἱ πρὸ τοῦ βασιλικοῦ νόμου, τοῦ περὶ εὐσεβείας προνομιζομένου, οἵτινες δήποτε πρὸς τὸν καθολικὸν ἐπιστρέψασι τοὺς λαούς, οὓς εἶχον αὐτοί, πάντως κατέχειν ὀφείλουσιν, μετὰ δὲ τὸν νόμον τῆς εὐσεβείας καὶ ἐκείνους χρὴ πάσας τὰς Ἐκκλησίας καὶ τὰς διοικήσεις αὐτῶν, καὶ εἴ τινα τυχὸν ὦσι δικαιώματα τοῖς δικαίοις ἀνήκοντα τῶν αὐτῶν Ἐκκλησιῶν, διεκδικεῖσθαι ὑπὸ τῶν Καθολικῶν Ἐπισκόπων τῶν εἰς τοῖς τόποις ἐκείνοις, εἰς οἷς κατείχοντο παρὰ τῶν αἱρετικῶν, εἴτε ἐπιστρεφόντων λοιπὸν πρὸς τὸν Καθολικὸν, εἴτε μὴ ἐπιστρεφόντων. καὶ ἐὰν τὸν αἴθησιν κατεχρήσαντο μετὰ τῶν βασιλικῶν νόμων, ὀφείλειν ταῦτα διοικεῖσθαι.

ΠΕΡΙ τῆς ἀναφορᾶς Μαυρεντίου τοῦ Ἐπισκόπου. ρς'.

Κατὰ τὴν ἀναφορὰν καὶ αἴτησιν τοῦ Ἐπισκόπου Μαυρεντίου, ἀναγνωσθέντος τοῦ Σχεδασίου, ὅπερ προσήνεγκε Πλακεντῖνος ὁ Ἐπίσκοπος ὁ τὸ πρόσωπον τοῦ τοποτηρητοῦ τῶν Νουμιδιῶν ἀναπληρῶν, ὅπερ καὶ τῷ γνώμῃ τοῦ αὐτοῦ Πλακεντίου ἀνεγνώσθη εὐώπιον τῶν Ἐπισκόπων· καὶ ζητηθέντων πρὸ τῶν θυρῶν τῶν λεγομένων παρεσταῖναι Διακόνων, τοῦτέστι τῶν γερόντων τῶν ἀπὸ τῆς νέας Γερμανοῦ, καὶ μηδαμῶς εὑρεθέντων, καὶ δεύτερον καὶ ξῖπον ζητηθέντων. ἔκεινε δηλαδὴ τοῦτο ἡ ἁγία Σιώδος, ὥστε γράμματα πρὸς τὸν αὐτὸν γέροντα Σάγιτιππον ἐκπεμφθῆναι, διὰ τὸ γνῶναι, ὅτι ἡ προαι-

ρέσει

ρέσει τῆ μητροπόλει τοῦτο λαὸν ὕβρει ὑπερπίπτειν ὁ Ἐπίσκοπος.

Μαυρούντιος Ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐπειδήπερ ἐζητήθησαν οἱ γέροντες οἱ ἀπὸ νέας Γερμανῆς δεύτερον καὶ ξίπον, καὶ οὐχ ἁρέθησαν οἷς ἐν παραγγελθὲν ἀπὸ τῆ πρωτόντος πρὸς τὸν ἐν ταῖς ἐκδοῖς γενομένῳ προσκυνητῷ Σινόδου ἀπαντῆσαι, τῆς νησείας ἑαυτῶν ἅπαντες ἐφρόντισαν· καὶ διὰ τοῦτο κρίνη ἡ ὑμετέρα ἁγιωσύνη περὶ τούτου τοῦ πράγματος, αἰτίως μὴ σωζιβῶναί με τῇ ἐπιμονῇ τῆς ἐκείνων συκοφαντίας.

Ἡ Ἁγία Σύνοδος ἔκρινεν. ὀφείλει μὲν καὶ τὸν ἱερατικὸν κρίσιν ἐκ τῆς Συνόδου ταύτης καὶ τῶν μοναστούντων ψῆφον ἐνφέρεσθαι· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡμερότητα Ἐκκλησιαστικὸν δεῖ φυλάττειν ἐν ὅλοις τοῖς πράγμασιν, ὑπεχέθησαν γράμματα πρὸς τὸν γέροντα Σάγκτιππον, ὅπως γνῶ κρίτας ἐπιλεγείσας ἀπὸ τῆς Συνόδου, τοὺς ὀφείλοντας ἀυτερθέτως σκοπῆσαι ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ πόλει, πρὸς τὸ, ἁρμοδίαν τῶν πραγμάτων παραχεθῆναι διάγνωσιν.

Μαυρέντιος Ἐπίσκοπος εἶπεν. Κρίτας αὐτῶν τὸν ἁγιώτατον Σάγκτιππον, Αὐγουστῖνον τὸν ἁγιώτατον, Φλορεντῖνον, Θεάσιον, Σαμψύχιον, Σεκοῦνδον καὶ Ποσείδιον· τοῦτο ψηφισθῆναί μοι κελεύετε.

Ἡ Ἁγία Σύνοδος ἐπένευσεν τοὺς αἱρεθέντας κριτάς. τοὺς λοιποὺς δὲ ἀναγκαίους διακρὰς πρὸς ἀναπλήρωσιν

ρωσιν τοῦ ἀριθμοῦ αὐτὸς τοῖς ἀπὸ τῆς νέας Γερμανοῦ γέρουσιν ἐπιλέξασθαι ψηφίσεται ὁ γέρων Σάγκτιππος.

ΠΕΡΙ τοῦ εἰρηνοποιηθῆναι τὰς Ἐκκλησίας Ῥώμης καὶ Ἀλεξανδρείας. ρζ'.

Ἤρεσεν ἔτι μὴν, ὥστε περὶ τῆς διχονοίας τῆς Ῥωμαϊκῆς καὶ Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν ἁγιώτατον Πάπαν Ἰννοκέντιον γραφῆναι· ὅπως ἑκατέρα Ἐκκλησία πρὸς ἀλλήλας εἰρήνῃ φυλάξωσιν, ὡς Κύριος παραγγέλλει.

ΠΕΡΙ τῶν τοὺς ἄνδρας ἢ τὰς γυναῖκας ἀπολυόντων, ἵνα ἕτερος μείνωσιν. ρη.

Ἤρεσεν, ὥστε κατὰ τὸν Εὐαγγελικὸν καὶ Ἀποστολικὸν ἐπιτίμιον, μήτε ὁ ἀπὸ γυναικὸς ἐαθεὶς, μήτε ἡ ἀπὸ ἀνδρὸς καταλειφθεῖσα, ἑτέρῳ συζεύχθῃ. ἀλλ' ἢ ἕτερος μείνωσιν, ἢ ἑαυτοῖς καταλλαγῶσιν. εἰ περ ἐὰν καταφρονήσωσιν, πρὸς μετάνοιαν καταναγκαζέσθωσιν. ἐν ᾧ πράγματι νόμον βασιλικὸν ἐκτεθῆναι χρεὼν αἰτῆσαι.

ΠΕΡΙ τῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον ὀφειλόντων λέγεσθαι ἱκεσιῶν. Ἤρεσεν καὶ τοῦτο, ὥστε τὰς κεκυρωμένας ἐν τῇ Συνόδῳ ἱκεσίας, εἴτε προοίμια, εἴτε παραθέσεις, εἴτε τὰς τῆς χειρὸς ἐπιθέσεις ἀπὸ πάντων ἐπιτελεῖσθαι, καὶ παντελῶς ἄλλας καὶ τῆς πίστεως μηδέποτε (*) προσευχεσθῆναι· ἀλλ' αἵτινες δήποτε ἀπὸ τῶν σωφρονεστέρων συνήχθησαν, λεχθήσονται. ρθ'.

ΠΕΡΙ τῶν τοὺς διάγνωσιν τῶν δημοσίων διακρι-

(*) Προσευχεσθῆναι.

σημείων ἀπὸ τῦ βασιλέως αἰτήσωσιν. Ἤρεσεν, ἵνα ὁσισδήποτε ἀπὸ τῦ βασιλέως διάγνωσιν δημοσίων δικασηρίων αἰτήσοι, τῆς ἰδίας τιμῆς σεμνοθείη· ἐὰν δὲ κρίσιν Ἐπισκοπικὴν ἀπὸ τῦ βασιλέως αἰτήσοι, μηδὲν αὐτῷ ἐμποδίσοι.

ρί. ΠΕΡΙ τῶν ἐν Ἀφρικῇ κοινωνούντων, καὶ θελόντων πέραν τῆς θαλάσσης ὑποσυρῆναι. Ὁσισδήποτε μὴ κοινωνῶν ἐν τῇ Ἀφρικῇ, εἰς τὰ περαματικὰ πρὸς τὸ κοινωνεῖν ὑφερπύσει, τὴν ζημίαν τῆς κληρώσεως ἀναδέξεται.

ριά. Ἵνα οἱ ἐπὶ τὸ κομιτᾶτον πορδόμενοι, τὴν αἰτίαν ἑαυτῶν καὶ τῷ ἐν Καρχηδόνι καὶ τῷ Ῥωμαϊκῷ, ἱεροῖς γραμμάτοσιν ἐφανίσαι. Ἤρεσεν, ἵνα ὁσισδήποτε πρὸς τὸ κομιτᾶτον πορδηθῆναι θελήσοι, ἐν τῇ ἀπολυτικῇ τῇ ἐπὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ Ῥώμης πεμπομένῃ κατάδηλος γένηται, καὶ ἵνα ἐκεῖθεν ἔτι μὴν ἀπολυτικὴν λάβῃ ἐπὶ τὸ κομιτᾶτον. διὸ ἐὰν ὁ λαβὼν ἀπολυτικὴν πρὸς τὴν Ῥώμην μόνον σιωπήσας τῷ ἀγάπῃ, δι' ἣν εἰς τὸ κομιτᾶτον αὐτὸν χρὴ πορδηθῆναι, θελήσῃ δίχα θέας εἰς τὸ κομιτᾶτον βαδίσαι, ἀποκινηθῇ τῆς κοινωνίας. ἐὰν δὲ ἐκεῖσε ἐν τῇ Ῥώμῃ αἰφνιδία ἀνάγκη ἀναφυῇ τῦ ἀπελθεῖν εἰς τὸ κομιτᾶτον, ἐμφανίσῃ αὐτὴν τῷ ἀνάγκην τῷ Ἐπισκόπῳ Ῥώμης, καὶ παρακομίσῃ αὐτίγραφον τῦ αὐτῦ τῆς Ῥώμης Ἐπισκόπου. αἱ ἀπολυτικαὶ δὲ αἱ ἀπὸ τῶν πρωτοδόντων ἢ τῶν οἱωνδήποτε Ἐπισκόπων, τοῖς ἰδίοις κληρικοῖς διδόμεναι,

χῶσι

χῶσι τὴν ἡμέραν τῦ πάσχα· ἐὰν δὲ ἀκμὴν ἡμέρα τῦ πάσχα τῦ αὐτῦ σωιαυτῦ καταδηλος ὑκ ἔσιν, ἢ τῦ προηγησαμένου προσζδιχθείη· ὃν τρόπον ἐθάδε μετὰ τὴν ὑπατείαν γράφεσθαι τὰ τοῖς δημοσίοις πεπραγμένοις.

Ἤρεσεν καὶκεῖνο, ὥς τε μὴ τῶν δυνατισῶν καὶ τῶν ἐλλιώων καὶ τῶν θρησκειῶν αὐτῶν, τὰς πεμφθέντας τοποτηρητὰς ἐκ τῆς τιμίας ταύτης Συνόδου παντοῖον χρήσιμον Συνιδῶσιν, ἐκ τῶν ἐνδοξοτάτων αἰτίσασθαι βασιλέων.

Ἤρεσεν ἔτι μὴν τῇ αἰτήσει πάντων τῶν Ἐπισκόπων, ἵνα πάσαις ταῖς ὀφειλούσαις δοθῆναι ἐκ τῆς Συνόδου Ἐπιστολαῖς, ἡ σὴ ἁγιωσύνη μόνη ὑπογράψῃ.

Καὶ ὑπέγραψαν. Αὐρήλιος Ἐπίσκοπος τῆς ἐν Καρχηδόνι Ἐκκλησίας, τῷ παρόντι ψηφίσματι συνήνεσα, καὶ ἀναγνωσθέντι ὑπέγραψα.

ΣΥΝΟΔΟΣ καθ' ἣν τῶν ἐλλιώων καὶ τῶν αἱρετικῶν, ἐπὶ Βάσσου καὶ Φιλίππου, τῶν λαμπροτάτων ὑπάτων, τῇ πρὸ ἓξ καὶ δεκάτῃ Καλανδῶν Ἰουλίων, ἐν Καρχηδόνι εἰς τὸ σύνηρητον τῆς Ῥεσιτάτης Ἐκκλησίας. Ἐν ταύτῃ τῇ Συνόδῳ πρεσβείαν ἀνεδέξαντο Ῥέσιπος καὶ Φλορέντιος, οἱ Ἐπίσκοποι, καθ' ὧν Σάλπορος καὶ Μακάριος ἀνήρεθησαν· καὶ δι' ἃ τὴν αἰτίαν Εὐόδιος, Θεάσιος καὶ Βίκτωρ, οἱ Ἐπίσκοποι ἐσφράγισαν. ριβ'.

Σωόδος περὶ διαγνώσεως Ἐπισκόπων, ἐπὶ τῶν ἐνδοξοτάτων βασιλέων Ὀνωρίου τὸ ἕβδομον, καὶ Θεοδοσίου τὸ ξ΄ῖτον, τῶν Αὐγούστων ὑπάτων, τῇ πρὸ ἑπτακαιδεκάτης Καλανδῶν Ἰουλίων, εἰς Καρχηδόνα ἐν τῇ Σεκούνδου Ἐκκλησίᾳ. Εἰς ταύτην τὴν Σύνοδον ἦρεσεν, ὥστε ἕνα Ἐπίσκοπον μὴ ἐκδικεῖν ἑαυτῷ διάγνωσιν. Τὰ πεπραγμένα τῆς παρούσης Συνόδου διὰ τοῦτο οὐκ ἐγράφη, ἐπειδὴ ἐπιχωρίως καὶ οὐ κοινοῦ ἐπετελέσθη.

ριγ΄. ΣΥΝΟΔΟΣ καὶ τῶν donatistῶν, μετὰ τὴν ὑπατείαν τῶν ἐνδοξοτάτων βασιλέων Ὀνωρίου τὸ ὄγδοον, καὶ Θεοδοσίου τὸ τέταρτον, τῶν Αὐγούστων, πρὸ ὀκτωκαιδεκάτης Καλανδῶν Ἰουλίων, ἐν Καρχηδόνι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ κλήματος Σεκούνδης. Ἐν ταύτῃ τῇ Συνόδῳ τοποτηρησίαν ἐδέξαντο καὶ τῶν donatistῶν, Φλορεντίος, Ποσείδιος, Πραισίδιος, καὶ Βικεντίος, οἱ Ἐπίσκοποι. Ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ νόμος ἐδόθη, ἵνα ἐλευθέρᾳ προαιρέσει ἕκαστος τῆς χριστιανότητος τὴν (*) αὔξησιν ἀποδέξηται.

ριδ΄. ΣΥΝΟΔΟΣ καὶ τῆς αἱρέσεως Πελαγίου καὶ Κελεστίου.

Ἐπὶ τῶν ἐνδοξοτάτων ὑπάτων Ὀνωρίου τὸ δωδέκατον, καὶ Θεοδοσίου τὸ ὄγδοον τῶν Αὐγούστων, Καλανδαις Μαΐαις, εἰς Καρχηδόνα ἐν τῷ σκηνίτῃ τῆς Φαύστης Ἐκκλησίας, Αὐρηλίου τοῦ Ἐπισκόπου συμ-

(*) Al. αὐξησιν.

πάσῃ

πάσῃ τῇ Συνόδῳ προκαθίσαντος, παρεστώτων τῶν Διακόνων, ἦρεσεν πᾶσι τοῖς Ἐπισκόποις τῆς ἐν Καρχηδόνι Ἐκκλησίας, Ἁγίᾳ Συνόδῳ καθεσθῆναι, ὧν τὰ ὀνόματα καὶ αἱ ὑπογραφαὶ ὑπέθησαν.

Ὅτι Ἀδὰμ θνητὸς ἀπὸ θεοῦ οὐκ ἐγένετο. ριέ.

Ἵνα ὅσις λέγῃ τὸν Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον ἄνθρωπον, θνητὸν γενόμενον ὅπως, ὡς εἴτε ἁμαρτήσει εἴτε μὴ ἁμαρτήσει, τεθνήξεται τῷ σώματι, τοῦτ' ἔστιν ἐξελθεῖν ἐκ τοῦ σώματος μὴ τῇ ἀξίᾳ τῆς ἁμαρτίας, ἀλλὰ τῇ ἀνάγκῃ τῆς φύσεως, ἀνάθεμα ἔστω.

ΟΤΙ τὰ μικρὰ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν βαπτίζονται. Ὁμοίως ἦρεσεν, ἵνα ὁσισδήποτε τὰ μικρὰ νεογενῆται ἐκ τῆς γαστέρος τῆς μητέρων βαπτιζόμενα ἀρνεῖται, ἢ λέγει εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν αὐτὰ βαπτίζεσθαι, μηδὲν δὲ ἐκ τῆς τοῦ Ἀδὰμ ἔλκειν προγονικῆς ἁμαρτίας τὸ ὀφεῖλον καθαρθῆναι τῷ λουτρῷ τῆς παλιγγενεσίας (ὅθεν γίνεται ἀκόλουθον, ὅτι ἐν αὐτοῖς ὁ τύπος τοῦ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν βαπτίσματος οὐκ ἀληθὴς, ἀλλὰ πλασὸς νοεῖται) ἀνάθεμα εἴη· ἐπειδὴ οὐκ ἄλλως δεῖ νοῆσαι τὸ εἰρημένον τοῦ Ἀποστόλου, διὰ ἑνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰσῆλθεν εἰς τὸν Κόσμον, ,,
καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος. καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους διῆλθεν, ᾧ πάντες ἥμαρτον. εἰ μὴ ὄν ποτε ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία ἡ παντοχοῦ διακεχυμένη καὶ ἡπλωμένη ἀεὶ σώσεν. διὰ γὰρ τὸν Κανόνα τοῦτον τῆς πίστεως, καὶ οἱ μικροὶ ἔτι μὴν οἱ μηδὲ

ἁμαρτημάτων εἰς ἑαυτὸς ἔτι μὶὼ πλημμελεῖν δυνάμενοι, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ἀληθινῶς βαπτίζονται· ἵνα καθαρθῇ ἐν αὐτοῖς διὰ τῆς παλιγγενεσίας, ὅπερ ἤλκυσαν ἐκ τῆς ἀρχαιογονίας.

ριζ. ΟΤΙ ἡ τῦ Θεῦ χάρις ὐ μόνον ἄφεσιν χαρίζεται ἁμαρτιῶν, ἀλλὰ ϗ βοηθείαν παρέχει τῷ μηκέτι ἁμαρτάνειν. Ὁμοίως ἤρεσεν, ἵνα ὁσισδήποτε εἴποι τὴν χάριν τῦ Θεῦ, ᾗ τινι δικαιῦται διὰ Ἰησῦ Χριστῦ τῦ Κυρίυ ἡμῶν, πρὸς μόνιμν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ἰσχύειν ᾗ ἤδη πεπλημμεληκόσιν ϗ μὴ παρέχειν ἔτι μὶὼ βοηθείαν πρὸς τὸ μὴ ἕτερα πλημμελεῖσθαι, ἀνάθεμα εἴη.

ριή. ΟΤΙ ἡ χάρις τῦ Θεῦ ὐ μόνον γνῶσιν παρέχει, ὡς δεῖ πράττειν, ἀλλὰ ϗ ἀγάπην ἐνεργεῖ ἡμῖν, ἵνα ὃ ἐκ ἐπιγινώσκωμεν, ϗ πληρῶσαι ἰσχύωμεν.

Ὁμοίως, ὁσισδήποτε εἴποι τὶὼ αὐτὶὼ χάριν τῦ Θεῦ τὶὼ διὰ Ἰησῦ Χριστῦ τῦ Κυρίυ ἡμῶν εἰς τῦτο μόνον ἡμῖν βοηθεῖν, πρὸς τὸ μὴ ἁμαρτάνειν, ὅτι δι' αὐτῆς ἡμῖν ὑπεκαλύπτεται ϗ φανερῦται ἡ γνῶσις τῶν ἁμαρτημάτων, ὥς τε γινώσκειν ἃ δεῖ ἐπιζητεῖν ϗ ἃ δεῖ ἐκκλίνειν, ὃ μὶὼ δι' αὐτῆς ἡμῖν παρέχεται, ἵνα ὅπερ γνῶμεν ποιητέον, ϗ ποιῆσαι ἔτι μὶὼ ἀγαπήσωμεν ϗ ἰσχύσωμεν, ἀνάθεμα εἴη· τῦ γὰρ Ἀποστόλυ λέγοντος, ὅτι ἡ γνῶσις φυσιοῖ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ, ἀσεβὲς πάνυ ἐστὶ πιστεύειν, πρὸς μὲν τὸ

φυσιῦν

φυσιῦν ἡμᾶς ἔχειν τὶὼ χάριν τῦ Χριστῦ, πρὸς δὲ οἰκοδομεῖν μὴ ἔχειν· ὁποτέραν ἑκάτερον δῶρόνεσι τῷ Θεῷ, ϗ τὸ εἰδέναι τί ποιεῖν δεῖ, ϗ τὸ ἀγαπᾶν ὃ δεῖ ποιεῖν· ἵνα τῆς ἀγάπης οἰκοδομύσης, ἡ γνῶσις φυσιῦν μὴ δυνηθῇ. ὥς περ ἐν τῷ Θεῷ γέγραπται, ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γνῶσιν. ὅπως ἔτι μὶὼ γέγραπται· ἡ ἀγάπη ἐκ τῦ Θεῦ ἐστιν.

ΟΤΙ ἀλλ' ἵνα τῆς τῦ Θεῦ χάριτος, οὐδὲ δυνάμεθα πληρῦν. ριθ.

Ὁμοίως ἤρεσεν, ἵνα ὁσισδήποτε εἴποι, διὰ τῦτο τὶὼ χάριν ἡμῖν τῆς δικαιοσύνης δέδοσθαι, ἵνα ὅπερ ποιεῖν διὰ τῦ αὐτεξουσίυ δυνάμεθα, δι' χειρὸς ἑρως πληρῶμεν διὰ τῆς χάριτος· ὡσανεὶ ϗ ἡ χάρις μὴ ἐδίδοτο, οὐκ δι' χειρῶς μὲν, ἀλλ' ὅμως οὐδυνάμεθα ϗ δι' χα ἐκείνης ἔτι μὶὼ πληρῶσαι τὰς θείας ἐντολάς· ἀνάθεμα εἴη· περὶ γὰρ τῶν καρπῶν τῶν ἐντολῶν ὁ Κύριός ἐλάλει. ὅτυ οὐκ εἶπεν χωρὶς ἐμῦ δυχερῶς δυνάθε ποιεῖν· ἀλλ' εἶπεν, χωρὶς ἐμῦ οὐ δυνάθε ποιεῖν.

ΟΤΙ οὐ μόνον ταπεινή, ἀλλὰ ϗ ἀληθινὴ ἡ φωνὴ τῦ ἁγίων ἐστὶν αὐτῇ, ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχωμεν, ἑαυτὸς πλανῶμεν. Ὁμοίως ἤρεσεν, ἵνα ὅπερ εἶπεν ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἀπόστολος· ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτὸς ἀπατῶμεν, ϗ ἀλήθεια ἐν ἡμῖν οὐκ ἔστιν· ὁσισδήποτε οὕτως παραληπτέον νομίσει, ὡς εἰπεῖν διὰ ταπεινοφρο-

ρ. ΟΤΙ ἡ μόνον ταπεινή, ἀλλὰ ϗ ἀληθινὴ ἡ φωνὴ τῦ ἁγίων ἐστὶν αὐτῇ, ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτὸς πλανῶμεν. Ὁμοίως ἤρεσεν, ἵνα ὅπερ εἶπεν ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἀπόστολος· ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτὸς ἀπατῶμεν, ϗ ἀλήθεια ἐν ἡμῖν οὐκ ἔστιν· ὁσισδήποτε οὕτως παραληπτέον νομίσει, ὡς εἰπεῖν διὰ ταπεινοφρο-

σωίλω μὴ ὀφείλειν λέγεσθαι ἡμᾶς μὴ ἔχειν ἁμαρτίαν, ἀλλ' ὅτι ἀληθῶς οὕτως ἔχει, ἀνάθεμα εἴη. ἑπακολουθεῖ γὰρ ὁ Ἀπόστολος καὶ προσδιάγνωσιν αὐτοῦ· ἐὰν δὲ ὁμολογήσωμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστι καὶ δίκαιος, ὅστις ἀφήσει ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας καὶ καθαρίσει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. εἶτα πάνυ δεδήλωται τοῦτο μὴ μόνον ταπεινοφρόνως, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον ἀληθῶς λέγεσθαι. ἠδύνατο γὰρ ὁ Ἀπόστολος εἰπεῖν, ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι ἔχομεν ἁμαρτίαν, ἑαυτοὺς ἐξυψοῦμεν, καὶ ταπεινοφροσύνη ἐν ἡμῖν οὐκ ἔστιν, πάνυ ἀπέδειξεν τὸν λέγοντα ἑαυτὸν μὴ ἔχειν ἁμαρτίαν, μὴ ἀληθεύειν ἀλλὰ ψεύδεσθαι.

ρκά. Ο'ΤΙ ἐν τῇ δεσποτικῇ εὐχῇ οἱ ἅγιοι ὑπὲρ ἑαυτῶν λέγουσιν. ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν. Ὁμοίως ἤρεσεν, ἵνα ὁσισδήποτε εἴποι, ἐν τῇ δεσποτικῇ εὐχῇ διὰ τοῦτο λέγειν τοὺς ἁγίους, ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, οὐχ ὅτι ὑπὲρ ἑαυτῶν τοῦτο λέγουσιν, ἐπειδὴ αὐτοῖς λοιπὸν οὐκ ἔστιν ἀναγκαία αὕτη ἡ αἴτησις, ἀλλ' ὅτι ὑπὲρ ἄλλων τῶν ὄντων ἐν τῷ λαῷ αὐτῶν ἁμαρτωλῶν. καὶ μὴ λέγειν ἕνα ἕκαστον τῶν ἁγίων, ἄφες μοι τὰ ὀφειλήματά μου, ἀλλ' ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν· ὡς ὑπὲρ ἄλλων τοῦτο μᾶλλον ἢ ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸν δίκαιον αἰτοῦντα νοεῖσθαι· ἀνάθεμα εἴη· ἅγιος γὰρ καὶ δίκαιος ἦν Ἰάκωβος ὁ Ἀπόστολος, ὅτε ἔλεγεν, ἐν πολλοῖς γὰρ ἁμαρτάνομεν πάντες, ἐπεὶ διὰ τί προσέθηκαν τὸ πάντες, εἰ μὴ

ἵνα

ἵνα ἡ ἔννοια αὕτη ἁρμοσθῇ καὶ τῷ ψαλμῷ ὅπου ἀναγινώσκεται, μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρῖσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. καὶ ἐν τῇ βίβλῳ τοῦ σοφωτάτου Σολομῶντος· οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς οὐχ ἥμαρτεν· καὶ ἐν τῇ βίβλῳ τοῦ Ἁγίου Ἰὼβ τὸ ἐν χειρὶ παντὸς ἀνθρώπου σημαίνειν, ὡς τε εἰδέναι πάντα ἄνθρωπον τὴν ἀσθένειαν αὐτοῦ· ὅθεν ἔτι μᾶλλον ὁ ἅγιος καὶ δίκαιος Δανιὴλ ὁ Προφήτης, πληθυντικῶς λέγων, τὸ ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, καὶ τὰ λοιπὰ ἃ ἐκεῖ ταπεινοφρόνως καὶ ἀληθινῶς ὁμολογεῖ. ἵνα μὴ νομισθείη, ὥς τινες νοοῦσι τοῦτο μὴ περὶ τῆς ἰδίων, ἀλλὰ περὶ τῆς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ μᾶλλον λέγειν ἁμαρτιῶν.

Μετὰ ταῦτα εἶπεν, ὅτι ἐξομολογοῦμαι τὰς ἁμαρτίας μου καὶ τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ μου Κυρίῳ τῷ Θεῷ μου· οὐκ ἠθέλησεν εἰπεῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· ἀλλὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ εἶπεν καὶ ἑαυτοῦ· ἐπειδὴ μέλλοντας πῶς κακῶς νοεῖν ὡσανεὶ προεῖδεν ὁ προφήτης.

Ο'ΤΙ ἀληθῶς ἀπὸ τῶν ἁγίων λέγεται, τὸ, ρκβ'. ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν.

Ὁμοίως ἤρεσεν, ἵνα οἵτινες δήποτε τὰ ῥήματα τῆς δεσποτικῆς εὐχῆς, ὅπου λέγομεν, ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὅτως βάλονται ἀπὸ τῶν ἁγίων λέγεσθαι, ὡς ταπεινοφρόνως καὶ οὐκ ἀληθῶς ταῦτα λεχθῆναι, ἀνάθεμα εἴη. τίς γὰρ ὑπερέγκοι τὸν ἐξομολογούμενον μὴ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτῷ τῷ Κυρίῳ ψεύ-

δόμεων, τὸν τῖς χείλεσιν αὐτῆ λέγοντα, τὰς ὀφειλάσας ἀφαιθῶαι ἁμαρτίας αὐτῷ, μὴ ἔχειν.

ρκγ'. ΠΕΡΙ τῶν λαῶν τῶν ἀπὸ τῶν δονατισῶν ἐπισρεφόντων.

Ὁμοίως ἤρεσεν, ἐπειδὴ πρό τινων ἐνιαυτῶν ἐν ταύτῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ πεπληρωμένῃ τῇ Σωόδῳ ᾠείθη, ἵνα οἱαδήποτε Ἐκκλησίαι, ἐὰν διοικήσει καθεσῶσαι, πρὸ τῶν νόμων τῶν περὶ τῶν δονατισῶν ἐνετεθέντων καθολικαὶ γένωνται, ἐκείνοις τῖς θρόνοις ἀνήκωσιν, ὧν τινῶν ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων πρόβαπεῖται τῇ καθολικῇ ἑνότητι ἐκοινώνησαν· μετὰ δὲ τοὺς νόμους οἱαδήποτε ἐκοινώνησαν, ἐκείνοις ἀνήκωσιν, οἷς ἢ ὅπε ἦσαν εἰς τὸ μέρος τῦ Δονάτυ. ἢ ἐπειδὴ πολλαὶ φιλονεικίαι ὕςερον μεταξὺ τῶν Ἐπισκόπων περὶ τῶν διοικήσεων ἀναφύησαν ἢ ἀναφύονται, οἷς τότε ἡ πλείω δοκεῖ γεγένθαι πρόνοια, νῦν ᾧ ταύτῃ τῇ Ἁγίᾳ Σωόδῳ ἤρεσεν, ἵνα ὁπεδήποτε καθολικὴ ἐγγένετο, ἢ τῦ μέρυς τῦ Δονάτυ ἢ διαφόροις θρόνοις ἀνήκυσαι ἦσαν, ᾧ οἱῳδήποτε καιρῷ σώσις ἐκεῖ ἐγένετο ἢ ἔσαι, εἴτε πρὸ τῶν νόμων, εἴτε μετὰ τὺς νόμυς, ἐκείνῳ τῷ θρόνῳ ἀνήκωσιν, ᾧ τινι ἡ ἔκπαλαι ἐκεῖ ὑπάρξασα καθολικὴ ἀνῆκεν.

ρκδ'. ΠΕΡΙ τῦ, πῶς μεταξὺ ἀλλήλων μερίσονται τὰς διοικήσεις οἱ Ἐπίσκοποι, τῦτο μὲν οἱ καθολικοί, τῦτο δὲ οἱ ἐκ τῦ δονάτυ ἐπισρέψαντες.

Οὕτω δηλαδή, ἵνα ὅπερ Ἐπίσκοποι ἀπὸ τῶν δονατισῶν πρὸς τῷ καθολικῷ σώματα ἐπέσρεψαν, ἴσα πρὸς ἀλλήλους διέλωσι τὰς ὅπως δήποτε διοικήσεις, ἐν ἃ ἦσαν ἀμφότερα τὰ μέρη. τῦτ' ἔσιν, ἵνα ἄλλοι τόποι πρὸς ἐκεῖνον, ἢ ἄλλοι πρὸς ἐκεῖνον αὐήκωσιν ὅπως, ἵνα ὁ παλαιότερος ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ μείζη, ἢ ὁ ἧττων ἐπιλέγηται. εἰ δὲ τυχὸν ἓς ἔσαι τόπος, προσχωρίσῃ ᾧτινι μᾶλλον γειτνιάζειν δοκεῖ· ἐὰν δὲ ἀμφοτέροις τοῖς θρόνοις ἴσως γειτνιάζῃ, ἐκείνῳ παραχωρηθῇ, ὃν τὸ πλῆθος ἐπιλέξηται· εἰδὲ τυχὸν οἱ ἀρχαῖοι καθολικοὶ τὸν ἴδιον θελήσωσι, ἢ οἱ ἐκ τῦ μέρυς τῦ Δονάτυ μεταστρέψαντες τὸν ἴδιον, τῷ πλειόνων ἡ γνώμη προτιμηθῇ τῷ ὀλιγωτέρων. εἰ δὲ τὰ μέρη εἰσὶν ἴσα, τῷ παλαιοτέρῳ Ἐπισκόπῳ καταλογισθείη. ἐὰν δὲ ὅπως πλῆθοι οἱ τόποι αἱρεθῶσιν, ἐν οἷς ἀμφότερα τὰ μέρη εἰσὶν, ὡς μὴ δυνάσθαι ἐξ ἴσυ μερισθῆναι, τῦ ἀριθμῦ τῷ αὐτῶν τόπων αὐίσυ ὑπάρχοντος, πρῶτον μεριθῶσιν οἱ ἴσοι ἀριθμοὶ, ἢ τῷ ὀπομοίοντι τόπῳ τῦτο φυλαχθῇ, ὅπερ ἀνωτέρω λέλεκται, ὅτε περὶ τῦ σώυς ἐζητεῖτο τόπυ.

ρκε'. ΠΕΡΙ τῦ, ἐάν τινα διοίκησιν ἐξ αἱρέσεως ἐλευθερώσῃ Ἐπίσκοπος, ἢ περὶ ξιετίαν καπάχῃ, μηδενὶ ταύτην ἀναζητεῖν.

Ὁμοίως ἤρεσεν, ἵνα ἐάν τις μετὰ τὺς νόμυς τόπον τινὰ πρὸς τὸ καθολικὸν σῶμα μεταστρέψῃ, ἢ τῦτον ἐπὶ ξιετίαν μηδενὸς ἀναζητῦντος κατάσχοι, τῦ λοιπῦ

λοιπῶ παρ' αὐτῶ μὴ ἀναζητηθῆ· ἐὰν μέντοι αὐτὸς τῆς αὐτῆς ξιετίας ὑπῆρχεν Ε'πίσκοπος ὁ ὀφείλων ἀναζητῆσαι, καὶ ἡσύχασεν. εἰ δὲ μὴ ἴσως, μὴ προκειματισθῆ εἰ τῆ Μάξιμι, ἀλλ' ὅτε ὁ χηρεύων τόπος λάβη Ε'πίσκοπον, ἔξον εἴη αὐτῶ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἡμέρας αὐτὸς Τεσσαρεσκαιδεκατίας ἀναζητῆσαι.

ρκ'. Ο'μοίως δὲ καὶ ἐὰν Ε'πίσκοπος ἐκ τῶν τῶ Δονάτω μερῶν πρὸς τὸν καθολικὸν ἐπιστρέψη, μὴ προκειματισθείη εἰ τῆ μάξιμι περὶ τῶ ὀφειλομένου χρόνου, ἀλλ' ἔξ ἧς ἡμέρας ἐπέστρεψεν, ἐχέτω ἔξουσίαν ἀναζητεῖν εἰς τὰς τῆς ξιετίας τῶς τόπους τῆ αὐτῶ αὐθέντας καθέδρα.

ρκ'. ΠΕΡΙ' τῶν τοῖς λαοῖς, οὓς νομίζουσιν ἰδίοις αὐθέντας ἀνήκειν, ἐπιβαινόντων παρὰ γνώμην τῶν αὐτῶς κατεχόντων.

Ο'μοίως ἤρεσεν, ἵνα οἱοιδήποτε Ε'πίσκοποι τὰ πλήθη, ἃ νομίζουσιν τῶ θρόνω αὐτῶν ἀνήκειν, μὴ ἔτως ἀναζητῶσιν, ὥστε ἄλλων Ε'πισκόπων κειμένων τὸ πράττειν· ἀλλ' ὑπὸ ἑτέρω κατεχομένοις ἐπέλθωσι τοῖς λαοῖς, εἴτε θέλουσιν, εἴτε μὴ θέλουσιν τῶ ἰδίω πράγματος τὴν ζημίαν ζημιώσουσιν· καὶ οἵτινες δήποτε τῶτο ἐποίησαν, εἰ μὴ ἡ μεταξὺ τῶν Ε'πισκόπων συνέλθοις ἐπερωτηθῆ, ἀλλ' ἀκμὴν περὶ τῶ αὐτῶ φιλονεικοῦσιν, ἐκεῖνος λυποῖ ἐκεῖθεν· περὶ οὗ δεηχθείη, ὅτι παρελάσας τὰς Ε'κκλησιαστικὰς δικαιὰς ἔφοδον ἐποίησεν, καὶ μὴ ἑαυτὸν τις κολακεύσῃ, εἰ ἐκ

τῶ πρω-

τῶ πρωτεύοντος γράμματα περὶ τῶ κατέχειν ἔλαβεν· ἀλλ' εἴτε γράμματα ἔχει, εἴτε οὐκ ἔχει, συνέλθοι τῶ κατέχοντι, καὶ παρ' αὐτῶ γράμματα λάβοι· ὥστε φανερῶσαι τῶν εἰρωνικῶς τὸν αὐτῶ ἀνήκουσαν καταχεῖν Ε'κκλησίαν. ἐὰν δὲ καινοῦ τινα ζήτησιν ἀντεναγάγη, καὶ αὐτὴ περατωθῆ μεταξὺ Ε'πισκόπων κειμένων, εἴτε ὡς ὁ πρωτεύων αὐτῆς δῶ, εἴτε ὡς γειτνιῶντες καὶ συναίνεσιν ἐπιλέξωνται.

ρκ'. ΠΕΡΙ' τῶν ἀμελούντων τῶν αὐτῆς ἀνηκόντων λαῶν.

Ο'μοίως ἤρεσεν, ἵνα οἵτινες δήποτε ἀμελῶσι τῶν τόπων τῶν ἀνηκόντων τῆ αὐτῶν καθέδρα, πρὸς τῶς περδαναι πρὸς τὸν καθολικὸν ἑνότητα ἐγκληθῶσιν ἀπὸ τῶν γειτνιώντων αὐτοῖς ἐπιμελῶν Ε'πισκόπων, περὶ τῶ, μὴ ἀναβάλλεσθαι τῶτο πράξαι· διὸ ἐὰν αὐτὸς προθεσμίας μειῶν ἐξ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς περὶ τῶτο (*) συνελθόσεως μηδὲν αὐτοῖς, τῶ δυναμένω λοιπὸν τῶς περδαναι προσκυρωθῶσιν· ἔτως μέντοι, ἵνα ἐὰν ἐκεῖνος πρὸς ὃν δείκνυται, αἰτήσῃ, οἱ τοιῶτοι ἐξεπίτηδες διά τινα οἰκονομίαν ἔδοξεν ἀμελεῖν. τῶτο δὲ αἱρετικῶν ἐπιλεξαμένων, ὥστε ἀθορύβως αὐτῶς παραδέξασθαι· καὶ εἰ τοσοῦτω ἡ αὐτῶ ἐπιμέλεια ἀπὸ ἑτέρω προελήφθη, ἤτινι, εἰ κατεχρήσαντο, τῶς αὐτῶς αἱρετικῶς πλέον ἐκάκιζεν· τῶτο μεταξὺ Ε'πισκόπων κειμένων διαγινωσκομένω, οἱ τόποι τῆ αὐτῶ καθέδρα

(*) Συνελθόσεως.

διεκρα-

ἀποκαπασαθῶσιν· ἢ δὲ κειόντων Ἐπισκόπων, ἐν διαφόρων ὄντων ἐπαρχιῶν ἐκεῖνος ὁ πρωτδῶν τὰς δικασὰς δώσει, ἔτινος ἐν τῇ χώρᾳ ὁ αὐτὸς ὑπάρχει τόπος, περὶ ἧ φιλονεικεῖται· ἐὰν δὲ μὴ κοινῷ σωαίνεσιν γείτονας ἐπιλέξωνται κειτὰς, ἢ εἷς ἐπιλεγῇ ἢ ξεῖς· ἢ ἐὰν ξεῖς ἐπιλέξωνται ἢ ἀρεσῶσι, ἢ τῇ ἢ ὅλων ψήφῳ διακολαθήσωσιν, ἢ τῇ ἢ δύο.

ρκή. ΟΤΙ ἂν ὀφείλει ἢ ἐπιλεγομένων δικασῶν ἡ γνώμη διαθεσεῖται· ἀπὸ δὲ τῶν δικασῶν τῶν κατὰ κοινῷ σωαίνεσιν ἐπιλεγόντων, μὴ διεῖναι ἐκβαλεῖσθαι. ὅσις δὲ δήποτε ἀποδεχθείη διὰ μοτονοίαν μὴ θέλων τοῖς δικασαῖς πειθαρχῆσαι, κἂν γινώσκων τῆς πρώτης καθέδρας Ἐπίσκοπος δώσει γράμματα, ὡς τε μηδένα τῶν Ἐπισκόπων αὐτῷ κοινωνῆσαι, ἕως ἂ πειθαρχήσῃ.

ρκθ'. ΩΣΤΕ τὸν καταφρονεῖν τῆς ἰδίας διοικήσεως Ἐπίσκοπον σερεῖσθαι τῆς κοινωνίας. Ἐὰν ἐν τοῖς Μαζικίοις, ἦγεν ἐν ταῖς καθέδραις Ἐπίσκοπος ἀμελὴς γένηται κῇ τῶν αἱρετικῶν, ὑπομνησθείη ἀπὸ τῶν γειτνιώντων Ἐπισκόπων ἐπιμελῶν, κῇ ὑποδεχθείη αὐτῷ ἡ ἰδία περιφρόνησις πρὸς τὸ μὴ ἔχειν ἀπολογίαν· ἐὰν δὲ ἀφ' ἧς ἡμέρας ὑπομνησθῇ ἐντὸς μηνῶν ἓξ ἐν τῇ αὐτῇ ἐπαρχίᾳ διάγων, μὴ τῶν ὀφειλόντων πρὸς τὸν καθολικὸν ἑνότητα ἐπισραφῆναι φροντίδα ποιήσηται· ᾧ τοιούτῳ μὴ συγκοινωνηθῆ.

ἕως ἂ πάντα πληρώσῃ· εἰ δὲ ὁ ἐπεξεργασὴς εἰς τὰς αὐτὰς τόπας μὴ παραγένηται, τῷ Ἐπισκόπῳ μὴ ἐπιγραφῆ.

ΠΕΡΙ' τῶν τὰς δοναπισὰς κοινωνῆσαι ψαδομένων Ἐπισκόπων, ρλ'.

Ἐὰν δὲ ἀποδεχθῇ τὸν τοιοῦτον ψαδσάμενον περὶ τῆς ἐκείνων κοινωνίας, ἐν τῷ λέγειν, αὐτὰς κεκοινωνικέναι, ἃς δέκνυται, σωειδήσει αὐτᾷ μὴ κοινωνῆσαι, κῇ τιμῷ Ἐπισκοπῷ ἔτι μιῷ ἀπολέσει.

ΠΕΡΙ' Πρεσβυτέρων κῇ κληρικῶν, ἵνα μὴ ἐκκαλῶνται, εἰ μὴ πρὸς τὰς τῆς Ἀφρικῆς Συνόδους. ρλά.

Ὁμοίως ἤρεσεν, ἵνα Πρεσβύτεροι, Διάκονοι, κῇ οἱ λοιποὶ κατώτεροι κληρικοὶ, ἐν αἷς ἔχωσιν αἰτίαις, ἐὰν περὶ τῆς ψήφου τὰς ἰδίας Ἐπισκόπους μέμφωνται, οἱ γειτνιῶντες Ἐπίσκοποι τούτων ἀκροάτονται, κῇ τὰ μεταξὺ τούτων περατώσωσιν οἱ παρ' αὐτῶν κῇ σωαίνεσιν τῶν ἰδίων αὐτῶν Ἐπισκόπων προσλαμβανόμενοι· ἐὰν δὲ κῇ ἀπ' αὐτῶν ἐκκαλέσασθαι θελήσωσιν, μὴ ἐκκαλέσωνται, εἰ μὴ πρὸς τὰς τῆς Ἀφρικῆς Συνόδους, ἢ πρὸς τοὺς πρωτδόντας τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐπαρχιῶν· πρὸς δὲ τὰ πέραν τῆς θαλάσσης ὁ βυλόμενος ἐκκαλεῖσθαι, ἀπὸ μηδενὸς ἐν Ἀφρικῇ δεχθείη εἰς κοινωνίαν.

ΠΕΡΙ' παρθένων μικρῶν, ἔτι μιῷ καλυπτέων. ρλβ'.

Ὁμοίως ἤρεσεν, ἵνα ὁσισδήποτε τῶν Ἐπισκόπων

δι' ἀνάγκλω τῆς παρθενικῆς σωφροσύνης κινδυνεύσης, ὅτε ἡ ἐρασὴς δυνατὸς, ἢ ἁρπαξ τίς ἐστιν ἐν ὑποψίᾳ, ἢ ἔτι μὴν ὑπό τινος θανατηφόρᾳ κινδύνῳ αὐτὴ ἔσηται νυχθεῖσα, παρακαλύπτων ἢ τῶν γονέων αὐτῆς, ἢ ὧν τῇ φροντίδι ἀνάκειται, διὰ τὸ μὴ χωρὶς τῆ χήματος τελειωθῆναι, καλύψῃ παρθένον ἢ ἐκάλυψεν οἰκὸς κείρας ἑαυτῶν εἰκοσιπέντε, μηδὲ τὸν τοιοῦτον βλάψῃ περὶ τὸν τῆ ἀριθμῆ τῶν ἑαυτῶν καταξαθεῖσα Σιῶοδος.

ρλγ'. ΔΙΑ' τὸ, μὴ δεῖς Ε'πισκόπους ἐπιπολὺ ἐν τῇ Σιῶόδῳ κατέχεσθαι, ἐξ ἑκάστης ἐπαρχίας ἀνὰ ξεῖς ἐπιλέξωνται δικαστάς.

Ο'μοίως ἤρεσεν πάσῃ τῇ Σιῶόδῳ, διὰ τὸ μὴ ἐπιπολὺ δεῖς πρὸς τὴν Σιῶοδον σιναχθέντας Ε'πισκόπους σύμπαντας κατέχεσθαι, ἐξ ἑκάστης ἐπαρχίας ἀνὰ ξεῖς ἐπιλεγῆναι δικαστάς.

Καὶ ἐπελέγησαν, ἐκ τῆς ἐν Καρχηδόνι Ε'κκλησίας, Βικέντιος, Φερματιανὸς καὶ Κλάρος· ἐκ τῆς Νουμιδικῆς ἐπαρχίας, Α'λύπιος, Αὐγουστῖνος, καὶ Ρ'εστῦτος· ἐκ τῆς Βυζακινῆς ἐπαρχίας, μετὰ δε ἁγιωτάτου γέροντος Δοναταινοῦ τε πρωτόντος, Κρεσκώνιος, Γαυδῶσος, καὶ Αἰμιλιανός· ἐκ τῆς Μαυριτανίας Σιτιφέσης, Σεβηριανὸς, Α'σιατικὸς, καὶ Δονᾶτος· ἐκ τῆς Τριπολιτανῆς ἐπαρχίας, Πλαύτιος, ὁ καὶ τὸ ἔθνος εἰς τοποτηρησίαν πεμφθεὶς· οἵ τινες πάντες μετὰ τὸν ἁγιωτάτου γέροντος Αὐρηλίου σύμπαν-

σκοπήσουσιν· ἀφ' ἧς ἤτησεν σύμπασα ἡ Σιῶοδος, ἵνα πᾶσιν εἴτε πεπραγμένοις τοῖς ἤδη ἐκτελεσθεῖσιν, εἴτε Ε'πιστολαῖς αὐτὸς ὑπογράψῃ.

Καὶ ὑπέγραψαν. Αὐρήλιος Ε'πίσκοπος τῆς ἐν Καρχηδόνι Ε'κκλησίας τῷ παρόντι ψηφίσματι συνήνεσα, καὶ ἀναγνωσθέντι ὑπέγραψα. ὁμοίως καὶ οἱ λοιποὶ Ε'πίσκοποι ὑπέγραψαν.

ΠΑ'ΛΙΝ Ε'Ν ΤΑΥ'ΤΗ, τῇ Σιῶόδῳ παρῶν τῆς Ρ'αϊκῆς Ε'κκλησίας τοποτηρησία.

Μετὰ τὴν ὑπατείαν τῆς ἐνδοξοτάτων βασιλέων Ο'νωρίου τὸ δωδέκατον, καὶ Θεοδοσίου τὸ ὄγδοον, τῆς Αὐγούστων, τῇ πρὸ ξιῶν Καλανδῶν Ι'ουνίων ἐν Καρχηδόνι εἰς τὸ σύνιπτον τῆς Ρ'εσιτούτης Ε'κκλησίας, Αὐρηλίου τε Ε'πισκόπου ἅμα Φαυστίνῳ Πικέντῳ τῆς Ποτεντινῆς Ε'κκλησίας τῆς Ι'ταλῶν χώρας, τοποτηρητῇ τῆς Ρ'ωμαϊκῆς Ε'κκλησίας, Βικεντίῳ Κωλουσιτάνῳ, Φερματιανῷ Νεαπολίτῃ, Μαυριανῷ Οὐζιπαρουσιώτῃ, Α'δεωδάτῳ Σιμιδικίτῃ, Πανταδίῳ Καρπιτανῷ, Ρ'ουφιανῷ Μαζουσιανῷ, Πραιπεξτάτῳ Σικιλιβουσιώτῃ, Κουοδβυλτδέῳ Οὐκρουσιανῷ, Καυδίδῳ Α'ββιλιτανῷ, Γαλλωνίῳ Οὐτικενσιώτῃ, τοῖς τοποτηρηταῖς τῆς Α'νθυπατιανῆς χώρας. Α'λυπίῳ Θαγαβουσινῷ, Αὐγουστίνῳ Ι'ππονρεγιανῷ, Ποστιδίῳ Καλαμουσινῷ, τοῖς τοποτηρηταῖς τῆς Νουμιδικῆς χώρας. Μαξιμιανῷ Α'κυρεγουσιώτῃ, Γαυδίῳ Σουφετουλουσιανῷ, Μαξιμιανῷ ἐκ τῆ αὐτῆ, καὶ Γλαυκιανῷ

τῶ ἀπὸ Ο'ρρεοκελίων, τοῖς τοποτηρηταῖς τῆς Βαζακινῆς χώρας· Νοβάτῳ Σιτηφενσιώτῃ, καὶ Λέοντι Ο'πτενσιανῷ, τοῖς τοποτηρηταῖς τῆς Μαυριτανῶν χώρας τῆς Σιτηφένσης· Νινέλλῳ Ρ'ασκρπενσιανῷ, Λαυρεντίῳ Ι'κοσιζανῷ, καὶ Νεμεριανῷ Ρ'ασαγγιώτῃ, τοῖς τοποτηρηταῖς τῆς Καισαριανῆς Μαυριζανῶν χώρας, ἐκ πάσης τῆς Σινόδε κριταῖς ἐπιλεγεῖσιν, παρεσώτων μὲν Διακόνων, προκαθίσαντος. καὶ τινων ἐξανυστέων, πολλῶν δὲ Ε'πισκόπων ἐπὶ τοῖς λοιποῖς ἐξανυθησομένοις παρέλκειν ὀδυρομένων καὶ ἐνοφέρειν μὴ δυναμένων, ἀλλὰ τὸ, πρὸς τὰς ἰδίας ἐπιγεσθαι Ε'κκλησίας, ἤρεσεν συμπάσῃ τῇ Σινόδῳ, ὥςε ἀπὸ πάντων ἐπιλεγῶναι ἐκ μιᾶς ἑκάςης ἐπαρχίας τὺς ὀφείλοντας ἀποκαθῖσαι χάριν τῦ, τὰ λοιπὰ περατῶσαι· καὶ ἐγένετο, ὡς τε παρῶναι, ὧν ἐνοφαὶ τινὶ αὐτῶν παρεσίαν μαρτύρονται.

ρλδ'. Ο"ΤΙ οἱ ἀπὸ κοινωνίας ὄντες, εἰς κατηγορίαν ἂν ὀφείλεσιν προσδεχθῆναι. Η"ρεσεν τοίνυν πᾶσιν ἐπειδὴ τοῖς ἀνωτέροις τῶν Σινόδων ψηφίσμασι περὶ προσώπων κληρικῶν, τῶν μὴ ὀφειλόντων εἰς κατηγορίαν προσδεχθῆναι ὠρίσθη, καὶ ἂν ἐπεξεργάσθη, ποῖα πρόσωπα μὴ προσδεχθῶσιν, ἀλλὰ τῦτο ὁρίζομεν τῦτον ὀρθῶς πρὸς κατηγορίαν μὴ εἰσδέχεσθαι, ὃς τις μετὰ τὸ ἀπὸ κοινωνίας γενέσθαι, εἰ αὐτῷ ἔτι τῷ ἀφορισμῷ ὑπάρχει, εἴτε κληρικὸς ἦν, εἴτε λαϊκὸς ὁ κατηγορῆσαι βουλόμενος.

Ο"ΤΙ

Ο"ΤΙ δοῦλοι μὴ ἀπελεύθεροι μὴ παντὰ τὰ ἀτιμωμένα πρόσωπα, κατηγορεῖν δὲν ὀφείλεσιν. ρλε.

Ο'μοίως ἤρεσεν, ἵνα πάντες οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ἴδιοι ἀπελεύθεροι, εἰς κατηγορίαν μὴ δεχθῶσιν· καὶ πάντες, ὃς πρὸς κατηγορητέα ἐγκλήματα οἱ δημόσιοι νόμοι ἃ προσδέχονται, πάντες ἔτι μὴν οἱ τοῖς τῆς ἀτιμίας ὠνίοις ἐρραντισμένοι, ἢ τέτοιν μῖμοι, καὶ ὅσα ταῖς αἰσχρόπησιν ἐνοβέβληται πρόσωπα; αἱρετικοὶ ἔτι μὴν εἴτε Ἕλληνες εἴτε Ι'ουδαῖοι· πλὴν ὅμως πᾶσιν οἷς ἡ τοιαύτη κατηγορία ἀρνεῖται διὰ ταῖς ἰδίαις αἰτίαις τὴν τῦ κατηγορεῖν ἄδειαν μὴ ὀφείλειν ἀρνεῖσθαι.

Ι"ΝΑ ὁ περὶ τῦ ἐγκλήματος ἀποδεῖξαι μὴ δυνάμενος, πρὸς ἕτερον μὴ εἰσδεχθῇ. Ο'μοίως ἤρεσεν, ρλς'.
ἵνα ὁσακισδήποτε πλείοσι ἀπὸ κατηγόρων πολλὰ ἐγκλήματα ἐνοβάλλωνται, καὶ ἐὰν ἐξ αὐτῶν περὶ ἃ πρῶτον ἐπράχθη, ἀποδειχθῆναι δὲν ἠδυνήθη, πρὸς τὰ λοιπὰ μετὰ ταῦτα μὴ προσδεχθῶσιν.

ΤΙΝΑΣ δεῖ προσδέχεσθαι εἰς μαρτυρίαν. Μάρτυρας δὲ εἰς μαρτυρίαν μὴ εἰσδέχεσθαι, τὺς μὴ δὲ πρὸς κατηγορίαν εἰσδεχθῆναι παραγγελθέντας, ἢ ἔτι μὴν ὃς αὐτὸς ὁ κατήγορος ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ προσκομίσει· μαρτυρία δὲ ἐνὸς κρίνας ἑαυτῶν δεκατεσσάρων μὴ προσδεχθείη. ρλζ.

ΠΕΡΙ' Ε'πισκόπῳ τῷ ἀπὸ κοινωνίας ποιῦντος τὸν αὐτῷ μόνῳ τὸ ἴδιον ἔγκλημα ὁμολογήσαντα. ρλή

Ομοίως ἤρεσεν, ἵνα ἐάν ποτε Ἐπίσκοπος λέγῃ τινὰ αὐτῷ μόνῳ τὸ ἴδιον ἔγκλημα ὁμολογῆσαι, καὶ ἐκεῖνος ἀρνῆται, μὴ λογήσηται ὁ Ἐπίσκοπος εἰς ἰδίαν ὕβριν σωτείνειν. ὅτι αὐτὸς μόνος ὑπισχνεῖται· εἰ δὲ τῷ σκινδαλμῷ τῆς ἰδίας συνειδήσεως λέγει μὴ θέλειν ἑαυτὸν κοινωνεῖν τῷ ἀριθμεῖν,

ρλθ'. ΙΝΑ μὴ ὡς ἔτυχέ τινα στερήσῃ τῆς κοινωνίας ὁ Ἐπίσκοπος. (*) ἀφ' ἴσον τῷ ἀφωρισμένῳ μὴ κοινωνεῖ ὁ ἴδιος Ἐπίσκοπος, τῷ αὐτῷ Ἐπισκόπῳ ἄλλοι μὴ συγκοινωνήσωσιν Ἐπίσκοποι, ὥστε μᾶλλον παραφυλάττεσθαι, τὸν Ἐπίσκοπον μὴ λέγειν κατά τινος, ὅπερ ἀποδείξεσιν ἐλέγξαι παρ' ἑτέροις οὐ δύναται.

Αὐρήλιος Ἐπίσκοπος εἶπεν· καὶ τὰ ὀφθέντα τῇ γνώμῃ πάσης τῆς συναθροισθείσης Συνόδου καὶ τῆς ἐμῆς μετριότητος ἀρέσκει, πάντων τῶν πραγμάτων τὸ προδηλωθέντος ὁλοτελῆ τίτλον ποιῆσαι τὸ συμπέρασμα, καὶ τῷ συζήτησιν τῆς ἐκτυπώσεως, τῆς παρούσης ἡμέρας τὰ Ἐκκλησιαστικὰ πεπραγμένα ἀναδέξονται· ἅτινα δὲ ἀκμὴν οὐκ ἐπεξεργάσθησαν, τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ ἐκ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν Φαυστίνου τοῦ Ἐπισκόπου, Φιλίππου καὶ Ἀσέλλου τῶν Πρεσβυτέρων, τοῦ προσκυνητοῦ ἀδελφοῦ καὶ Συνεπισκόπου ἡμῶν Βονιφατίῳ ἀντιγράψωμεν. Καὶ ὑπέγραψαν. Αὐρήλιος Ἐπίσκοπος τοῖς παροῦσι τῶν ὅρων πεπραγμένοις τοῖς παρ' ἡμῖν ἐνομένοις ὑπέγραψα. Βαλεντῖνος τῆς πρώ-

(*) Ἐφ' ὅσον.

της

της καθέδρας Ἐπίσκοπος τῆς Νουμιδικῆς χώρας, τοῖς παροῦσι πεπραγμένοις ὑπέγραψα· Φαυστῖνος Ἐπίσκοπος τῆς Ποτεντινῆς Ἐκκλησίας, ἐπαρχίας Πικένου, ποτοπρητὴς τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, τοῖς παροῦσι πεπραγμένοις ὑπέγραψα. Αὐλύπιος Ἐπίσκοπος Θυγατένσης, τοποτηρητὴς τῆς Νουμιδικῆς χώρας, τοῖς παροῦσι πεπραγμένοις ὑπέγραψα. Αὐγουστῖνος Ἐπίσκοπος Ἱππώνης, τοποτηρητὴς τῆς Νουμιδικῆς ἐπαρχίας, τοῖς παροῦσι πεπραγμένοις ὑπέγραψα· Ποσειδίος Ἐπίσκοπος Καλαμένσης, τοποτηρητὴς τῆς Νουμιδικῆς ἐπαρχίας, τοῖς παροῦσι πεπραγμένοις ὑπέγραψα. Φορτουνατιανὸς Νεαπολίτης, τοῖς παροῦσι πεπραγμένοις ὑπέγραψα. Πανάδιος Καρπετιανὸς, τοῖς παροῦσι πεπραγμένοις ὑπέγραψα. Πρωτέξτατος Σικλιβαίνος, τοῖς παροῦσι πεπραγμένοις ὑπέγραψα. Κυαδβυλτδέος Βεζίσης, τοῖς παροῦσι πεπραγμένοις ὑπέγραψα. Καίδιδος Γερμανίας, τοῖς παροῦσι πεπραγμένοις ὑπέγραψα. Γαλλώνιος Οὐτικένσης, τοῖς παροῦσι πεπραγμένοις ὑπέγραψα· Γενέθλιος Σωφρονιανὸς, τοποτηρητὴς τῆς Βυζακηνῆς ἐπαρχίας, τοῖς παροῦσι πεπραγμένοις ὑπέγραψα. Μαξιμιανὸς, τοποτηρητὴς τῆς Βυζακηνῆς ἐπαρχίας, τοῖς παροῦσι πεπραγμένοις ὑπέγραψα· Γλαυκιανὸς Ὀρρεουίλης, τοποτηρητὴς τῆς Βυζακηνῆς χώρας, τοῖς παροῦσι πεπραγμένοις ὑπέγραψα. Νίνεδος Ῥουσπινάτης, τῆς Καισαριανῆς χώρας τοποτηρητὴς, τοῖς

παρῶσι πεπραγμένοις ὑπέγραψα. Λαυρέντιος Γ'κοσιτανὸς, τῆς Καισαριανῆς χώρας τοποτηρητὴς, τοῖς παρῶσι πεπραγμένοις ὑπέγραψα. Νεμεσιανὸς Ρ'εσβυτεριώτης, τῆς Καισαριανῆς χώρας τοποτηρητὴς, τοῖς παρῶσι πεπραγμένοις ὑπέγραψα. Λέων Α'πομόπτης, τῆς Καισαριανῆς χώρας τοποτηρητὴς, τοῖς παρῶσι πεπραγμένοις ὑπέγραψα. Α'λλος Λέων, τῆς Σιτηφσίνης ἐπαρχίας τοποτηρητὴς, τοῖς παρῶσι πεπραγμένοις ὑπέγραψα. Καὶ οἱ λοιποὶ Ε'πίσκοποι ἑξακοσιοιδεκαεπτὰ ὁμοίως ὑπέγραψαν. Φίλιππος Πρεσβύτερος τοποτηρητὴς τῆς Ρ'ωμαϊκῆς Ε'κκλησίας, τοῖς παρῶσι πεπραγμένοις ἀφ' ἡμῶν ἀναγνωσθεῖσιν ὑπέγραψα. Α'σελλος Πρεσβύτερος, τοποτηρητὴς τῆς Ρ'ωμαϊκῆς Ε'κκλησίας, τοῖς παρῶσι πεπραγμένοις ὑπέγραψα, τοῖς δ' ἡμῶν ἀποσταλεῖσιν.

Α'ΡΧΕΤΑΙ ἡ ἀπὸ πάσης τῆς ςὼ Α'φρικῇ Συνόδε πρὸς Βονιφάτιον τὸν τῆς Ρ'ωμαίων Ε'κκλησίας Ε'πίσκοπον, διὰ Φαυστίνε Ε'πισκόπε, Φιλίππε καὶ Α'σέλλε Πρεσβυτέρε, ἔφ τοποτηρητῶν τῆς Ρ'ωμαϊκῆς Ε'κκλησίας ἀποσταλεῖσα ἐπιστολή.

ΔΕΣΠΟ'ΤΗ, ΜΑΚΑΡΙΩΤΑ'ΤΩ, καὶ Τιμιωτάτῳ ἀδελφῷ Βονιφατίῳ, Αὐρήλιος, Βαλεντῖνος τῆς πρώτης καθέδρας τῆς Νεμιδικῆς ἐπαρχίας, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ παραγενόμενοι τὸν ἀριθμὸν ἑξακοσιοιδεκαεπτὰ, ἐκ πάσης τῆς ςὼ Α'φρικῇ Συνόδε.

Ε'ΠΕΙΔΗ' τῷ Κυρίῳ ἤρεσεν, ἵνα περὶ ὧν ἅμα

ἡμῖν

ἡμῖν διεπραξαντο οἱ ἁγιώτατοι ἀδελφοὶ ἡμῶν, Φαυστῖνος ὁ Συνεπίσκοπος, καὶ οἱ συμπρεσβύτεροι Φίλιππος καὶ Α'σελλος, μὴ τῷ τῆς μακαρίας μνήμης Ζωσίμῳ τῷ Ε'πισκόπῳ, ἀφ' ὃ πρὸς ἡμᾶς γράμματα καὶ ςόλας ἤγαγόν, ἀλλὰ τῇ ὑμετέρᾳ τιμιότητι εἰς τὸν ἐκείνε τόπον θεόθεν καθαθείσῃ ἡ ἡμετέρα βραχύτης ἀντιγράψῃ, τὰ τῇ ἑκατέρων ἡμῶν ὁμονοίᾳ περατωθέντα ὀφείλομεν διὰ βραχέων ἐμφανῆ καταςῆσαι, ἃ μὲν τὰ τοῖς ἐκτεθαμένοις ἤδη πεπραγμένων κυλίσμασι κατεχόμενα· ἐν οἷς σωζομένης μὲν τῆς ἀγάπης, ἃ χρεὶς δὲ μικρᾶς τῆς ἀμφισβητήσεως καμάτε παρειλκύσαμεν, σκεπτόμενοι τὰ εἰς τὸ πρᾶγμα σωτήρια, τοῖς πεπραγμένοις ἐνθεῖναι. καὶ ἐκεῖνος γὰρ, εἰ ἔτι ἦν ἐν τῷ σώματι πάτῳ, χαριέςερος ἐδέχετο, ὅπερ ἔβλεπεν εἰρηνικωτέρως περατωθὲν Κύριε ἀδελφέ. Α'πιάριος ὁ Πρεσβύτερος, ἔ τινος καὶ περὶ τῆς χειροτονίας καὶ τῆς ἀκοινωνησίας καὶ προκλήσεως ἀνεφύη, ἃ μόνον τῇ ἐν Σίκῃ, ἀλλὰ καὶ τῇ ἐν πάσῃ τῇ Α'φρικῇ Ε'κκλησίᾳ, ἃ μικρὸν σκάνδαλον περὶ πάντων, ὧν ἐπλανήθη, συγγνώμην αἰτήσας, τῇ κοινωνίᾳ ἀποκατέςη. πρῶτος γὰρ ὁ Συνεπίσκοπος ἡμῶν Οὐρβανὸς ὁ τῆς Σίκης, ὅσον ἦν ἐν αὐτῷ διορθωτέον, ἀναμφιβόλως διωρθώσατο. ἐπειδὴ δὲ τῆς Ε'κκλησιαστικῆς εἰρήνης καὶ ἡσυχίας ἃ μόνον πρὸς τὸ παρὸν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ἔδει πρόνοιαν ποιήσαθαι, ὅτι πολλὰ πλανῶντα προηγήσαντο, ὅπως ἀπὸ τῆς

ομοίων ἢ καὶ βαρυτέρων ἁμαρτημάτων μετὰ ταῦτα προπαραφυλαξώμεθα· ἤρεσεν ἡμῖν ἵνα ἐν τῇ ἐν Σίκῃ Ἐκκλησίᾳ ἀποκινηθῇ ὁ Πρεσβύτερος Ἀπιάριος, φυλαττομένης αὐτῷ δηλονότι τῆς τιμῆς τοῦ βαθμοῦ αὐτοῦ· καὶ λαμβάνων Ἐπιστολὰς ὁπουδήποτε ἀλλαχοῦ βοηθείας καὶ δυνηθείας τῷ καθήκοντι τοῦ πρεσβυτερικοῦ λειτουργήσῃ, ὅπερ τῷ αὐτῷ Ἀπιαρίῳ δι' οἰκείων γραμμάτων αἰτήσαντι χωρίστινος δυχερείας σωνεχωρήσαμεν· πρὸ τοῦ δὲ ἡ αἰτία αὕτη τῷ τοιούτῳ πέρατι παραδοθῇ μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἅτινα διωρεκέσιν διαγνώσεσιν ἀναγρέφομεν αὐτοῦ τοῦ λόγου ἀπαιτήσαντος, ὥστε τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς πεπραγμένοις ζητῆσαι ἡμᾶς παρὰ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν Φαυστίνου τοῦ Σωεπισκόπου, καὶ Φιλίππου καὶ Ἀσέλλου τῶν συμπρεσβυτέρων, ἵνα προενέγκωσιν εἰτιδήποτε ἰδίᾳ αὐτοῖς ἅμα ἡμῖν πρακτέον ἐπιζαπεν, τινὰ μὲν ἀγράφως διὰ λόγων ἐπεξεργάσατο· ἡμῶν δὲ ἀπαιτησάντων ὅπερ ἐπεφέροντο ἔγγραφον καμμοπιέσιον, τοῦτο προήγαγον, ὅπερ ἀναγνωσθὲν παρ' ἡμῶν, τοῖς πεπραγμένοις ἔτι μᾶλλον ἐνεπάγη τοῖς καὶ πρὸς ἡμᾶς δι' αὐτῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος φερομένοις. ἐν ᾧ τέσσαρα αὐτοῖς τινὰ ἅμα ἡμῖν πρακτέα ἐνεπάγησαν· ἓν μὲν περὶ ἐγκλήτων Ἐπισκόπων πρὸς τὸν τῆς Ῥωμαίων Ἐκκλησίας ἱερέα. δεύτερον, ἵνα ἐπὶ τὸ κομιπᾶτον Ἐπίσκοπον ὡς ἔτυχεν μὴ πλάσωσιν· τρίτον, περὶ τοῦ, τὰς αἰτίας τῶν Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων ζητεῖσθαι παρὰ τοῖς ὁμόροις

Ἐπι-

Ἐπισκόποις, ἐὰν ἐκ τῶν ἰδίων διακοινωνίας προπετῶς γένωνται· τέταρτον, περὶ Οὐρβανοῦ τοῦ Ἐπισκόπου διακοινωνητέου, ἢ ἔτι μᾶλλον τῇ Ῥωμῇ κλητέου, εἰ μὴ τὰ ὀφείλοντα διορθωθῶσι διορθώσονται· ἐξ ὧν πάντων περὶ τοῦ πρώτου καὶ τελείου, τοῦτέστιν, ἵνα ἔξεστιν εἰς Ῥώμην τοῖς Ἐπισκόποις ἐκκαλεῖσθαι, καὶ ὅτι ἐκ κλητικῶν αἱ αἰτίαι παρὰ τοῖς ἐπαρχιῶν αὐτοῖς Ἐπισκόποις περατοῦνται ἤδη τῷ προλαβόντι ἑαυτῷ. γράμμασιν ἔτι μᾶλλον ἡμετέροις περιφθεῖσιν τῷ αὐτῷ τοῦ προσκυνητοῦ μνήμης Ζωσίμῳ τῷ Ἐπισκόπῳ ἐσπουδάσαμεν ἐμφανῆσαι, ἵνα ταῦτα χωρίς τινος ὕβρεως αὐτοῦ πρὸς ὀλίγον φυλάξωμεν, ἕως ἡ ζήτησις γένηται τῆς ὅρων τῆς τῶν Νικαίᾳ Συνόδου· καὶ ἡμῖν δὲ ἀπὸ τῆς σῆς αἰτήμεθα ἁγιωσύνης, ἵνα ὁμοίως ταῦτα τὰ τῶν Νικαίᾳ ἀπὸ τῶν Πατέρων ἐπράχθησαν καὶ ὡρίσθησαν, ἔτως αὐτὰ παρ' ἡμῶν φυλαχθῆναι ποιήσῃς· καὶ αὐτόθι παρ' ὑμῖν τὰ τοῦ αὐτοῦ κείμενα κομμονιτορίῳ γυμναθῆναι ποιήσῃς. τοῦτέστιν, ἐὰν Ἐπίσκοπος κατηγορηθῇ, καὶ οἱ συνελθόντες Ἐπίσκοποι τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας κρίνωσιν, καὶ ἐκ τοῦ βαθμοῦ αὐτοῦ καθέλωσιν αὐτὸν, ὅταν δόξῃ ἐκκαλεῖσθαι καὶ πρὸς τὸν μακαριώτατον τῆς Ῥωμαίων Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπον καταφύγῃ· ἐὰν συνιδὴ αὐτὸν ἀκεσθῆναι, καὶ δίκαιον λογίσηται, ὥστε ἀνοχθῆναι τοῖς κρίσιν, γράψαι καταξιώσῃ τοῖς τῇ ὁμόρῳ καὶ ἐγγιζούσῃ ἐπαρχίᾳ καθεστῶσιν Ἐπισκό-

ποις, ἵνα αὐτοὶ πάντα ἐπιμελῶς ἀναζητήσωσιν, καὶ
κῇ τῳ πίστιν τῆς ἀληθείας περαιώσωσιν· ἐὰν δὲ κὴ
ὁ παρακαλῶν τῳ αἰτίαν αὐτῷ ἄνωθεν ἀκριβῶσαι
ἰδίᾳ ἱκεσίᾳ κινήσῃ τὸν Ῥωμαϊκὸν Ἐπίσκοπον, ἵνα
ἐκ τῶ ἰδικῶ αὐτῷ πλήρῃ Πρεσβύτερον ἀποστείλῃ σὺν
τῇ ἐξουσίᾳ, πάντως, τῷ Ἐπισκόπῳ, τί βουληθῇ καὶ
τί κρίνῃ. καὶ ἐὰν ψηφίσηται τὰς ὀφείλοντας μετὰ τῆς
Ἐπισκόπων παρόντας κρῖναι, ἔχοντας τὴν αὐθεν-
τείαν αὐτῷ ἐξ ἧς ἀπεσάλησαν, ἔσαι σὺν τῇ κρίσει
αὐτῷ· ἐὰν δὲ κὴ πιστεύσῃ ἀρκεῖν τὰς Ἐπισκόπους πρὸς
τὸ περαιῶσαι τὰ τῶ πράγματος, ποιήσῃ ὅπερ τῷ σο-
φωτάτῳ αὐτοῦ συμβούλῃ βουλεύματι. Ὁμοίως περὶ
Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων, ἐάν τις Ἐπίσκοπος ὀρ-
γίλος, ὅπερ εἶναι μὴ ὀφείλει, ταχέως ἢ βραχέως κι-
νηθῇ κῇ Πρεσβυτέρᾳ ἢ Διακόνῳ ἰδίᾳ, καὶ θελήσαι
τῶν ἐκ τῆς ἰδίας ἐξορίσαι Ἐκκλησίας. προνοητέον
ἐστὶν, ἵνα μὴ ἀδίκως καταδικασθῇ ἢ ἀπολέσῃ τὴν
κοινωνίαν. ἐχέτω ὁ ἐκβληθεὶς ἐξουσίαν προσελθεῖν
τοῖς ὁμορῶσιν, καὶ ἡ αἰτία αὐτῷ ἀνακριθῇ, καὶ ἐπιμε-
λέστερον ζητηθῇ· ὅτι μὴ ὀφείλει παρακαλοῦντι αὐτῷ
ἡ ἀπρόασις ἀρνηθῆναι· καὶ ἐκεῖνος δὲ ὁ Ἐπίσκοπος ὁ
ἢ δικαίως ἢ ἀδίκως ἐκβαλὼν, ἀναγκαίως καταδέξη-
ται τὰ τῶ πράγματος ἐξετασθῆναι, ἵνα ἢ κυρωθῇ ἢ
διορθωθῇ ἡ γνώμη αὐτῷ. Ταῦτα δηλονότι, ἕως τῆς
παρουσίας τῶν ἀληθεστάτων ἐξάρχων τῆς σὺν Νι-
καίᾳ Συνόδῳ, τῶν πεπραγμένοις συνεβλήθησαν· ἅ

τινα,

τινα, ἐὰν ἐκεῖ ὁ τόπος σὺν αὐτῷ τῷ κομμονιτορίῳ πε-
ριέχονται τῷ ἡμῖν διὰ τῶν ἀποσταλέντων ἀδελφῶν
ἐκ τῆς Ἀποστολικῆς καθέδρας ἐμφανισθέντι, καὶ παρ'
ὑμῖν τῇ αὐτῇ τάξει σὺν Ἰταλίᾳ φυλάττονται, ἀδα-
μῶς καὶ ἡμεῖς τῶν τοιούτων μεμνῆσθαι βουλόμεθα· ἢ
οὐχ ὑποφέρειν ἐπιγόμεθα, ἀλλὰ πιστεύομεν, ὅτι
βοηθοῦντος τῆ ἐλέει Κυρίου τῶ Θεῶ ἡμῶν τῆς σῆς
ἁγιωσύνης προεσώσης τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας,
οὐκέτι λοιπὸν ὑπομένομεν τὸν τύφον τῆσδε. φυλαχ-
θῶσιν δὲ περὶ ἡμᾶς ἄ τινα καὶ μὴ λαλούντων ἡμῶν
ὀφείλουσι φυλαχθῆναι ἀδελφικῇ ἀγάπῃ, ἅπερ κῇ
τῳ σοφίαν καὶ δικαιοσύνῃ, ἴσοι ὁ ὕψιος ἐδωρή-
σατο, καὶ αὐτὸς ἔτι μᾶλλον σωτηρᾶς ὀφείλειν φυλαχθῆ-
ναι, ἐὰν τυχὸν ἀλλοίως ἔχωσιν οἱ Κανόνες τῆς σὺν
Νικαίᾳ Συνόδῳ· ἡμεῖς γὰρ πλείοσι συντυγχάνοντες
βιβλίοις, εὑράμεν ἀνέγνωμεν εἰς τῷ σὺν Νικαίᾳ Σύ-
νοδον σὺν Ῥωμαϊκοῖς βιβλίοις, ὃν τόπον σὺν τῇ προ-
λεχθέντι κομμονιτορίῳ αὐτόθεν ἀπεσάλησαν· ὅμως,
ἐπειδὴ σύταῦθα εἰς εὐδὲν βιβλίον γραικὸν ταῦτα εὑρεῖν
ἠδυνήθημεν ἐν τῇ ἀναπολικῶν Ἐκκλησιῶν, σὺν ἄλ-
λοντα τὰ αὐτὰ ψηφίσματα, δυνάσθαι τὰ αὐθεν-
τικὰ ἔτι μᾶλλον εὑρεθῆναι, ἡμῖν προσενεχθῆναι μᾶλ-
λον ποθοῦμεν· διὸ κῇ τῳ σῷ σεβασμιότητι δυσω-
πῶμεν, ἵνα γράψαι κῇ αὐτὸς ἔτι μᾶλλον καταξιώσῃς πρὸς
τὰς ἐκείνων τῇ μερῶν ἱερεῖς, πάντως τῆς σὺν Ἀντιο-
χείᾳ Ἐκκλησίας, καὶ τῆς Ἀλεξανδρέων, καὶ τῆς σὺν

Κων-

Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἄλλοις δέ, ἐὰν παρασῇ τῇ σῇ ἁγιωσύνῃ, ὅπως ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς οἱ ἐν Νικαίᾳ παρὰ τοῦ Ἁγίων Πατέρων ὁρισθέντες ἔλθωσιν Κανόνες, σὺν παπεξαίρετον τιὼ Θεργεσίαν ταύτῃ πάσαις ταῖς δυτικαῖς Ἐκκλησίαις τῇ τοῦ Κυρίου βοηθείᾳ συνεισάγοντος. τίς γὰρ ἀμφιβάλλει τὰ ἴσα ἀληθέσατα εἶναι σὺν γραικοῖς τῆς ἐν Νικαίᾳ συναθροισθείσης Συνόδου, ἅτινα ἀπὸ ὅτως διαφόρων τόπων καὶ ἐπισήμων Γραικῶν Ἐκκλησιῶν προσευχθέντα καὶ συγκριθέντα ὁμονοοῦσιν; ὅπερ ἕως ἂν γένηται τὰ ἐν τῷ προλεχθέντι κομμονιτορίῳ ἡμῖν προσευχθέντα περὶ τοῦ πρὸς τὸν τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ἱερέα ἐκκλήτων τοῦ Ἐπισκόπων, καὶ περὶ τοῦ αἰτιῶν τῶν κλησικῶν τοῦ ὀφειλομένων περαιοῦσθαι παρὰ τοῖς τοῦ ἰδίων αὐτῶν ἐπαρχιῶν Ἐπισκόποις ἡμᾶς ὁμολογοῦμεν καὶ φυλάξοντας ἕως τῆς ἐπικυρώσεως, καὶ τιὼ ὑμετέραν μακαριότητα, θέλοντος τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ ἡμῖν βοηθήσαντα θαρροῦμεν· τὰ δὲ λοιπὰ τὰ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Συνόδῳ πραχθέντα καὶ βεβαιωθέντα, ἐπειδὴ οἱ προλεχθέντες ἀδελφοὶ ἡμῶν Φαυστῖνος ὁ Συνεπίσκοπος, Φίλιππος καὶ Ἄσελλος οἱ Πρεσβύτεροι, μεθ' ἑαυτῶν ἐπιφέρονται, ἐὰν καταξιώσητε, γνωσὰ ποιήσουσιν τῇ ὑμετέρᾳ ἁγιωσύνῃ. Καὶ ὑπέγραψαν. Ὁ Κύριος ἡμῶν φυλάξαι σε ἡμῖν ἐπὶ πλείστους χρόνους μακαριώτατε ἀδελφέ. Ὑπέγραψαν ὁμοίως, Ἀλύπιος, Αὐγουστῖνος, Ποσσείδιος, Μαξῖνος, καὶ οἱ λοιποὶ Ἐπίσκοποι.

ΑΡΧΑΙ

ΑΡΧΑΙ τὰ πρὸς τιὼ ἐν Ἀφρικῇ Συνόδου αὐτίγραφα Κυρίλλου τοῦ τῆς Ἀλεξανδρέων Ἐπισκόπου. σὺν οἷς τὰ αὐθεντικὰ τῆς σὺν Νικαίᾳ Συνόδου ἀπὸ Γραικοῦ μεταβληθέντα διὰ Ἰννοκεντίου Πρεσβυτέρου ἀπέσταλεν· αἵτινες ἐπιστολαὶ μετὰ τῆς σὺν Νικαίᾳ Συνόδου διὰ τοῦ μνημονευθέντος Ἰννοκεντίου Πρεσβυτέρου καὶ Μαρκέλλου Διακόνου τῆς σὺν Καρχηδόνι Ἐκκλησίας, τῷ ἁγιωτάτῳ Βονιφατίῳ Ἐπισκόπῳ τῆς Ῥωμαικῆς Ἐκκλησίας, τῇ πρὸ ἓξ Καλανδῶν Δεκεμβρίων ἀπεστάλησαν. Κυρίοις τιμιωτάτοις καὶ ἁγιωτάτοις ἀδελφοῖς καὶ Συνεπισκόποις, Αὐρηλίῳ, Βαλεντίνῳ, καὶ πάσῃ τῇ ἐν Καρχηδόνι συναθροισθείσῃ ἁγιωτάτῃ Συνόδῳ, Κύριλλος ἀσπαζόμενος σὺν Κυρίῳ τιὼ ὑμετέραν ἀγάπην. Τὰ γραφέντα παρὰ τῆς ὑμετέρας τιμιότητος πολλὴν ἔχοντα θρησκείαν, μετὰ πάσης χαρᾶς διὰ τοῦ τέκνου ἡμῶν Ἰννοκεντίου τοῦ Πρεσβυτέρου ἐδεξάμην· πάντων δὲ παρ' ὑμῶν ἐλπισθέντων, ὥστε ἐν τῇ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας κειμένα τὰ ἀληθέσατα ἴσα τῆς σὺν τῇ Νικαέων μητροπόλει τῆς Βιθυνίας αὐθεντικῆς Συνόδου, τὰ παρὰ τοῦ Ἁγίων Πατέρων ὁρισθέντα καὶ βεβαιωθέντα ὑπομάτω τῆς ὁμολογίας τῆς ἡμετέρας πίστεως, τῇ ὑμετέρᾳ ἀγάπῃ ἡμᾶς ὑποσεῖλαι ἀναγκαῖον ἡγησάμην, Κύριοι τιμιώτατοι ἀδελφοί, ἀσπασμὸν προηγησάμενος διὰ τοῦ αὐτοῦ τέκνου ἡμῶν Ἰννοκεντίου τοῦ Πρεσβυτέρου, τὰ πιστότατα ἴσα τὰ τῆς αὐθεντικῆς Συνόδου τῆς σὺν τῇ Νικαέων

ναέων πόλει τῆς βιθυνίας ἐχομεν, τῇ ὑμετέρᾳ ἀποστείλαι ἀγάπῃ· ὅπερ καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἱστορίᾳ ζητοῦντες εὑρήσετε· περὶ δὲ τοῦ πάσχα, ὡς ἐγράψατε, ἀγγέλομεν ὑμῖν, τῇ πρὸ δεκαεπτὰ Καλανδῶν Μαΐων ἡμᾶς ἐπιτελέσοντας τῇ ὑπεισερχομένῃ Ἰνδικτιόνι.

Η΄ Τύπογραφή. ὁ Θεὸς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν, τὴν ἁγίαν ὑμῶν Σωόδον φυλάξαι, ὅπερ ἔχομεθα τιμιώτατοι ἀδελφοί.

ΑΡΧΕΤΑΙ ἡ Ἐπιστολὴ Ἀττικοῦ τοῦ Ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, πρὸς τοὺς αὐτοῦ. Τοῖς Κυρίοις Τιμιωτάτοις καὶ Μακαριωτάτοις ἀδελφοῖς καὶ Συνεπισκόποις, Αὐρηλίῳ, Βαλεντίνῳ καὶ τοῖς λοιποῖς τοῖς ἐν τῇ Ἀφρικῇ συνελθοῦσιν Σωόδῳ, Ἀττικὸς Ἐπίσκοπος. Διὰ τοῦ τέκνου ἡμῶν Μαρκέλλου τοῦ ὑποδιακόνου ὑμῶν, γράμματα τῆς ὑμετέρας ἀγάπης μετὰ πάσης ἀχαριστίας ἐδεξάμην, τῷ Κυρίῳ ἀχαριστῶν, ὅτι ἠξιώθην τοσούτων ἀδελφῶν ἀλογίας ἀπολαῦσαι· Κύριοι Μακαριώτατοι ἀδελφοί ἐγράψατε, δηλαδὴ ἵνα τοὺς ἀληθεστάτους Κανόνας τοὺς ἐν τῇ Νικαέων μητροπόλει τῆς Βιθυνίας παρὰ τῶν Πατέρων ὁρισθέντας μετὰ τοῦ τῆς πίστεως ἔκθεσιν ἀποστείλω, καὶ τίς ἐστιν ὁ τοῦ κοινοῦ πίστιν καὶ τοὺς ὅρους τοὺς ἀπὸ τῶν Πατέρων βεβαιωθέντας τοῖς ἰδίοις ἀδελφοῖς ἀνάμενος; ὅθεν διὰ τοῦ αὐτοῦ τέκνου ἡμῶν Μαρκέλλου τοῦ ὑποδιακόνου ὑμῶν πάνυ ἀποδόντος, καθὼς οἱ ἐν Νι-

καίᾳ ἀπὸ τῶν Πατέρων ὡρίσθησαν Κανόνες, ἐν ὁλοκλήρῳ, ὡς ἐκελεύσατε, ἀπέσταλα, αἰτῶν τοῦ ὑμετέραν Ἁγίαν Σιώσδον ὑπὲρ ἐμοῦ πλείστας εὔξασθαι καταξιῶσαι.

Η΄ Τύπογραφή. Ὁ Κύριος ἡμῶν φυλάξαι τοῦ ὑμετέραν ἁγιωσύνην ὅπερ ἐχόμεθα ἁγιώτατοι ἀδελφοί.

ΑΡΧΕΤΑΙ τὰ ἴσα τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου τὰ ὑποσταλέντα τῇ πρὸ ἓξ Καλανδῶν Δεκεμβρίων, μετὰ τοῦ ὑπατείαν τῶν εὐδοξοτάτων βασιλέων Ὀνωρίου τὸ δωδέκατον, καὶ Θεοδοσίου τὸ ἕνατον, τῶν Αὐγούστων, Βονιφατίῳ τῷ Ἐπισκόπῳ Ῥώμης.

Πιστεύομεν εἰς ἕνα Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων ποιητήν· καὶ εἰς ἕνα Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν γεννηθέντα ἐκ τοῦ Πατρὸς μονογενῆ, τοῦτέστιν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Πατρός· Θεὸν, ἐκ Θεοῦ· φῶς ἐκ φωτός· Θεὸν ἀληθινόν, ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα· ὁμοούσιον τῷ Πατρί· δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο, τά τε ἐν οὐρανῷ καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ· τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τοῦ ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα καὶ σαρκωθέντα καὶ ἐνανθρωπήσαντα· παθόντα, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα, καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανούς, καὶ πάλιν ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· τοὺς δὲ λέγοντας, ἦν καιρὸς ὅτε οὐκ ἦν· καὶ ὅτι ἐξ οὐκ ὄντων ἐγένετο, ἢ

ἐξ ἑτέρας ὑποστάσεως ἢ οὐσίας ἢ ζεπτὸν ἢ ἀλλοιωτὸν τὸν Τἱὸν τοῦ Θεοῦ. τοὺς τοιούτους ἀναθεματίζει ἡ καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία.

Τῷ παρόντι συμβόλῳ τῆς πίστεως, καὶ τὰ ἴσα τοῖς ὅρων τῆς αὐτῆς ἁγίας Νικαίας Συνόδου ἐν τοῖς μνημονευθέντων ἱερέων προσεζεύχθησαν, ὡς ἀνωτέρω ἐν πᾶσιν περιέχονται. ἅπερ ἡμεῖς ἐνταῦθα πάλιν τὰ αὐτὰ γραφῆναι ἀναγκαῖον οὐχ ἡγησάμεθα.

Ἀ'ΡΧΕΤΑΙ ἡ ἐπιστολὴ τῆς ἁγίας Συνόδου πρὸς Κελεστῖνον τὸν Πάπαν, τῆς Ῥωμαίων πόλεως Ἐπίσκοπον. Δεσπότῃ ἀγαπητῷ καὶ Τιμιωτάτῳ ἀδελφῷ Κελεστίνῳ Αὐρήλιος, Παλατῖνος, Ἀντώνιος, καὶ οἱ Σερβοὺς δεῖ, Τερεντίος, Φουρτουνᾶτος, Μαρτῖνος, Γαινσάριος, Ὀπτᾶτος, Κελτίκιος, Δονᾶτος, Θεάσιος, Βικεντίος, Φερεντατιανὸς, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἁγίᾳ πάσῃ τῇ Συνόδῳ τῆς Καρχηδόνος ὁρισθέντες.

Ηὐχόμεθα ὃν τρόπον ἡ σὴ ἁγιωσύνη περὶ τῆς παρουσίας τοῦ Ἀπιαρίου χαρέντας ὑμᾶς ἐδήλωσεν γραμμάτων πεμφθέντων διὰ τοῦ Συμπρεσβυτέρου ἡμῶν Λέοντος, ὅτως καὶ ἡμεῖς ὁμοίως περὶ τοῦ καθαρισμοῦ τοῦ αὐτοῦ τὰ παρόντα γράμματα μετὰ χαρᾶς ἀπεστείλαμεν· ἵν γὰρ δηλαδὴ καὶ ἡ ἡμετέρα καὶ ἡ ὑμετέρα προθυμία ἀσφαλεστέρα, καὶ οὐδὲ (*) στολικὴ ἐδόκει ἡ περὶ τοῦ ἀκμίου ἀκριβὲς ἢπερ ὡς περὶ ἀκριβοῦς προκηρυσα-

(*) Πβτική.

μεν.

μεν· παραγενομένου τοίνυν πρὸς ἡμᾶς τοῦ ἁγιωτάτου ἀδελφοῦ καὶ Συμπρεσβυτέρου ἡμῶν Φαυστίνου, συνήξαμεν Συνόδον, καὶ ἐπισκέψασθαι διὰ τοῦτο αὐτὸν μετ' ἐκείνου πεμφθέντα, ἵνα ὡς περ ἅπας τῇ αὐτῇ σπουδῇ τῷ Πρεσβυτέρῳ ἀπεδόθη, ὅπως καὶ νῦν διωρθωθῇ τῷ αὐτῷ σκοπῷ ἐκ τῆς ἀπὸ τῆς ἁγίας Συνόδου ὑποβληθέντων τοσούτων ἐγκλημάτων καθαρθῶσι· ὅτινος τὰ τοσαῦτα καὶ ὅπως παμμεγέθη ἀποπήματα, ἡ πληθὺς καταδραμοῦσα τῆς ἡμετέρας Συνόδου εὗρεν, ὅτι καὶ τοῦ μνημονευθέντος τοῦ παροικίαν μᾶλλον ἤπερ κρίσιν, καὶ τοῦ ὡς ἐνδίκου σπουδοῦ μᾶλλον ἤπερ διαγνώσεως δικαιοσύνῃ ὑπερεύκησεν· πρῶτον μὲν γὰρ αὐτέσχε μεγάλως πάσῃ τῇ Συνόδῳ διαφόρους ὕβρεις ἐπιφέρων, ὡσανεὶ τὰ περιβλέγια τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας διεκδικῶν· καὶ θέλων αὐτὸν παρ' ἡμῶν εἰς κοινωνίαν δεχθῆναι, ἂν ἡ σὺ ἁγιωσύνη πιστεύσασα ἐκκαλεῖσθαι, ὅπερ ἀποδεῖξαι οὐκ ἠδυνήθη, τῇ κοινωνίᾳ ἀποδέδωκεν· ὅμως ἦττον αὐτῷ τοῦτο διεγένετο, ὅπερ ἔτι μᾶλλον τῇ ἀναγνώσει τῶν πεπραγμένων κρειττόνως γνόντες, ζημέρα μὲν τοι δίκης ἐπὶ μόχθοις κινηθείσης. ἐν ὅσῳ τὰ διάφορα τῷ αὐτῷ ὑποβληθέντα σωζόμενοι ἐζητοῦμεν, ὁ Θεὸς ὁ δίκαιος κριτὴς, ὁ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος, πάσῃ τε παροικίᾳ τοῦ Συνεπισκόπου ἡμῶν Φαυστίνου, καὶ τῆς ζιφεργίας τοῦ αὐτοῦ Ἀπιαρίου, οἷς τὰς ἀθεμίτους αὐτοῦ αἰχρότητας συγκαλύψαι ἐπρεσβεύετο· μεγάλη σωτηρία ἔπεσεν τῆς σι-

χαντῆς

χαντῆς δηλαδὴ κ᾽ δυσωδες᾽έρας ἐπιμονῆς καταργηθείσης κ᾽ τῆς αὐαιχιωτίας τῆς ἀρνήσεως, δι᾽ ἧς τοσούτων ἡδονῶν τὸν βόρβορον ἐβέλετο καταβυθίσαι. τῷ γὰρ Θεῷ ἡμῶν τιὼ σωειδήσιν αὐτῷ συνεχωρήσαντος, κ᾽ τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ κρυπτὰ ὡς ἐν ἰλύϊ τῇ ἐγκλημάτων ἤδη καταδεδικασμένα, πᾶσιν ἔτι μιὼ τοῖς ἀνθρώποις δημοσιδσαντος, αἰφνιδίως εἰς ὁμολογίαν παύτων τῇ ζωβληθέντων αὐτῷ ἐγκλημάτων ὁ δόλιος ἀρνητὴς ἐξέρρηξεν· κ᾽ μόλις ποτὲ περὶ παύτων τῇ ἀπιθανων ὀνειδῶν ἑκοντὶ αὐτὸς ἑαυτὸν ἤλεγξεν, κ᾽ αὐτιὼ ὁμοίως τιὼ ἡμετέραν ἐλπίδα, ἣ τινι κ᾽ ἐπισβόσαμεν αὐτὸν, κ᾽ ἠυχόμεθα ἐκ τῶν ἔτως ἐπαιχωταίων στίλων δυύασθαι καθαρθῆναι, μετέστρεψεν εἰς σκανγμὸς, εἰ μὴ ὅτι ταύτιω ἡμῶν τιὼ λύπιω μιᾷ κ᾽ μόνῃ παραμυθίᾳ κατεπράυνεν, ὅτι κ᾽ ἡμᾶς τῷ ὀδυρμῷ τῷ δικαίως καμάτῳ ἀνέλυτωσεν, κ᾽ τοῖς ἰδίοις ζαύμασιν ὁδήποτε ἴασιν, εἰ κ᾽ ἀκουσίως κ᾽ τῆς ἰδίας σωειδήσεως αὐτιμαχομένης ὁμολογήσας προσεσιήσαιο, Κύριε ἀδελφέ. ἐν προφάτῳ τοίνιω τῷ καθήκοντος τῆς ὀφειλομένης προσκυνήσεως ἐκπληρωμένῳ, ἱκετεύομεν, ἵνα τῷ λοιπῷ πρὸς τὰς ὑμετέρας ἀκοὰς, τὰς ἐντεῦθεν παραγινομένας, ἀσχερῶς μὴ προσδέχησθε· μὴ δὲ τὰς παρ᾽ ἡμῶν ἀκοινωνητέας, εἰς κοινωνίαν τῷ λοιπῷ θελήσητε δέξασθαι· ἐπειδὴ τῷτο κ᾽ τῇ ἐν Νικαίᾳ Συνόδῳ ὀρισθὲν ἀσχερῶς εὕροι ἡ σὴ σεβασμιότης· εἰ γὰρ κ᾽ περὶ καθωτέρων κλη-

ρικῶν

ρικῶν κ᾽ περὶ λαϊκῶν φαίνεται ἐκεῖ παραφυλαττεσθαι, πόσῳ μᾶλλον τοῦτο περὶ Ἐπισκόπων βούλεται παραφυλαχθῆναι; μὴ ἔν οἱ σὺ τῇ ἰδίᾳ ἐπαρχίᾳ ἀπὸ τῆς κοινωνίας αὐαρτηθέντες παρὰ τῆς σῆς ἁγιωσύνης, ασεβαίως κ᾽ καθὼς μὴ χρὴ φανῶσιν ἀποκαθισάμενοι τῇ κοινωνίᾳ· κ᾽ τῶν Πρεσβυτέρων δὲ ὁμοίως κ᾽ τῆς ἑπομένων κληρικῶν, τὰς αὐαιδεῖς ἀποφυγὰς, ὡς ἔστινσε ἄξιον, ἀποδιώξει ἡ ἁγιωσύνη σή. ἐπειδὴ κ᾽ ὁ δεῖνα τινος ὅρα τῆς Πατέρων τοῦτο ἀπηγόρθυται τῇ σὺ Ἀφρικῇ Ἐκκλησίᾳ. κ᾽ τὰ ψηφίσματα τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου, εἴτε κληρικῶν τῶν καθωτέρω βαθμῶν, εἴτε αὐτὸς τὸς Ἐπισκόπους τοῖς ἰδίοις Μητροπολίταις φανερώτατα κατέπεμψαν· σωνετῶς γὰρ κ᾽ δικαίως σωνῆδεν, ἀτιναδήποτε πράγματα ἀναφωνῶσιν, ταῦτα σὺ τῆς ἰδίοις ὀφείλειν περαιοῦσθαι τόποις. ὅτε γὰρ μιᾷ κ᾽ ἑνὰς προνοίᾳ ἐλογήσαντο ἐλλείπειν τιὼ χάριν τῷ Ἁγίῳ Πνεύματος, δι᾽ ἧς ἡ δικαιοσύνη ἀπὸ τῶν τῷ Χριστῷ ἱερέων κ᾽ ὁρᾶται φρονίμως κ᾽ κατέχεται σαθερῶς· μάλιστα, ὅτι σοὶ κ᾽ ἑνὰς ῳ συγκεχώρηται, ἐαὶ περὶ τῆς δίκης τῆς δλαγνωσῶν προΐσαται αὐτῇ πρὸς τὰς Συνόδους τῆς ἰδίας ἐπαρχίας, ἢ ἔτι μιὼ εἰς οἰκουμενικὼ Σύνοδον ἐκκαλέσασθαι. εἰ μὴ ἆρα τίς ἐστιν, ὅστις πιστεύσει, σοὶ ὡτινιδήποτε δυύασθαι τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐμπνεῦσαι τιὼ δικαιοσύνῃ, τῆς δὲ ἀναιθμήτοις εἰς Σύνοδον συνηθροισμένοις ἱερεῦσιν ἀρνεῖσθαι; πῶς δὲ αὖτη ἡ περαματικὴ κρίσις βεβαία ἔ-

σαι, πρὸς ὧ τῆ μαρτύρων τὰ ἀναγκαῖα πρόσωπα, ἢ διὰ τὸ τῆς φύσεως, ἢ διὰ τὸ τῆ γήρως ἀσθένειαν, ἢ πολλοῖς ἄλλοις ἐμποδισμοῖς συνέχεσθαι δύναται; περὶ γὰρ τῆ, τινὰς ὡσανεὶ ἐκ τῆ πλευρᾶ τῆς σῆς ἁγιωσύνης πέμπεσθαι, ὑδεμιᾶ τῆ Πατέρων συνόδῳ ὀφειλὼ ἀντείσηκομεν. ἐπειδὴ ὅπερ πάλαι διὰ τῆ αὐτῆ Συνεπισκόπου ἡμῶν Φαυστίνου, ὡσανεὶ ἐκ μέρους τῆς τὸ Νικαίᾳ Συνόδου αὐτόθεν ἀπέσαλπο τὸ ταῖς ἀληθεστέραις ὑπογραφαῖς τῆς τὸ Νικαίᾳ, ἅς περ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆ Ἁγιωτάτου Κυρίλλου, τῆ τῆς Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας Συνεπισκόπου ἡμῶν, καὶ παρὰ τῆ προσκυνητῆ Ἀττικῆ τῆ τὸ Κωνσταντινουπόλεως Ἐπισκόπου, πεμφθείσας ἐκ τῆς αὐθεντικῶν· αἵτινες ἔτι μὴν πρὸ τότε διὰ Γεννεσσίου τῆ Πρεσβυτέρου, καὶ Μαρκέλλου τῆ Διακόνου, δι' ὧν πρὸς ἡμᾶς παρ' ἐκείνων ἀπεσάλησαν, τῆς τῆς προσκυνητῆς μνήμης Βονιφατίῳ τῷ Ἐπισκόπῳ τῷ προηγησαμένῳ ὑμᾶς παρ' ἡμῶν ἐξεπέμφθησαν· πιθὸ τί ποτε οὐκ ἠδυνήθημεν δρᾶν. ἐμβιβασὰς τοίνυν κλειδὰς ἡμῶν τινῶν αἰτούντων μὴ θέλετε ἀποστέλλειν μήτε παραχωρεῖν, ἵνα τὸν καπνώδη τύφον τῆ Κόσμου δόξωμεν εἰσάγειν τῇ τῆ Χριστῆ Ἐκκλησίᾳ, ἥτις τὸ φῶς τῆς ἁπλότητος καὶ τῆς Ταπεινοφροσύνης τιμῶ ἡμέραν τοῖς τὸν Θεὸν ἰδεῖν ἐπιθυμοῦσιν προσφέρει. τῆ γὰρ Κλαυσίμου Ἀντιοχείου ἤδη ἀπὸ τῆ ἀδελφῆ ἡμῶν Φαυστίνου καὶ τὰς ἰδίας ἀθεμίτους ἀχρειοσύνας ἐκ τῆς τῆ Χριστῆ Ἐκ-

κλη-

κλησίας ἀνακινηθέντος, ὅτι τῶν τῇ δοκιμῇ καὶ ῥυθμίσει τῆς σῆς ἁγιωσύνης σὺν τῷ σώζεσθαι τιμῶ ἀδελφικῶ ἀγάπῳ περαιτέρω ἡ Ἀφρικὴ ὑδαμῶς ὑπομείνῃ.

Ἡ ὑπογραφή. Ὁ Θεὸς ἡμῶν τιμῶ ἁγιωσύνῃ ὑμῶν ἐπὶ μήκιστον χρόνον φυλάξει ὑπὲρ ἡμῶν εὐχομένῃ, Κύριε ἀδελφέ.

ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΑΧΘΕΝΤΩΝ ὑπομνημάτων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἢ περὶ Ἀγαπίου καὶ Βαγαδίου, ἑκατέρου ἀντεχομένου τῆς Ἐπισκοπῆς Βόρης.

Τῇ πατείας τῷ εὐσεβεστάτων καὶ Θεοφιλεστάτων βασιλέων ἡμῶν, Φλαβίου Ἀρκαδίου Αὐγούστου τὸ τέταρτον, καὶ Ὀνωρίου τὸ δεύτερον, τῇ πρὸ τριῶν Καλανδῶν Ὀκτωβρίων, σὺν τῷ φωτεινῷ τῆς τῆ Κωνσταντινουπόλιν ἁγιωτάτης καθολικῆς Ἐκκλησίας καθεδρεύοντος τῷ ἁγιωτάτου Ἐπισκόπου, Νεκταρίου τῆς αὐτῆς Κωνσταντινουπόλεως, Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας, Φλαβιανῆ Ἀντιοχείας, Ἑλλαδίου Καισαρείας Καππαδοκείας, Γελασίου Καισαρείας Παλαιστίνης, Γρηγορίου Νύσσης, Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου, Παύλου Ἡρακλείας, Ἀραβιανῆ Ἀγκύρας, Ἄμμωνος Ἀδριανουπόλεως, Φαλερίου Ταρσῆ, Λυκίου Ἱερᾶς Πόλεως, Ἐλπιδίου Λαοδικείας, Παύλου Ἀλεξανδρέως, Διοσκόρου Ἑρμουπόλεως, Προβατίου Βερονίκης, Θεοδώρου Μοψουεστίας, Βίζου Σελευκείας, Ἐπαγάθου Μαρκιανουπόλεως, Γεροντίου Κλαυδιουπόλεως, καὶ ἑτέρων

διαφόρων Ε'πισκόπων καὶ παντὸς τοῦ ἱερατείου· καὶ εἰσελθόντων, Βαγαδὶς καὶ Α'γαπὶος, Νεκτάριος Ε'πίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· τῆς ἁγίας ταύτης Συνόδου τῇ Θεῷ χάριν πάλιν ἐν τῷ ἁγίῳ τόπῳ τούτῳ συνειλεγμένης, εἰ δοκιμάζει ἡ αὐτὴ τῶν Ἁγίων ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν Συνόδος· ἐπειδὴ καὶ ἐσώθας ὁρῶ τοὺς διαφερομένους πρὸς ἑαυτοὺς περὶ τῆς Βοστρηνῶν Ε'πισκοπῆς, τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν, Βαγάδιον καὶ Α'γάπιον, τοῦ πρὸς ἀλλήλους ἐνάρξασθαι δικαίων.

Καὶ μετὰ τὸ, πραχθῆναί τινα παρ' αὐτοῖς χάριν τῆς αὐτῆς ἐνθέσεως καὶ ἐμφανισθῆναι καθαίρεσιν τοῦ ῥηθέντος Βαγαδὶς γενομένην ὑπὸ δύο καὶ μόνων Ε'πισκόπων τοῦ καὶ πεπελθηκότων ἤδη καὶ τὸν καιρὸν τῆς αὐτῆς Συνόδου.

Α'ραβιανὸς Ε'πίσκοπος Α'γκύρας εἶπεν· ὁ μὲν παρὼν οὐκ ἔνα δίκην, ἀλλὰ τὰς ἐφεξῆς βίᾳ πάντας, δεδοικὼς τὸ ἀξιῶσαι τὴν Α'γίαν Σύνοδον διαλαλῆσαι, ἔξεστι γενέσθαι καθαίρεσιν παρὰ δύο Ε'πισκόπων, ἢ οὔ; καὶ ἢ ἀπόντος μητροπολίτου ἔξεστιν, ἢ οὔ; οὐδὲν πρόκειμα πρὸς τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν· δέδοικα δὲ μὴ ἐκ τῶν ὑπομνημάτων τούτων τινὲς λαβόμενοι ἀφορμὰς τοιαύτας τολμήσωσιν, ἀξιῶ ὑμᾶς ἀποκλεῖσθαι.

Νεκτάριος Ε'πίσκοπος τῆ Κωνσταντινουπόλει εἶπεν· Ε'παινετῶς εἰσηγήσατο ὁ διαλαβέστατος Ε'πίσκοπος Α'ραβιανός· ὁ μὲν δυνάμενος δίκην ἀφορμᾶσθαι,

θαι, τὸ παρελθὸν μὴ καθαιρεῖναντες, τὸ ἐφεξῆς ἀσφαλησώμεθα.

Α'ραβιανὸς Ε'πίσκοπος Α'γκύρας εἶπεν. τὸ παρελθὸν ἡ τῶν Μακαρίων Πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ Σύνοδος καθαιρείτω, ἡ κελεύουσα μὴ ἐλάττους εἶναι ζιῶν τοὺς χειροτονοῦντας, μὴ δὲ ἀπόντος μητροπολίτου· τὸ δὲ μέλλοντος ἕνεκεν, δεδοικὼς ἐγὼ τὴν ἐρώτησιν ἐποιησάμην· ἀξιῶ οὖν ὑμᾶς σαφῶς διαλαλῆσαι, καὶ μήτε ἠρτημένως μήτε ἀμφιβόλως ὡς τε μὴ ἐξεῖναι ὑπὸ δύο ἀνθρώπων μήτε καθαιρεῖσθαι μήτε χειροτονεῖσθαι Ε'πίσκοπον, ἀκολούθως τῇ Νικαίᾳ Συνόδῳ.

Καὶ μεθ' ἕτερα, Θεόφιλος Ε'πίσκοπος Α'λεξανδρείας εἶπεν. ἐπὶ τῶν ἀπελθόντων ὁ δυνατὸν ψῆφον ἐμφέρειν ἀναπαύσεως. ἐπειδήπερ μὴ παρόντες κατεκρίθησαν· εἰ μέντοιγε περὶ τῶν μελλόντων διασκοπεῖν τὶς τῶν ὀφειλόντων καθελεῖν, φαίνεταί μοι, μὴ μόνον ζῶς παρεῖναι προσήκειν, ἀλλὰ καὶ, εἰ δυνατὸν, τοὺς πάσας ἐπαρχιώτας· ἵνα τῇ τῶν πολλῶν ψήφῳ ἀνειβεστέρα ἡ κατάκρισις τοῦ ἀξίου τῆς καθαιρέσεως δεικνύηται παρόντος καὶ πεισομένου.

Νεκτάριος Ε'πίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· νομίμων εἰσηγήσεων καὶ δογμάτων πρυτανευομένων ἀκόλουθον, ὁ διὰ προσώπων τινὰς αἰτίας τὰ τοιαῦτα δογματίζεσθαι· τοιγαροῦν καθάπερ ὁ ἁγιώτατος Ε'πίσκοπος Α'ραβιανὸς εἰσηγήσατο τὰ μέλλοντα ἀσφαλίσασθαι βουλόμενος, ἀκόλουθος καὶ φιλάνθρωπος ἡ τοῦ

Α'γιοπάτ Ε'πισκόπ Θεοφίλ ψῆφος διοισαμένη, μὴ χρῆναι πρὸς τὸ ἑξῆς, μήτε παρὰ τριῶν μήτέ γε παρὰ δύο τὸν ὑπαθίωνον δοκιμαζόμενον καθαρεῖσθαι, ἀλλὰ γὰρ πλείονος Συνόδ ψήφῳ κ τῆς ἐπαρχίας· καθὼς κ οἱ Α'ποστολικοὶ Κανόνες διωρίσαντο.

Φλαβιανὸς Ε'πίσκοπος Α'ντιοχείας εἶπεν· ἅπερ κατέθεντο οἱ περὶ τὸν ἁγιώτατον κ ὁσιώτατον Ε'πίσκοπον Νεκτάριον, κ τὸν ἁγιώτατον κ ὁσιώτατον Ε'πίσκοπον Θεόφιλον δῆλα, κ φέρομεν πάντες οἱ Ε'κκλησιαστικοί.

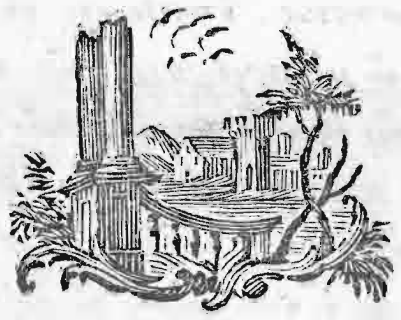

Η' Ε'. οἰκουμενικὴ Συνόδος γέγονεν ἐπὶ Γ'ρατιανοῦ βασιλέως τὸ ά. ρξέ. Α'γίων Πατέρων συνελθόντων εἰ Κωνσταντινουπόλει, ἥτις ἐπεκύρωσε τὰ δογματισθέντα ὑπὸ τῆς Α'γίας δ'. Συνόδ, κ ἐβεβαίωσε, κ τὰς κατ' αὐτῆς ἀναθεμάτισε, κ Ω'ρειγενίλιον, κ τὰ ἀσεβῆ αὐτῦ συγγράμματα. Εὐάγριόν τε κ Δίδυμον, κ τὰ παρ' αὐτῶν Κεφάλαια· τὸν Μοψυεστίας Θεόδωρον τὸν Νεστορίυ διδάσκαλον, κ τὰς αὐτῦ βλασφημίας. Α'νθιμόν τε κ Πέτρον κ Ζωώραν, κ τὰς ὁμοδοξοῦντας αὐτοῖς. κ τὰ παρὰ τῦ Θεοδωρήτυ συγγραφέντα Κεφάλαια κ τῷ ιβ ά. ἀποστολῷ. Κανόνας δὲ αὕτη ἡ Συνόδος οὐκ ἐξέθετο.

Χρόνοι δὲ ἀπὸ Χριστ. 451.

Η' ς'. Συνόδος γέγονεν ἐν τῇ βασιλίδι τῆς πόλεως, βασιλεύοντος Κωνσταντίνυ τῦ Πωγωνάτυ τῦ υἱοῦ Η'ρακλείυ. ρό. Α'γίων Πατέρων συναθροισθέντων κ Θεοδώρυ ἐπισκοπεύσαντος ἐν Φαρᾷ, Ω'νωρίυ Ρ'ώμης, Κυρίλλυ Α'λεξανδρείας, Σεργίυ, Πύρρυ, Παύλου, Πέτρου τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ε'κκλησίας προεδρεύσαντος, Μακαρίυ Α'ντιοχείας, κ Στεφάνυ τῦ μαθητῦ αὐτῦ, κ Πολυχρονίυ τῦ νηπιόφρονος γέροντος, τῶν τολμησάντων δογματίσαι ἐν θέλημα κ μίαν ἐνέργειαν ἔχειν μετὰ τὴν σάρκωσιν

τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν· ὃς μετὰ τῆς συμφρονούντων αὐτοῖς ἐξέκοψε τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀναθεμάτισεν ἡ Ἁγία Σύνοδος. δύο θελήματα φυσικά, καὶ δύο ἐνεργείας ὁμοίως ἔχειν μετὰ τὴν σάρκωσιν δογματίσασα, καὶ κυρώσασα τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν· ἀκ διαιρέσει προσώπων· ἀλλ' ὅτι μηδεμία φύσις τῆς δύο φύσεων ἐπὶ Χριστοῦ, ἀθέλητος ἢ ἀνένεργητος· ἵνα μὴ τῶν ἰδιωμάτων τῶν ἑκατέρας φύσεως ἀναιρουμένων, τῆς ἐνεργείας λέγω καὶ τῆς θελήσεως, καὶ αἱ δύο φύσεις, ὧν εἰσὶν ἰδιώματα, συναναιρεῖσθαι δοκῶσιν. ὑδὲ αὖτη μέντοι ἡ ἱερὰ Σύνοδος Κανόνας ἐξέθετο.

Χρόνοι ἀπὸ Χριστοῦ 553.

Περὶ τῆς ἐν Τρούλλῳ Ἁγίας Συνόδου.

Τοῦ β'. Ἰουστινιανοῦ τοῦ εἰρηνοποιοῦ βασιλεύοντος, ὃς ἦν υἱὸς τοῦ Πωγωνάτου Κωνσταντίνου, συνῆλθον Ἐπίσκοποι σκζ'. καὶ κέλευσιν τοῦ εἰρημένου αὐτοκράτορος, καὶ ἐξέθεντο Κανόνας εἰς παράσασιν Ἐκκλησιαστικὴν, βεβαιωθέντας, καὶ παρὰ τοῦ εἰρημένου βασιλέως. ἥτις καὶ ἕκτη ὀνομάζεται· ὅτι τὸ τῆς ς'. ὑστέρημα, τὴν τῶν Κανόνων ἔκθεσιν αὕτη ἀνεπλήρωσε, καὶ διὰ τὸ προσεχέστερα πρὸς ἐκείνην εἶναι, συνεισθήθη ἐκείνη.

ΚΑ-

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΩΝ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

Ἐν τῷ Τρούλλῳ τοῦ Βασιλικοῦ Παλατίου Συμελθόντων Ἁγίων Πατέρων, ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Εὐσεβεστάτου καὶ Φιλοχρίστου ἡμῶν Βασιλέως.

Χρόνοι ἀπὸ Χριστοῦ 692.

Προσφωνητικὸς τῆς αὐτῆς Ἁγίας Συνόδου, πρὸς τὸν Εὐσεβέστατον βασιλέα. ᾧ ὑπέταξαν τοὺς ὑπ' αὐτῶν ἐκτεθέντας Κανόνας.

ΤΩ ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΩ, καὶ Φιλοχρίστῳ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ, ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἡ ἐν Θεῷ πνεῦμα καὶ θέσπισμα τοῦ Εὐσεβεστάτου ὑμῶν κράτους συναθροισθεῖσα, καὶ τούτῳ τῷ Θεοφύλακτον καὶ βασιλίδα πόλιν.

ΤΗΣ ἀῤῥήτου καὶ θείας χάριτος τοῦ λυτρωτοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πᾶσαν περιλαβούσης τὴν γῆν, καὶ τοῦ ζωηφόρου τῆς ἀληθείας κηρύγματος, ταῖς ἁπάντων ἀκοαῖς εἰσαρκέντος· ὁ μὲν λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει τῆς ἀγνοίας, φῶς εἶδεν μέγα τὸ τῆς ἐπιγνώσεως, καὶ τῶν τῆς πλάνης ἠλευθερώθη δεσμῶν

μῶν, βασιλείαν ὐρανῶν τῆς παλαιᾶς δουλείας ἀλλαξάμενος· ὁ δὲ τοῦ κάλλους τῆς πρώτης λαμπρότητος δι' ἔπαρσιν ἀπωσθεὶς ὁ πρῶτος δράκων, ὁ ὄφις, ὁ μέγας ὁ ἀσύμετος, ὑπὸ τῆς πολυμόρφου ἀλίσκεται. καὶ γίνεται τῇ δυνάμει τοῦ σαρκωθέντος λόγου, πάσης ἰσχύος ἀλλόξιος, καθὼς γέγραπται, ὅτι τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλειπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος. πανταχοῦ γὰρ λαξεία λογικὴ νενομοθέτηται, καὶ ὁλοκάρπωσις ἀναφέρεται· καὶ ὁ Θεὸς θυόμενος καὶ διαδιδόμενος εἰς σωμάτων ὁμοῦ καὶ ψυχῶν πεποίησιν, θεουργεῖ τοὺς μετέχοντας, ὑφ' οὗ καὶ δαίμονες φυγαδεύονται. καὶ ἱερὰ τῆς ἀνθρώπων ἀθροιζομένη πανήγυρις ἐπ' Ἐκκλησίαις, μυστικῶς ἁγιάζεται. καὶ τῆς ζυφῆς ὁ παράδεισος τοῖς πᾶσιν ἀνέῳκται· καὶ τέλος, γίνεται τὰ πάντα καινά· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ἀνθρωποκτόνος διάβολος ἅπαξ κατέναντι παντοκράτορος Κυρίου ξαχυλιάσας καὶ ὠδύνησας, καὶ τεκὼν πόνον τῆς ἀνοσίας, μὴ φέρων βλέπειν ἡμᾶς ἐγερθέντας τοῦ τῆς παραβάσεως πτώματος, καὶ τῶν ὐρανῶν διαπτάντας διὰ τῆς ἀπαρχῆς ἡμῶν, τοῦ τέως Χριστοῦ τοῦ δόντος ἑαυτὸν λύτρον ὑπὲρ ἡμῶν· ἵνα ἀνήκῃ τὰ τῆς κακίας βέλη κενῶν, καὶ τοὺς πιστοὺς τιτρώσκων τοῖς πάθεσιν, ὡς ἂν χωρισθεῖεν τῆς δοθείσης αὐτοῖς ἐνεργείας τοῦ Πνεύματος τιμῆς τε καὶ χάριτος. ἐπεὶ δὲ ὁ ἀγαθὸς ἡμῶν ἀθλοθέτης καὶ τῆς σωτηρίας ἀρχηγὸς παρεῖδεν Θεὸς ἀβοηθήτους ἡμᾶς, καθ' ἑκάστην αὐτανιστῶν γενεάν, τοὺς ἐν τῷ βίῳ πάντα σαθρῷ

διὰ

διὰ τῆς ὅπλων αὐτῷ τῆς ἀσεβείας παραταξαμένους, καὶ τὸν πρὸς αὐτὸν σωσάψαντας πόλεμον· οἱ τοῦ τοῦ Πνεύματος ἀσπασάμενοι μάχαιραν, ὅ ἐστιν ῥῆμα Θεοῦ, καὶ ὅπως συμπλακέντες τῷ πονηρῷ τῆς καθ' ἡμῶν τυραννίδος κατέλυσαν, ὁδηγοὶ τῆς ποιμνίων γενόμενοι, καὶ τὰς ὁδοὺς Κυρίου τοὺς λαοὺς διατίζοντες· ὅπως μὴ τῆς κριμάτων τῆς ἀνομίας ὑπ' ἀγνοίας τοῦ κρείττονος ὠθοῖντό τε καὶ διολισθαίνοιεν· ἔδει γὰρ τὸν τῷ εἶναι ἡμῖν χαρισάμενον, καὶ τοσούτῳ μεγέθει συγκαταβάσεώς τε καὶ ταπεινώσεως, τὸ ἡμέτερον γένος μεταποιήσαντα· καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἀνακαλεσάμενον καὶ ἀναβιβάσαντα, καὶ τοῦ εἰς τὸ εἶναι ζῆν ἡμῖν ὑποδείξαντα διὰ τῶν τῆς Ἐκκλησίας λαμπτήρων καὶ διδασκάλων, φωταγωγέντων τὰ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν διαβήματα, καὶ πρὸς τὸ Εὐαγγέλιον παρορμώντων, ὧν καὶ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει τοῦ τὸν θεῖον Ἀπόστολον· ὅθεν καὶ νῦν ἡμῖν τὸν οἰκεῖον βίον διεξάγεσι ῥᾳθυμώτερον, καὶ τῇ τῆς λογισμῶν ἀργείᾳ καθεύδουσιν, ὡς ἐπεισελθεῖν ἀφυλάκτοις τὸν ὁδοστάτην ἐχθρὸν, καὶ τοῦ μικρὸν τὴν ἀρετὴν ὑποκλέψαντα, τοῦ κακίαν ἡμῖν ἐνθυμεγκεῖν· ὁ τοῦ μεγίστου τούτου τοῦ παντὸς Κόσμου πιθανίσχων ὁλκάδα Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὲ τὸν σοφὸν ἡμῖν κυβερνήτην τὸν εὐσεβῆ βασιλέα προστάτην ὄντως ἀνέδειξεν, οἰκονομοῦντα τοὺς λόγους ἐν πείσει, φυλάττοντα εἰς τὸν αἰῶνα ἀλήθειαν, ποιοῦντα κρῖμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς, καὶ ἐν ἀμώμῳ ὁδῷ πορευόμενον· ὃν

ἡ σο-

ἡ σοφία κυοφορήσασα, καὶ μαιδύσασα καλῶς, ταῖς ἀρεταῖς ἐκθρέψασά τε καὶ περιςείλασα, καὶ θείῳ πληρώσασα πνεύματος, ὀφθαλμὸν οἰκουμένης ἀπέδειξεν, τῇ τοῦ νοῦ καθαρότητι καὶ λαμπρότητι διαυγάζοντα περιφανῶς τὸ ὑπήκοον. ᾧ τινὶ ἑαυτῆς Ἐκκλησίαν παρέθετο, καὶ τὸν νόμον αὐτῆς μελετᾶν νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐδίδαξεν, πρὸς καθαρτισμὸν καὶ οἰκοδομὴν τοῦ ὑπὸ χεῖρα λαοῦ· ὃς τῷ θερμῷ τοῦ πρὸς Θεὸν πόθου τὸν ζηλωτὴν ὑπερβαλὼν Φινεές, καὶ τινὶ ἁμαρτίαν ἐκκεντήσας τῷ κράτει τῆς δυσεβείας τε καὶ σωτέσεως, καὶ τὸ ποίμνιον τῆς κακίας τε καὶ φθορᾶς σωεξελέσθαι προθύμως· ἔπρεπεν γὰρ τὸν τῶν οἰκείων μετὰ τινὶ ἄνωρόπην τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐπιλημμένον, μὴ μόνον τὸ καθ' ἑαυτὸν σκοπεῖν, καὶ ὅπως ἂν ὁ οἰκεῖος αὐτῷ διάθοιτο βίος, ἀλλὰ καὶ πᾶν τὸ ἀρχόμενον ἐκ ζιζυμίας περισώζειν· καὶ τῆς πολλῆς τῶν πταισμάτων συγχύσεως, ἐπιλυζόντων παύσθαι τοῦ πνεύματος τῆς τοῦ πονηρίας καὶ τὸ σῶμα ἡμῶν ἐκπαραστόντων τῆς ταπεινώσεως. ἐπειδὴ δὲ αἱ ἅγιαι καὶ οἰκουμενικαὶ σύνοδοι, αἱ κατὰ ταύτην τὴν Βασιλίδα καὶ θεοφύλακτον πόλιν συναθροισθεῖσαι, ἡ μὲν ἐπὶ τοῦ χρόνων Γρατιανοῦ τοῦ τῆς θείας λήξεως, ἡ δὲ ἐπὶ τοῦ εὐσεβοῦς τῇ μνήμῃ γενομένου ἡμῶν Βασιλέως Κωνσταντίνου, πατέρος τῆς σῆς ἡμερότητος, τὸ περὶ τῆς Πίστεως πατρικῶς διαζανώσασαι μυστήριον, ὑφαμῶς ἱερὰς Κανόνας συνέγραψαν· καθάπερ αἱ λοιπαὶ Ἁγίαι

γίαι τέσσαρες οἰκουμενικαὶ σύνοδοι, δι' ὧν ἀποστήσονται μὲν οἱ λαοὶ τῆς χείρονος καὶ παπεινοτέρας διαγωγῆς, ἐπὶ δὲ τὸν κρείττονα καὶ ὑψηλότερον μεταθῶνται βίον· συστεῦθέντε τὸ ἔθνος τὸ Ἅγιον, τὸ Βασίλειον ἱεράτευμα, ὑπὲρ οὗ Χριστὸς ἀπέθανεν, ἐκ πολλῶν δὲ ἀταξίας παθῶν διαπεφωμένον καὶ ἐπισυρόμενον, καὶ τῇ μικρὸν τῆς θείας μαύδρας ἀποῤῥαγὲν καὶ διατμηθὲν, καὶ τῇ ἀγνοίᾳ καὶ λήθῃ, τῆς τῆς ἀρετῆς καρπωμάτων ἀπολιθῆσαν, καὶ Ἀποστολικῶς εἰπεῖν, τὸν ὑὸν τοῦ Θεοῦ καταπατῆσαν, καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, ἐν ᾧ ἡγιάσθη κοινὸν ἡγησάμενον, τινὶ τοῦ Πνεύματος ἐνύβρισε χάριν. τοῦτο λίαν ὡς περισσὸν λαὸν ἐπισωαγαγεῖν βουληθείς, μιμήσει τοῦ τὸ πλανώμενον πρόβατον ἐπὶ τοὺς ὤμους ἐπιζητοῦντος Χριστοῦ, καὶ τῇ αὐτοῦ προσταξῆσαι αὐλῇ, καὶ πᾶσαι φυλάττειν τὰς ἐντολάς τε καὶ τὰ θεῖα προστάγματα, δι' ὧν τῆς νεκρῶν ἀποχωροῦντες ἔργων ζωοποιούμεθα, πᾶσαν περιποιήσας σωτηρίας διάσκεψιν, καὶ Θεὸν ἐκζητήσας τὸ φάσκον ῥητόν, ὁ ζητῶν τὸν κύριον, κρίσει γνῶσιν μετὰ δικαιοσύνης. οἱ δὲ ὀρθῶς ζητοῦντες αὐτὸν, κρίσουσιν εἰρήνην, τινὶ Ἁγίᾳ ταύτην καὶ θεόλεκτον οἰκουμενικὴν συναθροισθεῖσαν σύνοδον ὥρισας, ὅπως τῆς τῶν πολλῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνοδίας τε καὶ συμπνοίας, καταρθωθείσης εἰς δέον τὸ σπουδαζόμενον. ἀλλὰ καὶ ἔτι λείψανον ἑλληνικῆς καὶ Ἰουδαϊκῆς σκαιότητος τῆς

τῆς ἀληθείας ᾠείμῳ σίτῳ ἐγκαταμέμικται ἐκ ῥίζης
αὐτῆς ὡς ζιζάνιον ἀρθεὶν, καὶ καθαρὸν ἀποδειχθεὶν
τὸ τῆς ἐκκλησίας λήϊον. ὅπου γάρ εἰσιν συνηγμένοι
εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἡ
Κυρία ἔφη φωνή. καὶ πάλιν διὰ Ἱερεμίου ἡμῖν
ἀνακέκραγεν. ἐκζητήσατέ με ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν,
καὶ ἐπιφανοῦμαι ὑμῖν. ἐπὶ τούτοις τοίνυν καὶ πέλαδσιν
τῆς σῆς δυσεβείας Συνελθόντες καὶ ταύτῃ τῇ
θεοφύλακτον καὶ Βασιλίδα πόλιν, Κανόνας ἱε-
ρεῖς ἀνεγράψαμεν. διὸ τῆς σῆς δυσεβείας δυόμεθα,
τὰς ἔδει πεῖν ἐν ταύτῃ τῇ Θεοφυλάκτῳ πόλει ἐπὶ
τοῦ ἐν δυσεβεῖ τῇ μνήμῃ γενομένου ἡμῶν Βασιλέως
συναθροισθέντων πατέρων φωνάς σοι προσάγοντες,
ἵνα ὥσπερ τοῖς τῆς κλήσεως γράμμασιν τῷ ἐκκλη-
σίαν τετίμηκας, οὕτω καὶ ἔδει δοξαύτων δι' δυσε-
βῶν κεραιῶν ἐπισφραγίσῃς τὸ τέλος. ὁ δὲ Κύριος
συνέξαι σε τῷ Βασιλείαν ἐν εἰρήνῃ καὶ δικαιοσύνῃ,
καὶ παραπέμψῃ γενεαῖς γενεῶν. καὶ προθείη τῷ ἐ-
πιγείῳ κράτει καὶ τῆς Βασιλείας τῆς ἐν οὐρανοῖς
τῷ ἀπόλαυσιν.

Κανὼν ά. Τάξις ἀρίστη παντὸς ἀρχομένου καὶ λόγου καὶ πράγματος, ἐκ Θεοῦ τε ἄρχεσθαι, καὶ εἰς Θεὸν ἀνα-
παύεσθαι, κατὰ τὸν θεολόγον φωνήν. ὅθεν καὶ
τῆς δυσεβείας ὑφ' ἡμῶν ἤδη διαπρυσίως κηρυττομένης,
καὶ τῆς ἐκκλησίας, ἐν ᾗ Χριστὸς τεθεμελίωται,
διλωσεκῶς αὐξανούσης καὶ προκοπτούσης, ὡς ἔδει τὸν λ-

βάνω

βάνω κέδρων ταύτῃ ὑπερεκτείνεσθαι, καὶ νῦν ἀρχῇ
τοῦ ἱερῶν ποιούμενοι λόγων, χάριτι θείᾳ ὁρίζομεν
ἀκαινοτόμητόν τε καὶ ἀπαράβατον ὑπάρχειν τὴν παρα-
δοθεῖσαν πίστιν ἡμῖν, ὑπό τε τῶν αὐτοπτῶν καὶ ὑ-
πηρετῶν τοῦ λόγου τῶν θεοκήρυκτων Ἀποστόλων, ἔτι
δὲ καὶ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Ἁγίων καὶ
Μακαρίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ Συνελθόντων
ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ γενομένου ἡμῶν Βασιλέως καὶ
Ἀρείου τοῦ δυσεβοῦς καὶ τῆς παρ' αὐτοῦ δογματισθεί-
σης ἐθνικῆς ἑτεροδοξίας ἢ πολυθεΐας εἰπεῖν οἰκειό-
τερον. οἷ τῇ ὁμογνωμοσύνῃ τῆς πίστεως τὸ ὁμοού-
σιον ἡμῖν ἐπὶ τῶν τελῶν τῆς θεαρχικῆς φύσεως ὑ-
ποστάσεων ἀπεκάλυψάν τε καὶ διετράνωσαν, μὴ ἐπικε-
ρύφθαι, τῷ μοδίῳ τῆς ἀγνωσίας τοῦτο παραχωρήσαντες.
ἀλλὰ τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα προσκυνεῖν
μιᾷ προσκυνήσει τοὺς πιστοὺς ἀναφανδὸν ἐκδιδάξαντες, καὶ
τῷ τε τῶν ἀΐσων βαθμῶν τῆς θεότητος δόξαν καθε-
λόντες καὶ διαπτάσαντες, πάτε ὑπὸ τῶν αἱρετικῶν συ-
σσάντα ἐκψάμμα καὶ τῆς ὀρθοδοξίας μειρακιώδη ἀθύρματα
καταβαλόντες καὶ ἀναξέψαντες. Ὡσαύτως δὲ καὶ τῷ
ἐπὶ τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου τοῦ γενομένου ἡμῶν βασιλέως
ὑπὸ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ βασιλίδι πόλει συναχθέντων
ἑκατὸν πεντήκοντα Ἁγίων Πατέρων κηρυχθεῖσαν πί-
στιν κρατοῦμεν, τοὺς Θεολόγους φωτὰς ἀσπαζόμενοι,
καὶ τὸν Βέβηλον Μακεδόνιον τοῖς προτέροις ἐχθροῖς
τῆς ἀληθείας συνελαύνοντες, ὡς δῆλον αὐθαδῶς τὶ

δεσπό-

δεωτόζον δοξάσαι τολμήσαντα, καὶ χίσαι τιὼ ἄτμητον μονάδα λησεικῶς προσελόμενον, ὡς ἂν μὴ σύντελες ἡμῖν τὸ τῆς ἐλπίδος εἶη μυστήριον· τῷ βδελυρῷ τότῳ καὶ κῦ τῆς ἀληθείας λυτήσαντι, καὶ Ἀπολινάριον τὸν τῆς κακίας μύστιν συγκαταπείναντες (*) ὡσανῶν καὶ ἄ-ψυχον τὸν Κύριον ἀνειληφέναι σῶμα, δυσεβῶς ἐξηρύξατο· ἐντεῦθεν καὶ ἕτος ἡμῖν ἀτελῆ τιὼ σωτηρίαν γενέσθαι συλλογιζόμενος. ἀλλὰ μιὼ καὶ τὰ παρὰ τῶν ἐν Ἐφεσιῶν πόλει τὸ πρότερον συναχθέντων ἐπὶ Θεοδοσίῳ τῷ μῷ Ἀρκαδίῳ γενομένῳ ἡμῶν βασιλέως, ἑξακοσίων Θεοφόρων Πατέρων ἐκτεθέντα διδάγματα, ὡς κράτος ἀῤῥαγὲς τῆς Δυσεβείας, ἐπισφραγίζομεν ἕνα Χριστὸν τὸν μόν τῷ Θεῷ καὶ σαρκωθέντα κηρύττοντες, καὶ τιὼ αὐτὸν ἀσπόρως τεκθσαν ἄχραντον ἀειπάρθενον, κυρίως καὶ κῦ ἀλήθειαν Θεοτόκον δοξάζοντες· καὶ τὴν ληρώδη τῷ Νεσορίῳ διαίρεσιν, ὡς ἀπωκισμένιω θείας μοίρας ὑποδιώκοντες, ἄνθρωπον ἰδικῶς, καὶ Θεὸν ἰδικῶς τὸν ἕνα Χριστὸν δογματίζοντας, καὶ τιὼ Ἰουδαϊκιὼ ἀνανεῶντος δυσέβειαν· ὃ μιὼ ἀλλὰ καὶ τιὼ ἐν Χαλκηδονέων μητροπόλει ἐπὶ Μαρκιανῷ καὶ αὐτῷ γενομένῳ ἡμῶν βασιλέως, τῶν ἑξακοσίων ἑβδομήκοντα Θεοφόρων Πατέρων συλλεγεῖσαν πίστιν ὀρθοδόξως ἐπικυρῶμεν· ἤτις τὸν ἕνα Χριστὸν τὸν μόν τῷ Θεῷ ἐκ δύο συντεθέντα τῶν φύσεων, καὶ ἐν δύο ταῖς αὐταῖς δοξαζόμενον φύσεσιν μεγαλοφώνως τοῖς πέρασι παραδέ-

(*) Ὡς ἄνθρ.

δωκαν,

δωκαν, καὶ Εὐτυχέα τὸν ματαιόφρονα, τὸν δοκήσει τὸ μέγα τῆς οἰκονομίας μυστήριον τελεσθῆναι ὑποφηνάμενον, ὡς ὑποζόπαιόν τι καὶ μίασμα τῶν ἱερῶν τῆς Ἐκκλησίας περιβόλων ἐξήλασεν· σιὼ αὐτῷ δὲ καὶ Διόσκορον καὶ Νεσόριον, τὸν μὲν, τῆς διαιρέσεως, τὸν δὲ, τῆς συγχύσεως ὑπεραπιστοῦντε καὶ πρόμαχον, τὸν ἐκ διαμέσου τῆς ἀσεβείας πρὸς ὃν ἐκπεπτωκότας ὀλοθείας καὶ ἀθεότητος βάραθρον. ἀλλά γε καὶ τὰς δυσεβεῖς φωνὰς ἤγουν ἑκατὸν ἑξήκοντα πέντε Θεοφόρων Πατέρων, ἤγουν κατὰ παύτιω τιὼ βασιλίδα συναγειγερμένων πόλιν ἐπὶ Γρατιανῷ τῷ τῆς δυσεβοῦς λήξεως γενομένῳ ἡμῶν βασιλέως, ὡς ὑπὸ τῷ πνεύματος ἐξεσχεθείσας γινώσκομεν, καὶ τὰς ὑφ' ἡμᾶς ἐκδιδάσκομεν. οἳ Θεόδορον τὸν Μοψυεστίας, τὸν Νεσορίῳ διδάσκαλον, Ὠριγένιω τε καὶ Δίδυμον καὶ Εὐάγριον, τὰς ἑλληνικὰς ἀναπλασαμένους μυθοποιίας, καὶ σωμάτων τινῶν καὶ ψυχῶν ἡμῖν περιόδους καὶ ἀλλοιώσεις ἀναπεμπάσαντας ταῖς τῷ νῷ παραφοραῖς τε καὶ διερρώξεσιν, καὶ εἰς τιὼ τῶν ἱερῶν δυσσεβῶς ἐμπαροιήσαντας ἀναβίωσιν· πάντε γραφὰς παρὰ Θεοδωρήτῳ καὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως καὶ ἤγουν δώδεκα Κεφαλαίων τῷ μακαρίῳ Κυρίλλῳ, καὶ τὴν λεγομένιω Ἴβα ἐπιστολιὼ, σωφρονικῶς ἀνεθεμάτισάντε καὶ ἐβδελύξαντο· καὶ τιὼ ὑπὸ τῆς σύγχυσις σωφρονισθείσης καὶ ταύτιω τιὼ βασιλίδα πόλιν ἐπὶ τῷ σῷ θείᾳ τῇ λήξει γενομένῳ ἡμῶν βασιλέως Κων-

σαντίνε ἕκτης Ἁγίας Σωσόδε πίσιν, ἢ μειζόνως τὸ Κῦρος ἐδέξατο. δι' ὧν ὁ Δυσεβὴς βασιλεὺς σφραγίσι τὰς ταύτης τόμους κατησφαλήσατο, πρὸς τιλὼ σὺν τῷ παντὶ αἰῶνι ἀσφάλειαν. ἡμῖν αὖθις ὁμολογεῖμεν φυλάττειν ἀπαρεγχείρητον, ἢ δύο Φυσικὰς θελήσεις ἤτοι θελήματα, ἡμῖν δύο Φυσικὰς ἐνεργείας ἐπὶ τῆς σεσάρκε οἰκονομίας τε ἑνὸς Κυρίε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστε τε ἀληθινε Θεε δοξάζειν ἡμᾶς θεοφιλῶς διεσάφησεν, τὰς τὸ Δόγμα τῆς ἀληθείας δόγμα Παραχαράξαντας, ἡμῖν σὺν θέλημα ἡμῖν μίαν σύνεργειαν ἐπὶ τε ἑνὸς Κυρίε τε Θεε ἡμῶν Ἰησε Χριστε τὰς λαὰς ἐκδιδάξαντας τῇ τῆς Δυσεβείας ψήφῳ καταδικάσατα, φαμὲν Θεόδωρον τὸν τῆς Φαρὰν, Κῦρον τὸν Ἀλεξανδρείας, Ὠνόριον τὸν ῥώμης, Σέργιον, Πύῤῥον, Παῦλον, Πέτρον, τὰς σὺν τῇ Ταύτῃ θεοφυλάκτῳ προεδρεύσαντας πόλει, Μακάριον τὸν γενόμενον τῆς Ἀντιχέων Ἐπίσκοπον Στέφανον τὸν αὐτε μαθητὴν, ἡμῖν τὸν ἄφρονα Πολυχρόνιον. σύτευθεν ἀνέπαφον τηρῆσα τὸ κοινὸν σῶμα Χριστε τε Θεε ἡμῶν, ἡμῖν σωμολόντι φαῦαι, πάντων ἧς σὺν τῇ Ἐκκλησίᾳ τε Θεε διαπρεψάντων ἀνδρῶν, οἳ γεγόνασι φωστῆρες σὺν Κόσμῳ, λόγον ζωῆς ἐπέχοντες, τιλὼ πίστιν κρατεῖν βεβαίαν, ἡμῖν μέχρι σωτελείας τε αἰῶνος ἀσάλευτον διαμένειν θεσπίζομεν, ἡμῖν τὰ αὐτῶν θεοπαράδοτα συγγράμματά τε ἡμῖν δόγματα, πάντας ἀποβαλλόμενοί τε ἡμῖν ἀναθεματίζοντες ὅς

ἀπέ-

πέβαλον ἡμῖν καὶ ἀναθεμάτισαν ὡς τῆς ἀληθείας ἐχθρὸς, ἡμῖν καὶ τῇ Θεῷ φρυαξαμένους κενὰ, ἡμῖν ἀδικίαν εἰς ὕψος ἐκμελετήσαντας. εἰ δέ τις ἧς ἁπάντων μὴ τὰ προειρημένα τῆς Δυσεβείας δόγματα κρατεῖ ἡμῖν ἀκατάζεται, ἡμῖν ὅπως δοξάζει τε ἡμῖν κηρύττει, ἀλλ' ἧς σύντασις ἰσόν τι τῶν ἐπιχειρεῖ, ἔστω ἀνάθεμα τῇ τὸν ἤδη προεκτεθειμένα ὅρον ὑπὸ ἧς προδηλωθέντων ἁγίων ἡμῖν Μακαρίων πατέρων, ἡμῖν τε Χριστιανε καταλόγε, ὡς ἀλλότριος, ἐξωθείσθω ἡμῖν ἐκπιπτέσθω. ἡμεῖς γὰρ ὅτε Προσιθέναι τι, ὅτε μεῖν ὑφαιρεῖν τῇ τὰ προσληθέντα πάντελῶς διεγνώκαμεν, ἢ καθ' ὁτιναοῦν δεδιώκεσθαι λόγον.

Ε"ΔΟΞΕ δὲ ἡμῖν καὶ τῷ τῇ Ἁγίᾳ Ταύτῃ συνόδῳ, κάλλιστά τε ἡμῖν εὐσεβέστατα, ὥστε μένειν ἡμῖν ἀπὸ τε τῶν βεβαίως, ἡμῖν ἀσφαλεῖς πρὸς ψυχῶν θεραπείαν ἡμῖν ἰατρείαν παθῶν, τὰς ὑπὸ ἧς πρὸ ἡμῶν Ἁγίων ἡμῖν ἐνδόξων Ἀποστόλων ὀγδοήκοντα πέντε κανόνας. ἐπειδὴ δ' σὺν τοῖς τοῖς κανόσιν συντέτακται δέχεσθαι ἡμᾶς, τὰς ἧς αὐτῶν Ἁγίων Ἀποστόλων διὰ Κλήμεντος διατάξεις αἷς τισι πάλαι ὑπὸ ἧς ἐτεροδόξων ἐπὶ λοίμῃ τῆς Ἐκκλησίας νόθα τινὰ ἡμῖν ξένα τῆς Δυσεβείας παρενετέθησαν, τὸ Δπρεπὲς κάλλος τῶν θείων δογμάτων ἡμῖν ἀμαυρώσαντα, τιλὼ τῶν τοιούτων διατάξεων προσφόρως ἐπιβολὴν ποιούμεθα πρὸς τιλὼ τοῦ Χριστιανικωτάτε ποιμνίου οἰκοδομὴν ἡμῖν ἀσφάλειαν, ἁδαμῶς ἐγκείνοντες τὰ τῆς

β'.

αἱρετικῆς ψδδολογίας κυήματα, καὶ τῇ γνησίᾳ καὶ Ἀποστόλων καὶ ὁλοκλήρῳ διδαχῇ παρενείροντες. ἐπισφραγίζομεν δὲ καὶ τοὺς λοιποὺς πάντας ἱεροὺς κανόνας τοὺς ὑπὸ τῶν ἁγίων καὶ Θεοφόρων πατέρων ἡμῶν ἐκτεθέντας, τόν τε ἐν Νικαίᾳ συναθροισθέντων τριακοσίων δεκαοκτὼ Ἁγίων Πατέρων, καὶ τῶν ἐν Ἀγκύρᾳ, ἔτι μὴν καὶ τῶν ἐν Νεοκαισαρείᾳ. ὡσαύτως καὶ τῶν ἐν Γάγγραις. πρός τούτοις δὲ καὶ τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας. ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ τῆς Φρυγίας. προσέτι καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα τῶν ἐν ταύτῃ τῇ Θεοφυλάκτῳ καὶ βασιλίδι συνελθόντων πόλει. καὶ τῶν ὀγδοήκοντα τῶν ἐν τῇ Ἐφεσίων μητροπόλει τὸ πρότερον συναγειρομένων. καὶ τῶν ἐν Καλχηδόνι τῶν ἑξακοσίων τριάκοντα Ἁγίων καὶ μακαρίων Πατέρων. ὡσαύτως καὶ τῶν ἐν Σαρδικῇ, ἔτι μὴν καὶ τῶν ἐν Καρθαγένῃ, προσέτι γε μὴν καὶ τῶν αὖθις ἐν ταύτῃ τῇ Θεοφυλάκτῳ καὶ βασιλίδι πόλει συνελθόντων ἐπὶ Νεκταρίου τοῦ τῆς βασιλίδος ταύτης πόλεως προέδρου, καὶ Θεοφίλου τοῦ γενομένου Ἀλεξανδρείας Ἀρχιεπισκόπου. ἀλλὰ μὴν καὶ Διονυσίου Ἀρχιεπισκόπου γενομένου Ἀλεξανδρείας μεγαλοπόλεως, καὶ Πέτρου γενομένου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας καὶ μάρτυρος. καὶ Γρηγορίου Ἐπισκόπου γενομένου Καισαρείας τοῦ Θαυματουργοῦ, Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας καππαδοκείας, Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης,

Γρη-

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἀμφιλοχίου τοῦ Ἰκονίου, Τιμοθέου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρομεγαλοπόλεως τοῦ προτέρου, Θεοφίλου Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως, Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἀλεξανδρείας. Καὶ Γεναδίου Πατριάρχου γενομένου τῆς Θεοφυλάκτου ταύτης καὶ Βασιλίδος πόλεως, ἔτι μὴν καὶ τοῦ Κυριανοῦ τοῦ γενομένου Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἄφρων Χώρας καὶ Μάρτυρος, καὶ τῶν κατ' αὐτὸν Συνόδων ἐκτεθέντα κανόνα, οὓς ἐν τοῖς τῶν προειρημένων προέδρων τόποις, καὶ μόνον καὶ τὸ παραδοθὲν αὐτοῖς ἔθος ἐκράτησεν· καὶ μηδενὶ ἐξεῖναι τοὺς προδηλωθέντας παραχαράττειν Κανόνας, ἢ ἀθετεῖν, ἢ ἑτέρους παρὰ τοὺς προκειμένους παραδέχεσθαι Κανόνας ψδδεπιγράφως ὑποτίνων συντεθέντας πρὸς τὸ ἀληθεύειν καπηλεύειν ἐπιχειροῦντας. εἰ δέ τις ἁλῶ Κανόνα τινὰ τῶν εἰρημένων καινοτομῶν ἢ ἀναιρεῖν ἐπιχειρῶν, ὑπόδικος ἔσται καὶ τὸν τοιοῦτον Κανόνα, ὡς αὐτὸς ἀγορεύει, τιμὴ ἐπιτιμίων δεχόμενος, καὶ δι' αὐτοῦ εἰ ὧ περ πταίει θεραπεύόμενος.

ΕΠΕΙΔΗ δὲ ὁ εὐσεβὴς καὶ φιλόχριστος ἡμῶν βασιλεύς, τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ καὶ οἰκουμενικῇ προσεφώνησεν Συνόδῳ, ὡς τε τοὺς εἰ κλήρῳ καταλεγομένους, καὶ ἄλλους τὰ θεῖα διαπορθμεύοντας καθαροὺς διατηρεῖναι καὶ λειτουργοὺς ἀμώμους, καὶ τῆς νοερᾶς τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ θύματος, καὶ ἀρχιερέως θυσίας ἀξίους, ἀναθαρραίτε τὰ ἐκ ἀθέσμων γάμων πάσης ἐπιζιβείας

μύση· πρὸς τέτῳ δὲ τῶν μὲν τῆς Ῥωμαίων Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τὸν τῆς ἀκριβείας τηρηθῆναι Κανόνα προτιθεμένων· τὸν δὲ ὑπὸ τὸν τῆς Θεοφυλάκτου ταύτης καὶ βασιλίδος πόλεως θρόνον, τὸν τῆς φιλανθρωπίας καὶ συμπαθείας εἰς ἑαυτὸν ἀμφότερα μίξαντες παζικῶς ὁμοῦ καὶ Θεοφιλῶς, ὡς μήτε τὸ πρᾶον ἐκλυτον, μήτε σκυφρὸν τὸ αὐστηρὸν καταλείψομεν. καὶ μάλιστα τῶν ἐξ ἀγνοίας πτώματος εἰς ὃν ὀλίγων ἀνδρῶν πλῆθος δήκοντος, σωσορῶμεν, ὥστε τοὺς μὲν δυσὶ γάμοις περιπαρέντας, καὶ μέχρι τῆς πεντεκαιδεκάτης τοῦ διελθόντος Ἰανουαρίου μηνὸς τῆς παρελθούσης τετάρτης Ἰνδικτίονος, ἔτους ἑξακισχιλιοστοῦ ἑκατοστοῦ ἐνενηκοστοῦ ἐνάτου, δουλωθέντας τῇ ἁμαρτίᾳ καὶ μὴ ἐκνῆψαι ταύτης προελομένους καθαιρέσει Κανονικῇ ὑποβαλεῖν. τοὺς δὲ τῷ τοιούτῳ μὲν τῆς δισγαμίας πάθει περιπαρέντας, πρὸς δὲ τῆς ἡμῶν ἐπιγνώσεως τὸ συμφέρον ἐπεγνωκότας, καὶ τὸ κακὸν ἐξ ἑαυτῶν περικόψαντας, καὶ πόρρω τοῦ ξενίου ταύτου καὶ νόθου συμπλοκοῦ ἐκδιώξαντας, ἢ καὶ ὧν αἱ κατ' δεύτερον γάμον γυναῖκες ἤδη τετελευτήκασιν, ἢ καὶ αὐτοὶ πρὸς ἐπιστροφὴν ἐλθόντες τὴν σωφροσύνην, καὶ τῶν πρώην αὐτοῖς παρανομηθέντων ταχέως ἐπιλαθόμενοι, εἴτε Πρεσβύτεροι, εἴτε Διάκονοι ὄντες τυγχάνοιεν· τούτους ἔδοξε πεπαῦθαι μὲν πάσης ἱερατικῆς λειτουργίας, ἤτοι ἐνεργείας ἤδη ἐπί τινα χρόνον ἐπιτιμηθέντας. τῆς δὲ τιμῆς τῆς κατὰ τὸν

καθέ-

θέδραν καὶ σάσιν μετέχειν, ἀριθμοῦντας τῇ προεδρίᾳ καὶ προσκλαίοντας τῷ Κυρίῳ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς τὰ ἐκ τῆς ἀγνοίας (*) ἀνόνητα. λέλογεν γὰρ ἕτερον τὰ οἰκεῖα τημελεῖν ὀφείλοντα ξαύματα ἀνακόλουθον. τοὺς δὲ γαμετῇ μιᾷ σαναφθέντας, χήρα δὲ ἡ προσληφθεῖσα ἐτύγχανεν· ὡσαύτως δὲ καὶ τοὺς μετὰ τελεσθείσαν χειροτονίαν γάμῳ ἐνὶ παρανόμῳ προσομιλήσαντας, τοὺς τε Πρεσβυτέρους καὶ Διακόνους καὶ Ὑποδιακόνους, ἤδη ἐπί βραχύτινα χρόνον ἠρχθέντας τῆς ἱερᾶς λειτουργίας καὶ ἐπιτιμηθέντας, αὖθις αὐτοῖς καὶ τοῖς οἰκείοις ὑποκατασαθῆναι βαθμοῖς, μηδαμῶς καὶ ἑτέρῳ μείζονι προκόπτοντας βαθμῷ, προδήλως ἁλόντος αὐτοῖς τοῦ ἀθέσμου σπουδάσματος· ταῦτα δὲ ἐπὶ τοῖς κατακληφθεῖσιν μέχρι τῆς πεντεκαιδεκάτης, ὡς εἴρηται, τοῦ Ἰανουαρίου Μηνὸς, τῆς τετάρτης Ἰνδικτίονος ἐν τοῖς προδηλωθεῖσι πταίσμασι καὶ μόνον ἱερατικῶς ἐτυπώσαμεν, ὁρίζοντες ἀπὸ τοῦ παρόντος, καὶ ἀνανεύμενοι τὸν Κανόνα τὸν ἀπαγορεύοντα, τὸν δυσὶ γάμοις συμπλακέντα μετὰ τὸ βάπτισμα, ἢ παλλακὴν κτησάμενον, μὴ δύνασθαι εἶναι Ἐπίσκοπον ἢ πρεσβύτερον ἢ Διάκονον, ἢ ὅλως τοῦ Καταλόγου τοῦ ἱερατικοῦ· ὡσαύτως καὶ τὸν χήραν λαμβάνοντα, ἢ ἐμβεβλημένην, ἢ ἑταίραν, ἢ οἰκέτιν, ἢ τῶν ἐπὶ τῆς σκηνῆς, μὴ δύνασθαι εἶναι Ἐπίσκοπον ἢ Πρεσβύτερον ἢ Διάκονον, ἢ ὅλως τοῦ Καταλόγου τοῦ ἱερατικοῦ.

(*) Ἀνόμημα.

δ'. ΕΙ ΤΙΣ Ε'πίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος ἢ Ὑποδιάκονος ἢ ἀναγνώστης ἢ ψάλτης ἢ θυρωρός, γυναῖκα ἀφιερωμένῳ Θεῷ μιχθείη, καθαιρείσθω, ὡς τῷ νύμφῳ τοῦ Θεοῦ ἁλαφθείρας· εἰ δὲ λαϊκός, ἀφορίζέσθω.

ε'. ΜΗΔΕΙΣ τῶν εἰ ἱερατικῷ καταλεγομένων τάγματι τῶν εἰ τῷ Κανόνι ἐμφερομένων ὑπόπτων προσώπων ἐπὸς ἁλάγων, γυναῖκα κεκτήσθω ἢ θεραπαινίδας, τὸ ἀνεπίληπτον ἑαυτῷ εἰσεῦσαν τηρῶν· εἰ δὲ παραβαίνει τὶς τὰ παρ' ἡμῶν ὁρισθέντα, καθαιρείσθω· τὸ αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ οἱ λοιποὶ παραφυλαττέσθωσαν, τὸ ἄμεμπτον ἑαυτοῖς προνοούμενοι· παραβαίνοντες δὲ, εἰ μὲν κληρικοί εἰσιν, καθαιρείσθωσαν· εἰ δὲ λαϊκοί, ἀφορίζέσθωσαν.

ς'. Ε'ΠΕΙΔΗ' παρὰ τοῖς Α'ποστολικοῖς κανόσιν εὕρηται τῶν εἰς κλῆρον προσαγομένων ἀγάμων, μόνους ἀναγνώστας καὶ ψάλτας γαμεῖν, καὶ ἡμεῖς τοῦτο παραφυλάττοντες, ὁρίζομεν, ἀπὸ τοῦ νῦν μηδαμῶς ὑποδιάκονον ἢ Διάκονον ἢ Πρεσβύτερον, μετὰ τὸ ἐπ' αὐτῷ προσευχομένῳ χειροτονίαν, ἔχειν ἄδειαν, γαμικὸν οἶκον ἑαυτῷ συνιστᾶν συνοικέσιον, εἰ δὲ τοῦτο τολμῆσοι ποιῆσαι, καθαιρείσθω· εἰ δὲ βέλοιτό τις τῶν εἰς κλῆρον προσερχομένων, γάμῳ νόμῳ συνάπτεσθαι γυναικὶ, πρὸ τῆς τοῦ Ὑποδιακόνου ἢ Διακόνου ἢ Πρεσβυτέρου χειροτονίας τοῦτο πραττέτω.

ζ'. Ε'ΠΕΙΔΗ' δὲ μεμαθήκασιν ἔνιοι τῶν Ε'κ-

κλη-

κλησιῶν, Διακόνους τυγχάνειν ὀφφίκια Ε'κκλησιαστικὰ ἔχοντας, ἐνίους τινὰς αὐτῶν αὐθαδείᾳ καὶ αὐτονομίᾳ κεχρημένους πρὸ τῶν Πρεσβυτέρων καθέζεσθαι, ὁρίζομεν ὥστε τὸν Διάκονον κἂν ἐν ἀξιώματι, τοῦτ' ἔστιν ἐν Ὀφφικίῳ τῷ οἱῳδήποτε Ε'κκλησιαστικῷ τυγχάνοι, τὸν τιμιώτερον μὴ πρὸ τοῦ Πρεσβυτέρου καθέζεσθαι· ἐκτὸς, εἰ μὴ τὸ πρόσωπον ἐπέχων τοῦ οἰκείου παροικίαρχου ἢ μητροπολίτου, ἐν ἑτέρᾳ πόλει παραγένηται ἐπί τινι Κεφαλαίῳ. τότε γὰρ, ὡς τὸν ἐκείνου τόπον ἀναπληρῶν, τιμηθήσεται· εἰ δέ τις τιμίῳ τολμήσοι τυραννικῷ χρώμενος θράσει διαπράξασθαι, ὁ τοιοῦτος ἐκ τοῦ οἰκείου καταβιβασθείς βαθμοῦ, ἔσχατος πάντων γινέσθω τοῦ ὡς περ καταλέγεται τάγματος ἐν τῇ κατ' αὐτὸν Ε'κκλησίᾳ· τοῦ Κυρίου ἡμῖν παραινοῦντος, μὴ χαίρειν ταῖς πρωτοκλισίαις, καὶ τῷ ἐν τῷ Ἁγίῳ Εὐαγγελιστῇ Λουκᾷ, ὡς ἐξ αὐτοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Θεοῦ κειμένῳ διδασκαλίαν· ἔλεγε γὰρ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολὴν τοιάνδε. „ ὅταν κληθῇς ὑπό τινος εἰς γάμους, μὴ καταπέσῃς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν. μή ποτε ἐντιμότερός σου ᾖ κεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας, ἐρεῖ σοι· δὸς τούτῳ τόπον· καὶ τότε ἄρξῃ μετὰ αἰσχύνης τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν· ἀλλ' ὅταν κληθῇς, ἀνάπεσε εἰς τὸν ἔσχατον τόπον. ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκώς σε εἴπῃ σοι. φίλε προσανάβηθι ἀνώτερον. τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον τῶν συνανακειμένων σοι. ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυ-

„ τὸν „

τὸν, ταπεινωθήσεται. ηαὶ ὁ ταπεινῶν, ὑψωθήσεται. τὸ δὲ αὐτὸ φυλαχθήσεται ηᾷ ἐπὶ ηῆς λοιπῶν ἱερῶν ταγμάτων· ἐπειδὴ ηῆς ηοῦ τὸν Κόσμον ἀξιωμάτων, ηρείττονα τὰ πνευματικὰ ἐπιζάμεθα.

ιη. Ε'Ν ΠΑ'ΣΙΝ τὰ ὑπὸ ηῆς Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν θεσπισθέντα ηᾷ ἡμᾶς ηρατεῖν βουλόμενοι, ἀνανεοῦμεν ηᾷ τὸν Κανόνα τὸν διαγορεύοντα ηαθ' ἕναστον ἔτος Συνόδους ηῆς ἐν ἑνάστῃ ἐπαρχίᾳ γίνεσθαι Ε'πισηόπων, ἔνθα αὖ ὁ τῆς Μητροπόλεως δοκιμάσῃ Ε'πίσηοπος. ἐπειδὴ δὲ διά τε τὰς ηῆς βαρβάρων ἐπιδρομὰς, διά τε τὰς προσιπτούσας ἑτέρας αἰτίας, ἀδυνάτως οἱ τῶν Ε'ηηλησιῶν πρόεδροι ἔχουσιν, δὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ τὰς Συνόδους ποιεῖσθαι, ἔδοξεν ὡς ζόπῳ παντὶ ἅπαξ τοῦ ἔτους τῷ ηῆς προγεγραμμένων Ε'πισηόπων διὰ τὰ ὡς εἰηὸς ἀναφυόμενα Ε'ηηλησιαστηὰ Κεφάλαια ἑνάστῃ ἐπαρχίᾳ γίνεσθαι Σύνοδον, ἀπὸ τῆς Ἁγίας τοῦ Πάσχα ἑορτῆς, ηᾷ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ Ὀηταμβρίου Μηνὸς ἑνὸς ἕηαστον ηῦρος ηᾷ τὸν τόπον, ὃν ὁ τῆς μητροπόλεως, ηαθὰ προαίρηται, δοκιμάσει Ε'πίσηοπος. τοὺς δὲ μὴ συνιόντας Ε'πισηόπους, ἐνδημοῦντας ταῖς ἑαυτῶν πόλεσιν, ηᾷ ταῦτα ἐν ὑγείᾳ διάγοντας, ηᾷ πάσης ἀπαραιτήτου ηαὶ ἀναγηαίας ἀσχολίας ὄντας ἐλευθέρους, ἀδελφιηῶς ἐπιπλήττεσθαι.

ιθ'. ΜΗΔΕΝΗ' ἐξεῖναι ηληριηῷ ηαπηλιηὸν ἐργαστήριον ἔχειν· εἰ γὰρ τοῦ τοιούτῳ εἰσιέναι ἐν ηαπηλείῳ ὀηὶ ἐπιτέτραπται, πόσῳ μᾶλλον ἄλλοις ἐν τῷ

τῷ Τρούλλῳ ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΩΝ. 267

τῳ διαπονεῖσθαι, ηᾷ ἃ μὴ θέμις αὐτῷ ἐγχειρεῖν; εἰ δέτι τοιοῦτον διαπράξοιτο, ἢ παυσάσθω ἢ ηαθαιρείσθω.

ηʹ. Ε'ΠΙ'ΣΚΟΠΟΣ ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάηονος, τόηους ἢ πὰς λεγομένας ἑηατοσὰς λαμβανέτω, ἢ παυσάσθω ἢ ηαθαιρείσθω.

ηαʹ. ΜΗΔΕΙ'Σ ηῆς ἐν ἱερατιηῷ ηαταλεγομένων τάγματι, ἢ λαϊηὸς, τὰ παρὰ ηῆς Ἰουδαίων ἄζυμα ἐσθιέτω, ἢ τούτοις προσοιηειούσθω, ἢ ἐν νόσοις προσηαλείσθω, ηᾷ ἰατρείας παρ' αὐτῶν λαμβανέτω, ἢ ἐν βαλανείοις τούτοις παντελῶς συλλούσθω. εἰ δέ τις τοῦτο πράξαι ἐπιχειροίη, εἰ μὲν ηληριηὸς εἴη, ηαθαιρείσθω. εἰ δὲ λαϊηὸς, ἀφοριζέσθω.

ηβʹ. ΚΑΙ' τοῦτο δὲ εἰς γνῶσιν ἡμετέραν ἦλθεν, ὡς ἔν τε τῇ Ἀφριηῇ ηᾷ Λιβύῃ ηᾷ ἑτέροις τόποις οἱ ηῆς ἐηεῖσε θεοφιλέστατοι πρόεδροι σωοιηεῖν ταῖς ἰδίαις γαμεταῖς, ηᾷ μετὰ τοῦ ἐπ' αὐτοῖς προελθοῦσαν χειροτονίαν, ὑ (*) παρηῦντο πρόσηομμα τοῖς ἄλλοις τιθέντες ηᾷ σηάνδαλον. πολλῆς οὖν ἡμῖν ουδοῦς οὔσης, τοῦ πάντα πρὸς ὠφέλειαν ηῆς ὑπὸ χεῖρα ποιμνίων διαπράττεσθαι· ἔδοξεν, ὥς τε μηδαμῶς τὸ τοιοῦτον ἀπὸ τοῦ νῦν γίνεσθαι· τοῦτο δὲ φαμὲν, οὐη ἐπ' ἀθετήσει ἢ ἀναζοπῇ ηῆς Ἀποστολιηῶς ηεηομοθετημένων, ἀλλὰ τῆς σωτηρίας ηαὶ τῆς ἐπὶ τὸ ηρεῖττον προηοπῆς, τὸν λαὸν προμηθούμενοι, ηαὶ τὸ μὴ δοῦναι μῶμόν τινα ηῇ τῆς ἱερατιηῆς ηαταστάσεως. φησὶν γὰρ ὁ θεῖος Ἀπό-

(*) Παρηῦνται.

ς ολος· „ πάντα εἰς δόξαν Θεῦ ποιῆτε, ἀπρόσκοποι
„ γίνεσθαι καὶ Ἰουδαίοις, καὶ Ἕλλησι, καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ
„ Θεοῦ. καθὼς κἀγὼ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ ζητῶν
„ τὸ ἐμαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα σω-
„ θῶσιν· μιμηταί μου γίνεσθαι, καθὼς κἀγώ, Χρι-
„ στοῦ. „ εἰ δέ τις φωραθείη τὸ τοιοῦτο πράττων, κα-
θαιρείσθω.

ιγ'. Ἐ̓ΠΕΙΔἨ ἐν τῇ Ῥ̓ωμαίων Ἐκκλησίᾳ ἐν τάξει Κανόνος παραδέδοται διέγνωμεν, τοὺς μέλλοντας Διακόνου ἢ Πρεσβυτέρου χειροτονίας ἀξιοῦσθαι, καθομολογεῖν ὡς οὐκέτι ταῖς αὐτῶν σωάπτωνται γαμεταῖς· ἡμεῖς τῷ ἀρχαίῳ ἑξακολουθοῦντες Κανόνι τῆς Ἀποστολικῆς ἀκριβείας καὶ τάξεως, τὰ μὴ ἱερῶν ἀνδρῶν καὶ νόμιμος συνοικέσια, καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν ἐῤῥῶσθαι βουλόμεθα, μηδαμῶς αὐτῶν τοῦ πρὸς γαμετὰς συνάφειαν διαλύοντες, ἢ διστερεῖν αὐτοὺς τῆς πρὸς ἀλλήλους καὶ καιρὸν τὸν προσήκοντα ὁμιλίας. ὥστε, εἴ τις ἄξιος λογηθείη πρὸς χειροτονίαν Ὑποδιακόνου ἢ Διακόνου ἢ Πρεσβυτέρου, ἔτος μηδαμῶς κωλύεσθαι ἐπὶ τοιοῦτον βαθμὸν ἐμβιβάζεσθαι, γαμετῆ συνοικῶν νομίμῳ· μήτε μὴν ἐν τῷ τῆς χειροτονίας καιρῷ ἀπαιτεῖσθαι ὁμολογεῖν, ὡς διστήσεται τῆς νομίμου πρὸς τοῦ οἰκείου γαμετοῦ ὁμιλίας· ἵνα μὴ ἐντεῦθεν τὸν ἐκ Θεοῦ νομοθετηθέντα καὶ λογισθέντα τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ, γάμον καθυβρίζειν ἐπιβαίνωμεν τῆς τοῦ Εὐαγγελίου φωνῆς βοώσης· ἃ ὁ Θεὸς ἔζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. καὶ τοῦ

Ἀπὸ

Ἀποστόλου διδάσκοντος τίμιον τὸν γάμον καὶ τοῦτο ποιοῦντα ἀμίαντον, καὶ δέδεσθαι γυναικὶ μὴ ζητεῖν λύσιν. ἴσμεν δὲ ὡς περ καὶ οἱ ἐν Καρθαγένῃ Συνελθόντες τῆς ἐν βίῳ σεμνότητος τῶν λειτουργῶν τιθέμενοι πρόνοιαν, ἔφασαν, ὥστε τοὺς Ὑποδιακόνους, τοὺς τὰ ἱερὰ μυστήρια ψηλαφῶντας, καὶ τοὺς Διακόνους καὶ Πρεσβυτέρους καὶ τοὺς ἰδίους ὅρους, καὶ ἐκ τῶν συμβίων ἐγκρατεύεσθαι, ἵνα καὶ τὸ σχὰ τῶν Ἀποστόλων παραδοθὲν, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἀρχαιότητος κρατηθῇ, καὶ ἡμεῖς ὁμοίως φυλάξωμεν, καιρὸν ἐπὶ παντὸς ἐπισάμενοι πράγματος, καὶ μάλιστα νηστείας καὶ προσευχῆς. χρὴ γὰρ τοὺς τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντας, ἐν τῷ καιρῷ τῆς τῶν Ἁγίων μεταχειρίσεως ἐγκρατεῖς εἶναι καὶ πᾶσιν, ὅπως δυνηθῶσιν, ὃ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἁπλῶς αἰτοῦσιν ἐπιτυχεῖν· εἴ τις οὖν πολεμοῖτο παρὰ τοὺς Ἀποστολικοὺς Κανόνας κινούμενός τινας τῶν ἱερωμένων, Πρεσβυτέρων φαμὲν ἢ Διακόνων ἢ Ὑποδιακόνων, διστερεῖν τῆς πρὸς τὸν νόμιμον γυναῖκα συναφείας τε καὶ κοινωνίας, καθαιρείσθω· ὡσαύτως καὶ, εἴ τις Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος, τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα προφάσει εὐλαβείας ἐκβάλλει, ἀφοριζέσθω· ἐπιμένων δὲ, καθαιρείσθω.

ιδ'. Οἱ ΤὨΝ Ἁγίων καὶ θεοφόρων ἡμῶν Πατέρων κρατείτω Κανὼν καὶ οὗτος, ὥς τε Πρεσβύτερον πρὸ τῆς ξ ἐτῶν μὴ χειροτονεῖσθαι, κἂν παῦρος ἦ ὁ ἄνθρωπος ἄξιος ἀλλ' ἀποτρεῖσθαι. ὁ γὰρ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς οὗτος τῆς ξ ἔτει ἐβαπτίσθη, καὶ

πρῶτος

ἤρξατο διδάσκειν. Ὁμοίως, μήτε Διάκονος, πρὸ τῆς εἰκοσιπτώτε ἐτῶν, ἢ διακόνισα πρὸ τῆς τεσσαράκοντα ἐτῶν χειροτονείσθω.

ιέ. ΥΠΟΔΙΑΚΟΝΟΣ μὴ ἧττον τῆς εἴκοσι ἐτῶν χειροτονείσθω. εἰ δέ τις τῷ σὺν οἷασῦν ἱερατικῇ καταξάσει παρὰ τὰς ὁρισθέντας χειροτονηθείη χρόνους, καθαιρείσθω.

ιϛ'. ΕΠΕΙΔΗ αἱ τῆς πράξεων βίβλοι ἑπτὰ Διακόνους ὑπὸ τῆς Ἀποστόλων παραδίδασιν, οἱ δὲ τῆς ϗ Νεοκαισάρειαν Σύνοδοι ὅτως σὺν τοῖς ἐντεθεῖσι παρ' αὐτῶν Κανόσιν σαφῶς διεξῆλθον, ὅτι Διάκονοι ἑπτὰ ὀφείλουσιν εἶναι κ᾽ τὸν Κανόνα, κἂν παύ μεγάλη ἡ πόλις ᾖ, πειθήσῃ δὲ ἐκ τῆς βίβλου τῆς πράξεων. ἡμεῖς τῷ Ἀποστολικῷ ῥητῷ τὸν νοῦν ἐφαρμώσαντες τῆς πατέρων, εὕρομεν ὡς ὁ λόγος αὐτοῖς ὁ περὶ τῶν τοῖς μυσηρίοις διακονουμένων ἀνδρῶν ἦν, ἀλλὰ περὶ τῆς σὺν ταῖς χρείαις τῶν ξαπεζῶν ὑπουργίας τῆς τῶν πράξεων βίβλου ὅτως ἐχούσης. „ Ἐν ταῖς „ ἡμέραις ἀπείρως πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο „ γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι „ παρεθεωροῦντο σὺν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ „ χῆραι αὐτῶν, προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ „ πλῆθος τῶν μαθητῶν, εἶπον οὐκ ἀρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, διακονεῖν ξαπέζαις. Ἐπισκέψασθε οὖν ἀδελφοὶ ἄνδρας ἐξ ὑμῶν „ Μαρτυρουμένους ἑπτὰ, πλήρεις πνεύματος Ἁγίου καὶ

„ σο-

σοφίας. οὓς καταστήσωμεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης. „
ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου „
προσκαρτερήσωμεν. καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον „
παντὸς τοῦ πλήθους. καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον Ἄνδρα πλήρη „
πίστεως καὶ πνεύματος Ἁγίου, καὶ Φίλιππον, καὶ „
Πρόχορον, καὶ Νικάνορα, καὶ Τίμωνα, καὶ Παρμενᾶν, „
καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα. οὓς ἔστησαν κατὰ- „
πιον τῶν Ἀποστόλων.“ ταῦτα διερμηνεύων ὁ τῆς Ἐκ- „
κλησίας Διδάσκαλος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὅτως διέξεισιν. Θαυμάσαι ἄξιον, πῶς οὐκ ἐχλίθη τὸ πλῆθος ἐπὶ τῇ αἱρέσει τῶν Ἀνδρῶν, πῶς οὐκ ἀπεδοκιμάθησαν ὑπ' αὐτῶν οἱ Ἀπόστολοι. ὁποῖον δὲ ἆρα ἀξίωμα ἔτοι εἶχον, καὶ ποίαν ἐδέξαντο χειροτονίαν, ἀναγκαῖον μαθεῖν. ἆρα τοῦ τῶν Διακόνων; καὶ μοῦ ἦτο κατὰ ταῖς Ἐκκλησίαις οὐκ ἔστι. ἀλλὰ τῶν Πρεσβυτέρων ἐστὶν ἡ οἰκονομία; καίτοι οὐδέπω ἦσαν Ἐπίσκοποι ὅτε, ἀλλ' οἱ Ἀπόστολοι μόνον. Ὅθεν ὅτε Διακόνων ὅτε Πεσβυτέρων οἶμαι τὸ ὄνομα εἶναι δῆλον καὶ φανερόν. ἐπὶ ποίοις οὖν κηρύσσομεν καὶ ἡμεῖς ὡς τοὺς προειρημένους ἑπτὰ Διακόνους, μὴ ἐπὶ τῶν τοῖς μυσηρίοις Διακονουμένων λαμβάνεσθαι, καὶ τοῦ προερμηνευθεῖσαν Διδασκαλίαν. ἀλλὰ τοῦ οἰκονομίαν τῆς κοινῆς χρείας τῶν τότε συνηθροισμένων ἐγχειρισθέντας τύπους ὑπάρχειν, οἳ τύπος ἡμῖν καὶ τοῦτο γεγόνασι τῆς περὶ τοὺς δεομένους φιλανθρωπίας τε καὶ σπουδῆς.

ιζ. Ε-

ιζ. ΕΠΕΙΔΗΠΕΡ διαφόρων Ἐκκλησιῶν Κληρικοὶ, τὰς ἰδίας, εἰς αἷς ἐχειροτονήθησαν, Ἐκκλησίας καταλιπόντες, πρὸς ἑτέρας σωέδραμον Ἐπισκόπους, καὶ γνώμης δίχα τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου εἰς ταῖς ἀλλοτρίαις κατεπάγησαν Ἐκκλησίαις, ἐκ τούτου τε σωέβη αὐτοπεπτώτους αὐτὰς καταστῆναι, ὁρίζομεν ὥστε ἀπὸ τῆς Ἰανουαρίου μηνὸς τῆς παρελθούσης τετάρτης Ἐπινεμήσεως, μηδένα τῶν ἁπάντων κληρικῶν, κἂν εἰ οἱῳδήποτε τυγχάνῃ βαθμῷ, ἄδειαν ἔχειν, ἐκτὸς τῆς τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου ἐγγράφου ἀπολυτικῆς, εἰς ἑτέραν καταπάττεσθαι Ἐκκλησίαν. ἐπεὶ ὁ μὴ τοῦτο ἀπὸ τοῦ νῦν παραφυλαττόμενος, ἀλλὰ καταισχύνων τὸν γεγενημένον αὐτῷ τὸν τοῦ χειροτονίαν αὐτῷ Ἐπιτεθηκότα, καθαιρείσθω καὶ αὐτὸς, καὶ ὁ παραλόγως αὐτὸν προσδεξάμενος.

ιη. ΤΟΤΣ Προφάσει βαρβαρικῆς ἐπιδρομῆς, ἢ ἄλλως πως ἐκ περιστάσεως μεταναστας γενομένους κληρικούς, ἕνεκα δὲ ὁ ζόφος αὐτοῖς ὑπαύσηται, ἢ αἱ τῶν Βαρβάρων ἐπιδρομαὶ, δι' ἃς τοῦ ἀναχωρήσιν ἐποιήσαντο, αὖθις ἐν ταῖς οἰκείαις Ἐκκλησίαις προσάγομεν ἐπανέρχεσθαι, καὶ μὴ ἐπιπολὺ ταύτας ἀπροφασίστως καταλιμπάνειν. εἰ δέτις μὴ τῷ τὸν παρόντα διέγνωσται Κανόνα, ἀφοριζέσθω, μέχρις ἂν πρὸς τοῦ οἰκείαν Ἐκκλησίαν ἐπαναδράμοι. τὸ αὐτὸ δὲ τούτῳ καὶ ἐπὶ τῷ κατέχοντι αὐτὸν Ἐπισκόπῳ γινέσθω.

ιθ. ΟΤΙ δεῖ τοὺς τῶν Ἐκκλησιῶν προεστῶτας εἰς πάσῃ

πάσῃ μὲν ἡμέρᾳ, ἐξαιρέτως δὲ ταῖς κυριακαῖς, παῦτα τὸν κλῆρον καὶ τὸν λαὸν ἐκδιδάσκειν τοὺς τῆς εὐσεβείας λόγους ἐκ τῆς θείας γραφῆς ἀναλεγομένους τὰ τῆς ἀληθείας νοήματά τε καὶ κείμενα, καὶ μὴ παρεκβαίνοντας τοὺς ἤδη παραδοθέντας ὅρους, ἢ τοῦ ἐκ τῶν θεοφόρων πατέρων παράδοσιν, ἀλλὰ καὶ εἰ γραφικὸς ἀνακινηθείη λόγος μὴ ἄλλως τοῦτον ἐρωμένους, ἢ ὡς ἂν οἱ τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρες καὶ διδάσκαλοι διὰ τῶν οἰκείων συγγραμμάτων παρέθεντο. καὶ μᾶλλον εἰ τούτοις ἐδοκιμήσαμεν, ἢ λόγους οἰκείους σωπάπτοντες, ἵνα μὴ ἔσιν ὅτε πρὸς τοῦτο ἀπόρως ἔχοντες ἀποπίπτοιεν τοῦ προσήκοντος. διὰ γὰρ τῆς τῶν προειρημένων Πατέρων διδασκαλίας οἱ λαοὶ εἰς γνῶσιν γινόμενοι, τῶντε ψευδαίων καὶ αἱρετῶν καὶ τῶν ἀσυμφόρων καὶ ἀποβλήτων, τὸν βίον μεταρυθμίζωσι πρὸς τὸ βέλτιον, καὶ τῇ τῆς ἀγνοίας οὐχ ἁλίσκονται πάθει, ἀλλὰ προσήκοντες τῇ Διδασκαλίᾳ, ἑαυτοὺς πρὸς τὸ μὴ κακῶς παθεῖν παραθήγουσιν, καὶ φόβῳ τῶν ἐπηρτημένων τιμωριῶν, τοῦ σωτηρίαν αὐτοῖς ἐξεργάζονται.

κ. ΜΗ ἐξέσω Ἐπισκόπῳ εἰς ἑτέραν τοῦ μὴ αὐτῷ προσήκουσαν πόλιν, δημοσίᾳ διδάσκειν. εἰ δέτις φωραθείη τοῦτο ποιῶν, τῆς Ἐπισκοπῆς παυέσθω. τὰ δὲ τῆς Πρεσβυτερίου ἐνεργείτω.

κα. ΟΙ ἐπ' ἐγκλήμασι Κανονικοῖς ὑπόδικοι γινόμενοι, καὶ διὰ τοῦτο παυτελῶς καὶ διὰ συνεκῶν καθαι-

ρέσει ὑποβαλλόμενοι, ἢ ἐν τῷ τῶν λαϊκῶν ἀποθέμενοι τόπῳ. εἰ μὲν ἑκουσίως πρὸς ἐπιστροφὴν ὁρῶντες ἀθετοῦσι τὴν ἁμαρτίαν, δι' ἧς τῆς χάριτος ἐκπεπτώκασι, καὶ ταύτης τέλεον ἀλλοτρίους ἑαυτοὺς καθιστῶσι, τῷ τε κλήρῳ καιρέθωσαν χήματι. εἰ δὲ μὴ τοῦτο αὐθαιρέτως ἀρνήσωντι, καθάπερ οἱ λαϊκοὶ τὴν νόμιμον ἐπιζεφέτωσαν, ὡς τὴν ἐν κόσμῳ ἀναστροφὴν τῆς οὐρανίου ζωῆς προτιμήσαντες.

κβ'. ΤΟΥΤΟ ἐπὶ χρήμασι χειροτονουμένους εἴτε Ἐπισκόπους ἢ οἱουσδήποτε κληρικούς, καὶ ὑπ' αὐτῆς δοκιμασίαν καὶ τοῦ βίου αἵρεσιν, καθαιρεῖσθαι προσάσομεν. ἀλλ' καὶ αὐτοὺς χειροτονήσαντας.

κγ'. ΠΕΡΙ' τοῦ μηδένα τῶν εἴτε Ἐπισκόπων ἢ Πρεσβυτέρων ἢ Διακόνων, τῆς ἀχράντου μεταδιδόντα κοινωνίας, παρὰ τοῦ μετέχοντος εἰσπράττειν τῆς τοιαύτης μεταλήψεως χάριν ὀβολοὺς ἢ εἶδος τὸ οἱονοῦν. ὁ δὲ γὰρ πεπραμένη ἡ χάρις, ὁ δὲ χρήμασι τὸν ἁγιασμὸν τοῦ πνεύματος μεταδιδόαμεν. ἀλλὰ τοῖς ἀξίοις τοῦ δώρου, ἀπαναργύρως μεταδοτέον. εἰ δέ φανείη τις τῶν κατὰ τὸν κλῆρον καταλεγομένων ἀπαιτῶν, ἢ μεταδίδωσιν τῆς ἀχράντου κοινωνίας τὸ οἱονοῦν εἶδος, καθαιρείσθω, ὡς τῆς Σίμωνος ζηλωτὴς πλάνης καὶ κακουργίας.

κδ'. ΜΗ' ἐξέστω τινὶ τῶν κατὰ τὸν ἱερατικὸν καταλεγομένων τάγματι, ἢ μοναχῷ, εἰς ἱπποδρομίας ἀνιέναι, ἢ θυμελικῶν παιγνίων ἀνέχεσθαι. ἀλλ' εἴ καί τις κληρικὸς κληθείη εἰς γάμον. νήστις δ' ἂν καὶ πρὸς ἀπάτλιον εἰσέλθοιεν παίγνια, ἐξανιστῶ καὶ παραυτίκα ἀναχωρήτω. ὅπως τῆς τῶν πατέρων ἡμῶν προσταττούσης Διδασκαλίας. εἰ δέ τις ἐπὶ τούτῳ ἁλῷ, ἢ παυσάσθω ἢ καθαιρείσθω.

κε. ΠΡΟΣ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνανεύομεν καὶ τὸν Κανόνα τὸν διαγορεύοντα τὰς καθ' ἑκάστην Ἐκκλησίαν ἀγροικικὰς παροικίας ἢ ἐγχωρίους, μένειν ἀπαράσαλεύτους παρὰ τοῖς κατέχουσιν αὐτὰς Ἐπισκόποις. καὶ μάλιστα, εἰ τριακονταετῆ χρόνον ταύτας ἀβιάστως διακατέχοντες ᾠκονόμησαν. εἰ δὲ ἐντὸς τῆς τριακονταετίας ἐτῶν γεγένηταί τις ἢ γένοιτο περὶ αὐτὸ ἀμφισβήτησις, ἐξεῖναι τοῖς λέγουσιν ἠδικῆσθαι, περὶ τούτων κινεῖν παρὰ τῇ Συνόδῳ τῆς ἐπαρχίας.

κς'. ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΝ, τὸν καὶ ἀγοίαν ἀθέσμῳ γάμῳ περιπαρέντα, καθέδρας μὲν μετέχειν, καὶ τὰ ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ Κανόνος ἡμῖν νομοθετηθέντα, τῆς δὲ λοιπῶν ἐνεργειῶν ἀπέχεσθαι. ἀρκετὸν γὰρ τῷ τοιούτῳ ἡ συγγνώμη. λογεῖν δὲ ἕτερον τὸν τὰ οἰκεῖα τημελεῖν ὀφείλοντα βαύματα, ἀνακόλουθον. λογία γὰρ, ἁγιασμοῦ μετάδοσίς ἐστιν· ὁ δὲ τοῦτο μὴ ἔχων, πῶς τὸ ἐκ τῆς ἁγοίας παράπτωμα, ἑτέρῳ μεταδώσει; μήτε τοίνυν δημοσίᾳ, μήτε ἰδίᾳ λογείτω, μήτε τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ διανεμέτω ἑτέροις, μήτε τι ἄλλο λειτουργείτω· ἀλλ' ἀρκέσεως τῆς προεδρίας, προσκλαιέτω τὸ Κυρίῳ συγχωρηθῆναι αὐ-

τῳ τὸ ἐκ τῆς ἀγνοίας ἀνόμημα. πρόδηλον γὰρ, ὡς ὁ τοιοῦτος ἄθεσμος γάμος διαλυθήσεται, καὶ ὑδαμῶς ὁ ἀνὴρ μετουσίαν ἕξει πρὸς τιὼ δι' ἧς ἱερᾶς ἐνεργείας ἐξέρηται.

κ ζ'. ΜΗΔΕΙΣ τῶν ἐν κλήρῳ καταλεγομένων ἀνοίκειον ἐθῆτα ἀμφιεννύσθω, μήτε ἐν πόλει διάγων, μήτε ἐν ὁδῷ βαδίζων, ἀλλὰ στολαῖς κεχρήσθω ταῖς ἤδη τοῖς ἐν κλήρῳ καταλεγομένοις ἀπονεμηθείσαις. εἰ δέ τις διαπράξοιτο τὸ τοιοῦτο, ἐπὶ ἑβδομάδα μίαν ἀφοριζέσθω.

κή. Ε'ΠΕΙΔΗ' ἐν Διαφόροις Ε'κκλησίαις μεμαθήκαμεν σαφυλῆς ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ προσφερομένης κατάτι κρατῆσαν ἔθος, τὰς λειτουργὰς ταύτην τὴν ἀναίμακτον τῆς προσφορᾶς θυσίαν σωάπτουσας, ὅπως ἅμα τῷ λαῷ διανέμειν ἀμφότερα. σωεὶδομεν, ὡς τε μηκέτι τοῦτο τινὰ τῶν ἱερωμένων ποιεῖν, ἀλλ' εἰς ζωοποίησιν καὶ ἁμαρτιῶν ἄφεσιν τῷ λαῷ τῆς προσφορᾶς μόνης μεταδιδόναι. ὡς ἀπαρχὴν δὲ τὴν τῆς σαφυλῆς λογιζομένους προσένεξιν, ἰδικῶς τὰς ἱερᾶς Εὐλογίας τοῖς αἰτοῦσι ταύτης μεταδιδόναι πρὸς τιμὴν τοῦ Σωτῆρος τῶν καρπῶν εὐχαριστίαν, δι' ὧν τὰ σώματα ἡμῶν καὶ τὸν Θεῖον ὅρον αὔξεται καὶ ἐκτρέφεται. εἴ τις δὲ κληρικὸς παρὰ τὰ διατεταγμένα ποιήσοι, καθαιρείσθω.

κθ'. Ο'ΤΩΝ ἐν Καρθαγένῃ διαγορεύει Κανὼν, ὅτε ἄγια θυσιάζει, εἰ μὴ ὑπὸ νηστικῶν ἀνθρώπων μὴ

ἐπι-

ἐπιτελεῖσθαι, ἐξαιρημένης μιᾶς ἐτησίας ἡμέρας, ἐν ᾗ τὸ Κυριακὸν δεῖπνον ἐπιτελεῖται. ἴσως τοιγαροῦν διά τινας καὶ τὰς τόπους προφάσεις τῇ Ἐκκλησίᾳ λειτουργεῖς τῶν Θείων ἐκείνων Πατέρων τῇ αὐτῇ χρησαμένων οἰκονομίᾳ. μηδενὸς οὖν ἡμᾶς ἐνάγοντος καταλιπεῖν τοῦ ἀκριβειαν, ὁρίζομεν ἀποστολικαῖς καὶ πατρικαῖς ἐπόμενοι παραδόσεσιν, μὴ δεῖν ἐν τεσσαρακοστῇ τῇ ὑστέρᾳ ἑβδομάδι τοῦ πέμπτου λύειν, καὶ ὅλου τοῦ τεσσαρακοστοῦ ἀτιμάζειν.

λ'. ΠΑ'ΝΤΑ πρὸς οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας βουλόμενοι διαπράττεσθαι, καὶ τὰς ἐν ταῖς βαρβαρικαῖς Ἐκκλησίαις ἱερέας οἰκονομεῖν διεγνώκαμεν, ὥστε καὶ τὸν Ἀποστολικὸν Κανόνα τὸν περὶ τῆς προφάσεως διλαβείας τοῦ οἰκείαν γαμετὴν μὴ ἐκβάλλειν, ὑπεραναβαίνειν οἵόντε δεῖν, καὶ πέρα τῆς ὀφειλόντων ποιεῖν. ἐν πᾶσι μετὰ τῆς οἰκείων συμφωνοῦντες συμβίων τῆς πρὸς ἀλλήλους ὁμιλίας ἀπέχωνται. ὁρίζομεν τοίνυν μηκέτι ταύτας σωοικεῖν καθ' οἱονδήποτε τρόπον, ὡς ἂν ἡμῖν ἐν τεύξεν ἐντελῆ τῆς ὑποχέσεως παρέξοιεν τοῦ ἀπόδειξιν. πρὸς τοῦτο δὲ αὐταῖς, ἢ δι' ἄλλοτι, ἢ διὰ τοῦ τῆς γνώμης μικροψυχίαν, καὶ τοῦ τῆς ἠθῶν (*) ἀπεξενομένων, καὶ ἀπαγὲς ἐνδεδώκαμεν.

λά. ΤΟΤ'Σ ἐν τοῖς Κτητορικοῖς οἴκοις ἔνδον οἰκίας ὑγχαίνοντας λειτουργοῦντας κληρικούς, ἢ βαπτίζοντας

(*) Ἀπεξενομένων.

ὑπὸ γνώμιν τὸ πράττειν τὴν κῆ τὸν τόπον (*) Ἐπίσκοπον, ὁρίζομεν ὥστε εἴ τις κληρικὸς, μὴ τὸν ἴδιον παραφυλάξῃ, καθαιρείσθω.

λβ. ΕΠΕΙΔΗ εἰς γνῶσιν ἡμετέραν ἦλθεν, ὡς ἐν τῇ τῶν Ἀρμενίων χώρᾳ, οἶνον μόνον ἐν τῇ ἱερᾷ ζαπέζῃ προτάγουσιν, ὕδωρ αὐτῷ μὴ μιγνῦντες, οἱ τὴν ἀναίμακτον θυσίαν ἐπιτελοῦντες, προτιθέμενοι τὸν τῆς Ἐκκλησίας Διδάσκαλον Γωάννην τὸν Χρυσόστομον φάσκοντα, ἀλλὰ τῆς εἰς τὸ κῆ Ματθαῖον ἁγγάλιον ἑρμηνείας ταῦτα. τίνος ἕνεκεν οὐχ ὕδωρ ἔπιεν ἀναξὰς, ἀλλ' οἶνον; ἄλλην αἵρεσιν πονηρὰν πρόεζον ἀναφῶν. ἐπειδὴ γάρ εἰσί τινες ἐν τοῖς μυστηρίοις ὕδατι κεχρημένοι, δεικνὺς ὅτι κὴ νῦν τὰ μυστήρια παρέδωκεν, κὴ νῦν ἀναξὰς χωρὶς μυστηρίων κὴ φιλὴν τράπεζαν παρετίθετο, οἴνῳ ἐχρῆτο, ἐκ κῆ γενήματος φησὶ τῆς ἀμπέλου. ἄμπελος δὲ οἶνον, οὐχ ὕδωρ γεννᾷ· ἐκ τούτου τὸν Διδάσκαλον οἴονται ἀνατρέπειν τὴν κῆ ὕδατος ἐν τῇ ἱερᾷ θυσίᾳ προσαγωγὴν, ὡς ἂν μὴ κὴ ἀπὸ τῆς νηῦ κατέχοιντο τῇ ἀγνοίᾳ, τὴν κῆ Πατέρος δόξαν ὀρθοδόξως ἀνακαλύπτομεν. τῆς γὰρ πονηρᾶς κῆς ὑδροπαραστατῶν αἱρέσεως παλαιᾶς ὑπαρχούσης, οἳ αὐτὶ οἴνου μόνῳ τῷ ὕδατι ἐν τῇ οἰκείᾳ θυσίᾳ κέχρηνται, ἀνασκάζων ἕτος ὁ θεοφόρος ἀνὴρ τὴν παράνομον τῆς τοιαύτης αἱρέσεως διδαχὴν, κὴ δεικνὺς ὡς ἐξ ἐναντίας τῆς Ἀ-

(*) Ἐπισκόπου.

ποσο-

ποσολικῆς ἴσταται παραδόσεως, τὸν εἰρημένον καθεσκλάσε λόγον. ἐπεὶ κὴ τῇ κατ' αὐτὸν Ἐκκλησίᾳ, ἔνθα τὴν ποιμαντικὴν ἐνεχειρίσθη ἡγεμονίαν, ὕδωρ μιγνῦναι παρέδωκεν, ἵνικα τὴν ἀναίμακτον θυσίαν ἐπιτελεῖσθαι δείσειεν, τὴν ἐκ τῆς θείας πλευρᾶς κῆ τομίας τῆς Λυτρωτῆς ἡμῶν κῆ σωτῆρος Χριστῆ τῆ Θεῆ ἐξ αἵματος κῆ ὕδατος πρᾶσιν παραδεδωκυῖαν, ἥτις εἰς ζωοποίησιν παντὸς τῆ Κόσμῳ ἐξεχέθη, κὴ ἁμαρτιῶν ἀπολύτρωσιν, κὴ κῆ (*) πάσης δὲ Ἐκκλησίας, ἔνθα οἱ πνευματικοὶ φωστῆρες ἐξέλαμψαν, ἡ θεόσδοτος αὕτη τάξις κρατεῖ. κὴ γὰρ κὴ Ἰάκωβος ὁ κῆ σάρκα Χριστῆ τῆ Θεῆ ἡμῶν ἀδελφὸς, ὃς τῆς Ἱεροσολυμιτῶν Ἐκκλησίας πρῶτος τὸν θρόνον ἐνεπιστεύθη. κὴ Βασίλειος ὁ τῆς Καισαρέων Ἐπίσκοπος, ὃς τὸ κλέος κῆ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην διέδραμεν, ἐγγράφως τὴν μυστικὴν ἡμῖν ἱερουργίαν παραδεδωκότες, ὅτω τελεῖσθαι ἐν τῇ θείᾳ λειτουργίᾳ ἐξ ὕδατος κὴ οἴνου τὸ ἱερὸν ποτήριον ἐνδεδώκασιν. κὴ οἱ ἐν Καρθαγένῃ συναχθέντες ἴσιοι Πατέρες, ὅτω ῥητῶς ἐπεμνήσθησαν, ἵνα ἐν τοῖς ἁγίοις μηδὲν πλέον τῆ σώματος κὴ τῆ αἵματος τῆ Κυρίου προσενεχθείη, ὡς κὴ αὐτὸς ὁ Κύριος παρεδέδωκεν, τοῦτ' ἔστιν ἄρτος κὴ οἶνος, ὕδατι μεμιγμένα. εἴτις δὲν Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος, μὴ κῆ τὴν παραδοθεῖσαν ὑπὸ κῆ Ἀποστόλων τάξιν ποιεῖ, κὴ ὕδωρ οἴνῳ μιγνὺς, ὅτω τὴν ἄχραντον προσάγει

(*) Πάσας.

θυσίαν, καθαιρείσθω, ὡς ἀπελῶς τὸ μυστήριον ἐξαγγέλλων, καὶ καινίζων τὰ παραδεδομένα.

λγ'. ΕΠΕΙΔΗΠΕΡ ἔγνωμεν ἐν τῇ Ἀρμενίων χώρᾳ μόνας ἐν κλήρῳ τῆς ἐκ γένους ἱερατικῆς καταγεσθαι, Ἰουδαϊκοῖς ἔθεσιν ἑπομένων, ἅμα τῷ πρώτην ἐπιχειρήσαντα, τινὰς δὲ αὐτῶν καὶ μὴ ἀποκειρομένους ἱεροψάλτας καὶ ἀναγνώστας τῷ θείῳ ναῷ καθίσασθαι συνέδομεν, ὥστε ἀπὸ τοῦ νῦν μὴ ἐξεῖναι τοῖς εἰς κλῆρον βαλομένοις προάγειν τινὰς εἰς τὸ γένος ἀποβλέπειν τῆς προχειριζομένης· ἀλλὰ δοκιμάζοντες, εἰ ἄξιοι εἰσὶ καὶ τῆς πεθείας ἐν τοῖς ἱεροῖς Κανόσιν ὅροις ἐν κλήρῳ καταλεγῆναι πᾶσιν Ἐκκλησιαστικῶς προχειρίζεσθαι, εἴτε καὶ ἐκ προγόνων γεγόνασιν ἱερέων, εἴτε καὶ μή. ἀλλὰ μὴ δέτινα τῆς ἁπάντων συγχωρεῖν, ἐπ' ἄμβωνος καὶ τῷ τῆς ἐν κλήρῳ καταλεγομένων τάξιν, τῆς θείας τῷ λαῷ λόγους ἀποφωνεῖν. εἰ μήτι ἀν' ἱερατικὴν κυρᾶ χρήσονται ὁ τοιοῦτος, καὶ τῇ ἐλλογίαν ὑπὸ τῆς οἰκείας ποιμένος Κανονικῶς ἐκδέξηται. εἰ δέτις φωραθείη παρὰ τὰ προγεγραμμένα ποιῶν, ἀφοριζέσθω.

λδ'. ΚΑΙ πρὸς δὲ τῇ ἱερατικῇ Κανόνος σαφῶς ἀπαγορεύοντος, ὡς τὸ τῆς οἰκονομίας ἢ φραξίας ἔγκλημα καὶ παρὰ τῆς ἔξω νόμων πάντων κεκώλυται, πολλῷ δὲ μᾶλλον ἐν τῇ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ τοῦτο γίνεσθαι ἀπαγορεύειν προσήκει. καὶ ἡμᾶς παραφυλάττειν ἀναγκάζομεν, ὥστε εἴτινες κληρικοὶ ἢ μοναχοὶ ἁρεθεῖεν, ἢ συνομνύμενοι ἢ φρατερίζοντες, ἢ κατασκοπὰς τυ-

ροῦντες

ροῦντες Ἐπισκόπων ἢ συγκλητικῶν, ἐκπιπτέτωσαν πάντη τοῦ οἰκείου βαθμοῦ.

μὴ ἐξέστω τινὶ τῆς πάντων μητροπολιτῶν τελευτῶντος Ἐπισκόπου τελοῦντος ὑπὸ τὸν κατ' αὐτὸν θρόνον τὰ αὐτοῦ πράγματα ἢ τῆς κατ' αὐτὸν Ἐκκλησίας, ἀφαιρεῖσθαι ἢ σφετερίζεσθαι, ἀλλ' ὑπὸ παραφυλακὴν ἔσωσαν τοῦ κλήρου τῆς Ἐκκλησίας, ἧς ὁ τελευτήσας ἐτύχανεν πρόεδρος, μέχρι τῆς ἑτέρου Ἐπισκόπου προαγωγῆς· ἐκτὸς εἰ μὴ κληρικοὶ ἐν τῇ αὐτῇ Ἐκκλησίᾳ οὐχ ὑπελήφθησαν· τηνικαῦτα γὰρ ὁ μητροπολίτης ταῦτα παραφυλάξει ἀμείωτα, τῷ χειροτονηθησομένῳ Ἐπισκόπῳ πρώτα ἀποδώς. λέ.

Ἀ'ΝΑΝΕΟΥ'ΜΕΝΟΙ τὰ παρὰ τοῦ ἑκατὸν πεντήκοντα Ἁγίων Πατέρων τοῦ ἐν τῇ Θεοφυλάκτῳ ταύτῃ καὶ βασιλίδι πόλει συνελθόντων, καὶ τῶν ἑξακοσίων ἑξήκοντα τῶν ἐν Καλχηδόνι συναθροισθέντων νομοθετηθέντα, ὁρίζομεν ὥστε τὸν Κωνσταντινουπόλεως θρόνον τῶν ἴσων ἀπολαβεῖν πρεσβείων καὶ τῆς Πρεσβυτέρας Ῥώμης θρόνου, καὶ ἐν τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς ὡς ἐκεῖνον μεγαλύνεσθαι πράγμασι, δεύτερον μετ' ἐκεῖνον ὑπάρχοντα, μεθ' ὃν ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως, ἀριθμείσθω θρόνος· εἶτα ὁ Ἀντιοχείας, καὶ μετὰ τοῦτον ὁ τῆς Ἱεροσολυμιτῶν πόλεως. λς'.

ΕΠΕΙΔΗ καὶ διαφόρους καιροὺς βαρβαρικαὶ γεγόνασιν ἔφοδοι, καὶ πλεῖσαι πόλεις εἰσεύθεν ἐχωρίσθησαν τοῖς ἀθέμοις κατέσχησαν, ὡς εἰσεῦθεν μὴ δυνη- λς'.

θῆναι

θῶαι τὸν τῆς τοιαύτης πόλεως πρόεδρον μετὰ τὴν ἐπ' αὐτὸν χειροτονίαν τὸν οἰκεῖον θρόνον καταλαβεῖν, καὶ ἐν αὐτῷ ἱερατικῇ καταστάσει ἐνιδρυθῆναι, καὶ ὅπως καὶ τὸ κρατῆσαν ἔθος τὰς χειροτονίας καὶ πάντα, ἃ τῷ Ε'πισκόπῳ ἀνήκειν, πράττειν τε καὶ μεταχειρίζεσθαι· ἡμεῖς τὸ τίμιον καὶ σεβάσμιον τῇ ἱεροσύνῃ φυλάττοντες, καὶ μηδαμῶς πρὸς λύμην τῶν Ε'κκλησιαστικῶν δικαίων, τὴν ἐθνικὴν ἐπήρειαν ἐνεργεῖσθαι βουλόμενοι, τοῖς ὅπως χειροτονηθεῖσιν, καὶ διὰ τὴν προκειμένην αἰτίαν ἐν τοῖς ἑαυτῶν μὴ ἐγκαθεστᾶσιν θρόνοις τὸ ἀπροκειμάτιστον τηρεῖσθαι συνεωράκαμεν, ὥστε καὶ χειροτονίας κλητικῶν διαφόρων Κανονικῶς ποιεῖν, καὶ τῇ τῆς προεδρείας αὐθεντείᾳ καὶ τὸν ἴδιον ὅρον κεχρῆσθαι, καὶ βεβαίαν καὶ νενομισμένην εἶναι πᾶσαν ὑπ' αὐτῶν προϊοῦσαν διοίκησιν. ὁ γὰρ ὑπὸ τῆς αὐτῆς καιρῷ τῆς ἀκριβείας περιγραφείσης, ὁ τῆς οἰκονομίας ὅρος περιορισθήσεται.

λή. ΤΟ'Ν ἐκ τῶν Πατέρων ἡμῶν τεθεῖσα Κανόνα καὶ ἡμεῖς παραφυλάττομεν τὸν ὅπως διαγορεύοντα, εἴ τις ἐκ βασιλικῆς ἐξουσίας ἐκαινίσθη πόλις, ἢ αὖθις καινισθείη τοῖς πολιτικοῖς καὶ δημοσίοις τύποις, καὶ τῶν Ε'κκλησιαστικῶν πραγμάτων ἡ τάξις ἀκολουθείτω.

λθ'. ΤΟΥ̃ Α'δελφοῦ καὶ συλλειτουργοῦ ἡμῶν Γ'ωαννου τοῦ Κυπρίων νήσου προέδρου, ἅμα τῷ οἰκείῳ λαῷ ἐπὶ τὴν ἑλλησπόντιον ἐπαρχίαν, διά τε τὰς βαρβαρικὰς ἐφόδους,

διά τε τὸ τῆς ἐθνικῆς ἐλευθερωθῆναι δουλείας, καὶ καθαρῶς τοῖς σκήπτροις τοῦ Χριστιανικωτάτου κράτους ὑποταγῆναι τῆς εἰρημένης μεγαλονήσου προνοίᾳ τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, καὶ μόχθῳ τοῦ φιλοχρίστου καὶ Θεοσεβοῦς ἡμῶν βασιλέως, σωρεῦσαι ὡς τε ἀκαινοτόμητα διαφυλαχθῆναι τὰ παρὰ τῶν εὐ Ε'φέσῳ τὸ πρότερον συνελθόντων θεοφόρων Πατέρων τῷ θρόνῳ τοῦ προγεγραμμένου ἁγίου παραχεθέντα προνόμια, ὡς τε τὴν νέαν Γ'ουστινιανούπολιν τὸ δίκαιον ἔχειν τῆς Κωνσταντιέων πόλεως· καὶ τὸν ἐπ' αὐτῇ καθιδρυμένον θεοφιλέστατον Ε'πίσκοπον, πάντων προεδρεύειν τε τῆς ἑλλησποντίων ἐπαρχίας, καὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων Ε'πισκόπων χειροτονεῖσθαι καὶ τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν· τὰ γὰρ ἐν ἑκάστῃ Ε'κκλησίᾳ ἔθη, καὶ οἱ θεοφόροι ἡμῶν Πατέρες παραφυλάττεσθαι διεγνώκασιν, τοῦ τῆς Κυζικηνῶν πόλεως Ε'πισκόπου συνοικοῦντος τῷ προέδρῳ τῆς εἰρημένης Γ'ουστινιανουπόλεως, μιμήσει τῶν λοιπῶν ἁπάντων Ε'πισκόπων, τοῦ ὑπὸ τὸν λεχθέντα θεοφιλέστατον πρόεδρον Γ'ωάννην· ὑφ' οὗ χρείας καλούσης, καὶ ὁ τῆς αὐτῆς Κυζικηνῶν πόλεως Ε'πίσκοπος χειροτονηθήσεται.

μ'. ΚΑΝΩ'Ν περὶ Μοναχῶν καὶ Μοναστηρίων. Ε'πειδὴ τῷ Θεῷ κολλᾶσθαι διὰ τῆς ἐκ τῶν τοῦ βίου θορύβων ἀναχωρήσεως, λίαν ἐστὶ σωτήριον, χρὴ μὴν ἀνεξετάστως ἡμᾶς παρὰ τὸν καιρὸν τοῦ μονήρη βίον αἱρεῖσθαι προϊέναι· ἀλλὰ τὸν παραδοθέντα ἡμῖν παρὰ τῶν

ρά τῶν Πατέρων καὶ ἐν αὐτοῖς φυλάττειν ὅρον, ὡς τε τῇ ὁμολογίαν τοῦ κυ Θεὸν βίου, τότε προϊέσθαι δεῖ, ὡς ἤδη βεβαίαν καὶ ἀπὸ γνώσεως καὶ κρίσεως γινομένην μετὰ τῆς τοῦ λόγου συμπλήρωσιν. ἔσω τοίνυν ὁ μέλλων τὸν μοναχικὸν ὑπέρχεσθαι ζυγὸν, οὐχ ἧττον ἢ δεκαετὴς, ἐν τῷ προέδρῳ κειμένης, καὶ τῆς ἐπὶ πλέον δοκιμασίας εἰ τὸν χρόνον αὐτῷ αὐξηθῆναι λυσιτελέστερον ἡγοῦνται πρὸς τὴν ἐν τῷ μονήρει βίῳ εἰσαγωγὴν καὶ κατάστασιν. εἰ γὰρ καὶ ὁ μέγας Βασίλειος ἐν τοῖς ἱεροῖς αὐτοῦ κανόσι, τῇ ἑκουσίως ἑαυτὴν προσάγουσαν τῷ Θεῷ, καὶ τὴν παρθενίαν ἀσπαζομένην, τὸν ἐπτακαιδέκατον διανύσαν χρόνον, τῷ τῶν παρθένων τάγματι ἀριθμεῖσθαι νομοθετεῖ· ἀλλ' οὖν περὶ τῶν χηρῶν τε καὶ διακονισσῶν παραδείγματι καταπολεθήσαντες, εἰς τὸν εἰρημένον χρόνον ἀναλόγως τὴν μονήρη βίον ἑλομένης περιεσήσαμεν· ἐν γὰρ τῷ θείῳ Ἀποστόλῳ γέγραπται, ἐξήκοντα ἐτῶν τὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλέγεσθαι χήραν. οἱ δὲ ἱεροὶ Κανόνες, τεσσαράκοντα ἐτῶν τὴν διακόνισσαν χειροτονεῖσθαι παραδεδώκασιν, τὴν Ἐκκλησίαν χάριτι θείᾳ πρατεοτέραν γενομένην, καὶ ἐπὶ τὰ πρόσω βαίνουσαν ἑορακότες, καὶ τὸ τῶν πιστῶν πρὸς τὴν τῶν θείων ἐντολῶν τήρησιν πάγιόν τε καὶ ἀσφαλὲς, ὅπερ καὶ ἡμεῖς ἄρτι καταγνόντες, ἀρτίως διορισάμεθα τὴν ἀλλογίαν τῆς χάριτος, τῷ μέλλοντι τῶν κυ Θεὸν ἀγώνων ἐνάρχεσθαι, ὥς περ τινα σφραγίδα πάχους ἐνσημαινόμενοι ἐντεῦθεν αὐτὸ

πρὸς

πρὸς τὸ μὴ ἐπιπολὺ ὀκνεῖν καὶ ἀναδύεσθαι προσβιβάζοντες. μᾶλλον μὲν οὖν καὶ πρὸς τῷ τοῦ ἀγαθοῦ παρορμῶντες ἐκλογὴν καὶ κατάσασιν.

μά.

ΤΟΙΣ ἐν πόλεσιν ἢ χωρίοις ἐν ἐγκλείσραις βιαλομένοις ἀναχωρεῖν, καὶ ἑαυτοῖς καταμόνας προσέχειν, πρότερον εἰ μοναστηρίῳ εἰσιέναι δεῖ, καὶ τῷ ἀναχωρητικῷ παιδαγωγεῖσθαι διαγωγῷ. καὶ ἐπὶ τριετεῖ χρόνον τῆς τῆς μονῆς ἐξάρχοντι εἰ φόβῳ Θεοῦ ὑποτάττεσθαι, καὶ τῷ κῇ πάντα, ὡς προσῆκεν, ὑπακοῇ ἐκπληροῦν. καὶ ὅπως ὁμολογοῦντας περὶ τῆς εἰ τοιούτῳ βίῳ προαιρέσεως, καὶ ὡς ἐξ ὅλης καρδίας ἑκουσίως τοῦτον ἀσπάζονται, ὑπὸ τοῦ κῇ τὸν τύπον δοκιμάζεσθαι προέδρου· εἶθ' ὅπως ἐφ' ἕτερον ἑαυτὸν, ἔξωθεν προσκαρτερεῖν τῆς ἐγκλείσρας, ὡς ἂν ὁ σκοπὸς αὐτῶν πλειόνως φανερωθείη· τοιαῦτα γὰρ πληροφορίαν παρέξουσιν, ὡς ὁ κοινὸν θηρώμενοι δόξαν, ἀλλὰ δι' αὐτὸ τὸ ὄντως καλὸν τοῦ ἡσυχίαν ταύτην μεταδιώκουσιν. μετὰ δὲ τοῦ τοσούτου χρόνου συμπλήρωσιν, εἰ τῇ αὐτῇ προαιρέσει ἐμμένοιεν, ἐγκεκλεῖσθαι αὐτοὺς καὶ μηκέτι πάσας ἐξιέναι, ὅτε βούλονται, τῆς τοιαύτης καταμονῆς ἀφίσασθαι· ἐκτὸς, εἰ μὴ διὰ κοινὴν λυσιτέλειαν καὶ ὠφέλειαν, ἢ ἑτέραν ἀνάγκην πρὸς θανάτου αὐτοὺς βιαζομένην, πρὸς ἣν τὸ ἔλκοιντο, καὶ ὅπου μετ' ἀλογίας τοῦ κῇ τὸν τόπον ἐπισκόπου· τῶν δὲ εἰρημένων προφάσεων δίχα ἐγχειροῦντας, ἐκ τῶν καταγωγίων αὐτῶν ἐξιέναι, πρωτοτύπως μὲν ἄκοντας

αὐτοὺς

αὐτὰς καθειργνύειν ἐν τῇ ἐρημικῇ ἐγκλείστρᾳ, ἔπειτα δὲ νηστείαις καὶ ἑτέραις συλλειτουργίαις αὐτὰς θεραπεύειν· οἰδότας, κατὰ τὸ γεγραμμένον, ὡς οὐδεὶς βαλὼν τὴν χεῖρα ἐπ' ἄρωτρον, καὶ γραφεὶς εἰς τὰ ὀπίσω, εὔθετος ἐστιν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

μβ'. ΤΟΥΣ λεγομένους ἐρημίτας, οἵτινες μελανειμονοῦντες, καὶ τὰς Κεφαλὰς κομῶντες περιάγουσι τὰς πόλεις μεταξὺ ἀνδρῶν λαϊκῶν καὶ γυναικῶν ἀναφερόμενοι, καὶ τὸ οἰκεῖον ἐπάγγελμα καθυβρίζοντες, ὁρίζομεν, εἰ μὲν αἱρῶνται τὰς κόμας ἀποκειράμενοι, τὸ τῶν λοιπῶν μοναχῶν ἀναδέξασθαι σχῆμα, πάντως ἐν Μοναστηρίῳ ἐγκαθίσασθαι, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ἐγκαταλέγεσθαι. εἰ δὲ μὴ πάντα προέλοιντο, παντάπασιν αὐτοῖς τῶν πόλεων ἀπελαύνεσθαι, καὶ τὰς ἐρήμους οἰκεῖν. ἐξ ὧν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἑαυτοῖς ἀνέπλασαντο.

μγ'. ΕΞΟΝ ὑπάρχει Χριστιανῷ τὸν ἀσκητικὸν ἐλέσθαι βίον, καὶ τὴν πολυπάραχον ζάλην τῶν βιωτικῶν πραγμάτων ἀποθέμενον εἰς Μοναστήριον εἰσιέναι, καὶ τὸ Μοναχικὸν σχῆμα ἀποκαρεῖσθαι, κἂν εἰ οἱῳδήποτε πταίσματι ἁλῷ. Ὁ γὰρ σωτὴρ ἡμῶν Θεὸς ἔφη· „τὸν ἐρχόμενον πρός με, οὐ μὴ ἐκβαλῶ ἔξω.“ ὡς ἂν τῆς Μοναχικῆς πολιτείας, τῆς εἰς μετάνοιαν συλλογαθούσης ζωὴν ἡμῖν, τῷ γνησίως ταύτῃ προσιθεμένῳ σωζομένην. καὶ εἴθε αὐτὴν παρεμποδί-

σαι

σοι ἔρχονται πρὸς τὸ τῆς οἰκείου σκοποῦ ἀποπλήρωσιν.

μδ'. ΜΟΝΑΧΟΣ ἐπὶ πορνείᾳ ἁλούς, ἢ πρὸς γάμου κοινωνίαν καὶ συμβίωσιν γυναῖκα ἀγόμενος, τοῖς τῆς πορνευόντων ἐπιτιμίοις, καὶ οὗτος Κανόνας ὑποβληθήσεται.

με'. ΕΠΕΙΔΗ' μεμαθήκαμεν, ὅτι τισὶ γυναικείοις Μοναστηρίοις τὰς μελλούσας τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου καταξιοῦσθαι χήματος, πρότερον σπειραῖς καὶ παντοίαις τολαῖς, ἔτι μὴν καὶ κοσμίοις χρυσῷ καὶ λίθῳ πεποικιλμένοις, ὑπὸ τῆς προσαγόντων αὐτὰς περιστέλλεσθαι, καὶ ὕστω τῷ θυσιαστηρίῳ προϊούσας, ἐκδιδύσκεσθαι τὴν τοσαύτην τῆς ὕλης ἀμφίασιν, παρὰ χρῆμά τε γίνεσθαι ἐπ' αὐταῖς τοῦ τοῦ χήματος ἀλογίαν καὶ τὸ μέλαν αὐτὰς σῶμα ἀμφικρύπτεσθαι· ὁρίσομεν, ὥστε μηκέτι ἀπὸ τοῦ νῦν τοῦτο γίνεσθαι. ἐξὸν γὰρ ἀναγὲς ὑπάρχει, τὴν ἤδη ἀπὸ τῆς οἰκείας προαιρέσεως ἀποθεμένην πᾶσαν τὴν τοῦ βίου τορπόητα, καὶ ἀσπασαμένην τὴν τοῦ Θεοῦ πολιτείαν, καὶ βεβαιώσασαν ταύτην λογισμοῖς ἀκλινέσιν, καὶ ὕστω τῷ Μοναστηρίῳ προσελθοῦσαν, αὖθις εἰς ἀνάμνησιν ἀπὸ τοιούτου φθαρτοῦ τε καὶ ῥέοντος κόσμου ἐλθεῖν. ὃν ἤδη ἐποιήσατο λίθον ἐκ πάντα τὸ ἀμφίβολον καταστῶσαι, καὶ τὴν ψυχὴν ἐκταραχθῆναι δίκην κυμάτων ἐπικλυζόντων, καὶ τῇ δὲ κακοῦσθαι περιστρεφόντων. ὡς μήτε δάκρυόν ἐστιν, ὅτε λοιπὸν ἀφιῆσαν τὴν ἐν τῇ καρδίᾳ

ἀλλ'

διὰ τὰ σώματος κατάνυξιν ἐπιδείξασθαι. ἀλλ' εἰ καὶ βραχύτι, ὡς εἰκός, ἐκπνεύσειεν δάκρυον, μὴ μᾶλλόν τις διὰ τὸν ἀσκητικὸν ἀγῶνα διαθέσεως χάειν, ἢ διὰ τὸ τὸν κόσμον καὶ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ καταλειπεῖν, παρὰ τοῖς ὁρῶσιν τὸ παρελθὼν λογισθῆναι.

μς'. ΑΙ ΤΟΝ ἀσκητικὸν αἱρόμεναι βίον, καὶ ἐν Μοναστηρίῳ καθαττόμεναι, καθόλου μὴ προϊέπωσαν. εἰς δέ τις ἀπαραίτητος αὐτὰς ἀνάγκη πρὸς τὸ ἔλκοι, μετ' ἀλογίας καὶ ἐπιζοπῆς τῆς προεσώσης τὸ πραττέτωσαν· καὶ τότε μὴ μόναι καθ' ἑαυτὰς, ἀλλὰ μετά τινων πρεσβυτίδων καὶ προβασῶν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, μετ' ἐπολῆς τῆς καθηκούσης, παντελῶς δὲ αὐτὰς ἔξω κοιτῶν ἐκ ἔξεσιν.

Ἀλλὰ καὶ Ἄνδρες οἱ τὸν μονήρη μετερχόμενοι βίον χρείας ἐπιγένσης, καὶ αὐτοὶ μετ' ἀλογίας τὸ τὴν ἡγουμενείαν ἐμπεπισθμένα προϊέπωσαν. ὥς τε οἱ παραβαίνοντες τὸν νῦν ὁρισθέντα παρ' ἡμῶν ὅρον, εἴτε ἄνδρες εἶεν, εἴτε γυναῖκες προσφόροις ἐπιτιμίοις ὑποβληθήτωσαν.

μζ'. ΜΗΤΕ δὲ ἐν ἀνδρείῳ Μοναστηρίῳ γυνὴ, μήτε ἐν γυναικείῳ ἀνὴρ καθιδέτω. παντὸς γὰρ προσκόμματος καὶ σκανδάλου ἔξω εἶναι δεῖ τὰς πιστὰς, καὶ πρὸς τὸ εὔχημον καὶ ἀπρόσκοπον τῷ Κυρίῳ τὸν ἑαυτῶν ἀσκητίζειν βίον. εἰ δέ τις τοῦτο πράξοι, εἴτε κληρικὸς εἴη εἴτε λαϊκὸς, ἀφορίζέσθω.

μή. Η' ΤΟΥ πρὸς Ἐπισκοπῆς προεδρίαν ἀναγο-

μένου

μένου γυνὴ καὶ κοινωνίαν τοῦ οἰκείου Ἀνδρὸς προσλαζομένη, μετὰ τὸν ἐπ' αὐτῇ τῆς Ἐπισκοπῆς χειροτονίαν, ἐν Μοναστηρίῳ εἰσίτω πόρρω τῆς τοῦ Ἐπισκόπου καταγωγῆς ἀποδημημένῳ καὶ τῆς ἐν τῷ ἐπισκόπου προνοίας ἀπολαυέτω. εἰ δὲ καὶ ἀξία φανείη, καὶ πρὸς τὸ τῆς διακονίας ἀναβιβαζέσθω ἀξίωμα.

μθ'. ΑΝΑΝΕΟΥΝΟΙ καὶ τῶν τὸν ἱερὸν Κανόνα, ὁρίζομεν ὡς τε τὰ ἅπαξ καθιερωθέντα Μοναστήρια καὶ γνώμῳ Ἐπισκόπου, μένειν εἰς τὸ διηνεκὲς Μοναστήρια, καὶ τὰ ἀνήκοντα αὐτοῖς πράγματα, φυλάττεσθαι τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ μηκέτι διώασθαι γίνεσθαι αὐτὰ κοσμικὰ καταγώγια, μήτε δὲ ὑπό τινος τῶν ἁπάντων κοσμικῆς ἀνδράσι ταῦτα ἐκδίδοσθαι. ἀλλ' εἰ καὶ μέχρι νῦν γέγονε τοῦτο, μηδαμῶς κρατεῖσθαι ὁρίζομεν. τοὺς δὲ διὰ τῆς παρόντος πράττειν τοῦτο ἐπιχειροῦντας, ὑπόκεῖσθαι τοῖς ἐν τοῖς Κανόσι ἐπιτιμίοις.

ν'. ΜΗΔΕΝΑ τῶν ἁπάντων εἴτε λαϊκῶν εἴτε κληρικῶν κινδύνειν διὰ τὸ νῦν. εἰ δέ τι τοῦτο φαραθείη πράττων, ὁ μὲν κληρικὸς εἴη, καθαιρείσθω. εἰ δὲ λαϊκὸς, ἀφορίζέσθω.

να'. ΚΑΘΟΛΟΥ ἀπαγορεύει ἡ Ἁγία ταύτη καὶ οἰκουμενικὴ Σύνοδος, τοὺς λεγομένους μίμους, καὶ τὰ τούτων θέατρα, εἴτε γαμικὰ καὶ τὰ τῆς κωμῳδίας θεάματα, εἴτε τὰς ἐπὶ σκηνῆς ὀρχήσεις ἐπιτελεῖσθαι. εἴ δέ τις

τ῀ παρόντος Κανόνος καθαφοήσοι, ϗ πρός τι ἑαυτὸν ῾ρῆ ἀπηγορδμενίων πάντων ἐνδῷ, εἰ μὲν κληρικὸς εἴη, καθαιρείσθω. εἰ δὲ λαϊκός, ἀφορίζέσθω.

ν β'. ΈΝ πάσαις ταῖς τῆς Άγίας τεσσαρακοστῆς ῾ρῆ κυριακῶν ἡμέραις, παρεκτὸς Σαββάτου ϗ Κυριακῆς, ϗ τῆς Άγίας τ῀ εὐαγγελισμ῀ ἡμέρας, γινέσθω ἡ ῾ρῆ προηγιασμένων ἱερὰ λειτουργία.

ν γ'. ΈΠΕΙΔῊ μείζων ἡ κτ῀ τὸ πνεῦμα οἰκειότης τῆς ῾ρῆ σωμάτων συναφείας, ἔγνωμεν δὲ ἐν τισι τόποις τινὰς ἐκ τ῀ Άγίου ϗ σωτηριώδους βαπτίσματος παῖδας ἀναδεχομένους, μετὰ τοῦτο ταῖς ἐκείνων μητράσι χειρδύσαις γαμικὸν συναλλάσσοντας συνοικέσιον. ὁρίζομεν, ὅπου τ῀ παρόντος μηδὲν τοιοῦτον πραχθῆναι. εἰ δέ τινες μετὰ τὸν παρόντα Κανόνα φωραθεῖεν τοῦτο ποιοῦντες, πρωτοτύπως μὲν οἱ τοιοῦτοι ἀφιερώσθωσαν τ῀ παρανόμου τούτου συνοικεσίου· ἔπειτα δὲ ϗ τοῖς ῾ρῆ πορνεύουσι ἐπιτιμίοις ὑποβληθήτωσαν.

ν δ'. ΤΗ̃Σ θείας ἡμᾶς ὅπως σαφῶς ἐνδιδασκούσης φωνῆς, ϗκ εἰσελεύσει πρὸς πάντα οἰκεῖον σαρκός σου ἀποκαλύψαι ἀσχημοσύνην αὐτ῀, ὁ θεοφόρος Βασίλειός τινα τῆς ἀπηγορευμένων γάμων ἐν τοῖς οἰκείοις Κανόσιν ἀπεῖπεν, σιωπῇ τὰ πλεῖστα παραδραμών, ϗ κατ' ἀμφότερα καθυπεύθυνον ἡμῖν τὸ ὠφέλιμον. τὸ γὰρ ῾ρῆ αἰσχρῶν ὀνομασιῶν πλῆθος παραιτησάμενος, ὡσανεὶ τὸν λόγον καθυπαίνιττο τοῖς ῥήμασιν, γενικοῖς ὀνόμασι τὰς ἀναθαρσίας διέλαβεν. δι' ὧν περιεκτικῶς ἡμῖν τ῀ παρανόμους γάμους ὑπέδειξεν. ἐπειδὴ δὲ τῇ παιδικῇ σιωπῇ ϗ τῷ ἀδιαγνώστῳ τ῀ ῾ρῆ ἀθέσμων γάμων ἀπαγορεύσεως ἑαυτῷ ἡ φύσις συνέχειν, συνήθειαν γυμνότερον τὰ περὶ τ῀ ἐνθέσθαι, ὁρίζοντες ἀπὸ τ῀ νῦν, τὸν τῆς οἰκείας ἐξαδέλφης πρὸς γάμου κοινωνίαν συναπτόμενον. (ἢ πατέρα ϗ υἱόν, μητέρι ϗ θυγατρί. ἢ δύο κόραις Άδελφαῖς, πατέρα ϗ υἱόν, ἢ Άδελφοῖς δυσὶ, μητέρα ϗ θυγατέρα. ἢ Άδελφοῖς δύο, δυσὶν Άδελφαῖς.) ὑπὸ τὸν τῆς ἐπιτιμίας πίπτειν Κανόνα, ἀφισαμένων αὐτῶν προδήλως τ῀ παρανόμου συνοικεσίου.

Τῷ Τρούλῳ ΣΥΝΕΛΘΌΝΤΩΝ. 291

ΈΠΕΙΔῊ μεμαθήκαμεν, τὸ κατὰ τὴν Ρ῾ωμαίων πόλιν κατὰ τὰς Άγίας τ῀ τεσσαρακοστῆς ἡμέρας ϗ ῾ησείαις, τοῖς ταύτης σάββασιν νηστεύειν, παρὰ τὴν παραδοθεῖσαν Ε῾κκλησιαστικὴν Άκολουθίαν· Έδοξε τῇ Άγίᾳ Συνόδῳ, ὥς τε κρατεῖν ϗ ἐπὶ τ῀ Ρ῾ωμαίων Ε῾κκλησίᾳ ἀπαρασαλεύτως τὸν Κανόνα, τὸν ἀπαγορεύοντα, εἴ τις κληρικὸς εὑρεθείη τῇ Άγίᾳ Κυριακῇ νηστεύων ἢ τὸ Σάββατον πλὴν τ῀ ἑνός ϗ μόνου, καθαιρείσθω. εἰ δὲ λαϊκός, ἀφορίζέσθω. ν ε'.

ΩΣΆΤΤΩΣ μεμαθήκαμεν κατά τε τὴν Α῾ρμενίων χώραν ϗ ἐν ἑτέροις τόποις, ἐν τοῖς Σάββασι ϗ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῆς Άγίας τεσσαρακοστῆς ῾ρῆ ῾ησείων ἡμέραις, ὠὰ ϗ τυρὸν ἐσθίειν τινάς. Έδοξε τοίνυν ν ς'.

πίνυν ηφ πῶτο, ὥςτε τλὼ κῆ πᾶσαν τλὼ οἰκεμένλν πῦ Θεῦ Ε'κκλησίαν, μιᾷ καζακολνθῆσαν πάξει τλὼ ηησείαν ἐπιτελῶν, κῆ ἀπέχεσθαι, ὥς περ θυπῦ πανπίς, ὅτω δὴ ὡῦ ηφ τυρῦ. ἃ καρπός εἰσι ηφ γενήμαζα, ὧν ἀπεχόμεθα. εἰ δὲ μὴ πῶτο παραφυλάττοιεν, εἰμὲν κληεικοὶ ὦεν, καθαιρεῖσθωσαν. εἰ δὲ λαϊκοί; ἀφοεζέσθωσαν.

ν ζ'. Ο'ΤΙ ἐχρὴ εἰ τοῖς θυσιαζηρίοις μέλι ηφ γάλα πεοσφέρεσθαι.

ν ή. ΜΗΔΕΙ'Σ τῶν εἰ λαϊκοῖς πεπαγμένων, ἑαυτῷ ῆβ θείων Μυζηείων μεζαδιδότω, παρόντος Ε'πισκόπν ἢ Πρεσβυτέρν ἢ Διακόνν. ὁ δέ τι πιῦπον τολμῶν, ὡς παρὰ τὸ διαπεζαγμένον ποιῶν, ἐπὶ ἑβδομάδα μίαν ἀφοεζέσθω. ἐντεῦθεν παιδαγωγύμενος, μὴ φρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν.

ν θ'. ΜΗΔΑΜΩ῏Σ ἐν ἀκτηείῳ οἴκῳ ἔνδον οἰκίας τυγχάνοντι, Βάπτισμα ἐπιτελείσθω. ἀλλ' οἱ μέλλοντες ἀξιοῦσθαι τοῦ ἀχράντν φωτίσματος, τοῖς καθολικαῖς πεοσεεχέσθωσαν Ε'κκλησίαις, καὶ κεῖσε τῆς δωεεᾶς ταύτης ἀπολαυέτωσαν. εἰ δέ τις ἀλῶ τὰ παρ' ἡμῶν ὁεισθέντα μὴ φυλάττων· εἰ μὲν κληεικὸς εἴη, καθαιρείσθω. εἰ δὲ λαϊκὸς, ἀφοεζέσθω.

ξ'. ΤΟΥ῏ Α'ποζόλν βοῶντος Παύλν, ὅτι ὁ κολλώμενος τῷ Κυείῳ, ἓν πνεῦμά ἐζιν, πρόδηλον ὡς ηφ ὁ τῷ ἐναντίῳ ἑαυτὸν οἰκειῶν, ἐν γίνεται τῇ πρὸς αὐτὸν ἑνώσει. ὡς τοίνυν δαιμόνων ὑπηεχομένης,

ηφ ξόπων φανλότητι πρωτοιπτῶς τὰ ἐκείνων χηματιζομένης, ἔδοξε ξόπῳ ἐπιτιμᾶσθαι παντὶ, ηφ τοιαύτας αὐτῆς σκληραγίας ηῆ πόνοις ὑποβάλλειν, οἷς ἂν οἱ ἀληθῶς δαιμονῶντες πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς τῶ δαίμονος ἐνεργείας ἀξίως ὑποβάλλοιντο.

ΟΙ' ΜΑ'ΝΤΕΣΙΝ ἑαυτὰς ἐκδιδόντες, ἢ ξφ. τοῖς λεγομένοις ἑκατονταέτοις, ἤτοι τοιούτοις, ὡς ἂν παρ' ἐκείνων μάθοιεν, ὅ,τι ἂν αὐτοῖς ἐκκαλύπτεσθαι βάλοιντο. ηῆ τὰ πρώϊα ὑπὸ ῆβ Πατέρων περὶ αὐτῶν ὁεισθέντα, ὑπὸ τὸν Κανόνα πιπτέπωσαν τῆς ἐξαετίας. ῆ αὐτῇ δὲ πότω ἐπιτιμίῳ καθυποβάλλεσθαι δεῖ, ηῆ τὰς ἄρκτις ἐπισυρομένας, ἢ τοιαῦτα ζῶα πρὸς παίγνιον ηῆ βλάβλν ῆβ ἀπλυεέρων, ηῆτ τύχλν ηφ οἰμαρμένλν ηφ γενεαλογίαν, ηφ τοιούτων τινῶν ῥημάτων ὄχλεν ηῆ τὰς τῆς πλαύης λήρας φωνουῦζας, τάς τε λεγομένας νεφοβάκζας ηφ γυναικὰς ηφ φυλακτηείας ηφ μάντεις. ἐπιμένοντας δὲ πάντις ηφ μὴ μεζανοθμένας, ηῆ ἀποβλέγοντας πὰ ὀλέθεια ταῦτα ηῆ ἑλληνικὰ ἐπιτηδεύματα, παντάπασιν ἀπρέπτεσθαι τῆς Ε'κκλησίας δείζομεν. καθὰ ηφ οἱ ἱεροὶ Κανόνες διαγορεύουσιν. „ τίς γὰρ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος; ὡς φησὶν ὁ Α'πόζολος. ἢ τίς συγκατάθεσις ναῷ Θεῦ μετὰ εἰδώλων; ἢ τίς μερὶς πιστῷ μετὰ ἀπίστν; τίς δὲ συμφωνία Χριστῷ πρὸς βελίαρ;

ΤΑ'Σ ὅπως λεγομένας καλύδας, ηφ τὰ λεγό-

μενα βοπά, ηαὶ πὰ καλέμενα βρεμάλια, ηαὶ τὼ
ςὺ τῇ πρώτῃ τῆ μαρτίε ἐπιτελεμένω πανήγυειν,
ηαθάπαξ ἐη τῆς τῆ πιςῶν πολιτείας περιαιρεθῆ-
ναι βελόμεθα. ἀλλὰ μὼ ηαὶ τὰς τῆ γυναίων δη-
μοσίας ὀρχήσεις, ηαὶ πολλὼ λύμω ηὰ βλάβω ἐμ-
ποιῶν δυναμένας, ἔτι μὼ ηὰ τὰς ὀνόματι τῆ παρ'
Ἕλλησι ψεύδως ὀνομαζομένων Θεῶν, ἢ ἐξ ἀνδρῶν ἢ
γυναικῶν γινομένας ὀρχήσεις ηαὶ τελετὰς, ηατά τι
ἔθος παλαιὸν ηὰ ἀλλότριον τῆ τῆ Χριςιανῶν βίε,
ἀποπεμπόμεθα, ἐρίζοντες, μηδένα ἄνδρα γυναικείαν
ςολὼ ςὺ διδύσκεσθαι, ἢ γυναῖκα τὼ ἀνδράσιν ἁρ-
μόδιον. ἀλλὰ μήτε προσωπεῖα ηωμικὰ, ἢ σατυρι-
ηὰ, ἢ ζαγινὰ ὑποδύεσθαι. μήτε τῆ βδελυηῆ Διο-
νύσε ὄνομα τὼ ςαφυλὼ ἐηθλίβοντας ςὺ ταῖς λη-
νοῖς ἐπιβοᾶν, μὴ δὲ τὸν οἶνον ςὺ τοῖς πίθοις ἐπι-
χέοντας γέλωτα ἐπικινεῖν ἀγνοίας ζόπῳ ἢ ματαιότη-
τος πὰ τῆς δαιμονιώδους πλάνης ςέργοντας. πὼς ἂν
ἀπὸ τῆ νῦν τι τῆ προειρημένων ἐπιτελεῖν ἐγχειροῦν-
τας, ςὺ γνώσει πάντων ηαθιςαμένε, πότερ, εἰ μὲν
ηληρικοί εἰσιν, ηαθαιρεῖσθαι προςάττομεν. εἰ δὲ
λαϊηοί, ἀφορίζεσθαι.

ξγ'. ΤΑ' ψεύδως ὑπὸ τῆ τῆς ἀληθείας ἐχθρῶν τυμπλαθεῖσα μαρτυρολογεῖα, ὡς αὖ πὼς τῆ Χρι-
ςῦ μάρτυρας ἀτιμάζοιεν, ηὰ πρὸς ἀπιςίαν ςέλοιεν
ὡς ἀηούοντας, μὴ ἐπ' Ἐηηλησίαις δημοσιεύεσθαι προ-
ςάττομεν, ἀλλὰ ταῦτα πυεὶ παραδίδοσθαι. πὼς δὲ

ταῦτα

ταῦτα παραδεχομένες, ἢ ὡς ἀληθέσι πίτοις προσέ-
χοντας, ἀναθεματίζομεν.

ξδ'. Ο'ΤΙ ὲ χρὴ δημοσίᾳ λαϊηὸν λόγον ηινεῖ ἢ δι-
δάσηειν, ἀξίωμα ἑαυτῷ Διδαηαλιηὸν ςὺτεῦθεν πε-
ριποιέμενον, ἀλλ' ἕηειν τῇ παραδοθείσῃ παρὰ τῆ
Ηυρίε τάξει, ηὰ τὸ ἓς τοῖς τὼ χάριν τῆ Διδα-
σηαλιηῆ λαβῆσι λόγε δηανοίγειν, ηὰ τὰ θεῖα παρ'
αὐτῶν ἐνδιδάσηεσθαι. ςὺ γὰρ τῇ μιᾷ Ἐηηλησίᾳ
δηάφορα μέλη πεποίηηεν ὁ Θεὸς ηῇ τὼ τῆ Ἀπο-
ςόλε φωνῶ. ὧ ὁ Θεολόγος ἑρμωδῶν Γρηγόριος
σαφῶς τὼ ςὺ πίτοις τάξιν παρίςησι φάσηων. ταύ-
τὼ αἰδοίμεθα τὼ τάξιν Ἀδελφοί. ταύτὼ φυ-
λάττομεν. ὁ μὲν, ἔςω τὶς ἀηοή. ὁ δὲ, γλῶςτα.
ὁ δὲ, χάρ. ὁ δὲ, ἄλλότι. ὁ δὲ διδασηέτω. ὁ δὲ
μανθανέτω. ηὰ μετὰ βραχέα. ηὰ ὁ μανθάνων ςὺ
πειθηΐ, ηαὶ ὁ χορηγῶν ςὺ ἱλαρότητι, ηὰ ὁ ὑπερ-
γῶν ἐν προθυμίᾳ. μὴ πάντες ὦμεν γλῶςτα, τὸ
ἑτοιμότερον. μὴ πάντες Ἀπόςολοι. μὴ πάντες προ-
φῆται. μὴ πάντες διερμηνεύομεν. ηὰ μετά τινα. τί
σεαυτὸν ποιεῖς παιμένα, πρόβατον ὤν; τί γίνῃ ηε-
φαλὴ, πῶς τυγχάνων; τί ςραπηγεῖν ἐπιχειρεῖς, τε-
ταγμένος ἐν ςρατιώταις; ηὰ ἑτέρωθι ἡ σοφία δηα-
ηελεύεται. μὴ ἴδῃ ταχὺς ἐν ὀλίγοις. μὴ συμπαρε-
ητείνε πέρης ὢν πλεσίῳ. μηδὲ ζήτει τῆ σοφῶν εἶναι
σοφώτερος· εἰ δέ τις ἄλῳ τὸν παρόντα παρασαλεύων
Ηανόνα, ἐπὶ ἡμέρας πεσαράηοντα ἀφορίζέσθω.

ξέ. ΤΑ'Σ ἐν ταῖς νομιμαίαις ὑπό τινων πρὸ τῆς οἰκείων ἐργασηρίων ἢ οἴκων ἀναπομπέας πυρκαϊὰς, ἃς καὶ ὑπεραλλομένους τινὲς κατά τι ἔθος ἀρχαῖον ἐπιλαμβάνεσθαι, ἀπὸ τοῦ παρόντος καταργηθῆναι προστάττομεν. ὅστις δὲν τοιοῦτόν τι πράξει, εἰ μὲν Κληρικὸς εἴη καθαιρείσθω. εἰ δὲ λαϊκὸς, ἀφοριζέσθω. γέγραπται γὰρ ἐν τῇ τετάρτῃ τῆς Βασιλειῶν. καὶ ὠκοδόμησε Μανασσὴς θυσιαστήριον πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, ἐν ταῖς δύο αὐλαῖς οἴκου Κυρίου. καὶ διήγαγε τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν πυρί. καὶ ἐκλυδωνίζετο καὶ ἐποίησεν ἐνγαστριμύθους καὶ γνώστας ἐπλήθυνεν. καὶ ἐπλήθυνε τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ παροργῆσαι αὐτόν.

ξς'. Α'ΠΟ' τῆς Α'γίας Α'νασασίμου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας, μέχρι τῆς καινῆς Κυριακῆς, τὴν ἅλλων ἑβδομάδα ἐν ταῖς Α'γίαις Ε'κκλησίαις χολάζειν δεῖ ἀπαραλείπτως τοὺς πιστοὺς ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἀφιερωμένους ἐν Χριστῷ καὶ ἑορτάζοντας, καὶ τῇ τῆς θείων γραφῶν ἀναγνώσει προσέχοντας, καὶ τῆς Α'γίων μυστηρίων καταξιουμένους. ἐσόμεθα γὰρ ὅτῳ Χριστῷ συναναστάμενοί τε καὶ συνυψούμενοι. μηδαμῶς δὲ ἐν ταῖς προκειμέναις ἡμέραις ἱπποδρόμια, ἢ ἑτέρα δημώδης θέα ἐπιτελείσθω.

ξζ'. Η' ΘΕΙ'Α ἡμῖν γραφὴ ἐντέταλται, ἀπέχεσθαι αἵματος καὶ πνικτοῦ καὶ πορνείας. τοὺς δὲ διὰ τὸν λί-

χνον γαστέρα, αἷμα οἱουδήποτε ζώου τέχνῃ τινὶ ἀποσκιάζουσιν ἐδώδιμον, καὶ ὅτῳ τοῦτο ἐσθίουσιν, προσφόρως ἐπιτιμῶμεν. εἴ τις δὲ ἀπὸ τοῦ νῦν αἷμα ζώου ἐσθίειν ἐπιχειρήσοι οἱῳδήτινι τρόπῳ, εἰ μὲν Κληρικὸς εἴη, καθαιρείσθω. εἰ δὲ λαϊκὸς, ἀφοριζέσθω.

ΠΕΡΙ' τοῦ μὴ ἐξεῖναί τινι τῶν πάντων Βιβλίων τῆς παλαιᾶς καὶ καινῆς διαθήκης, τοῦτε Α'γίων καὶ ἐγκρίτων ἡμῶν Κηρύκων καὶ Διδασκάλων διαφθείρειν ἢ καταπέμπειν, ἢ τοῖς βιβλιοκαπήλοις, ἢ τοῖς λογομένοις μυρεψοῖς, ἢ ἄλλῳ τινὶ τῶν πάντων πρὸς ἀφανισμὸν ἐκδίδοται. εἰ μήτι ἆρα τέλεον, εἴτε ὑπὸ σητῶν ἢ ὕδατος, ἢ ἑτέρῳ τρόπῳ ἀχρειωθῇ. ὁ δέ τι τοιοῦτο ποιεῖν ἀπὸ τοῦ νῦν ἁλισκόμενος, ἐπ' ἐνιαυτὸν ἀφοριζέσθω. Ο'μοίως καὶ ὁ πὰς παιδοτρίβης Βίβλους ὠνούμενος, εἰ μήτε αὐτὸς ταύτας κατέχοι πρὸς οἰκείαν ὠφέλειαν, μήτε ἑτέρῳ πρὸς ἐργασίαν καὶ τὸ διαμεῖναι ἀνοδίῃ, ἀλλὰ ταῦτα διαφθείρειν ἐπιχειρήσαι, ἀφοριζέσθω. ξη'.

ΜΗ' ἐξέστω τινὶ τῶν ἀπάντων ἐν λαϊκοῖς τελωνίοις, ἔνθα ἱερὰ εἰσιέναι θυσιαστήρια, μηδαμῶς ἐπὶ τοῦ τῆς βασιλικῆς εἰργομένης ἐξουσίας καὶ αὐθεντείας, ἡνίκα δ' ἂν βληθεὶν προσάξαι δῶρα τῷ πλάσαντι κατάντικρυς ἀρχαιοπαθῶς παράδοσιν. ό.

ΜΗ' ἐξέστω τοῖς γυναιξὶν ἐν τῷ καιρῷ τῆς θείας λειτουργίας λαλεῖν, ἀλλὰ καὶ τῇ φωνῇ Παύλου τοῦ Α'ποστόλου, σιγάτωσαν. καὶ γὰρ ἐπιτέτραπ-

ται αὐτὰς λαλεῖν, ἀλλ' ὑποτάττεσθαι, καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει. εἰ δέτι μαθεῖν θέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους Ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν.

οά. ΤΟΥΣ διδασκομένους τὰς πολιτικὰς νόμους, μὴ δεῖν τοῖς ἑλληνικοῖς ἔθεσι κεχρῆσθαι, μήτε μὴν ἐπὶ θεάτρων ἀνάγεσθαι, ἢ πὰς λεγομένας κυλίστρας ἐπιτελεῖν, ἢ παρὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν στολὰς ἑαυτοῖς περιτίθεναι. μήτε καθ' ὃν καιρὸν τῆς μαθημάτων ἀπάρχωνται, ἢ πρὸς τὸ τέλος αὐτῆς καταντῶσιν, ἢ καθόλου φανῆναι ἐν μέσῃ τῆς τοιαύτης παιδεύσεως· εἰ δέ τις ὑπὸ τοῦ νῦν τοῦτο πρᾶξαι τολμήσοι, ἀφοριζέσθω.

οβ'. ΜΗ' ἐξέστω, ὀρθόδοξον Ἄνδρα αἱρετικῇ συναπτεσθαι γυναικί, μήτε μὴν αἱρετικῷ ἀνδρὶ γυναῖκα ὀρθόδοξον ζεύγνυσθαι. ἀλλ' εἰ καὶ φανεῖ τις τοιοῦτον ὑπό τινος τῆς ἁπάντων γινόμενον, ἄκυρον τὸν γάμον ἡγεῖσθαι, καὶ τὸ ἄθεσμον διαλύεσθαι συνοικέσιον. οὐ γὰρ χρὴ τὰ ἄμικτα μιγνυῦναι, οὐδὲ τῷ προβάτῳ τὸν λύκον συμπλέκεσθαι, καὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ μερίδι τὸν τῆς ἁμαρτωλῶν κλῆρον. εἰ δὲ παραβῆτις τὰ παρ' ἡμῶν ὁρισθέντα, ἀφοριζέσθω. εἰ δέ τινες ἔτι καὶ τῇ ἀπιστίᾳ τυγχάνοντες, καὶ ἕπου τῇ τῆς ὀρθοδόξων ἐγκαταλεγέντες ποίμνῃ, ἀλλήλοις γάμῳ νομίμῳ ἡρμόσθησαν, εἶτα ὁ μὲν τὸ καλὸν ἐκλεξάμενος, τῷ φωτὶ τῆς ἀληθείας προσέδραμεν. ὁ δὲ ἔτι τοῦ τῆς πλάνης κατεχέσθη δεσμοῦ, μὴ πρὸς τὰς θείας ἀτενίσαι ἀκτῖνας ἐλόμενος (δόξειε δὲ τῷ πιστῷ ἡ ἄπιστος σωζοιτεῖν, ἢ τὸ ἔμπαλιν ὁ ἄπιστος τῇ πιστῇ) μὴ χωρισθέντα τοῦ θείου Ἀποστόλου. ἡγίασται γὰρ ὁ ἄπιστος ἀνὴρ ἐν τῇ γυναικί. καὶ ἡγίασται ἡ ἄπιστος γυνὴ ἐν τῷ ἀδελφῷ.

ΤΟΥ ζωοποιοῦ σταυροῦ δείξαντος ἡμῖν τὸ σωτήριον, πᾶσαν ἀσφαλῶς ἡμᾶς τιθέναι χρή, καὶ τιμωρίαν τοῦ δι' οὗ σεσώσμεθα καὶ παλαιοῦ παραπτώματος. ὅθεν καὶ νῦν καὶ λόγῳ καὶ ἐθήσει τοῦ προσκυνήσιν αὐτῷ ὑπονέμοντες, καὶ ἐν τῷ ἁφῇ τοῦ σταυροῦ τύπους ὑπό τινων καταστιβαζομένους ἐξαφανίζεσθαι, παντοίως προσάσομεν, ὡς ἂν μὴ τῇ τῆς βαδιζόντων καταπατήσει τὸ τῆς νίκης ἡμῖν ζόπαιον ἐξυβρίζοιτο. καὶ ὃν ἀπὸ τοῦ νῦν τοῦ σταυροῦ τύπον ἐπὶ ἐδάφους καταστιβάζοντας, ὀρίζομεν ἀφορίζεσθαι. ογ'.

ΟΤΙ ὁ δεῖ ἐν τοῖς Κυριακοῖς ἢ ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις τὰς λεγομένας ἀγάπας ποιεῖν, καὶ ἔνδον ἐν τῷ οἴκῳ ἐσθίειν, καὶ ἀκύβιτα χρωννύειν. οἱ δὲ τοῦτο ποιεῖν τολμῶντες, ἢ παυσάσθωσαν, ἢ ἀφορισθέσθωσαν. οδ'.

ΤΟΥΣ ἐπὶ τὸ ψάλλειν ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις παραγινομένους, βουλόμεθα μήτε βοαῖς ἀτάκτοις κεχρῆσθαι, καὶ τῇ φύσιν πρὸς καυγὴν ἐκβιάζεσθαι, μήτέ τι ἐπιλέγειν τῆς μὴ Ἐκκλησίᾳ ἁρμοδίων τε καὶ οἰκείων· ἀλλὰ μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ κατανύξεως τὰς τοιαύτας ψαλμῳδίας προσάγειν τῷ τῆς κρυπτῶν οε.

ἐφόρῳ Θεῷ. ἁλλαβὴς γὰρ ἔσεσθαι τὸς υἱὸς Ἰσραὴλ τὸ ἱερὸν ἐνέδαξε λόγιον.

οζ. ΟΤΙ ὁ χρὴ σῶδον ἧβ ἱερῶν περιβόλων καπηλεῖον ἢ τὰ δι' ἀρωμάτων ἤδη προτιθέναι, ἢ ἑτέρας πράσεις ποιεῖσθαι, τὸ σεβάσμιον ταῖς Ἐκκλησίαις φυλάσσοντας· ὁ γὰρ Σωτὴρ ἡμῶν καὶ Θεὸς διὰ τῆς
„ σῶ σαρκὶ πολιτείας παιδαγωγῶν ἡμᾶς, μὴ ποιεῖν
„ τὸν οἶκον τῦ Πατέρος αὐτῦ ἐμπορείε οἶκον, παρεκελεύετο· ὃς καὶ ἧβ μαστιγίων τὰ κέρματα ἐξέχεεν, καὶ τὸς τὸ ἱερὸν κοινοποιῦντας ἀπήλασεν. εἴ τις οὖν ἐπὶ τῷ προκειμένῳ ἁλῶ πλημμελήματι, ἀφοριζέσθω.

οη. ΟΤΙ ὁ δεῖ ἱερατικὸς ἢ κληρικὸς ἢ ἀσκητὰς σὺν βαλανείῳ μετὰ γυναικῶν ἀπολύεσθαι, μὴ δὲ παντὶ χρισιανῷ ἢ λαϊκῷ· αὕτη γὰρ πρώτη κατάγνωσις παρὰ τοῖς ἔθνεσιν· εἰ δέ τις ἐπὶ τῦτο φωραθείη, εἰ μὲν κληρικὸς εἴη καθαιρείσθω· εἰ δὲ λαϊκὸς, ἀφοριζέσθω.

οθ. ΟΤΙ δεῖ τὸς φωτιζομένους τῇ πίσιν ἐκμανθάνειν, καὶ τῇ πέμπτῃ τῆς Ἑβδομάδος ἀπαγγέλλειν τῷ Ἐπισκόπῳ ἢ τοῖς Πρεσβυτέροις.

π. ΑΛΟΧΕΤΤΟΝ τὸν ἐκ τῆς παρθένε θεῖον τόκον ὁμολογῦντας, ὡς καὶ ἀσπόρως σωζομένε καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ κηρύσσοντας, τὸς δι' ἁγνοίας πράττοντάς τι τῶν ἀδέντων, διορθώσει καθυποβάλλωνται. ὅθεν ἐπειδήπερ μετὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἁγίας Χριςῦ τῦ Θεῦ ἡμῶν γενέσεως δείκνυνται σεμίδαλιν ἔδοντες, καὶ

Ταύτης

ταύτης ἀκηλοις μεταδίδοντες, προφάσει τιμῆς δηθεν λοχίων τῆς παναχράντε παρθενομήτορος· ὀφείλομεν μηδὲ τοιῦτον ὑπὸ ἧβ πιςῶν τελεῖσθαι. ὁ γὰρ τιμήσε τῦτο τῇ παρθένῳ τῇ ὑπὲρ νῦν καὶ λόγον τὸν ἀχώρητον πεπόσῃ λόγον σαρκὶ, ἐκ ἧβ κοινῶν τε καὶ καθ' ἡμᾶς καὶ τὸν ἄφρασον αὐτῆς πόνον ὀφείζειν, καὶ ζωογράφειν. εἴτις ἓν ἀπὸ τῶ τοιῦτο πράττων τοιῦτο φωραθείη, εἰ μὲν κληρικὸς εἴη, καθαιρείσθω· εἰ δὲ λαϊκὸς, ἀφοριζέσθω.

πά. ΕΙΤΙΣ Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος, ἢ ἧβ σὺν τῷ κλήρῳ καπαλεγομένων, ἢ λαϊκὸς, μηδεμίαν ἀνάγκην βαρυτέραν ἔχοι, ἢ πρᾶγμα δυχερὲς, ἐπιπλεῖσον διπολείπεσθαι τῆς αὐτῦ Ἐκκλησίας· ἀλλ' εἰ πόλει ἀγῶν ζοὺς κυριακὰς ἡμέρας ἐν ζισὶν ἑβδομάσι μὴ συνέρχοιτο. εἰ μὲν κληρικὸς εἴη, καθαιρείσθω· εἰ δὲ λαϊκὸς, ἀκοινώνητος ἔστω.

πβ. ΕΠΕΙΔΗΠΕΡ σύτισι χώραις μεμαθήκαμεν ἐν τῷ ζισαγίῳ ὕμνῳ τὸ προσθήκης μέρει ἐνφωνεῖσθαι μετὰ τὸ, ἅγιος ἀθάνατος, τὸ, ὁ ζαυρωθεὶς δι' ἡμᾶς ἐλέησον ἡμᾶς, ἅπερ ὑπὸ ἧβ πάλαι Ἁγίων Πατέρων ὡς τῆς ἀσεβείας ἀλόγιον ἐκ τῶν πίσεως ἀπήλασαν ὕμνων σὺν τῷ τῶν τοιῦτων φωνῶν καινεργήσαντι παρὰ νόμῳ αἱρετικῷ. καὶ ἡμεῖς κυρῦντες τὰ παρὰ ἧβ Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν πεῖν ἀσεβῶς θεσμοθετηθέντα, ἀναθεματίζομεν τὸς ἔτι μετὰ τὴν παρόντα ὅρον παραδεχομένους τῶν τοιῦτων φω-

νλὶ ἐπ' Ἐκκλησίας, ἢ ἄλλως πῶς τῷ ξισαγίῳ ὕμνῳ σωάπτοντας. καὶ εἰ μὲν ἱερατικός ἐςιν ὁ παραβάτης ἢ ὀειδεάτων, ἀπογυμνᾶσθαι τὸν ἱερατικῆς ἀξίας προσάσομεν· εἰ δὲ λαϊκὸς, ἀφορίζεσθαι.

πγ'. Ε'ΝΤΙΣΙ ἢ σεπτῶν εἰκόνων γραφαῖς, ἀμνὸς δακτύλῳ τῷ προδρόμῳ δεικνύμενος ἐγχαράττεται, ὃς εἰς τύπον παρελήφθη τῆς χάριτος, τὸν ἀληθινὸν ἡμῖν διὰ νόμου προϋποφαίνων ἀμνὸν Χριςὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. πὰς ὃν παλαιὰς τύπους καὶ τὰς σκιὰς, ὡς τῆς ἀληθείας σύμβολά τε καὶ προχαράγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ παραδεδομένους καταπαζόμενοι, τιμῶμεν, καὶ τὴν ἀλήθειαν ὡς πλήρωμα νόμου, ταύτην ὑποδεχόμενοι· ὡσανὰν τὸ τέλειον κἂν ταῖς χρωματουργίαις ἐν ταῖς ἁπάντων ὄψεσιν ὑπογράφηται, τὸν τῆς ἁμαρτίας πᾶς ἀμνὸν Χριςὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ τὸν ἀνθρώπινον χαρακτῆρα καὶ ἐν ταῖς εἰκόσιν ἀπὸ τοῦ νῦν, ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ ἀμνοῦ ἀναςηλοῦσθαι ὀφείλομεν, δι' αὐτοῦ τὸ τῆς ταπεινώσεως τοῦ Θεοῦ λόγου καταινοῦντες, καὶ πρὸς μίμησιν τῆς ἐν σαρκὶ πολιτείας, τούς τε πάθους αὐτοῦ καὶ τὸ σωτήριον θάνατον χειραγωγούμενοι, καὶ τῆς ἐντεῦθεν γενομένης τῷ Κόσμῳ ἀπολυτρώσεως.

πδ'. ΜΗΔΕΙΣ πῖς σώμασι τῶν τελευτώντων τῆς ἀχαριςείας μεταδιδότω. γέγραπται γὰρ, λάβετε, φάγετε· τὰ δὲ τῶν νεκρῶν σώματα, οὐδὲ λαβεῖν δύναται, οὐ δὲ φαγεῖν.

ΤΟΙΣ Κανονικοῖς τῶν Πατέρων θεσμοῖς καταπολεθοῦντες, ὀείζομεν καὶ περὶ τῶν νηπίων, ὁσάκις μὴ λείπωνται βέβαιοι μάρτυρες, οἱ ταῦτα ἀναμφιβόλως βαπτιθέντα εἶναι λέγονται, καὶ οὐδὲ ταῦτα διὰ τοῦ κοῦραν περὶ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς μυσαγωγίας ὑπειλῆφθαι ἐπιτηδείως ἔχουσιν, χωείς τινος προσκόμματος ὀφείλειν ταῦτα βαπτίζεσθαι. μήποτε ὁ τοιοῦτος διασαγμὸς ὑποσερήσῃ αὐτὰ τῆς τοιαύτης τοῦ ἁγιασμοῦ καθάρσεως. πέ.

ΕΠΙ δύο καὶ ξιῶν μαρτύρων βεβαιοῦσθαι παῦρημα γραφικῶς παρελάβομεν. πὰς ὃν ὑπὸ ἧς οἰκείων δεσποτῶν ἐλευθερουμένους δούλους ἐπὶ ξισὶ μάρτυσι, τῆς τοιαύτης τιμῆς ἀπολαύειν διορίζόμεθα· οἱ τὸ κῦρος παρόντες, τῇ ἐλευθερίᾳ προσίσασιν, καὶ τὸ πιςὸν ἐξ ἑαυτῶν τοῖς γινομένοις παρέξασιν. πς'.

ΤΟΤΣ ἐπὶ ψυχῶν ὀλέθρῳ πόρνας ἐπισωάγοντας καὶ ἐκβεφοντας οἱ μὲν κληρικοὶ ὄντες, καθαιρεῖσθαι ὀείζομεν· οἱ δὲ λαϊκοὶ, ἀφορίζεσθαι. πζ'.

Η' ΤΟ'Ν ἄνδρα καταλιποῦσα μοιχαλίς ἐςιν, εἰ ἐπ' ἄλλον ἦλθεν, καὶ τὸν ἱερὸν καὶ θεῖον Βασίλειον, ἐκ τῆς Ἱερεμίου προφητείας ἔλεγχα πᾶσι ἀναλεξάμενον, ὅτι ἐὰν γένηται γυνὴ ἀνδρὶ ἑτέρῳ, οὐκ ἐπιςρέψει πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς, ἀλλὰ μιανομένη μιανθήσεται· καὶ πάλιν ὁ ἔχων μοιχαλίδα, ἄφρων καὶ ἀσεβής. εἰ δὲ φανῇ τοῦ ἀνδρὸς ἀλόγως ἀναχωρήσασα, ὁ μὲν συγγνώμης ἐςὶν ἄξιος, ὁ δὲ ἐπιτιμίων· ὁ δὲ συγ- πη.

συγγνώμη πάτῳ πρὸς τὸ κοινωνεῖν τῇ Ἐκκλησίᾳ δοθήσεται. ὁ μέντοι καταλιμπάνων τὴν νομίμως συναφθεῖσαν αὐτῷ γυναῖκα, καὶ ἑτέραν ἀγόμενος, καὶ τὴν τοῦ Κυρίου ἀπόφασιν, τῆς τῆς μοιχείας ὑπόκειται κρίματι· πεπανώνισται δὲ παρὰ τῆς Πατέρων ἡμῶν, τοὺς τοιούτους σαυτὸν προσκλαίειν, δεητίαν ἐπακροᾶσθαι, ζητείαν ὑποπίπτειν, καὶ τῆς ἑβδόμης συνίστασθαι τοῖς πιστοῖς, καὶ ἔπειτα τῆς προσφορᾶς καταξιοῦσθαι, ἐὰν δὲ μετὰ δακρύων μετανοήσωσιν.

πθ'. ΜΗΔΕΙΣ εἴδωλον ἱερᾶς ναοῦ κτήνους τὸ οἱονοῦν εἰσαγέτω. ἐκτὸς, εἰ μή τις ὁδοιπορῶν μεγίστης καταλαβόσης ἀνάγκης οἰκίσκου καὶ καπαγωγῆς ὄντων, σὺν τῇ πιστῷ καταλύσῃ ταῦ. διὰ γὰρ τοῦ μὴ τὸ κτῆνος εἴδωλον εἰσεληλυθέναι, αὐτὸ μένει ὅτε διαφθαρήσεται· ὁ δὲ τῇ τοῦ ζωοζυγίου ἀποβολῇ, καὶ τῆς εὐθυπορεῖν ἀπόρως ἔχειν τῆς ἐπὶ τοῦ ὁδοιπορεῖν ὁρμῆς θανάτου κινδύνῳ παραδοθήσεται. τὸ γὰρ Σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον γενέσθαι ἐκδιδασκόμεθα, ὥστε διὰ πάντων πρωτιμητέαν ἡγεῖσθαι τοῦ ἀνθρώπου σωτηρίαν τε καὶ ἀπάθειαν· εἰ δέ τις φωραθείη χωρὶς ἀνάγκης, ὡς εἴρηται, κτηνοῦς εἰσάγων εἰς ἱερῶν, εἰ μὲν κληρικὸς εἴη, καθαιρείσθω· εἰ δὲ λαϊκὸς, ἀφοριζέσθω.

ρ'. ΤΑΣ τῆς σωτηρίου πάθους ἡμέρας εἰς νηστείαν καὶ προσδοχὴν καὶ κατανύξει καρδίας ἐπιτελοῦντας, χρὴ τοὺς πιστοὺς περὶ μέσας τῆς περὶ τὸ μέγα Σάββατον νυκτὸς

νυκτὸς ὥρας (*) ἀνανυστίζεσθαι, τῆς θείων Εὐαγγελίων Ματθαίου καὶ Λουκᾶ· τοῦ μὲν, διὰ τοῦ ὀψὲ Σαββάτων προσρήματος· τοῦ δὲ, διὰ τοῦ ὄρθρου βαθέος τὴν βραδύτητα τῆς νυκτὸς ἡμῖν ὑπογράφοντος.

ρά. ΤΑΙΣ Κυριακαῖς μὴ γόνυ κλίνειν ἐκ τῆς θεοφόρων ἡμῶν Πατέρων Κανονικῶς παρελάβομεν, τὴν τοῦ Χριστοῦ τιμῶντες ἀνάστασιν, ὡσανεὶ μὴ ἀγνοῶμεν τὸ σαφὲς τῆς τοῦ παραπτήσεως· δῆλον τοῖς πιστοῖς καθιστῶμεν, ὡς τε μετὰ τὴν τοῦ Σαββάτου ἑσπερινὴν τῆς ἱερωμένων πρὸς τὸ θυσιαστήριον εἴσοδον, καὶ τὸ πρατὲν ἔθος, μηδένα γόνυ κλίνειν μέχρι τῆς ἑφδῆς καὶ τῆς κυριακῆς ἑσπέρας· καθ' ἣν μετὰ τὴν τοῦ λυχνικοῦ εἴσοδον αὖθις τὰ γόνατα κάμπτοντες, εἴπω τὰς δεήσεις τῷ Κυρίῳ προσάγομεν· τῆς γὰρ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἐγέρσεως πρόδρομον τὴν μετὰ τὸ Σάββατον νύκτα παραλαμβάνοντες, τῆς ὕμνων εὐτεύξεως πεδιματικῶς ἀπαρχόμεθα, εἰς φῶς ἐκ σκότους τὴν ἑορτὴν καταλήγοντες. ὡς ἂν ὁλοπλήρῳ ἐντεύξει νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ πανηγυρίζειν ἡμᾶς τὴν ἀνάστασιν.

ρβ. ΤΑΣ τὰ ἀμβλωθρίδια διδόσας φάρμακα, καὶ τὰς δεχομένας τὰ ἐμβρυόκτονα δηλητήρια, τῷ τοῦ φονέως ἐπιτιμίῳ καθυποβάλλονται.

ργ. ΤΟΥΣ ἁρπάζοντας γυναῖκας ἐπ' ὀνόματι συνοικεσίου, ἢ συμπράττοντας ἢ συναιρομένους τοῖς ἁρ-

(*) Ἀπονυστάζεσθαι.

παζεσιν, ὥεισεν ἡ Ἁγία Σινόδος, εἰ μὲν κληρικοὶ εἶεν, ἐκπίπτειν τῆς οἰκείας βαθμῆς· εἰ δὲ λαϊκοὶ, ἀναθεματίζεσθαι.

ιδ'. Ὁ Ἀναχωρήσαντος Ἀνδρὸς, καὶ ἀφανοῦς ὄντος, πρὸ τῆς πεισθῆναι περὶ τῆς θανάτου αὐτῆς, ἑτέρῳ συνοικοῦσα, μοιχᾶται. καὶ ὡσαύτως καὶ στρατιῶτιδες, αἱ μὴ Ἀνδρῶν ἀφανῶν ὄντων γαμηθεῖσαι, τῷ αὐτῷ ὑπόκεινται λόγῳ. ὡς περ καὶ αἱ διὰ τὴν ἀποδημίαν τοῦ Ἀνδρὸς μὴ ἀναμείνασαι τὴν ἐπάνοδον. πολλοὶ ἔχει τινὰ συγγνώμην τὸ πρᾶγμα εἰς ταῦτα διὰ τὸ μᾶλλον πρὸς θάνατον εἶναι τὴν ὑπόνοιαν. (*) εἰ δὲ τις καταλειφθεὶς πρὸς καιρὸν παρὰ τῆς γυναικὸς κατ' ἄγνοιαν γημαμένη εἶτα ἀφεθεῖσα διὰ τὸ ἐπανελθεῖν πρὸς αὐτὸν τὴν προτέραν ἐπόρνευσεν μὲν, ἐν ἀγνοίᾳ δὲ. γάμος οὖν οὐκ εἰρχθήσεται. κάλλιον δὲ ἐὰν μείνῃ ἔτως. εἰ δέ γε ὁ στρατιώτης ἐπανέλθοι χρόνῳ ποτὲ, ἧ ἡ γυνὴ διὰ τὴν ἐπιπολὺ ἐκείνου ἀπόλειψιν, ἑτέρῳ συνήφθη Ἀνδρὶ, ἔτος, εἰ προαιρεῖται, τὴν οἰκείαν αὖθις ἀπολαβέτω γυναῖκα, συγγνώμης αὐτῇ ἐπὶ τῇ ἀγνοίᾳ δεδομένης, καὶ τοῦ ταύτην εἰσοικισαμένου καπὶ δεύτερον γάμον αὐδεί.

ιε'. ΤΟΥΣ ὀμνύοντας ὅρκους ἑλληνικοὺς, ὁ Κανὼν Ἐπιτιμίοις καθυποβάλλει. καὶ ἡμεῖς τὸν ἀφορισμὸν ὁρίζομεν.

ις'. ΤΟΥΣ προσιθεμένους τῇ ὀρθοδοξίᾳ καὶ τῇ

(*) +

μεσίδι

μεσίδι τῆς σωζομένων ἀπὸ αἱρετικῶν δεχόμεθα τὴν ἁγιοτελεσμένην Ἀκολουθίαντε καὶ σωτηρίαν. Ἀρειανοὺς μὲν καὶ Μακεδονιανοὺς, καὶ Ναυατιανοὺς, τοὺς λέγοντας ἑαυτοὺς καθαροὺς καὶ ἀεισεροὺς, καὶ τοὺς τετραεισκαιδεκατίτας, ἤγουν Τεσσαρεσκαιδεκατίτας καὶ Ἀπολιναριστὰς, δεχόμεθα διδόντας λιβέλλους καὶ ἀναθεματίζοντας πᾶσαν αἵρεσιν μὴ φρονοῦσαν ὡς φρονεῖ ἡ Ἁγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, σφραγιζομένους ἤτοι χριομένους πρῶτον τῷ Ἁγίῳ μύρῳ τὸ μέτωπον καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὰς ῥῖνας καὶ τὸ στόμα καὶ τὰ ὦτα. καὶ σφραγίζοντες αὐτοὺς λέγομεν. σφραγὶς δωρεᾶς Πνεύματος Ἁγίου. περὶ δὲ τῆς Παυλιανιστῶν τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ ὅρος ἐκτέθηται, ἀναβαπτίζεσθαι αὐτοὺς πάντας. Εὐνομιανοὺς μέντοι τοὺς εἰς μίαν καταδυσιν βαπτιζομένους, καὶ Μοντανιστὰς τοὺς ἐνταῦθα λεγομένους Φρύγας, καὶ Σαβελλιανοὺς τοὺς ὑποπατορείτας δοξάζοντας, καὶ ἕτερά τινα χαλεπὰ ποιοῦντας. καὶ πάσας τὰς ἄλλας αἱρέσεις, ἐπειδὴ πολλαί εἰσιν ἐνταῦθα, μάλιστα οἱ ἀπὸ τῆς Γαλατῶν χώρας ἐρχόμενοι· πάντας τοὺς ἀπ' αὐτῆς θέλοντας προσίεσθαι τῇ ὀρθοδοξίᾳ, ὡς ἕλληνας δεχόμεθα. καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν ποιοῦμεν αὐτοὺς Χριστιανοὺς, τὴν δὲ δευτέραν κατηχουμένους. εἶτα τὴν τρίτην ἐξορκίζομεν αὐτοὺς μετὰ τὸ ἐμφυσᾶν τρίτον εἰς τὸ πρόσωπον καὶ εἰς τὰ ὦτα. καὶ ὕτω κατηχοῦμεν αὐτοὺς, καὶ ποιοῦμεν χρονίζειν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἀκροᾶσθαι τῆς γραφῶν, καὶ τότε αὐ

πὰς βαπτίζομεν. καὶ πὰς Μανιχαίους δὲ καὶ πὰς Οὐαλεντινιανοὺς καὶ Μαρκιονιστὰς, καὶ πὰς ἐκ τῶν ὁμοίων αἱρέσεων, χρὴ ποιεῖν λιβέλλους, καὶ ἀναθεματίζειν τὴν αἵρεσιν αὐτῶν· πὰς δὲ Νεστοριανοὺς, καὶ Νεστόριον καὶ Εὐτυχέα καὶ Διόσκορον καὶ Σεβῆρον, καὶ πὰς λοιποὺς ἀρχηγοὺς τῆς τοιάτης αἱρέσεως, καὶ πὰς φρονοῦντας τὰ αὐτῶν, καὶ πάσας πὰς προαναφερομένας αἱρέσεις. καὶ ὅπω μεταλαμβάνειν τῆς Ἁγίας κοινωνίας.

ιζ'. ΟΙ' τὸν Χριστὸν διὰ τοῦ βαπτίσματος ἐνδυσάμενοι, τὴν ἐν σαρκὶ αὐτοῦ πολιτείαν μιμεῖσθαι καθωμολόγησαν. πὰς οὖν πὰς ἐν τῇ κεφαλῇ τρίχας πρὸς λύμην τῆς ὁρώντων ἐπινοίας ἐμπλοκῆς διατίζοντας καὶ διασπλάζοντας, καὶ δέλεαρ προτιθέντας ἑαυτοῦ τοῖς ἀσυνέτοις ψυχαῖς, ἐπιτιμίῳ προσφόρῳ παιδικῶς θεραπεύομεν, παιδαγωγοῦντες αὐτοὺς καὶ σωφρόνως βιοῦν ἐκδιδάσκοντες, πρὸς τὸ, ἀφεύκτως τὴν ἐκ τῆς ὕλης ἀπάτην καὶ ματαιότητα, πρὸς τὴν αὐλεθρον καὶ Μακαρίαν ζωὴν τὸν νοῦν μεπάγειν διηνεκῶς, καὶ ἐν φόβῳ ἁγνῷ ἔχειν ἀναστροφὴν, καὶ Θεῷ πλησιάζειν καὶ τὸ ἐφικτὸν διὰ τῆς ἐν βίῳ καθάρσεως. καὶ τὸν ἔνδον, ἢ τὸν ἔξω ἄνθρωπον μᾶλλον κοσμεῖν ἀρεταῖς, καὶ χρηστοῖς καὶ ἀμώμοις τοῖς ἤθεσιν. ὥς τε μηδὲν λείψανον φέρειν ἐν ἑαυτοῖς τῆς τοῦ ἐναντίου σκαιότητος. εἰ δέτις παρὰ τὸν παρόντα Κανόνα διαγίνοιτο, ἀφοριζέσθω.

ιή. ΤΟΤΣ ἢ γαμετῆ συνοικοῦντας ἢ ἄλλως διαπαντὸς

πέπως πὰς ἱερὰς τόπους κοινοποιοῦντας, καὶ καταφρονητικῶς περὶ αὐτοὺς ἔχοντας, καὶ ὅπως ἐν αὐτοῖς καταμένοντας, καὶ ἐκ τῶν ἐν τοῖς σεβασμίοις οἴκοις καταχθέντων ἐξωθεῖσθαι προσάσομεν. εἰ δέτις μὴ τοῦτο παραφυλάξῃ, εἰ μὲν κληρικὸς εἴη, καθαιρείσθω. εἰ δὲ λαϊκὸς, ἀφοριζέσθω.

ιθ'. Ο' ΕΤΕΡΩ, μνηστευθεῖσαν γυναῖκα, ἔτι τὴν μνηστευσαμένου ζώντος, πρὸς γάμου κοινωνίαν ἀγόμενος, τῇ τῆς μοιχείας ὑποκείσθω ἐγκλήματι.

κ'. ΚΑΙ' τοῦτο δὲ ἐν τῇ Ἀρμενίων χώρᾳ γίνεσθαι μεμαθήκαμεν, ὥς τινες ἔνδον ἐν τοῖς ἱεροῖς θυσιαστηρίοις μέλη κρεῶν ἕψοντες, προσάγουσιν ἀφαιρέματα τοῖς ἱερεῦσιν ἰουδαϊκῶς ὑπονέμοντες. ὅθεν τὸ τῆς Ἐκκλησίας φυλάττοντες ἀκηλίδωτον, ὁρίζομεν, μὴ δεῖναί τινι τῶν ἱερῶν ἀφωρισμένα κρεῶν μέλη παρὰ τῶν προσαγόντων λαμβάνειν. ἀλλ' οἷς ἀρέσθη ὁ προσάγων, τούτοις ἀρεῖσθωσαν· ἔξω τῆς Ἐκκλησίας τῆς τοιαύτης γινομένης προσαγωγῆς. εἰ δέτις μὴ τοῦτο ὕπω ποιῇ, ἀφοριζέσθω.

κα'. ΟΙ' Ο'ΦΘΑΛΜΟΙ σου ὀρθὰ βλεπέτωσαν, καὶ πάσῃ φυλακῇ τήρει σὴν καρδίαν, ἥ σοφία διαπελδεται. ῥαδίως γὰρ τὰ ἑαυτῶν ἐπὶ τὴν ψυχὴν αἱ τοῦ σώματος αἰσθήσεις εἰσκρίνουσιν. πὰς οὖν τὴν ὅρασιν καταγοητεύσας γραφὰς, εἴτε ἐν πίναξιν εἴτε ἄλλως πῶς ἀνατεθειμένας, καὶ τὸν νοῦν διαφθείρας καὶ κινήσας πρὸς ἃς τῆς αἰσχρῶν ἡδονῶν ὑποκαύσεις, ἐδαμῶς ἀπὸ

τῦ νεῶ οἱῳδήποτε ξόπῳ προσάσομεν ἐγχαράττεσθαι. εἰ δέ τις τῦτο πράττειν ἐπιχειρήσοι, ἀφοριζέσθω.

ρβ'. ΣΩΜΑ Χριστῦ καὶ ναόν, τὸν κατ' εἰκόνα Θεῦ κτισθέντα ἄνθρωπον, ὁ θεῖος Ἀπόστολος μεγαλοφώνως ἀνακαλεῖ. πάσης ἓν αἰσθητῆς κτήσεως ὑπερκείμενος ὁ τῷ Σωτηρίῳ πάθει τῦ ἁρανίε τυχὼν ἀξιώματος, ἐσθίων καὶ πίνων Χριστόν, πρὸς ζωὴν ὅλα παντὸς μεθαρμόζεται τὸ ἄϊδιον, ψυχῇ καὶ σώματι μετέχειν τῆς θείας ἁγιαζόμενος χάριτος. ὥστε εἴ τις τῦ ἀχράντε σώματος μεταλαχεῖν ἐν τῷ τῆς σωτηρίας βουλητείη καιρῷ, καὶ ἔμπροσθεν αὐτῦ τῇ μετανοίᾳ γενέσθαι, τὰς χεῖρας χηματίζων εἰς τύπον σταυρῦ, ἕτω προσίτω καὶ δεχέσθω τὴν κοινωνίαν τῆς χάριτος. τὰς γὰρ ἐκ χρυσοῦ ἢ ἄλλης ὕλης ἀντὶ χειρός τινα δοχεῖα καταστηλάζοντας πρὸς τὴν τῦ θείε δώρε ὑποδοχὴν, καὶ δι' αὐτῶν τῆς ἀχράντε κοινωνίας ἀξιωμένους, ἀδαμῶς προϊέμεθα, ὡς προτιμῶντας τῆς τῦ Θεῦ εἰκόνος τὴν ἄψυχον ὕλην καὶ ὑποχείριον. εἰ δέ τις ἄλῳ τῆς ἀχράντε κοινωνίας μεταδιδῦς τοῖς τοιαῦτα δοχεῖα προσφέρουσιν, ἀφοριζέσθω, καὶ αὐτὸς, καὶ ὁ ταῦτα ἐπιφερόμενος.

ργ'. ΔΕΙ δὲ τὸν ἐξουσίαν λύειν καὶ δεσμεῖν παρὰ Θεῦ λαβόντας, σκοπεῖν τὴν τῆς ἁμαρτίας ποιότητα, καὶ τὴν τῦ ἡμαρτηκότος πρὸς ἐπιστροφὴν ἐπιμότητα. καὶ ἕτω καταλληλον τὴν θεραπείαν προστάγειν τῷ ἀρ-

ῥωστήματι, ἵνα μὴ τῇ ἀμετρίᾳ καθεκάτερον χρώμενος, ἀποσφαλείη πρὸς τὴν σωτηρίαν τῦ κάμνοντος. ὁ γὰρ ἁπλῆ τῆς ἁμαρτίας ἡ νόσος, ἀλλὰ ποικίλη καὶ πολυειδὴς, καὶ πολλὰς τῆς βλάβης παραφυάδας βαλασάνουσα· ἐξ ὧν τὸ κακὸν ἐπὶ πολὺ διαχῶται καὶ πρόσω βαίνει, μέχρις αὖ σαὶν τῇ δυνάμει τῦ θεραπεύοντος. ὥστε τὸν τὴν ἰατρικὴν σὺν πνεύματι ἐπιστήμην ἐπιδεικνύμενον, πρότερον χρὴ τὴν τῦ ἁμαρτηκότος διάθεσιν ἐπισκέπτεσθαι, καὶ ἤτοι πρὸς τὴν ὑγιείαν ἰδεῖν, ἢ τοὐναντίον διὰ τῆς οἰκείων ξόπων προσκαλεῖται, καθ' ἑαυτῦ τὸ ἀῤῥώστημα ἐφορᾶν, ὅπως τε τῆς σὺν τῷ μεταξὺ προνοεῖται ἀνατροφῆς, καὶ μὴ τῇ τεχνίτῃ αὐτιπαλαίῃ καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ἕλκος διὰ τῆς τῷ ἐπιτιθεμένων φαρμάκων αὐξάνῃ προσαγωγῆς, καὶ ἕτω τὸν ἔλεον κατ' ἀξίαν ἐπιμετρεῖν. πᾶς γὰρ λόγος θεῷ καὶ τῷ τὴν ποιμαντικὴν ἐγχειρισθέντι ἡγεμονίαν, τὸ πλανώμενον πρόβατον ἐπαναγαγεῖν. καὶ ζωσθὲν ὑπὸ τῆς ὄφεως ἐξιάσασθαι. καὶ μήτε κρημνῶν ὠθῆσαι τῆς ἀνοησίας, μήτε τὸν χαλινὸν ἐπιδοῦναι πρὸς τὴν τῦ βίε ἄκλυσίν τε καὶ καταφρόνησιν, ἀλλ' εἰσάγε ξόπῳ πάντως, εἴτε διὰ τῆς αὐστηροτέρων τε καὶ συφόντων, εἴτε διὰ τῆς ἁπαλωτέρων τε καὶ πραοτέρων φαρμάκων, κατὰ τὸ πάθους σῳῶσαι, καὶ πρὸς σωτηρίαν τὸ ἕλκους ἀνάγωνίσασθαι, τῆς μετανοίας καρπὸν δοκιμάζοντι, οἰκονομοῦντι σοφῶς τὸν πρὸς τὴν ἄνω λαμπροφορίαν

καλέμενον ἄνθρωπον. ἀμφότερα τοίνυν εἰδέναι ἡμᾶς χρὴ, καὶ τὰ τῆς ἀκριβείας καὶ τὰ τῆς συνηθείας. ἕπεσθαι δὲ ἐπὶ πᾶσι μὴ παραδεξαμένων τὴν ἀκρότητα τῶν παραδοθέντων τύπων. καθὼς ὁ ἱερὸς ἡμᾶς ἐκδιδάσκει Βασίλειος.

ΑΙ΄ Ὑπογραφαί. ὁ βασιλεὺς Φλάβιος Ἰουστινιανὸς, πιστὸς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Θεῷ, βασιλεὺς Ῥωμαίων, στοιχήσας ἅπασι τοῖς ὁρισθεῖσι καὶ ἐμμένων ὑπέγραψα ἁγιωτάτου Πάπα Ῥώμης. Παῦλος ἀνάξιος Ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης, ὁρίσας ὑπέγραψα. Πέτρος ἀνάξιος Ἐπίσκοπος τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα. Ἀναστάσιος Ἐπίσκοπος ἐλάχιστος Ἱεροσολύμων, ὁρίσας ὑπέγραψα. Γεώργιος ἐλάχιστος Ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ἤτοι Θεοῦ πόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα. Ὁμοίως καὶ οἱ λοιποὶ Ἐπίσκοποι ἐν πάσης ἐπαρχίας καὶ χώρας ὑπέγραψαν, δηλονότι εἰκοσιεπτά.

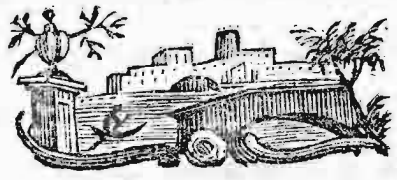

Η΄

Η΄ Ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ ζ΄. Σύνοδος γέγονεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου, καὶ Εἰρήνης τῆς μητρὸς αὐτοῦ. ἣν δὲ ὁ Κωνσταντῖνος υἱὸς Λέοντος τοῦ υἱοῦ τοῦ Κοπρωνύμου, ἑξακοσίων ἑξήκοντα ἑπτὰ Ἁγίων Πατέρων συναθροισθέντων ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας τὸ β΄. καὶ τῆς εἰκονομάχων ἦγον Χειστιανοκατηγόρων. ἥτις τὰς εἰκονικὰς ἐκτυπώσεις προσκυνεῖσθαι, καὶ καταπάζεσθαι χετικῶς ἐψηφίσατο, ὁμοίως τῷ τοῦ Σταυροῦ τύπῳ, καὶ τῇ τῶν πιστῶν Ἐκκλησίᾳ παρέδωκεν ὅτω σέβεσθαι τοὺς τύπους τοῦ προσλήμματος τοῦ Κυρίου καὶ τῆς αὐτὸν ἀφορήτως τεκούσης Θεοτόκου, καὶ τοὺς τῶν Ἁγίων πάντων.

Ἀπὸ Χριστοῦ 783.

ΚΑ-

ΚΑΝΌΝΕΣ ΤΩ̃Ν ἘΝ ΝΙΚΑΊΑ, ΠΑΤΕΡΩΝ ΣΥΝΕΛΘΌΝΤΩΝ.

Τὸ δεύτερον, ἔτει ϛσιϛ'. τῆς τ̃ Κόσμ̃ κτίσεως, Ἰνδικτιόνος ἑνδεκάτης, Εὐσεβῶς βασιλεύοντων Κωνσταντίν̃ κ̀ Εἰρήνης τῆς αὐτ̃ μητρός.

ά. ὈΤΙ δεῖ τ̀ς θείους Κανόνας κ̀ πάντα φυλάττεσθαι.

ΤΟΙ̃Σ τῷ ἱερατικῷ λαχοῦσιν ἀξίαν, μαρτύρια τε κ̀ κατορθώματα αἱ τῶν Κανονικῶν διατάξεων εἰσὶν ὑποτυπώσεις· ἃς δεχόμενοι ἀσμένως, μετὰ τ̃ Θεοφόρου Δαβὶδ ᾄδομεν πρὸς τὸν δεσπότην Θεόν· λέγοντες· ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σ̃ ἐτέρφθην ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ, κ̀ ἐντενῶ δικαιοσύνῃ τὰ μαρτύριά σ̃ εἰς τὸν αἰῶνα· σύνετίσόν με· κ̀ ζήσόμαι· κ̀ εἰς τὸν αἰῶνα ἡ προφητικὴ φωνὴ ἐντέλλεται ἡμῖν φυλάττειν τὰ μαρτύρια τ̃ Θεοῦ, κ̀ ζῶν ἐν αὐτοῖς δῆλον ὅτι ἀπράσκοπα κ̀ ἀσάλευτα διαμένουσιν· ὅτι κ̀ ὁ Θεόπτης Μωϋσῆς ἔφη φησίν. ἐν αὐτοῖς οὐκ ἔστιν προσθεῖναι, κ̀ ἀπ' αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἀφελεῖν. κ̀ ὁ θεῖος Ἀπόστολος ἐν αὐτοῖς ἐγκαυχώμενος βοᾷ· „ εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν Ἄγγελοι παρακύψαι· κ̀ εἰ Ἄγγελος „ διαγ-

„ διαγγελίζεται ὑμῖν παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα „
ἔστω. τῶν οὖν ὄντως ὄντων κ̀ διαμαρτυρομένων ἡμῖν, ἀγαλλιώμενοι ἐπ' αὐτοῖς, ὡς εἴτις εὕροι σκῦλα πολλὰ, ἀσμένως τὸς θείους Κανόνας ἐνσερνιζόμεθα. κ̀ ὁλόκληρον τῷ αὐτῶν διατάγματι κ̀ ἀσάλευτον κρατύνομεν τῶν ἐντεθέντων ὑπὸ τῶν σαλπίγγων τοῦ πνεύματος πανσόφων Ἀποστόλων, τῶν τε ἓξ ἁγίων οἰκουμενικῶν Συνόδων κ̀ τῶν τοπικῶς συναθροισθεισῶν ἐπὶ ἐπιδόσει τοιούτων διατάξεων, κ̀ τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. ἐξ ἑνὸς γὰρ ἅπαντες κ̀ τ̃ αὐτ̃ Πνεύματος αὐγασθέντες, ὥρισαν τὰ συμφέροντα. κ̀ ὃς μὲν τῷ ἀναθέματι παραπέμπουσιν, κ̀ ἡμεῖς ἀναθεματίζομεν· ὃς δὲ τῇ καθαιρέσει, κ̀ ἡμεῖς καθαιροῦμεν· ὃς δὲ τῷ ἀφορισμῷ, κ̀ ἡμεῖς ἀφορίζομεν· ὃς δὲ ἐπιτιμίῳ παραδιδόασιν, κ̀ ἡμεῖς ὡσαύτως συμβάλλομεν. (ἀμφιλάργυρος γὰρ ὁ ζόπος) ἀρνούμενοι τοῖς παροῦσιν. ὁ βεβηκὼς εἰς ζίτον οὐρανὸν, κ̀ ἀκούσας ἄρρητα ῥήματα Παῦλος ὁ θεῖος Ἀπόστολος διαῤῥήδην βοᾷ.

ὈΤΙ δεῖ τὸν χειροτονούμενον Ἐπίσκοπον ἀσφαλῶς σωπάσεσθαι τὸς Κανόνας φυλάττειν. εἰ δὲ μήγε, μὴ χειροτονεῖσθαι. β'.

Ἐπειδήπερ ψάλλοντες σωζόμεθα τῷ Θεῷ σὺν τοῖς δικαιώμασί σ̃ μελετήσω, κ̀ ἐπιλήσομαι τ̃ψ λόγων σ̃· πάντας μὲν Χρισιανὸς τ̃το φυλάττειν σωτήριον· κατ' ἐξαίρετον δὲ, τὸς τῷ ἱερατικῷ ἀμπε-

χο-

χομενους ἀξίαν. ὅθεν δεήσομεν, παντα τὸν προάγεσθαι μέλλοντα εἰς τὸν τῆς Ἐπισκοπῆς βαθμὸν, πάντως τὸν ψαλτῆρα γινώσκειν, ἵνα ὡς ἐν πάσι, καὶ παντα τὸν κατ' αὐτὸν κλῆρον ἔτω νουθετῆ μυεῖσθαι· ἀναπεύεσθαι δὲ ἀσφαλῶς ἐπὶ τῆς μητροπόλεως, εἰ προθύμως ἔχει ἀναγινώσκειν ἐρμηνευτικῶς, καὶ ὁ παροδεύτικῶς πάντε ἱερεὺς Κανόνας, τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, τινάτε τῆ θείᾳ Ἀποστόλᾳ βίβλον, καὶ πᾶσαν τινὰ θείαν γραφήν· καὶ καὶ τὰ θεῖα ἐπάλματα ἀναστρέφεσθαι, καὶ διδάσκειν τὸν κατ' αὐτὸν λαόν. ὁσία γὰρ τῆς καθ' ἡμᾶς ἱεραρχίας ἐστὶν, τὰ θεοπαράδοτα λόγια, ἤγουν ἡ τῆς θείων γραφῶν ἀληθινὴ ἐπιστήμη· καθὼς ὁ μέγας ἀπεφήνατο Διονύσιος. εἰ δὲ ἀμφισβητοίη καὶ μὴ ἀσμενίζει ἔτω ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν, μὴ χειροτονείσθω· ἔφη γὰρ προφητικῶς ὁ Θεός· σὺ ἐπίγνωσιν ἀπώσω· κἀγὼ ἀπώσομαί σε τοῦ μὴ ἱερατεύειν μοι·

γ'. ΟΤΙ οὐ δεῖ ἄρχοντας ψηφίζεσθαι Ἐπισκόπους.

Πᾶσαν ψῆφον γινομένην παρὰ ἀρχόντων Ἐπισκόπου ἢ Πρεσβυτέρου ἢ Διακόνου, ἄκυρον μένειν καὶ τὸν Κανόνα τὸν λέγοντα· εἴτις Ἐπίσκοπος κοσμικοῖς ἄρχουσι χρησάμενος, δι' αὐτῶν ἐγκρατὴς Ἐκκλησίας γένηται, καθαιρείσθω καὶ ἀφορίζέσθω, καὶ οἱ κοινωνοῦντες αὐτῷ πάντες· δεῖ γὰρ τὸν μέλλοντα προβιβάζεσθαι εἰς Ἐπισκοπὴν, ὑπὸ Ἐπισκόπων ψηφίζεσθαι, καθὼς παρὰ τῶν Ἁγίων Πατέρων ὥρισε ἡ Νικαία ὥ-

ρισαι

ρισαι ἐν τῷ Κανόνι τῷ λέγοντι· Ἐπίσκοπον προσήκει μάλιστα μὲν ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ καθίσασθαι· εἰ δὲ δυσχερὲς εἴη τὸ πρᾶγμα, ἢ διὰ κατεπήγουσαν ἀνάγκην, ἢ διὰ μῆκος ὁδοῦ, ἓξ πάντως ψῆφοι ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναγομένους, συμφώνων γινομένων καὶ τῶν ἀπόντων καὶ συντιθεμένων διὰ γραμμάτων, καὶ τότε τὴν χειροτονίαν ποιεῖσθαι· τὸ δὲ κῦρος τῶν γινομένων, δίδοσθαι καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν τῷ μητροπολίτῃ.

δ'. ΠΕΡΙ τοῦ ἀπέχεσθαι τοὺς Ἐπισκόπους πάσης δοσοληψίας.

Ὁ Κήρυξ τῆς ἀληθείας Παῦλος ὁ θεῖος Ἀπόστολος, οἱονεὶ Κανόνα τιθεὶς τοῖς Ἐφεσίων Πρεσβυτέροις, μᾶλλον δὲ καὶ παντὶ ἱερατικῷ πληρώματι, ἔφησε ἐπαρρησιάσθη εἰπών· ἀργυρίου ἢ χρυσίου, ἢ ἱματισμοῦ, ἐδενὸς ἐπεθύμησα· παντα ὑπέδειξα ὑμῖν. ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, Μακάριον ἡγούμενος τὸ διδόναι, ἢ λαμβάνειν διὸ καὶ ἡμεῖς παρ' αὐτοῦ μαθητευθέντες, δείζομεν μὴ ὅλως αἰσχροκερδῶς ἐπινοεῖσθαι Ἐπίσκοπον προφασιζόμενον προφάσεις εἰς ἁμαρτίας, ἀπαιτεῖν χρυσὸν ἢ ἄργυρον, ἢ ἕτερον εἶδος παρ' αὐτῶν τελοῦντας Ἐπισκόπους, ἢ κληρικοὺς ἢ Μοναχούς. φησὶν γὰρ ὁ Ἀπόστολος· ἄδικοι βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν· καὶ οὐκ ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσιν, ἀλλ' οἱ γονεῖς τοῖς τέκνοις· εἴτις δὲ δι' ἀπαίτησιν χρυσοῦ, ἢ ἑτέρου τινὸς

εἴδους,

ἁγίοις, εἴτε διά τινα ἰδιοπάθειαν, διρεθείη ἀπείργων τῆς λειτουργίας, καὶ ἀφορίζων τινὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν κληρικῶν, ἢ σεπτὸν ναὸν κλείων, μὴ γίνεσθαι αὐτῷ τὰς τοῦ Θεοῦ λειτουργίας εἰς ἀναίδειαν τοῦ ἑαυτοῦ μανίαν ἐπιπέμπων, ἀναίδητος ὄντως ἐστὶν, καὶ τῇ ταυτοπαθείᾳ ὑποκείσεται, καὶ ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, ὡς παραβάτης σὺν ὅλῃ τοῦ Θεοῦ, καὶ τῶν Ἀποστολικῶν διατάξεων· παραγγέλλει μὲν γὰρ καὶ Πέτρος
" ἡ κορυφαία τῶν Ἀποστόλων ἀκρότης. " ποιμαίνεται
" τὸ σὺν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ Θεοῦ, μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλ'
" ἑκουσίως κατὰ Θεόν· μὴ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύ-
" μως· μὴ ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων, ἀλλὰ τύ-
" ποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου. καὶ φανερωθέντες, παρὰ τοῦ
" ἀρχιποιμένος κομιεῖσθε τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέ-
" φανον. "

ε. ΟΤΙ οἱ ὀνειδίζοντες τοὺς κληρικοὺς, διὰ τὸ πάσχειν σὺν Ἐκκλησίᾳ χωρὶς δοσίων, ἐπιτιμίῳ ὑποκείνται.

Ἁμαρτία πρὸς θάνατόν ἐστιν, ὅτ' ἄν τινες ἁμαρτάνοντες, ἀδιόρθωτοι μένωσιν· τὸ δὲ τοῦτο χεῖρον, ἐὰν χιλιῶντες κατεξαίσανται τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς ἀληθείας· καὶ προτιμώμενοι τὸν μαμωνᾶ τῆς τοῦ Θεοῦ ὑπακοῆς, καὶ τῶν Κανονικῶν αὐτοῦ διατάξεων μὴ ἀντεχόμενοι· σὺν τούτοις δὴ ἔστιν Κύριος ὁ Θεὸς, εἰ μήπω ταπεινωθέντες, τῇ ἰδίᾳ σφάλματος ἀνανήψωσιν. χρὴ γὰρ μᾶλλον αὐτοῖς προσέρχεσθαι τῷ Θεῷ, καὶ μετ

σωτε-

σωτερισμένης παρδίας τῇ ἄφεσιν τοῦτο τοῦ ἁμαρτήματος καὶ τῇ συγχώρησιν αἰτεῖσθαι, δὴ σὺν βρύεσθαι τῇ ἀθέσμῳ δόσει· ἐγγὺς γὰρ Κύριος τοῖς σωτερισμένοις τῇ καρδίᾳ· τοὺς ἐγκαυχωμένους δὲ, διὰ δόσεως χρυσίου πεπάχθαι ἐν Ἐκκλησίᾳ, καὶ ταύτῃ τῇ πονηρᾷ σωτηρίᾳ ἐπελπίζοντας τῇ ἀλλοζυγίᾳ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ πάσης ἱερωσύνης· καὶ ἐν τούτοις, ἀναιδεῖ προσώπῳ καὶ ἀπεριπαλύπτῳ στόματι ὀνειδισμοῖς λόγοις τοὺς διὰ ἀρετῆς βίου ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐκλεγέντας καὶ καταταγέντας ἐκτὸς δόσεως χρυσίου ἀτιμάζοντας· πρῶτα μὲν τοῦτο ποιοῦντας, τὸν ἔσχατον βαθμὸν λαμβάνειν τοῦ οἰκείου πάγματος· εἰ δὲ ἐπιμένοιεν, διὰ ἐπιτιμίου διορθοῦσθαι· εἰ δέ τις ἐπὶ χειροτονίᾳ φανῇ ποτὲ τοῦτο πεποιηκώς, γινέσθω καὶ τὸν Ἀποστολικὸν Κανόνα τὸν λέγοντα· εἴ τις Ἐπίσκοπος διὰ χρημάτων τῆς ἀξίας ταύτης ἐγκρατὴς γένηται, καὶ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος, καθαιρείσθω καὶ αὐτὸς καὶ ὁ χειροτονήσας, καὶ ἐκκοπτέσθω παντάπασιν ἐκ τῆς κοινωνίας, ὡς Σίμων ὁ μάγος ὑπ' ἐμοῦ Πέτρου· ὡσαύτως καὶ κατὰ τὸν διάτερον Κανόνα τὸν σὺν Χαλκηδόνι ὁσίων Πατέρων ἡμῶν τὸν λέγοντα· εἴ τις Ἐπίσκοπος ἐπὶ χρήμασιν χειροτονίαν ποιήσοιτο, καὶ εἰς πρᾶξιν καταγάγοι τοῦτο ἄπρακτον χάριν, καὶ χειροτονήσοι ἐπὶ χρήμασιν Ἐπίσκοπον ἢ χωρεπίσκοπον, ἢ Πρεσβύτερον ἢ Διάκονον, ἢ τινὰ τῶν σὺν τῷ κλήρῳ καταριθμουμένων, ἢ προβάλλοιτο ἐπὶ χρήματιν οἰκονόμον, ἢ ἔκδικον ἢ πα

ραμο-

ραμονάριον, ἢ ὅλως τινὰ τῶ Κανόνος, δι' αἰσχροκερδίαν οἰκείαν, ὁ τῦτο ἐπιχειρήσας ἐλεγχθεὶς, κινδυνολέτω εἰς τὸν ἴδιον βαθμόν. καὶ ὁ χειροτονήμενος, μηδενὶ ἐκ τῆς κατ' ἐμποσίαν ὠφελείσθω χειροτονίας ἢ προβολῆς, ἀλλ' ἔξω ἀλόξιος τῦ φροντίσματος ἢ τῆς ἀξίας, ἧ περ ἐπὶ χρήμασιν ἔτυχεν. εἰ δέ τις καὶ μετιτδίων φανῇ, ἢ τοῖς ὕπως αἰσχροῖς καὶ ἀθεμίτοις λήμμασι, καὶ ὅπος εἰ μὲν κληρικὸς εἴη, ἐκ τῦ οἰκείυ ἐκπιπτέτω βαθμῦ. εἰ δὲ λαϊκὸς ἢ μοναχὸς, ἀφοριζέσθω.

ς'. ΠΕΡΙ ΤΟΤ γίνεσθαι τοπικὼ συνόδον κ' χρόνον.

ΕΠΕΙΔΗΠΕΡ Κανών ἐσιν ὁ λέγων, δὶς τῦ ἔτυς καθ' ἑκάσλω ἐπαρχίαν χρὴ γίνεσθαι δλὰ συναθροίσεως Ἐπισκόπων τὰς κανονικὰς ζητήσεις. δλὰ ἓν τλὼ συντειβλὼ καὶ τὸ εὐδεῶς ἔχειν πρὸς ὁδοιπορίαν τὰς συναθροιζομένυς, ὥρισαν οἱ ἔκτης Συνόδυ ὅσιοι Πατέρες, δλ' ἅπαντος ζόπυ καὶ προφάσεως, ἅπαξ τῦ εἰαυτῦ γίνεσθαι, καὶ τὰ ἐσφαλμένα διορθῦσθαι. τῦτον ἓν τὸν Κανόνα καὶ ἡμεῖς ἀνανεῦμεν, καὶ εἴ τις ἄρεθῇ ἄρχων τῦ κωλύων, ἀφοριζέσθω. εἰ δέ τις ἐν τῇ μιζοπολιτῶν ἀμελήσοι τῦ γίνεσθαι ἐκτὸς αὐάγκης καὶ βίας καίτινος δλόγυ προφάσεως, τοῖς ἐπιτιμίοις ὑποκείσθω. τῆς δὲ Συνόδυ γενομένης περὶ Κανονικῶν καὶ δλαγγελικῶν πραγμάτων, δεῖ τοῖς συναθροισθεῖσιν Ἐπισκόποις τὸ μελέτη καὶ φροντίδε γίνεσθαι τὰς

τας θείας καὶ ζωοποιὸς σκιλας τῦ Θεῦ. τὸ γὰρ τῷ φυλάσσεσθαι αὐτὰς ἀνταπόδωσις πολλὴ, ὅτι καὶ λύχνος σκιλεῖ, νόμος δὲ φῶς καὶ ὁδὸς ζωῆς, ἔλεγχος καὶ παιδεία. καὶ ἡ σκιλὴ Κυρίυ πλανωμένης φωτίζυσα ὀφθαλμύς. μὴ ἔχειν δὲ ἄδειαν τὸν μιζοπολίτλω, ἐξ ὧν ἐπιφέρεται ὁ Ἐπίσκοπος μετ' αὐτῦ, ἢ κτλῶς ἢ ἕτερον εἶδος ἀπαιτεῖν. εἰ δὲ τῦτο ἐλεγχθῇ πεποιηκὼς ἀποτίσει τεξαπλάσιον.

ζ'. ΟΤΙ ΤΟΤΣ ἐγκαινιζέντας ναὺς ἐκτὸς καθέσεως Ἁγίων λειψάνων δεῖ ἀναπληρωθλῶαι.

Ἔφη Παῦλος ὁ θεῖος Ἀπόσολος· τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἁμαρτίαι πρόδηλοί εἰσι. τισὶ δὲ καὶ ἐπακολυθῦσιν. ἁμαρτιῶν ἓν προκαλαμβανυσῶν, καὶ ἕτεραι ἁμαρτίαι ἕπονται ταύτας. τῇ ἓν ἀσεβεῖ αἱρέσει τῦ Χρισιανοκατηγόρων, καὶ ἄλλα ἀσεβήματα συνεκολύθησαν. ὡς περ γὰρ τλὼ τῦ σεπτῶν εἰκόνων ὄψιν ἀφείλοντο ἐκ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἑτέρα τινὰ ἔθη παρελελοίπασιν, ἃ χρὴ ἀνανεωθλῦαι, καὶ κατὰ τλὼ ἔγγραφον καὶ ἄγραφον θεσμοθεσίαν ὅπως κρατεῖν. ὅσοι γὰρ σεπτοὶ ναοὶ καθιερώθησαν ἐκτὸς Ἁγίων λειψάνων μαρτύρων ὁρίζομεν αὐτοῖς κατάθεσιν γενέσθαι λειψάνων μετὰ τῆς συνήθυς δλχῆς. ὁ δὲ ἄνθλ Ἁγίων λειψάνων καθιερῶν ναὸν, καθαιρείσθω, ὡς παραβεβηκὼς τὰς Ἐκκλησιασικὰς παραδόσεις.

η'. ΟΤΙ ΤΟΤΣ Ἑβραίυς ὑ χρὴ δέχεσθαι, εἰ μή ποτε δι' εἰλικρινῆς καρδίας ἐπίσρέψωσιν.

Ἐπειδὴ πλανώμενοι ἐν τῇ τῶν Ἑβραίων θρησκείᾳ μυκτηρίζειν ἔδοξαν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, προσποιούμενοι μὲν Χριστιανίζειν· αὐτὸν δὲ ἀρνούμενοι κρύβδην καὶ λαθραίως, σαββατίζοντες καὶ ἕτερα ἰουδαϊκὰ ποιοῦντες. ὁρίζομεν τούτους μήτε εἰς κοινωνίαν μήτε εἰς δῶρα, μήτε εἰς Ἐκκλησίαν δέχεσθαι. ἀλλὰ φανερῶς ἔξωσαν καὶ τὴν ἑαυτῶν θρησκείαν Ἑβραῖοι. μήτε τοὺς παῖδας αὐτῶν βαπτίζειν, μήτε δοῦλον ὠνήσασθαι. ἐὰν δὲ Ἐπιστρέψωσιν αὐτῶν, καὶ ὁμολογήσωσι ἐξ ὅλης καρδίας θεραπεύειν τὰ κατ' αὐτῶν ἔθη καὶ πράγματα, πρὸς τὸ καὶ ἄλλους ἐλεγχθῆναι καὶ διορθώσασθαι. τότον προσδέχεσθαι καὶ βαπτίζειν τοὺς παῖδας αὐτῶν, καὶ ἀσφαλίζεσθαι αὐτοὺς τῆς Ἑβραϊκῶν ἐπιτηδευμάτων. εἰ δὲ μή ὅτως ἔχοιεν, μηδαμῶς αὐτοὺς προσδέχεσθαι.

ϑ'. ΠΕΡΙ ΤΟΥ, μὴ κρύπτειν τινὰ τῆς Χριστιανοκατηγορικῆς αἱρέσεως βιβλίον.

Πάντα τὰ μιαρακιώδη ἀθύρματα καὶ μανιώδη βακχεύματα, τὰ ψευδοσυγγράμματα, τὰ καὶ τῶν σεπτῶν εἰκόνων γενόμενα, δεῖ δοθῆναι ἐν τῷ Ἐπισκοπείῳ Κωνσταντινουπόλεως. ἵνα ἀποτεθῶσιν μετὰ τῶν λοιπῶν αἱρετικῶν βιβλίων. εἰ δέ τις εὑρεθείη ταῦτα κρύπτων, εἰ μὲν Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος εἴη, καθαιρείσθω. εἰ δὲ λαϊκὸς ἢ Μοναχὸς, ἀφορίζέσθω.

ι'. ΟΤΙ δεῖ κληρικὸν ἀπολειπεῖν τὴν ἑαυτοῦ παροικίαν,

καὶ ἑτέραν ἀφιπέσθαι χωρὶς εὐδοκήσεως τοῦ Ἐπισκόπου.

Ἐπειδή τινες τῆς κληρικῶν παραλογιζόμενοι τὴν Κανονικὴν διάταξιν, ἀπολιπόντες τὴν ἑαυτῶν παροικίαν, εἰς ἑτέραν παροικίαν ἐκχέχουσιν, καὶ πλεῖστον δὲ ἐν ταύτῃ τῇ Θεοφυλάκτῳ καὶ βασιλίδι πόλει, καὶ εἰς ἄρχοντας προεδρεύσιν, ἐν τοῖς αὐτῆς δικτηρίοις τὰς λειτουργίας ποιοῦντες. τούτους ὃν χωρὶς τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως μὴ ἔξεσιν ἐνθάδε ἐνοικεῖν ἐν οἱῳδήποτε οἴκῳ ἢ Ἐκκλησίᾳ. εἰ δέ τις τοῦτο ποιήσει ἐπιμένων, καθαιρείσθω. ὅσοι μετ' εὐδοκήσεως τῆς προλεχθέντων ἱερέων τοῦτο ποιοῦσιν, μὴ ἔξεσιν αὐτοῖς κοσμικὰς καὶ βιωτικὰς φροντίδας ἀναλαμβάνεσθαι, ὡς κεκωλῦσθαι τοῦτο ποιεῖν παρὰ τῶν θείων Κανόνων. εἰ δέτις φωραθείη τῶν λεγομένων μειζοτέρων τὴν φροντίδα ἐπέχων, ἢ παυσάσθω ἢ καθαιρείσθω. μᾶλλον μὲν ὖν, εἰ πρὸς διδασκαλίαν τῆς τε παίδων καὶ τῶν οἰκετῶν ἐπαναγινώσκων τὰς θείας γραφάς. εἰς τοῦτο γὰρ καὶ τὴν ἱερωσύνην ἐκληρώσατο.

ια'. ΟΤΙ δεῖ οἰκονόμους εἶναι καὶ τοῖς Ἐπισκοπείοις καὶ τοῖς Μοναστηρίοις.

Ὑποχρεοῦντες πάντας τοὺς θείους Κανόνας φυλάττειν, καὶ τὸν λέγοντα οἰκονόμους εἶναι καὶ ἑκάστῃ Ἐκκλησίᾳ, παντὶ τρόπῳ ἀπαράβατον διατηρεῖν ὀφείλομεν. καὶ εἰ μὲν ἕκαστος μητροπολίτης καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ καθίστα οἰκονόμον, καλῶς ἂν εἶχοι. εἰ δὲ μή γε,

ἐξ αὐτοκτείας ἰδίας τῆ Κωνσταντινοπόλεως Ἐπισκόπῳ ἄδεια ἐςὶ προχειρίζεσθαι οἰκονόμον ἐν τῇ αὐτῇ Ἐκκλησίᾳ. ὡσαύτως καὶ τοῖς μητροπολίταις, εἰ ὑπ' αὐτὸν Ἐπίσκοποι ὦσι προαιροῦνται οἰκονόμους ἐγκαταςῆσαι ἐν ταῖς ἑαυτῶν Ἐκκλησίαις. τὸ αὐτὸ δὲ φυλάττεσθαι καὶ ἐπὶ τῆς Μοναςηρίων.

ιβ'. ΟΤΙ ὁ δεῖ ἐκποιεῖσθαι Ἐπίσκοπον ἢ ἡγούμενον ἐκ τῶν προαστείων τῆς Ἐκκλησίας.

Εἴ τις Ἐπίσκοπος ἁρεθείη ἢ ἡγούμενος ἐκ τῶν αὐτυργιῶν τῆ Ἐπισκοπείῳ ἢ τῆ Μοναςηρίῳ ἐκποιούμενος εἰς ἀρχοντικὸν χεῖρα, ἢ ἑτέρῳ προσώπῳ ἐκδιδῷς, ἄκυρον εἶναι τὸ ἔκδοσιν, καὶ τὸν Κανόνα τῶν Ἁγίων Ἀποςόλων τὸν λέγοντα., παντων τῶν Ἐκ-
„ κλησιαςικῶν πραγμάτων ὁ Ἐπίσκοπος ἐχέτω τὸ
„ φροντίδα, καὶ διοικείτω αὐτὰ ὡς Θεοῦ ἐφορῶντος. μὴ
„ ἐξεῖναι δὲ αὐτῷ σφετερίζεσθαί τι ἐξ αὐτῶν, ἢ συγ-
„ γενέσιν ἰδίοις τὰ τοῦ Θεοῦ χαρίζεσθαι· εἰ δὲ πένη-
„ τες εἶεν, ἐπιχωρηγείτω αἷς πένησιν, ἀλλὰ μὴ προφάσει
„ πάντων τὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀπεμπολείτω. „εἰ δὲ προ-
„ φασίζοιντο ζημίαν ἐμποιεῖν, καὶ μηδὲν πρὸς ὠνησιν
τυγχάνειν τὸν ἀγρὸν, μὴ δ' ὅπως τοῖς καὶ τόπον ἄρ-
χουσιν ἐκδίδοναι τὸν τόπον, ἀλλὰ Κληρικοῖς ἢ γεωρ-
γοῖς. εἰ δὲ παυργίᾳ πονηρᾷ χρήσοιντο, καὶ ἐκ τοῦ
Κληρικοῦ ἢ τοῦ γεωργοῦ ὠνήσονται ἄρχων τὸν ἀγρὸν,
ὅπως ἄκυρον εἶναι τὸ πρᾶσιν, καὶ ἀποκαθίςασθαι
εἰς τὸ Ἐπισκοπείῳ ἢ εἰς τὸ Μοναςηρίῳ. καὶ Ἐπίσκο-

πος

πος ἢ ἡγούμενος τῶν ποιῶν, ἐκδιωχθήτω. ὁ μὲν Ἐπίσκοπος, τοῦ Ἐπισκοπείου. ὁ δὲ ἡγούμενος, τοῦ Μοναςηρίου. ὡς δίκαιον ἁρπάζοντες κακῶς, ἃ ὁ σωτὴρ ἄγαγον.

ΟΤΙ μεγάλης καθαιρέσεως ἄξιοί εἰσιν οἱ τὰ Μοναςήρια κοινοῦντες. ιγ'.

Ἐπειδὴ δία τὸ γενομένου καὶ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν συμφορὰν ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις, καθήρπαγησάν τινες οἶκοι δι' ἀγελῶν ὑπό τινων Ἀνδρῶν Ἐπισκοπεῖά τε καὶ Μοναςήρια, καὶ ἐγένοντο κοιναὶ καταγώγια. εἰ μὲν οἱ διακρατοῦντες ταῦτα προαιροῦνται ἀποδιδόναι, ἵνα καὶ τὸ ἀρχαῖον ἀνακαταςαθῶσιν, εὖ καὶ καλῶς ἔχει. εἰ δὲ μήγε, εἰ μὲν τῶν καταλόγῳ τῶν ἱερατικῶν εἰσιν, τύπῳ καθαιρεῖσθαι προσάσομεν. εἰ δὲ μοναχοὶ ἢ λαϊκοὶ, ἀφορίζεσθαι. ὡς ὄντας καταπείρας ἀπὸ τοῦ Πατέρος καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. καὶ τετύχθωσαν, ὅπου ὁ σκώληξ οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. ὅτι τῇ τοῦ Κύριου φωνῇ ἐναντιοῦνται τῇ λεγούσῃ. μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ Πατέρος μου, οἶκον ἐμπορείου.

ΟΤΙ ὁ χρὴ ἐκτὸς χειροθεσίας ἀναγινώσκειν ἐν τῇ σωλέᾳ ἐπὶ ἄμβωνος. ιδ'.

Ὅτι πᾶσις ἐμπολιτεύεται ἐν ἱερωσύνῃ πάσῃ, ἀειδηλόν ἐςι, καὶ ἀκριβείᾳ διαπρεπὴς πᾶς τῆς ἱερωσύνης ἐγχειρήσεως Θεῷ δόκιμον. καὶ ἐπειδὴ ὁρῶμεν ἐκτὸς χειροθεσίας νεοφύτους τὴν κουρὰν τοῦ κλήρου λαμβά-

οντάς τινας, μήπω δὲ παρ' Ε'πισκόπου χειροθεσίαν λαβόντας, καὶ ἀναγινώσκοντας ἐν τῇ σωάξει ἐπ' ἄμβωνος, ἀκανονίσως τοῦτο ποιοῦντας· ἐπιβέπομεν ὑπὸ τοῦ παρόντος τοῦτο μὴ γίνεσθαι. τὸ αὐτὸ δὲ φυλάττεσθαι καὶ ἐπὶ μοναχῶν. ἀναγνώστη δὲ χειροθεσίαν ἄδεικτόν ἐστιν ἐν ἰδίῳ Μοναστηρίῳ καὶ μόνῳ ἑκάστῳ ἡγουμένῳ ποιεῖν, εἰ αὐτῷ τῷ ἡγουμένῳ ἐπετέθη χειροθεσία παρὰ Ε'πισκόπου προεδρείαν ἡγουμένου, δῆλον ὄντος αὐτοῦ Πρεσβυτέρου. ὡταύτως καὶ κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἔθος τοὺς χωρεπισκόπους κατ' ἐπιτροπὴν τοῦ Ε'πισκόπου δεῖ προχειρίζεσθαι ἀναγνώστας.

16. Ο"ΤΙ ὁ δεῖ κληρικὸν ἐν δυσὶν Ε'κκλησίαις καταπίπτεσθαι.

Κληρικὸς δυσὶ τοῦ παρόντος μὴ καταττέσθω ἐν δυσὶν Ε'κκλησίαις. ἐμποσίας γὰρ καὶ αἰσχροκερδείας ἴδιον τοῦτο, καὶ ἀλλότριον Ε'κκλησιαστικῆς σωνηθείας.
» ἠκούσαμεν γὰρ ἐξ αὐτῆς τῆς Κυριακῆς φωνῆς, » ὅτι ὁ
» δυσὶ κύριοις δουλεύειν. ἢ γὰρ τὸν ἕνα μι-
» σήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει. ἢ τοῦ ἑνὸς ἀνθέξεται,
» καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. " ἕκαστος οὖν τῷ Α'ποστολικῷ φωνῇ, ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἐν τούτῳ ὀφείλει μένειν καὶ προσεδρεύειν ἐν μιᾷ Ε'κκλησίᾳ. τὰ γὰρ δι' αἰσχροκέρδειαν γινόμενα ἐπὶ τῶν Ε'κκλησιαστικῶν πραγμάτων, ἀλλότρια τοῦ Θεοῦ κατεγίνασιν. πρὸς δὲ τὴν τοῦ βίου τοῦ χρείαν ἐπιτηδεύματά εἰσι διάφορα. ἐξ αὐτῶν, εἴ τις βούλοιτο, τὰ χρεώδη τοῦ σώματος ποιεῖ-

ζέσθω.

ζέσθω. ἔφη γὰρ ὁ Α'πόστολος. ταῖς χρείαις μου καὶ τοῖς οὖσιν μετ' ἐμοῦ, ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὗται. καὶ ταῦτα μὲν οὖν ταύτῃ τῇ θεοφυλάκτῳ πόλει. οὐ δὲ τοῖς ἔξω Χωρίοις, διὰ τὴν ἔλλειψιν τῆς ἀνθρώπων παραχωρείσθω.

17. Ο"ΤΙ ὁ δεῖ ἱερατικὸν Α'νδρα ἱματίοις πολυτελέσιν ἀμφιέννυσθαι.

Πᾶσα βλακεία καὶ κόσμησις σώματος, ἀλλότρια εἶσι τῆς ἱερατικῆς τάξεως. τοὺς δὲ ἑαυτοὺς κοσμοῦντας Ε'πισκόπους. ἢ Κληρικοὺς δι' ἐσθήτων λαμπρῶν καὶ περιφανῶν, τούτους διορθοῦσθαι χρή. εἰ δὲ ἐπιμένει ἐν ἐπιτιμίῳ παραδίδοσθαι. ὡσαύτως καὶ τοὺς τὰ μοῦρα χειρομένους. ἐπειδὴ δὲ ῥίζα πικρίας ἄνω φύουσα μίασμα γέγονεν τῇ καθολικῇ Ε'κκλησίᾳ, ἡ τῆς Χειροτονοκατηγόρων αἵρεσις, καὶ οἱ ταύτῃ δεξάμενοι, οὐ μόνον τὰς εἰκονικὰς ἀναζωγραφήσεις ἐβδελύξαντο· ἀλλὰ καὶ πᾶσαν βλάβειαν ἀπώσαντο, τοὺς σεμνῶς καὶ εὐσεβῶς βιοῦντας προσοχθίσαντες. καὶ πεπλήρωται ἐπ' αὐτοῖς τὸ γεγραμμένον. βδέλυγμα ἁμαρτωλῶν θεοσέβεια. οἱ δὲ ῥεθῶσιν πίνυν ἐγγελῶντες τῇ τοῦ Στελῆ καὶ σεμνῷ ἀμφίασιν περικειμένοις, διὰ ἐπιτιμίᾳ διορθώσαν. ἐκ γὰρ τῆς ἄνωθεν χρόνων πᾶς ἱερατικὸς ἀνὴρ, μετὰ μετρίας καὶ σεμνῆς ἀμφιάσεως ἐπολιτεύετο. παῦ γὰρ ὃ μὴ διὰ χρείαν, ἀλλὰ διὰ καλλωπισμὸν παραλαμβάνεται, περιεργίας ἔχει κατηγορίαν, ὡς ὁ μέγας ἔφη Βασίλειος. ἀλλ' ὁ δὲ ἐκ σημικῶν ὑφασμάτων

πεποικιλμένα ἐσθῆτα σὺν δέδυτο. ὑδέτι προσετίθεσαν ἑτερόχροα ἐπιβλήματα σὺν τοῖς ἄκροις τῷ ἱματίῳ. ἤκουσαν γὰρ ἐκ τῆς θεοφθόγγου γλώσσης, ὅτι οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες, σὺν τοῖς οἴκοις τῷ Βασιλέων εἰσίν.

ιζ'. ΟΤΙ μὴ ἔχων τις τὰ πρὸς ἀπαρτισμόν, μὴ ἐπιχειροίη κτίζειν ἀκτήμονον οἶκον.

Ὅτι τινὲς τῶν Μοναχῶν καταλιπόντες τὰ ἑαυτῶν Μοναστήρια, ἐφιέμενοι τῆς ἄρχειν, καὶ τὸ ὑπακούειν ἀπαναινόμενοι, ἐγχειροῦσι κτίζειν ἀκτήμονας οἴκους, τὰ πρὸς ἀπαρτισμὸν μὴ ἔχοντες. εἴτις οὖν τοῦτο ἐπιχειρήσοι ποιεῖν, κωλυέσθω ὑπὸ τοῦ ἰδίου τόπου Ἐπισκόπου. οἱ δὲ τὰ πρὸς ἀπαρτισμὸν ἔχοι, καὶ τὰ βεβουλευμένα αὐτῷ, εἰς πέρας ἀγέσθωσαν. τὸ αὐτὸ δὲ φυλάττεσθαι καὶ ἐπὶ λαϊκῶν καὶ Κληρικῶν.

ΟΤΙ οὐ δεῖ γυναῖκας συνδιαιτᾶσθαι σὺν Ἐπισκοπείοις, ἢ σὺν ἀνδρείοις Μοναστηρίοις.

Ἀπρόσκοποι γίνεσθε καὶ πᾶσι ἕλλησι, φησὶν ὁ θεῖος Ἀπόστολος. τὸ δὲ γυναῖκας ἐνδιαιτᾶσθαι ἐν Ἐπισκοπείοις ἢ καὶ Μοναστηρίοις, παντὸς προσκόμματος ἄτιον. εἴτις οὖν δοῦλος ἢ ἐλεύθερος ἐν τῷ Ἐπισκοπείῳ κτώμενος φαρασθείη, ἢ ἐν Μοναστηρίῳ πρὸς ἐγχείρησιν Διακονίας τινός, ἐπιτιμάσθω. ἐπιμένων δέ, καθαιρείσθω. εἰ δὲ καὶ τύχοι ἐν προαστείοις γυναῖκας εἶναι, καὶ θελήσοι Ἐπίσκοπος ἢ ἡγούμενος πορείαν ἐν τοῖς ἐκεῖσε ποιήσασθαι, παιόντος Ἐπισκόπου

ἢ ἡ-

ἢ ἡγουμένου, μὴ δ' ὅλως ἐγχείρησιν διακονίας ποιεῖσθαι κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν γυναικί, ἀλλ' ἰδιαζέτω ἐν ἑτέρῳ τόπῳ, ἕως ἂν τοῦ ἐπαναχώρησιν ποιήσηται ὁ Ἐπίσκοπος διὰ τὸ ἀνεπίληπτον.

ιθ'. ΠΕΡΙ τοῦ, ἐκτὸς δοσίων τὰς καταγὰς τῶν ἱερατικῶν Μοναχῶν τε καὶ Μοναστηρίων γίνεσθαι.

Τοσοῦτον κατενεμήθη τῆς φιλαργυρίας τὸ μύσος εἰς τοὺς ἡγήτορας τῶν Ἐκκλησιῶν, ὥς τε καί τινας τῶν λεγομένων δούλων Ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ἐπιλαθομένους τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου, ἐξαπατηθῆναι. καὶ διὰ χρυσίου τὰς εἰσδοχὰς τῶν προσερχομένων τῷ ἱερατικῷ πάγματι καὶ τῷ μονήρει βίῳ ποιεῖσθαι. καὶ γίνεται ὧν ἡ ἀρχὴ ἀδόκιμος καὶ τὸ παῦ ἀπόβλητον, ὥς φησιν ὁ μέγας Βασίλειος. ὁ δὲ γὰρ Θεῷ διὰ μοναῦ δουλεύειν ἕξιν. εἴτις οὖν βούλοιτο τοῦτο ποιῶν, εἰ μὲν Ἐπίσκοπος ἢ ἡγούμενος ἤ τις τοῦ ἱερατικοῦ, ἢ παυσάσθω ἢ καθαιρείσθω καὶ τὸν ὅμοιον Κανόνα τῆς ἐν Χαλκηδόνι Ἁγίας συνόδου. εἰ δὲ ἡγουμένη, ἐκδιωχθήτω ἐκ τοῦ Μοναστηρίου, καὶ παραδοθήτω ἐν ἑτέρῳ Μοναστηρίῳ πρὸς ὑποταγήν. ὡσαύτως καὶ ἡγούμενος μὴ ἔχων χειροτονίαν Πρεσβυτέρου, ἐπὶ δὲ τῶν παρὰ γονέων παραδεδομένων δίκαιον προικῶν τοῖς πεκνοις ἢ ἰδιωκτήτων αὐτῶν Πραγμάτων προσαγομένων, ὁμολογούντων τῶν προσαγόντων ταῦτα εἶναι ἀφιερωμένα τῷ Θεῷ. ὡρίσαμεν, κἄν τε μόνοι κἄν τε ἐξέλθοι, μένειν αὐτὰ ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, κατὰ

τὰ

τὴ ὑπόχεσιν αὐτῆ. εἰ μὴ εἴη αἰτία τοῦ προεςῶτος.

ιά. Ο"ΤΙ δεῖ ἀπὸ τῆ παρόντος γίνεσθαι διπλοῦν Μοναςήριον. καὶ περὶ τῶν διπλῶν Μοναςηρίων.

Ἀπὸ τῆ παρόντος ὁρίζομεν, μὴ γίνεσθαι διπλοῦν Μοναςήριον, ὅτι σκάνδαλον καὶ πρόσκομμα τοῖς πολλοῖς γίνεται τῆτο. εἰ δέ τινες μετὰ συγγενῶν προαιρῶνται ἀποτάξασθαι, καὶ ἐπὶ τῷ μονήρει βίῳ καταπολυθεῖν, τὰς μὲν Ἄνδρας δέον ἀπιςέαι εἰς ἀνδρῶον Μοναςήριον, καὶ τὰς γυναῖκας, εἰσιςέαι εἰ γυναικείῳ Μοναςηρίῳ. ἐπὶ τέτῳ γὰρ διαρεςεῖται ὁ Θεός. τὰ δὲ ὄντα ἕως τῆ νῦν διπλᾶ κρατήτωσαν καὶ τὸν Κανόνα τῆ Ἁγίε Πατέρος ἡμῶν Βασιλείε καὶ τῆ τέλε διαταγῆ αὐτῆ ὅτω διατυπώθωσαν. μὴ διαπάθωσαν εἰ εἰ Μοναςηρίῳ Μοναχοὶ καὶ Μονάςειαι. μοιχεῖα γὰρ μεσολαβεῖ τῇ σωδιαιτήσει. μὴ ἐχέτω μοναχὸς παῤῥησίαν πρὸς Μονάςειαν, ἢ Μονάςρια, πρὸς μοναχὸν ἰδίᾳ προσομιλείτω. μὴ ποιαζέθω μοναχὸς εἰ γυναικείῳ Μοναςηρίῳ. μὴ σωεθιέτω Μονάςεια καὶ μονάς. καὶ ὅτε τὰ ἀναγκαῖα τῆ βίε παρὰ τῆ Ἀνδρείε μέρες πρὸς τὰς Κανονικὰς ὑποκομίζονται ἔξωθεν τῆς ποίμνης, ταῦτα λαμβανέτω ἡ ἡγεμόνη τῆ γυναικείε Μοναςηρίε μετὰ γραός τινος Μοναςείας. εἰ δὲ συμβῇ, καὶ συγγενῆ τινα θέλειν θεάσαθαι ὁ μοναχὸς, ἐπὶ παρεσίᾳ τῆς ἡγεμόνης ταύτῃ προσομιλείτω διὰ μικρῶν καὶ βαρχέων λόγων.

ιά. Ο-

ιά. Ο"ΤΙ δεῖ καταλιμπάνειν τὰς μοναχοὺς τὰ οἰκεῖα Μοναςήρια, καὶ εἰ ἑτέροις μεταβαίνειν.

Μὴ δῆν μοναχὸν ἢ Μονάςριαν καταλιμπάνειν τὴν οἰκείαν μονὴν, καὶ εἰ ἑτέρᾳ ἀπέρχεσθαι. εἰ δὲ συμβῇ τῆτο ξενοδοχεῖσθαι αὐτὸν, ἀναγκαῖον. προσλαμβάνεσθαι δὲ αὐτὸν γνώμης τῆ ἡγεμόνε αὐτῆ ἡ προσήκει.

ιβ. Ο"ΤΙ δεῖ μετ' ἀκαιρείας καὶ πάσης φυσῆς καὶ ἀλαβείας μοναχὰς, εἰ συμβῇ, μετὰ γυναικῶν ἐσθίειν.

Θεῷ μὲν τὸ πᾶν ἀνατίθεσθαι, καὶ ἃ τοῖς ἰδίοις θελήμασι δεδῶσθαι, μέγα χρῆμα τυγχάνει. εἴτε γὰρ ἐσθίετε. εἴτε πίνετε. ὁ θεῖος Ἀπόςολός φησιν, πάντα εἰς δόξαν Θεῆ ποιεῖτε. Χρεςὸς δὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ τοῖς ἁγγελίοις αὐτῆ τὰς ἀρχὰς τῆ ἁμαρτημάτων ἐκκόπτειν προσέταχεν. ἃ γὰρ ἡ μοιχεία μόνον παρ' αὐτῆ κολάζεται, ἀλλὰ καὶ ἡ κίνησις τῆ λογισμῆ πρὸς τὴν τῆς μοιχείας ἐγχείρησιν καταπέκειται, λέγοντος αὐτῆ. ὁ ἐμβλέψας γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς, ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆ. ἔσθεν ὃν μαθητεθέντες, λογισμὺς ὀφείλομεν καθαίρειν. εἰ καὶ πάντα ἔξεσιν, ἀλλ' ἃ πάντα συμφέρει, ὡς ἐξ Ἀποςολικῆς φωνῆς διδασκόμεθα. ἐπάναγκες ὃν ἐςὶ παντὶ ἀνδρὶ διὰ τὸ ζῆν ἐσθίειν. καὶ οἷς μὲν βίος ἐςὶ γάμε καὶ τέκνων καὶ λαϊκῆς διαθέσεως ἀναμὶξ ἐσθίειν ἄνδρας καὶ γυναῖκας τῶν ἀδιαβλήτων ἐςὶ, μόνον τόμῳ τῷ διδόντι ζοφῆ

τὴ

τῳ ἀχαεισίαν προσαγέπωσαν, ϗ μὴ ἀλά τινων θυμελικῶν ἐπιπηδημάτων, ϯῆς σατανικῶν ᾀσμάτων κιθαρῶν τε ϗ πορνικῶν λυγισμάτων. οἷς ἐπέρχεται προφητικὴ ἀρὰ ὅπως ἡ λέγουσα. „ ὠαὶ οἱ μετὰ κιθάρας. ϗ „ ψαλτηρίου τὸν οἶνον πίνοντες. τὰ δὲ ἔργα Κυρίου οὐκ „ ἐμβλέπουσιν, ϗ ἔργα ϯῆς χειρῶν αὐτοῦ οὐ κατανοοῦ- „ σιν. “ ϗ εἰπώποτε εἶεν τοιοῦτοι ἐν τοῖς Χριστιανοῖς, διορθώθωσαν. εἰ δὲ μήγε, κρατείτωσαν ἐπ' αὐτοῖς τὰ παρὰ ϯῆς πρὸ ἡμῶν Κανονικῶς ἐκτεθειμένα. οἷς δὲ ὁ βίος ἐστὶν ἡσύχιος ϗ μονόζωπος, ὁ συνταξάμενος Κυρίῳ τῷ Θεῷ ζυγὸν μονήρη ἄραι, καθίσεται ϗ μόνας ϗ σιωπήσει· ἀλλὰ μὴν ϗ τοῖς ἱερατικὸν ἐκλεξαμένοις βίον οὐδ' ὅλως ἔξεστιν κατ' ἰδίαν γυναιξὶ συνεθίειν. εἰ μήπω μετά τινων θεοφόρων ϗ ἁγίων Ἀνδρῶν ϗ γυναικῶν, ἵνα ϗ αὐτὴ ἡ συνεστίασις πρὸς κατόρθωσιν πνευματικὴν ἀπάγῃ. ϗ ἐπὶ συγγενῶν δὲ τὸ αὐτὸ ποιείτω. εἰ δὲ ϗ αὖθις εἰς ὁδοιπορίαν συμβῇ τὰ ϯῆς ἀναγκαίας χρείας μὴ ἐπιφέρεσθαι μοναχὸν ἢ ϗ ἱερατικὸν Ἄνδρα, ϗ διὰ τὸ ἀναγκαῖον καταλῦσαι βέλεται, ἔστε εἰς πανδοχείῳ ἢ ϗ εἰς οἴκῳ τινός, ἄδειαν ἔχειν αὐτὸν τοῦτο ποιεῖν, ὡς ϯῆς χρείας κατεπειγούσης.

ΤΕΛΟΣ Τῶν Ἁγίων Κανόνων.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ, ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΟΣ.

Καμόμες ἐμφερόμενοι ἐν τῷ περὶ μεταμοίας αὐτοῦ λόγῳ περὶ ϯῆς ἐν καιροῖς διωγμῶν παραπεπτωκότων· εἶτα μετανοησαμένων.

ΕΠεὶ πολὺν τέθαρπεν ἤδη πάχα ἐπικατέλιφε τὸν διωγμὸν, αὐτάρκως ἔχουσι τοῖς μὲν προσευχθεῖσι ϗ φυλακισθεῖσι βασάνοις τε αὐτοῖς ὑποβεβλημένοις, ϗ ἀφορήτοις μάστιξι, ϗ πολλαῖς ἑτέραις αὐάγκαις δεινάς, ὕστερον δὲ προδιδομένοις ὑπὸ ϯῆς ἀσθενείας ϯῆς σαρκὸς, οἱ ϗ μὴ ἐξαρχῆς παρεδέχθησαν διὰ τὴν παρακολουθήσασαν μεγίστην πτῶσιν· ὅμως διὰ τὸ πολλὰ αὐτοὺς ἠθληκέναι, ϗ ἐπιπολὺ ἀντιμάχεσθαι· ὁ γὰρ ϗ προαίρεσιν εἰς πάντω ἐλευθεροῦσι· ἀλλὰ καταπροδοθέντες ὑπὸ ϯῆς ἀ-

θεωείας τῆς σαρκὸς, ἐπειδὴ καὶ τὰ στίγματα τοῦ Ἰησοῦ
ἐνδείκνυνται ἐν τοῖς σώμασιν αὐτῶν, καὶ ἤδητίες ξί-
τον ἔπος ἔχουσι καταπεπαυθέντες προσεπιτιμηθῶσι αὐ-
τοῖς ἀπὸ τῆς προσελεύσεως καθ' ὑπόμνησιν, ἄχρις
τεσσαράκοντα ἡμέρας· ἃς καίπερ νηστεύσας ὁ Κύριος
καὶ σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τὸ βαπτισθῆναι
ἐπειράσθη ὑπὸ τοῦ διαβόλου· εἰς ἃς καὶ αὐτοὶ κατὰ τὸ
πρόσταγμα διανηστεύσαντες ἐνδυναμώτερόν τε νήψαντες,
γρηγορήσουσιν εἰς προσευχὰς τὰς λοιπὰς, κατανοοῦν-
τες τὸ λεγόμενον ὑπὸ τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν πειρά-
ζοντα αὐτὸν, ἵνα προσκυνήσῃ αὐτῷ· ὕπαγε ὀπίσω
μου σατανᾶ· γέγραπται γὰρ, Κύριον τὸν Θεόν σου
προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.

β'. ΤΟΙΣ δὲ μετὰ τὸ φυλακισθῆναι, καὶ ἐνομεμενη-
κόσι τὰ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ὡς ἂν ἐν πολυορκίᾳ,
θλίψεις τε, καὶ δυσωδίας· ὕστερον δὲ χωρὶς πολέμου
βασάνων γενομένοις αἰχμαλώτοις καὶ πολλῇ πτωχίᾳ
δυνάμεως, καὶ κατά τινα τυφλότητα τεθραυσμένοις,
ἐπαρκέσει ἑαυτὸς πρὸς τῷ ἑτέρῳ χρόνῳ· ἐπεὶ
ὅλως καὶ αὐτοὶ ἐπιδεδώκασιν ἑαυτοὺς ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος
τοῦ Χριστοῦ θλιβῆναι· εἰ καὶ ἀπήλαυσαν τοῦ δεσμω-
τηρίου τῆς παρὰ τῶν ἀδελφῶν πολλῆς ἀναπαύσεως·
οἵπερ πολλαπλασίονα ἀποδώσουσι ποθοῦντες λυθῆ-
ναι ἀπὸ τῆς πικροτάτης αἰχμαλωσίας τοῦ διαβόλου, με-
μνημένοι μάλιστα τοῦ λέγοντος, Πνεῦμα Κυρίου ἐπ'
ἐμὲ οὗ ἕνεκεν ἔχρισέ με· εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς

ἀπε-

ἀπέσταλκέ με· κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν, καὶ τυ-
φλοῖς ἀνάβλεψιν· ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέ-
σει· κηρύξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτὸν, καὶ ἡμέραν ἀνταπο-
δόσεως.

ΤΟΙΣ δὲ μηδ' ὅλως μηδέπω τοιοῦτον πεπονθόσι γ'.
μηδὲ ἐνδεξαμένοις καρπὸν πίστεως· ἀλλ' αὐτομολήσασι
πρὸς τὴν κακίαν, προδεδομένοις ὑπὸ δειλίας καὶ φό-
βου, τοῖς δὲ εἰς μετάνοιαν ἐρχομένοις· ἀναγκαῖον ἐστὶ
καὶ ἁρμόζον, τὴν τῆς ἀκάρπου συκῆς παραβολὴν παρα-
τεθεῖσθαι, ὡς ὁ Κύριος λέγει· συκῆν εἶχέ τις πεφυ-
τευμένην ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ, καὶ ἦλθε ζητῶν
καρπὸν ἐν αὐτῇ, καὶ οὐχ εὗρεν· εἶπε δὲ πρὸς τὸν
ἀμπελουργὸν, ἰδοὺ ξία ἔτη, ἀφ' οὗ ἔρχομαι ζητῶν
καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ, καὶ οὐχ εὑρίσκω, ἔκκοψον
αὐτήν. ἵνα τί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ; ὁ δὲ ὑποκρι-
θεὶς λέγει αὐτῷ, Κύριε ἄφες αὐτήν, καὶ τὸ ἔτος τοῦ-
το, ἕως οὗ σκάψω τὰ περὶ αὐτήν, καὶ βάλω κοπρίαν·
κἂν μὲν ποιήσῃ καρπὸν· εἰδὲ μήγε εἰς τὸ μέλλον ἐκ-
κόψεις αὐτήν· ἰδοὺ πρὸ ὀφθαλμῶν λαβόντες, ἐνδεξά-
μενοί τε καρπὸν ἄξιον τῆς μετανοίας ἐν τῷ δοκιμά-
ματι τοῦ τοιούτου χρόνου μᾶλλον ὠφεληθήσονται.

ΤΟΙΣ γὰρ παντάπασιν ἀπεγνωσμένοις ἀμετα- δ'.
νοήτοις, σέρματε αἰθίοπος ἀμετάβλητον κεκτημένοις, καὶ
ποικίλματα παρδάλεως, λελουμένοις τὸ τῆς ἑτέρας
συκῆς. μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα·
διὸ καὶ παραχρῆμα ξηραίνεται. ὑποπληρῶται γὰρ ἐπ'

αὐτοῖς,

αὐτῆς, καὶ τὸ τῆ Ἐκκλησίας ἔρημον, διεσταλμένον δὲ δυνατὸν ἐπικοσμηθῆναι, καὶ ὑστέρημα δὲ δυνήσεται ἀναπληθῆναι· εἰμὴ γὰρ πρότερον τὸ διεσταλμένον διορθωθῆ, ἀδύνατον ἐστιν αὐτὸ ἐπικοσμηθῆναι. καὶ εἰ μὴ πρότερον τὸ ὑστέρημα ἀναπληρωθῆ ἀδύνατον ἐστιν αὐτὸ ἀναπληθῆναι· ὅθεν καὶ ἐπὶ τέλους συμβήσεται αὐτῆς τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῆ Προφήτε Ἡσαΐα. καὶ ὄψονται γὰρ φησί, τὰ κῶλα τῶν ἀνθρώπων τῶν παραβεβηκότων εἰς ἐμοί. ὁ γὰρ σκώληξ αὐτῶν δὲ τελευτήσει· καὶ τὸ πῦρ αὐτῶν δὲ σβεσθήσεται· καὶ ἔσονται εἰς ὅρασιν πάσῃ σαρκί· ἐπεὶ καὶ ὡς προλέλεκται ὑπ' αὐτῆ οἱ δὲ ἄδικοι ὅτω κλυδωνισθήσονται, καὶ ἀναπαύσεσθαι δὲ μὴ δυνήσονται. δὲ ἔστι χαίρειν τοῖς ἀσεβέσιν εἶπεν ὁ Θεός.

ε'. ΤΟΙΣ δὲ καθυποκειμένοις καὶ τὸν ἐπιλησταὶ τάμενον Δαβὶδ· ἵνα μὴ ἀποθανῇ, δὲ ὄντα ἐπίλητον, καὶ μὴ γυμνῶς ἀπογραψαμένοις τὰ πρὸς ἄρνησιν, ἀλλὰ δραπαίξασι καὶ πολλῷ σκοτοχωρείαν, ὡς αἱ παιδία βελτικὰ ἔμφρονα τῶν παιδίοις ἄφροσι, τὰς τῶν ἐχθρῶν ἐπιβολὰς, ἤτοι ὡς διελθόντες βωμὸς, ἤτοι ὡς χειρογραφήσαντες, ἤτοι ὡς αὐθ' ἑαυτῶν βαλόντες ἐθνικὰς, εἰ καί τισιν αὐτῶν συνεχώρησαν τινὲς τῶν ὁμολογησάντων ὡς ἤκουσα, ἐπεὶ μάλιστα καὶ πολλῷ δὲλάβειαν ἐξέφυγον αὐτόχειρες γενέσθαι τῆ πυρὸς, καὶ τῆς ἀναθυμιάσεως τῶν ἀκαθάρτων δαιμόνων· ἐπεὶ τοίνυν ἔλαθεν αὐτὸς αὐτοὶα τῆ πράξαντος·

ὅμως

ὅμως ἐξαμέσως αὐτῆς ἐπιτεθήσεται τῆς σὺ μετανοίᾳ ἐπιστροφῆς· ὅτω γὰρ μᾶλλον καὶ αὐτοὶ ὠφεληθήσονται καταμελετῶντες τὸ προφητικὸν ῥητὸν, καὶ λέγοντες, παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν· ὃ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τῆ ὤμου αὐτῆ, καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτῆ μεγάλης βελῆς Ἄγγελος· ὃς περ, ὡς ἴστε, σὺ τῷ ἕκτῳ μέρει τῆς συλλήψεως τῆ ἑτέρα παιδίῳ τῆ προκηρύξαντος πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου αὐτῆ μετάνοιαν εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, σωθείη καὶ αὐτὸς κηρύξαι μετάνοιαν. καὶ γὰρ καὶ τῶν ἀμφοτέρων ἀκούομεν σὺ πρώτης κηρυττόντων οὐ μόνον περὶ μετανοίας· ἀλλὰ καὶ περὶ βασιλείας οὐρανῶν, ἥτις καθὼς μεμαθήκαμεν, σὺτός ἡμῶν ἐστι, τῷ ἐγγὺς ἡμῶν εἶναι τὸ ῥῆμα ὃ πιστεύομεν σὺ τῷ στόματι ἑαυτῶν, καὶ σὺ τῇ καρδίᾳ ἑαυτῶν· ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν· ἅτε δὴ ἀκούοντες, ὅτι καρδίᾳ μὲν πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς Σωτηρίαν.

ς'. ΤΟΙΣ δὲ δήλης Χριστιανὸς αὐθ' ἑαυτῶν ὑπνωβλησκόσι· οἱ μὲν δῆλοι, ὡς αὐ ὑπνώττοντες ὄντες, καὶ ζόποντινα καὶ αὐτοὶ φυλακισθέντες ὑπὸ τῆ δεσποτῶν, καταπειληθέντες ὑπ' αὐτῶν, καὶ διὰ τὸν φόβον αὐτῶν εἰς τὸ ἐλπυθότες, καὶ ὀλισθήσαντες, σὺ αὐτοὶ τὰ τῆς μετανοίας ἔργα δείξωσι, μανθάνοντες τῆ λοιπῆ ὡς δῆλοι Χριστῆ ποιῶν τὸ θέλημα τῆ Χριστῆ, καὶ φοβῆσθαι αὐτόν· ἀκούοντες μάλιστα ὅτι ἕκαστος ἐὰν τ

ποιήσῃ ἀγαθὸν ὅτο κομίσηται παρὰ Κυρίε, εἴτε δοῦλος εἴτε ἐλεύθερος ἐςί.

ζ'. ΟΙ δὲ ἐλεύθεροι ἐφ ᾧσιν ἔπεσιν ἐξεταςθήσονται ἐπὶ μετανοίᾳ, καὶ ὡς ὑποκρινόμενοι, καὶ ὡς καταναγκάσαντες τὸς ὁμοδούλους θῦσαι. ἅτε δὴ παρακύσαντες τῷ Ἀποςόλῳ τὰ αὐτὰ θέλοντος ποιεῖν τὸς δεσπότας τοῖς δούλοις, ἀνιέντας τὴν ἀπειλὴν, εἰδότας, φησίν, ὅτι καὶ ἡμῶν καὶ αὐτῶν ὁ Κύριος ἐν οὐρανοῖς ἐςιν, καὶ προσωπολημψία παρ' αὐτῷ οὐκ ἔςιν. εἰδὲ ἕν Κύριον ἔχομεν οἱ πάντες ἀπροσωπόληπτον, ἐπεὶ καὶ πάντα καὶ ἐν πᾶσιν ἐςιν ὁ Χριςός. εἴτε βαρβάροις καὶ σκύθαις, δούλοις καὶ ἐλεύθέροις, σκοπεῖν ὀφείλουσιν ὃ κατεργάσαντο θελήσαντες τῇ ψυχῇ ἑαυτῶν σῶσαι, οἱ τὸς σωδούλους ἡμῶν ἑλκύσαντες ἐπὶ εἰδωλολατρείαν, δυναμένους καὶ αὐτὸς ἐκφυγεῖν, εἰ τὸ δίκαιον καὶ τῇ ἰσότητα ἦσαν αὐτοῖς παρεχόντες, ὡς πάλιν ὁ Ἀπόςολος λέγει.

ή. ΤΟΙΣ δὲ προδεδομένοις καὶ ἐκπεπτωκόσι τοῖς πε αὐτοῖς προσελκυσθόσιν εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ ὁμολογοῦσιν εἶναι Χριςιανοῖς ἐμβεβλημένοις τε εἰς τὴν φυλακὴν μετὰ βασάνων, ἄλογον ἐςιν εἰς ἀγαλλιάσει καρδίας σωεπιχύειν καὶ κοινωνεῖν εἰς πᾶσι εἴτε ταῖς προσδοχαῖς, καὶ τῇ μεταλήψει τε σώματος καὶ τε αἵματος, καὶ τῇ παρακλήσει τε λόγε· ἵνα ὑπνώτερον ἀγωνισάμενοι καταξιωθῶσι καὶ αὐτοὶ τε βραβείε τῆς ἄνω κλήσεως καὶ γὰρ ἑπτάκις, φησὶ, πεσεῖται ὁ δίκαιος καὶ ἀνα-

ἀναςήσεται. ὅπερ εἰ καὶ πάντες οἱ ἐκπεπτωκότες πεποιήκεσαν τελεωτάτην καὶ ὁλοπάρδιον μετάνοιαν ἐνεδείξαντο.

ΚΑΙ τοῖς δὲ ὡς ἂν ἐξ ὕπνε ἑαυτοῖς παραπηδῶσι εἰς τὸν ἀγῶνα, ὠδίνοντα, καὶ μέλλοντα ἑλκύσαι, ἑαυτοῖς δὲ πειρασμὸν ἐπισπασαμένοις θαλαττομαχίας καὶ πολλῆς κυματώσεως, μᾶλλον δὲ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς προσεκκαίουσιν ἄθραυςα ἁμαρτωλῶν. καὶ αὐτοῖς κοινωνητέον. ἅτε δὴ ἐν ὀνόματι Χριςε παρερχομένοις εἰς τοῦτο, εἰ καὶ μὴ προσέχουσιν αὐτῷ τοῖς λόγοις διδάσκοντος, προσδέχεσθαι μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν. καὶ πάλιν ἐν ἀρχῇ λέγειν τῷ Πατρὶ, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τε πονηρε. ἴσως δὲ ἀγνοῦσι τὰς πολλάκις γινομένας αὐαχωρήσεις τε οἰκοδεσπότε καὶ Διδασκάλε ἡμῶν ἀπὸ τῶν θελόντων ἐπιβαλλέων, καὶ ὅτι ἐσθ' ὅτε ἔτε παῤῥησία περιεπάτει δι' αὐτὸς, καὶ ὅτι καὶ ὅτε καιρὸς τε πάθες αὐτῷ προσήγγισεν, ἐκ ἑαυτὸν παρέδωκεν, ἀλλ' ἐδέξατο ἕως ἦλθον ἐπ' αὐτὸν μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων. λέγει ἓν πρὸς αὐτὸς, ὡς ἐπὶ λῃςὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; οἳ καὶ παρέδωκαν αὐτὸν φησὶ, Πιλάτῳ. καθ' ὁμοιότητα γὰρ αὐτε, καὶ οἱ εἰς σκοπὸν αὐτῷ βαίνοντες, πεπόηθασι μεμνημένοι ῥημάτων θείων αὐτε λόγων, δι' ὧν ἐπισπεύζων ἡμᾶς περὶ τῆς διωγμῶν λέγει. προσέχετε ἑαυτοῖς· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ εἰ

ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς. παραδώσουσι δὲ εἶπεν, ἀλλ' οὐχ ἑαυτοὺς παραδώσετε. καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε διὰ τὸ ὄνομά μου. ἀλλ' οὐχ ἑαυτοὺς ἄξετε. ἐπεὶ καὶ μεταπηδᾶν ὑμᾶς βούλεται ἀπὸ τόπου εἰς τόπον διωκομένους διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ὡς πάλιν ἀκούομεν αὐτοῦ λέγοντος. καὶ ὅταν διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ φεύγετε εἰς τὴν ἑτέραν, οὐ γὰρ θέλει αὐτομολεῖν ἡμᾶς πρὸς τὸν τοῦ Διαβόλου ὑπασπιστὰς καὶ δορυφόρους· ὅπως μὴ καὶ πλειόνων θανάτων αἴτιοι αὐτοῖς γενώμεθα, ὡς ἂν καταναγκάζοντες αὐτοὺς μᾶλλον καταξαχιώσεσθαι, καὶ τελεσιουργεῖν τὰ θανατηφόρα ἔργα. ἀλλ' ἐκδέχεσθαι καὶ προσέχειν ἑαυτοῖς γρηγορεῖντε καὶ προσδέχεσθαι. μὴ εἰσέλθωμεν εἰς πειρασμόν. ὅπω Στέφανος ἀ. κατ' ἴχνος αὐτοῦ Μαρτύριον ἀναδεξάμενος ἐν Ἱεροσολύμοις συναρπασθεὶς ὑπὸ τῶν παρανόμων, καὶ ἀχθεὶς ἐν τῷ συνεδρίῳ λιθοβολούμενος τὸ ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐδοξάσθη παρακαλῶν, καὶ λέγων, Κύριε, μὴ στήσῃς αὐτοῖς ταύτην τὴν ἁμαρτίαν. ὅπως Ἰάκωβος β'. συληφθεὶς ὑπὸ Ἡρῴδου μαχαίρᾳ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. ὅπως ὁ πρόκριτος τῶν Ἀποστόλων Πέτρος πολλάκις συληφθεὶς, καὶ φυλακισθεὶς, καὶ ἀτιμασθεὶς, ὕστερον τῷ Ῥώμῃ ἐσταυρώθη. καὶ ὁ περιβόητος Παῦλος πλειονάκις παραδοθεὶς, καὶ ἕως θανάτου κινδυνεύσας πολλά τε ἀθλήσας, καὶ καυχησάμενος τοῖς πολλοῖς διωγμοῖς καὶ θλίψεσι

τῷ αὐτῇ πόλει καὶ αὐτὸς μαχαίρᾳ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. ὃς ἐν οἷς ἐκαυχήσατο, κατέλεξε. καὶ ὅτι τῷ Δαμασκῷ σαγήνῃ ἐχαλάσθη διὰ τοῦ τείχους νυκτός. καὶ ἐξέφυγε τὰς χεῖρας τοῦ ζητοῦντος αὐτὸν πιάσαι. τὸ γὰρ προκείμενον ἦν αὐτοῖς τοῖς πρώτοις εὐαγγελίζεσθαι, καὶ διδάσκειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. τοῖς ἐπισπερίζοντες τοὺς Ἀδελφοὺς ἐμμένειν τῇ πίστει, καὶ τοῦτο ἔλεγον, ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. ἐζήτουν γὰρ οὐ τὸ ἑαυτῶν συμφέρον· ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν ἵνα σωθῶσι. καὶ ἦν πολλὰ λέγειν αὐτοῖς εἰς ταῦτα πρὸς τὸ κατὰ λόγον πράσσειν, εἰμὶ, ὡς λέγει ὁ Ἀπόστολος, ἐπιλίποι δ' ἂν ἡμᾶς διηγουμένους ὁ χρόνος.

ΟΘΕΝ οὐκ ἔστιν εὔλογον, οὐ δὲ τὰς ἀπὸ κλήρου αὐτομολήσαντας, ἐκπεπτωκότας καὶ ἀναπαλαίσαντας ἔτι ἐν τῇ λειτουργίᾳ εἶναι, ἅπερ δὴ καταλιμψαντας τὸ τοῦ Κυρίου ποίμνιον, καὶ μωμησαμένους ἑαυτούς. ὅπερ ὐδεὶς τῶν Ἀποστόλων πεποίηκε. καὶ γὰρ ὁ πολλοὺς διωγμοὺς ἐξανύσας, πολλάκις ἆθλα ἀγωνισμάντων συνδυξάμενος ὁ Μακάριος Ἀπόστολος Παῦλος, ἐγνωκὼς ὅτι κάλλιον ἐστὶν ἀναλῦσαι, καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι, ἐπιφέρει λέγων. τὸ δὲ ἐπιμεῖναι τῇ σαρκὶ, ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς. σκοπῶν γὰρ οὐ τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν ἵνα σωθῶσιν, ἀναγκαιότερον τῆς ἑαυτοῦ ἀναπαύσεως ἡγήσατο, τὸ

παραμενειν τοις Αδελφοις και επιμελεισθαι αυτων. ος και τον διδασκοιζα θελει ειναι εν τη διδασκαλια τυπον γινομενον της πιστων. οθεν οι εν τη ειρηνη επιδικαζομενοι της λειτουργιας εκπεπτωκοτες, και αναπαλαισαντες, παυ αναισθητησι. πως γαρ αιτησιν ο κατελειψαν, δυναμενοι τοις Αδελφοις ευχρηστοι ειναι εν καιρω τοιουτω; εως μεν ουν απταιστοι ησαν, συγγνωμην ειχον επι τη παραλογω αυτων πραξει. οτε δε επταισαν, ως αν περπερευσαμενοι, και εαυτους μωμησαμενοι, ουκ ετι δυανται λειτουργειν. διο φροντιζετωσαν μαλλον εν ταπεινοφροσυνη πως εκπελεσωσι παυσαμενοι της κενοδοξιας. αρκει γαρ αυτοις η κοινωνια μετ' επιστασεως και ακριβειας προς αμφοτερον γινομενης, και ινα μη δοξωσι λυπεισθαι μετα βιας πειραστομενοι της εντευθεν αναλυσως, και ινα μη τινες εκπεσοντες προφατιζωνται ως δια τιμην αφορμην της επιτιμησεως υπεκλελυμενοι. οιτινες πλεον απαντων αισχυνης και ονειδος εξουσι, κατ' εκεινον τον τεθεικοτα θεμελιον, και μη ισχυσαντα εκτελεσαι. αρξονται γαρ φησι παντες οι παραπορευομενοι εμπαιζειν αυτον λεγοντες, οτος ο ανθρωπος θεμελιον εθηκε και ουκ ισχυσεν εκτελεσαι.

ια. Οι γαρ πρωτοι παραπηδησαντες, εν τω βρασματι της διωγμης, πεμιεσωτες εις το δικαστηριον, και θεωρουντες τους Αγιους Μαρτυρας ωδυνας επι το βαναυσον της ανω κλησεως εν καλω τω ζηλω προθυμουμενοι επεδιδουν εαυτους εις τον πολεμον τη παρρησια χρωμενοι, βλεποντες μαλιστα τους υποσυρομενους και εκπιπτοντας, δι ους ενοθερμαινομενοι εσωθεν και ενισχυομενοι καταπολεμησαι τον υπεραιρομενον και αντικειμενον εσπευδον ως ουτο ινα μη και δοκηι παρ εαυτω φρονιμος ειναι εφ' οις κατα παυργιαν εδοξε νικαν, ει και ελαυθανεν εαυτον νικωμενον υπο της εγκαρτερουντων προς της ξυσηρων και μασιγων βασανους, τιμωτε οξυτητα της μαχαιρας, και τας φλεξεις του πυρος, και τας της υδατων καταποντωσεις, και τοις κατα πιστιν υπεξιουσιν δικας και δεησεις γινεσθαι, ητοι υπερ της εν φυλακηι κατατιμωρηθεντων, και προδιδομενων υπο λιμου και διψης, ητοι υπερ της εξωθεν της φυλακης επι του δικαστηριου κεκαβασανισθεντων δια ξυσηρων και μασιγων υστερον δε ητηθεντων δια της ασθενειας της σαρκος, αξιον εστιν επαινεσαι. συμπαχειν γαρ και αλγειν τοις οδυρομενοις και σκαζουσιν υπερ της εν αγωνι ητηθεντων υπο της πολλης βιας του κακομηχανου διαβολου. ητι υπερ γονεων, Αδελφων η τεκνων εδενα ουδεν καταβλαπτει. ισμεν γαρ και δι' ετερων πιστιν απολαυσαντας τινας της του Θυ αγαθοτητος, επι τε αφεσει αμαρτιων και υγεια σωματος, και αναστασει νεκρων. μεμνημενοι τοινυν της πολλων αυτων καματων ων προυπηνεγκαν εν ονοματι του Χυ, και της θλαυισμων, ημιν αλλα και

μαρτυρουν επεδιδουν εαυτους εις τον πολεμον τη παρρησια χρωμενοι, βλεποντες μαλιστα τους υποσυρομενους και εκπιπτοντας, δι ους ενοθερμαινομενοι εσωθεν και ενισχυομενοι καταπολεμησαι τον υπεραιρομενον και αντικειμενον εσπευδον ως ουτο ινα μη και δοκηι παρ εαυτω φρονιμος ειναι εφ' οις κατα παυργιαν εδοξε νικαν, ει και ελαυθανεν εαυτον νικωμενον υπο της εγκαρτερουντων προς της ξυσηρων και μασιγων βασανους, τιμωτε οξυτητα της μαχαιρας, και τας φλεξεις του πυρος, και τας της υδατων καταποντωσεις, και τοις κατα πιστιν υπεξιουσιν δικας και δεησεις γινεσθαι, ητοι υπερ της εν φυλακηι κατατιμωρηθεντων, και προδιδομενων υπο λιμου και διψης, ητοι υπερ της εξωθεν της φυλακης επι του δικαστηριου κεκαβασανισθεντων δια ξυσηρων και μασιγων υστερον δε ητηθεντων δια της ασθενειας της σαρκος, αξιον εστιν επαινεσαι. συμπαχειν γαρ και αλγειν τοις οδυρομενοις και σκαζουσιν υπερ της εν αγωνι ητηθεντων υπο της πολλης βιας του κακομηχανου διαβολου. ητι υπερ γονεων, Αδελφων η τεκνων εδενα ουδεν καταβλαπτει. ισμεν γαρ και δι' ετερων πιστιν απολαυσαντας τινας της του Θυ αγαθοτητος, επι τε αφεσει αμαρτιων και υγεια σωματος, και αναστασει νεκρων. μεμνημενοι τοινυν της πολλων αυτων καματων ων προυπηνεγκαν εν ονοματι του Χυ, και της θλαυισμων, ημιν αλλα και

μεταγνόντων αὐτῶν καὶ μὴ δυρομένων τὸ πεπραγμένον αὐτοῖς κατὰ προδοσίαν, ἐν ἀτονίᾳ καὶ νεκρότητι τοῦ σώματος, ἔτι τε καὶ μαρτυρημένων ἀπολιτεύτων γενομένων ἐν τῷ βίῳ αὐτῶν, σωζόμεθα καὶ συμπαρακαλοῦμεν ὑπὲρ ἱλασμοῦ αὐτῶν μετὰ τῶν ἄλλων καθηκόντων διὰ τὸ γενομένην ὑπὲρ ἡμῶν παράκλησιν πρὸς τὸν Πατέρα ἱλασκομένου τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. καὶ ἐάν τις γάρ, φησὶν, ἁμάρτῃ παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν Πατέρα Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον. καὶ αὐτὸς ἱλασμός ἐστιν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.

ιβ. ΤΟΙΣ γὰρ ἀγίοις δεδωκόσι πρὸς τὸ αὐτοσχολιάζειν αὐτοὺς παντάπασι γενέσθαι τοῦ πάσης κακίας ὑπ' ἔσι ἔγκλημα προσάγειν. ζημίαν γὰρ καὶ ἀπώλειαν χρημάτων ὑπήνεγκαν, ἵνα μὴ τῷ ψυχῷ ἑαυτῶν ζημιωθῶσιν, ἢ ἀπολέσωσιν. ὅπερ ἄλλοι τινὲς αἰσχροκέρδειαν ὑπεποιήκασι. καίτοιγε τοῦ Κυρίου λέγοντος. τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπος, ἐὰν τὸν Κόσμον ὅλον κερδήσῃ καὶ τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ζημιωθῇ, ἢ ἀπωλείᾳ; καὶ ὅτι ἀδυνάτε Θεῷ δουλεύειν, καὶ μαμμωνᾷ. ἐφαίνοντο γὰρ παρ' ἐκείνοις Θεῷ δουλεύοντες, τὰ ἀργύρια μισήσαντες καὶ καταπατήσαντες, καὶ καταφρονήσαντες αὐτῶν, καὶ ἀνεπλήρωσάν τε καὶ ἐν τούτῳ τὸ γεγραμμένον λύζον ἀνδρὸς ψυχῆς ὁ ἴδιος πλοῦτος. ἐπεὶ καὶ ἐν ταῖς πράξεσι τῶν Ἀποστόλων ἀνέγνωμεν ὡς συρέντας αὐτοὶ Παύλου καὶ Σίλα ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας μετὰ καὶ πλησμονῆς ἀπολυθέντας. μετὰ γὰρ τὸ καταβαρῆσαι αὐτοὺς πολλὰ διὰ τὸ ὄνομα καὶ ταράξαι τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας, λαβόντες φησὶ τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν, ἀπέλυσαν αὐτούς. οἱ δὲ Ἀδελφοὶ διὰ νυκτὸς ἐξέπεμψαν τόν τε Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἰς Βέρροιαν.

ΟΥΘΕΝ ὐδὲ τοῖς καταλείψασι πᾶσα διὰ τιμὴν τῆς ψυχῆς Σωτηρίαν, καὶ ἀναχωρήσασιν ἔστιν ἐγκαλεῖν, ὡς αὖ ἑτέρων δι' αὐτοὺς καταδεδεμένων. καὶ γὰρ καὶ ἐν τῇ Ἐφέσῳ αὐτὶ Παύλου σωτήριον Γάϊον εἰς τὸ θέατρον καὶ Ἀρίσταρχον σωτηρίους Παύλου βουλομένου εἰσελθεῖν εἰς τὸν δῆμον. ἐπεὶ καὶ δι' αὐτὸν πείσαντα καὶ μεταστήσαντα πολὺν ὄχλον ἐπὶ τιμῇ θεοσέβειαν, ἡ στάσις ἦν γενομένη. ἵνα εἶεν αὐτὸν οἱ μαθηταί, φησιν. ἐμοὶ ἀλλὰ καίτοιγε καὶ Ἀσιαρχῶν ὄντες αὐτῷ φίλοι, πέμψαντες πρὸς αὐτὸν, παρεκάλουν μὴ δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὸ θέατρον. εἰ δὲ ἐπιμελοῖσιν τινες ἐρεχθέντες τῆς εἰλικρινοῦς προσέχουσι τῷ λέγοντι, σῶζων σῶζε τιμῇ σεαυτοῦ ψυχῇ καὶ μὴ περιβλέψης εἰς τὰ ὀπίσω, ὑπομνησθήτωσαν καὶ περὶ τοῦ προκεκαθῆσθαι Ἀποστόλων Πέτρου, βεβλημένου ἤδη εἰς φυλακὴν, καὶ παραδοθέντος τέτρασι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτὸν, ὃν ἐν νυκτὶ φυγόντος, καὶ ἐκ χειρὸς εὐθέντος τῶν Ἰουδαίων, κατ' ἐπιτολὴν Ἀγγέλου, φησὶ Κυρίου. γενομένης ἡμέρας φησὶ τάραχος ἦν οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς στρατιώταις τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγένετο. Ἡ

ιγ.

ρώδης δὲ ἐπιζητήσας αὐτὸν, καὶ μὴ εὑρὼν, ἀνακρίνας τὰς φύλακας ἐκέλευσεν, ἀπαχθῆναι, δι' ἃς ἀδεμία αἰτία τῷ Πέτρῳ προσάπτεται. ὄξην γὰρ καὶ αὐτὰς ἑωρακόσας τὸ γινόμενον, ἐκφυγεῖν, ὡς καὶ πάντα τὰ παιδία τὰ ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ἐν πάσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, εἰ ἐγνώκεισαν οἱ γονεῖς αὐτῶν τὸ μέλλον ἔσεσθαι, ἅπερ αἰνιρέθησαν ὑπὸ τῆ μιαιφόνε Ἡρώδε διὰ τὸ ὑπ' αὐτῆ ζητούμενον, ἀπολέσθαι ἓν παιδίον. ὅπερ καὶ αὐτὸ κατ' ἐντολὴν Ἀγγέλε Κυρίε, ἐξέφυγεν, ἤδη ἀρξάμενον ταχέως σκυλεύειν, καὶ ὀξέως προνομεύειν, καὶ τῷ ἐπίκλησιν τῆ ὀνόματος, καθὼς γέγραπται. κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτῆ, ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προνόμευσον. διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν Πατέρα ἢ Μητέρα, λήψεται δυνάμιν δαμασκῆ, καὶ τὰ σκύλα Σαμαρείας ἔναντι Βασιλέως Ἀσσυρίων. οἱ γὲν μάγοι, ὡς ἤδη σκυλευθέντες καὶ προνομευθέντες, ὑστεπαγμένως, καὶ τιμητικῶς προσκυνῆσι τὸ παιδίον, ἀνοίγοντες τὰς θησαυρὰς αὐτῶν, καὶ προσφέροντες αὐτῳ καινοτέρα καὶ πρεπωδέστερα δῶρα, χρυσὸν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν, ὡς Βασιλεῖ, καὶ Θεῷ, καὶ ἀνθρώπῳ. ὅθεν καὶ ἔτι πρὸς τὸν Ἀσσύριον Βασιλέα ἠξιώθησαν ὑποστρέψαι σωεργούμενοι ὑπὸ τῆς προνοίας. χρηματισθέντες γάρ φησι κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδῆ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χῶραν αὐτῶν. ὅθεν ἰδὼν ὁ αἱμοβόρος, ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῆ μάγων ἐθυμώθη

λίαν,

λίαν, καὶ ἀποσείλας φησὶν ἀνεῖλε πάντας τὰς παῖδας τὰς ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων. μεθ' ὧν καὶ τὸ πρὸ αὐτῆ γενηθὲν ἕτερον παιδίον ζητῆσας ἀνοκτεῖναι καὶ μὴ εὑρὼν, τὸν Πατέρα αὐτῆ Ζαχαρίαν ἐφόνευσε μεταξὺ τῆ ναῆ, καὶ τῆ θυσιαστηρίε, ἐκφυγόντος τοῦ παιδὸς μετὰ τῆς μητρὸς Ἐλισάβετ. ἀφ' ὧν ἀδεμίαν μέμψιν ἔχουσιν.

ΕΙΔΕΤΙΝΕΣ βίαν πολλὴν, καὶ ἀνάγκην πεπόνθασι, χαῦν λαβόντες τὸ τῷ σώματι καὶ δεσμὲς, καὶ ἐπιμείναντες καρτερῶς τῇ θλάσει τῆς πίστεως, καὶ τὰς χεῖρας αὐτῶν κλῶναι προσαγομένας ἀκοντὶ τῷ ἀνίερῳ θύματι. ὥσπερ ἂν ἔγραψάμοι οἱ ἀπὸ τῆς φυλακῆς ξεσμακάριοι Μάρτυρες περὶ τῆ ἐν Λιβύῃ καὶ ἕτεροι δὲ συλλειτουργοὶ, οἱ τοιῦτοι συμμαρτυρόντων μάλιστα καὶ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν, δυάνται εἶναι ἐν τῇ λειτουργείᾳ ταχθέντες ἐν τοῖς ὁμολογηταῖς, ὡς καὶ οἱ καταπεκρωθέντες ἐν ταῖς πολλαῖς βασάνοις καὶ μηκέτι ἐξισχύσαντες λαλῆσαι, ἢ φθέγξασθαι, ἢ κινηθῆναι εἰς τὸ αὐτίσπασαι τοῖς εἰς μάτην βιαζομένοις. ἃ δὲ γὰρ συγκατέθεντο τῇ βουλείᾳ αὐτῶν. ὥσπερ ἂν παρὰ συλλειτουργῶν ἔκλεσε, πάλιν ταχθήσονται ἐν τοῖς ὁμολογηταῖς. καὶ πᾶς ὅστις ἂν καὶ Τιμόθεον πολιτεύεται, πειθόμενος καὶ αὐτὸς τῷ λέγοντι, δίωκε δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονὴν πραΰπαθα. ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως,

ἐπι-

ΕΙΣΜΑΚΑΡΙΟΣ

ἐπιλαβῆ τ̃ης αἰωνίυ ζωῆς, εἰς ἣν ἐκλήθης, ὡμολογήσας τ̃ῳ καλ̃ῳ ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλ̃ῶν Μαρτύρων.

ιέ. ΟΥ̓Κ ἐγκαλέσαντις ἡμ̃ῖν παρανομέως πεζάδα κ̓ παρασκολ̃ύ. ἐν αἷς κ̓ ησθέων ἡμ̃ῖν κ̓ παράδοσιν ἀλόγως προσετέταπο. τ̃ῳ μὲν γὰρ πεζάδα διὰ τὸ γενόμενον συμβόλιον ὑπὸ τ̃ῶν Ἰουδαίων, ἐπὶ τ̃ῇ προδοσίᾳ τ̃ῦ Κυρίου. τ̃ῳ δὲ παρασκολ̃ύ διὰ τὸ πεποιθέναι αὐτὸν ὑπὲρ ἡμ̃ῶν. τὴν δὲ Κυριακ̃ὴν χαρμοσύνης ἡμέραν ἄγομεν, διὰ τὸν ἀνάστασιν ἐν αὐτ̃ῇ. ἐν ᾗ ἐδὲ γόνυ κλίνειν παρειλήφαμεν.

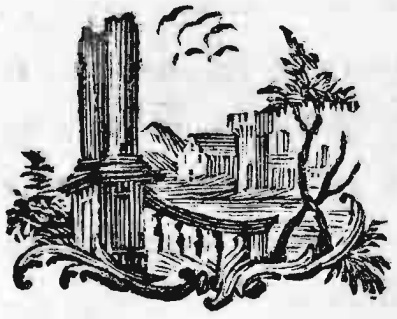

ἘΠ

ἘΠΙΣΤΟΛἨ ΤΟΥ̃ ἈΓΙΩΥ ἈΘΑΝΑΣΙΟΥ,

Πρὸς Ἀμμοῦν μοναζοντα.

ΠἈντα μὲν καλὰ κ̓ καθαρὰ τὰ τ̃ῦ Θεῦ ποιήματα, οὐδὲν γὰρ ἄχρηστον ἢ ἀκάθαρτον ὁ τ̃ῦ Θεῦ πεποίηκε λόγος. Χοιρ̃ῶν γὰρ ἰδιωτία ἐστὶν ἐν τ̃οῖς σωζομένοις κατὰ τὸν Ἀπόστολον. Ἐπειδὴ δὲ ποικίλα κ̓ πολύτροπα τὰ τ̃ῦ Διαβόλυ βέλη, κ̓ τὰς ἀπερισκεπτοτέρας τ̃ῷ γνώμῳ παρασκευάζει καταπτῶσαι, κωλύει τε τ̃ῆς συνήθυς γυμνασίας τὰς Ἀδελφάς, ὑποπτεύων αὐτ̃ῶν λογισμὰς ἀκαθαρσίας, κ̓ μολυσμ̃ῦ, φέρε διὰ βραχέων κ̓ τ̃ῷ τ̃ῆ πονηρ̃ᾶ πλάνῃ ἀπελάσωμεν τ̃ῇ τ̃ῆ Σωτ̃ῆρος ἡμ̃ῶν χάριτι, κ̓ τ̃ῷ τ̃ῆ ἀπλουστέρᾳ γνώμῃ συνείξωμεν. πάντα μὲν καθαρὰ τ̃οῖς καθαροῖς. τ̃ῆ δὲ ἀκαθάρτῳ κ̓ ἀνοσίᾳ τὰ πάντα μεμόλυνται, ἄγαμαι δὲ τ̃ῆ διαβόλυ τὸ σόφισμα, ὅτι περ φθορὰ κ̓ λύμη ὑπάρχων, λογισμὰς ὑποβάλλει τ̃ῷ δοκε͂ῖν μὲν, καθαρότητος, ἔστι δὲ τὸ γινόμενον σ̃έβρα ἡ δοκιμασία. ἵνα γὰρ, ὡς προεῖπον, ἀπαχολήσῃ τὰς ἀσκητὰς τ̃ῆς ἐθίμυ κ̓ σωτηριώδυς μελέτης, κ̓ δόξῃ κρατ̃ῆν, κ̓ τ̃ῶν τοιαῦτα κινε͂ῖ βουβήνια, ἅ τινα φέρει μὲν ὠδὲν τ̃ῷ βίῳ χρή-

σιμον, κοινὰς δὲ ζητήσεως καὶ φλυαρίας, ἃς δεῖ παραιτεῖσθαι· τί γὰρ εἰπέμοι ὦ ἀγαπητέ, καὶ βλαβέσατε, ἔχει ἁμάρτημα, ἢ ἀκάθαρτον, φυσικήτις ἔκκρισις; ὡς ὅτις ἐθέλει ποιεῖσθαι ἔγκλημα, καὶ τὰς διὰ ῥινῶν ἐκπεμπομένας μύξας, καὶ τὰ διὰ τοῦ στόματος πτύσματα. Ἔτι δὲ καὶ πάντων ἔχομεν λέγειν πλείονα τὰς διὰ γαστέρων ἐκκρίσεις, ἅπερ πᾶς ζῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίως κατέσκευε. ἔτι τε εἰ καὶ τοῦ Θεοῦ χειρῶν ἔργον πιστεύομεν εἶναι τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰς θείας γραφὰς, πῶς ἠδυνάτο ἐκ καθαρᾶς δυνάμεως ἔργον τι γενέσθαι μεμολυσμένον; καὶ οἱ γένος τοῦ Θεοῦ ὑπάρχομεν καὶ τὰς θείας τοῦ Ἀποστόλων πράξεις, ὐδὲν ἔχομεν ἐν ἑαυτοῖς ἀκάθαρτον· τότε γὰρ μεμολύσμεθα, ὅτε τῷ δυσωδεστάτῳ ἁμαρτίαν ἐργαζόμεθα. ὅτε δὲ φυσικήτις ἀβλαβῶς ἔκκρισις γίνεται, τότε τῇ τῆς φύσεως ἀνάγκῃ μετὰ τοῦ ἄλλων, ὡς προεῖπομεν, καὶ τοῦτο ὑπομένομεν. Ἀλλ' ἐπειδήπερ οἱ θέλοντες ἀντιλέγειν μόνον τοῖς ὀρθῶς λεγομένοις, μᾶλλον δὲ παρὰ Θεοῦ πεποιημένοις, παραφέρουσι καὶ ῥητὸν Εὐαγγελικόν, ὡς ὅτι οὐ τὰ εἰσερχόμενα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὰ ἐξερχόμενα, ἀναγκαίως αὐτῶν καὶ ταύτῃ τῇ ἀλογίαν (οὐ γὰρ ἂν εἴπωμεν ζήτησιν,) ἐλέγξωμεν· πρῶτον μὲν γὰρ τὰς γραφὰς καὶ τὰς ἰδίας ἀμαθίας, ἀσπείκτοι ὄντες, βιάζονται. ἔχει δὲ τὸ θεῖον εἴπω λόγιον· τινῶν γὰρ πάλιν πάντως ὁμοίως κενοδοξίας ἐχόντων περὶ βρωμάτων,

τῶν,

των, αὐτὸς λύσας αὐτῶν τὴν ἄγνοιαν, ἔγνω ἀπάτην, δημοσιῶν φησὶ, μὴ τὰ εἰσερχόμενα κοινοῦν τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὰ ἐξερχόμενα. εἶτα ἐπάγει πόθεν ἐξερχόμενα; τὰ ἀπὸ καρδίας. ἐκεῖ γάρ εἰσι πονηρὰς θησαυρὰς τῆς βεβήλων λογισμῶν, καὶ τῆς ἄλλων ἁμαρτημάτων γινώσκει. σιωπωμώτερον δὲ ὁ Ἀπόστολος αὐτὸ δεδιδαγμένος, φησὶ, βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· φαίη δ' ἄντις καὶ νῦν ἀλόγως, φυσικήτις ἔκκρισις ἡμῶν οὐ παρίστησι πρὸς τιμωρίαν. πάχα δὲ καὶ παῖδες ἀζῶν, ἵνα κἂν ἐκ τῆς ἔξωθεν δυσωπηθῶσι, ὑπὲρ τοῦτο ἀπολογήσονται, ὅτι τῷ ζῶν δέδονται τινες ἀναγκαῖαι διέξοδοι, καὶ τῆς ἐν ἡμῖν ἑνάσοις μελῶν βεβρωμένων τὸ περιττὸν ἀποπέμπειν, οἷον Κεφαλῆς περιττώματα ῥίνες, καὶ τὰ ἀπὸ Κεφαλῆς ὑδατώδη πεμπόμενα, καὶ γαστρὸς διαχωρήματα· καὶ τίνων τῆς σπερματικῶν πόρων ἐκεῖνο περίττωμα, ποία τίνων ἐστὶ πρὸς Θεὸν ὧν πρεσβύτατα θεοφιλέστατε ἁμαρτία, αὐτῷ τῷ πλάσαντος τὸ ζῶον διατοῦτο θελήσαντος ταῦτα τὰ μέλη πιαύτας ἔχειν διεξόδους; Ἐπειδὴ δεῖ προλαμβάνειν τὰ τῆς πονηρῶν σκαυτιώματα, (ἅπερ γὰρ ἂν, ἀκεῖνα ἀκ ἔστιν ἁμαρτία ὅτε ἡ ἀληθὴς χρῆσις, οἱ τὰ ὄργανα παρὰ τοῦ δημιουργοῦ διαπέπλασται,) πρὸς τοῦτο ἐρωτηματικῶς αὐτὸς παύσωμεν, φάσκοντες, ποίαν λέγεις χρῆσιν; τίνι σὺ τόμῳ, ᾧ ὁ Θεὸς ἐπέτρεψε, λέγων, αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν,

τὴν

λω ὁ Ἀπόστολος ἀπεδέξατο, εἰπών, τίμιος ὁ γάμος, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος; ἢ τὸν δημώδη μὲν, λαθραίως δὲ, καὶ μοιχικῶς ἐπιτελούμενον; ἐπεὶ καὶ τῆς ἄλλων τῆς σὺν βίῳ γινομένων διήσομεν τὰς διαφορὰς κατά τι γινομένας, οἷον φονέων ἐν ἔξεσιν, ἀλλ' ἐν πολέμῳ αἰρεῖν τοὺς ἀντιπάλους, καὶ νόμον, καὶ ἔπαινος ἄξιον. ὅπως γὰρ καὶ μεγάλων τιμῶν οἱ ἐν πολέμου ἀγῶνα διώσαντες ἀξιοῦνται, καὶ στῆλαι πάντων ἐγείρονται κηρύττουσαι τὰ κατορθώματα· ὥστε τὸ αὐτὸ κατά τι μὲν, καὶ οὐ καιρὸν ἐν ἔξεσι, κατά τι δὲ δικαίως ἀφίεταί τε καὶ συγχωρεῖται. ὁ αὐτὸς ἔν λόγος καὶ περὶ τῆς μίξεως. Μακάριος ὃς ἐν νεότητι ζυγὸν ἔχων ἐλεύθερον, τῇ φύσει πρὸς παιδοποιΐαν κέχρηται. εἰ δὲ πρὸς ἀσέλγειαν, πόρνης, καὶ μοιχὸς ἡ παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ τιμωρία ἐπιδείκνυται· δύο γὰρ ὁδῶν ἐν τῷ βίῳ περὶ πάντων, μιᾶς μὲν μείζονος καὶ βιωτικῆς, τὸν γάμον λέγω, τῆς δὲ ἑτέρας Ἀγγελικῆς καὶ ὑπερβλήτου, τῆς παρθενίας, εἰ μέν τις τὴν κοσμικὴν, τὸν γάμον, ἕλοιτο, μέμψιν μὲν οὐκ ἔχει, πολλὰ δὲ χαρίσματα οὐ λήψεται, λήψεται γὰρ, ἐπείπερ φέρει καὶ αὐτὸς καρπὸν τὸν ἑξηκοντα, εἰ δέ τις τὴν ἀγγελικὴν τις καὶ ὑπερκόσμιον ἀπάσοιτο, εἰ καὶ ξαχεῖα παρὰ τοῖς πρώτοις, καὶ δυσκατόρθωτος ἡ ὁδὸς, ὅμως ἔχει χαρίσματα θαυμασιώτερα· τὸν γὰρ τέλειον καρπὸν, τὸν ἑκατονταπλασίονα ἐβλάστησεν. ὥστε καὶ ἀκάθαρτα αὐτῶν, καὶ πονηρὰ ζητήματα, λύσεις ἰδίας

ἔχει

ἔχει καὶ παρὰ τῶν θείων γραφῶν πάλαι προλυθείσας. ὠφείλετε τοίνυν ὦ Πάτερ πᾶς ὑπὸ σεαυτὸν ἀγέλας ἐκ τῶν Ἀποστολικῶν παρακλήσεων, ἐκ τῶν εὐαγγελικῶν ψυχαγωγῶν, ἐκ τῆς ψαλμῳδίας συμβουλίων, ζητοῦντά με, λέγων, καὶ τὸ λόγιόν σου. λόγιον δὲ αὐτὸ τὸ ἐκ καθαρᾶς αὐτῷ λαληθὲν καρδίας, τοῦτο γὰρ οἶδα ὁ αὐτὸς προφήτης ὥσπερ ἑαυτὸν μεταφράζων, λέγει, καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς, ἵνα μὴ ῥυπώδεις λογισμοί με ταράξωσι. πάλιν Δαβὶδ, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με, ἵνα κἂν ποτε λογισμοί με θορυβήσωσιν, ἰσχυρά τις δύναμις παρὰ σοῦ στηρίζῃ με ὥσπερ κεῖρις τυγχάνουσα. αὐτὸς τοίνυν ταῦτα, καὶ τὰ τοιαῦτα συμβουλεύων, λέγε πρὸς τὸν βράδιον τῇ ἀληθείᾳ πειθομένους, διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. γένοιτο δὲ τοὺς μὲν κακοήθως ζητοῦντας, παύσασθαι τῆς τοιαύτης ματαιοπονίας, τοὺς δὲ ἁπλῇ διανοίᾳ ἐνδιαιτωμένους ἔχοντας Πνεύματι ἡγεμονικῷ κρατυνθῆναι. ὅσοι δὲ βεβαίως τοῦ ἀληθείαν ἐπίστασθε, ἀραγῆ παύτῳ κατέχετε, καὶ ἀσάλευτον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ Πατρὶ δόξα, καὶ τὸ κράτος, σὺν Ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ,

Ε'κ τῆς λθ'.

Ε'ορταστικῆς Ε'πιστολῆς.

Α'λλ' ἐπειδὴ περὶ μὲν τῆς αἱρετικῶν ἐμνήσθημεν, ὡς νεκρῶν, περὶ δὲ ἡμῶν, ὡς ἐχόντων πρὸς Σωτηρίαν τὰς θείας γραφὰς, καὶ φοβοῦμαι μήπως, ὡς ἔγραψε Κορινθίοις Παῦλος, ὀλίγοι τῆς ἀκεραίων ἀπὸ τῆς ἁπλότητος, καὶ τῆς ἀγνότητος ἀποπλανηθῶσιν ἀπὸ τῆς πανουργίας τῆς ἀνθρώπων, καὶ λοιπὸν ἐντυγχάνειν ἑτέροις ἄρξωνται, τοῖς λεγομένοις ἀποκρύφοις, ἀπατώμενοι τῇ ὁμωνυμίᾳ τῆς ἀληθινῶν βιβλίων, παρακαλῶ ἀνέχεσθαι, εἰ περὶ ὧν ἐπίσασθε, περὶ τούτων καγὼ μνημονεύων γράφω δι' ἃ τε τιὼ ἀναγκαίω καὶ τὸ χρήσιμον τῆς ἐκκλησίας. μέλλων δὲ πάντων μνημονεύειν, χρήσομαι πρὸς σύστασιν τῆς ἐμαυτοῦ πάλαι, τῷ τύπῳ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, λέγων καὶ αὐτὸς, ἐπειδήπερ τινὲς ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι ἑαυτοῖς τὰ λεγόμενα ἀπόκρυφα, καὶ ἐπιμίξαι ταῦτα τῇ θεοπνεύστῳ γραφῇ, περὶ ἧς ἐπληροφορήθημεν, καθὼς παρέδοσαν τοῖς παρ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου, ἔδοξε κἀμοὶ προβαπάντι παρὰ γνησίων ἀδελφῶν, καὶ μαθόντι ἀνω-

θεν ἐξῆς ἐκτίθεται τὰ κανονιζόμενα καὶ παραδοθέντα, πιστωθέντα τε θεῖα εἶναι βιβλία. ἵνα ἕκαστος, εἰ μὲν ἠπατήθη, καταγνῷ τῆς πλανησάντων, ὁ δὲ καθαρὸς διαμείνας, χαίρῃ πάλιν ὑπομιμνησκόμενος. Ε'ἰσὶ τοίνυν τῆς μὲν παλαιᾶς διαθήκης τὰ ἀριθμῷ τὰ πάντα βιβλία εἰκοσιδύο. τοσαῦτα γάρ, ὡς ἤκουσα, καὶ τὰ στοιχεῖα τὰ παρ' Ε'βραίοις εἶναι παραδέδοται. τῇ δὲ τάξει, καὶ τῷ ὀνόματι ἔστιν ἕκαστον, οὕτω, Πρῶτον Γένεσις. εἶτα Ε'ξοδος. εἶτα Λευϊτικόν. καὶ μετὰ τοῦτο Ἀριθμοί. καὶ λοιπὸν τὸ Δευτερονόμιον. ἑξῆς δὲ τούτοις ἐστὶν Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ. καὶ Κριταί. καὶ μετὰ τοῦτο Ρ'οὺθ. καὶ αὖθις ἑξῆς Βασιλειῶν βιβλία τέσσαρα. καὶ τούτων τὸ μὲν πρῶτον καὶ δεύτερον ὡς ἓν βιβλίον ἀριθμεῖται. τὸ δὲ τρίτον καὶ τέταρτον, ὁμοίως εἰς ἓν μετὰ δὲ ταῦτα παραλειπομένων πρῶτον καὶ δεύτερον, ὁμοίως εἰς ἓν βιβλίον ἀριθμούμενα. εἶτα Ε'σδρα πρῶτον καὶ δεύτερον, ὁμοίως εἰς ἕν. μετὰ δὲ ταῦτα βίβλος ψαλμῶν, καὶ ἑξῆς παροιμίαι. εἶτα ἐκκλησιαστής, καὶ ᾆσμα ᾀσμάτων. πρὸς τούτοις ἔστι καὶ Ἰὼβ καὶ λοιπὸν προφῆται, οἱ μὲν δώδεκα εἰς ἓν βιβλίον ἀριθμούμενοι. εἶτα Ἡσαΐας, Ἱερεμίας, καὶ σὺν αὐτῷ Βαρούχ, θρῆνοι καὶ Ἐπιστολὴ, καὶ μετ' αὐτῶν Ἰεζεχιὴλ καὶ Δανιήλ. ἄχει πάντων τὰ τῆς παλαιᾶς διαθήκης ἴσασι. τὰ δὲ τῆς καινῆς πάλιν οὐκ ἀκινδύνως εἰπεῖν, ἔστι δὲ ταῦτα. Εὐαγγέλια τέσσαρα, κατὰ Ματθαῖον, κατὰ Μάρκον, κατὰ Λουκᾶν, καὶ κατὰ Ἰωάννην.

εἶτα καὶ μετὰ ταῦτα πράξεις Ἀποστόλων, καὶ Ἐπιστολαὶ καθολικαὶ καλέμεναι ὑπὸ Ἀποστόλων ἑπτὰ οὕτως, Ἰακώβου μία, Πέτρου δὲ δύο. εἶτα Ἰωάννου τρεῖς. καὶ μετὰ ταύτας Ἰούδα μία. πρὸς τούτοις Παύλου Ἀποστόλου εἰσὶν Ἐπιστολαὶ δεκατέσσαρες, τῇ τάξει γραφόμεναι ὅτως, πρώτη πρὸς Ρωμαίους, εἶτα πρὸς Κορινθίους δύο, εἶτα καὶ μετὰ ταύτας πρὸς Γαλάτας, καὶ ἑξῆς πρὸς Ἐφεσίους εἶτα πρὸς Φιλιππησίους. καὶ πρὸς Κολοσσαεῖς, καὶ πρὸς Θεσσαλονικεῖς δύο. καὶ ἡ πρὸς Ἑβραίους, καὶ ἑξῆς πρὸς μὲν Τιμόθεον δύο, πρὸς δὲ Τίτον μία. καὶ τελευταία ἡ πρὸς Φολήμονα μία. καὶ πάλιν Ἰωάννου Ἀποκάλυψις· ταῦτα πηγαὶ τῆς Σωτηρίου, ὥστε τὸν διψῶντα, ἐμφορεῖσθαι ἐκ τούτων λογίων. ἐν τούτοις μόνοις τὸ τῆς Εὐσεβείας διδασκαλεῖον εὐαγγελίζεται. μηδεὶς τούτοις ἐπιβαλλέτω, μηδὲ τούτων ἀφαιρείσθω τί. περὶ δὲ τούτων Σαδδουκαίους ὁ Κύριος ἐλυτώπει λέγων. πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς, μηδὲ τὰς δυνάμεις αὐτῶν. τοῖς δὲ Ἰουδαίοις παρήνει, ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς, ὅτι αὗταί εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ. ἀλλ' οὐδενάγε πλείονος ἀκριβείας προσίδημι καὶ τούτο, γράφων ἀναγκαίως. ὡς ἔστι καὶ ἄτερα βιβλία τούτων ἐξωθεν μὴ κανονιζόμενα μὲν, τετυπωμένα δὲ παρὰ τῆς Πατέρων ἀναγινώσκεσθαι τοῖς ἄρτι προσερχομένοις, καὶ βουλομένοις κατηχεῖσθαι τὸν τῆς Εὐσεβείας λόγον, σοφία Σολομῶντος, σοφία Σειράχ. καὶ Ἐσθὴρ, καὶ Ἰουδὴθ, καὶ Τω-

βίας,

βίας, καὶ διδαχὴ καλουμένη τῆς Ἀποστόλων, καὶ ποιμήν. καὶ ὅμως, ἀγαπητὶ, καὶ ἐκείνων ἀναγινωσκομένων, καὶ τῶν Κανονιζομένων, οὐδαμοῦ τῆς ἐκπεπτώκαμεν, ἀλλὰ αἱρετικῶν ἐστὶν ἐπίνοια, γραφόντων μὲν ὅτι θέλουσιν αὐτὰ, χαριζομένων δὲ καὶ προσθέτων αὐτοῖς χρόνους, ἵνα ὡς παλαιὰ προφέροντες, πρόφασιν ἔχωσιν ἀπατᾶν ἐκ τούτων τοὺς ἀκεραίους.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ,

Ἐπιστολὴ πρὸς Ῥουφιανὸν, Κυρίῳ τιμίῳ, καὶ ποθεινοτάτῳ συλλειτουργῷ Ῥουφιανῷ, Ἀθανάσιος ἐν Κυρίῳ χαίρειν.

Σὺ μὲν τὰ Τίτῳ ἠγαπημένῳ πρέποντα πρὸς Πατέρα γράφεις. ἐγγίσαντα γὰρ σὲ διὰ τῶν γραμμάτων περιεπτυξάμην, πάντων ἐμοὶ ποθεινότατε Ῥουφιανέ. κἀγὼ δὲ ὡς Τίτῳ δυνάμενος γράφειν σοι προοιμίοις, καὶ μέσοις, καὶ τελευταίοις, ἐπέσχον, ἵνα μὴ ἐκ γραμμάτων ἡ σύγκρισις καὶ ἡ μαρτυρία γνωρίζηται, σὺ γὰρ ἐμοὶ ἐπιστολὴ ἐν τῷ γεγραμμένῳ ἐπιγινωσκομένη, καὶ ἀναγινωσκομένη ἐν καρδίᾳ, ὅπου τοίνυν πίστις, διακειμένου, καὶ πίστις, προσαγορεύουσα, καὶ προθέπω γράφειν, ὀλίγως, ἀλλὰ μεγάλως διφραίνεις τοῦτο ποιῶν. ἐπειδὴ δὲ φιλοκάλως καὶ Ἐκκλησιαστικῶς. (τοῦτο γὰρ πάλιν πρέπει τῇ σῇ εὐλαβείᾳ) ἠρώτησας περὶ τῆς δι' ἀνάγκην ὑποσυρέντων μὲν, μὴ φθαρέντων δὲ ἐν τῇ κακοπιστίᾳ, καὶ ἠθέλησας γράψαι μὲ τὰ δόξαντα περὶ αὐτῶν ἐν ταῖς συνόδοις, καὶ παντάχου· γίνωσκε Κύριέ μου ποθεινότατε, ὅτι ἐν ἀρχῇ μὲν παυσαμένης τῆς γενομέ-

νομένης βίας, γέγονε Σύνοδος παρόντων ἀπὸ τῆς ἔξω μερῶν Ἐπισκόπων. γέγονε δὲ καὶ παρὰ τοῖς τὴν ἑλλάδα κατοικοῦσι συλλειτουργοῖς. ἀδὲν δὲ ἧττον καὶ τοῖς ἐν Ἰταλίᾳ; καὶ Γαλίᾳ, καὶ ἤρεσεν ὅπερ ὧδε καὶ παντάχου, ὥστε τοῖς μὲν καταπεπτωκόσι καὶ προϊσαμένοις τῆς ἀσεβείας, συγγινώσκειν μὲν μεπαυκοῦσι, μὴ δίδοναι δὲ αὐτοῖς τόπον κλήρου. τοῖς δὲ μὴ αὐθεντοῦσι μὲν τῆς ἀσεβείας, παρασυρεῖσι δὲ δι' ἀνάγκην καὶ ἀσεβίαν, ἔδοξε δίδοσθαι μὲν συγγνώμην, ἔχειν δὲ καὶ τὸν τόπον τοῦ κλήρου, μάλιστα ὅτι ἀπολογίαν πιθανὴν ἐποείσαντο. καὶ ἔδοξε τοῦτο πως οἰκονομικῶς γεγενῆσθαι, διεβεβαιώσαντο γὰρ μὴ μεταβεβλῆσθαι εἰς ἀσέβειαν. ἵνα δὲ μὴ καταισθάνωνται τινὲς ἀσεβέσαντοι, διαφθείρωσι τὰς Ἐκκλησίας, ἤλυτο μᾶλλον συνδραμεῖν τῇ βίᾳ, καὶ βασάσαι τὸ βάρος, ἢ λαὸς ἀπολέσθαι· τοῦτο δὲ λέγοντες ἔδοξαν καὶ ἡμῖν πιθανῶς λέγειν, διὰ τὸ προφασίζεσθαι αὐτὸς τὸν Ἀρῶν τὸν Μωσέως ἀδελφὸν, ἐν τῇ ἐρήμῳ συνδραμεῖν μετὰ τοῦ λαοῦ παραβάσει, ἀπολογίαν δὲ ἐχκεῖναι, ἵνα μὴ ὁ λαὸς ἐπιστρέψας εἰς Αἴγυπτον, ἐπιμείνῃ τῇ εἰδωλολατρείᾳ, καὶ γὰρ ἦν φανόμενον εὔλογον, ὅτι μέλλοντες μὲν ἐν τῇ ἐρήμῳ, δύνανται παύσασθαι τῆς ἀσεβείας, εἰσελθόντες δὲ εἰς Αἴγυπτον ἐπεξίβοντο, καὶ ἤυξανον ἐν αὐτοῖς τὴν ἀσέβειαν. διὰ τοῦτο ἕνεκα συγγνωστὸν τὸ πρὸς τὸν κλῆρον γέγονε· τοῖς δὲ ἀπαθέσι καὶ βίαν παθοῦσι συγγνώμη δίδο-

ται. Ταῦτα ϗ τῇ σῇ ἀλαβείᾳ δηλῶ, θαῤῥῶν ὅτι ϗ τὰ δόξαντα ὑποδέξεταί σε ἡ θεοσέβεια. ϗ ὁ καταγνώσεται ἐκεχειρίαν ἧς σωελθόντων ὅπως. καταξίωσον δὲ ταῦτα ἀναγιῶναι τῷ Γρατείῳ, ϗ τῷ λαῷ τῷ ὑπὸ σὲ, ἵνα ϗ αὐτὸ γινώσκοντες μὴ μέμφωνται ὅπως σε δικαίμεον περὶ τὰς τοιάυτας. ἁρμόττες γὰρ ἐμὲ γράφειν δυναμένης τῆς σῆς ἀλαβείας ϗ τὼ ἡμῶν περὶ αὐτὰς δόξαν ἀπαγγεῖλαι, ϗ πάντα τὰ λείποντα ὑποπληρῶσαι. χάρις τῷ Κυρίῳ τῷ πληρώσαντί σε ἐν παντὶ λόγῳ, ϗ πάσῃ γνώσει. οἱ μὲν ὧν μετανοοῦντες, φανερῶς ἀναθεματιζέτωσαν ὀνομάζοντες Εὐδοξίαν, ϗ Εὐζωΐαν τὼ κακοπιστίαν, αὐτοὶ γὰρ λοιπὸν βλασφημοῦντες αὐτὸν κτίσμα ἀπεγράψαντο τῆς Ἀρειανῆς αἱρέσεως προσάται· ὁμολογείτωσαν δὲ τὼ ἐν Νικαίᾳ παρὰ ἧς Πατέρων ὁμολογηθεῖσαν πίστιν, ϗ μηδεμίαν ἄλλην Συνόδον προκείνειν ταύτης τῆς Συνόδε. πρόσκειτε τῶ παρὰ σοὶ ἀδελφότητα. ἡ σὼ ἡμῖν ἐν Κυρίῳ προσαγορδίει σέ.

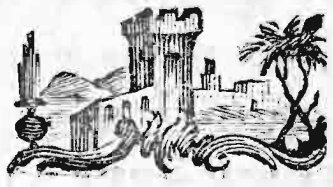

ΕΠΙ-

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΝΟΝΙΚΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ,

Νύσσης πρὸς τὸν Ἅγιον Λητοΐου Ἐπίσκοπον Μελιτινῆς.

ΕΝ ϗ τοῦτο τὸ εἰς τὼ Ἁγίαν ἑορτὼ σωτελοῦντων ἐσι τὸ κατανοῆσαι ἡμᾶς τὼ σύνομόν τε ϗ Κανονικὼ ἐπὶ ἧς πεπλημμεληκότων οἰκονομίαν, ὅπως ἂν θεραπδθείη πᾶν ἀῤῥώσημα ψυχικὸν, τὸ δι' τινος ἁμαρτίας ἐπιγινόμεον· ἐπειδὴ γὰρ ἡ καθολικὴ ϗ αὕτη τῆς κτίσεως ἑορτὴ ϗ τῇ τεταγμένῳ περιόδου τῆ σύμπασι κύκλῳ, καθ' ἕκαστον ἔτος σὺν παντὶ πληρεμείῃ τῷ Κόσμῳ ἐπὶ τῇ ἀναστάσει τῆ πεπτωκότος ἐπιτελεῖται (πτῶσις δὲ ἐστὶν ἡ ἁμαρτία, ἀνάστασις δὲ ἡ ἐκ τῆ πτώματος τῆς ἁμαρτίας ἀνάστασις) καλῶς ἂν ἔχοι ϗ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ϗ μόνον τὸς ἐκ παλιγγενεσίας μεταστοιχειωμένες δι' τῆς τῆ λουτρῆ χάριτος τῷ Θεῷ προστάγειν, ἀλλὰ ϗ τὸς δι' τῆς μετανοίας τε ϗ ἐπιστροφῆς ἀπὸ ἧς νεκρῶν ἔργων εἰς τὴν ζῶσαν ὁδὸν πάλιν ἐπανιόντας, ϗ πάντας χειραγωγεῖν πρὸς τὼ σώζουσαν ἐλπίδα, ἧς δι' τῆς ἁμαρτίας ἀπεξενώθησαν· ἔστι δὲ ἡ μικρὸν ἔργον τ

τὸς

ά.

τὰς περὶ αὐτῶν λόγους οἰκονομῆσαι σὺν τῇ ὀρθῇ τε καὶ δεδοκιμασμένῃ κρίσει, καὶ τὸ παράγγελμα τοῦ Προφήτου τὸ κελεῦον, δεῖν οἰκονομεῖν τοὺς λόγους σὺν κρίσει, ἵνα, καθὼς ἔχει τὸ λόγιον, μήτε σαλευθῇ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς μνημόσυνον αἰώνιον γένηται δίκαιος. ὥσπερ γὰρ καὶ ἐπὶ τῆς σωματικῆς θεραπείας ὁ μὲν σκοπὸς τῆς ἰατρικῆς τέχνης οὗτος ἐστὶ, τὸ ὑγιαῖναι τὸν κάμνοντα, τὸ δὲ εἶδος τῆς ἐπιμελείας διάφορον, (καὶ γὰρ τὴν ποικιλίαν τῶν ἀρρωστημάτων καταλλήλως καὶ ἡ θεραπευτικὴ μέθοδος ἑκάστῳ τῶν νοσημάτων προσάγεται) οὕτω πολλῆς οὔσης καὶ σὺν τῇ ψυχικῇ νόσῳ τῆς τῶν παθῶν ποικιλίας, ἀναγκαίως πολυειδὴς γενήσεται ἡ θεραπευτικὴ ἐπιμέλεια πρὸς λόγον τῶν πάθους σὺν ᾧ-σα τὴν ἴασιν· ὡς δ' ἂν γένοιτο τις τεχνικὴ μέθοδος περὶ τὸ προκειμένου προβλήματος, οὕτω τὸν λόγον διαληψόμεθα· διά ἐστὶν τὰ περὶ τὴν ψυχὴν ἡμῶν θεωρούμενα καὶ τὴν ἀ. διαίρεσιν, τό, τε λογικὸν, καὶ τὸ ἐπιθυμητικὸν, καὶ τὸ θυμοειδές. ἐν τούτοις ἐστὶ καὶ τὰ κατορθώματα τῆς κατ' ἀρετὴν βιούντων, καὶ τὰ πτώματα τῶν εἰς κακίαν διορρεόντων. διὸ προσήκει τὸν μέλλοντα τὴν κατάλληλον θεραπείαν προσάγειν τῷ νενοσηκότι τῆς ψυχῆς μέρει, πρότερον μὲν ἐπισκέπτεσθαι σὺν τίνι σωζέσθω τὸ πάθος, εἶθ' οὕτω πεπονθότι προσάγειν ἁρμοδίως τὴν θεραπείαν. ὥστε μὴ δι' ἀπειρίαν τῆς θεραπευτικῆς μεθόδου ἄλλο μὲν ἢ τὸ νοσῆσαν μέρος, ἕτερον δὲ τὸ τὴν θεραπείαν δεχόμενον· ὥσπερ ἀμέ-

λει,

λει, βλέπομεν πολλοὺς τῆς ἰατρῶν σὺν ἀπειρίᾳ τοῦ πρωτοπαθοῦντος μέρους προσεπιζέοντας τῷ νόσου, δι' ὧν θεραπεύουσι. τῆς γὰρ ἀρρωσίας πολλάκις οὔσης καὶ θερμῷ ἐπικράτησιν, ἐπειδὴ τοῖς καὶ πλεονασμὸν τοῦ ψυχροῦ κεκακωμένοις χρήσιμον τὸ θερμαῖνον τε καὶ ἀναθάλπον ἐστὶ τὸ πᾶσι καὶ λόγον σωενεγκόν, ἀπερισκέπτως τὸ αὐτὸ τοῖς σὺν ἀμετρίᾳ θερμότητος ἐκκαιομένοις ἐπαγαγόντες, δυσίατον τὸ πάθος ἐποίησαν· ὥσπερ τοίνυν ἀναγκαιοτάτη τοῖς ἰατροῖς ἐνομίθη ἡ κατανόησις τῆς τῶν στοιχείων ἰδιότητος, ὅπως ἂν ἑκάστῳ τῶν εὖ, ἢ κακῶς διακειμένων γένοιτο τοῦ παρὰ φύσιν διαπεπαύσθαι ἡ ἐπανόρθωσις· οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐπὶ ταύτῃ ἀναδραμόντες τῇ διαίρεσιν τῶν σὺν τῇ ψυχῇ θεωρουμένων ἀρχῇ καὶ ὑπόθεσιν τῆς μεταλλήλου τῶν παθῶν θεραπείας ποιησώμεθα τὴν γενικὴν θεωρίαν. διῃρῆσθαι γὰρ ψυχὴ, καθὼς ἔφημεν, διηρημένης τῆς ἰδιότητος τῶν τῆς ψυχῆς κινημάτων, εἰς τό λογικόν τε καὶ ἐπιθυμητικὸν καὶ θυμοειδές, κατόρθωμα μὲν τοῦ λογιστικοῦ μέρους τῆς ψυχῆς ἐστὶν ἡ δόσεβὴς περὶ τὸ θεῖον ὑπόληψις, καὶ ἡ τοῦ καλοῦ τε καὶ κακοῦ διακριτικὴ ἐπιστήμη, καὶ ἡ ζαυλώγε καὶ ἀσύγχυτον ἔχουσα περὶ τῆς φύσεως τῶν ὑπονοημένων τῇ δόξαν, τί μέν ἐστὶν αἱρετὸν σὺν τοῖς ὄσι, τί δὲ βδελυκτὸν καὶ ἀπόβλητον. καὶ πάλιν ἐκ τοῦ σὺν τοῖς παντὸς ἡ σὺν τῷ μέρει τοῦτῳ κακία θεωρηθήσεται· ὅταν ἀσέβεια μὲν ἡ περὶ θεῖον, ἀκρασία δὲ περὶ τὸ ὄντως καλὸν, ἐπιλ-

λαγ-

λαγμὸν δὲ καὶ ἐσφαλμὸν ἡ περὶ τὰ τῆς πραγμάτων φύσιν ὑπόληψις, ὥστε τιθέναι τὸ φῶς σκότος, καὶ τὸ σκότος φῶς, καθὼς φησὶν ἡ γραφή· τῶν δὲ ἐπιθυμητικῶν μέρος ἡ μὲν ἐνάρετος ἐστὶ κίνησις, τὸ πρὸς τὸ ὄντως ἐπιθυμητικὸν καὶ ἀληθῶς καλὸν ἀνάγεσθαι τὸν πόθον, καὶ εἴ τις ἐν ἡμῖν ἐρατικὴ δυνάμις τε καὶ διάθεσις, ἐκεῖ καταχολεῖσθαι πᾶσαν, ἐν τῷ πεπεῖσθαι μηδὲν ὀρεκτὸν εἶναι τῇ ἑαυτῶν φύσει ἄλλο, πλὴν τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς τοῦ ἀρετοῦ πηγαζούσης φύσεως· παραβατικὴ δὲ καὶ ἁμαρτία τῶν ποιῶν μέρος ἐστὶν, ὅταν τις μεταγάγῃ τὴν ἐπιθυμίαν πρὸς τὸν ἀνυπόστατον κενοδοξίαν, ἢ πρὸς τὸ ἐπικεχρωσμένον τῆς σώμασιν ἄνθος· ὅθεν γίνεται ἡ φιλοχρηματία, καὶ ἡ φιλοδοξία, καὶ ἡ φιληδονία, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, ὅσα εἴρηται τῶν τοιούτων τῆς κακίας γονέως· πάλιν δὲ τῆς θυμώδους διαθέσεως κατόρθωμα ἐστὶν ἡ πρὸς τὸ κακὸν ἀπέχθεια, καὶ ὁ πρὸς τὰ πάθη πόλεμος, καὶ τὸ πρὸς ἀνδρείαν ἐγκομῶσαι τῷ ψυχῷ ἐν τῷ μὴ καταπτῆσσειν τὰ τοῖς πολλοῖς φοβερὰ νομιζόμενα, ἀλλὰ μέχρις αἵματος τοῦ ἁμαρτίαν ἀντικαθίζασθαι, καταφρονεῖν δὲ θανατικῆς ἀπειλῆς καὶ ἀλγεινῶν κολασηρίων, καὶ τῆς τῶν ἡδέων διαζεύξεως, καὶ πάντων ἅπαξ τῶν διάτινος σωματείας καὶ προλήψεως ἐν ἡδονῇ τὸν πολλὰς κατεχόντων κρείττονα γενέσθαι, τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀρετῆς προμαχόμενον· τὰ δὲ διαπτώματα τῶν τοιούτων μερῶν ἐστὶν ἅπασι πρόδηλα, ὁ φθόνος, τὸ μῖσος,

ἡ μη-

ἡ μῶσις, ἡ λοιδορία, αἱ συμπλοκαὶ, αἱ φιλόνεικοί τε καὶ ἁμαρτικαὶ διαθέσεις, αἱ μέχρι πολλοῦ παρατείνουσαι τὴν μνησικακίαν, καὶ πολλοὺς εἰς φόνους καὶ αἵματα καταγοῦσα. μὴ γὰρ ἀφρὼν ὁ ἀπαίδευτος λογισμὸς, ὅταν χρήσεται λυσιτελῶς τῷ ὅπλῳ, ἐφ' ἑαυτὸν ξέπει τὸν τοῦ σιδήρου ἀκμὴν, καὶ γίνεται τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ δοθὲν ἡμῖν ἀμυντήριον ὅπλον τῷ κακῶς κεχρημένῳ ὀλέθριον.

ΤΟΥΤΩΝ τοίνυν καὶ τὸν εἰρημένον διακεκινηθέντων τρόπον, ὅσα μὲν ἁμαρτήματα τοῦ λογιστικοῦ τῆς ψυχῆς ἅπτεται μέρους, χαλεπώτερα παρὰ τῶν Πατέρων ἐκρίθη, καὶ μείζονος καὶ διακριτικωτέρας καὶ ἐπιπονωτέρας τῆς ἐπιστροφῆς ἄξια, οἷον εἴ τις ἠρνήσατο τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἢ πρὸς Ἰουδαϊσμὸν, ἢ πρὸς εἰδωλολατρείαν, ἢ πρὸς Μανιχαϊσμὸν, ἢ πρός ἄλλο τι τοιοῦτον ἀθεΐας εἶδος αὐτομολήσας ἐφάνη, ὁ μὲν ἑκουσίως ἐπὶ τὸ πιστὸν ὁρμήσας κακὸν, εἶτα καταγνοὺς ἑαυτοῦ, χρόνον τῆς μετανοίας ἔχει ὅλον τὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ. οὐδέποτε γὰρ μυστικῆς ἐπιτελουμένης θυσίας μετὰ τοῦ λαοῦ προσκυνῆσαι τὸν Θεὸν καταξιοῦται, ἀλλὰ καὶ μόνας μὲν εὔχεται, τῆς δὲ κοινωνίας τῶν ἁγιασμάτων καθόλου ἀλλόκοτος ἔσται. ἐν δὲ τῇ ὥρᾳ τῆς ἐξόδου αὐτοῦ, τότε τῆς τοῦ ἁγιασμοῦ μερίδος ἀξιωθήσεται· εἰ δὲ συμβαίη παρ' ἐλπίδα ζῆσαι αὐτὸν, πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ κείματι διαβιώσεται, ἀμέτοχος τῶν μυστικῶν ἁγιασμάτων μέχρι τῆς ἐξόδου γενόμενος·

β'.

οἱ δὲ βασάνοις, καὶ τιμωρίαις χαλεπαῖς αἰκισθέντες ἐν ῥητῷ χρόνῳ ἐπετιμήθησαν, ὅπω φιλανθρωπία ἐπ' αὐτῷ χρησαμένων τῶν Ἁγίων Πατέρων, ὡς ἡ ψυχῆς γενομένης ἐν πτώματι, ἀλλὰ τῆς σωματικῆς ἀσθενείας πρὸς τὰς αἰτίας ἡν αὐτιχύσης, διὸ τῷ μέρῳ τῶν ἐν πορνείᾳ πλημμεληκότων, καὶ οἱ βεβιασμένοι τε καὶ ἐπώδυνος παράβασις ἐν τῇ ἐπιστροφῇ συνεμερίθη.

γ'. ΟΙ δὲ πρὸς γόητας ἀπιόντες, ἢ μάντεις, ἢ τὰς διὰ δαιμόνων καθαίρεσιά τινα καὶ ἀποτροπιασμὰς ἐνεργεῖν ὑπιχνεμένους, ὅπι ἐρωτῶνται δι' ἀπειλείας καὶ ἀνακείνονται, πότερον ἐπιμένοντες τῇ εἰς Χριστὸν πίστει ὑπ' ἀνάγκης τινὸς συνηνέχθησαν ἐκείνῃ τῇ ἁμαρτίᾳ, κακώσεως τινὸς, ἢ ἀφορήτου ζημίας ταύτην αὐτοῖς τὴν ὁρμὴν ἐμποιησάσης, ἢ καθόλου καταφρονήσαντες τῆς πεπιστευμένης παρ' ἡμῶν Μαρτυρίας, τῇ τῶν δαιμόνων συμμαχίᾳ προσέδραμον. εἰ μὲν γὰρ ἀθετήσει τῆς πίστεως, καὶ πρὸς τὸ μὴ πιστεύειν εἶναι Θεὸν τὸν παρὰ τῶν χριστιανῶν προσκυνούμενον ἐκεῖνο ἐποίησαν, δηλαδὴ τῷ κείματι τῶν παραβάντων ὑπαχθήσονται. εἰ δέ τις ἀβάσκητος ἀνάγκη κατακρατήσασα τῆς μικροψυχίας αὐτῶν εἰς τοῦτο προήγαγε δι' ἁτινος ἠπατημένης ἐλπίδος παρακρουσθέντας, ὡσαύτως ἔσαι καὶ ἐπ' αὐτῶν ἡ φιλανθρωπία, καθ' ὁμοιότητα τῶν πρὸς τοὺς βασάνους ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὁμολογίας αὐτιχῆναι μὴ δυνηθέντων.

ΤΩΝ

δ'. ΤΩΝ δὲ δι' ἐπιθυμίαν καὶ ἡδονὴν γινομένων ἁμαρτημάτων τοιαύτη ἐστὶν ἡ διαίρεσις. τὸ μὲν γὰρ καλεῖται μοιχεία, τὸ δὲ πορνεία. τισὶ μὲν οὖν τῶν ἀκριβεστέρων ἔρεσε, καὶ τὸ κατὰ πορνείαν πλημμέλημα μοιχείαν εἶναι νομίζειν. διότι μία ἐστὶν ἡ νόμιμος συζυγία, καὶ γυναικὸς πρὸς Ἄνδρα, καὶ Ἀνδρὸς πρὸς γυναῖκα. πᾶν οὖν τὸ μὴ νόμιμον παράνομον πάντως, καὶ ὁ μὴ τὸ ἴδιον ἔχων, δηλαδὴ τὸ ἀλλότριον ἔχει. τῷ γὰρ ἀνθρώπῳ μία δέδοται παρὰ τοῦ Θεοῦ βοηθὸς, καὶ τῇ γυναικὶ μία ἐφήρμοσαι κεφαλή. ὅπου οὖν εἰ μή τις τὸ ἴδιον αὐτοῦ σκεῦος, καθὼς ὀνομάζει ὁ θεῖος Ἀπόστολος, ἑαυτῷ κτήσαιτο, συγχωρεῖ ὁ νόμος τῆς φύσεως τὴν δικαίαν χρῆσιν. εἰ δέ τις ἔξω τοῦ ἰδίου βαπείη, εἰ ἀλλοτρίῳ πάντως γενήσεται. ἀλλότριον δὲ ἑκάστῳ, παν τὸ μὴ ἴδιον, κἂν μὴ ὁμολογούμενον ἔχῃ τὸν κυριεύοντα. ὅπου οὖν ἀπορρῶ τοῦ κτῆ μοιχείαν πλημμελήματος καὶ ἡ πορνεία τοῖς τὸν ἀκριβέστερον ἐξετάζουσι λογισμὸν ἐδέχθη, λεγούσης καὶ τῆς θείας γραφῆς, ὅτι μὴ πολὺς ἴδι πρὸς ἀλλοτρίαν. πλὴν ἀλλ' ἐπεὶ τοῖς ἀσθενεστέροις ἐγένετό τις παρὰ τῶν Πατέρων συμπεριφορὰ, διειρέθη τὸ πλημμέλημα τῇ γενικῇ διαιρέσει ταύτῃ, ὡς πορνείαν μὲν λέγεσθαι τὴν χωρὶς ἀδικίας ἑτέρου γινομένην τινὶ τῆς ἐπιθυμίας ἐκπλήρωσιν, μοιχείαν δὲ τὴν ἐπιβουλήν τε καὶ ἀδικίαν τοῦ ἀλλοτρίου. εἰς ταύτην δὲ καὶ τὴν ζωοφθορίαν καὶ παιδεραστείαν εἶναι λογίζονται. διότι καὶ

ταῦτα

ταῦτα φύσεως ἐςὶ μοιχεία. εἰς γὰρ τὸ ἀλλότριον τε καὶ παρὰ φύσιν γίνεται ἡ ἀδικία. ταύτης ἓν τῆς διαιρέσεως, καὶ ἐν πάτῳ τῷ εἴδει τῆς ἁμαρτίας γεγενημένης, καθολικὴ μὲν ἐςὶ θεραπεία, τὸ τῆς ἐμπαθοῦς λύσεως τῆς περὶ τὰς τοιαύτας ἡδονὰς καθαρὸν ἐκ μετα-μελείας γενέσθαι τὸν ἄνθρωπον. ἐπεὶ δὲ τῆς ἐν πορνείᾳ μολυνθέντων ἀδικία τις τῇ ἁμαρτίᾳ ταύτῃ ἐναπεμέμικται, δεῖ καὶ τοῦτο διπλασίων ὠφελῆσαι τῆς ἐπιστροφῆς ὁ χρόνος τοῖς ἐν μοιχείᾳ μιανθεῖσι, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τοῖς ἀπηγορευμένοις κακοῖς ζωοφθορίᾳ τε καὶ τῇ κατ' ἄῤῥενος λύσει. διπλασιάζεται γὰρ, ὡς ἔπον, ἐπὶ τῆς τοιούτων ἡ ἁμαρτία. μία μὲν ἡ κατὰ τὸν ἄθεσμον ἡδονήν, ἑτέρα δὲ ἡ κατὰ τὸ ἀλλοτρίου ἀδικίαν συνεισαμένη. διαφορὰ δέ τις ἐςὶν ἐν τῷ λόγῳ τῆς μετανοίας, καὶ ἐπὶ τῆς καθ' ἡδονὴν πλημμελημάτων. ὁ μὲν γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς τὴν ἐξαγόρευσιν τῆς ἁμαρτιῶν ὁρμήσας, αὐτῷ τῷ καταδέξασθαι δι' οἰκείας ὁρμῆς γενέσθαι τῆς κρυφίων κατήγορος, ὡς ἤδη τῆς θεραπείας τοῦ πάθους ἀρξάμενος, καὶ σημεῖον τῆς πρὸς τὸ κρεῖττον μεταβολῆς ἐπιδειξάμενος, ἐν φιλανθρωποτέροις γίνεται τοῖς ἐπιτιμίοις. ὁ δὲ φωραθεὶς ἐπὶ τῷ κακῷ, ἢ διά τινος ὑποψίας, ἢ κατηγορίας ἀκουσίως ἀπελεγχθεὶς, ἐν ἐπιτεταμένῃ γίνεται τῇ ἐπιστροφῇ. ὥστε καθαιρεθέντα δι' ἀκριβείας αὐτὸν, ἵνα ἐπὶ τῷ τῆς ἁγιασμάτων κοινωνίαν παραδεχθῆναι. ἔστι τοίνυν ὁ Κανὼν πιθανὸς, ὥστε τὸν ἐν πορνείᾳ μολυν-

μολυνθέντας, ἐν ζωσὶν μὲν ἔτεσι καθόλου τῆς δεήσεως δυσβλήτους εἶναι. ἐν ζωσὶ δὲ τῆς ἀκροάσεως μετέχειν μόνης, ἐν ἄλλοις δὲ ζωσὶν ἔτεσι μετὰ τῆς ἐπιστροφῆς ὑποπιπτόντων προσδέχεσθαι, καὶ τότε μετέχειν τῆς ἁγιασμάτων. ἐπὶ δὲ τῆς σπουδαιοτέρας κεχρημένων τῇ ἐπιστροφῇ, καὶ τῷ βίῳ δεικνύντων τὴν πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἐπανόδον, ἔξεσι τῷ οἰκονομοῦντι πρὸς τὸ συμφέρον τῇ ἐκκλησιαστικῇ οἰκονομίᾳ, συντεμεῖν τὸν χρόνον τῆς ἀκροάσεως, καὶ πάχιον εἰς ἐπιστροφὴν ἀγαγεῖν. καὶ πάλιν καὶ τοῦτον συντεμεῖν τὸν χρόνον, καὶ πάχιον δυνοδῆναι τῇ κοινωνίᾳ. ὅπως ἂν τῇ ἑαυτοῦ δοκιμασίᾳ ἐγκρίνοι τῷ τοῦ θεραπευομένου κατάσασιν. ὥσπερ γὰρ τὸ τοῖς χοίροις ῥίπτειν τὸν μαργαρίτην ἀπείργεται, οὕτω τὸ δυσερεῖν τὴν τιμίαν μαργαρίτην τὸν ἄνθρωπον διὰ τῆς ἀπαθείας τε καὶ καθαρότητος γενόμενον, τῶν ἀτόπων ἐςίν. ἡ δὲ κατὰ τῷ μοιχείαν ἤτοι καὶ λοιπὰ εἴδη τῆς ἀκαθαρσίας γενομένη παρανομία, καθὼς προείρηται, καὶ πάντα ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι θεραπευθήσεται, ἐν ᾧ καὶ τὸ τῆς πορνείας ἄγος, τῷ δὲ χρόνῳ διπλασιάζεται. παρατηρηθήσεται δὲ ἐπ' αὐτῷ ἡ τοῦ θεραπευομένου διάθεσις, ὃν τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν τῷ μολυσμῷ τῆς πορνείας συνεχθέντων, ὥσε ἢ θᾶττον, ἢ βραδύτερον γενέσθαι αὐτοῖς τῷ τοῦ ἀγαθοῦ μετοχίαν.

ΛΕΙΠΕΤΑΙ πρὸς τούτοις τὸ θυμοειδὲς τῆς ψυχῆς προσθεῖναι εἰς ἀρετὴν, ὅταν παρασφαλεῖσα τῆς

ἀγαθῆς τῦ θυμοῦ χρήσεως εἰς ἁμαρτίαν ἐκπέσῃ· πολλῶν δὲ ὄντων τῶν κ) θυμὸν εἰς ἁμαρτίαν ἐνεργουμένων, κ) πάντων κακῶν, ἥρεσέπως τοῖς παζάσιν ἡμῶν ἐν τοῖς ἄλλοις μὴ λίαν ἀκριβολογεῖσθαι, μηδὲ πολλῆς ἄξιον ἡγεῖσθαι σπουδῆς τὸ θεραπεύειν παντα τὰ ἐκ τῦ θυμοῦ παραπτώματα. καίτοι τῆς γραφῆς ὐ μόνον τῷ ψιλῷ ἀπαγορεύσης πληγὼ, ἀλλὰ κ) πᾶσαν λοιδορίαν, ἢ βλασφημίαν, κ) εἴτι ἄλλο πωῦπον ὁ θυμὸς κατεργάζεται. μόνον δὲ τῦ κ) χρόνον ἄγος τῷ παραφυλακῷ ἐποιήσαντο διὰ τῶν ἐπιτιμίων· διήρηται δὲ τὸ πωῦπον κακὸν τῇ διαφορᾷ τῦ ἑκουσίου τε κ) ἀκουσίου, ἐν οἷς ἑκούσιος μὲν πρῶτον ἐστὶ φόνος, ὁ ἐκ παρασκευῆς τετολμημένος τῦ εἰς αὐτὸ τῦτο διεξεπισαμένου, ὅπως ἂν ἄγος ἐργάσηται· ἔπειτα δὲ κ) κἀκεῖνος ἐν τοῖς ἑκουσίοις ἐνομίσθη, ὅταν τις ἐν συμπλοκῇ τύπτων τε κ) τυπτόμενος ἐνέγκῃ κατά τινος καιρίαν τῷ διὰ τῆς χολῆς πληγώ. ὁ γὰρ ἅπαξ τῷ θυμῷ κρατηθεὶς, κ) τῇ ὁρμῇ τῆς ὀργῆς χαριζόμενος, οὐδὲν ἂν περὶ τὸν καιρὸν τῦ πάθους τῶν ἀνακόψαι τὸ κακὸν δυναμένων ἐπὶ νῶν λάβοι, ὥστε κ) κἀκεῖνος τὸ ἐκ συμπλοκῆς ἀποτέλεσμα τῦ φόνου, εἰς ἔργον προαιρέσεως, οὐκ εἰς ἀτυχίαν ἀνάγεται· οἱ δὲ ἀκούσιοι φανερὰ ἔχουσι τὰ γνωρίσματα, ὅταν τις πρὸς ἕτερόν τι τῷ σφδρῷ ἔχων, ἐξ ἀποτυχίας τι τῶν ἀνηκέστων δράσῃ. ἐπὶ πάντων τοίνυν ὁ μὲν φόνος εἰς ξιπλασίονα χρόνον παρατείνεται, τῆς δὲ ἐπιστροφῆς

φῆς θεραπευομένης τὸ ἑκούσιον· ἓξ εἰσὶν ἔννεα γάρ εἰσιν ἐνιαυτοὶ καθ' ἕκαστον βαθμὸν τῆς ἐννάδος τῶν ἐτῶν ὁρισθείσης, ὥστε ἐν μὲν τῷ παντελεῖ ἀφορισμῷ ἐναετῆ χρόνον διαγενέσθαι ἀπειργόμενον τῆς Ἐκκλησίας. ἄλλα δὲ τοσαῦτα ἔτη ἐν τῇ ἀκροάσει παραμεῖναι, μόνον τῆς τῶν διδασκάλων, κ) τῆς τῶν γραφῶν ἀκροάσεως ἀξιούμενον. ἐν δὲ τῇ ἕκτῃ ἐννάδι μετὰ τῶν ὑποπιπτόντων ἐν ἐπιστροφῇ προσδεχόμενον, ὅπως ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν μετάνοιαν, τῦ ἁγιάσματος δηλονότι. κ) ἐπὶ τῦ πωύπου ἡ αὐτὴ παρατήρησις ἔσται παρὰ τῦ οἰκονομοῦντος τὴν Ἐκκλησίαν. κ) πρὸς τὸν λόγον τῆς ἐπιστροφῆς σωτμηθήσεται αὐτῷ, κ) ἡ τῦ ἐπιτιμίου παράτασις, ὥστε αὐτὶ ἐννέα ἐτῶν ἐφ' ἑκάστῳ βαθμῷ, ἢ ζ, ἢ ς'., ἢ έ. μόνα γενέσθαι, εἴπερ τὸ μέγεθος τῆς ἐπιστροφῆς νικήσῃ τὸν χρόνον, κ) ὑπερβάλλοιτο τῇ σπουδῇ τῆς διορθώσεως τὰς ἐν τῇ μακρᾷ προθεσμίᾳ ῥᾳθυμότερον ἑαυτὰς ἀπὸ τῆς ἐλπίδων καθαίρουσας. τὸ δὲ ἀκούσιον, γνωστὸν μὲν, ὑ μὴν ἐπαινετὸν ἐκρίθη· τῦτο δὲ εἶπον, ὥστε δῆλον γενέσθαι ὅτι κἂν ἀκουσίως τις γένηται ἐν τῷ φόνῳ μιάσματι, ὡς ἤδη βέβηλον αὐτὸν ὑπὸ τῆς ἅγιος γενόμενον, ἀπέβλεπεν ὁ Κανὼν ἱερατικῆς χάριτος ἀπεφήνατο. ὅσος δὲ ἐστὶν ἐπὶ τῇ ψιλῇ πορνείᾳ τῇ καθαρσίῳ ὁ χρόνος, τοσῦτος κ) ἐπὶ τῷ ἀκουσίως πεφονευκότων ἐδοκιμάσθη καλῶς ἔχειν, δηλαδὴ κ) ἐπὶ τούτοις τῆς προαιρέσεως τῇ μετανοίᾳ δοκιμαζομένης,

ὥσε εἰ ἀξιόπιστος γένοιτο ἡ ἐπιστροφή, μὴ παραφυλαχθῆναι τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν, ἀλλὰ δι' ὑπομονῆς ἀγαγεῖν αὐτὸν εἰς τὴν τῆς Ἐκκλησίας δυνάμιν ἅπασιν, καὶ εἰς τὴν τῆς ἀγαθῆς μετοσίαν. εἰ δέ τις μὲν μὴ πληρώσας τὸν χρόνον, τὸν ἐκ τῶν Κανόνων ἀφωρισμένον ἐκβάλλει τοῦ βίου, κωλύει ἡ τῶν Πατέρων φιλανθρωπία μεταλαχόντα τῶν ἁγιασμάτων μὴ κεινὸν τῆς ἐφοδίου πρὸς τὴν ἐκάτην ἐκείνην, καὶ μακρὰν ἀποδημίαν ἐκπεμφθῆναι, εἰ δὲ μεταλαχὼν τοῦ ἁγιάσματος πάλιν εἰς τὴν ζωὴν ἐπανέλθοι, ἀναμένειν τὸν τεταγμένον χρόνον ἐκείνῳ τῷ βαθμῷ γενόμενον, ἐν ᾧ ἦν πρὸ τῆς τῶν ἀνάγκην αὐτῷ δοθείσης κοινωνίας.

5'. ΤΟ δὲ ἕτερον εἶδος τῆς εἰδωλολατρείας, ὅπερ γὰρ ὀνομάζει τὴν πλεονεξίαν ὁ Θεῖος Ἀπόστολος, ὃν οἶδ' ὅπως ἀθεράπευτον ὑπὸ τῶν Πατέρων ἡμῶν παρώφθη. καίτοιγε δοκεῖ τὸ τοιοῦτον κακὸν τῆς ζέσεως εἶναι τῇ ψυχῇ κατασάσεως πάθος εἶναι· καὶ γὰρ ὁ λογισμὸς τῆς τοῦ καλοῦ κρίσεως ἁμαρτάνων, ἐν τῇ ὕλῃ τὸ καλὸν εἶναι φαντάζεται, ὃ πρὸς τὸ ἄϋλον ἀναβλέπων κάλλος. καὶ ἡ ἐπιθυμία πρὸς τὰ κάτω ῥεῖ, τοῦ ἀληθοῦς ὀρεκτοῦ ἀποῤῥέουσα, καὶ ἡ φιλόνεικός τε καὶ θυμώδης διάθεσις πολλὰς ἐκ τῆς τοιαύτης αἰτίας τὰς ἀφορμὰς λαμβάνει· καὶ τὸ ὅλον εἰπεῖν συμφωνεῖ ἡ τοιαύτη νόσος τῷ Ἀποστολικῷ τῆς πλεονεξίας ὅρῳ· ὁ γὰρ Θεῖος Ἀπόστολος οὐ μόνον αὐτὴν εἰδωλολατρείαν, ἀλλὰ καὶ ῥίζαν πάντων τῶν κακῶν ἀπεφήνατο, καὶ ὅμως τὸ τοιοῦτον

εἶδος

εἶδος παρώφθη τῆς νόσου ἀνεπισκεπτόντως καὶ ἀνεπιμέλητον· διὸ καὶ πλεονάζει τῇ τῆς Ἐκκλησίας τὸ πιστὸν ἀῤῥώστημα, καὶ οὐδεὶς τὰς ἐπὶ τὸν κλῆρον ἀγομένας περιεργάζεται, μήπως τῷ τοιούτῳ εἴδει τῆς εἰδωλολατρείας κατεμιάνθησαν. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων, διὰ τὸ παρεῖσθαι τοῖς παροῦσιν ἡμῶν, ἀρκεῖν ἡγούμεθα τῷ δημοσίῳ τῆς διδασκαλίας λόγῳ, ὅπως ἂν οἷόν τε ᾖ, θεραπεύειν, ὥσπερ τινα πληθωρικὰ τὰς πλεονεκτικὰς ἀῤῥωσίας διὰ τοῦ λόγου καθαίροντες· μόλις δὲ τῷ κλοπῷ καὶ τῷ τυμβωρυχίᾳ, καὶ τῷ Ἱεροσυλίᾳ πάθος νομίζομεν, διὰ τὸ ὕπνου ἐκ τῆς τῶν Πατέρων ἀκολουθίας τὴν παράδοσιν ἡμῶν περὶ τούτων γίνεσθαι· καί τι παρὰ τῆς θείας γραφῆς ὁ πλεονέκτης, καὶ ὁ τόκος τῶν ἀπειρημένων ἐστί, καὶ τὸ ἐκ δυνασείας τινὸς τῇ ἰδίᾳ κτήσει προσαγαγεῖν τὰ ἀλλότρια, κἂν ἐν προχείματι πραγματείας τὸ τοιοῦτον τύχῃ γινόμενον· ἐπειδὴ ταῦτα τὸ καθ' ἡμᾶς εἰς ὄξυσίαν Κανόνων οὐκ ἀξιόπιστον, τῷ ἐπὶ τῶν ὁμολογουμένως ἀπηγορευμένων Κανονικῷ κρίσιν ἤδη τοῖς εἰρημένοις προσθήσομεν· διήρηται δὲ ἡ κλοπὴ εἴς τε ληστείαν καὶ εἰς τοιχωρυχίαν, καὶ εἰς μὲν ἐπ' ἀμφοτέρων σκοπὸς, ἡ τῶν ἀλλοτρίων ἀφαίρεσις· πολὺ δὲ καὶ τῷ γνώμῃ αὐτῶν ἡ πρὸς ἄλληλας ἐστὶ διαφορά. ὁ μὲν γὰρ ληστὴς καὶ τῷ μιαφονίαν εἰς συμμαχίαν τοῦ σωματος ἡμῶν παραλαμβάνει, πρὸς αὐτὸ τοῦτο παρασκευαζόμενος καὶ ὅπλοις καὶ πολυχειρίᾳ, καὶ τοῖς ἐπικαίροις

τῶν τόπων, ὥςε τὸν τοιοῦτον τῷ κείματι τῆς ἀνδρο-
φόνων ὑπάγεσθαι, εἰ διὰ μεταμελείαν ἑαυτὸν πρὸς
τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ ἐπανάγοι. ὁ δὲ δι' ὑφαιρέ-
σεως λανθανούσης σφετεριζόμενος τὸ ἀλλότριον, εἶτα
δι' ἐξαγορεύσεως τὸ πλημμέλημα ἑαυτῷ τῷ ἱερεῖ φα-
νερώσας, τῇ περὶ τὸ σεαυτίον τοῦ πάθους σπουδῇ θε-
ραπεύσει τὴν ἀῤῥωστίαν. λέγω δὲ διὰ τοῦ τὰ προσόντα
παρέχειν τοῖς πεύσοι, ἵνα τῷ προεῖσθαι ἃ ἔχει,
φανερῶς γοῦνται καθαρεύων τῆς τῆ πλεονεξίαν νόσου.
εἰδὲ μηδὲν ἔχοι, μόνον δὲ τὸ σῶμα ἔχοι, κελεύει
ὁ Ἀπόστολος διὰ τοῦ σωματικοῦ κόπου τὸ τοιοῦτον ἐξιά-
σασθαι πάθος. ἔχει δὲ ἡ λέξις οὕτως. ὁ κλέπ-
των μηκέτι κλεπτέτω. μᾶλλον δὲ κοπιάτω ἐργα-
ζόμενος τὸ ἀγαθὸν, ἵνα ἔχῃ μεταδιδόναι τῷ χρείαν
ἔχοντι.

ζ'. Ἡ δὲ τυμβωρυχία καὶ αὖτη διῄρηται εἰς συγγνω-
στόν τε καὶ ἀσύγγνωστον, εἰ μὲν γάρ τις τῆς οἰκείας φει-
δόμενος καὶ ἄσυλον ἀφεὶς τὸ κεκρυμμένον σῶμα, ὡς
μὴ ἀναδεχθῆναι ἡλίῳ τὴν ἀχημοσύνην τῆς φύσεως,
λίθοις τισὶ τῆς τοῦ τάφου βεβλημένων συγχρή-
σεται εἰς ἔργου τινὸς καταστολὴν, ἐπαινετὸν μὲν οὐδὲ
σεται εἰς ἔργου τινὸς καταστολὴν, ἐπαινετὸν μὲν οὐδὲ
πάντῃ ἐστὶ, πλὴν ἀλλὰ συγγνωστὸν ἐποίησεν ἡ σωφι-
θεια, ὅταν εἰς προτιμώτερόν τι καὶ κοινωφελέστερον ἡ
τῆς ὕλης μετάθεσις γίνηται, τὸ δὲ διερυθριᾶσθαι τὴν
κόνιν ἀπὸ τῆς γεωθείσης σαρκὸς, καὶ ἀνακινεῖν τὰ ὀστᾶ,
ἐλπίδι τοῦ Κόσμου τινα τῆς συγκατορυχθέντων κερ-

δανῶσι,

δανῶσι, τῷ τοῦ αὐτοῦ κείματι κατεδικάθη, ὡ καὶ ἡ
φιλὴ πορνεία, καθὼς καὶ τῷ προλαβόντι δήρηται λό-
γῳ, ἐπισκοπῶντος δηλ. τοῦ οἰκονόμου, ἐξ αὐτοῦ τὸ
βίου τὴν θεραπείαν τοῦ ἰαζομένου, ὥςε συμπεμ-
τὴν ἐκ τῆς Κανόνων ὠφεληθεῖσαν τοῦ ἐπιτιμίου προ-
θεσμίαν.

Ἡ δὲ ἱεροσυλία, παρὰ μὲν τῇ ἀρχαίᾳ γραφῇ οὐδὲν ἐνομίσθη τῆς φονικῆς καταγείσεως ἀνεκτοτέρα· ὁμοίως γὰρ, ὅ, τε ἐπὶ φόνῳ ἁλοὺς, καὶ ὁ τὰ ἀνατι-
θέντα τῷ Θεῷ ἀφελόμενος τὴν διὰ τῶν λίθων τι-
μωρίαν ὑπέχον ὑπεῖκον. ἐπὶ δὲ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς
συνηθείας οὐκ οἶδα πῶς συγκαταβάσίς τις ἐγένετο,
καὶ συμπεριφορὰ, ὥςε ἀνεκτότερον νομισθῆναι τὸ τῆς
τοιαύτης νόσου καθάρσιον. ἐν ἐλάττονι γὰρ χρόνῳ παρὰ
τοῦ μοιχίαν τοῖς τοιούτοις τὸ ἐπιτίμιον διετάξατο ἡ τῆς
Πατέρων παράδοσις. παντοχοῦ δὲ τὸ πλημμελήματος
εἶδει καθορᾶν τοῦτο προσήκει πρὸ πάντων, οἷα ἐστὶν
ἡ τοῦ θεραπευομένου διάθεσις, καὶ μὴ τὸν χρόνον οἴε-
σθαι πρὸς θεραπείαν ἀρκεῖν (τίς γὰρ ἴασις ἐκ τοῦ
χρόνου προσγένοιτο;) ἀλλὰ τῇ προαιρέσει τοῦ ἑαυτὸν
διὰ ἐπιστροφῆς θεραπεύοντος. ταῦτα σοι ὦ ἄνθρωπε τοῦ
Θεοῦ καὶ πολλοὶ σωθῆναι ἐκ τῆς προχείρου σωθέν-
τες, διὰ τὸ δεῖν τοῖς τῆς ἀδελφῶν ἐπιτάγμασι πεί-
σεσθαι, καὶ σωθῆναι ἀπεκδεχόμενοι, σὺ δὲ τὰς σωθέ-
σεις ὑπὲρ ἡμῶν δεήσεις τῷ Θεῷ προσάγων μὴ διαλεί-
πῃς· χρεωστεῖς γὰρ, ὡς ἐγνώκαμεν τίς, τοῦ καὶ

Θεόν σε γενήσαντι τὼ διὰ τ῀ προσδοχῶν γηροκομίαν, κ῍ τὼ σπολὼ τὼ κελδύσαν τιμᾶν τ῀ς γονέας, ἵνα εὖ σοι γένηται, κ῍ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τ῀ς γ῀ς. δῆλον δὲ, ὅτι ὡς ξύμβολον ἱερατικὸν δέξῃ τὸ γράμμα, κ῍ ὐκ ἀτιμάσεις τὸ ξσίον, κἄντι μικρότερον τ῀ς σ῀ς μεγαλοφυΐας εἶη.

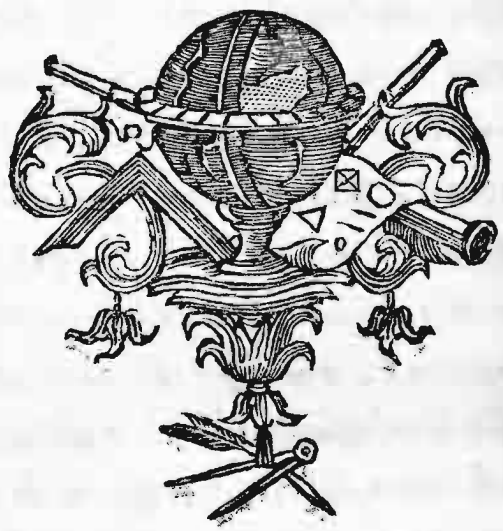

Ε῾ΠΙ-

Ε῾ΠΙΣΤΟΛΗ῀ ΚΑΝΟΝΙΚΗ῀

Τ῀ Α῾γίυ κ῍ μεγάλυ Πατρὸς ἡμῶν Βασιλίυ, Α῾ρχιεπισκόπυ Καισαρείας Καππαδοκίας, πρὸς τὸν Α῎γιον Α῾μφιλόχιον Ε῾πίσκοπον Ι῾κονίου.

Α῾Νοήτῳ, φησὶν, ἐπερωτήσαντι σοφίαν, σοφία λογισθήσεται. σοφῶ δὲ (ὡς ἔοικεν) ἐπερώτημα, κ῍ τὸν ἀνόητον σοφίζει. ὅπερ τῇ τ῀ Θε῀ χάριτι συμβαίνει ἡμῖν ὁσάκις ἄν τυ δεξώμεθα τ῀ς φιλοπόνυ ψυχ῀ς τὰ γράμματα. ἐπιστατικώτεροι γὰρ ἑαυτῶν, κ῍ οἷον ἐμφρονέστεροι γινόμεθα ἀπ᾽ αὐτ῀ς τ῀ς ἐρωτήσεως· πολλὰ ὧν ὐκ ἐπιστάμεθα, διδασκόμενοι· κ῍ γίνεται ἡμῶν διδάσκαλος, ἡ περὶ τὸ δυνκείνεσθαι μέλημα. ἀμέλει κ῍ νιῶ, ὐδέποτε λαβόντες σὺ φροντίδι τὰ ἐπερωτήματά συ, ἠναγκάσθημεν, κ῍ ἐπισκέψασθαι ἀκριβῶς, κἀ῍ ἔτι τε ἠκούσαμεν παρὰ τ῀ πρεσβυτέρων, ἀναμνησθῆναι, κ῍ τὰ συγγενῆ ὧν ἐδιδάχθημεν, παρ᾽ ἑαυτῶν ἐπιλογίσασθαι.

ΤΟ῀ μὲν ὂν περὶ τ῀ς Καθαρ῀ς ζήτημα, κ῍ εὕρηται πρότερον, κἀ῍ καλῶς ἀπεμνημόνδσας, ὅτι δῆ πῳ ἔθει τῶν καθ᾽ ἑκάστυ χῶραν ἕπεσθαι· διὰ τὸ διαφόρως συνδιεχθῆναι περὶ τ῀ βαπτίσματος αὐτῶν,

τὰς

τὰς τότε περὶ τῶν ἁλαλαβόντας. τὸ δὲ τῶν Πεπυζιτῶν, οὐδέν μοι λόγον ἔχειν δοκεῖ. καὶ ἐθαύμασα πῶς Καισαρικὸν ὄντα τὸν μέγαν Διονύσιον παρῆλθεν. ἐκεῖνο γὰρ ἔκεινον οἱ παλαιοὶ δέχεσθαι βάπτισμα, τὸ μηδὲν τῆς πίστεως παρεμβαῖνον. ὅθεν τὰς μὲν, αἱρέσεις ὠνόμασαν· τὰς δὲ χίσματα· τὰς δὲ, παρασυναγωγάς. αἱρέσεις μὲν, τὰς παντελῶς ἀπερρηγμένας, καὶ κατ' αὐτὴν τὴν πίστιν ἀπηλλοτριωμένας. χίσματα δὲ, τὰς δι' αἰτίας τινὰς Ἐκκλησιαστικὰς, καὶ ζητήματα ἰάσιμα, πρὸς ἀλλήλας διενεχθέντας. παρασυναγωγὰς δὲ, τὰς συνάξεις, τὰς παρὰ τῶν ἀνυποτάκτων Πρεσβυτέρων, ἢ Ἐπισκόπων, καὶ παρὰ τῶν ἀπαιδεύτων λαῶν γινομένας. οἷον εἴτις ἐν παιδίσματι ἐξεβλήθη, ἀπεχέσθω τῆς λειτουργίας, καὶ μὴ ὑπεκύψῃ τοῖς κανόσι· ἀλλ' ἑαυτῷ ἐξεδίκησε τὴν προεδρείαν καὶ τὴν λειτουργίαν, καὶ συναπῆλθόν τινες τούτῳ καταλιπόντες τὴν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν, παρασυναγωγὴ τὸ πιστόν. χίσμα δὲ, τὸ περὶ τῆς μετανοίας διαφόρως ἔχειν πρὸς τὰς ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας. αἱρέσεις δὲ, οἷον τῶν Μανιχαίων, καὶ Οὐαλεντίνων, καὶ Μαρκιωνιστῶν, καὶ αὐτῶν τούτων τῶν Πεπυζιτῶν. διὸ γὰρ περὶ αὐτῆς τῆς εἰς Θεὸν πίστεως ἐστὶν ἡ διαφορά. ἔδοξε τοίνυν τοῖς ἐξ ἀρχῆς, τὸ μὲν τῶν αἱρετικῶν, παντελῶς ἀθετῆσαι. τὸ δὲ τῶν ὑποχισθέντων, ὡς ἔτι ἐν τῇ Ἐκκλησίας ὄντων, παραδέξασθαι. τὰς δὲ ἐν ταῖς παρασυναγωγαῖς, μετανοίᾳ ἀξιολό-

γῳ, καὶ ἐπιστροφῇ βελτιωθέντας συναπτεσθαι πάλιν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὥστε πολλάκις καὶ τὰς ἐν βαθμῷ, συναπελθόντας τοῖς ἀνυποτάκτοις· ἐπειδὰν δὲ μεταμεληθῶσιν εἰς τὴν αὐτὴν παραδέχεσθαι τάξιν. οἱ τοίνυν Πεπυζιτοὶ προδήλως εἰσὶν αἱρετικοί· εἰς γὰρ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐβλασφήμησαν, Μοντανῷ καὶ Πρισκίλλῃ τὴν τῆς Παρακλήτου προσηγορίαν ἀθεμίτως καὶ ἀναισχύντως ἐπιφημήσαντες εἴτε δι' ὡς ἀνθρώπους θεοποιοῦντες, κατάκριτοι, εἴτε ὡς τὸ πνεῦμα τὸ Ἅγιον τῇ πρὸς ἀνθρώπους συγκρίσει καθυβρίσαντες· καὶ ὅπως τῇ αἰωνίῳ καταδίκῃ ὑπόδικοι. διὰ τὸ ἀσυγχώρητον εἶναι τὴν εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον βλασφημίαν. τίνα δὲ λόγον ἔχει τὸ τῶν βάπτισμα ἐγκεῖσθαι τοῖς βαπτιζόντων εἰς Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Μοντανὸν καὶ Πρίσκιλλαν. ὁ γὰρ ἐβαπτίσθησαν οἱ εἰς τὰ μὴ παραδεδομένα ἡμῖν βαπτισθέντες. ὥστε εἰ καὶ τὸν μέγαν Διονύσιον τοῦτο (*) παρῆλθεν· ἀλλ' ἡμῖν ἡ φυλακτέον τὴν μίμησιν τοῦ σφάλματος. τὸ γὰρ ἄτοπον αὐτόθεν πρόδηλον, καὶ πᾶσιν εὐεργές· οὗ ἐστι καὶ μικρὸν τοῦ λογίζεσθαι μέτεσιν· οἱ καθαροὶ καὶ αὐτοὶ τῆς ἀπεχισμένων εἰσί. πλὴν ἀλλ' ἔδοξε τοῖς ἀρχαίοις, τοῖς περὶ Κυπριανὸν λέγω καὶ Φιρμιλιανὸν τὸν ἡμέτερον, πάντας μιᾷ ψήφῳ ἐκβαλεῖν, Καθαροὺς, καὶ Ἐγκρατίζας, καὶ Τετροπαρασίτας, καὶ Ἀποστατίζας. διότι ἡ μὲν ἀρχὴ τοῦ χωρισμοῦ ἀπὸ χίσματος γέγο-

(*) Παρέλαθεν.

τε· οἱ

νε· οἱ δὲ τῆς Ἐκκλησίας διοςάντες, ὡς ἔτι ἔχον τὼ χάειν τῷ Ἁγίῳ Πνεύματος ἐφ' ἑαυτές· ἐπέλιπε γὰρ ἡ μετάδοσις τῷ διακοπῆναι τὴν ἀκολουθίαν. οἱ μὲν γὰρ πρῶτοι ἀναχωρήσαντες, παρὰ τῶν Πατέρων ἔχον τὰς χειροτονίας. καὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν αὐτῶν εἶχον τὸ χάεισμα τὸ πνευματικόν. οἱ δὲ ἀποῤῥαγέντες λαϊκοὶ γενόμενοι, οὔτε τὸ βαπτίζειν· οὔτε τὸ χειροτονεῖν εἶχον ἐξουσίαν· οὔτε ἠδύναντο χάειν Πνεύματος Ἁγίου ἑτέροις παρέχειν, ὃ ἐκπεπτώκασι. διὸ ὡς παρὰ λαϊκῶν βαπτιζομένους τὰς παρ' αὐτῶν, ἐκέλευσαν ἐρχομένους ἐπὶ τὴν Ἐκκλησίαν, τὸ ἀληθινὸν βάπτισμα τὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀναλαμβάνεσθαι· ἐπειδὴ δὲ ὅλως ἔδοξε τισὶ, τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν οἰκονομίας εἶναι τῶν πολλῶν, δέχεσθαι αὐτῶν τὸ βάπτισμα, ἕως δεκτόν. τὸ δὲ τῶν ἐγκρατιτῶν κακόργημα νοῆσαι ἡμᾶς δεῖ· ὅτι ἵνα αὐτὰς ἀπροσδέκτως ποιήσωσι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐπεχείρησαν, λοιπὸν ἰδίῳ προκαταλαμβάνειν βαπτίσματι. ὅθεν καὶ τὴν σωτηρίαν τὴν ἑαυτῶν παρεχάραξαν. νομίζω τοίνυν ὅτι ἐπειδὴ ἐδοκέσι περὶ αὐτῶν φανερῶς διηγορεύεσθαι, ἡμᾶς προσῆκεν ἀθετεῖν αὐτῶν τὸ βάπτισμα· κἄντις ἢ παρ' αὐτῶν εἰλικρῶς, προσιόντα τῇ Ἐκκλησίᾳ βαπτίζειν· ἐὰν μέντοι μέλλῃ τῇ καθολικῇ ἡ οἰκονομία ἐμπόδιον ἔσεσθαι τοῦτο, πάλιν τῷ ἔθει χρηστέον, καὶ τοῖς οἰκονομήσασι τὰ καθ' ἡμᾶς πατράσι ἀκολουθητέον. ὑφορῶμαι γὰρ μήποτε

ὡς

ὡς βουλόμεθα οἱ πρὸς αὐτὰς περὶ τὸ βαπτίζειν ποιῆναι, ἐμποδίσωμεν τοῖς σωζομένοις διὰ τὸ τῆς προπάσεως αὐχηρόν· εἰ δὲ ἐκεῖνοι φυλάσσουσι τὸ ἡμέτερον βάπτισμα· τοῦτο ἡμᾶς μὴ δυσωπείτω. οὐ γὰρ αὐτοῖς ὑπόδυνοι χάειν ἐσμέν· ἀλλὰ δυλδίων ἀκριβείᾳ Κανόνων. παντὶ δὲ λόγῳ τυπωθήτω πᾶς ἐπὶ τὸν βαπτισμὸν ἐκεῖνον προσερχομένους χρίεσθαι ὑπὸ τῶν πιστῶν δηλ. καὶ οὕτω προσιέναι τοῖς μυστηρίοις. οἶδα δὲ ὅτι τὰς ἀδελφὰς τὰς περὶ Ζώνιον, καὶ Σαπρεῖνον ἀπ' ἐκείνης ὄντας τῆς τάξεως προσεδεξάμεθα εἰς τὴν καθέδραν τῶν Ἐπισκόπων. ὥστε τὸ τῷ πάγματι ἐκείνῳ διωκημένους, οὐκ ἔτι διωκίμεθα διακρίνειν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας, οἷον Κανόνα τινὰ τῆς πρὸς αὐτὰς κοινωνίας ἐκθέμενοι, διὰ τῆς τῶν Ἐπισκόπων παραδοχῆς.

Ἡ φθείρασα κατ' ἐπιτίδευσιν, φόνῳ δίκην ὑπέχει. ἀκριβολογία δὲ ἐκμεμορφωμένη, καὶ αὐξηκοίσῃ παρ' ἡμῖν οὐκ ἔστιν. ταῦτα γὰρ ἐκδικεῖται, ὃ μόνον τὸ γενηθησόμενον· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ἑαυτῇ ἐπιβαλοῦσα. διότι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ταποθνήσκουσι ταῖς τοιαύταις ἐπιχειρήσεσι αἱ γυναῖκες. πρόσεστι δὲ πάτῳ καὶ ἡ φθορὰ τοῦ ἐμβρύου, ἕτερος φόνος κατάγε τὴν ἐπίνοιαν τῶν ταῦτα τολμώντων· δεῖ μέντοι μὴ μέχρι τῆς ἐξόδου παρατείνειν αὐτῶν τὴν ἐξομολόγησιν· ἀλλὰ δέχεσθαι μετὰ τὸ μέτρον τῶν δέκα ἐτῶν. ὀρίζειν δὲ μὴ χρόνῳ, ἀλλὰ τρόπῳ τῆς μεταποίας τὴν θεραπείαν. β'.

ΔΙΑ-

γ'. ΔΙΑΚΟΝΟΣ μετὰ τὴν διακονίαν πορνεύσας, ἀπόβλητος μὲν τῆς διακονίας ἔσται. εἰς δὲ τὸν τῶν λαϊκῶν ἀπωθεὶς τόπον, τῆς κοινωνίας οὐκ ἀρχθήσεται. διότι ἀρχαῖος ἐστὶ κανών, τοὺς ἀπὸ βαθμοῦ πεπτωκότας, πάντῃ μόνῳ τῷ βάθει τῆς κολάσεως ὑπο βάλλεσθαι· ἀκολουθησάντων, ὡς οἶμαι, τῶν ἐξ ἀρχῆς τῷ νόμῳ ἐκείνῳ τῷ, οὐκ ἐκδικήσεις δὶς ἐπὶ τὸ αὐτό. καὶ δι' ἑτέραν δὲ αἰτίαν· ὅτι οἱ μὲν ἐν τῷ λαϊκῷ ὄντες τάγματι, ἐκβεβλημένοι τοῦ τόπου τῶν πιστῶν, πάλιν εἰς τὸν ἀφ' οὗ ἐξέπεσον τόπον ἀναλαμβάνονται· ὁ δὲ Διάκονος ἅπαξ ἔχει δεδομένην τὴν δίκην τῆς καθαιρέσεως. ὡς ὃν οὐκ ἀποδιδομένης αὐτῷ τῆς διακονίας, ἐπὶ ταύτης ἔσηται μόνης τῆς ἐκδικήσεως. ταῦτα μὲν οὖν τὰ ἐκ τῶν τύπων. καθ' ὅλα δὲ ἀληθέστερόν ἐστιν ἵαμα ἡ τῆς ἁμαρτίας ἀναχώρησις· ὥστε ὁ διὰ σαρκὸς ἡδονὴν ἀθετήσας τὴν χάριν, διὰ τοῦ σωτηρίου τῆς σαρκὸς, καὶ πάσης διαλαγωγίας τῆς κατ' ἐγκράτειαν τῶν ἡδονῶν ὑποσὰς, ὑφ' ὧν κατεσράφη, τελείαν ἡμῖν παρέξει τῆς ἰατρεύσεως αὐτὴν τὴν ἀπόδειξιν. ἀμφότερα τοίνυν εἰδέναι ἡμᾶς δεῖ, καὶ τὰ τῆς ἀκεραιότητος, καὶ τὰ τῆς σωφροσύνης, ἕπεσθαι δὲ ἐπὶ τῶν μὴ καταδεξαμένων τὴν ἀκρότητα τοῦ παραδοθέντος τύπου.

δ'. ΠΕΡΙ ἐγκρατῶν καὶ πολυγάμων τὸν αὐτὸν ὡρίσαμεν Κανόνα, ὃν καὶ ἐπὶ τῶν διγάμων ἀναλόγως. ἑαυτὸν μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν διγάμων. ἄλλοι δὲ δύο

ἔτη.

ἔτη. τὸν δὲ ἐγγαμοῦντα καὶ τρισὶ καὶ τέτρασι πολλάκις ἔτεσιν ἀφορίζουσιν. ὀνομάζουσι δὲ τὸ τοιοῦτον οὐκ ἔτι γάμον· ἀλλὰ πολυγαμίαν· μᾶλλον δὲ πορνείαν κεκολασμένην· διὸ καὶ ὁ Κύριος τῇ Σαμαρείτιδι πέντε ἄνδρας δεδωκέναι φησὶν ἔχεις οὐκ ἔστι σοι ἀνήρ· ὡς οὐκ ἔτι ἀξίων ὄντων τῶν ὑπερεκτεινόντων τὸ μέτρον τῆς διγαμίας τῷ τοῦ ἀνδρὸς ἢ τῆς γυναικὸς, καλεῖσθαι προσρήματι. σωφροσύνην δὲ καταλάβομεν ἐπὶ τῶν τετραγάμων παρθενίας ἀφορισμόν. οὐκ ἀπὸ Κανόνος· ἀλλ' ἀπὸ τῆς τῶν προειληφότων ἀκολουθίας (ἤτοι τοῖς προλαβοῦσιν ἀκολουθοῦντες πατράσι) δεῖ δὲ μὴ πάντη αὐτὸν ἀπείργειν τῆς Ἐκκλησίας· ἀλλ' ἀκροάσεως αὐτὸν ἀξιοῦν ἐνδύωσιν ἔτεσιν ἢ τρισίν. καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιτρέπειν συνήκειν μὲν, τῆς δὲ κοινωνίας τοῦ ἁγιάσματος ἀπέχεσθαι. καὶ ὅπως ἐνδειξαμένους καρπόν τινα μετανοίας ἀποκαθίσαι τῷ τόπῳ τῆς κοινωνίας.

ε'. ΤΟΥΣ δὲ ἐπὶ μετανοίᾳ τῶν αἱρετικῶν, δέχεσθαι χρή· δέχεσθαι δὲ δηλ. οὐκ ἀκρίτως, ἀλλὰ δοκιμάζοντας, εἰς ἀληθινὸν ἐπιδείκνυνται τὸν ψῆφον τῆς μετανοίας· καὶ εἰς τοὺς καρποὺς ἔχουσι μαρτυρίαν τὴν πρὸς τὸ σωθῆναι ἀρκοῦσαν.

ς'. Τῶν Κανονικῶν τὰς πορνείας εἰς γάμον μὴ καταλογίζεσθαι. ἀλλὰ παντὶ τρόπῳ διαφυλάττειν αὐτῶν τὸ σεμνόφρον. τοῦτο γὰρ καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ πρὸς ἀσφάλειαν λυσιτελές, καὶ τοῖς αἱρετικοῖς ἡ δόσις καθ'

ἡμῶν

ἡμῶν λαβὼ, ὡς δὴ τὸ μὴ ἁμαρτάνειν ἄδειαν ἐπιστωμένος πρὸς ἑαυτόν.

ζ'. Ἀρρενοφθόροι καὶ ζωοφθόροι, καὶ φονεῖς, καὶ φαρμακοὶ, καὶ μοιχοὶ, καὶ ἀρσενοκοίτας τῆς αὐτῆς καταδίκης εἰσὶν ἠξιωμένοι· ὥστε ὃν ἔχεις ἐπὶ τῆς ἄλλων τύπον, καὶ ἐπὶ τούτων φύλαξον· τοὺς δὲ ἐνθυμήσεσι μετανοήσαντας ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ, ἢ ἐν ἀγνοίᾳ ἔπραξαν. ὑδ' ἀμφιβάλλειν ἡμᾶς προσῆκεν εἰς τὸ παραδέξασθαι· ἥτε γὰρ ἄγνοια συγγνώμης ἀξίους αὐτοὺς ποιεῖ, καὶ τὸ ἑκούσιον τῆς ἀγαγορεύσεως, καὶ ἡ παράτασις ἐν τοσούτῳ χρόνῳ γινομένη. κεδὸν γὰρ ὅλη γενεὰ ἀνθρώπων παρεδόθησαν τῷ Σατανᾷ. ἵνα παιδευθῶσι μὴ ἀκημονεῖν· ὥστε κέλευσον αὐτοὺς ἤδη ἀνυπερθέτως δέχεσθαι· μάλιστα εἰ καὶ δάκρυα ἔχουσι δυσωπητὰ σωπῶντάς σε τὴν ἀνομίαν, καὶ βίον ἐπιδεικνυμένους συμπαθείας.

η'. Ὁ ἀζίνη παρὰ τὸν θυμὸν καὶ τῆς ἑαυτοῦ γαμετῆς χρησάμενος. φονεύς ἐστι. καλῶς δέμε ὑπέμνησας καὶ ἀξίως τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας, εἰπεῖν περὶ τούτων πλατύτερον· διότι πολλαὶ ἐν τοῖς ἑκουσίοις καὶ ἀκουσίοι διαφοραί. ἀκούσιον μὲν γάρ ἐστι παντελῶς καὶ πόρρω τοῦ καταρξαντος, τὸ, ἀκοντίζοντα λίθον ἐπὶ κυῶν, ἢ δένδρου, ἀνθρώπου τυχεῖν· ἢ μὲν γὰρ ὁρμὴ ἦν τὸ θηρίον ἀμύνασθαι, ἢ τὸν καρπὸν καταπῆσαι. ὑπέβη δὲ αὐτομάτως τῇ πληγῇ καταπάροδον ὁ παραπεσών. ὥστε τὸ τοιοῦτον ἀκούσιον· ἀκούσιον μέντοι καὶ ὅτις

βελόμενος ἐπισρέψαι τινὰ, ἰμάντι ἢ ῥάβδῳ, μὴ σκληρὰ τύπτει, ἀνυθαύοι δὲ ὁ τυπτόμενος. ἡ γὰρ πρόθεσις ἐνταῦθα σκοπεῖται, ὅτι βελτιῶσαι ἐβούλετο τὸν ἁμαρτάνοντα, ὐκ ἀνελεῖν. ἐν τοῖς ἀκουσίοις ἐστὶ καὶ κεῖνο ὁμοίως τὸ, ἀμυνόμενον τινὰ ἐν μάχῃ, ξύλῳ ἢ χειρὶ ἀφειδῶς, ἐπὶ τὰ καίρια τῷ πληγεῖ ἐνεγκεῖν, ὥστε κακῶσαι αὐτὸν, ὐχ' ὥστε παντελῶς ἀνελεῖν. ἀλλὰ τοῦτο ἤδη προσεγγίζει τῷ ἑκουσίῳ. ὁ γὰρ τοιούτῳ χρησάμενος ὀργανῷ πρὸς ἄμυναν, ἢ ὁ μὴ περιστομένως τῷ πληγεῖ ἐπαγαγὼν, δῆλος ἐστὶ δι' ὃ τὸ κεκρατῆσθαι ὑπὸ τοῦ πάθους, ἀφειδῶν τοῦ ἀνθρώπου. ὁμοίως καὶ ὁ ξύλῳ βαρεῖ, ἢ λίθῳ μείζονι τῆς δυνάμεως τῆς ἀνθρωπίνης χρησάμενος, τοῖς ἀκουσίοις συναριθμεῖται, ἄλλο μέν τι προελόμενος, ἄλλο δέ τι ποιήσας. ὑπὸ γὰρ τοῦ θυμοῦ τοιούτῳ ἤνεγκε τὴν πληγὴν, ὥστε ἀνελεῖν καὶ τὸν πληγέντα. καίτοι ἀπροσδόκητον ἴσως αὐτῷ συμβῆναι τυχὸν, ὐχὶ δὲ καὶ παντελῶς θανατῶσαι. ὁ μέν τι ξίφει χρησάμενος, ἢ ὡς τινιοῦν τούτῳ, ὐδεμίαν ἔχει παραίτησιν· καὶ μάλιστα ὁ τῷ ἀξίνῃ ἀκοντίσας. καὶ γὰρ ὐδὲ ἀπὸ χειρὸς φαίνεται πλήξας· ὥστε τὸ μέχρι τῆς πληγῆς ἐπ' αὐτῷ εἶναι· ἀλλ' ἀκόντισεν, ὥστε καὶ τῷ βάρει τοῦ σιδήρου, καὶ τῇ ἀκμῇ, καὶ τῇ διὰ πλείστου φορᾷ, ὀλεθρίου ἀναγκαίως τῷ πληγεῖ γενέσθαι. ἑκούσιον δὲ πάλιν παντελῶς, καὶ ὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ἔχον, οἷον ἐστὶ τὸ διὰ λιθῶν, καὶ τὸ διὰ πολεμικῶν ἀφόδων. ὅτι μὲν γὰρ

διὰ χρήματα ἀναιρῆσι, τὸν ἔλεγχον ἀποφεύγοντες· οἵ τε εἰ τοῖς πελέμοις ἐπὶ φόνους ἔρχονται, ἅτε φοβῆσαι, ἅτε σωφρονῆσαι, ἀλλ' ἀνελεῖν τὸς ἐναντιομένους, ἐκ τῦ φανερᾶ προαιρέμενοι. καὶ μέντοι, κἂν δι' ἄλλην αἰτίαν περίεργον, φάρμακόν τις ἐγκεράσῃ, ἀνέλη δὲ, ἐκούσιον τιθέμεθα τὸ ποιῆσαν· οἷα ποιοῦσιν αἱ γυναῖκες πολλάκις, ἐπαοιδαίς τισὶ καὶ καταδέσμοις πρὸς τὸ ἑαυτῶν φίλτρον ἐπάγεσθαι τινὰς πειρώμεναι, ἢ προσδιδῦσαι αὐτοῖς φάρμακα, σκότωσιν ἐμποιοῦντα ταῖς διανοίαις. αἱ τοιαῦται τοίνυν ἀνελῦσαι, οὐ καὶ ἄλλο προελόμεναι, ἄλλο ἐποίησαν· ὅμως διὰ τὸ περίεργον, καὶ ἀπηγορεύμεόν τῆς ἐπιτηδεύσεως, εἰ τοῖς ἑκουσίοις φονεῦσι καταλογίζονται. καὶ αἱ τοίνυν τὰ ἀμβλωθρίδια διδῦσαι φάρμακα, φονεύτριαι εἰσὶ καὶ αὐταὶ, καὶ αἱ δεχόμεναι τὰ ἐμβρυοκτόνα δηλητήρια. Ταῦτα μὲν εἰς τοσῦτον.

ϑ'. Ταῦτα μὲν εἰς τοσῦτον. ἡ δὲ τῦ Κυρίυ ἀπόφασις, καὶ μὲν τοῦ τῆς συνοίας ἀκολυθίαν, ἔξεσι ἀνδράσι καὶ γυναιξὶν ἁρμόζει, περὶ τῦ μὴ ἔξεῖναι γάμυ ἔξίστασθαι, παρεκτὸς λόγυ πορνείας. ἡ δὲ συνήθεια ὐχ ὕτως ἔχει· ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῶν γυναικῶν, πολλοῦ δέεισκομεν τοῦ ἀκριβολογίαν· τῦ Ἀποστόλου λέγοντος· ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ εἰς σῶμα ἐστί. τῦ δὲ Ἱερεμίυ· ὅτι ἐὰν γαμήται γυνὴ ἀνδρὶ ἑτέρῳ, ὐκ ἐπιστρέψει πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς· ἀλλὰ μιανομένη μιανθήσεται. καὶ πάλιν· ὁ ἔχων μοιχαλίδα, ἄφρων καὶ ἀσεβής.

σεβής. ἡ δὲ συνήθεια, καὶ μοιχεύοντας ἄνδρας, καὶ εἰ πορνείαις ὄντας κατέχεσθαι ὑπὸ τῶν γυναικῶν προσάσει. ὥστε ἡ τῷ ἀφειμένῳ ἀνδρὶ συνοικῦσα, ὐκ οἶδα εἰ δύναται μοιχαλὶς χρηματίσαι. τὸ γὰρ ἔγκλημα εἰ ταῦτα, τῆς ἀνδρὸς τὸν ἄνδρα ἄπεται· καὶ ποίαν αἰτίαν ἀπίσῃ τῦ γάμυ. ἅτε γὰρ τυπτομένη, μὴ φέρυσα τὰς πληγὰς, χωρίσειεν ἐχρὸν μᾶλλον, ἢ διαζεύχθῆναι τῦ συνοικῦντος· ἅτε τοῦ εἰς τὰ χρήματα ζημίαν μὴ φέρυσα, ἀδεὲ αὕτη ἡ πρόφασις ἀξιόλογος. εἰ δὲ διὰ τὸ εἰ πορνείᾳ αὐτὴν ζῆν, ὐκ ἔχομεν τῦτο εἰ τῇ συνηθείᾳ τῇ Ἐκκλησιαστικῇ τὸ παρατήρημα. ἀλλὰ καὶ ἀπίσῃ ἀνδρὸς χωρίζεσθαι ἡ προσεπάχθη γυνή· ἀλλὰ παραμένειν δεῖ, διὰ τὸ ἄδηλον τῆς ἐκβάσεως. τί γὰρ οἶδας γυῖα, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; ὥστε ἡ καταλιπῦσα, μοιχαλὶς, εἰ ἐπ' ἄλλον ἦλθε ἄνδρα· ὁ δὲ καταλειφθεὶς, σύγγνωστός ἐστι, καὶ ἡ συνοικῦσα τῷ πιστῷ ἀναπαύεται. εἰ μέντοι ὁ αἴτιος ἀνὴρ τῆς γυναικὸς, ἐπ' ἄλλην ἦλθε, καὶ αὐτὸς μοιχός· διότι ποιεῖ αὐτὴν μοιχεύθῆναι, καὶ ἡ συνοικῦσα αὐτῷ, μοιχαλὶς· διότι ἀλλόζιον ἄνδρα πρὸς ἑαυτὴν μετέσπασε.

ι'. Οἱ ὀμνύοντες μὴ καταδέχεσθαι τὴν χειροτονίαν ἐξομνύμενοι, μὴ ἀναγκαζέσθωσαν ἐπιορκεῖν· εἰ γὰρ καὶ δοκεῖτις εἶναι Κανὼν ὁ συγχωρῶν τοῖς τοιύτοις· ἀλλὰ πεῖρα ἐγνώκαμεν, ὅτι ὐκ ἀποδύονται οἱ παρορκήσαντες. μετανοεῖν δὲ δεῖ καὶ τὸ εἶδος τῆ ὅρκυ, καὶ τὰ ῥήμα-

τα, καὶ τῷ δόξῃ ἐφ' οἷς ὁμωμόκασι, καὶ πᾶς καταλεπτὸν ἐν τοῖς ῥήμασι προθήκας· ὡς ἐὰν μηδεμία ἡ μηδαμόθεν παραμυθία, χρὴ παντελῶς ἐᾶν τὰς τοιαύτας. τὸ μέντοι κατὰ Σβῆρον πρᾶγμα, ὅτι τὸν ὑπὸ τῶν χειροτονηθέντα Πρεσβύτερον, τοιαύτην τινὰ μοι παραμυθίαν δοκεῖ ἔχειν (εἰ καίσοι σωζοκεῖ) τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον τὸν ὠνουμένου τῇ Μιθείᾳ, ᾧ ἐπεκηρύχθη ὁ ἄνθρωπος, πέλαγον Μασάδοις ὠνητελῶν· ἔτω γὰρ κἀκεῖνος ὁ παρορκήσει μὴ ἀναχωρῶν τὸν τόπον. καὶ ὁ Λογγῖνος ἔχων τὸν Κυριακὸν μεθ' ἑαυτῶ, ὑπ' ἐρημώσει τῷ Ἐκκλησίαν, ἀδὲ τῷ ἑαυτοῦ ψυχῷ, ἀλλὰ τῆς ἀργίας καταδικάσει. καὶ ἡμεῖς δόξομεν μὴ παρὰ κανόνας ποιοῦντι συμπεριφερόμενοι τῷ Κυριακῷ, ὁμόσαντι μὲν συμπαραμένειν Μινδαιοῖς, καταδεξαμένῳ καὶ τῷ μετάθεσιν. ἡ γὰρ ἐπαοιδὸς φυλακὴ ἔσαι τῷ ὄρκῳ. τὸ δὲ εἶξαι αὐτὸν τῇ οἰκονομίᾳ, εἰς ἐπιορκίαν αὐτῷ ὁ λογισθήσεται, ἀλλὰ τὸ μὴ προσκεῖσθαι τῷ ὄρκῳ μηδὲ πρὸς βραχὺ ἀναχωρήσειν Μινδαιῶν. ἀλλὰ παραμένειν εἰς τὸ ἑφεξῆς. Σβήρῳ δὲ προφασιζομένῳ τῷ λήθῃ, ἡμεῖς συγχωρήσωμεν, εἰπόντες ὅτι ὁ τῶν κρυπτῶν γνώστης, ὁ περιέψεται τὴν ἑαυτῶ Ἐκκλησίαν, ὑπὸ τοιούτω λυμαινομένῳ, ποιοῦντος μὲν ἀκανονίστως ἀρχῆς, ὄρκῳ δὲ καταδεσμοῦντος παρὰ τὰ διαγγέλια. ἐπιορκῶν δὲ διδάσκοντος ἃ ὧν μετετέθη, ψαλδομένῳ δὲ νῷ ἃ ἂν τῇ λήθῃ χρηματίζεται. ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἐσμὲν καρ-

καρδιῶν κριταί· ἀλλ' ἐξ ὧν ἀκούομεν, κρίνομεν· δώμεν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐκδίκησιν. αὐτοὶ δὲ ἀζημίους αὐτὸν δεξώμεθα, συγγνώμῃ δόντες ἀνθρωπίνῳ πάθει, τῇ λήθῃ.

Ὁ δὲ τὸν ἀνάξιον ποιήσας φόνον, ἀρκάντως ἐξε- ιά.
πλήρωσε τῷ δίκῃ τὸ τοῖς ἔθνεσι. δῆλον γὰρ ὅτι ἐπὶ τῆς πληγέντων, τὰ Μωϋσέως παραπορήσωμεν. καὶ τὸν καθαιρεθέντα μὲν ἐπὶ τῆς πληγῶν ἃς ἔλαβε· βαδίσαντα δὲ πάλιν ἐπὶ τῇ ῥάβδῳ αὐτῶ, ὁ λογισόμεθα πεφονεῦσθαι. οὐδὲ καὶ ἀνέσει μετὰ τὰς πληγάς, ἀλλ' ἕν τὸ μὴ προελέσθαι αὐτὸν ἀνελῶν, ὁ τυπτήσας, φονεὺς μὲν, ἀλλ' ἀνάξιος, διὰ τῷ πρόθεσιν.

ΤΟΤΣ διγάμους παντελῶς ὁ Κανὼν τῆς ὑπη- ιβ'.
ρεσίας ἀπέκλεισε.

ΤΟΤΣ ὠ πολέμοις φόνους οἱ Πατέρες ἡμῶν ιγ'.
ἐν τοῖς φόνοις οὐκ ἐλογίσαντο· ἐμοὶ δοκεῖ συγγνώμῃ διδόντες τοῖς ὑπὲρ σωφροσύνης, καὶ δισεβείας ἀμυνομένοις· πάνα δὲ καλῶς ἔχει συμβαλέσθαι, ὡς τὰς χεῖρας μὴ καθαρὰς, τελῶν ἐπῶν τῆς κοινωνίας μόνης ἀπέχεσθαι.

Ὁ ΤΟΚΟΤΣ λαμβάνων, ἐὰν καταδέξηται τὸ ιδ'.
ἄδικον κέρδος εἰς παροχὰς ἀναλῶσαι, καὶ τὸ λοιπὸν τῆς νοσήματος τῆς φιλοχρηματίας ἀπαλλαγῆναι, δικαιός ἐστιν εἰς Ἱερωσύνην.

ΘΑΥΜΑΖΩ δέσιν τῷ γραμματικῷ ἀ- ιέ.

κειβειαν ἐπὶ τῆς γραφῆς ἀπαιτῶντος, καὶ λογιζομένου ὅτι ἀναγκασμένη ἐστὶν ἡ λέξις τῆς ἑρμηνείας τὸ ἑαυτῆς εὔσημον ἐκδιδάσης, καὶ τὸ κύριον τῆς ὑπὸ ἑβραϊκῆς φωνῆς σημαινόμενον μεταθείσης. ἐπεὶ δὲ δεῖ μὴ ἀργῶς παρελθεῖν τὸ ὑπ' ἀνδρὸς ζητητικοῦ κινηθὲν πρόβλημα· τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οἱ Ἰχθῦες τῆς θαλάσσης, καὶ ἐν τῇ κοσμοποιΐᾳ τοῦ αὐτοῦ ἔλαχον γένεσιν, ἐκ τοῦ ὑδάτων γὰρ ἐξήχθη καὶ ἀμφότερα τὰ γενή. τὸ δὲ αἴτιον ὅτι ταυτόν ἐστιν ἑκατέροις ἰδίωμα. τὰ μὲν γὰρ διανήχεται τὸ ὕδωρ. τὰ δὲ ἐπινήχεα τῷ ἀέρι. καὶ διὰ τοῦτο κοινῇ μὲν αὐτοῦ ἐπεμνήσθη. τὸ δὲ χεῖμα τοῦ λόγου ὡς μὲν πρὸς τοὺς ἰχθῦας ἀκαταλήλως ἀποδοθέν· ὡς δὲ πρὸς πάντα τὰ ἐν ὕδασι διαιτώμενα, καὶ πάνυ οἰκείως. τὰ γὰρ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ὑποτέτακται τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ οἱ Ἰχθῦες τῆς θαλάσσης. καὶ οὐκ αὐτοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν. ὁ γὰρ ὅτι σύνδρον, τοῦτο καὶ Ἰχθύς ἐστιν, ὡς τὰ κητώδη, καὶ φάλαιναι, καὶ Ζύγαιναι, καὶ δελφῖνες, καὶ φῶκαι, καὶ προσέτι ἵπποι, καὶ κύνες, καὶ χοῖροι, καὶ ξιφίαι, καὶ οἱ θαλάσσιοι βόες. εἰδὲ βύαλοι, καὶ ἀκαλῆφαι, καὶ κτένες, καὶ τὰ ὀστρακόδερμα πάντα, ὧν ὑδρὸ ἐστὶν ἰχθύς. καὶ πάντα ἃ διαπορεύεται τρίβους θαλασσῶν. ὡς εἶναι γ'. πᾶν γένος, πετεινὰ οὐρανοῦ, Ἰχθύας θαλάσσης, καὶ ὅσα τοῦ σύνδρων τοῖς Ἰχθύσιν αὐτιδιαστελλόμενα

μενα διαπορεύονται καὶ αὐτὰ τὰς τρίβους τῆς θαλασσῶν.

Ο' δὲ Νεεμὰν οὐχὶ μέγας παρὰ Κυρίῳ. ἀλλὰ παρὰ αὐτῷ Κυρίῳ αὐτοῦ. πότερον τῆς παραδοθεὶς ἦν τῷ Βασιλεῖ τῆς Σύρων. πρόσεχε δὴ ἀκριβῶς τῇ γραφῇ, καὶ αὐτόθεν εὑρήσεις τὸν λύσιν τοῦ ζητήματος. 15'.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΕΡΙ ΚΑΝΟΝΩΝ

Ἐπιστολὴ β'.

ΠΑλαι πρὸς τὰς παρὰ τῶν διαβάσεως προτεθείσας ἡμῖν ἐρωτήσεις ἀποκεκλιμένος οὐκ ἀπέσχηλα τὸ γράμμα. τοῦτο μὲν ὑπὸ τῆς ἀῤῥωστίας τῆς μακρᾶς, καὶ ἐπικινδύνου ἀχολισθείς· τοῦτο δὲ ὑπὸ τῆς ἀπορίας τῆς διακονουμένων. ὀλίγοι γὰρ παρ' ἡμῖν, καὶ ὁδοῦ ἔμπειροι, καὶ παρεσκευασμένοι πρὸς τὰς τοιαύτας ὑπηρεσίας. ὥστε μαθὼν τὰς αἰτίας τῆς βραδύτητος, δὸς ἡμῖν τὴν συγγνώμην. ἐθαυμάσαμέν σου τὴν φιλομάθειαν ὁμοῦ καὶ τὴν ταπεινοφροσύνην. ὅτι καὶ μαθεῖν καταδέχῃ τὴν τοῦ διδάσκειν τάξιν πεπιστευμένος, καὶ μανθάνειν παρ' ἡμῶν, οἷς οὐδὲν μέγα πρόσεστι πρὸς γνῶσιν. ἀλλ' ὅμως ἐπειδὴ καταδέχῃ διὰ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ ποιεῖν πρᾶγμα οὐ ῥᾳδίως παρ' ἑτέρου γινόμενον, χρὴ καὶ ἡμᾶς τῇ προθυμίᾳ σου, καὶ 16'. 17'.

τῇ ἀγαθῇ ωσδῇ συναίρεσθαι, καὶ ὑπὲρ δύναμιν. Ἠρώτησας ἡμᾶς περὶ Βιανόρος τῦ Πρεσβυτέρυ, εἰ δεκτός ἐςι πρὸς τὸν κλῆρον διὰ τὸν ὅρκον. ἐγὼ δὲ ἤδη τινὰ κ̀ κοινὸν ὅρον περὶ πάντων ὁμῦ τ̀ῆς μετ' αὐτῆς ὁμωμοκότων, τοῖς κ̀ Ἀντιόχειαν κληρικοῖς, οἶδα ἐκτεθεικώς. ὥςε τῶν μὲν δημοσίων αὐτὸς ἀπέχεσθαι συλλόγων, ἰδίᾳ δὲ συνεργεῖν τὰ τ̀ῆς πρεσβυτέρων. τὸ δὲ αὐτὸ τῦτο κ̀ πρὸς τὴν ἑαυτῦ ὑπηρεσίαν ἄδειαν αὐτῇ παρέχει. διότι κ̀ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐςὶν ἡ Ἱερωσύνη, ἀλλ' ἐν Ἰκονίῳ. ἣν ὡς αὐτὸς ἐπέσκηλας ἡμῖν, τῆς Ἀντιοχείας εἰς οἴκησιν ἀντηλλάξατο. ἔςιν ὃν δεκτὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ ἀπαυτόμενος παρὰ τῆς Δ̀λαβείας συ, μεταμέλεσθαι ἐπὶ τῇ δ̀κολίᾳ τῦ ὄρκυ, ὃν ἐπὶ τῦ ἀπίςου ἀνδρὸς ὤμοσατο, βασάξαι τὴν ἐόχλησιν τῦ μικροῦ ἐκείνυ κινδύνυ μὴ δυνηθείς.

ιή. ΠΕΡΙ τ̀ῆς ἐκπεσυσῶν παρθένων τ̀ῆς καθομολογησαμένων τὸν ἐν σεμνότητι βίον τῷ Κυρίῳ· εἶτα δ̀ὲ τὸ ὑποπεσεῖν τοῖς πάθεσι τῆς σαρκὸς ἀθετησῶν τὰς ἑαυτ̀ῆς συνθήκας· οἱ μὲν Πατέρες ἡμῶν ἁπλῶς κ̀ πράως συμπεριφερόμενοι ταῖς ἀθενείαις τ̀ῆς καταλιθαινόντων ἐνομοθέτησαν δεκτὰς εἶναι μετὰ τὸν ἐναυτὸν, καθ' ὁμοιότητα τ̀ῆς δι γάμων διατ̀αξάμενοι. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, ἐπειδὴ τῇ τῦ Χριςῦ χάριτι προϊῦσα ἡ Ἐκκλησία κρατιωτέρα γίνεται, κ̀ πλησθύνεται πῶ τὸ τάγμα τ̀ῆς Παρθένων, προσέχειν ἀκριβῶς τ̀ῇ κατ' ἐνοικον φαινομένῳ πράγματι καὶ

τῇ

τῇ τ̀ῆς γραφῆς διανοίᾳ, ἣν δυνατὸν δ̀ρᾶν ἀπὸ τ̀ῆς ἀκολάθυ. χρεία γὰρ παρθενίας ἐλάττων. ἀκῶν κ̀ τὸ τ̀ῆς χηρῶν ἁμάρτημα, πολλῷ δ̀ιάφορόν ἐςι τῦ τ̀ῆς παρθένων. ἴδωμεν τίνυν τί γέγραπται Τιμοθέῳ παρὰ τῦ Παύλυ. νεωτέρας δὲ χήρας παραιτῦ. ὅταν γὰρ καταςρηνιάσωσι τῦ Χριςῦ, γαμεῖν θέλυσιν, ἔχυσαι κρίμα, ὅτι τὴν πρώτην πίςιν ἠθέτησαν. εἰ τίνων χήρα κρίματι ὑπόκειται βαρυτάτῳ, ὡς τὴν εἰς Χριςὸν ἀθετήσασα πίςιν· τί χρὴ λογίζεσθαι ἡμᾶς περὶ τ̀ῆς παρθένυ, ἥτις νύμφη ἐςὶ τῦ Χριςῦ, κ̀ σκεῦος ἱερὸν ἀνατεθὲν τῷ Δεσπότῃ; μέγα μὲν ἁμάρτημα κ̀ δίλιω λαθραίοις γάμοις ἑαυτὴν ἐπιδῦσαν, φθορᾶς ἀναπλῆσαι τὸν οἶκον, κ̀ καθυβρίσαι δ̀ιὰ τῆς πονηρᾶς βίυ τὸν κεκτημένον. πολλῷ δήπυ χαλεπώτερον τὴν νύμφην, μοιχαλίδα γενέσθαι, κ̀ τὴν πρὸς τὸν νυμφίον ἕνωσιν ἀτιμάσασαν, ἡδοναῖς ἀκολάςοις ἑαυτὴν ἐπιδῦναι. ἀκῶν ἡ μὲν χήρα, ὡς δίλη διεφθαρμένη καταδικάζεται· ἡ δὲ παρθένος τῷ κρίματι τῆς μοιχαλίδος ὑπόκειται. ὥσπερ ἂν τὸν ἀλλοτρίᾳ γυναικὶ συνιόντα, μοιχὸν ὀνομάζομεν, ἡ πρότερον καταδεξάμενοι εἰς κοινωνίαν, πρὶν ἢ παύσασθαι τῆς ἁμαρτίας· ἤτοι δηλ. κ̀ ἐπὶ τῷ τὴν παρθένιον ἔχοντες δ̀ιατεθησόμεθα. ἐκεῖνο δὲ κῶ προωμολογῆσθαι ἡμῖν ἀναγκαῖον, ὅτι παρθένος ὀνομάζεται, ἡ ἑκυσίως ἑαυτὴν προσαγαγῦσα τῷ Κυρίῳ, κ̀ ἀποταξαμένη τῷ γάμῳ, κ̀ τὸν ἐν ἁ-

γιασ-

γιασμῷ βίον προτιμήσασα. τὰς δὲ ὁμολογίας τότε ἐγκείνομεν, ἀφ' ὧν περ ἂν ἡ ἡλικία τὴν τῦ λόγου συμπλήρωσιν ἔχῃ. οὐ γὰρ πᾶς παιδικὰς φωνὰς πάντως κυρίας ἐπὶ γρῦ τοιούτων ἡγεῖσθαι προσήκει. ἀλλὰ τὴν ὑπὲρ τὰ δεκαέξ, ἢ δέκα καὶ ἑπτὰ γινομένῳ ἔτη, κυρίαν οὖσαν γρῦ λογισμῶν, ἀναμενθεῖσαν ἐπὶ πλεῖον, εἶτα παραμείνασαν, καὶ λιπαρῦσαν διὰ ἱκεσιῶν πρὸς τὸ δεχθῆναι, τότε ἐγκαλέγεσθαι χρὴ ταῖς παρθένοις, καὶ τῷ ὁμολογίαν ταῖς τοιαύταις κυρῶν, καὶ τῷ παραίτησιν αὐτῆς ἀπαραιτήτως κολάζειν. πολλὰς γὰρ γονεῖς προσάγουσι, καὶ ἀδελφοί, καὶ γρῦ προσηκόντων τινὲς πρὸ τῆς ἡλικίας ἐκ οἴκοθεν ὁρμηθείσας πρὸς ἀγαμίαν· ἀλλάτι βιωτικὸν ἑαυτοῖς διοικήμενοι, ἃς ῥᾳδίως προσδέχεσθαι δεῖ, ἕως ἂν φανερῶς τῷ ἰδίαν αὐτῶ, ἐρεθίσωμεν γνώμῃ.

ιθ'. Ἀνδρῶν δὲ ὁμολογίαν ἐκ ἔγνωμεν, πλὴν εἰμή τινες ἑαυτὸς τῷ τάγματι γρῦ μοναζόντων ἐγκατεῖθμησαν· οἳ καὶ τὸ σιωπώμενον δοκοῦσι παραδέχεσθαι τῷ ἀγαμίαν, πλὴν καὶ ἐπ' ἐκείνων, ἐκεῖνο ἡγοῦμαι προηγεῖσθαι προσήκειν, ἐρωτᾶσθαι αὐτὸς, καὶ λαμβάνεσθαι τῷ παρ' αὐτῶν ὁμολογίαν σαφῆ· ὥστε ἐπειδὰν μεταθῶνται πρὸς τὸν φιλόσαρκον, καὶ ἡδονικὸν βίον, ὑπάγειν αὐτὸς τῷ γρῦ πορνεύοντας ἐπιτιμίῳ.

κ'. Ὅσαι γυναῖκες σὺν αἱρέσει ὅσαι παρθενίαν ὁμολογήσασαι, εἶτα μετὰ ταῦτα γάμον αἱρήσοιντο, ἐκ ἡγοῦμαι χρεὼν καταδικάζεσθαι πάντως. ὅσα γὰρ ὁ νόμος λαλεῖ, τοῖς σὺν τῷ νόμῳ λαλῶ. αἱ δὲ μέτωπον ὑπελθοῦσαι τὸν ζυγὸν τῦ Χριστῦ, καὶ τῷ νομοθεσίαν γινώσκουσι τῦ Δεσπότου. ὥστε δεκταὶ εἰσὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ μετὰ πάντων, καὶ τῷ ἐπὶ πάσαις ἄφεσιν ἔχουσιν ἐκ τῆς πίστεως τῆς εἰς Χριστόν. καὶ καθόλου, πᾶσι τῷ καπχωμένῳ βίῳ γενόμενα εἰς ζωὴν ἐκ ἄγεται. πάσης δὲ δηλ. ἄνευ βαπτίσματος ἡ Ἐκκλησία ἐ παραδέχεται· ὥστε ἀναγκαίοτατον ἐπὶ πάσαις τὸ πρεσβῦον τῆς γενέσεως.

Ἐὰν ἀνὴρ γυναικὶ συνοικῶν, ἐπειδὰν μὴ ἀρκεσθεὶς κα'. τῷ γάμῳ εἰς πορνείαν ἐκπέσῃ, πόρνον κρίνομεν τὸν τοιοῦτον, καὶ πλεῖον αὐτὸν παρατείνομεν σὺν τοῖς ἐπιτιμίοις. ἐ μέντοι ἔχομεν Κανόνα τῷ τῆς μοιχείας αὐτὸν ὑπαγαγεῖν ἐγκλήματι, ἐὰν εἰς ἐλευθέραν γάμῳ ἡ ἁμαρτία γένηται. διότι ἡ μοιχαλὶς μὲν, μιαινομένη, φησὶ, μιανθήσεται, καὶ ἐκ ἀναστρέψει πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς. καὶ ὁ κατέχων μοιχαλίδα, ἄφρων καὶ ἀσεβής· ὁ μέντοι πορνεύσας, ἐκ δυνακλεισθήσεται τῆς πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτῦ συνοικήσεως. ὥστε ἡ μὲν γυνὴ ἐπανιόντα τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἀπὸ πορνείας παραδέξεται. ὁ δὲ ἀνὴρ τὴν μιανθεῖσαν γρῦ οἴκοι ἑαυτῦ ἀποπέμψει. καὶ πάντων δὲ ὁ λόγος ῥᾴδιος· ἡ δὲ συνήθεια ἔπου κεκράτηκεν.

ΤΟΥΣ δὲ ἁρπαγῆς ἐχούσας γυναῖκας, οἱ μὲν κβ'. ἄλλοις προμεμνησμένας εἶεν ἀφηρημένοι, ἢ πρότε-

ρον

ρον χρὴ παραδέχεσθαι, περὶ ἢ ἀφελέσθαι αὐτῶν, ἢ ἐπ' οὐσίας ἧς ἐξ ἀρχῆς μεμνησθμένων ποιῆσαι, εἴτε βέλοιντο λαβεῖν αὐτὰς, εἴτε ἀποδῶσι. εἰ δὲ χολάζουσά τις λάβῃ, ἀφαιρεῖσθαι μὲν δεῖ, ἧ τοῖς οἰκείοις ἀποκαθιστᾶν, ἐπιτρέπειν δὲ τῇ γνώμῃ τῶν οἰκείων, εἴτε γονεῖς εἶεν, εἴτε ἀδελφοὶ, εἴτε οἵ τινες ἂν προεστῶτες τῆς κόρης· κἂν μὲν ἕλωνται αὐτὴν παραδοῦναι, ἴσασθαι τὸ σωφρονιστήριον, ἐὰν δὲ ἀναδέσωσι, μὴ βιάζεσθαι. τὸ μέντοι ἐκ διαφθορᾶς, εἴτε λαθραίας, εἴτε βιαιοτέρας γυναῖκα ἔχουσα, ἀνάγκη τὸ τῆς πορνείας ἐπιγνῶναι ἐπιτίμιον. ἔστι δὲ ἐν τέσσαρσιν ἔτεσιν ὡρισμένη τοῖς πορνεύσασιν ἐπιτίμησις. χρὴ δὲ τῷ πρώτῳ ἐκβάλλεσθαι ἧς προσδεχῶν, ἢ προσκλαίειν αὐτὰς τῇ θύρᾳ τῆς Ἐκκλησίας· πῷ β'. δὲ εἰς ἀκρόασιν. πῷ γ'. δεχθῆναι εἰς μετανοίαν. πῷ δ'. εἰς σύστασιν μετὰ τοῦ λαοῦ· ἀπεχομένους τῆς προσφορᾶς· εἶτα αὐτοῖς ἐπιτρέπεσθαι τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγιάσματος.

κγ'. ΠΕΡΙ τῆς δύο ἀδελφὰς γαμάντων, ἢ ἀδελφοῖς δυσὶ γαμηθεισῶν, ἐπισολίδιον ἡμῖν ἐκπεφώνηται· ὃ τὸ ἀντίγραφον ἀπεσταλμένον τῇ Ἀλαβείᾳ· ὁ δὲ ἀδελφὸς ἰδίαν γυναῖκα λαβὼν, ὡς πρότερον δεχθήσεται περὶ ἀποστῆναι.

κδ'. ΧΗΡΑΝ τὴν καταλειφθεῖσαν εἰς τὸν ἀειθμὸν τῆς χηρῶν, πρέσει τῷ διακονηθέντι, ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἔπεμψεν ὁ Ἀπόστολος γαμηθέντι παρθένῳ.

ρᾶσθαι. αὐδεὶ δὲ χηρεύσαντι ἀδεὶς ἐπικειται νόμος, ἀλλ' ἱκανὸν τῷ τοιούτῳ, τὸ τῆς διγάμων ἐπιτίμιον. ἡ μέντοι χήρα ἐξηκοντούτις γεγονυῖα, ἐὰν ἕληται πάλιν αὐδεὶ σωφρονεῖν, ἀ καταξιωθήσεται τῆς τῶ ἁγαθῶ κοινωνίας, ἕως ἂν τῶ πάθους τῆς ἀκαθαρσίας παύσηται· ἐὰν μέντοι πρὸ ἑξήκοντα ἐτῶν ἀειθμήσωμεν αὐτῇ, ἡμέτερον τὸ ἔγκλημα, ἀ τῶ γυναίου.

Ο' τῷ διεφθαρμένῳ ὑφ' ἑαυτῶ εἰς γυναῖκα κατέχων, τὸ μὲν ἐπὶ τῇ φθορᾷ ἐπιτίμιον ἐκτίσεται, τῷ δὲ γυναῖκα ἔχειν συγχωρηθήσεται. κε.

Η' πορνεία, γάμος οὐκ ἔστι· ἀλλ' ἀ δὲ γάμου ἀρχή. ὥστε ἐὰν ἢ δυνατὸν, τὸν ἧς πορνείαν συναπτομένους, χωρίζεσθαι· τῶ κρεῖττον· ἐὰν δὲ σπεύδωσιν ἐκ παντὸς τρόπου τὸ σωφρονιστήριον, τὸ μὲν τῆς πορνείας ἐπιτίμιον γνωριζέτωσαν, ἀφιέσθωσαν δὲ, ἵνα μὴ χεῖρόν τι γένηται. κς'.

ΠΕΡΙ' τῶ Πρεσβυτέρου τῶ μὴ ἄγροιαν ἀθέσμῳ γάμῳ περιπαρέντος, ὥστα ἀ ἐχρῶ, καθέδρας μὲν μετέχειν, ἧς δὲ λοιπῶν ἐνεργειῶν ἀπέχεσθαι· ἀρκεῖν γὰρ τῷ τοιούτῳ ἡ συγγνώμη. ἀλογεῖν δὲ ἕτερον, τὸν τὰ οἰκεῖα τιμελεῖν ὀφείλοντα ξαύματα, ἀνακόλυθον. ἀλογία γὰρ, ἁγιασμῶ μετάδοσις· ὁ δὲ πᾶν μὴ ἔχων διὰ τὸ τῆς ἀγροίας παράπτωμα, πῶς ἑτέρῳ μεταδώσει; μήτε τοίνυν δημοσίᾳ, μήτε ἰδίᾳ ἀλογείτω· μήτε τὸ σῶμα τῶ Χριστῶ κατανεμέτω ἑτέροις· μήτε τι ἄλλο λειτουργείτω· ἀλλὰ ἀρκούμενος τῇ προεδρείᾳ, κζ'.

δείᾳ, προσκλαιέτω ἑτέροις καὶ τῷ Κυρίῳ, συγχωρηθῆναι αὐτῷ τὸ ἐκ τῆς ἀγνοίας ἁμάρτημα.

κή. Ἐκεῖνο γεμὶν γελοῖόν μοι κατεφάνη, τὸ εὔξασθαί τινα υἱῶν ἀπέχεσθαι κρεῶν. ὥστε καθαίρεσιν διδάσκειν αὐτὸς, ἧς ἀπαιδεύτων προσδεχῶν καὶ ἐπαγγελιῶν ἀπέχεσθαι. τὶν μέντοι χρῆσιν ἀδιάφορον εἶναι συγχώρησον. οὐδὲν γὰρ κτίσμα Θεοῦ ἀπόβλητον, μετ' εὐχαριστίας λαμβανόμενον. ὥστε ἡ ἐγκράτεια κατάγελαστος, οὐχ ἡ ἀποχὴ ἀναγκαία.

κθ'. Ἄρχοντας μέντοι ὀμνύειν ἐπὶ τῷ κακοποιεῖν τὶς ἀρχομένους, καὶ παύειν θεραπεύεσθαι προσήκειν. θεραπεία δὲ κάτων διττή· μία μὲν, μὴ ὀμνύειν αὐτὸς διδάσκεσθαι προχείρως· ἑτέρα δὲ, μὴ ἐπιμένειν ἐν ταῖς πονηραῖς κείσεσιν. ὥστε ὄρκῳ προληφθείς τις εἰς κακοποιΐαν ἑτέρᾳ, τὶν μὲν ἐπὶ τῇ προπετείᾳ τοῦ ὄρκου μετάνοιαν ἐπιδεικνύσθω, μὴ μέντοι προχείματι ἀλαβείας τὶν πονηρίαν ἑαυτῷ βεβαιώτω. οὐδὲ γὰρ Ἡρῴδης συνεσκεύαγκεν ὀρκήσαντι· ὃς, ἵνα μὴ ἐπιορκήσῃ δῆθεν, φονεὺς ἐγένετο τοῦ Προφήτου. ἅπαξ μὲν ὁ ὅρκος ἀπηγόρθται· πολλῷ δέπου εἰκὸς τὸν ἐπὶ κακῷ γινόμενον καταπεκρίσθαι. ὥστε μεταφρονεῖν χρὴ τὸν ὀμνύοντα, οὐχὶ συνδάζειν βεβαιοῦν αὐτῷ τὸ ἀνόσιον. ἐξέπασον γὰρ πλατύτερον τὶν ἀτοπίαν. εἴτις ὀμόσειεν ἐξορύξειν τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ ἀδελφοῦ, εἰ καλὸν τὸ τοιοῦτον εἰς ἔργον ἀγαγεῖν αὐτό; εἴτις φονεύσειεν, εἴτις ὅλως διὰ ὅρκου ἐπαλλὼ τινὰ παραβήσεσθαι; ὥμοσα γὰρ καὶ ἔ-

σησα, οὐχὶ τὶν ἁμαρτίαν· ἀλλὰ τοῦ φυλάξαι τὰ κείμενα τῆς δικαιοσύνης. ὥσπερ δὲ τὶν ἐντολὶν ἀμεταθέτοις κείμασι προσήκει βεβαιοῦσθαι· οὕτω τὶν ἁμαρτίαν παντοίως καθήκει ἀκυροῦσθαι, καὶ ἀφανίζεσθαι.

ΠΕΡΙ τοῦ ἁρπαζόντων Κανόνα παλαιὸν οὐκ ἔχομεν, ἰδίαν δὲ γνώμην ἐποιησάμεθα· ζήτα ἔστι καὶ αὐτὸς καὶ τὸς συναρπάζοντας αὐτοῖς ἔξω τοῦ δίχων γίνεσθαι. τὸ δὲ μὴ βιαίως γενόμενον, ἀνάθεμά ἐστι, ὅταν μὴ φθορὰ ᾖ, μὴ δὲ κλοπὴ ἡγεμένη τοῦ πράγματος. αὐτεξουσία δὲ ἡ χήρα, καὶ ἐπ' αὐτῇ τὸ ἀκολουθῆσαι. ὥστε τοῦ χημάτων ἡμῖν ὁ φροντιστέον. λ.

Η' ἀναχωρήσαντος τοῦ ἀνδρὸς, καὶ ἀφανοῦς ὄντος, πρὸ τοῦ πυθέσθαι περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἑτέρῳ συνοικήσασα, μοιχᾶται. λά.

ΟΙ' τὶν πρὸς θάνατον ἁμαρτίαν ἁμαρτάνοντες κληρικοὶ, τοῦ βαθμοῦ μὲν καταγονται· τῆς κοινωνίας δὲ τῶν λαϊκῶν οὐκ ἐξαίρονται. ὁ γὰρ ἐκδικήσεως δὶς ἐπὶ τὸ αὐτό. λβ. λγ.

Η' γυνὴ ἡ δι' ἃ τῆς ὁδοῦ κυήσασα, καὶ ἀμελήσασα τοῦ κυήματος, τῷ τοῦ φονέως ἐγκλήματι ὑπεύθυνος. λδ.

ΤΑΣ μοιχαθείσας γυναῖκας, καὶ ἐξαγορεύσας δι' ἀλάβειαν, ἢ ὁπωσοῦν ἐλεγχομένας, δημοσιεύειν μὲν ἐκώλυσαν οἱ Πατέρες ἡμῶν· ἵνα μὴ θανάτου αἰτίαν παράσχωμεν ἐλεγχθείσαις· ἔσεσθαι δὲ αὐτὰς ἀπὸ κοινωνίας προσέταξαν μέχρι τοῦ συμπληρωθῆναι τὸν χρόνον τῆς μετανοίας.

λέ. ΕΠΙ τῷ καταλειφθέντος ἀνδρὸς ὑπὸ τῆς γυναικὸς, τὴν αἰτίαν χρὴ σκοπεῖν τῆς ἐγκαταλείψεως. κἂν φανῇ ἀλόγως ἀναχωρήσασα, ὁ μὲν συγγνώμης ἐστὶν ἄξιος, ἡ δὲ ἐπιτιμίᾳ. ἡ δὲ συγγνώμη τάτῳ πρὸς τὸ κοινωνεῖν τῇ ἐκκλησίᾳ δοθήσεται.

λς'. ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΔΕΣ αἱ ὑφ' ἀνδρῶν αὐτῶν ἀφανῶν ὄντων γαμηθεῖσαι, τῷ αὐτῷ ὑπόκεινται λογῳ· ὥσπερ καὶ αἱ διὰ τὴν ἀποδημίαν ὑφ' ἀνδρῶν, μὴ ἀναμείνασαι τὴν ἐπάνοδον. πλὴν ἔχει τινὰ συγγνώμην τὸ πρᾶγμα ἐνταῦθα, διὰ τὸ μᾶλλον πρὸς θάνατον τὴν ὑπόνοιαν.

λζ'. ΜΕΤΑ τὸ ἀφαιρεθῆναι τὴν ἀλλοτρίαν ὁ γαμήσας, ἐπὶ μὲν τῇ πρώτῃ μοιχείας ἐγκληθήσεται· ἐπὶ δὲ τῇ β'. ἀνέγκλητος ἔσται.

λή. ΑΙ κόραι αἱ παρὰ γνώμην τῶν Πατρὸς ἀκολουθήσασαι, πορνεύουσι. διαλλαγέντων δὲ τῶν γονέων, δοκεῖ θεραπείαν λαμβάνειν τὸ πρᾶγμα. οὐ μὴν δι' ὅλου δὲ εἰς τὴν κοινωνίαν ἀποκαθίστανται, ἀλλ' ἐπιτιμηθήσονται γ'. ἔτη.

λθ'. Η' τῷ μοιχῷ συζῶσα, μοιχαλὶς ἐστὶ πάντα τὸν χρόνον.

μ'. Η' παρὰ γνώμην τοῦ δεσπότου αὐθεὶ ἑαυτὴν ἐκδῶσα, ἐπόρνευσεν. ἡ δὲ μετὰ ταῦτα πεπαῤῥησιασμένῳ γάμῳ χρησαμένη, ἐγήματο. ὥστε ἐκεῖνο μὲν πορνεία, τοῦτο δὲ γάμος. αἱ γὰρ σωθῆναι δυνάμεναι ὑπεξουσίων ἀδελφὰ ἔχουσι βέβαιον.

Η' ἐν τῇ χηρείᾳ ἐξουσίαν ἔχουσα ἑαυτῆς, σωφρονείτω ἀνέγκλητος. εἰ μηδεὶς ἐστὶν ὁ διαπτῶν τὸ σωφρονιστήριον τοῦ Ἀποστόλου εἰπόντος· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρα ἐστὶν, ᾧ θέλει γαμηθῆναι, μόνον ἐν Κυρίῳ. μα'.

ΟΙ ἀπὸ τῶν πραττομένων γάμοι, πορνεῖαι εἰσίν· εἴτε ἐν Πατρὸς ζῶντος, εἴτε δεσπότου, οἱ σωφρονοῦντες ἀνέγκλητοι εἰσὶν, ἕως ἂν ἐπιδῶσιν οἱ κύριοι τὴν σωφρόνησιν. τότε γὰρ λαμβάνει τὸ τοῦ γάμου βέβαιον. μβ'.

Ο' ς θανάτῳ πληγὴν τοῦ πλησίον δέδωκε, φονεύς ἐστιν, εἴτε ἦρξε τῆς πληγῆς, εἴτε ἠμύνατο. μγ'.

Η' Διάκονος ἡ τῶν ἄλλων συμπορνεύσασα, εἰ δὲ κατὰ ἐστὶν εἰς κοινωνίαν· εἰς δὲ τὴν προσφορὰν ἀφαιρεθήσεται τοῦ ζ'. ἔτους, δηλ. ἐν ἁγνείᾳ ζῶσα. ὁ δὲ μετὰ τὴν πίστιν ἄλλην πάλιν τῇ ἱεροσυλίᾳ προσιὼν, ἐπὶ τὸ ἔμετον ὑποστρέφει. ἡμεῖς δὲ τῆς Διακόνου τὸ σῶμα ὡς καθιερωμένον οὐκ ἔτι ἐπιβέπομεν ἐν χρήσει θνησιμαίᾳ. μδ'.

Ε'άν τις τὸ ὄνομα λαβὼν τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐνυβρίζει τὸν Χριστὸν, οὐδὲν ὄφελος αὐτῷ ἀπὸ τῆς προσηγορίας. με'.

Η' τῷ καταλειφθέντι πρὸς καιρὸν παρὰ τῆς γυναικὸς ἐν ἀγνοίᾳ γημαμένη· εἶτα ἀφεθεῖσα διὰ τὸ ἐπανελθεῖν πρὸς αὐτὸν τὸν πρότερον· ἐπόρνευσε μὲν, ἐν ἀγνοίᾳ δὲ. γάμου δὲ οὐκ ἐπράχθησεται, κάλλιον δὲ ἐὰν μείνῃ ἄτως. μς'.

μζ. Ε'γκρατίται, καὶ σαρκοφόροι, καὶ ἀποπακτίται, πῶς αὐτῷ ὑπόκεινται λόγῳ, ὦ καὶ οἱ Ναυατιανοί. ὅτι περὶ μὲν ἐκείνων Κανὼν ἐξεφωνήθη, εἰ καὶ διάφορος, τὰ δὲ κατ' ἐκείνους ἀποσεσιώπηται. ἡμεῖς μέντοι ἐνὶ λόγῳ ἀναβαπτίζομεν τοὺς τοιούτους· εἰ δὲ παρύμιν ἀπηγόρθται τοῦτο, τὸ τῆς ἀναβαπτισμοῦ. ὥσπερ ἦν καὶ παρὰ Ρ'ωμαίοις, οἰκονομίας τινὸς ἕνεκα, ἀθετεῖσθαι διὰ τὸ βάπτισμα αὐτῶν· ὁ ἡμέτερος λόγος ἰσχυέτω· ὅτι ἐπειδὴ ὥσπερ Μαρκιωνισῶν ἐστὶν ἀποβλάσημα ἡ κατ' αὐτοὺς αἵρεσις, βδελυσσομένων τὸν γάμον, καὶ ἀποστρεφομένων τὸν οἶνον, καὶ τὴν κτίσιν τοῦ Θεοῦ μεμιασμένην εἶναι λεγόντων. ὰ δεχόμεθα ἂν αὐτοὺς εἰς τὴν Ε'κκλησίαν, ἐὰν μὴ βαπτισθῶσιν εἰς τὸ ἡμέτερον βάπτισμα. μὴ γὰρ λεγέτωσαν, ὅτι εἰς Πατέρα, καὶ Τιὸν, καὶ Α'γιον Πνεῦμα βαπτίζονται· οἵγε κακὸν Ποιητὴν ὑποτιθέμενοι τὸν Θεὸν, ἐφαμίλλως τῷ Μαρκίωνι καὶ ταῖς λοιπαῖς αἱρέσεσιν· ὥστε ἐὰν ἀρέσῃ τοῦτο, δεῖ πλείονας Ε'πισκόπους ἐν ταὐτῷ γενέσθαι, καὶ ὅπως ἐκθέσθαι τὸν Κανόνα· ἵνα καὶ τῷ ποιήσαντι τὸ ἀκίνδυνον ᾖ, καὶ ὁ ὑποκεινόμενος τὸ ἀξιόπιστον ἔχῃ, ἐν τῇ περὶ τῶν τοιούτων ὑποκείσει.

μή. Η' δὲ ἐγκαταλειφθεῖσα παρὰ τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τῷ ἐμῷ γνώμῃ, μενέτω ὀφείλει. εἰ γὰρ ὁ Κύριος εἶπε, ὅτι ἐάν τις καταλείπῃ γυναῖκα ἐκτὸς λόγου πορνείας, ποιεῖ αὐτὴν μοιχᾶσθαι, ἐκ τοῦ μοιχαλίδα αὐτὴν ὀνομάσαι, ἀπέκλεισεν αὐτὴν τῆς πρὸς ἕτερο-

ρον κοινωνίας· πῶς γὰρ δύναται ὁ μὲν ἀνὴρ ὑπόδικος εἶναι, ὡς μοιχείας αἴτιος· ἡ δὲ γυνὴ ἀνέγκλητος εἶναι, ἡ μοιχαλὶς παρὰ Κυρίῳ διὰ τίνα πρὸς ἕτερον ἄνδρα κοινωνίαν προσαγορευθεῖσα;

Α'Ι πρὸς ἀνάγκην γινόμεναι φθοραὶ ἀνύπαιτοι μθ'. ἔσωσαν· ὥστε καὶ ἡ ὕλη, εἰ βιάσθη παρὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου, ἀνύπαιτος.

Τελγαμίας νόμος οὐκ ἔστιν· ὥστε νόμῳ ξένος γάμος ν'. οὐκ ἄγεται. τὰ μέντοι τοιαῦτα, ὡς ῥυπάσματα τῆς Ε'κκλησίας ὁρῶμεν· δημοσίαις δὲ καταδίκαις οὐκ ὑποβάλλομεν, ὡς τῆς ἀνημέσης πορνείας αἱρετώτερα.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ

Ε'πιστολὴ, γ'.

Τὸ μὲν καὶ τοὺς κληρικοὺς ἀδιαφόρως οἱ Κανόνες ἐξέθεντο, κελεύσαντες μίαν ἐπὶ τοῖς παραπεσοῦσιν ὀφείζεσθαι τιμωρίαν, τὴν ἔκπτωσιν τῆς ὑπηρεσίας· εἴτε εἰς βαθμὸν τυγχάνοιεν, εἴτε καὶ ἀχειροτονήτῳ ὑπηρεσίᾳ προσκαρτεροῖεν· ιά.

Η' τοῦ κύματος καὶ τὴν ὁδὸν ἀμελήσασα, εἰ μὲν ιβ. δυναμένη περισωθῆναι κατέφρόνησεν· ἢ συγκαλύψειν αὐτοῦθεν τὴν ἁμαρτίαν νομίζουσα, ἢ καὶ ὅλως θηριώδει καὶ ἀπανθρώπῳ λογισμῷ χρησαμένη, ὡς ἐπὶ φόνῳ κεινέσθω· εἰ δὲ οὐκ ἐδυνήθη περισωθῆναι, κὰ-

διὰ ἐρημίαν καὶ ὀνειδισμὸν τῶν ἀναγκαίων διεφθάρη τὸ γενηθὲν, συγγνωστὴ ἡ μήτηρ.

ν γ'. Ἡ χήρα δόλῳ, πάχα δὲ μέγα ἔπταισεν, ἑλομένη δεύτερον γάμον σὺν χήματι ἁρπαγῆς. ὥστε οὐδὲν ἧττον εἶεκεν ἐγκαλεῖσθαι χρή· οὐ γὰρ τὰ χήματα κρίνεται, ἀλλ' ἡ προαίρεσις. δῆλον δὲ ὅτι τὸ τῆς διγαμίας μένει αὐτῇ ἐπιτίμιον.

ν δ'. ΤΑΣ τῶν ἀκουσίων φόνων διαφορὰς, πρὸ χρόνων οἶδα ἐπισείλας τῇ Θεοσεβείᾳ, καὶ τὸ ἡμῖν δυνατὸν, καὶ πλέον ἐκείνων οὐδὲν εἰπεῖν δύναμαι· τῆς δὲ σῆς συνέσεώς ἐστι καὶ τὸ ἰδίωμα τῆς περιστάσεως ἐπιτείνειν τὰ ἐπιτίμια ἢ ὑφεῖναι.

ν ε. ΟΙ τῆς λῃστείας αὐτεπεζιόντες, ἔξω μὲν ὄντες τῆς Ἐκκλησίας εἴργονται τῆς κοινωνίας τοῦ ἁγιάσματος· κληρικοὶ δὲ ὄντες, τοῦ βαθμοῦ καθαιροῦνται. πᾶς γὰρ φησὶν ὁ λαβὼν μάχαιραν, ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανεῖται.

ν ς'. Ὁ ἑκουσίως φονεύσας, καὶ μετὰ τὸ μεταμεληθεὶς· εἴκοσιν ἔτη ἀκοινώνητος ἔστω τοῦ ἁγιάσματος. τὰ δὲ εἴκοσιν ἔτη ἔστιν ἔτη ὅτως οἰκονομηθήσεται ἐπ' αὐτῷ· ἐν δ'. ἔτεσιν προσκλαίων ὀφείλει· ἔξω τῆς θύρας ἐστὼς τῆς δεήσεως οἴκου, καὶ τῶν εἰσιόντων πιστῶν δέόμενος δίχην ὑπὲρ αὐτοῦ ποιεῖσθαι· ἐξαγορεύων τὴν ἰδίαν παρανομίαν· μετὰ δὲ δ'. εἰς τὴν ἀκροωμένων δεχθήσεται· καὶ ἐν ἑ. ἔτεσιν μετ' αὐτῶν ἐξελεύσεται. ἐν δὲ ζ'. ἔτεσι μετὰ τῆς ἐν ὑποπτώσει προσδεχόμενος, ἐξε-

λεύ-

λεύσεται· ἐν δ'. συνήσεται μόνον τοῖς πιστοῖς, προσφορᾶς δὲ οὐ μεταλήψεται. πληρωθέντων δὲ τούτων, μεθέξει τῆς ἁγιασμάτων.

Ὁ ἀκουσίως φονεύσας, ἐν δέκα ἔτεσιν ἀκοινώνητος ἔσται τῆς ἁγιασμάτων· οἰκονομηθήσεται δὲ ἐπ' αὐτῷ τὰ δέκα ἔτη ὅτως. δύω μὲν ἔτη προσκλαύσει. γ'. δὲ ἔτη ἐν ἀκροωμένοις διατελέσει. ἐν δ'. ὑποπίπτων. καὶ ἐν ἐναυτῷ συναθήσεται μόνον. καὶ τὰ ἑξῆς εἰς τὰ ἅγια ταχθήσεται. ν ζ'.

Ὁ μοιχεύσας, ἐν ιέ. ἔτεσιν ἀκοινώνητος ἔστω τῆς ἁγιασμάτων· οἰκονομηθήσεται δὲ τὰ ιέ. ἔτη ἐπ' αὐτῷ ὅτως. ἐν δ'. μὲν ἔτεσι προσκλαίων ἔστω· ἐν έ. δὲ ἀκροώμενος· ἐν τέσσαρσιν ὑποπίπτων. ἐν δυσὶ συνεστὼς αὐτῷ κοινωνίας. ν η'.

Ὁ πόρνος, ἐν ἑπτὰ ἔτεσιν ἀκοινώνητος ἔστω τῆς ἁγιασμάτων. δύω προσκλαίων, καὶ δύω προσακροώμενος, καὶ δύω ὑποπίπτων, καὶ ἐν ἑνὶ συνεστὼς μόνον. τῷ ὀγδόῳ δὲ δεχθήσεται εἰς τὴν κοινωνίαν. ν θ'.

Ἡ παρθενίαν ὁμολογήσασα, καὶ ἐκπεσοῦσα τῆς ἐπαγγελίας, τὸν χρόνον τῆς ἐπὶ τῆς μοιχείας ἁμαρτήματος, ἐν τῇ οἰκονομίᾳ τῆς καθ' ἑαυτὴν ζωῆς πληρώσει. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῆς βίον μοναζόντων ἐπαγγελλομένων, καὶ ἐκπιπτόντων. ξ'.

Ὁ κλέψας, εἰ μὲν ἀφ' ἑαυτοῦ μεταμεληθεὶς κατηγορήσει ἑαυτοῦ, ἐνιαυτὸν κωλυθήσεται μόνης τῆς κοινωνίας τῆς ἁγιασμάτων· εἰ δὲ ἐλεγχθείη, ἐν δυ- ξά.

σὶν ἔτεσιν, μειωθήσεται δὲ αὐτῷ ὁ χρόνος εἰς ὑπόπτωσιν, καὶ εἰς σύγασιν, καὶ τότε ἀξιούσθω τῆς κοινωνίας.

ξβ'. Ὁ τῷ ἀχημοσύνῃ ἐν τοῖς ἄῤῥεσιν ἐπιδεικνύμενος, τῷ χρόνῳ τοῦ ἐν τῇ μοιχείᾳ παρανομοῦντος οἰκονομηθήσεται.

ξγ'. Ὁ ἐν ἀλόγοις τῷ ἑαυτοῦ ἀσέβειαν ἐξαγορεύων. τὸν αὐτὸν χρόνον ἐξομολογούμενος παραφυλάξεται.

ξδ'. Ὁ ἐπίορκος, ἐν δέκα ἔτεσιν ἀκοινώνητος ἔσαι· δυσὶν ἔτεσι προσκλαίων. ξισὶν ἀκροώμενος· τέσσαρσιν συμπίπτων· ἐνιαυτὸν μόνον σωσεῖς. καὶ τότε τῆς κοινωνίας ἀξιούμενος.

ξέ. Ὁ γνοητείαν ἢ φαρμακείαν ἐξαγορεύων, τὸν τοῦ φονέως χρόνον οἰκονομηθήσεται. ὕπως οἰκονομούμενος· ὡς σὺ ἑκάστῳ τῷ ἁμαρτήματι ἑαυτὸν ἐλέγξας.

ξς'. Ὁ τυμβωρύχος σὺ δέκα ἔτεσιν ἀκοινώνητος ἔσαι.

ξζ'. Ἡ Ἀδελφομιξία τὸν τοῦ φονέως χρόνον ἐξομολογήσεται.

ξή. Ἡ τῆς ἀπειργμένης συγγενείας εἰς γάμον ἀνθρώπων σύγασις, εἰ φωραθείη ὡς σὺ ἁμαρτήμασιν ἀνθρώπων γινομένη, τὰ τῶν μοιχῶν ἐπιτίμια δέξεται.

ξθ'. Ἀναγνώσης ἐὰν τῇ ἑαυτοῦ μνηστῇ πρὸ τοῦ γάμου συναλλάξειεν, εἰαυτὸν ἀργήσας, εἰς τὸ ἀναγινώσκειν δεχθήσεται, μένων ἀπρόκοπος. κλεψιγαμήσας δὲ ἀνδρὸς μνηστείας, παυθήσεται τῆς ὑπηρεσίας· τὸ αὐτὸ καὶ ὑπηρέτης.

ο'. Διάκονος σὺ χείλεσι μιανθείς· καὶ μέχρι τοῦ ἡμαρ-

τησάτω.

τησείαι ὁμολογήσας, τῆς λειτουργίας ἐπιχειρήσεται· τοῦ δὲ μετέχειν τῶν ἁγιασμάτων μετὰ τῶν Διακόνων ἀξιωθήσεται. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ Πρεσβύτερος. εἰ δέ τι πλέον τοῦτο φωραθείη ἡμαρτηκώς, ἐν οἵῳ αὐ ἦ βαθμῷ, καθαιρεθήσεται.

Ὁ σωφρονικῶς ἑκάστῳ τῶν προειρημένων ἁμαρτημάτων, καὶ μὴ ὁμολογήσας· ἀλλ' ἐλεγχθείς, τοσούτου χρόνου εἰς ὃν ὁ ἐργάτης τῶν κακῶν ἐπιτετίμηται, καὶ αὐτὸς ἔσαι σὺ ἐπιτιμίῳ. οά.

Ὁ Μαίτεσιν ἑαυτὸν ἐπιδοὺς, ἢ τισὶ πιστοῖς, τὸν χρόνον τῶν φονέων καὶ αὐτὸς ἐπιτιμηθήσεται. οβ'.

Ὁ τὸν Χριστὸν ἀρνησάμενος, καὶ παραβὰς τὸ τῆς Σωτηρίας μυστήριον, σὺ παντὶ τῷ χρόνῳ τῆς ζωῆς αὐτοῦ προσκλαίειν ὀφείλει· καὶ ἐξομολογεῖσθαι χρεωστεῖ σὺ τῷ καιρῷ, ᾧ ἐκβαίνει τοῦ βίου τῶν ἁγιασμάτων ἀξιούμενος, πίστει τῆς παρὰ Θεοῦ φιλανθρωπίας. ογ'.

Ἐὰν μέντοι ἕκαστος τῶν σὺ τοῖς προγεγραμμένοις ἁμαρτήμασι γενομένων, σωθῆναι γένηται ἐξομολογούμενος· ὁ πιστευθεὶς παρὰ τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίας λύειν, καὶ δεσμεῖν, εἰ φιλανθρωπότερος γένοιτο, τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἐξομολογήσεως ὁρῶν τοῦ ἡμαρτηκότος, εἰς τὸ ἐλαττῶται τὸν χρόνον τῶν ἐπιτιμίων, ἂν ἔσι καταγνώσεως ἄξιος· τῆς ἐν ταῖς γραφαῖς Ἰσοσίας γνωσιεξούσης ἡμῖν, ὡς μετὰ μείζονος πόνου ἐξομολογουμένους, ταχέως τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίαν καταλαμβάνειν. οδ'.

οέ. Ο᾽ ἀδελφῇ ἰδίᾳ ἐκ Παξὸς, ἢ ἐκ Μηξὸς συμμιανθείς, εἰς οἶκον προσδοχῆς μὴ ἐπιξεπέσθω συμπαρεῖναι. ἕως ἂν λύσῃ τῆς παρανόμου, καὶ ἀθεμίτου πράξεως. μετὰ δὲ τὸ ἐλθεῖν εἰς σωφρόνησιν τῆς φοβερᾶς ἁμαρτίας, ξιετίαν προσκλαιέτω, τῇ θύρᾳ τοῦ δικτηρίων οἴκων παρεσῶς, καὶ δεόμενος τῶν λαῶν εἰσιόντος ἐπὶ τὴν προσδοχήν· ὥστε ἕκαστον μετὰ συμπαθείας ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκτενεῖς ποιεῖσθαι πρὸς Κύριον τὰς δεήσεις. μετὰ δὲ τοῦτο ἀλλοτίαν εἰς ἀκρόασιν μόνην παραδεχθήτω, καὶ ἀκόων τῆς γραφῆς καὶ τῆς διδασκαλίας ἐκβαλλέσθω, καὶ μὴ καταξιούσθω προσδοχῆς. ἔπειτα ἔπερ μετὰ δακρύων ἐξεζήτησε αὐτὴν, καὶ προσέπεσε τοῦ Κυρίου μετὰ συντριμμοῦ καρδίας, καὶ παπεινώσεως ἰσχυρᾶς, δεδόσθω αὐτοῦ ὑπόπτωσις σὺν ἄλλοις ξισὶν ἕπεσιν. καὶ ὅπως ἐπειδὰν τὸς καρποὺς τῆς μετανοίας ἀξίως ἐπιδείξηται, τοῦ δεκάτου ἔτους εἰς τὸν τοῦ πιστῶν δίχλον δεχθήτω, χωρὶς προσφορᾶς. καὶ δύο ἔτη συσὰς εἰς τὸν δίχλον τῆς πιστοῖς· ὅπως λοιπὸν καταξιούσθω τῆς τοῦ ἁγαθοῦ κοινωνίας.

ος. Ο᾽ αὐτὸς τύπος καὶ περὶ τοῦ τὰς νύμφας ἑαυτῶν λαμβανόντων.

οζ. Ο᾽ μέντοι καταλιμπανῶν τὸν νομίμως συναφθεῖσαν αὐτῷ γυναῖκα, καὶ ἑτέραν ἀγόμενος, κατὰ τὸν τοῦ Κυρίου ἀπόφασιν, τοῦ τῆς μοιχείας ὑπόκειται κρίματι. κεκανόνισαι δὲ παρὰ τοῦ Πατέρων ἡμῶν, τὸς τοιούτους σὺν αὐτὸν προσκλαίειν, δεητίαν ἀπακροᾶσθαι, ξιετίαν

τίαν ὑποπίπτειν· τῷ ἑβδόμῳ σωίζεσθαι τοῖς πιστοῖς. καὶ ὅπου τῆς προσφορᾶς καταξιοῦσθαι, ἐὰν μετὰ δακρύων μετανοήσωσιν.

Ο᾽ αὐτὸς κρατείτω τύπος, καὶ ἐπὶ τοῦ δύω ἀδελφὰς λαμβανόντων σὺν οἰκείσιον, εἰς καὶ κατὰ διαφόρους χρόνους. οή.

Οἱ δὲ ταῖς μητρυιαῖς ἑαυτῶν ἐπιμαινόμενοι, τῷ αὐτῷ ὑπόκεινται Κανόνι, ᾧ καὶ οἱ ταῖς ἑαυτῶν ἀδελφαῖς ἐπιμαινόμενοι. οθ᾽.

ΤΗΝ πολυγαμίαν οἱ Πατέρες ἀπεσιώπησαν, ὡς κτλωώδη, καὶ παντελῶς ἀλλοτρίαν τῶν γενῶν τοῦ ἀνθρώπων. ἡμῖν δὲ παρίσαται πλέον τι πορνείας εἶναι τὸ ἁμάρτημα. διὸ εὔλογον τὸς τοιούτους συμβαλλέσθαι τοῖς Κανόσι, δηλαδὴ σφαυτὸν προσκλαύσαντας, καὶ σὺν ξισὶν ὑποπεσόντας· ὅπως δεκτὸς εἶναι. π᾽.

ΕΠΕΙΔΗ᾽ πολλοὶ σὺν τῇ τοῦ βαρβάρων καταδρομῇ, παρέβησαν τὸν εἰς Θεὸν πίστιν, ὅρκους ἐθνικοὺς τελέσαντες, καὶ ἀθεμίτων τινῶν γλισάμενοι τοῦ σὺν τοῖς εἰδώλοις τοῖς μαγικοῖς προσευχθέντων αὐτοῖς· ὅτι καὶ τὸς ἤδη παρὰ τοῦ Πατέρων ἐξευχθέντας νόμους, καὶ Κανόνας οἰκονομεῖσθωσαν. οἱ μὲν γὰρ αὐτάγκλω χαλεπὴν ἐκ βασάνων ὑπομείναντες, καὶ μὴ φέροντες τὰς πόνους, καὶ ἑλκυσθέντες πρὸς τὸν ἄρνησιν, σὺν ξισὶν ἕπεσιν ἄδεκτοι ἔσωσαν, καὶ σὺν δυσὶν ἀκροάσθωσαν, καὶ σὺν ξισὶν ὑποπεσόντες· ὅπως δεκτοὶ γενέσθωσαν εἰς τὸν κοινωνίαν. οἱ δὲ αὖθ᾽ ἀνάγκης μεγά- πά.

λης προδόντες τὼ εἰς Θεὸν πίςιν, καὶ ἁψάμενοι τῆς ζαπέζης τῶν δαιμονίων, καὶ ὀμόσαντες ὅρκους ἑλληνικούς, ἐκβαλλέσθωσαν μὲν ἐν ζίσιν ἔτεσιν, καὶ δυσὶν ἀκροάσθωσαν· ἐν ὑποπτώσει δὲ ὄντες ἐν ζίσιν ἔτεσιν, καὶ ἐν ἄλλοις ζίσι συζαίντες τοῖς πιςοῖς εἰς τὼ δέησιν· ὕπω δεκτοὶ ἔςωσαν τῇ τοῦ ἁγαθοῦ κοινωνίᾳ.

πβ'. Περὶ δὲ τῶν ἐπιορκησάντων, οἱ μὲν ἐκ βίας καὶ ἀνάγκης παρέβησαν τοὺς ὅρκους, κουφοτέροις ὑπόκεινται ἐπιτιμίοις· ὥςε μετὰ ἓξ ἔτη, πάντως αὐτοὺς δεκτοὺς εἶναι. οἱ δὲ ἄνευ ἀνάγκης προδόντες τὼ ἑαυτῶν πίςιν, ἐν δυσὶν ἔτεσι προσκλαύσαντες, καὶ ἐν δυσὶν ἀκροασάμενοι, καὶ ἐν πέμπτῳ ἐν ὑποπτώσει ὄντες, καὶ ἐν δυσὶν ἄλλοις ἄνευ προσφορᾶς, εἰς τὼ κοινωνίαν τῆς προσευχῆς παραδεχθέντες, ὕπω τελειοτάτου ἀξιόλογον δηλ. μετάνοιαν ἐπιδειξάμενοι, δύνανται καταξιωθήσονται εἰς τὼ κοινωνίαν τοῦ σώματος τοῦ Χριςοῦ.

πγ'. Οἱ καταμανθάνομενοι, καὶ ταῖς συνηθείαις τῶν ἐθνῶν ἀκολουθοῦντες· ἢ εἰσάγοντές τινας εἰς τοὺς ἑαυτῶν οἴκους, ἐπὶ αἱρέσει φαρμακειῶν καὶ καθάρσει, ὑπὸ τὸν Κανόνα πίπτέτωσαν τῆς ἐξαετίας ἐνιαυτὸν προσκλαύσαντες, καὶ ἑνιαυτὸν ἀκροασάμενοι, καὶ ἐν ζίσιν ἔτεσιν ὑποπίπτοντες, καὶ ἑνιαυτὸν συζαίντες τοῖς πιςοῖς, ὕπω δεχθήσονται.

πδ'. Παῦτα δὲ ταῦτα γράφομεν, ὥςε τοὺς καρποὺς δοκιμάζε-

μαζεσθαι τῆς μετανοίας. ὁ γὰρ πάντως τῷ χρόνῳ κείνομεν τὰ τοιαῦτα· ἀλλὰ τῷ ζόπῳ τῆς μετανοίας προσέχομεν. ἐὰν δὲ δυσαποσπάςως ἔχωσι τῶν ἰδίων ἐθῶν, ταῖς ἡδοναῖς τῆς σαρκὸς μᾶλλον δουλεύειν θελήσουσιν, ἢ τῷ Κυρίῳ· καὶ τὼ τὸ Εὐαγγέλιον ζωὴν μὴ παραδέχονται· ὑδεὶς ἡμῖν πρὸς αὐτοὺς κοινὸς λόγος. ἡμεῖς γὰρ σὺν λαῷ ἁπανθεῖ, καὶ αὐτιλέγοντι δεδιδάγμεθα ἀκούειν· ὅτι ὁ σώζων σῶζε τὼ σαυτοῦ ψυχήν.

πε. Μὴ τοίνυν καταδεξώμεθα σωφρονίζεσθαι τοῖς τοιούτοις· ἀλλὰ φοβηθέντες τὸ βαρὺ κείμα, καὶ τὼ φοβερὰν ἡμέραν τῆς ἀνταποδόσεως τοῦ Κυρίου πρὸ ὀφθαλμῶν λαβόντες, μὴ θελήσωμεν ἁμαρτίαις ἀλλοτρίαις σωφρονίζεσθαι· εἰ γὰρ μὴ ἐπαίδευσεν ἡμᾶς τὰ φοβερὰ τοῦ Κυρίου, μὴ δὲ αἱ τηλικαῦται πληγαὶ εἰς αἴσθησιν ἡμᾶς ἤγαγον· ὅτι δι' τὼ ἀνομίαν ἡμῶν ἐγκατέλιπεν ἡμᾶς ὁ Κύριος, καὶ παρέδωκεν ἡμᾶς εἰς χεῖρας βαρβάρων, καὶ ἀπήχθη αἰχμαλώτους εἰς τοὺς πολεμίους ὁ λαὸς, καὶ παρεδόθη τῇ διασπορᾷ· διότι ταῦτα ἐτόλμων, οἱ τὸ ὄνομα τοῦ Χριςοῦ φέροντες· οἱ μὴ ἔγνωσαν μηδὲ σωφρόνησαν· ὅτι διὰ ταῦτα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ, τίς ἡμῖν κοινὸς πρὸς τοὺς λόγος; ἀλλὰ διαμαρτύρασθαι αὐτοῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας, καὶ δημοσίᾳ, καὶ ἰδίᾳ ὀφείλομεν, συναπάγεσθαι δὲ αὐτῶν ταῖς πονηρίαις μὴ παραδεχώμεθα, προσδοκῶμενοι μάλιςα μὲν κερδῆσαι αὐτοὺς

καὶ ἐξε-

καὶ ἐξελέσθαι τῆς παγίδος τοῦ πονηροῦ· ἐὰν δὲ τοῦτο μὴ δυνηθῶμεν, σωθήσωμεν τὰς γοῦν ἑαυτῶν ψυχὰς τῆς αἰωνίου κατακρίσεως περισώσασθαι.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΞ ΕΤΕΡΟΥ

Λόγος πρὸς τὸν Μακάριον Ἀμφιλόχιον Ἐπιστολὴ περὶ Βρωμάτων Διαφορᾶς.

πς'. ΤΟῖς δὲ κομψοῖς ἐγκρατευταῖς πρὸς τὸ σεμνὸν αὐτῶν πρόβλημα, ὅτι καὶ ἡμεῖς οὐχὶ πάντα ἐσθίομεν, ἐκεῖνα λεγέσθω, ὅτι καὶ τὰ περιττώματα ἡμῶν βδελυσσόμεθα. καὶ μὲν γὰρ τοῦ ἀξίαν λάχανα χόρτος ἡμῖν τὰ κρέα. καὶ δὲ τοῦ ἧπαρ συμφερόντων διαίτησιν, ὡς καὶ σὺ λαχάνοις τὸ βλαβερὸν τοῦ καταλήλου χωρίζομεν. ὅπως καὶ σὺ τοῖς κρέασι τοῦ χρησίμου τὸ βλαβερὸν διαιρήσομεν. ἐπεὶ λάχανον ἐστι καὶ τὸ Κώνειον· ὥσπερ κρέας ἐστὶ καὶ τὸ Γύπειον. ἀλλ' ὅμως ὅτε ὑοσκύαμον φάγοι αὐτις νοῦν ἔχων· ὅτε κυνὸς ἅψαιτο, μὴ μεγάλης ἀνάγκης κατεπειγούσης. ὥστε φαγὼν οὐκ ἠνόμησε.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣ ΔΙΟΔΩΡΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ

Ταρσοῦ, περὶ τοῦ δύω Ἀδελφὰς Ἀγομένου Εἰς Γάμον.

πζ'. ΑΦίκετο πρὸς ἡμᾶς γράμματα τοῦ ὑπογραφέως ἔχοντα Διοδώρου. τὰ δὲ ἐφεξῆς, ἄλλου τινὸς πρέποντα, ἢ Διοδώρου. δοκεῖμοι γάρ τις τῶν τεχνικῶν τὸ σὸν πρόσωπον ὑποδύς, ὅπως ἑαυτὸν ἀξιόπιστον ἐθελήσαι ποιῆσαι τοῖς ἀκροωμένοις. ὅς γε ἐρωτηθεὶς ὑπότινων, εἰ θεμιτὸν αὐτὸν πρὸς γάμον τῆς παλλακησάσης αὐτῷ γυναικὸς τοῦ Ἀδελφοῦ ἀγαγέσθαι, οὐκ ἔφειξε τοῦ ἐρώτησιν· ἀλλὰ καὶ πράως ἤνεγκε τοῦ ἀκολοῦ, καὶ τὸ ἀσελγὲς ἐπιθύμημα παύσασθαι αὐτῶν καὶ ἀγωνιστικῶς συγκατέπραξεν. εἰ μὲν δὴ παρῆν μοι τὸ γράμμα, αὐτὸ ἂν ἀπέστειλα, καὶ ἐξῆρκες σαυτῷ τε ἀμῦναι καὶ τῇ ἀληθείᾳ. ἐπεὶ δὲ ὁ δείξας πάλιν ἀφείλετο, καὶ ὥσπερτι ζόφαιον καθ' ἡμῶν περιέφερε, κεκωλυκότων τὸ ἐξαρχῆς, ἔγγραφον λέγειν ἔχων τοῦ ἐξουσίαν, ἀπέστειλα γοῦν σοι, ὥστε δεπλῆ τῇ χειρὶ ἡμᾶς ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν τόθον ἐκεῖνον λόγον, καὶ μηδεμίαν αὐτῷ ἰσχὺν καταλιπεῖν· ἵνα μὴ ἔχῃ βλάπτειν ῥᾳδίως τοὺς συντυγχάνοντας.

ΠΡΩΤΟΝ μὲν δὴ ὃ καὶ μέγιστον ἐπὶ τῶν πή-

τοιούτων ἐστί, τὸ παρ' ἡμῖν ἔθος, ὃ ἔχομεν προβάλλειν, νόμου δύναμιν ἔχον; ἀλλὰ τὸ ὑπ' Ἁγίων Ἀνδρῶν τῆς θεσμὸς ἡμῖν παραδοθῆναι, τοῦτο δὲ τοιοῦτόν ἐστί. ἑαυτῆς πάθει ἀκαθαρσίας ποτὲ κρατηθεὶς ἐκπέσοι πρὸς δυοῖν ἀδελφῶν ἄσεμνον κοινωνίαν, μήτε γάμον ἡγεῖσθαι τοῦτο, μήθ' ὅλως εἰς Ἐκκλησίας πλήρωμα παραδέχεσθαι πρότερον, ἢ διαλῦσαι αὐτὰς ἀπ' ἀλλήλων. ὥστε εἰ μὴ μηδὲν εἰπεῖν ἦν ἕτερον, ἐξήρκει τὸ ἔθος πρὸς τοῦ τῆς κακῆς φυλακήν. ἐπεὶ δὲ ὁ τοῦ Ἐπιστολῶ γράψας ἐπιχειρήματι κιβδήλῳ κακὸν τοσοῦτον ἐπειράθη τῷ βίῳ ἐπαγαγεῖν, ἀνάγκη μηδὲ ἡμᾶς τῆς ἐκ τῆς λόγων βοηθείας ἀπέχεσθαι, καίτοι ἐπὶ τῆς σφόδρα ἐναργῶν μείζων ἐστὶ τοῦ λόγου ἡ παρ' ἑκατέρῳ πρόληψις. γέγραπται, φησίν, ἐν τῷ Λευιτικῷ. γυναῖκα ἐπ' ἀδελφῆς αὐτῆς οὐ λήψῃ αὐτίζηλον, ἀποκαλῦψαι τοῦ ἀσχημοσύνου αὐτῆς ἐπ' αὐτῇ, ἔτι ζώσης αὐτῆς. δῆλον οὖν ἐκ τούτου εἶναι, φησίν, ὅτι συγχωρεῖται λαμβάνειν τελευτησάσης. πρὸς δὴ τοῦτο πρῶτον μὲν ἐκεῖνο ἐρῶ, ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέγει τοῖς κατὰ τῶν νόμῳ λαλεῖ. ἐπεὶ οὕτω γε, καὶ περιτομὴ καὶ Σαββάτῳ καὶ ἀνοχῇ βρωμάτων ὑποκείσομεθα. οὐ γὰρ δὴ ἐκεῖ, μέντοι εὕρωμεν σωζέχον ἡμᾶς ταῖς ἡδοναῖς τῷ ζυγῷ τῆς δουλείας τοῦ νόμου ἑαυτοὺς ὑποθήσομεν· ἐὰν δέ τι φανῇ τῆς νομίμων βαρύτερ, πρὸς τοῦ κατὰ Χριστῷ ἐλευθερίαν ἀποδραμούμεθα. ἠρωτήθημεν, εἰ γέγραπται λαμβάνειν, γυναῖκα ἐπ' ἀ-

δελ-

δελφῆ, εἴπομεν ὅπερ ἀσφαλὲς ἡμῖν καὶ ἀληθές, διότι οὐ γέγραπται, τὸ δὲ ἐκ τῆς ἀκολουθίας ἐπιφορᾶς τὸ σιωπηθὲν λογίζεσθαι, νομοθετοῦντος ἐστὶν, οὐ τοῦ νόμου λέγοντος. ἐπειδὴ οὕτω γε ἔξεστι τῷ βουλομένῳ καταπολμῆσαι, καὶ ἔτι ζώσης τῆς γυναικὸς, λαμβάνειν τοῦ ἀδελφοῦ. τὸ γὰρ αὐτὸ τοῦτο σόφισμα καὶ ἐπ' ἐκείνῳ ἁρμόζει. γέγραπται γὰρ, φησὶν, οὐ λήψῃ αὐτίζηλον, ὡς τοῦ γε ἔξω τοῦ ζήλου λαβεῖν οὐκ ἐκώλυσεν. ὁ δὲ συνηγορῶν τῷ πάθει αὐτίζηλότυπον εἶναι διορίζεται τὸ ἦθος τῆς ἀδελφῶν, ἀνῃρημένης ἤδη τῆς αἰτίας, δι' ἣν ἀπηγόρευσε τοῦ ἀμφοτέρων συνοίκησιν, τί τὸ κωλύον ἔξεστι λαμβάνειν τὰς ἀδελφάς; ἀλλ' οὐ γέγραπται ταῦτα φήσομεν. ἀλλ' οὐδὲ ἐκεῖνο ὤφελεν. ἡ δὲ σύνοια τῆς ἀκολούθου ὁμοίως ἀμφοτέροις τοῦ ἄδειαν δίδωσιν. ἔδει δὲ μικρὸν ἐπὶ τὰ κατόπιν τῆς νομοθεσίας ἐπαναδραμόντα ἀπηλλάχθαι πραγμάτων. ἔοικε γὰρ οὐ πᾶν εἶδος ἁμαρτημάτων περιλαμβάνειν ὁ νομοθέτης. ἀλλ' ἰδίως μὲν ἀπαγορεύειν τὰ τῆς Αἰγυπτίων, ὅθεν ἀπῆρεν ὁ Ἰσραὴλ, καὶ τὰ τῆς Χαναναίων, πρὸς ἃς μεθίστατο. ἔχει γὰρ οὕτως ἡ λέξις, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα τῆς Αἰγύπτου, ἐν ᾗ κατῳκήσατε, ἐπ' αὐτῆς οὐ ποιήσετε. καὶ καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα γῆς Χαναὰν, εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάξω ὑμᾶς ἐκεῖ, οὐ ποιήσετε, καὶ καὶ τοῖς νομίμοις αὐτῆς οὐ πορεύσεσθε. ὥστε τοῦτο εἰκός που τὸ εἶδος τῆς ἁμαρτίας μὴ ἐμπολιτεύεσθαι τότε παρὰ τοῖς ἔθνεσι. διὸ

μηδὲ

μηδὲ τῆς ἐπ' αὐτῷ φυλακῆς προσδεηθῆναι τὸν νομοθέτην, ἀλλ' ἀρκεσθῆναι τῷ ἀδιδάκτῳ ἔθει πρὸς τὸν τῆς μύσεως διάβολον. πῶς γὰρ τὸ μεῖζον ἀπαγορεύσας, τὸ ἔλαττον ἀπεσιώπησεν. ὅτι ἐδόκει πολλοὺς καὶ φιλοσάρκων, πρὸς τὸ ζώσαις ἀδελφαῖς συνοικεῖν, τὸ ὑπόδειγμα βλάπτειν τῷ Πατριάρχῃ. ἡμᾶς δὲ τί χρήποιεῖν, τὰ γεγραμμένα λέγειν, ἢ τὰ σιωπηθέντα περιεργάζεσθαι; αὐτίκα τὸ μὴ δεῖν μιᾷ ἑταίρᾳ κεχρῆσθαι Πατέρα καὶ υἱόν, σαφῶς μὲν τοῖς νόμοις τέτοις γέγραπται. παρὰ δὲ τῷ Προφήτῃ μείζονος κατηγορείας ἠξίωται. υἱὸς γάρ, φησί, καὶ πατὴρ πρὸς τὴν αὐτὴν παιδίσκην εἰσεπορεύοντο. πόσα δὲ εἴδη ἄλλα καὶ ἀκαθάρτων παθῶν τὸ μὲν τῶν δαιμονίων διδασκαλεῖον ἔξεῦρεν. ἡ δὲ θεία γραφὴ ἀπεσιώπησε, τὸ σεμνὸν ἑαυτῆς ταῖς τῶν αἰσχρῶν ὀνομασίαις καταρυπαίνειν οὐχ αἱρουμένη, ἀλλὰ γενικοῖς ὀνόμασι τὰς ἀκαθαρσίας διέλαβεν. ὡς ὁ Ἀπόστολος Παῦλος φησί, πορνεία δὲ καὶ ἀκαθαρσία πᾶσα, μὴ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἁγίοις. τῷ τῆς ἀκαθαρσίας ὀνόματι πάντα τῶν ἀρρένων ἀρρητοποιίας καὶ τὰς θηλειῶν περιλαμβάνων. ὥστε οὐ πάντως ἡσιωπὴ ἄδειαν φέρει τοῖς φιλήδοσι. ἐγὼ δὲ οὐδὲ σεσιωπῆσθαι τὸ μέρος τέτο φημί· ἀλλὰ καὶ πάνυ σφοδρῶς ἀπηγορεύκεναι τὸν νομοθέτην. τὸ γὰρ ἐν εἰσελεύσῃ πρὸς παῖδα οἰκεῖον σαρκός σου ἀποκαλύψαι ἀκαθαρσύνῃ αὐτῶν, ἐμπεριεκτικόν ἐστι καὶ πάντα τὰ εἴδος

δὲς τῆς οἰκειότητος. τί γὰρ ἂν γένοιτο οἰκειότερον τῆς ἑαυτῆς γυναικός; μᾶλλον δὲ τῆς ἑαυτῆς σαρκός; οὐ γάρ ἔτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία· ὥστε οὐχὶ τῆς γυναικὸς ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς πρὸς τὸν τῆς ἀνδρὸς οἰκειότητα μεταβαίνει· ὡς γὰρ μητέρα γυναικὸς οὐ λήψεται, οὐδὲ θυγατέρα ταύτης, διότι μηδὲ τὴν ἑαυτῆς μητέρα, μηδὲ τὴν ἑαυτῆς θυγατέρα· οὕτως, οὐδὲ ἀδελφὴν γυναικός, διότι μηδὲ ἣν ἀδελφὴν αὐτῆς. καὶ τὸ ἀνάπαλιν, οὐδὲ γυναικὶ ἔξεσται τοῖς οἰκείοις τοῦ ἀνδρὸς συνοικεῖν. κοινὰ γὰρ ἐπ' ἀμφοτέρων τῆς συγγενείας τὰ δίκαια. ἐγὼ δὲ παντὶ τῷ περὶ γάμων βαλλομένῳ διαμαρτύρομαι, ὅτι παράγει τὸ χῆμα τοῦ κόσμου τέτου, καὶ ὁ καιρὸς συνεσταλμένος ἐστὶν, ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας καὶ ὡς μὴ ἔχοντες ὦσιν. ἐνὸ δέ μοι παραναγινώσκοντες, αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καταγελῶ τῶν νομοθεσιῶν τῆς καιρούς μὴ διακρίνοντος. πορνείας γὰρ παραμύθιον ὁ δεύτερος γάμος. οὐχὶ ἐφόδιον εἰς ἀσέλγειαν, εἰ μὴ ἐγκρατεύονται γαμησάτωσαν φησίν. οὐχὶ δὲ καὶ γαμοῦντες παρανομείτωσαν. οἱ δὲ καὶ πρὸς τὴν φύσιν ἀποβλέπουσιν, οἱ τῷ ψυχῷ λημῶντες τῷ πάθει τῆς ἀτιμίας, πάλαι διακρίναντες τὰς τῆς γένεσις προσαγορείας, ἐν ποίας συγγενείας τὰς γενεθείσας προσαγορεύσουσιν, ἀδελφοὺς αὐτὰς ἀλλήλων ἢ ἀνεψιὰς προσερροῦσιν; ἀμφότερα γὰρ αὐτῆς προσαρμόσει διὰ τὴν σύγχυσιν. μὴ ποιήσῃς ὦ ἄνθρωπε τῷ θείαν μητρὶ

τῶν νηπίων, μήτε δὲ τιὼ ἐν μηδὸς τάξει περιθάλπειν ὀφείλουσαν, ταύτην ἐφοπλίσῃς ταῖς ἀμειλίκτοις ζηλοτυπίαις. μόνον γὰρ τὸ μῖσος τῶν μητρυιῶν καὶ μετὰ θάνατον ἐλαύνει τὴν ἔχθραν. μᾶλλον δὲ οἱ μὲν ἄλλως πολέμιοι τοῖς τεθνηκόσι παραδίδονται. αἱ δὲ μητρυιαὶ καὶ μίσους μετὰ θάνατον ἄρχονται. Κεφάλαιον δὲ τῶν εἰρημένων. εἰ μὲν νόμῳ τις ὁρμᾶται πρὸς γάμον, ἤνοικται πᾶσα ἡ οἰκουμένη. εἰ δὲ ἐμπαθὴς αὐτῷ ἡ ἀγωγή, διὰ τοῦτο καὶ πλέον ἀποκλειέσθω ἵνα μάθῃ τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι ἐν ἁγιασμῷ, μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας. πλεονάμις λέγειν ὡρμημένον τὸ μέτριον ἐπέχει τῆς Ἐπιστολῆς. εὔχομαι δὲ, ἢ τιὼ παραίνεσιν ἡμῶν ἰσχυροτέραν τοῦ πάθους ἀποδείχθῆναι, ἢ μὴ ἐπιδημῆσαι τῇ ἡμετέρᾳ τὸ ἄγος τοῦτο, ἀλλ' ἐν οἷς ἂν ἐτολμήθη τόποις ἐναπομεῖναι.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΝ,

Ὡς ἐχωρίσθη αὐτὸν τῆς συνοίκου γυναικός.

πθ'. ΕΝέτυχόν σου τοῖς γράμμασι μετὰ πάσης μακροθυμίας, καὶ ἐθαύμασα πῶς, δυνάμενος ἡμῖν συνόντως καὶ δικαίως ἀπολογήσασθαι διὰ τῶν πραγμάτων, τοῖς μὲν κατηγορημένοις ἐπιμένειν καθ' ἑκάστην λόγοις δὲ μανικοῖς θεραπεύειν ἐπιχειρεῖς τὰ αἰτιατὰ.

ἅ τε

ἅ τε πρῶτι ἅ τε μόνοι, ὦ Γρηγόριε συνομοθετήσαμεν γυναῖκας ἀνδράσι μὴ συνοικεῖν. ἀλλὰ ἀνάγνωθι τὸν Κανόνα τὸν ἐξενεχθέντα παρὰ τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν ἐν τῇ Συνόδῳ Νικαίας, ὃς φανερῶς ἀπηγόρευται συνεισάκτους μὴ εἶναι. ἀγαμία δὲ ἐν πάτῳ ἔχει τὸ σεμνόν, ἐν τῷ κεχωρῆσθαι τῆς μετὰ γυναικῶν διαγωγῆς. ὡς ἐάν τις ἐπαγγελλόμενός τις τῷ ὀνόματι, ἔργῳ τὰ τῶν γυναιξὶ συνοικούντων ποιῇ, δῆλος ἐστὶ, τὸ μὲν τῆς παρθενίας σεμνὸν ἐν τῇ προσηγορίᾳ διώκων, τὸ δὲ καθ' ἡδονὴν ἀπρεπῶς μὴ ἀφιστάμενος. πόσῳ ἂν μᾶλλον ἐχρῆν σε δυσκόλως εἶναι ἡμῶν τῇ ἀξιώσει, ὅσονπερ λέγεις ἐλεύθερος εἶναι παντὸς σωματικοῦ πάθους. ὅτε γὰρ τὸν ἑβδομηκοντοετῆ γεγονότα πάθομαι ἐμπαθῶς γυναικὶ συνοικεῖν, ὅπως ἐπιγενομένῃ, τινὶ ἀτόπῳ πράξει, ὠφείλαμεν ἃ ὠφείλαμεν· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐδιδάχθημεν παρὰ τοῦ Ἀποστόλου μὴ τιθέναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ ἢ σκάνδαλον. οἴδαμεν δὲ ὅτι τὸ παράτινων ὑγιῶς γινόμενον, ἄλλοις ἀφορμὴ πρὸς ἁμαρτίαν ὑπάρξει· πάτε οὖνα προσεπάξαμεν ἑπόμενοι τῇ διαταγῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων, χωρισθῆναι σε τοῦ γυναικός. τί ἂν ἐγκαλῶν τῷ χωρεπισκόπῳ, ἢ παλαιᾶς ἔχθρας μέμνησαι; τί δὲ ἡμᾶς καθαμάρτῃ ὡς δικόλους ἀκοὰς ἔχοντας εἰς τὸ πᾶς διαβολὰς προσίεσθαι; ἀλλ' οὐχὶ σεαυτῷ τῷ μὴ ἀνεχομένῳ ἀποσῆναι τῆς πρὸς τιὼ γυναῖκα συνηθείας; ἔκβαλε τοίνυν

αὐτὴν ἀνὸ τῦ οἴκου, καὶ κατάκρισον αὐτὴν ἐν Μοναστηρίῳ, ἕως ἐκείνη μετὰ παρθένων, καὶ σὺ ὑπηρετῇς ὑπὸ ἀνδρῶν. ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τῦ Θεῦ βλασφημῆται δι' ὑμᾶς. ἕως αὖ ταῦτα ποιῇς, αἱ μυριάδες, ἅτινα σὺ γράφεις δι' τῆς Ἐπιστολῶν ὠδὶ ὠφελήσουσί σε. ἀλλὰ πεδιήσεις ἀργῶν, καὶ δώσεις τῷ Κυρίῳ λόγον τῆς ἑαυτῦ ἀργίας. ἐὰν δὲ τολμήσῃς μὴ διορθωσάμενος σεαυτὸν ἀντέχεσθαι τῆς ἱερωσύνης, ἀνάθεμα ἔσῃ παντὶ τῷ λαῷ, καὶ οἱ δεχόμενοίσε ἐκήρυκται καὶ πᾶσαν Ἐκκλησίαν γεμίσουσιν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΧΩΡΕΠΙΣΚΟΠΟΙΣ

Ὥστε μὴ γίνεσθαι χωρὶς αὐτῦ ὑπηρέτας παρὰ τὰς Κανόνας.

ϙ'. ΠΑΥΤΟ μὲν λυπεῖ ὅτι ἐπιλελοίπασι λοιπὸν οἱ τῶν Πατέρων Κανόνες, καὶ πᾶσα ἀκρίβεια τῆς Ἐκκλησιῶν ἀπελήλαται, καὶ φοβοῦμαι μὴ καὶ μικρὸν τῆς ἀδιαφορίας ταύτης ὁδῷ προϊούσης εἰς παντελῆ σύγχυσιν ἔλθῃ τὰ τῆς Ἐκκλησίας πράγματα. τοὺς ὑπηρετῦντας τῇ Ἐκκλησίᾳ πάλαι ταῖς τῦ Θεῦ Ἐκκλησίαις ἐμπολιτευομένην σωφρόνως, μετὰ πάσης ἀκριβείας δοκιμάζεσθαι, πρόσδεχετο, καὶ ἐπολυπραγμονεῖτο πᾶσα αὐτῶν ἡ ἀναστροφὴ εἰ μὴ λοίδοροι εἰσίν, εἰ μὴ μεθύσοι, εἰ μὴ πρόχειροι πρὸς τὰς μάχας, εἰ παιδαγωγῦσιν

γωγῦσιν ἑαυτῶν τὴν νεότητα, ὥστε καρδῦν δύνασθαι τὸν ἁγιασμόν, ὃν χωρὶς ὐδεὶς ὄψεται τὸν Κύριον. καὶ τῦτο μὲν ἐζήτουν μὲν Πρεσβύτεροι καὶ Διάκονοι οἱ συνοικῦντες αὐτοῖς. ἐπανέφερον δὲ τοῖς χωρεπισκόποις, οἳ τὰς παρὰ τῆς ἀληθινῶς μαρτυρούντων δεξάμενοι ψήφους, καὶ ὑπομνήσαντες Ἐπίσκοπον, ὅπως εἰκειθμεν τὸν ὑπηρέτην, τῷ τάγματι τῆς ἱερατικῶν. νυῦ δὲ πρῶτον μὲν ἡμᾶς παρωσάμενοι, καὶ μηδὲ ἐπαναφέρειν ἡμῖν καταδεχόμενοι, εἰς ἑαυτὴς τὴν ὅλην περιεσήσατε αὐθεντείαν. ἔπειτα καταρρᾳθυμοῦντες τῦ πράγματος Πρεσβυτέροις καὶ Διακόνοις ἐπεβέψατε, ὃς ἂν ἐθέλωσιν δι' ἀνεξετάστου βίου καὶ προαιρέσεως, ἢ τὴν δι' συγγενείας, ἢ τὴν ἐξ ἄλλης τινὸς φιλίας, ἐπεισάγειν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὰς ἀναξίας. διὸ πολλοὶ μὲν ὑπηρέται ἀθυμοῦνται καθ' ἑκάστην ἡμέραν. ἄξιος δὲ λειτουργίας θυσιαστηρίου ὐδεὶς, ὡς ὑμεῖς αὐτοὶ μαρτυρεῖται διαρρήδην ἀνδρῶν καὶ ταῖς ψηφοφορίαις. ἐπεὶ δὲ τὸ πρᾶγμα λοιπὸν εἰς ἀήκεστον προεῖται, μάλιστα δὲ νῦν τῶν πλοίων φέρων τὰς συναλογίας εἰσκεκριμένων ἑαυτὴς τῇ ὑπηρεσίᾳ. ἀναγκαίως ἦλθον εἰς τὸ ἀνανεώσασθαι τὴν τῶν Πατέρων Κανόνας. καὶ ἐπιτρέπω ὑμῖν διοσεῖλαι μοι τὴν ἀναγραφὴν ἑκάστης κώμης τῆς ὑπηρετούντων, καὶ ὁποῖός εἰσπέπαται ἕκαστος, καὶ ἐν ποίῳ βίῳ ἐστὶν. ἔχετε δὲ καὶ αὐτοὶ παρ' ἑαυτοῖς τὴν τοιαύτην ἀναγραφὴν, ὥστε συγκρίνεσθαι τοῖς παρ' ἡμῖν διοικημένοις γράμμασι τὰ ὑμέτερα,

περα, καὶ μηδενὶ ἐξεῖναι ἑαυτὸν ὅπε βούλεται παρεγγράφειν. ἕτω μέντοι μετὰ τῶν πρώτων ἐπινέμησιν, εἴ τινες ὑπὸ Πεσβυτέρων εἰσήχθησαν, ἐπὶ τοὺς λαϊκοὺς ἀνορρίφῶσιν. ἄνωθεν δὲ γένεται αὐτῶν παρ' ἡμῶν ἐξέτασις, κἂν μὲν ἄξιοι ὦσι τῇ ὑμετέρᾳ ψήφῳ παραδεχθείτωσαν. ἐπεὶ καθαίρεσιν τῶν Ἐκκλησίαν τοὺς ἀναξίους αὐτῆς ἀπελαύνοντες. καὶ τοῖς λοιποῖς ἐξέτασιν μὲν τοὺς ἀξίους καὶ παραδέχεσθε. μὴ ἀνέχεσθε δὲ, πεὶν εἰς ἡμᾶς ἐπανενεγκεῖν, ἢ γινώσκετε ὅτι λαϊκὸς ἔσται, ὁ ἀλλ' ἡμετέρας γνώμης εἰς ὑπηρεσίαν παραδεχθείς.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Τ'Φ' ΕΑΥΤΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥΣ.

Ὥστε μὴ χειροτονεῖν Ἐπὶ χρήμασι.

ηά. ΤΟ τοῦ πράγματος ἄτοπον, περὶ οὗ γράφω, δίχα τί μὲν ὅλως ὑπώπτευθη καὶ ἐλαλήθη, ὀδύνης ἐπλήρωσέ μου τὸν ψυχήν. πέως δὲ ἐφάνη μοι ἄπιστον. τὸ οὖν περὶ αὐτοῦ γράμμα, ὁ μὲν συνεγνωκὼς ἑαυτῷ δεξάσθω ὡς ἴαμα. ὁ δὲ μὴ συνεγνωκὼς, ὡς προφυλακτήριον. ὁ δὲ ἀδιάφορος, ὅπερ ἀπεύχομαι ἐφ' ὑμῖν εὑρεθῆναι, ὡς δίχα μαρτυρίαν. τί δὲ ἐστὶν ὃ λέγω; φασί τινες ὑμῶν παρὰ τῶν χειροτονουμένων λαμβάνειν χρήματα, ἐπιτιμᾶσθαι δὲ ὀνόματι ἀσεβείας,

τοῦτο δὲ χεῖρον ἐστίν. ἐὰν γάρ τις τὸ κακὸν ἐν προσχήματι τοῦ ἀγαθοῦ ποιῇ, διπλασίνος τιμωρίας ἐστὶν ἄξιος. διότι αὐτὸ τὸ ὂν ἀγαθὸν ἐργάζεται, καὶ κέχρηται εἰς τὸ τελέσαι τὴν ἁμαρτίαν· ὡς ἂν εἴποι τις, τῷ καλῷ σιωπᾷ· ταῦτα εἰ ἕτως ἔχει, τοῦ λοιποῦ μὴ γινέσθω, ἀλλὰ διορθωθήτω. ἐπεὶ ἀνάγκη λέγειν πρὸς τὸν δεχόμενον τὸ ἀργύριον, ὅπερ ἐρρέθη παρὰ τοῦ Ἀποστόλου πρὸς τὸν θέλοντα δοῦναι, ἵνα Πνεύματος Ἁγίου μετουσίαν ὠνήσηται· τὸ ἀργυρίόν σου σὺν σοὶ εἴη εἰς ἀπώλειαν. κυφότερος γὰρ ὁ δι' ἀπιστείαν ὠνήσασθαι θέλων, ἢ ὁ πιπράσκων τὴν τοῦ Θεοῦ δωρεάν, πρᾶσις γὰρ ἐγένετο, καὶ ὃ σὺ δωρεὰν ἔλαβες, ἐὰν πωλῇς ὡσανεὶ πεπραμένος τῷ σατανᾷ ἀφαιρεθήσῃ τοῦ χαρίσματος. καπηλείαν γὰρ ἐπεισάγεις τοῖς πνεύματικοῖς καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἔνθα πεπιστεύμεθα σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ. ταῦτα οὕτω γενέσθαι οὐ χρή. ὃ δὲ ἐστὶ τὸ τέχνασμα; λέγω. νομίζουσι μὴ ἁμαρτάνειν, τῷ μὴ αἷμα προσλαμβάνειν, ἀλλὰ μετὰ τοῦ χειροτονίαν λαμβάνειν. λαβεῖν δὲ ἐστὶν, ὅτε δήποτε λαβεῖν. παρακαλῶ οὖν, ταύτην τοῦ πρόσοδον, μᾶλλον δὲ τοῦ προσαγωγὴν τὴν ἐπὶ γέενταν, ἀπόθεσθε, καὶ μὴ τὰς χεῖρας μολύνοντες τοιούτοις λήμμασιν, ἑαυτοὺς ἀναξίους ποιήσητε τῶν ἐπιτελουμένων ἁγίων μυστηρίων. σύγγνωτε δέμοι. Πρῶτον μὲν ὡς ἀπιστήσας, εἶτα δὲ ὡς πεισθεὶς ἀπειλῶ. ὅτις μετὰ ταῦτα τοῦ τοῦ Ἐπισκόπου τοῦ πράξει τι πιστὸν, τῆς μὲν ἐν

ταῦτα θυσιαστηρίων ἀναχωρήσει. ζητήσει δὲ, ἔνθα τιμᾷ τοῦ Θεοῦ δωρεὰν ἀγοράζων μεταπωλεῖν δύναται. ἡμῶν γὰρ καὶ αἱ Ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ τοιαύτην συνήθειαν οὐκ ἔχομεν. ἐν δὲ προθεσμίαις παύσομαι, διὰ φυλαργυρίαν γίνεται ταῦτα. ἡ δὲ φιλαργυρία καὶ ῥίζα πάντων τῶν κακῶν ἐστιν, καὶ ὀνομάζεται εἰδωλολατρεία. μὴ ὃν τοῦ Χριστοῦ προτιμήσητε τὰ εἴδωλα διὰ μικρὸν ἀργύριον, μηδὲ πάλιν τὸν Ἰούδαν μιμήσησθε, λήμματι προδιδόντες δεύτερον τὸν ἅπαξ ὑπὲρ ἡμῶν σταυρωθέντα. ἐπεὶ δὲ τὰ χωρία καὶ αἱ χῶραι τῶν καρποὺς δεχομένων Ἀγελδαμᾶ κληθήσονται.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἐκ τοῦ κζ'. Κεφ.

Τῶν περὶ τῆς Ἁγίας Πνεύματος. πρὸς τὸν Μακάριον Ἀμφιλόχιον.

ιβ'. ΤΩΝ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πεφυλαγμένων δογμάτων καὶ κηρυγμάτων, τὰ μὲν ἐκ τῆς ἐγγράφου διδασκαλίας ἔχομεν· τὰ δὲ ἐκ τῆς τῶν Ἀποστόλων παραδόσεως δεδομένα ἡμῖν ἐν μυστηρίῳ παραδεξάμεθα, ἅπερ ἀμφότερα τὴν αὐτὴν ἰσχὺν ἔχει πρὸς τὴν εὐσέβειαν. καὶ τούτοις οὐδεὶς ἀντερεῖ, ὅστις γε κἂν μετρίων γοῦν θεσμίων Ἐκκλησιαστικῶν πεπείραται.

ραται. εἰ γὰρ ἐπιχειρήσαιμεν τὰ ἄγραφα τῶν ἐθῶν ὡς μὴ μεγάλην ἔχοντα τὴν δύναμιν, παραιτεῖσθαι, λάθοιμεν ἂν εἰς αὐτὰ τὰ καίρια ζημιοῦντες τὸ Εὐαγγέλιον, μᾶλλον δὲ εἰς ὄνομα μόνον περιΐσῶντες τὸ κήρυγμα. οἷον ἵνα τῇ πρώτῃ καὶ κοινοτάτῃ πρῶτον μηνύσω, τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ, τοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐλπικότας καταξιοῦσθαι, τίς ὁ διὰ γράμματος διδάξας; τὸ πρὸς ἀνατολὰς τετράφθαι καὶ τὴν προσευχήν, ποῖον ἡμᾶς ἐδίδαξε γράμμα; τὰ τῆς ἐπικλήσεως ῥήματα ἐπὶ τῇ ἀναδείξει τῆς εὐχαριστίας, καὶ τὰ ποτήρια τῆς εὐλογίας, τίς τῶν Ἁγίων ἐγγράφως ἡμῖν καταλέλοιπεν; οὐ γὰρ δὴ πίστις ἀρκέσει, ὧν ὁ Ἀπόστολος οὐ τὸ Εὐαγγέλιον ἐπεμνήσθη, ἀλλὰ καὶ προλέγομεν καὶ ἐπιλέγομεν ἕτερα, ὡς μεγάλην ἔχοντα πρὸς τὸ μυστήριον τὴν ἰσχύν, ἐκ τῆς ἀγράφου διδασκαλίας παραλαβόντες. εὐλογοῦμεν δὲ τὸ ὕδωρ τοῦ βαπτίσματος, καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, καὶ προσέτι αὐτὸν τὸν βαπτιζόμενον· διὰ ποίων ἐγγράφων, οὐκ ἀπὸ τῆς σιωπωμένης καὶ μυστικῆς παραδόσεως; τί δὲ, αὐτὴν τὴν ἔλαιον τὴν χρίσιν, τίς λόγος γεγραμμένος ἐδίδαξε; τὸ δὲ ἐξ ὕδατος βαπτίζεσθαι τὸν ἄνθρωπον πόθεν; ἀλλὰ καὶ ὅσα περὶ τὰ βαπτίσματα, ἀνοπίσω εἶναι τοῦ σατανᾶ καὶ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ, ἐκ ποίας ἐστὶ γραφῆς; οὐκ ἐκ τῆς ἀδημοσιεύτου ταύτης καὶ ἀπορρήτου διδασκαλίας, ἣν ἐν μυστηρίῳ πραγματεύτῳ καὶ

ἀπε-

ἀπεργάζῳ σιγῇ οἱ Πατέρες ἡμῶν ἐφύλαξαν, καλῶς ἐκεῖνοι δεδιδαγμένοι ἧς μυστηρίων τὰ σεμνὰ σιωπῇ διασώζεσθαι; ἃ δὲ ὐδὲ ὑποπτεύειν ἔξεστι τοῖς ἀμυήτοις, πῶν πῶς ἂν εἰκὸς τὴν διδασκαλίαν θεσμβεῖν ἐν γράμμασιν; καὶ μεθ' ἕτερα. ὅτος ὁ λόγος τῆς ἧς ἀγράφων παραδόσεως, ὡς μὴ καταμελεσθεῖσαν ἧς δογμάτων τὴν γνῶσιν ὀλιγαφρόντων τοῖς πολλοῖς γενέσθαι δόξα σωτηρίαν. ἄλλο γὰρ δόγμα, καὶ ἄλλο κήρυγμα. τὰ μὲν γὰρ δόγματα σιωπᾶται, τὰ δὲ κηρύγματα δημοσιεύεται. σιωπῆς δὲ εἶδος καὶ ἡ ἀσάφεια. ᾗ χρᾶται ἡ γραφή, δυθεώρητον καταστηλάζουσα ἧς δογμάτων τὸν νοῦν πρὸς τὸ ἧς ἐντυγχανόντων λυσιτελές. πάντα χαίειν πάντες μὲν ὁρῶμεν καὶ ἀπολὰς ἐπὶ ἧς προσδοκῶν, ὀλίγοι δὲ ἴσμεν, ὅτι τὴν ἀρχαίαν ἐπιζητοῦμεν παρρίδα, τὸν παράδεισον, ὃν ἐφύτευσεν ὁ Θεὸς ἐν Ἐδὲμ καὶ ἀπολάς. καὶ ὀρθοὶ μὲν πληροῦσι τὰς δόξας ἐν τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων. τὸν δὲ λόγον οὐ πάντες οἴδαμεν. οὐ γὰρ μόνον, ὡς συναναστάντες Χριστῷ, καὶ τὰ ἄνω ζητεῖν ὀφείλοντες ἐν τῇ ἀναστασίμῳ ἡμέρᾳ τῆς δεδομένης ἡμῖν χάριτος, δόξα τῆς καὶ τὴν προσδοκίας ἑαυτὲς ἐπιμιμνήσκομεν, ἀλλ' ὅτι δοκεῖ πῶς τῶν προσδοκωμένων αἰῶνος εἶναι εἰκών. διὸ καὶ ἀρχὴ οὖσα ἡμερῶν, οὐχὶ πρώτη παρὰ Μωσέως, ἀλλὰ μία ὠνόμασται· ἐγένετο γὰρ φησὶν ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωὶ ἡμέρα μία, ὡς τῆς αὐτῆς ἀνακυκλουμένης πολλάκις. καὶ μία

τοίνυν

μία τοίνυν ἡ αὐτὴ καὶ ὀγδόη τὴν μίαν ὄντως ἐκείνην καὶ ἀληθινὴν ὀγδόην, ἣς καὶ ὁ ψαλμῳδὸς ἔντισιν ἐπιγραφαῖς ἧς ψαλμῶν ὑπομνήσθη, δι' ἑαυτῆς ἐμφανίζουσα, τὴν μετὰ τὸν χρόνον πᾶσαν κατάστασιν, τὴν ἄπαυστον ἡμέραν, τὴν αἰώνιον τὴν ἀδιάδοχον, τὸν ἄληκτον, καὶ ἀγήρω αἰῶνα. ἀναγκαίως ὖν τὰς ἐν αὐτῇ προσδοκίας ἐσῶσας ἀποπληροῦν τὰς ἑαυτῆς ζοφίμους ἡ Ἐκκλησία παιδεύει· ἵνα τῇ συνεχεῖ ὑπομονῇ τῆς ἀπελθούσης ζωῆς, ἧς πρὸς τὴν μετάστασιν ἐκείνην ἐφοδίων μὴ ἀμελῶμεν. καὶ πᾶσα δὲ ἡ πεντηκοστὴ τῆς ἐν τῷ αἰῶνι προσδοκωμένης ἀναστάσεως ἐστὶν ὑπόμνημα. ἡ γὰρ μία ἐκείνη καὶ πρώτη ἑπτάκις ἑπταπλασιασθεῖσα, τὰς ἑπτὰ τῆς ἱερᾶς πεντηκοστῆς ἑβδομάδας ἀποτελεῖ. ἐν πρώτης γὰρ ἀρχομένη εἰς τὴν αὐτὴν καταλήγει, δι' ὁμοίων τῶν ἐν τῷ μέσῳ ἐξελιπομένη πεντηκοντάκις. διὸ καὶ αἰῶνα μιμεῖται τῇ ὁμοιότητι, ὡσπερ ἐν κυκλικῇ κινήσει ἀπὸ ἧς αὐτῶν ἀρχομένη σημείων, καὶ εἰς τὰ αὐτὰ καταλήγουσα. ἐν ᾗ τὸ ὄρθιον χῆμα τῆς προσδοκῆς προτιμᾶν οἱ θεσμοὶ τῆς Ἐκκλησίας ἡμᾶς ἐξεπαίδευσαν, ἐκ τῆς ἐναργοῦς ὑπομνήσεως οἱονεὶ μεμιμίζοντες ἡμῶν τὸν νοῦν διὸ τὸ παρόντος ἐπὶ τὰ μέλλοντα. καθ' ἑκάστην δὲ γονυκλισίαν καὶ διανάστασιν ἔργῳ δείκνυμεν, ὅτι καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας εἰς γῆν κατερρύημεν, καὶ διὰ τῆς φιλανθρωπίας τοῦ κτίσαντος ἡμᾶς εἰς οὐρανὸν ἀνεκλήθημεν. ἐπιλήψεται ἡ ἡμέρα, τὰ

ἔγρα-

ἄγραφα τῆς Ἐκκλησίας μυστήρια δογμάτων. ἐῶ τὰ ἄλλα. αὐτίκα δὲ τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως, πιστεύειν εἰς Πατέρα Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, ἐκ ποίων συγγραμμάτων ἔχομεν; εἰ μὲν ἐκ τῆς τοῦ βαπτίσματος παραδόσεως καὶ τὸ τῆς Ἀσεβείας ἀπόλυθον ὡς βαπτιζόμεθα, ἵνα καὶ πιστεύειν ὀφείλοντες ὁμοίαν τῷ βαπτίσματι τὴν ὁμολογίαν καθατιθέμεθα, συγχωρησάτωσαν ἡμῖν ἐκ τῆς αὐτῆς ἀκολουθίας ὁμοίαν τῇ πίστει τὴν δόξαν ἀποδιδόναι. εἰ δὲ τὸν τρόπον τῆς δοξολογίας ὡς ἄγραφον παραιτοῦνται, δότωσαν ἡμῖν τῆς τε καὶ τὴν πίστιν ὁμολογίας καὶ τῶν λοιπῶν, ὧν ἀπαρειθμησάμεθα ἐγγράφως τὰς ἀποδείξεις. εἶτα τοσούτων ὄντων ἀγράφων καὶ τοσαύτην ἐχόντων ἰσχὺν εἰς τὸ τῆς Ἀσεβείας μυστήριον, μίαν λέξιν ἡμῖν ἐκ Πατέρων εἰς ἡμᾶς ἐλθοῦσαν ἀ συγχωρήσουσιν, ἵνα ἡμεῖς ἐκ τῆς ἀνεπιπλάστου συνηθείας τοῖς ἀδιαστρόφοις τῶν Ἐκκλησιῶν ἐναπομείνασαν εὕρωμεν, ἀ μικρὸν τὸν λόγον ἔχουσαν, ἀδὲ βραχεῖαν συντέλειαν εἰς τὴν τοῦ μυστηρίου δύναμιν εἰσφερομένην.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Εὐνομίου Λόγου ιθ'.

Ἐκ τῆς αὐτῆς Πραγματείας.

ΠΡὸς γε μὴν τὸ ἀμάρτυρον καὶ ἄγραφον εἶναι τὴν σὴν τῷ Πνεύματι δοξολογίαν, ἐκεῖνο λέγομεν, ὅτι εἰ μὲν μηδὲν ἕτερον ἄγραφον, μηδὲ τοῦτο παραδεχθήτω. εἰ δὲ τὰ πλεῖστα τῶν μυστικῶν ἀγράφως ἡμῖν ἐμπολιτεύεται. μετὰ πολλῶν ἑτέρων καὶ τοῦτο καταδεξώμεθα. Ἀπροσδόκητον δέ οἶμαι καὶ τοῖς ἀγράφοις παραδόσεσι παραμένειν. ἐπαινῶ γάρ φησιν, ὑμᾶς, ὅτι πάντα μου μέμνησθε, καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις κατέχετε. καὶ τὸ, κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς παρελάβετε, εἴτε δι' Ἐπιστολῆς. ὧν μάλιστα μία ἐστὶ καὶ ἡ παροῦσα αὕτη, ἵνα οἱ ἐξ ἀρχῆς διατεταγμένοι παραδιδόντες τοῖς ἐφ' ἑξῆς, συμπροϊόσης, ἀεὶ τῷ χρόνῳ τῆς χρήσεως, διὰ μακρᾶς συνηθείας ταῖς Ἐκκλησίαις ἐγκατερρίζωσαν. ἆρ' οὖν εἰ ὡς ἐν δικαστηρίῳ τῆς διὰ τῆς γραφῶν ἀποδείξεως διπροῦντες μαρτύρων ἡμῖν πλῆθος παρεσησάμεθα, ἆρ' ἂν τῆς ἀφισίσης παρ' ἡμῶν ψήφου τύχοιμεν; ἐγὼ μὲν οὕτως οἶμαι. ἐπισόμεθα γὰρ δύο καὶ ζώων μαρτύρων στάσεται πᾶν ῥῆμα. εἰδὲ

καὶ τὸν πολὺν χρόνον πρὸς ἡμῶν ὄντα σαφῶς, ὑμῖν ἐπιδείκνυμεν, ὡς αὖ ἐδόξαμεν ὑμῖν εἰκότα λέγειν, μὴ εἶναι καθ' ἡμῶν τὸν δίκην εἰσαγώγιμον ταύτην; δυσωπητικὰ γάρ πως τὰ παλαιὰ τῶν δογμάτων, οἱονεὶ πολιᾷ τινὶ τῇ ἀρχαιότητι τὸ αἰδέσιμον ἔχοντα.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ, ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ,

Πρὸς Βασιλείδιον Ἐπίσκοπον· ἐρωτήσαντα περὶ διαφόρων Κεφαλαίων, πρὸς ἃ διὰ τῆς Ἐπιστολῆς ὁ Διονύσιος ἀποκρίσεις ἐποιήσατο· αἵ καὶ ὡς Κανόνες ἐδέχθησαν.

Α Πέστολάς μοι πιστότατε, καὶ λογιώτατε ἡμῖν, πυνθανόμενος καθ' ἣν ὥραν ὀφείλει ἄγεσθαι τὴν τοῦ Πάσχα ἡμέραν· τινὰς μὲν γὰρ τῶν ἀδελφῶν λέγειν φὴς ὅτι χρὴ τοῦτο ποιεῖν πρὸς τὴν ἀληθῆ ἰσοφωνίαν· τινὰς δὲ, ὅτι ἀφ' ἑτέρας χρή. οἱ μὲν γὰρ ἐν Ῥώμῃ ἀδελφοὶ, ὡς φασὶ, πεπεισμένοι τὸν ἀλέκτορα· περὶ δὲ τῆς ἐνταῦθα ἔλεγες, ὅτι πάσχειν· ἀπειρῆσθαι δὲ ὥραν τισὶν ἐπιζητεῖς, καὶ ὥραν παύειν μεμεζημένην· ὅπερ δύσκολον, καὶ σφαλερόν ἐστι. τὸ μὲν γὰρ ὅτι μετὰ τὸν τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν καιρὸν χρὴ τῆς ἑορτῆς καὶ τῆς Ἀφροσιώνης ἐνάρχεσθαι, μέχρις ἐκείνης πᾶς ψυχὰς ταῖς τῆς εἰαις παπειθείσας, ὑπὸ πάντων ὁμοίως ὁμολογηθήσεται. κατε-

σκλάσας δὲ δι' ὧν ἔγραψάς μοι παύυ ὑγιῶς, καὶ ἅγ. Θεών Εὐαγγελιςῶν αἰθόμενος, ὅτι μηδεὶ ἀπηκριβωμένον ἐν αὐτοῖς περὶ τῆς ὥρας καθ' ἣν ἀνέςη φαίνεται· διαφόρως μὲν γὰρ οἱ Εὐαγγελιςαὶ πὼς ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἐλθόντας αὐέγραψαν καὶ καιρὸς ἐπλαγμένος, καὶ πάντες ἀνεςηκότα τὸν Κύριον ἔφασαν ἀρηκέναι· καὶ ὀψὲ Σαββάτων, ὡς ὁ Ματθαῖος εἶπε· καὶ πρωΐ ἔτι σκοτίας ὔσης, ὡς ὁ Ἰωάνης γράφει. καὶ ὄρθρυ βαθέως ὡς ὁ Λυκᾶς. καὶ λίαν πρωΐ ἀνατείλαντος τε ἡλίυ, ὡς ὁ Μάρκος· καὶ πότε μὲν ἀνέςη ὑδεὶς ἀπεφλώπο· ὅτι δὲ ὀψὲ Σαββάτων τῇ ἐπιφωσκούσῃ μιᾷ Σαββάτων μέχρις ἀνατολῆς ἡλίυ τῆς μιᾶς Σαββάτων, οἱ ἐπὶ τὸ μνημεῖον παραγενόμενοι, ὐκ ἔτι νεκρὸν αὐτὸν ἐν αὐτῷ κατέλαβον, τε τὸ ἀνωμολόγηται, καὶ μηδὲ διαφωνεῖν, μηδὲ ἐναντιοῦσθαι τὸς Εὐαγγελιςὰς πρὸς ἀλλήλυς ὑπολαβωμεν· ἀλλ' εἰ καὶ μικρολογία τις εἶναι δόξει περὶ τὸ ζητούμενον, εἰ συμφωνοῦντες πάντες ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτί, τὸ τε Κόσμυ φῶς τὸν Κύριον ἡμῶν ἀνατεταλκέναι, περὶ τὴν ὥραν διαφέρονται· ἀλλ' ἡμεῖς δόγνωμόνως τὰ λεχθέντα καὶ πιςῶς ἁρμῶσαι προθυμηθῶμεν· τὸ μὲν ὑπὸ τοῦ Ματθαίυ λεχθέν, ὅπως ἔχει. ὀψὲ Σαββάτων τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν Σαββάτων, ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία θεωρῆσαι τὸν τάφον· καὶ ἰδὺ σεισμὸς ἐγένετο μέγας· Ἄγγελος γὰρ Κυρίυ καταβὰς ἐξ ὐρανῦ προσελθὼν, ἀπεκύλισε

τὸν

τὸν λίθον, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτῦ· ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτῦ ὡς ἀςραπὴ, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτῦ λευκὸν ὡσεὶ χιών. ἀπὸ δὲ τῦ φόβυ αὐτῦ, ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες, καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἄγγελος εἶπε ταῖς γυναιξί. μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς. οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησῦν τὸν ἐςαυρωμένον ζητεῖτε, ὐκ ἔςιν ὧδε. ἠγέρθη γὰρ καθὼς εἶπε. δεῦτε δὲ τὸ λεχθέν, ὀψὲ, οἱ μέν τινες οἰήσονται καὶ τὴν κοινότητα τῦ ῥήματος, τὴν ἑσπέραν δηλῦν τῷ Σαββάτῳ· οἱ δὲ σοφώτερον ἐξ ἀκούοντες, ὑ τῦτο· ἀλλὰ νύκτα βαθεῖαν ἐρῦσιν εἶναι, βραδύτητα καὶ μακρὸν χρόνον τῦ ὀψὲ δηλῦντος. καὶ ὅτι νύκτα λέγει καὶ ὐχ ἑσπέραν, ἐπήγαγε, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν Σαββάτων, καὶ ἦκον, ὅπως ὡς οἱ λοιποί φασι, τὰ ἀρώματα φέρυσαι· ἀλλὰ θεωρῆσαι τὸν τάφον, καὶ εὗρον τὸν σεισμὸν γεγονότα, καὶ καθήμενον τὸν Ἄγγελον ἐπὶ τῷ λίθῳ, καὶ ἀκηκόασι παρ' αὐτῦ ὐκ ἔςιν ὧδε, ἠγέρθη· ὁμοίως ὁ Ἰωάνης, ἐν μιᾷ καὶ τῇ Σαββάτων φησί, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἦλθε πρωΐ σκοτίας ἔτι ὔσης εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἀπὸ τῦ μνημείυ· πλὴν παρὰ τῦτο σκοτίας ἔτι ὔσης προσελήλυθει. ὁ δὲ Λυκᾶς φησὶ τὸ μὲν Σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν. τῇ δὲ μιᾷ καὶ Σαββάτων, ὄρθρυ βαθέως ἐπὶ τὸ μνῆμα ἦλθον φέρυσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα· εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τῦ μνημείυ· ὁ βαθὺς ὄρθρος, ἴσως προϋποφαινομένην αὐτὴν τὴν ἑωθινὴν ἐμφαίζει· τὴν τῆς

μιᾶς τῶν Σαββάτων, διὰ τὸ παρωχηκότος ἤδη τελείως σὺν τῇ μετ' αὐτὸ νυκτὶ πάσῃ τῶν Σαββάτων, καὶ ἑτέρας ἀρχομένης ἡμέρας, ἦλθον τὰ ἀρώματα καὶ τὰ μύρα φέρουσαι· ὅθεν δῆλον ὡς αὐξηκει πρὸ πολλοῦ· οὕτω καὶ ὁ Μάρκος λέγων, ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. καὶ λίαν πρωΐ τῆς μιᾶς Σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. λίαν μὲν γὰρ πρωΐ, καὶ ἦτος εἶπεν· ὅπερ τ' αὐτόν ἐστι τῷ βαθέως ὄρθρου· καὶ ἐπήγαγεν ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. ἡ μὲν ὁρμὴ καὶ ἡ ὁδὸς αὐτῶν, δῆλον ὡς ὄρθρου βαθέως, καὶ λίαν πρωΐ κατήρχθη. παρέτειναν δὲ καὶ τὴν πορείαν καὶ περὶ τὸ μνημεῖον διαβῆναι, μέχρις ἀνατολῆς ἡλίου. καὶ λέγει καὶ τότε ταύταις ὁ νεανίσκος ὁ λαμπρὸς ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· τῶν ὅτως ἐχόντων, τοῦτο τοῖς ἀκριβολογουμένοις ἀποφαινόμεθα· καὶ ποίαν ὥραν, ἢ καὶ ποῖον ἡμιώριον, ἢ ὥρας τέταρτον ἄρχεσθαι προσῆκε τῆς ἐπὶ τῇ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἐκ νεκρῶν ἀναστάσει χαρᾶς· τὰς μὲν λίαν ἐπιταχύναντας, καὶ πρὸ νυκτὸς ἐγγὺς ἤδη μεσούσης ἀνιστάντας, ὡς ὀλιγώρους, καὶ ἀκρατεῖς, μεμφόμεθα, ὡς παρ' ὀλίγον προκαταλύοντας τὸν δρόμον· λέγοντος ἀνδρὸς σοφοῦ· ὑ μικρὸν σὺν τῷ βίῳ, τὸ παραμικρόν. τὰς δὲ ὑφυσειζούσας καὶ διαρρηγνύσας ἐπιπλεῖσον, καὶ μέχρι τετάρτης φυλακῆς διεγναρτερηκότας, καθ' ὃν καὶ τοῖς πλέουσιν ὁ Σωτὴρ ἡμῶν περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης

ἐπε-

ἐπεφάνη, ὡς γοναίους καὶ φιλοπόνους ἀποδεχόμενος. τοῖς δὲ μεταξὺ ὡς ἐκινήθησαν, ἢ ὡς ἠδυνήθησαν ἀναπαυσαμένοις, μὴ παύου διοχλῶμεν. ἐπεὶ μηδὲ τοὺς ἐξ ἕξ νηστειῶν ἡμέρας ἴσως, μηδὲ ὁμοίως πάντες διαμένουσιν· ἀλλ' οἱ μὲν, καὶ πάσας ὑπερτιθέασιν ἄσιτοι διατελοῦντες· οἱ δὲ, δύο· οἱ δὲ, τρεῖς· οἱ δὲ τέσσαρες· οἱ δὲ, ὑδεμίαν· καὶ τοῖς μὲν παύου διαποιοῦσιν αἱ τὰς ὑπερθέσεσιν, εἶτα ὑποπαμοῦσι, καὶ μονοῦ ἐκλείπουσι, συγγνώμη τῆς παχυτέρας γλίσεως· οἱδέτινες οὐχ ὅπως οὐχ ὑπερτιθέμενοι· ἀλλὰ μηδὲ νηστεύσαντες, ἢ καὶ ξυφήσαντες τοὺς προαγῶνας τέσσαρας, εἶτα ἐλθόντες ἐπὶ τὰς πεντεκαιδεκάτας δύο καὶ μόνας ἡμέρας, αὐτὰς ὑπερτιθέντες, τοῦ τε παρασκευῆ καὶ τοῦ Σαββάτου, μέγαν καὶ λαμπρὸν ποιεῖν νομίζοντιν, αὖ μέχρι τῆς ἕως διαμείνωσιν· οὐκ οἶμαι τοῦ ἵνα ἄθλησιν αὐτὰς πεποιῆσθαι, τοῖς τὰς πλείονας ἡμέρας προσκαρτεροῦσι· ταῦτα μὲν ὡς φρονῶ συμβουλίων περὶ τούτων ἔγραψα.

Περὶ δὲ τῆς εἰς ἀφέδρου γυναικῶν, εἰ προσῆκε αὐτὰς ἔτω διακεκαθάρθαι εἰς τὸν ναὸν εἰσιέναι τοῦ Θεοῦ περιττὸν καὶ τὸ πιστεύεσθαι νομίζω. οὐδὲ γὰρ αὐτὰς οἶμαι πιστὰς ὄσας καὶ δίλαβεῖς, τολμήσειν ἔτω διακεκαθάρθαι· ἢ τῇ τραπέζῃ τῇ ἁγίᾳ προσελθεῖν, ἢ τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ προσάψασθαι. ἡ δὲ γὰρ ἡ τοῦ δωδεκαετοῦς ῥύσις ἔχουσα πρὸς τὴν ἁσιν ἔθιγεν αὐτοῦ· ἀλλὰ μόνος τοῦ κρασπέδου· πρὸ

β'.

σθχεσθαι μὲν γὰρ ὅπως αὖ ἔχητις, καὶ ὡς αὖ θλάκεται, μεμνῆσθαι τὲ δεσπότε καὶ δεῖσθαι βοηθείας τυχεῖν, ἀνεπίφθονον· εἰς δὲ τὰ Ἅγια τῆς Ἁγίων, ὁ μὴ πάντη καθαρὸς, καὶ ψυχῇ καὶ σώματι, προσιέναι κωλυθήσεται.

γ'. Αὐτάρκεις δὲ καὶ οἱ γεγηρακότες, ἑαυτῶν ὀφείλουσιν εἶναι κριταί· ὅτι γὰρ ἀπέχεσθαι ἀλλήλες προσῆκον ἐκ συμφωνίας, ἵνα πρὸς καιρὸν χαλάσωσι τῇ προσθχῇ, καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὦσιν ἀκηκόασι Παύλε γράφοντος.

δ'. Οἱ δ' ἐν ἀπροαιρέτῳ νυκτερινῇ ῥύσει γενόμενοι, καὶ ὅτι τῷ ἰδίῳ σωματοδότῃ κατακολουθήτωσαν, καὶ ἑαυτὲς εἴτε θλακείνονται περὶ τίνε, εἴτε μὴ σκοπείτωσαν. καὶ ἐπὶ τῶν βρωμάτων, ὁ θλακεινόμενος, φησὶ, ἐὰν φάγῃ κατακέκριται· καὶ ἐν πότοις δ' σωφρόνως ἕως, καὶ δ' παῤῥησίας καὶ τὸ ἴδιον ἐνθύμιον, πᾶς ὁ προσιὼν τῷ Θεῷ. παῦπα, σὺ μὲν, τιμῶν (ἃ γὰρ ἀγνοεῖς ἀγαπητὲ) τὰ πύσματα προσήγαγες, ὁμόφρονας ἡμᾶς ὥσπερ ἦν ἐσμὲν, καὶ ἰσοψύχες ἑαυτῷ παρασκθάζων· ἐγὼ δὲ οὐχ ὡς διδάσκαλος, ἀλλ' ὡς μετὰ πάσης ἁπλότητος προσῆκον ἡμᾶς ἀλλήλοις θλαλέγεσθαι εἰς κοινὸν τῶν θλάνοιαν ἐμαυτῇ ἐξέθηκα. ἵνα ἐπικείνας καὶ σὺ σωστώτατέ με φὲ, ὅ, τι αὖ φανῇ δίκαιον καὶ βέλτιον, ἢ καὶ ὅτως ἔχειν δοκιμάζῃς, περὶ αὐτῶν ἀντιγράψῃς· ἐῤῥῶσθαί σε ἀγαπητέ με φὲ ἐν εἰρήνῃ λειτργοῦντα τῷ Κυρίῳ εὔχομαι.

ΕΠΙ-

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΝΟΝΙΚΗ. ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

Τὲ Θαυματργὲ Ἀρχιεπισκόπε Νεοκαισαρείας. Περὶ τῆς ἐν τῇ καταδρομῇ Βαρβάρων τῆς ἐν αἰχμαλωσίᾳ εἰδωλόθυτα φαγόντων, ἢ καὶ ἕτερα τιμὰ πλημμελησάντων.

Ο Τ' τὰ βρώματα ἡμᾶς βαρεῖ, ἱερώτατε Πάπα, οἱ ἔφαγον οἱ αἰχμάλωτοι ταῦτα, ἅπερ παρετίθεσαν αὐτοῖς οἱ κρατοῦντες αὐτῶν, μάλιστα ἐπειδὴ εἰς λόγος παρ' αὐτῶν πάντων τὲς καταδραμόντας τὰ ἡμέτερα μέρη βαρβάρες εἰδώλοις μὴ τεθυκέναι. ὁ δὲ Ἀπόστολος φησὶ, τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτῃ καὶ ταῦτα καταργήσει· ἀλλὰ καὶ ὁ Σωτὴρ ὁ παῦτα καθαρίζων τὰ βρώματα ἀ τὸ εἰσπορθόμενον κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· ἀλλὰ τὸ ἐκπορθόμενον, λέγει. ἀ.

Καὶ τὸ τὰς αἰχμαλώτες γυναῖκας θλαφθαρῆναι ὑπὸ τῶν βαρβάρων εἰς τὰ σώματα αὐτῶν· ἀλλ' εἰ μὲν καὶ πρότερον κατέγνως ὁποῖος ὁ βίος πορθομένης ὀπίσω ὀφθαλμῶν τῆς ἐκπορθόντων καὶ τὸ γεγραμμένον, δῆλον ὅτι ἡ πρώτη ἕξις ὕποπτος

καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς αἰχμαλωσίας. καὶ ὁ προχείρως δεῖ τὰς τοιαύτας κοινωνεῖν τῶν λόγων· εἰ μέντοι τις ἐν ἄκρᾳ σωφροσύνῃ ζήσασα, καὶ καθαρὸν καὶ ἔξω πάσης ὑπονοίας ἐπιδεδειγμένη βίον τὸν πρότερον, νῦν περιπέπτωκεν, ἐκ βίας καὶ ἀνάγκης ὕβρει· ἔχομεν παράδειγμα τὸ ἐν τῷ Δευτερονομίῳ τὸ ἐπὶ τῇ νεανίδι· ἐὰν ἐν τῷ πεδίῳ εὕρῃ ἄνθρωπος, καὶ βιασάμενος αὐτὴν, ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς, τῇ νεανίδι φησὶν, οὐ ποιήσετε οὐδὲν, οὐκ ἔστι τῇ νεανίδι ἁμάρτημα θανάτου· ὅτι ὡς εἴτις ἀναστῇ ἄνθρωπος ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ θανατώσει αὐτὸν τὴν ψυχὴν, οὕτω τὸ πρᾶγμα ἐστί. ἐβόησεν ἡ νεανὶς, καὶ ὁ βοηθῶν οὐκ ἦν αὐτῇ. Ταῦτα μέντοι τοιαῦτα.

β'. Δεινὴ δὲ ἡ πλεονεξία, καὶ οὐκ ἔστι δι' ἐπιστολῆς μιᾶς παραθέσθαι τὰ θεῖα γράμματα· ἐν οἷς οὐ τὸ λῃστεύειν μόνον φονικὸν καὶ φονικῶδες καταγγέλλεται· ἀλλὰ καθόλου τὸ πλεονεκτεῖν, καὶ ἀλλοτρίων ἐφάπτεσθαι ἐπὶ αἰχροκερδείᾳ, καὶ πᾶς τοιοῦτος ἐκκήρυκτος Ἐκκλησίας Θεοῦ· τὸ δὲ ἐν καιρῷ τῆς καταδρομῆς ἐν τοσαύτῃ οἰμωγῇ, καὶ τοσούτοις θρηνοῖς τολμῆσαι τινὰς τὸν καιρὸν τοῖς πᾶσιν ὄλεθρον φέροντα νομίσαι ἑαυτοῖς καιρὸν εἶναι κέρδους, ἀνθρώπων ἐστὶν ἀσεβῶν καὶ θεοστυγῶν, καὶ οὐδὲ ὑπερβολῇ ἀσεβείας ἐχόντων· ὅθεν δοξεῖ τοῖς πιστοῖς πᾶσιν ἐκκηρύξαι, μήποτε ἐφ' ὅλον ἔλθῃ τὸν λαὸν ἡ ὀργὴ, καὶ ἐπ' αὐτοὺς ἀ. τοὺς προσεῦξας, ὡς μὴ ἐπιζητοῦντας· φοβοῦμαι γὰρ, ὡς ἡ γρα-

φὴ λέγει, μὴ σωαπολέσῃ ὁ ἀσεβὴς τὸν δίκαιον· πορνεία γάρ φησι καὶ πλεονεξία δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν. ἦτε γάρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε, ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ φωτὸς ἐν πάσῃ ἀγαθοσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ, καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε· τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ὑπὸ τοῦ φωτὸς ἐλεγχόμενα, φανεροῦται. τοιαῦτα μὲν ὁ Ἀπόστολος· ἐὰν δὲ διὰ τὸ πρότερον πλεονεξίαν τὸν ἐν τῇ εἰρήνῃ γενόμενον δίκαιον τιμῶντες, ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς πάλιν πρὸς τὸν πλεονεξίαν ἐκζαπῶσί τινες, κερδαίνοντες ἐξ αἵματος καὶ ὀλέθρου ἀνθρώπων αἰσχίστων γενομένων, ἢ αἰσχιμαλώτων πεφονευμένων, τί ἕτερον χρὴ προσδοκᾶν, ἢ ὡς ἐπαγωνιζομένους τῇ πλεονεξίᾳ ἐπισωρεῦσαι ὀργὴν, καὶ ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ λαῷ;

γ'. Οὐκ ἰδοὺ Ἄχαρ ὁ τοῦ Ζαρᾶ πλημμελείᾳ ἐπλημμέλησεν ἀπὸ τοῦ ἀναθήματος, καὶ ἐπὶ πᾶσαν συναγωγὴν Ἰσραὴλ ἐγενήθη ἡ ὀργή; καὶ εἷς μόνος ἥμαρτε, μὴ μόνος ἀπέθανεν ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ αὐτοῦ; ἡμῖν δὲ παῦ τὸ μὴ ἡμέτερον, ἀλλὰ ἀλλότριον τῷ καιρῷ πάντα κέρδος, ἀνάθεμα γενομίσθαι προσήκει· καὶ κεῖνος μὲν γὰρ ὁ Ἄχαρ ἐκ τῆς προνομῆς ἔλαβε·

καὶ αὐτὶ ἰωῦ ἐκ προνομῆς· καὶ κεῖνος μὲν τὰ τῶν πολεμίων· οἱ δὲ, ἰωῦ τὰ ἧς ἀδελφῶν περδαίνοντες ὁλέθριον κέρδος.

δ'. Μηδεὶς ἐξαπατάτω ἑαυτὸν, μήτε ὡς δίρων· ὅτε γὰρ δίροντα περδαίνειν ἔξεσι. φησὶ γὰρ τὸ δευτερονόμιον, μὴ, ἰδὼν τὸν μόχον τῦ ἀδελφῦ σε, καὶ τὸ πρόβατον πλανώμενα ἐν τῇ ὁδῷ, παρίδῃς αὐτὰ, ἀποστροφῇ ἀποστρέψεις αὐτὰ τῷ ἀδελφῷ σε· ἐὰν δὲ μὴ ἐγγίζῃ ὁ ἀδελφός σε πρός σε, μηδὲ ἐπίστασαι αὐτὸν, συνάξεις αὐτὰ καὶ ἔσαι μετά σε, ἕως ἂν ἐκζητήσῃ αὐτὰ ὁ ἀδελφός σε, καὶ ἀποδώσεις αὐτά. καὶ ὕτω ποιήσεις τῷ ὄνον αὐτῦ, καὶ ὕτω ποιήσεις τὸ ἱμάτιον αὐτῦ· καὶ ὕτω ποιήσεις καὶ πᾶσαν ἀπώλειαν τῦ ἀδελφῦ σε, ὅσα ἂν ἀπόληται παρ' αὐτῦ, καὶ δρήσῃς αὐτά. παῦτα τὸ δευτερονόμιον. ἐν δὲ τῇ ἐξόδῳ, ὃ μόνον ἐὰν τι τῦ ἀδελφῦ τις εὕρῃ· ἀλλὰ καὶ τῦ ἐχθρῦ· ἀποστροφῇ φησὶν ἀποστρέψεις αὐτὰ εἰς τὸν οἶκον τῦ Κυρίε αὐτῶν· εἰ δὲ ἐν εἰρωνείᾳ ῥαθυμῦντος καὶ ξυφῶντος, καὶ τῶν ἰδίων ἀμελῦντος ἀδελφῦ ἢ ἐχθρῦ, περδαίνει ἢ ἔξεσι, πόσῳ μᾶλλον δυσυχῦντας, καὶ πολεμίους φεύγοντας, καὶ κτ' αὐάγκην τὰ ἴδια ἐγκαταλιπόντας.

ε. Α''ΛΛΟΙ δὲ ἑαυτὺς ἐξαπατῶσιν, αὐτὶ τῆς ἰδίων τῆς ἀπολλυμένων. ἃ εὗρον ἀλλότρια κατέχοντες· ἵνα ἐπειδὴ αὐτὺς Βορράδοι, καὶ Γότθοι τὰ τῦ πολέμε ἐκαγάστηντο· αὐτοὶ ἄλλοις Βορράδοι καὶ Γότθοι γένωνται. ἀπεκαλαμεν ἓν τὸν ἀδελφόν, καὶ συγγέροντα Εὐφρόσυναν διὰ ταῦτα πρὸς ὑμᾶς. ἵνα κατὰ τὸν ἐνθάδε τύπον, καὶ αὐτὸς δῴη ὁμοίως καὶ ὧν δεῖ τὰς κατηγορίας προσίεσθαι, καὶ ἃς δεῖ ἐκκηρύξαι τῆς δίκης.

Α'ΠΗΓΓΕΛΘΗ δέ τι ἡμῖν ἄπιστον ἐν τῇ χώρᾳ ὑμῶν γενόμενον παντελῦς ὑπὸ ἀπίστων καὶ ἀσεβῶν καὶ μὴ εἰδότων μέτε ὄνομα Κυρίε· ὅτι ἄρα εἰς τοσῦτον τινὲς ὠμότητος καὶ ἀπανθρωπίας προεχώρησαν, ὥστε τινὰς τῶν δραφυγόντας αἰχμαλώτους βία κατέχειν. ὑποστέλλατε τινὰς εἰς τὴν χῶραν μὴ σκηπτοὶ πέσωσιν ἐπὶ τῶν τὰ τοιαῦτα πράσσοντας.

ζ. ΤΟΥΣ μὲν ἓν ἐγκαταλιχθέντας τῖς βαρβάροις, καὶ μετ' αὐτῆς ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ ἀπελθόντας, ἐπιλαθομένους ὅτι ἦσαν ποτὲ πιστοὶ καὶ Χριστιανοὶ, ἐκβαρβαρωθέντας δὲ ὡς καὶ φονεύειν τὺς ὁμοφύλους, ἢ ξύλῳ ἢ ἀγχόνῃ, ὑποδεικτέον δὲ ἢ ὁδὸς ἢ οἰκίας ἀγνωστοῖς τοῖς βαρβάροις, καὶ τῆς ἀκροάσεως ἀπέρξαι δεῖ. μέχρις ἂν κοινῇ περὶ αὐτῶν τι δόξῃ συνελθοῦσι τοῖς ἁγίοις, καὶ πρὸ αὐτῆς τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι. η.

ΤΟΥΣ δὲ οἴκοις ἀλλοτρίοις ἐπελθόντων πολεμήσαντας· ἐὰν μὲν κατηγορηθέντες ἐλεγχθῶσι· μηδὲ τῆς ἀκροάσεως ἀξιώσης. ἐὰν δὲ ἑαυτὺς ἐξοίκωσι, καὶ κτίσωσιν, ἐν τῇ τῆς ἐπιστρεφόντων τάξει ὑποτίτων θ.

ΤΟΥΣ δὲ ἐν τῷ πεδίῳ δίροντας τι, ἢ ἐν ταῖς

ἑαυτῶν οἰκίαις καθαλιφθεὶ ὑπὸ τ῀ βαρβάρων, ἐὰν μὲν κατηγορηθέντες ἐλεγχθῶσιν, ὁμοίως σὺν τοῖς ὑποπίπτουσιν· ἐὰν δὲ ἑαυτὰς ἐξείπωσι καὶ ἀποδῶσιν καὶ τ῀ς δίκης ἀξιῶσαι.

ί. ΤΟΥ῀Σ δὲ τὴν σύπολιν πληρεῖτας ἐκτὸς αἰχρο-κερδίας πάσης, πληρῶν δεῖ. μήτε μήνυξα, ἢ σῶ-ρα, ἢ εὔρηξα, ἢ ᾧ ὀνόματι ταῦτα καλοῦσιν, ἀ-παιτοῦντας.

ιά. Η῾ πρόσκλαυσις ἔξω τ῀ς πύλης τ῀ δικτείυ ἐσίν. σοῦθα ἐσῶθα τὸν ἁμαρτάνοθα, χρὴ τ῀ς εἰσιόν-των δεῖσθαι πιστῶν, ὑπὲρ αὐτ῀ εὔχεσθαι. ἡ ἀπρόα-σις, σοῦδοθι τ῀ς πύλης σὺν τῷ νάρθηκι, σοῦθα ἑσάναι χρὴ τὸν ἡμαρτηκόθα, ἕως τ῀ς κατηχυμένων, καὶ σὺ-τεῦθεν ἐξέρχεσθαι. ἀκούων γάρ φησι τ῀ς γραφῶν ἡ τ῀ς διδασκαλίας, ἐκβαλέσθω, καὶ μὴ ἀξιούθω προ-σδοχ῀ς. ἡ δὲ ὑπόπτωσις, ἵνα ἔσωθεν τ῀ς πύλης τ῀ ναῦ ἱσάμενος, μετὰ τῶν κατηχυμένων ἐξέρχηται. ἡ σύσασις, ἵνα σωίσαται τοῖς πιστοῖς, καὶ μὴ ἐξέρ-χηται μετὰ τῶν κατηχυμένων. πελλταίων ἡ μέθεξις τῶν ἁγιασμάτων.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ,

Καὶ τ῀ς συὺ αὐτῷ Α῾γίας Σωόδυ, πρὸς ἅπαντας τὰς ὁσιωτάτας μητροπολίτας καὶ πρὸς τὸν Πάπταν Ρώμης.

Τῷ θεοφιλεσάτῳ συλλειτυργῷ Πάπτᾳ τ῀ς παλαι᾽ς Ρ῾ώμης Γενναδίος, καὶ ἡ ἐνδημοῦσα τῇ Βασιλικῇ πόλει νέᾳ Ρ῾ώμῃ, Α῾γία Σωόδος.

Ο῾ Δεσπότης ἡμῶν καὶ Θεὸς καὶ Σωτὴρ Ι῾ησοῦς Χρι-σὸς ἐγχειρίσας τοῖς Α῾γίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς τὸ Εὐαγγελίυ τὸ κήρυγμα, καὶ διδασκάλυς πάντους αὐτὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἀνθρώποις ἐξαποστείλας, πα-ρεκελεύσατο ἀζημίως, ἵν᾽ ὑλήφασι παρ᾽ αὐτοῦ δω-ρεὰν, ταύτης καὶ αὐτὸς τοῖς ἀνθρώποις μεταδιδόναι δωρεὰν, μὴ κτωμένυς ὑπὲρ αὐτ῀ς χαλκὸν, ἢ ἄργυ-ρον, ἢ χρυσὸν, ἢ τινα περιουσίαν, ἄλλως ὅλως ὑλι-κὴν ἢ γεώδη. μὴ γὰρ εἶναι τ῀ς ἐπουρανίων καὶ πνευ-ματικῶν χαρισμάτων ἀμοιβὴν τὰ γενρὰ καὶ ἐπίκη-ρα. ταύτην τὴν σύπολιν, ἡ μόνον ἐκείνοις, ἀλλὰ καὶ

ἡμῖν δι' ἐκείνων ἐνετείλατο, ὃς εἰς τὸν ἐκείνων βαθμόντε καὶ τύπον ὑπεισαγαγεῖν καθίωσε. καὶ δεῖ καθάπερ ἐκεῖνοι τότε, καὶ ἡμᾶς νῦν ἀκριβῶς φυλάττειντε καὶ παρατηρεῖν, καὶ μὴ σοφίζεσθαι τὰ ἄσοφα, μὴ δὲ κύβον ἀναρρίπτειν ἐπὶ κίνδυνον. δωρεὰν, φησίν, ἐλάβετε, δωρεὰν δότε, μὴ κτησάμενοι χαλκὸν, μηδὲ ἄργυρον, μήτε χρυσὸν εἰς τὰς ζώνας ἡμῶν. ἁπλοῦς καὶ σαφὴς ὁ τῆς ἐντολῆς ταύτης λόγος ἐστὶν, οὐδεμίαν ποικίλον ἔχων, οὐδὲ δυσέφικτον, οὐδὲ σοφιστικῆς δεόμενον ἐξηγήσεως· παρ' ἐμοῦ, φησίν, ἐδέξασθε τὸ τῆς Ἱερωσύνης ἀξίωμα, εἰ μὲν ὑπὲρ αὐτοῦ μοι μικρὸν ἢ μέγα τι κατεβάλλεσθε, καὶ τοῦτο ὑμῖν πέπραται παρ' ἐμοῦ, πωλεῖτε καὶ ὑμεῖς ἑτέροις αὐτό· εἰ δὲ δωρεὰν εἰλήφατε, δότε δωρεὰν καὶ ὑμεῖς. τί τῆς ἐντολῆς ταύτης σαφέστερον; τί δὲ τοῖς πειθαρχοῦσι λυσιτελέστερον; καὶ τῷ ὄντι τίς κτήσασθαι τιμὴν τοῦ Θεοῦ δωρεὰν, ἢ δι δόναι ταύτην διὰ χρημάτων ὑπερληφόσιν. εἰς γὰρ χολὴν πικρίας καὶ σύνδεσμον ἀδικίας οἱ τοιοῦτοι, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἁγίου Πέτρου, ὑπάρχουσι συλληφθέντες ὑπὸ τῆς ἑαυτῶν φιλαργυρείας. ὅθεν καὶ τῶν Ὁσίων καὶ Μακαρίων Πατέρων, τῶν τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης οἰκουμενικῆς τῆς ἐν Χαλκηδόνι συναχθείσης, τῷ θεσπεσίῳ τούτῳ νόμῳ συνῳδὰ ὁ περὶ τούτου Κανὼν, ὃς ἡμῖν σαφῶς ἐπεσι λέξεσιν αὐτοῖς ἐκπεφώνηται. εἴ τις Ἐπίσκοπος ἐπὶ χρήμασι χειροτονίαν ποιήσαιτο, καὶ εἰς πράσιν κατά

γε

γει τοῦ ἄπρατον χάριν, καὶ χειροτονήσει ἐπὶ χρήμασιν Ἐπίσκοπον, ἢ Χωρεπίσκοπον, ἢ Πρεσβύτερον, ἢ Διάκονον, ἢ ἕτερον τινὰ τῶν ἐν τῷ κλήρῳ καταριθμουμένων, ἢ προβάλλοιτο ἐπὶ χρήμασιν οἰκονόμον ἢ ἔκδικον ἢ παραμοναρίου, ἢ ἄλλως τινὰ τῶν κλήρου; δι' αἰσχροκέρδειαν οἰκείαν, ὁ τοιοῦτῳ ἐπιχειρήσας ἐλεγχθεὶς κινδυνευέτω περὶ τὸν οἰκεῖον βαθμὸν, καὶ ὁ χειροτονούμενος μηδὲν ἐκ τῆς κατ' ἐμπορίαν ὠφελείσθω χειροτονίας ἢ προβολῆς, ἀλλ' ἔστω ἀλόγιστος τῆς ἀξίας ἢ τοῦ φροντίσματος, ὅπερ ἐπὶ χρήμασιν ἔτυχεν. εἰ δέ τις μεσιτεύων φανῇ τοῖς αἰσχροῖς τούτοις, καὶ ἀθεμίτοις λήμμασι. καὶ ἔτος, εἰ μὲν Κληρικὸς εἴη, τοῦ οἰκείου ἐκπιπτέτω βαθμοῦ. εἰ καὶ λαϊκὸς καὶ ἢ μονάζων ἀναθεματιζέσθω.

ΚΑΛΛΙΣΤΑ καὶ λίαν εὐσεβῆ τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων Πατέρων ὑπάρχει τὰ παραγγέλματα, πᾶσαν ἔφοδον σατανικὴν, καὶ πᾶν ἐγχείρημα διαβολικὸν, καὶ τῆς πνευματικῆς φερόμενον δωρεᾶς, ἀποθούμενάτε καὶ ἀνακόπτουσα. ὃ βούλεται γὰρ ὑδαμῶς διὰ χρημάτων γίνεσθαι τῆς χειροτονίας τὴν προβολὴν, ἢ ὑποδέχεσθαι, ὅτε παρὰ τοῦ ταύτην ἐπιγοῦντος, ὅτε παρὰ τοῦ τῆς χειροτονίας τὴν προβολὴν ἢ ὑποδεχομένου. ἀλλ' ὑδὲ πρὸ καιροῦ τῆς χειροτονίας, ὑ δὲ μετὰ τὸν καιρὸν τῆς χειροτονίας, ὑ δὲ καὶ τὸν καιρὸν αὐτὸν τῆς χειροτονίας, ὑπὲρ τῆς χειροτονίας, δίδοσθαι γοήματα συγχωρεῖ. καθόλου γὰρ

τὴν

τῳ ἐπὶ τῷ πράγματι πάτῳ δωροδοκίαν ἀπέφηνεν. ὅμως ἐπειδὴ νῦν, καίτοι προδήλως πάντων ὕπω κεκωλυμένων, ἐφωράθησαν τινὲς καὶ τῶν γαλατῶν ὀλιγορᾶντες καὶ παραβαίνοντες δι' αἰσχροκέρδειαν καὶ φυλαργυρίαν τὰ σώτηρια ταῦτα καὶ φιλάνθρωπα παραγγέλματα, εὖ ἔχειν ἔδοξε καὶ ἡμῖν αὐτὰ ταῦτα πάλιν ἀνανεώσασθαι, μετὰ τῆς Ἁγίας Συνόδου, τῆς συνδημούσης τῷ ταύτης τῇ βασιλευούσῃ νέᾳ Ῥώμῃ, ὥστε δίχα πάσης ἐπινοίας, καὶ πάσης προφάσεως, καὶ παντὸς σοφισμοῦ, τὸν βδελυρὸν τοῦτον καὶ ἀσεβῆ, μὴ οἶδ' ὅπως ἐπεισελθόντα συνήθειαν τοῖς ἁγιωτάταις Ἐκκλησίαις, παντελῶς ἐκτεμεῖν, ἵνα ἀληθῶς ἀκαπήλευτος καὶ καθαρὰς παρὰ τῶν ἀρχιερέων τῆς ἐπὶ τῆς χειροτονουμένων ἀναῤῥήσεως γινομένης, αὔωσιν ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χάρις ἐπιφοιτᾷ. ὃν νοῦν ἔχε, οὐκ οἶδα, διὰ χρημάτων τὸν προβολὸν ποιουμένων, καὶ ὁ τῆς χειρὸς καθαρῶς ἐνεργούσης, ἐπιφοιτᾷ τῷ προχειριζομένῳ καὶ τῷ φωνῷ τοῦ κηρύγματος, καὶ οὐχὶ συνέλκεται μᾶλλον ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χάρις. ἴδοι τοίνυν τὰ πάντα θεοσεβέστατε, πάντα τὸν ὁντινοῦν ἁλισκόμενον ἐπὶ τῷ τοιούτῳ τινί, Ἐπίσκοπον, ἢ χωρεπίσκοπον, ἢ περιοδευτῶν, ἢ Πρεσβύτερον, ἢ Διάκονον, ἢ ἄλλον τινὰ δήποτε τοῦ Κανόνος, ἢ Λαϊκὸν, κοινῷ δόγματι τῆς ἀρχιερέων καθαιρεῖσθαι, καὶ κοινῇ ψήφῳ, καθὼς περὶ πάντων καὶ ὁ τῆς Ἁγίων Πατέρων Κανὼν φθάσας διαλαλεῖ. δεῖ γὰρ εἶναι χάριν τὸν χάριτι, καὶ μηδαμοῦ μεσι-

μεσιτεύειν παρ' αὐτῇ ἀργύριον. ἔσω τούτων ἡμῶν ἔστιν ἀποκήρυκτος, καὶ πάσης ἱερατικῆς ἀξίας τε καὶ λειτουργίας ἀλλοτρίος, καὶ τῇ κατάρᾳ τοῦ ἀναθέματος ὑποκείμενος, ὅστις ταύτην πᾶσαν διὰ χρημάτων οἰόμενος, καὶ ὁ ταύτην παρέχειν ἐπὶ χρήμασιν ὑπισχνούμενος, εἴτε κληρικὸς εἴτε Λαϊκὸς εἴη, κἂν ἐλέγχοιτο, κἂν μὴ ἐλέγχοιτο πάντα ποιεῖν, ὅτι δὲ οἱονεὶ συμβιβασθῆναι ποτὲ τὰ ἀσύμβατα, δὲ Θεῷ συμφωνῆσαι τὸν μαμμωνᾶν, ἢ τὸν πάτῳ δουλεύοντας, δουλεῦσαι Θεῷ. δυσωτικὴ καὶ αὕτη ἐστὶν ἀπόφασις ἀναμφίλεκτος, δύνασθαι Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμμωνᾷ. πάτοις ἐπιθαῤῥοῦντες ἡμεῖς καὶ δυνάμιν; καὶ πάτοις ὑπήκοντες, μετὰ τοῦ Ταῦτα φήσαντος, καὶ τῆς Ταῦτα παρανομούντων τοῦ ἀποφασιν πεποιήμεθα. φροντισάτω δὲ καὶ ἡ σὴ ὁσιότης, ταῦτα διὰ πάσης περὶ φυλακῆς ποιουμένη δῆλα, καταστῆσαι διὰ αὐτιγράφων καὶ τοῖς ὑπὸ σὲ θεοφιλεστάτοις Ἐπισκόποις καὶ περιοδευταῖς καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν. ἵνα σὺν πνεύματι καὶ μιᾷ ψυχῇ πάντες ὁμοῦ χειρισανοὶ συμφραξάμενοι καὶ τοῦ κοινοῦ δυσμενοῦς, ἰσχύσωμεν σὺν Θεῷ τοῦ ὑπ' ἐκείνου φυτευθεῖσαν ὑμῖν τῆς φυλαργυρίας ῥίζαν, ἅμα πᾶσιν αὐτοῖς τῆς κακῶν τοῖς βλαστήμασιν, ἐκτεμεῖν. πᾶσαν τοῦ σώσαι σὺν Χριστῷ Ἀδελφότητα προσαγορεύομεν. ἐῤῥωμένος σὺν Κυρίῳ ὑπερεύχε ἡμῶν θεοφιλέστατε Ἀδελφέ. πάτῳ τῷ Ἐπισολιμαίῳ λόγῳ σὺν αὐτοῖς ὑπέγραψαν καὶ οἱ ἑβδομήκοντα ἕξ.

Επι-

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΑΡΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Νέας ῥώμης, πρὸς Ἀνδριανὸν τὸν Πάπταν τῆς Πρεσβυτέρας Ῥώμης, περὶ τοῦ μὴ ἐπὶ χρήμασι γίνεσθαι τὰς Χειροτονίας.

Τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ Κυρίῳ Ἀνδριανῷ, Πάπᾳ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, Ταράσιος ἐλέῳ Θεοῦ Ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης ἐν Κυρίῳ χαίρειν.

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως ἀγγελικῶς, ἀποστολικῶς τε καὶ πατρικῶς διδασκόμεθα, ἀφυλάργυρον τὸν ζόπον ἔχειν ἐν τῇ τῆς ἱερωσύνης ἁγιστεία, καὶ μὴ χρυσίζεσθαι ἐπὶ χειροτονίᾳ παντὸς ἱερατικοῦ ἀνδρός, ὡς ὑποδείξομεν ἐν ταῖς καθ' ὑποτεταγμέναις χρήσεσιν ἀπό τε γραφικῶν θεηγοριῶν καὶ πατρικῶν διδασκαλιῶν. οἱ γὰρ ἐπιτιθέντες χεῖρας ὑπηρέται τοῦ πνεύματος εἰσὶν, οὐχὶ πράται τοῦ πνεύματος. δωρεὰν γὰρ λαμβάνοντας τὴν χάριν τοῦ πνεύματος, δωρεὰν δίδοσθαι τοῖς παρ' αὐτῶν μεταλαμβάνουσιν ἀπεφήναντο ἐκ τῆς κυριακῆς φωνῆς τὴν ἐλευθερίαν ταύτην εἰληφότες. εἰ δέτις ἐλεγχθείη χρυσίῳ ταύτην ὠνησάμενος, ἀποκήρυκτον διαγορεύσει τὸν πιστὸν τῆς ἱερατικῆς τάξεως. εἰ γὰρ καὶ ὀνόματι τῷ Ἱερωσύνῃ κεκλήρωται, ἀλλ' ἐν διαψεύδεται ὁ λόγος ἐπὶ τῷ πράγματι. ἐδὲν γὰρ Θεῷ δυνάμενον δύναται καὶ μαμωνᾷ, ὡς διαγγελικῶς ἐμάθομεν. καὶ ἐπειδὴ ἠκούσαμεν προφητικῶς τοῦ Θεοῦ βοῶντος, ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ, αὐτός τε ἐπαπειλοῦντος καὶ λέγοντος, ὁ σκοπὸς ἐὰν ἴδῃ τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην, καὶ μὴ σημαίνῃ τῇ σάλπιγγι, καὶ ὁ λαὸς μὴ φυλάζηται, καὶ ἐλθοῦσα ἡ ῥομφαία λάβῃ ἐξ αὐτῆς ψυχὴν, τὸ αἷμα ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ σκοποῦ ἐκζητήσω· φόβῳ τοῦ τῆς σιωπῆς παραγγέλματος ἢ κατακρίματος ἀναγγέλομεν τοῖς προέδροις πᾶσι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησιῶν· ἵνα μετὰ παῤῥησίας καὶ τὸν θεῖον Ἀπόστολον εἴπωμεν, καθαροὶ ἐσμὲν ἀπὸ τοῦ αἵματος τῆς παραβαινόντων τὰς Κανονικὰς διατάξεις, καὶ παύγε μᾶλλον τῆς ἐπὶ χρήμασιν χειροτονησάντων ἢ χειροτονηθέντων, πέρυσι τοῦ θείου Ἀποστόλου, ὃ τὴν καθέραν ἐκληρώσατο ἡ ἀδελφικὴ ὑμῶν ἁγιότης, ὡς Σίμωνα τὸν μάγον πάντας καθελόντος. πάντως οὖσης ἡμῖν ὑποτελόμεθα τοῦ ἀναγγέλειν τὴν ἀλήθειαν, φυλάττοντες καὶ κρατοῦντες τὰ παρὰ τῆς Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῆς ἀοιδίμων Πατέρων ἡμῶν

ματος, δωρεὰν δίδοσθαι τοῖς παρ' αὐτῶν μεταλαμβάνουσιν ἀπεφήναντο ἐκ τῆς κυριακῆς φωνῆς τὴν ἐλευθερίαν ταύτην εἰληφότες. εἰ δέτις ἐλεγχθείη χρυσίῳ ταύτην ὠνησάμενος, ἀποκήρυκτον διαγορεύσει τὸν πιστὸν τῆς ἱερατικῆς τάξεως. εἰ γὰρ καὶ ὀνόματι τῷ Ἱερωσύνῃ κεκλήρωται, ἀλλ' ἐν διαψεύδεται ὁ λόγος ἐπὶ τῷ πράγματι. ἐδὲν γὰρ Θεῷ δυνάμενον δύναται καὶ μαμωνᾷ, ὡς διαγγελικῶς ἐμάθομεν. καὶ ἐπειδὴ ἠκούσαμεν προφητικῶς τοῦ Θεοῦ βοῶντος, ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ, αὐτός τε ἐπαπειλοῦντος καὶ λέγοντος, ὁ σκοπὸς ἐὰν ἴδῃ τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην, καὶ μὴ σημαίνῃ τῇ σάλπιγγι, καὶ ὁ λαὸς μὴ φυλάζηται, καὶ ἐλθοῦσα ἡ ῥομφαία λάβῃ ἐξ αὐτῆς ψυχὴν, τὸ αἷμα ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ σκοποῦ ἐκζητήσω· φόβῳ τοῦ τῆς σιωπῆς παραγγέλματος ἢ κατακρίματος ἀναγγέλομεν τοῖς προέδροις πᾶσι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησιῶν· ἵνα μετὰ παῤῥησίας καὶ τὸν θεῖον Ἀπόστολον εἴπωμεν, καθαροὶ ἐσμὲν ἀπὸ τοῦ αἵματος τῆς παραβαινόντων τὰς Κανονικὰς διατάξεις, καὶ παύγε μᾶλλον τῆς ἐπὶ χρήμασιν χειροτονησάντων ἢ χειροτονηθέντων, πέρυσι τοῦ θείου Ἀποστόλου, ὃ τὴν καθέραν ἐκληρώσατο ἡ ἀδελφικὴ ὑμῶν ἁγιότης, ὡς Σίμωνα τὸν μάγον πάντας καθελόντος. πάντως οὖσης ἡμῖν ὑποτελόμεθα τοῦ ἀναγγέλειν τὴν ἀλήθειαν, φυλάττοντες καὶ κρατοῦντες τὰ παρὰ τῆς Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῆς ἀοιδίμων Πατέρων ἡμῶν

μῶν Κανονικῶς ἐκδοθεῖσα. καὶ εἴτι τῶν παρεβάθη ὑποτίνων, βδελυτόμεθα. ἡ ἢν ἀδελφικὴ ὑμῶν ἱεροπρεπὴς ἀρχιερωσύνη, συνθέσμως καὶ κατὰ Θεὸν βύλησιν πρυτανεύσα τῷ ἱεραρχικῷ ἀγιστείαν, δλαβόντον ἔχει τὴν δόξαν. εἴρηκε γὰρ διὰ τῶν προφήτων ὁ μέγας καὶ πρῶτος ἀρχιερεὺς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ἀλλ' ἢ τοὺς δοξάζοντάς με δοξάσω. οἶδας γὰρ ἄνερ ἐπιθυμιῶν τῆς τοῦ Πνεύματος, ὅτι φορητότερα μᾶλλον ἐστὶ Μακεδονίου καὶ τῶν ἀμφ' αὐτὸν πνευματομάχων ἡ δυσεβὴς αἵρεσις. ἐκείνων γὰρ κτίσμα καὶ δοῦλον τοῦ Θεοῦ καὶ Παιδὸς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα λεροδύντων· ὅπερ ἑαυτῶν, ὡς δοκοῦσι, δοῦλον αὐτὸ ποιοῦσι. πᾶς γὰρ δεσπότης ὅ,τι ἂν ἔχοι, εἰ βούλοιτο, πιπράσκει, εἴτε οἰκέτῃ, εἴτε ἑτέρῳ, ὧν κέκτηται. ὡσαύτως καὶ ὁ ἀγοράζων, δεσπότης βουλόμενος εἶναι τοῦ ἠγορασμένου, διὰ τιμῆς ἀργυρίου τοῦτο κτᾶται. οὕτως οἱ ταύτην τὴν ἄθεσμον πρᾶξιν ἐργαζόμενοι, καταβιβάζουσι τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἴσα ἁμαρτάνοντες τοῖς βλασφημοῦσιν τὸν Βελζεβοὺλ ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια τὸν Χριστόν· ἢ τοῦγε ἀληθέστερον εἰπεῖν, παροίνασιν Ἰούδᾳ τῷ προδότῃ, ὃς τοῖς θεοκτόνοις Ἰουδαίοις, τιμῆς ἀργυρίου τὸν Χριστὸν ἀπεμπωλήσατο. ὡς ἂν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ὁμοούσιον ἐστὶ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τῆς αὐτῆς, παντὶ που δῆλον, ἔσονται μερίδος ὡς ὑποδέδεικται. εἰ δὲ δή τι πιπράσκεται (πρόδηλον γὰρ ὅτι δήμοσίᾳ) ἀνανδιλέκτως ἂν ἔστιν τοῖς αὐτοῖς ἡ χά-

εις

εις τὸ Ἁγίου Πνεύματος, ὅπερ ἡ τῆς Ἱερωσύνης ἁγιστεία. καὶ δὴ ἔλαβον, οὐδὲ ἔχουσι. μνησθήτωσαν γὰρ τοῦ Ἁγίου Πέτρου πρὸς τὸν τοῦτο ἐπιτιθέντα οὕτω λέγοντος. οὐκ ἔστισοι μερὶς οὐδὲ κληρονομία σοὶ τοῦ λόγου τούτου. εἰ γὰρ ἀπεμπωλῆται ἡ τῆς ἱερωσύνης ἀξία, ἄρα περιττὴ αὐτοῖς ἡ τοῦ βίου σεμνὴ πολιτεία, καὶ ἡ σὺν ἁγιστείᾳ καὶ ἀρετῇ ἀναστροφή. περιττὸς κατ' αὐτοὺς καὶ Παῦλος ὁ θεῖος Ἀπόστολος, διδάσκων δεῖν τὸν Ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι, σώφρονα, κόσμιον, διδακτικὸν, ἐγκρατῆ, νηφάλιον, ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν σὺν τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν. οἴχεται τοίνυν ταῦτα πάντα ἐκ τῆς πράξεως τῆς ἀγορασίας τῆς ἱερωσύνης. αἱ δὲ ἀποκείμεναι ἁγιόλεκτοι χρήσεις ἀλλόκοτον πάντη τῆς ἱερωσύνης ἀποφαίνονται τὸν ποτὲ δίδοντα ἢ λαμβάνοντα, σὺν οἱωδήποτε χρόνῳ, εἴτε καὶ πρὸ τῆς χειροτονίας, εἴτε καὶ μετὰ τὴν χειροτονίαν. λαβεῖν γὰρ ἐστὶ τὸ λαβεῖν ὁπωδήποτε. ἀλλὰ καὶ πάσας τὰς προβολὰς τὰς Ἐκκλησιαστικὰς ἀφαιροῦσι ἐπὶ τῇ τῶν χρημάτων δόσει.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΑΥΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ.

Γῆς ἐν τῷ περιομύμῳ μαῷ τῆς τῦ Θεῦ Λόγυ σοφίας συζησάσης, καὶ τιὼ ζ'. οἰκυμενικιὼ ἐπὶ Φωτίυ. χρόμοι ἀπὸ Χριςῦ 879.

ἀ. Ὥρισεν ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος αὕτη, ὥςε εἴτινες τῶν ἐξ Ἰταλίας κληρικῶν ἢ λαϊκῶν ἢ Ἐπισκόπων τῇ Ἀσία ἢ τῇ Εὐρώπῃ ἢ τῇ Λιβύῃ διαῤῥίβοντες, ὑπὸ δεσμὸν ἢ καθαίρεσιν ἢ ἀναθεματισμὸν παρὰ τῦ ἁγιωτάτυ Πάππα Ἰωάνυ ἐγένοντο, ἵνα ὦσιν οἱ τοιῦτοι καὶ παρὰ τῦ ἁγιωτάτυ Φωτίυ παῤῥιάρχυ Κωνσταντινουπόλεως ἐν τῷ αὐτῷ τῆς ἐπιτιμίας ὅρῳ. τυτέςιν, ἢ καθηρημένοι ἢ ἀναθεματισμένοι ἢ ἀφορισμένοι. οὓς μέντοι Φωτιος ὁ ἁγιώτατος ἡμῶν Παῤῥάρχης, κληρικοὺς ἢ λαϊκὰς ἢ τῦ ἀρχιερατικῦ καὶ ἱερατικῦ τάγματος, ἐν οἱᾳδήποτε παροικίᾳ, εἰς ἀφορισμὸν ἢ ἀναθεματισμὸν ποιήσει, ἵνα ἔχῃ καὶ αὐτὸς καὶ ὁ ἁγιώτατος Πάππας Ἰωάνης, καὶ ὁ κατ' αὐτὸν Ἁγία τῆ Θεῦ Ῥωμαίων Ἐκκλησία ἐν τῷ αὐτῷ τῆς ἐπιτιμίας κείματι, μηδὲ ἔτι προσόντων πρεσβειῶν τῷ ἁγιωτάτῳ θρόνῳ τῆς Ῥωμαίων Ἐκκλησίας, μηδὲ τῷ ταύτης προέδρῳ, τὸ σύ-

νολον κανονιζομένων, μηδὲ νῦν μηδὲ εἰς τὸ μετέπειτα.

β'. Εἰ καὶ μέχρι τῦ νῦν εἰσὶ τῶν ἀρχιερέων, οἱ τὸ τῶν μοναχῶν κατισάντες χῆμα, ἐπὶ τῷ τῆς ἀρχιερωσύνης ἐβιάζοντο ἀξιόεν ὕψει, καὶ τῦτο πράττειν παρορῶντο. ἀλλ' ἐπεὶ ἡ Ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ αὕτη σύνοδος, καὶ τῦτο ῥυθμίζυσα τὸ παράρραμα, καὶ πρὸς τὰς Ἐκκλησιαστικὰς θεσμὰς τιὼ ἄτακτον ταύτην (*) ἐπανάγυσαν τάξιν, ὥρισεν, ἵνα εἴτις Ἐπίσκοπος, ἢ εἴτις ἄλλος τῦ ἀρχιερατικῦ ἀξιώματος πρὸς τὸν μοναδικὸν θελήσειεν καταλθεῖν βίον, καὶ τὸν τῆς μετανοίας τόπον ἀναπληρῶσαι, καὶ μηκέτι τῦτον τῆς ἀρχιερατικῆς ἀντιποιεῖσθαι ἀξίας. αἱ γὰρ τῶν Μοναχῶν σωθῆναι συντάξεις ἐπέχυσι λόγον, ἀλλ' οὐχὶ διδασκαλίας, ἢ προεδρίας. ὅθεν ποιμένειν ἄλλης ἀλλὰ ποιμένεσθαι ἐπαγγέλονται. μηκέτι τινὰ τῶν ἀρχιερατικῷ καταλόγῳ καὶ ποιμένων ἐξεταζομένων, εἰς τὴν τῶν ποιμενομένων, καὶ μετανούντων χώραν ἑαυτὸν καταβιβάζειν. εἰ δέ τις τολμήσειε πρᾶξαι μετὰ τὴν ἐκφώνησιν καὶ ἀνάγωσιν καὶ τῆς νῦν ἐκπεφωνημένης ψήφυ, αὐτὸς ἑαυτὸν τῦ ἀρχιερατικῦ ἀποξενήσας βαθμῦ οὐκέτι πρὸς τὸ πρότερον, ὅπερ διὰ τῶν ἔργων ἀπέθετο, ἀξίωμα ἐπαναστρέψει.

γ'. Εἴτις τῶν λαϊκῶν αὐθαδιάσας, καὶ καταφρονήσας μὲν τῶν θείων καὶ βασιλικῶν πραγμάτων,

(*) Ἐπανάγυσα.

καθαγελάσας δὲ καὶ τῆς φρικτῶς τῆς Ἐκκλησίας θεσμῶντε καὶ νόμων, πλημέσι Ἐπίσκοπόν τινα τύψαι ἢ φυλακίσαι, χωρὶς αἰτίας ἢ καὶ συμπλασάμενος αἰτίαν, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ-ΠΟΛΕΩΣ,

Τὸ ὁμολογητοῦ Κανόνες τῆς Ἐκκλησιαστικῆς αὐτοῦ συναξεως καὶ τῆς συν αὐτῷ Ἁγίων Πατέρων.

Ἐὰν μὴ ἄγνοιαν, πλυθῇ αὐτιμίνσιον ἢ ἀποτίθεται τὸν ἁγιασμὸν ἢδὲ βέβηλον γίνεται. α.

Ὁ δίγαμος ἢ στεφανοῦται ἀλλὰ καὶ ἐπιτιμᾶται ἔτη δύω. ὁ δὲ τρίγαμος ἔτη ε. β.

Ὁ δι᾽ ἀνάγκης ἐπ᾽ ὀλίγον χρόνον σὺν τῷ νάρθηκι τῆς Ἐκκλησίας καθαμοιὴν ποιησάμενος ἢ καθαιρεῖται. ἐὰν δὲ χρονίσῃ αὐτὸς μὲν μετ᾽ ἐπιτιμίων ἐνβληθήσεται. ὁ δὲ ναὸς ἀπολήψεται τὰ οἰκεῖα. γ.

ΤΩΝ ἀθλοθέτως πεπαπόντων χρὴ δέχεσθαι τὰς ὑπὲρ αὐτῶν γενομένας δεήσεις, εἴγε καὶ ζῶντες πρόθεσιν εἶχον τοῦ τελεσθῆναι ἔτω ταύτας. δ.

Ἐὰν φθάσῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ Μεγάλῃ ε. ἢ τῇ Μεγά. ς. οὐχ ἁμαρτάνομεν εἴνα μεταλαβῶν. ε.

Ὁ ἔχων δεῖλῃ ἡγουμενῶν πρεσβύτερος ὢν χειροτονεῖται ἀναγώσλων καὶ ὑποδιάκ. σὺν τῇ ἰδίᾳ μονῇ. ς.

ζ. Ε'Α'ΝΤΙΣ σὺ ἀσωτίᾳ ζήσας μέχρις ἐτῶν ν'. ἢ ἐπέκεινα. εἶτα φανῇ ἔργα ποιῶν ἀρετῆς· ὁ χρὴ αὐτὸν χειροτονεῖν. τὸ γὰρ ἱερὸν ἀμόλυντον εἶναι δεῖ.

η'. ΟΙ' ἀπὸ παλλακίδος, ἢ μιγάμων τικτόμενοι παῖδες, ἐὰν βίον ἄξιον Ἱερωσύνης ἐπιδείξωνται, χειροτονοῦνται.

θ'. ΔΕΙ' μεταδιδόναι τῆς κοινωνίας τῷ ἀδικοῦντι, ἢ κινδυνεύοντι, ἢ μετὰ τὸ γλίσασθαι.

ι'. ΧΡΗ' ἀσασμὸν χάριν κλίνειν γόνυ ἢ σὺ Κυριακῇ ἢ σὺ ὅλῃ τῇ πεντικοστῇ.

ια'. ΟΥ' Χ ἁμαρτάνοντις ὑπὲρ τριῶν ἀνθρώπων μίαν προσκομίζων προσφὰ, ἢ ἅπτων καντύλων.

ιβ'. ΟΥ' ΧΡΗ' σφραγίδα ποιεῖν σὺ τῇ δίχῃ τῶ σκευοφυλακίῳ ἐπὶ τὸ ἅγιον ποτήριον.

ιγ'. ΟΥ' ΧΡΗ' αὖθις θερμὸν λειτουργῆσαι πρεσβύτερον. εἰ μὴ κατὰ πολλὴν πεῖσασιν ἢ θερμὸν ὕδατος δεῖσκεται.

ιδ'. ΤΟ'Ν ἀθετήσαντα μοναχὸν τὸ χῆμα, ἢ πάλιν ἐπιστρέψαντα, δεῖ πάλιν ἐνδύειν αὐτὸν, ἣν ἀπεδύσατο μοναχικὴν στολήν. χωρὶς τῶν πεπαγμένων δίκων.

ιε'. ΔΕΙ' πὰς μοναζούσας εἰσιέναι εἰς τὸ Ἅγιον θυσιαστήριον, ἢ ἅπτειν κηρὸν ἢ καντύλαν, ἢ κομᾶν αὐτὸ ἢ σαρῶν.

ις'. ΟΥ' ΧΡΗ' πὸς Μοναχὸς τῇ Μεγάλῃ μ'. ἔργα Γεωργικὰ μετιέναι, ἢ προφάσει πότων εἰς οἶνον καπαλύειν ἢ ἔλαιον. ταῦτα γὰρ γαστριμαργίας εἰσὶν ἐπιτηδεύματα.

ιζ'. ΔΙΑ' ξὸς αἰτίας ἐφῶνται τῷ μοναχῷ τῆς ἰδίας ἀναχωρῶν μονῆς. ἐὰν ᾖ ὁ ἡγούμενος αἱρετικὸς. ἐὰν εἴσοδος γυναικῶν εἰς τὴν μονὴν γένηται. ἐὰν παιδία κοσμικὰ εἰς τὴν μονὴν μανθάνωσιν. ἄτοπον γὰρ δι' αὐτῶν τὰ σὺ τῇ μονῇ πρατόμενα δημοσιεύεσθαι.

ιή. ΤΟΥ'Σ ὅπως σὺ ἐπιτιμίοις μοναχὸς, χρὴ σωφρονεῖν ἢ σωφρονεῖσθαι τοῖς λοιποῖς. μετέχων δὲ ἢ λόγιας ἵνα καθαιρεθῇ ἅμα τῇ αὐθέᾳ ἐξομολογήσει.

ιθ'. ΤΗ͂ς Ἁγίων Ἀποστόλων νησείᾳ, ἢ τῇ τῶ Ἁγίᾳ Φιλίππᾳ, χρὴ πὸς σὺ τῇ μονῇ καθημένους Μοναχὸς δ'. ἢ ς'. ἅπαξ πρὸς ἑσπέραν σιτεῖσθαι. πὸς δὲ ἐργαζομένους μετὰ τὴν ς'. ὥραν ἢ ἑσπέρας δειπνεῖν.

κ'. Ε'Α'Ν φθαρῇ Μονάστρια ὑπὸ βαρβάρων, ἢ ἀπάντων ἀνδρῶν, ἢ ἣν ὁ πρώην βίος αὐτῆς ἄμεμπτος εἰς μ'. ἡμέρας ἐπιτιμᾶται. εἰ δὲ ὁ πρώην βίος αὐτῆς μεμολυσμένος ἦν, τὸ τῆς μοιχείας ἐπιτίμιον ἐκπληρούτω.

κ'. Ο' τὸ μοναχικὸν ἐνδυθεὶς χῆμα φόβῳ στρατείας, ἢ ἄλλῃτινι πανουργίᾳ, ὡς θῆτα πτῷ καταγελῶν, ἢ πτο μετὰ τὴν ἀνάγκην, ἢ τὴν ὑπόκρισιν ἀποτιθέμενος, εἰς πεντακοσίας ξὰς ἡμερῶν ἐπιτιμᾶται, ἢ κτω τῇ Ἁγία κοινωνίᾳ. πρόσθετι.

κά. Μοναχὸς πρεσβυτέρᾳ νέᾳ Μοναστριαις ὑπηρετοῦντος, ὀχρὴ κοινωνεῖν ἐξ αὐτῆς.

κβ'. ΟΤ'ΧΡΗ' τὸν ἡγούμενον τὸ κοντάριον τῆ μαθητῆ ἐμβάλλειν, καὶ διώκειν αὐτόν.

κγ'. ΤΟΝ ἀθετήσαντα τὸ Ἅγιον χῆμα, καὶ μὴ διορθούμενον, ὀ χρὴ ὡσὸ στέγην ἄγειν ἢ χαίρειν λέγειν αὐτῷ.

κδ'. ΕΑΝτις ἀθετικὸς ἢ καὶ ἐπιζητῆ τὸ Ἅγιον Βάπτισμα, ἢ τὸ μοναχικὸν χῆμα, δίδοται χρὴ ἀυτερθέτως, καὶ μὴ κωλύειν τιὼ χάριν.

κέ. ΤΟΤΣ ἄδηλα πταίσματα ἐξομολογουμένους, τῆς μὲν κοινωνίας ἀπείργειν δεῖ, τὸ δεχόμενον τιὼ ἐκείνων ἐξομολόγησιν. εἰς δὲ τιὼ Ἐκκλησίαν αὐτοὺς εἰσέρχεσθαι μὴ κωλύειν, μηδὲ θειαμβεύειν τὰ κατ' αὐτούς· ἀλλ' ἐπισκῶς πῶς νουθετεῖν, τῆ μετανοίᾳ προσέχειν, καὶ προσδοχῆ, καὶ οἰκονομεῖν τὰ προσήκοντα τοῖς ἐπιτίμια, κὴ τιὼ ἑκάστου προαίρεσιν.

κς'. ΜΟΙΧΟΙ, καὶ κτηνοβάται, καὶ ἀνδροφόνοι, καὶ οἱ τοιοῦτοι· ἐὰν οἴκοθεν τιὼ ἰδίαν ἐξομολογήσονται ἀνομίαν, ἄδηλον τοῖς πολλοῖς τυγχάνουσαν, τῆς κοινωνίας μὲν κωλύονται, καὶ τὰ ἐπιτίμια δέχονται· εἰς δὲ τιὼ Ἐκκλησίαν εἰσερχόμενοι ἵστανται μέχρι τῆς καταχθομένων δεήσεως· ἐὰν δὲ δῆλα τὰ τῶν τοιούτων πταίσματα, τότε λοιπὸν κὴ τὸν Ἐκκλησιαστικὸν βαθμὸν ἐκπληροῦσι τὰ ἐπιτίμια.

κζ'. Ἐὰν ἐξομολογήσηται κοσμικὸς τὰ ἑαυτῆ σφάλματα ἐκ προαιρέσεως δυνάται ποιῆσαι οἰκονομίαν ὁ δεχόμενος.

Κατ'

ΚΑΤ' ἐπιταγὴν τῆ Ἐπισκόπου ποιεῖ σαυρακήγιον καὶ Πρεσβύτερος. κή.

ΟΥ' χρὴ μεταδιδόναι τοῖς λαμβάνουσι τόκον, ἢ σωεδίειν αὐτοῖς ἐπιμένουσι τῆ παρανομίᾳ. κθ'.

Δεῖ νηστεύειν τοὺς μοναχοὺς τῆ δ'. καὶ ς'. τῆς τυροφάγου ὅπου ἂν ἐπιχωριάζωσιν. καὶ μετὰ τιὼ ρξβ' προηγιασμένων ἐθίειν τυρόν· εἰς ἀναζοπυρὴν τῆ δόγματος τῆ Ἰακώβου καὶ τῆς ρξβ' Τεζαδιτῶν αἱρέσεως. λ'.

ΕΙ''ΤΙΣ παλαιιὼ κεκτημένος, ὀ βούλεται καταλιπεῖν αὐτιὼ, ἢ ἀλογηθῶαι, καὶ μετὰ Ἱερολογίας ἔχειν· ὀ χρὴ δέχεσθαι τὰ παρ' αὐτῆ προσφερόμενα τῆ Ἐκκλησίᾳ, ἢς πὸς θείους θεσμοὺς διὰ ρξβ' ἔργων καταφρονῶν ὑβρίζει. λά.

ΕΑΝ μοναχὸς τὸ ἅγιον ἀποθέμενος χῆμα, κρεοφαγήσῃ καὶ γυναῖκα λάβῃ, μὴ ἐπιστρέφοντα τῆν ἀναθέματι δεῖ καθυποβληθῆναι, καὶ ἄκοντα τὰ μοναχικὰ ἐνδυθῆναι, καὶ μοναστηρίῳ ἐγκαταλείεσθαι. λβ'.

ΟΥ' δεῖ τὸν ἅπαξ πορνεύσαντα χειροτονεῖσθαι· εἰ μὴ τῆ πάθους ἀπέστη· φησὶ γὰρ ὁ μέγας βασίλειος εἰ μὴ νεκρὸς ἀναστήσει ἱερεὺς ὀ γίνεται. λγ'.

Ο' Ἀπόστολος λέγων, εἴτις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος πόρνος, τῷ τοιούτῳ μηδὲ συνεσθίειν· ὀχ ὧν ὁ δεῖνα καὶ ὁδεῖνα εἶδε πορνεύοντα λέγειν δοκεῖ, ἀλλὰ τὸν ὀνομαζόμενον· ἤτοι τὸν πᾶσι γινωσκόμενον. τὰ γὰρ ἀναιχνύπτως πλημμελούμενα, πλείονα τιὼ τιμωρίαν ἐφέλκεται. λδ'.

Τι-

ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἐμοὶ τῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει ρμ΄. Ἁγίῳ Πατέρων τῶν κατὰ Μακεδωνίου ἀθροισθέντων, Διαδόχῳ ἐπισκόπου Θεόφιλον.

Κανόνες. ιέ.

α΄. ΠΑῖς, ἢ ἀνὴρ κατηχούμενος, εἰ μεταλάβοι ἀγνοῶν, φωτιζέσθω. παρὰ Θεοῦ γὰρ κέκληται.

β΄. Ὁ δαιμονῶν εἰ μὴ καθαρθῇ, ὁ βαπτίζεται, εἰ μὴ ἐξορκίζει.

γ΄. Ὁ δαιμονῶν πιστὸς, εἰ μὴ ἐξαγορεύει τὸ μυσήριον, ἢ ἄλλως βλασφημεῖ, μεταλαμβανέτω, μὴ μέντοι καθ' ἑκάστην, ἀρκεῖ γὰρ αὐτῷ καὶ κυριακὴ μόνον.

δ΄. Ὁ κατηχούμενος ἀθετήσας, καὶ γενόμενος ἔκφρων, βαπτιζέσθω, εἰ μὴ δαιμονᾷ.

ε΄. Οἱ συγγενόμενοι σιωποῖσι, ὁ μεταλήψονται. ὁ βαπτισθησόμενος, ἐὰν βύσει γένηται ἕως καθαρθῇ

ς΄. Η βίζεται.

ζ΄. Η ἐν ἀφέδρῳ ὁ μεταλήψεται. ἕως καθαρθῇ.

η΄. Η ἐν τῷ Ἁγίῳ Πάσχα, ὃ τ' ἔστιν ἐν μεγάλῃ ἑ

βδο-

βδομάδι γενήσασα, ὀφείλει μεταλαβεῖν. καθ' ὃ δύναται βασάσαι, καὶ ζοφῆς, καὶ ποῦ.

ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ γινομένης, οὐκ ὀφείλουσι παρεῖναι αἱρετικοὶ, εἰ μή τι αὖ ἐπαγγέλονται μεταγνοεῖν, καὶ φεύγειν τὴν αἵρεσιν. θ΄.

Ὁ ἄκρως ὑπ' ἀθενείας κατακλεὶς καὶ ἐν τῷ Πάσχα μεταλαμβάνει καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου. ι΄.

ΚΛΗΡΙΚΟΣ εἰς τὸ ζεῦξαι γάμον, μαθὼν ια΄. ὅτι παράνομος, ἀλλοτρίαις ἁμαρτίαις μὴ ἐπικοινωνείτω.

Ὁ ὀνειραθείς, εἰ μὲν ἐξ ἔρωτος, οὐ μεταλήψεται, εἰ δὲ πειρασμῷ δαιμονικῷ μεταλήψεται, ἵνα μὴ δῶμεν χώραν τῷ σατανᾷ τῶν ἁγιασμάτων ἔργων ἡμᾶς. ιβ΄.

ΤΟΙΣ συνοικοῦσιν ὁ Ἀπόστολος λέγει μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰμήτι ἂν ἐκ συμφώνου, ἐξ ἀνάγκης δὲ σαββάτου καὶ κυριακῆς ἀφέξονται. διὰ τὸ ἐν ταύταις τοῦ πνευματικοῦ θυσίαν ἀναφέρεσθαι τῷ Θεῷ. ιγ΄.

ΤΟΠΕΡ τοῦ ἀνελόντος ἑαυτὸν ὑκ ἔστι προσφορὰ, εἰ μὴ ταῖς ἀληθείαις ἔκφρων ἦν. ιδ΄.

Ὁ δαιμονῶσαν ἔχων, ἄλλου ὁ λήψεται. ιέ.

ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ,

Κανόνες. ιδ'.

ά. ΗΚυριακὴ ἡμέρα τιμᾶται καὶ πανηγυρίζεται διὰ τὸν ἐκ νεκρῶν τοῦ Σωτῆρος Ἀνάστασιν, καὶ Πρώτη κέκληται ὡς ἀρχὴ ζωῆς, καὶ ὀγδόη ὡς ὑπερναβάσα τὸν τῶν Ἑβδαίων Σαββατισμόν. ἐπεὶ δὲ ταύτην σωέδραμεν ἡ τοῦ Θεοφανείων νήσιμος οἰκονομήσωμεν ἐπισημόνως, καὶ μεταλαβόντες ὀλίγων φοινίκων εἰς τιμὴν τῆς Ἀναστάσιμα περιμείνωμεν τὴν ἑσπερινὴν σύναξιν, καὶ περὶ ὥραν δείπνην σωαχθῶμεν.

Ἐκ τῆς ὑπομνηστικῆς.

β. ΟΙ κοινωνήσαντες τοῖς ἀρειανοῖς, καὶ μέχρι νῦν τὰς Ἐκκλησίας κατέχοντες, ἀξιωθήτωσαν ἄλλων ἀντικαταστάντων, ὀρθοδόξων δηλονότι. ὀρθόδοξοι δὲ Ἐπίσκοποι οἱ κατασταθέντες παρὰ Ἀπόλλωνος Ἐπισκόπου, κοινωνήσαντες τὰς Ἐκκλησίας ἔχουσιν Ἀρειανοῖς, ἐπιτιμάσθωσαν, εἰ ἀφ' ἑαυτῶν τοῦτο πεποιήκασιν, εἰ δὲ γνώμῃ τοῦ Ἐπισκόπου, αὐλιζέσθωσαν, ὡς μὴ ἐπεγνωκότες τὸ εὔλογον. κἂν μὲν ἀποποιῶνται τὸν τῆς λαῶν, ἄλλοι χειροτονείσθωσαν. ἐὰν δὲ σέργωνται κρατείτω ὁ τῶν Θηβαΐδι Σιώδος.

Βη-

ΒΗΣΤΟΣ, εἰ ἐβιάσατο τὸν ἀποταξάμενον ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς, μήτε Πρεσβύτερον εἶναι συγχωρείσθω, μήτε ὡς Λαϊκὸς σωαγέσθω. γ'.

ΣΟΤΗΡ, ἀπόλλιος ἀπὸ τοῦ κλήρου γεγονὼς ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου ἀπόλλωνος, ἕως ἔσω. εἰδὲ τὴν ἀπόφασιν αἰτιᾶται, δικαιολογείσθω. δ'.

ΠΑΝΟΤΦ, εἰ ἔτι κατηχούμενος τὸν ἀδελφιδῆν πρὸς γάμον ἔλαβε, μετὰ δὲ τὸ Βάπτισμα κεκλήρωται, μενέτω ἐν τῷ κλήρῳ, ἐφ' ὅπερ ἐκοιμήθη, καὶ μετὰ τὸ Βάπτισμα ὃν ἔσχεν αὐτὸν. εἰ δὲ πρὸς τυγχάνων ἔλαβε, τοῦ κλήρου ἀπόλλιος ἔσται. ε'.

ΓΑΚΩΒ, εἰ ἀναγνώστης ὢν πεπόρδακε, καὶ παρὰ τοῦ Πρεσβυτέρων ἐκβληθεὶς, ἵνα εἰ χειροτονηθῇ, ἐκβαλλέσθω ἐλεγχθείς. εἰ δὲ μὴ, μενέτω ἐν τῷ κλήρῳ. ματαίαις γὰρ ἂν δοκῇ προσέχων διαβολαῖς. ς'.

ΠΕΡΙ τοῦ βουλομένου χειροτονεῖσθαι, παρὰ τοῦ Ἱερατείου συμφωνείτω, καὶ τότε ὁ Ἐπίσκοπος δοκιμαζέτω, καὶ παρόντος τοῦ λαοῦ καὶ συμμαρτυρόντος, χειροτονείτω. χειροτονία δὲ λαθραίως μὴ γινέσθω. ζ'.

ΤΑ προσφερόμενα εἰς θυσίαν μετὰ τὰ ἀναλισκόμενα οἱ κληρικοὶ διανεμέσθωσαν, κατηχούμενοι δὲ τῶν μὴ γευέσθωσαν, ἀλλὰ πιστοί. η'.

ΙΕΡΑΞ, ὡς ἐπὶ πορνείᾳ τοῦ κλήρου ἐκβληθεὶς, ἀξιωθήτω. καὶ εἰ μὲν ἀποδειχθείη τὸ ἔγκλημα θ'.

μα

μα δι' ἀξιολόγων Μαρτύρων, ἐκβεβλήσθω, εἰ δὲ σώφρων μαρτυρηθῇ, μενέτω.

ι'. ΠΑΝΤΟΣ τῦ Ἱερατείυ συμφωνῦντος, ἄλλος οἰκονόμος ὑποδεχθήτω, πρὸς τῳ δέοντως τὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀναλίσκεσθαι.

ια'. ΑΙ χῆραι, ἢ οἱ πένητες, ἢ οἱ παρεπιδημῦντες ξένοι, θεραπεύεσθωσαν. ἢ μηδεὶς τὰ τῆς Ἐκκλησίας οἰκειούσθω, ἀφιλάργυρον γὰρ εἶναι δεῖ τὸν λειτυργὸν τῦ Θεῦ.

ιβ'. ΤΟΥΣ ὑπὸ ἧς λεγομένων καθαρῶν προσιέναι μέλλοντας τῇ Ἐκκλησίᾳ, θέλησον χειροτονεῖσαι, κατὰ δόξαν τῆς ἐν Νικαίᾳ, εἰ ὁ βίος πάντων ὀρθὸς εἴη, ἢ μηδὲν αὐτίκειται.

ιγ'. ΜΑΞΙΜΟΝ ἀπαγγελόμενον ὑποχέσθαι ἐν συμφωνίας τῆς παρανόμως βίωσης, εἰ γνῶς μὴ πρὸς ἀπάτην ἀλλ' ἐν συμφωνίας τῦ ποιῦντας, σωαγέσθωσαν μετὰ ἧς κατηχυμένων, εἰ ἢ σοὶ δοκεῖ. εἰ δέτι δεῖται τὰ ἧς αὐτῦς τύπωσεως, ὡς σωσοραῖς ὅπω ποίησον. ἐπὶ ἧς τόπων γὰρ ὧν μᾶλλον τὰς γνώμας αὐ ἧς εἰδέναι δυάσαι.

ιδ' ΟΙ ἐν Γεμινῷ Πρεσβύτεροι Κυριακὴν ἀδικῦσαν, ἢ τῳ ἀδικίαν ἀναστεῖλαι μὴ θέλυσαν, νομίμως ἐχώρισαν τῆς σωάξεως. εἰ ἀπόθηται τῳ ἀδικίαν σωαγέσθω.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Πρὸς Δόμνον.

ΠΕῖξον καλύμενον κληρικόν, ἐχρὴν ἢ εἶναι, ἢ μηδὲ λέγεσθαι, ἢ ταῦτα φάσκοντι δύνασθαι μὲν συζῆναι τῇ ἰδίᾳ ὑπολήψει, μὴ λαβεῖν δὲ καιρὸν εἰς ἀπολογίαν, ἢ κανονικῷ ἀκροάσιν, ἢ, γὰρ ἂν, εἰ αἴτιον γνωσθέντα, μηδὲν ἔχων λέγειν ὡς ἠδικημένον. προσίθησι δὲ ὅτι ἢ τὰ ὄντα διήρπασαι. ζῆσον ἐν τῳ Πρεσβυτέρῳ τὰ δίκαια, δικασαμένῳ πρὸς τοὺς τὰς αἰτίας ἐπάγοντας ἐπὶ τῆς σῆς θεοσεβείας, ἢ ἧς ὑπ' αὐτῷ Ἐπισκόπων, πλὴν εἰ μήτινας ὡς ὑπόπτους παραιτεῖτο. α'.

ΚΕΙΜΗΛΙΑ ἢ κτήσεις ἀκινήτους ἀνεκποιήτους ταῖς Ἐκκλησίαις σώζεσθαι χρή. θαῤῥεῖσθαι δὲ τοὺς κατὰ καιρὸν τὴν Ἱερουσάλημ διέποντας τῳ οἰκονομίαν ἧς παραπιπτόντων ἀναλωμάτων. ἕκαστος γὰρ ἡμῶν, ἧς ἰδίων καιρῶν δώσει λόγον τῳ παντων Κριτῇ. β'.

ΠΑΡΑ τοὺς Ἐκκλησιαστικούς ἐστι θεσμούς, τὸ λιβέλλυς παραιτήσεως προτάττειν τινὰς ἧς ἱερυργῶν. εἰ γὰρ ἄξιοι λειτυργεῖτωσαν, εἰ δὲ, μὴ παραιτείσθωσαν, ἀλλὰ καταγινωσκόμενοι ἐπ' ἀτόποις ἐξίτωσαν. γ'.

ὁπότε Πρόκλος ϗ ἐξ ἀνάγκης ϗ φόβϖ, ϗ ἀπειλῆς τινῶν παρητείσατο.

ΤΟΥ̃ Α'ΤΤΟΥ̃, ΤΟΙ̃Σ ΚΑΤΑ' ΛΙΒΥ'ΗΝ.

Καὶ Πεντάπολιν Ε'πισκόποις.

δ'. ΕἸ τις μέλλει χειροτονεῖσθαι πληγικὸς, ἐρωτάσθω ὁ βίος αὐτῷ̃, εἰ γαμετὴν ἔχει, ἢ μή, ϗ πῶς, ἢ πότε ἠγάγετο, ϗ εἰ μὴ ἐκβέβληται, ἢ παρὰ πληρικῷ̃, ἢ ἐν Μοναστηρίοις. ἀδιάβλητος εὑρεθεὶς, χειροτονείσθω.

ε'. Ε'ΑΝ' χωλωθῶσι τινὲς ἐπιμηδύτες ἐπὶ πταίσμασιν, εἶτα τελευτᾷ̃ν μέλλωσιν ὄντες κατηχούμενοι, βαπτιζέσθωσαν, ϗ μὴ τελευτάτωσαν ἀκοινώνητοι, ϗ τῆς θείας ἀμέτοχοι χάριτος.

ΚΑΝΟΝΙΚΟ'Ν ΤΟΥ̃ Α'ΓΙ'ΟΥ ΙΩΑ'ΝΝΟΥ

Τοῦ Νηστεύτου Πρόλογος.

Α'λλὰ γὰρ ϗ τὸν νηστευτὴν θεῖον Ἰωάννην, τὴν θεραπείαν ἧς ἡμῖν συμβαινόντων θεουργητέον παθῶν, καλῶς ἔχειν δοκιμάσαντα, ὡς οἷόν τε

τοῦτον ἐπιτρέπων. τὴν φύσιν δὲ τῆς ἡμερησίας ἡμετέρας ἀπολειπτέον ψυχῆς, ϗ τὰ ἑπάστῳ τῶν αὐτῆς (*) ἡμερῶν ἐπισυμβαίνοντα πάθη κεφαλαιωδῶς ἐπισκεπτέον, ϗ πρῶτόν γε τὰ τῆς φύσεως κρείττονος λογικῆς.

ΠΕΡἸ ΤΩ̃Ν Ε'ΚΟΣΤΣΙ'ΩΣ

Α'ρπαγμένων τῆς Χερσόνου.

Ο' Τοίνυν ἀλογίστως ἠρημένος ἑκόντι τὴν Χερσόν, ϗ μετὰ τὸν ἑβδομηκοστὸν ξίφει τῆς μεγάλης Βασιλείας Κωνσταντινουπόλεως πρὸς πᾶν τέλος τῆς βίου τῆς κοινωνίας ἀξιοῦται. ϗ εἰδὼς ὁ τῶν τῆς τοιαύτης ἐπιτιμίας παραιτήμενος, ἢ συγκαταβάσεως τολμῶν οἰαδήτινι χρήσασθαι.

Ο' δὲ Α'γιος Γρηγόριος Νύσσης, διαιρέσει τὰ πιστῶν περιλαβὼν τὰς μὲν ἑκουσίως τῇ πλανῇ αὐτομολήσαντας, ταῖς αὐταῖς δίκαις καθυποβάλλει, μέζον αὐταῖς δείσας τὸ μέζον πῆμα, ἑκάστῳ ζωῆς. τοῖς δὲ βίᾳ ἀνάγκῃ τῶν παθόντι, τὴν τῆς πορείας ἀνατίθησι δίκην· εἰς σύνεσιν ἔτος αὐτῷ παρατεινομένην αὐτῷ. τῷ τοιούτῳ ποιοῦται διαίρεσιν ϗ ἡ ἐν Α'γκύρᾳ Σύνοδος. Καὶ ὁ Α'λεξανδρείας Ἱερομάρτυς Πέτρος. Καὶ ὁ μέγας Βασίλειος ἐν τῷ ὀγδοηκοστῷ̃, πρώτῳ αὐτῷ̃ Κανόνι.

(*) Μερῶν.

Η' γεμὼ Ε'κκλησία ἀπὸ ἡμέρον κατάγε τὰ τυπωθεί̃τα καὶ διαγνωθεί̃τα τῷ ἁγιωτάτῳ Παξιάρχῃ Κωνσαντινουπόλεως Μεθοδίῳ, τὰς διαφόρως ἐαλοκότας τῷ ἐγκλήματι τάτῳ ὡς ἐπίπαν οἰκονομεῖ.

Οὕτος γάρ φησιν, εἰ μεό τις ὅτε παιδίον ὢν τοῖς ἀσεβέσιν ἐλήφθη, καὶ τὼ πίςιν ἠρνήσατο φόβῳ, ἢ ἀγνοίᾳ, ἢ ἀμαθείᾳ καθυπαχθείς, εἰ ἡλικίᾳ δὲ γενόμενος, ἐπὶ τὰ τῆς Χειςιανῶν αὖθις ἐπανέκαμψεν ἤθη, καὶ τῇ καθολικῇ προσιὼν Ε'κκλησίᾳ, μετανοίᾳ χρῆται καὶ ἐξομολογήσει τὰς τεταγμένας τέσσαρας δίχὰς πρὸς τὸν Ἱερέως ἀκροάτω καθ' ἑκάςην ἡμέραν ἕως ἑβδόμην, καὶ τῇ ὀγδόῃ λυέσθω. εἶτα γυμνωθεὶς, καὶ λευτίῳ περιζωσάμενος τῷ Α'γίῳ Μύρῳ χριέσθω, ὡς γε δὴ καὶ οἱ βαπτιζόμενοι. καὶ ἔτω τῆς θείας μεταλήψεως ἀξιούσθω, εἶτα εἰ ἡμέραις ὀκτὼ ἑτέραις, τῆς ἱερῶν εἰ ταῖς Ε'κκλησίαις συναξέων μηδόλως ἀπολιμπανέσθω· ὥσπερ δὴ καὶ οἱ βαπτιζόμενοι.

Εἰ δέ τις τέλειος ὢν τὴν ἡλικίαν ἐλήφθη, καὶ βασανίοις ἀναγκασθεὶς τὰ τῆς οἰκίας ἐξωμόσατο πίςεως, τυγχανέτω καὶ ἔτος φιλανθρωπίας. πλὴν πρῶτον μὲν νηςευέτω δύω τεσσαρακοςὰς ἡμερῶν, κρεῶν ἀπεχόμενος, τυρῦ, καὶ ὠῶν. καὶ εἰ ταῖς ξιστὶ τῆς ἑβδομάδων ἡμέραις οἴνου τε καὶ ἔλαιον μὴ προσιέσθω. ἐκτενεῖς τε ποιείσθω δεήσεις καὶ γονυκλισίας ὑπόση δυνάμις. εἶτα πληρωμεόων τῆς δύω τεσσαρακοςῶν τὰς ἱλασηρίους δίχὰς ἀκροάσθω, καὶ τὰ ἑξῆς ὡς προδεδήλωται καὶ ἐπ' αὐτῷ γινέσθω.

εἴας δίχας καθ' ἑκάςην ἀκυέτω, ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ καὶ τῇ ὀγδόῃ παραπλησίως τῷ προτέρῳ λυέσθω· καὶ εἰς ὀκτὼ ἑτέρας ἡμέρας ταῖς τε ταῖς Ε'κκλησίαις συνάξεσι χολασάτω.

Τῷ δ' ἐκ προαιρέσεως αὐτομολήσαντι πρὸς τὴν ἄρνησιν, Κανὼν μεὸ ἐπίκειται φοβερός. ἀλλὰ δίμ τὴν ἄφατον τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίαν, συμπαθῶς καὶ τοῦτον θεραπευτέον. ἐπὶ δύω ἔτη εἰαυτὸς νηςευέτω, κρεῶν ἀπεχόμενος, καὶ τυροῦ καὶ ὠῶν. ἐν δέ γε ταῖς ξιστὶ τῆς ἑβδομάδων ἡμέραις καὶ ἐλαίου καὶ οἴνου τὼ μετάληψιν παραιτείσθω· γονυκλισίας ἑκάςης ποιῶν κατὰ τὸ μέτρον τῆς οἰκείας δυνάμεως, ἑκατὸν, ἢ διακοσίας· πληρωθεόντων δὲ τῆς δύω εἰαυτῶν, ἐπὶ ἕπτὰ καὶ ἔτος ἡμέρας τὰς ἱλασηρίους δίχὰς ἀκροάσθω, καὶ τὰ ἑξῆς ὡς προδεδήλωται καὶ ἐπ' αὐτῷ γινέσθω.

ΠΕΡἸ ΓΟΗΤΕΊΑΣ.

Τοὺς μεόι γοητεύειν, ἢ φαρμακείαν ἐξαγορδίουσας, ὁ μὲν θεῖος Βασίλειος εἰ τῷ ἑξηκοςῷ πέπτῳ Κανόνι τῆς τῶν φονέων ἐπάγει ἔτεσιν ἑπτὰ εἰς ἔτη εἴκοσι χρόνους δίηκοντι.

Ἀλλὰ δὴ καὶ τοὺς μαθητὰς ἑαυτὸς ἐπιδιδόντας εἰ τῷ ἑβδομηκοςῷ δευτέρῳ Κανόνι διαιρέσει καὶ αὖθις χρηταμενος, τοὺς μὲν ἐπ' ἀθενήσει τῆς ἡμῶν πίςεως προσιόντας ἐκείνοις, τὸν χρόνον καὶ αὐτοὺς τῆς ἀρνησα-

μεώων οἰκονομῆδαι κελδίει· πὼς δὲ δι' ἀνάγκλιν τινὰ κ᾽ μικροψυχίαν πάπις προσεφδγίζας, τὸ μέξον ἧβ᾽ εἰ πορείᾳ πλημμελησαίπων (*) παραφυλάττων παρεγγυᾷ.

Ο' δὲ ἑξηκοςὸς πρῶτος τῆς ἕκτης Σωόδε Κανών, ἐπὶ ἑξαετίαν πὼς δδτέρους καζαδικάζει.

Ο' δὲ τῆς εἰ Ἀγκύρᾳ εἰκοςὸς τέταρτος, ὁ πλέον τῆς πεζαετίας τὸ αὐτῶν ἐπιτιμίαν ἐκτείνει.

Ἀνάγνωδι κὴ τὸν ζδακοσὸν ἕκτον Κανόνα τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Σωόδε περὶ τῆς πάτων διεξιόνζα δζαφορᾶς.

Ο' δὲ νησδτὴς Ἰωαάννης, τῖς γοητείαν ἢ φαρμακείαν ἐζαγορδδσιν, ἐπὶ ζία ἔτη τῆς μετανοίας αὐτοῖς τὸ οἰκονομίαν σωτέμνει. εἴγε προδυμηθεῖεν ἡμέρας ἑνὰςης περὶ πλείςε τὸ νηςείαν ποιεῖδαι. Καὶ μετὰ ὥραν ἐννάτην ἀπεςυλημείᾳ κὴ ξηρᾷ ζοφῇ χρῆδαι· κ᾽ ὅσον ἀπεχνῶς δπζῆν, ἀλλὰ κ᾽ προσκυνήσεις ποιεῖν δζακοσίας πεντήκονζα· τὸ μέτωπον δὲ λαβῶς τῇ γῇ προσεδρείονζας.

Τάπις δὲ δδώει κ᾽ ἧβ᾽ γυναικῶν τὰς ποιάσας περιαπζα, κ᾽ μαντείας μεπερχομένας.

(*) Παραφυλάττειν.

Ο'ΠΩΣ ΤΗ'Σ ΜΕΤΑΝΟΙ'ΑΣ

Χρόνος ὁ νησδτὴς σωέτεμεν.

Το' δὲ ὅπω συντέμνειν ἡμᾶς, φησὶν, πὰς τῆς μετανοίας χρόνους, ὐκ ἂν δόξοις μὴ λόγον σῴζοντῖς ὀρδῶς ὡς οἶμαι λογιζομένοις. Ἐπεὶ γὰρ ὅπε παρὰ τῷ μεγάλῳ Παζρὶ Βασιλείῳ, ὅτε μὲν παρὰ τοῖς ἀρχαιοτέροις ἧβ᾽ δεσμεσίων ἡμῶν Πατέρων, νησεία τις ἢ ἀγρυπνία, ἢ γονυκλισιῶν ἀριδμὸς ὡείδη τοῖς ἁμαρτάνσι· μόνη δὲ τῆς Ἱερᾶς Ἀνοχῆ Κοινωνίας, δι' ὧν ἡμεῖς ἐκινήδημεν, τοῖς γνησίως μετανοῦσι κ᾽ τῷ σάρκα σκληραῖς ἀγωγαῖς καζεύχειν προδυμουμένοις, κ᾽ βίον δίγνωμόνως μετιέναι, τῆς πρώην κακίας ἀντίρροπον κ᾽ τὸ μέξον τῆς ἐγκρατείας, ἀντιμεξεῖν αὐτοῖς κ᾽ τῷ τὸ χρόνῳ τῆς μετανοίας ἐλάττωσιν· οἷον ὅτις οἴνῳ μὴ πίνειν ἐπὶ ῥηταῖς ἡμέραις καζδέξαιτο, ἑαυτὸν κ᾽ ἡμεῖς ἐκείναμεν ἀφαιρεῖν ἕνα τῆς ἐλευδείας τὸ αὐτὸ πταίσματι πρὸς ἧβ᾽ Πατέρων ἐπιτιμίας. ὡσαύτως εἰ κρέως ἐγκράτειαν ἐπαγγέλεται πρὸς καιρὸν, ἕτερον ἡμεῖς χρόνον ἐκκόπτειν ἐδοκιμάσαμεν. ἢ τυρῷ κ᾽ ὠῶν, ἢ ἰχθύος, ἢ ἐλαίῳ, κ᾽ ὅπω καθ' ἑνάςην ἐγκράτειαν ἑνὸς ἧβ᾽ τοιάπων εἰδῶν, ἕνα χρόνον περιαιρεῖν· ὁ μὴν ἀλλὰ κ᾽ εἰ συχναῖς γονάπων κλίσεσι τὸ θεῖον ἐξιλ-

μανίζειν αἱρῆται ὁμοίως ποιεῖν· καὶ μάλιστα εἰ φιλότιμον πρὸς ἐλεημοσύνην, καὶ τῆς δυνάμεως ἐκ ἀποδέουσαν τὴν προαίρεσιν ἐπιδείκνυται. εἰδὲ καὶ μετὰ τὸ παράπτωμα τὸν θεοφιλῆ τις καὶ μονόζοπον βίον ἐπῆλθεν, ἔτι σωτηριωτέραν αὐτῷ μνησθεῖσαν ἄφεσιν καλῶς ἔχειν ἐδοκιμάσαμεν. διὰ βίᾳ μέλοντι κακοπάθειαν μετιέναι ἀγωγῇ τοιᾷδε προσήκουσαν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΠΙΘΥΜΗΤΙΚΟΥ ΜΕΡΟΥΣ.

Ὡς γὰρ τὰ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ μέρους ἄρηται τῆς ψυχῆς ἕπω θεραπεύειν.

Ὁ διὰ τῶν λογισμῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν τῆς ἡδονῆς προσβολὴν, ὡς ἁμαρτίαν μήπω ἀπεργασμένην, καὶ ἀνεπιτίμητος τὸ παράπαν.

Ὁ σωδασμὸς, μετανοίας ἀποκλωύεται δώδεκα.

Ἡ πάλη, ἢ σεφανῶν ἢ τιμωρίας ἀξία.

Ἡ συγκατάθεσις, αἰτία καὶ ἀρχὴ τῶν ἐπιτιμίων.

Ὁ μολυνθεὶς καθ' ὕπνους τῷ τῆς ἐκχύσεως πάθει, ἡμέραν μίαν τῆς κοινωνίας ἐκβάλλεται, τὸν δὲ πεντηκοστὸν ἄσας ψαλμὸν καὶ τεσσαράκοντα ἐννέα μετανοίας ποιήσας, ἕτω τῇ ῥύπᾳ καθαρθῆναι πιστεύεται.

Ὁ δὲ ἐγρηγορότι τῷ σώματος μολυνθεὶς, εἰς ἑβδόμην ἡμέραν τῆς κοινωνίας εἴργεται, τὸν πεντηκοστὸν καθ' ἑκάστην ἄδων, καὶ τεσσαράκοντα ἐννέα μετανοίας ποιῶν.

ΠΕΡΙ ΜΑΛΑΚΙΑΣ.

Ὁ μαλακίαν διαπραξάμενος, τεσσαράκοντα ἡμέρας ἐπιτιμᾶται, ξηροφαγίᾳ διαιτώμενος, καὶ μετανοίας ἑκάστης ποιῶν ἑκατόν.

Ἡ δὲ εἰς ἀλλήλας μίξις οἷα διπλοῦ ἐργαζομένου τὴν μαλακίαν, μέχρις ὀγδοήκοντα ἡμερῶν τὸ διπλοῦν ἐπιτίμιον δέχεται.

Ἡ δέ τις ἅμα τῷ κλήρῳ πρὸ τοῦ ἱερωθῆναι τῷ τῆς μαλακίας περιέπεσε πάθει, μὴ θαρρῶν ἴσως ὡς παρὰ τοῦτο μόνον τῆς ἱερωσύνης ἀποπεμφθήσεται, ἀποχρῶσαν πρότερον δεξάμενος ἐπιτιμησιν, ἵνα εἰς ἱερωσύνην ἐρχέσθω· εἰ δὲ πάντῳ μετὰ τὴν ἱερωσύνην ἐάλω, ἐπὶ ἐνιαυτὸν ἕνα ταύτην ἀργήσας, καὶ τοῖς εἰωθόσιν ἐπιτιμίοις σωφρονισθεὶς, πρὸς τὴν ἱερωσύνην ἐπανιέτω· εἰ δὲ μετὰ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἁμαρτίας, δὶς, ἢ τρὶς τοῦτο ἐργάσαιτο τῆς ἱερωσύνης παυσάμενος, εἰς ἀναγνώστου τάξιν ἐρχέσθω.

Ἀλλὰ καὶ ἅμα γυναικῶν ἢ εἰς ἀσωτασμοὺς ἀνδρὸς ἐλθοῦσα καὶ ἐπιαφὰς μὴ μέντοι διαφθαρεῖσα τὸ τῆς μαλακίας ἐπιτίμιον δέχεται.

ΠΕΡΙ' ΠΟΡΝΕΙ'ΑΕ.

ΤΟ'ν πόρνον, ὁ μὲ τείπε τ̃ Α'γίου Γρηγορίυ Καν̃ών, εἰς χρόνυς ἐννέα τ̃ν ἁγιασμάτων ἀπείργει.

Ε'ΙΣ ἐπ̃αετῆ δὲ καιρὸν ὁ πεντηκοσὸς σ̃ύναπος τ̃ μεγάλου Βατιλείυ Καν̃ών.

Ο' δὲ εἰκοσὸς πρ̃τος αὐπ̃ῦ, τὸν γυναικὶ σωοικοῦ̃α, καὶ πορνείᾳ περιπεσόν̃α· πλέον δ'Ἰυέσθαι ἀξιοῖ, ἢ τὸν μὴ συζ̃ν̃α γυναικὶ κ̃ τ̣ῷ πάθει πίτῳ ἀλόν̃α.

ΜΟΝΑΧΟΤ'Σ δὲ πορνδ'σαν̃ας, ἢ Καινονικᾶς· ὁ ἑξηκοσὸς αὐτ̃ τ̣ῷ ἐπιτιμίῳ τ̃ῖς μοιχείας καθυποβάλλει. αὐθ' ὧν ἠθετήκασι τ̃ Πνδμαπικ̃ νυμφίυ Χρισ̃ τὼ σωάφειαν.

Ο' δὲ πεσαρακοσὸς τέ̃αρπος τ̃ς ἕκπης Σιωόδυ, ὁδὸν πλέον τ̣ῆς κοσμικῶν ἐπιτιμᾶ̃θαι κελδ'ει. καὶ τ̃πον οἶμαι τὸν Καν̃όνα προσῆκεν τικᾶ̃ν, οἷα τ̣ῆς ἄλλων κ̃ με̃αγενέσερον κ̃ φιλανθρωπότερον.

Η'ΜΕ̃ΙΣ δέ, φησιν ὁ ηησδλτὴς Γωαν̃ης, διετ̃ χρόνον μὴ κοινωνεῖν ὑποτεθέμεθα τ̣ῆς πορνδ'σαντι, εἴγε μετὰ τὼ σ̃νάτην προθυμεῖται ξηροφαγίᾳ χρ̃ῆθαι, κ̃ μετανοίας ποιεῖν δ'ακοσίας πεντήκον̃α. ἐὰν δὲ ἀμελῶς ἔχῃ τὸν ὁρισθεν̃α τ̃ῖς Παξάσι πληρώπω χρόνον.

Τὰς

ΓΑΣ δὲ πρὸ αὐάγκιλω γινομένας φθορὰς παρὰ βιαίων ἀνδρ̃ν ἢ Δεσποτ̃ν, ἀνδ'θύυς εἶναι ἔκριναν οἱ Πατέρες. Καὶ μάλισα ὁ τεσαρακοσὸς σ̃ύναπος τ̃ μεγάλυ Βατιλείου. Κλεπικὰς δὲ πορνδ'σαν̃ας ὁ τειακοσὸς δ'δ'τερος τ̃ μεγάλου Βατιλείυ Καν̃ὼν καθαιρεῖθαι, ἀ μὴν κ̃ ἀφορίζεθαι διορίζεται.

ΠΕΡΙ' ΓΑ'ΜΩΝ ΚΑΙ' ΤΡΙΓΑ'ΜΩΝ.

Ε'Πὶ τ̃ν διγάμων σ̀ δ'. Καν̃όνι φησὶν ὁ μέγας Βατίλειος σ̀ιαυτὸν σ̃ύα τινὲς ὤρισαν. ἄλλοι δὲ δύω. τ̃ς δὲ τειγάμους σ̀ ξισὶν ἔπεσιν, ἢ δ'. ἀφορίζουσι. σωνήθειαν δὲ, φησὶν, ἐλάβομεν ἐπὶ τ̃ν τειγάμων πεντετίας ἀφορισμόν. μὴ διαστομένου δηλ. τοῦ γάμου, ὅταν μὴ τέκνα πύτοις ἐκ τ̃ν προτέρων γάμων παρ̃ῇ.

ΠΕΡΙ' ΜΟΙΧΕΙ'ΑΣ.

ΤΟ'ν μοιχὸν ὁ γ'. τ̃ Νύστης Καν̃ὼν, εἰς ιή. ἔτος τ̃ς θείας ἐξωθεῖ Κοινωνίας.

Ο' δὲ νή. τ̃ τ̃ μεγάλυ Βασιλείου Καν̃ὼν μετὰ έ. καὶ ί. ἔτη τὼ Κοινωνίαν αὐπ̃ῦ τ̃ν ἁγιασμάτων ἐφίκτι.

Ο' δὲ κ'. τ̃ς σ̀ Α'γκύρᾳ Σιωόδυ μετὰ χρόνον ἑπ̃αετῆ τ̃ τελείυ τυγχάνειν δ'ακελδ'εται.

Η'-

Η͂ΜΕΙΣ δὲ, φησὶ, μετὰ γ'. ἔτη τῆς Κοινωνίας μετέχειν αὐτὸν ἀξιοῦμεν, μὴ δυσχεραίνοντα τὴν μετὰ τὴν σύνατιν ξηροφαγίαν. ἀλλὰ μετανοίας ἑνὸς βάλλοντα στ'. ῥᾳθύμως δὲ διακείμενον τὸ τέλος τῶ καιρῶ πεσμεύειν ὃν οἱ Πατέρες ὡρίσαντο.

ΟΣ͂ δὲ ἡ γυνὴ μεμοίχδεται, οὗτος εἰς Ἱερωσύνην ἐλθεῖν οὐ δύναται. ὁ ἡ. Κανὼν τῆς σ' Νεοκαισαρείας τῶτο φησί.

ΤΗ͂Ν δὲ μετὰ τὴν χειροτονίαν τῦ ἀνδρὸς μοιχδεῖσαν, ἢ λῦσαι, ἢ παῦσαι αὐτὸν τῆς Ἱερωσύνης κελδίει.

Ο͂ δὲ ιή. τῆς ἕκτης Συνόδου. τὸν τὴν ἑτέρῳ μεμνησδμένην γάμῳ ἐρχόμενον ὡς μοιχὸν καταγινώσκειν.

ΠΕΡΙ͂ ΣΤΖΕΤΞΕΩΣ ΜΕΤΑ͂ ΑΙΡΕΤΙΚΩ͂Ν.

Αἱρετικῇ δὲ σὺ συναφθεὶς γυναικὶ ὀρθοδόξος, ἢ τὸ ἀνάπαλιν ἄκυρον εἶναι τὸν γαμὸν ὁ οβ'. Κανὼν αὐτῆς διορίζεται ἢ τὸ ἄθεσμον διαλύεσθαι συνοικέσιον. ἐπιμένοντας δὲ τῶν ἀφορίζεσθαι.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ͂ ΑΙΜΟΜΙΞΙ͂ΑΣ.

Τῶν αἱμομιξίᾳ περιπεσόντων. ὁ μὲν εἰς ἀδελφὴν ἰδίαν ἀχημονήσας, ἢ τὸν μέγαν Βασίλειον, εἰς πέντε ἢ δέκα ἔτη τῆς Κοινωνίας εἴργεται.

Η͂μεῖς δὲ μετὰ ἔτη. γ'. τῆς Κοινωνίας αὐτὸν ἀξιοῦσθαι κελδίομεν, εἰ μέχρις ἑσπέρας νησδεῖν αἱρεῖται, ἢ ξηροφαγεῖν, καὶ μετανοίας καθ' ἑκάστω φ'. ποιεῖν. εἰς δὲ νύμφην ἢ τὸν μέγαν Βασίλειον εἰς δέκα ἔτη τῆς Κοινωνίας ἐκβάλλεται. ἡμεῖς δὲ φαμὲν εἰς ἔτη δύω, εἰ μετὰ τὴν θ'. ξηροφαγῶν καὶ μετανοίας καθ' ἑκάστω τεσσαράκοντα ποιῶν· ἀμελείᾳ δὲ δελδών, τὰ ὀφειλόμενα τοῖς Παχάσιν ἔτη πληρώτω.

ΠΕΡΙ͂ ΤΟΥ͂ ΜΙΓΈΝΤΟΣ ΤΗ͂, Ι͂ΔΙΑ͂, ΠΕΝΘΕΡΑ͂.

Τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ὑπόκειται, ἢ ὁ τῇ ἰδίᾳ ἐπιμανεὶς πενθερᾷ, τῆς γυναικὸς αὐτῦ μὴ χωριζόμενος, κατὰ τὸν λέγοντα νόμον, τὰ ἐξ ἀρχῆς βέβαια ἐκ τῶν ἐπισυμβαινόντων, οὐκ ἀκυροῦται, ἀλλὰ πανταχῦ ἔχον ἰερὰ καὶ θεία Σινόδος, ὡς τοιῦτον ἐξάγιστον εἰργασμένους ἁμάρτημα εἰς ἐξαετίαν ἀκοινωνη-

νωνήσας μόνων ψηφίζεται τῷ ὑποτεταγμένῳ Κανόνι δυλλέοντας, μῆνας ἓξ κρεῶν εἰς τροφὴν καθ' ἅπαξ ἀπέχεσθαι, εἰς δὲ τὰς ἱερὰς τῆς Ἐκκλησίας συνάξεις δι' ἅπαντὸς παραγενομένους, εἰ μήτε νόσος, ἢ ἄλλη ἀπαραίτητός τις χρεία συμβαίη αὐτοῖς, ἵστασθαι τῆς Ἐκκλησίας προσκλαίοντας, καὶ τὴν τῶ ἀνομήματος παρὰ Θεῶ αἴτησιν συγχώρησιν· μήτε αὐτίδωρον λαμβάνοντας, μήτε ἁγιάσματος πίνοντας. εἰ μήτε ἡ Ἁγία τῶν Φώτων ἐπισαίη παραμονή. μόνον δὲ τὸ εἰς ὄνομα τῆς Παναγίας ἄρτον ὑψοῦντας, δι' λαβῶς ἐσθίειν εἰς ἐνέχειρον τῆς τῶ Θεοῦ φιλανθρωπίας. ἀλλὰ καὶ τὰς ἱερὰς εἰκόνα ἀδεῶς τοῖς χείλεσι μὴ ἁπτάζεσθαι· (*) ὅτι μετὰ πάντων ὑποπόδια μετὰ φρίκης πανοπλίας. παρ' ὅλας μέντοι τὰς ἓξ ἑαυτὰς καθ' ἡμέρας μετανοίας ποιεῖν ρ'. αὐδ Σαββάτῳ καὶ Κυριακῆς· δ'. δὲ πάσαν καὶ ς'. ξηροφαγίαν ἁπτάζεσθαι· ἰχθύων ἀπεχομένους, καὶ οἴνου, καὶ ἐλαίου. δυσὶ δὲ ἑαυτοῖς σῶδον ἴσασθαι τῆς Ἐκκλησίας κατόπιν τῶν ψαλόντων, καὶ ἀκροᾶσθαι τῆς θείας ὑμνωδίας· τὰς δὲ λοιπὰς ξεῆς, καὶ τὸν ἥμισυ ἑαυτὸν συνίσασθαι τοῖς πιστοῖς καὶ σωδίχεσθαι. καὶ ἔτω μετὰ τὸν τῶν ἓξ ἐτῶν ἀπαρέθμησιν τῆς Κοινωνίας ἀξιωθῆναι. πλὴν καὶ ταῦτα παρατηρητέον. ἐλεημοσύνας ποιεῖν κατὰ δύναμιν, μάλιστα δὲ κατὰ τὰς εἱρημένας τῶν ἡμερῶν νηστίμους· δ'. καὶ κατὰ ς'. φημί. ὅσα γὰρ τάκτας ἐσθίειν

(*) Ὅτι μὴ τὰ πάντων.

ἓξὴν

ἓξὴν τῦ Κανόνος μὴ ἐπικειμένῳ, ταῦτα παρέχειν πτωχοῖς καὶ προβέπειν ὑπὲρ αὐτῦ δύχεσθαι. λειτουργίαν τε μίαν εἰ δύποροῦσιν ἑκάστης ἑβδομάδος πέμπειν εἰς τὸν ναόν. ψδύδς τε ἀπέχεσθαι, καὶ ὄρνεων οἷς ἐπιορκία πολλάκις συνέζευκται. θανατηφόρῳ δὲ νόσῳ περιπεσόντας ἀξιῶσθαι τῆς θείας Κοινωνίας. ῥαϊσαντας δὲ εἰ ἐκείνῳ πάλιν γίνεσθαι τῆς μετανοίας τῷ βαθμῷ· ᾧ καὶ πρὸ τῆς κῆ ἀνάγκαν δοθείσης αὐτοῖς Κοινωνίας ὄντες ἐτύγχανον· κατανύξωσι καρδίας, καὶ θερμοῖς δάκρυσι τὸ τῆς ψυχῆς ἄγος ὁπόση δύναμις ἐκκαθαίρειν.

ΟΥΤΟΣ ὁ Κανὼν καὶ γόνοσι καὶ μοιχοῖς, καὶ ἀνδροφόνοις, ἁρμόδιος, καὶ πᾶσι τοῖς ἐγκλήμασι βαρυπάτοις περιπεσοῦσι· καὶ τὸν προσώπων μόνον ὠφελῶ καὶ δάθεσιν καὶ μετάνοιαν, ἢ συσελλόμενος, ἢ ἐπιτεινόμενος.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΑΦΕΔΡΩ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΤΑς ἐν ἀφέδρῳ γυναῖκας μηδενὸς τῶν Ἁγίων ἅπτεσθαι μέχρις ζ'. ἡμερῶν ὁ β'. Κανὼν τῦ Ἁγίου Διονυσίου. ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ ζ'. τῦ Τιμοθέου. τῦτο καὶ ὁ παλαιὸς παραγγέλλει νόμος. ἀλλ' ὁ δὲ ἀνδράσι μίγνυσθαι συγχωρεῖ. συμβαίνει γὰρ παρὰ τῦτο ἀθεεῖ καὶ ἀξίπλα γίνεσθαι τὰ σπειρόμενα. ἐν-

τὰ-

τάξεσι καὶ ὁ θεῖος Μωυσῆς τὸν λελωβημένον Πατέρα κατέλυσεν ὅτι δι' ἀκρασίαν τῆς γυναικὸς τὸν καθαρισμὸν οὐκ ἀνέμενε.

ΤΗ'Ν δὲ ἐν τῷ καιρῷ τῆς καθαρσίας ἀψαμένην τῶν θείων μυστηρίων, μ'. ἡμέρας ἀκοινώνητον εἶναι κελεύουσι.

ΠΕΡΙ' Α'Ρ'ΡΕΝΟΜΑΝΙ'ΑΣ.

Ο' Τὴν ἀχημοσύνην ἐν ἄῤῥεσι διαπραξάμενος, τῷ μὲν γ'. τῶ Νύσσης Κανόνι ἔτη ιή. τῆς Κοινωνίας ἐκβάλλεται. τῷ δὲ ξβ'. τῶ μεγάλω Βασιλείῳ εἰς ιέ. ἔτη. ἡμῖν δὲ ζία ἔτη τῆς Κοινωνίας εἴργεσθαι τὸν τοιοῦτον ἔδοξε, κλαίοντα καὶ γνησίοντα καὶ πρὸς ἑτέραν ξηροφαγοῦντα καὶ μετανοίας διακοσίας ποιοῦντα. περιπλείονος δὲ τινὸς ῥαιθύμου ποιούμενος τὰ ιέ. ἔτη πληρώτω.

ΠΑΙΔΙ'ΟΝ δὲ πρός τινος φθαρὲν εἰς ἱερωσύνην οὐκ ἔρχεται. εἰ γὰρ καὶ ἐκεῖνο διὰ τὸ ἀτελὲς τῆς ἡλικίας οὐχ ἥμαρτεν· ἀλλὰ τὸ αὐτῶ σκεῦος ἐρράγη, καὶ εἰς ἱερὰν ὑπουργίαν ἄχρηστον γέγονεν. εἰ δὲ εἰς τὸν μηρὸν τινὶ ῥοπὴ ἐδέξατο προσφόρως ἐπιτιμώμενον προβῆναι οὐ κωλυθήσεται.

ΠΕΡΙ' ΤΟΥ̃ ΘΥΜΙΚΟΥ̃,

Μέρος τῆς ψυχῆς ἕνατον Περὶ φόνου.

Τὸν αὐθρωφόνον ὁ μὲν παλαιὸς νόμος ἀποθνήσκειν κελεύει. ὁ δὲ μέγας Βασί. ἐν τῷ ις'. Κανόνι. τὸν ἑκούσιον φόνον εἰς κ'. ἔτη τῆς Κοινωνίας ξηραγκίζει. τὸν δὲ ἀκούσιον εἰς ί. ἡμεῖς δὲ εἰς ζιετίαν, ἤγε μετὰ τινὰ μέτρια ἑτέρας ἰατρείαν ὁ αὐτόχειρ ἀκριβεστάτη χρῆται ξηροφαγίᾳ, καὶ μετανοίας προθυμεῖται καθ' ἑκάστην ποιεῖν τριακοσίας. καθηρὸς δὲ διαπεράσας, τὸν ὅρον τῶν Πατέρων πληρώτω.

Ο' δὲ κβ'. τῆς ἐν Α'γκύρᾳ Συνόδου, τὸν ἀκούσιον φόνον ἐργασαμένους ὁ μὲν πρότερος ὅρος, φησὶν, ἐν ἑπταετίᾳ κελεύει τὴν τελείαν μετάληψιν. ὁ δὲ β'. τὴν πενταετῆ χρόνον αὐτοῖς.

ΤΟΥ̃Σ ἐν πολέμοις φονεύσαντας ζιῶν ἐτῶν τῆς Κοινωνίας ἀπείργει ὁ μέγας Βασίλειος ἐν ιγ'. Κανόνι. ὡσαύτως καὶ τοὺς λῃστὰς αὐτεπιξιόντας ἐν τῷ νέ. Κανόνι. κληρικοὺς δὲ καθαίρει.

ΤΑ'Σ φθειρούσας τὰ ἔμβρυα κατ' ἐπιτήδευσιν, καὶ τὰς διδούσας καὶ τὰς λαμβανούσας φάρμακα ὥστε ἀμβλωθείσαι καὶ ἄωρα τὰ βρέφη ἐκπεσεῖν, φόνου δίκην ἐπέχειν ἐν τῷ β'. καὶ ή. Κανόνι ὁ μέγας Βασίλειος φησί. ἡμεῖς δὲ μέχρι τῶν έ. ἢ καὶ ζιῶν τὸ πλεῖον

οἰκονομεῖσθαι ταύτας ὀφείλομεθα. Ἡ δὲ ἀκουσίως τὸ βρέφος ὑποβαλοῦσα εἰς ἓν ἔτος τῷ ἐπιτίμοις δέχεται.

Ἡ δὲ τῷ βρέφει κοιμωμένη καὶ ὑποπνίξασα μετὰ ἔτη γ'. τῆς κοινωνίας ἀξιοῦται. κρεῶν ῥητὰς ἡμέρας ἀπεχομένη καὶ τυροῦ, καὶ τὰ λοιπὰ ἐμπόνως ἐπιτελοῦσα. καὶ εἰ μὲν ἐκ ῥαθυμίας ἢ ἀκρασίας τῶν γονέων τοῦτο συνέβη φόνῳ ἑκουσίῳ παρόμοιον, οἱ δὲ ἐξ ἐπιβουλῆς τοῦ αὐτοκειμένου, συγγνώμης τὸ πρᾶγμα ἄξιον. πλεῖω καὶ τοῦτο δεῖται μετρίων ἐπιτιμίων. δι' ἕτερα γὰρ παίσματα ἡ ἐγκατάληψις αὕτη γέγονε.

Ἡ καταφρονήσασα τοῦ κυήματος, καὶ τῇ ἀμελείᾳ ταύτης ὑποφθαρέντος, ἑκουσίῳ φόνῳ δίδωσι δίκας.

Παιδίον ἀβαπτίστου ἀποθανόντος, τῇ τῶν οἰκείων γονέων ἀμελείᾳ εἰς γ'. ἔτη οἰγονοῦς τῆς κοινωνίας ἐμβάλλονται. ξηροφαγοῦντες ἐν αὐτοῖς καὶ γονάτων κλίσεσι τὸ θεῖον ἐξιλεούμενοι κλαυθμῷ καὶ τῇ κτῇ δώραμιν ἐλεημοσύνῃ, ποιοῦντες καὶ μετανοίας μ'. καθ' ἑκάστην.

Μοναχὴ, ἑτέραις συνεγνωκυῖα μοιχείᾳ ἢ παιδοφθορείᾳ, καὶ μὴ φανερώσασα τῇ προεστώσῃ. ἴσον ἔχει τὸ ἐπιτίμιον τῇ πραττούσῃ κατὰ τὸν οά. Κανόνα τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

ΤΑ'Σ ἐκτιθεμένας τὰ οἰκεῖα βρέφη πρὸς ταῖς εἰσόδοις τῶν Ἐκκλησιῶν ὡς φονευτείας ὁ νόμος κολάζει, καίτινες ἀνελόμενοι ταῦτα περιποιήσονται.

ΟΙ' λῃσαὶ τῷ κείματι τῶν ἀνδροφόνων ὑπάγονται.

ἐπει-

ἐπειδὴ καὶ τῷ μιαιφονίαν εἰς συμμαχίαν τοῦ σπουδαζομένου παραλαμβάνουσι.

ΠΕΡΙ' ΚΛΟΠΗ̃Σ.

Ὁ Κλέπτης κατὰ τὸν ξά. Κανόνα τοῦ Μεγάλου Βασιλείου εἰ μὲν ἑκουσίως ὁμολογήσεται, εἰς ἔτος ἓν ἀφορίζεται· εἰ δὲ ἐλεγχθείη, εἰς β'. ἔτη. ἀλλ' ἡμεῖς τὸν ἑκουσίως μετανοοῦντα ἕως μ'. ἡμερῶν τῆς κοινωνίας ἀπείργομεν. τὸν δὲ ἐλεγχθέντα ἕως μηνῶν ἓξ, μετὰ τῷ θ'. ξηροφαγοῦντα καὶ μετανοίας ῥ'. καθ' ἑκάστην ποιοῦντα. ὁ δὲ δημοσίου κλοπῆς ἁλωκὼς περὶ τὰ λεγόμενα κεφαλεώδη κλέμματα, εἰς ἱερωσύνην οὐκ ἔρχεται. ἀλλ' εἰ καὶ μετὰ ταύτην πρὸς πάθει περιπέσοιεν πάντως, τῆς ἱερωσύνης ὑποχωροῦσι κατὰ τὸν κέ. τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

ΤΟ'Ν τυμβωρύχον εἰς ἔτη ἰ. ἀκοινώνητον εἶναι δεῖ. ὁ ξς'. τοῦ Μεγάλου Βασιλείου Κανὼν ὁρίζει. ἡμεῖς δὲ εἰς ἔτος ἓν μετὰ τῷ θ'. ξηροφαγοῦντα, καὶ μετανοίας ψκοσίας ἑκάστης ἡμέρας βάλλοντα.

ΠΕΡΙ' ΓΕΡΟΣΥΛΙ'ΑΣ.

Η Γερουλία ἐλάττονι χρόνῳ, ἢ ἡ μοιχεία κολάζεται κατὰ τὸν Α͞γιον Γρηγόριον Νύσσης. νικονομῶνται δὲ ἕως τελετίας.

ΠΕΡΙ' ΕΠΙΟΡΚΙ'ΑΣ.

Τοὺς ἐξ ἀνάγκης ἐπιορκήσαντας, γ'. ἐτῶν τῆς κοινωνίας ἀπέχεσθαι ὁ πβ'. Κανὼν τ͞ῆ Μεγάλη Βασιλείᾳ διορίζεται. τὰς δὲ χωρὶς ἀνάγκης ιὼ δέκα ἔτεσι ταύτης ἀφίεσθαι. ἡμεῖς δὲ ἕνα χρόνον τῷ κοινωνίαν αὐτὰς δοῦν ὡρίσαμεν ὑπερτίθεσθαι, μετὰ τῶν Θ'. ξηροφαγούντας ϗ δλακοσίας πεντήκοντα καθ' ἑκάστω μετανοίας ποιοῦντας.

Γυνὴ ἔτε Λαϊκὴ, ἔτε Μονάζουσα δι' οἱουδήποτε πταίσμα τῆς Ἐκκλησίας χωρίζεται. ὅτι μη μόνον τῆς κοινωνίας. λέγει γὰρ ὁ Κανὼν ὅτι τ͞ῶ τοιούτῳ ἐποίησε, δλὰ τὸ πολλὰς ὑπὸ αἰχμῆς ἑαυτὰς δλαχειρίσασθαι. ὥσπερ Πρεσβύτερος ἔτε Διάκονος δλὰ τὸ μὴ ἐκδικήσεις δὶς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐμπεσόντος τινὸς ἀκαθάρτου εἰς φρέαρ, ἢ εἰς ἔλαιον ἢ εἰς οἶνον, ὁ τ͞ῶ γδσάμενος ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας κρέατος ϗ τυρ͞ῦ μὴ ἁπτέσθω. ζ'. δὲ μὴ κοινωνείτω.

Ὁ μετὰ τὴν θείαν ἐμέσας μετάληψιν μ'. ἡμέρας τῆς κοινωνίας τῆς θείας ἀφίσαται, τὸν ν'. ᾠδῶν ψαλμὸν καθ' ἑκάστην, ϗ μετανοίας ποιῶν ν'. κἂν ὁπωσδήποτε τ͞ῶτο συμβῇ. εἰ γὰρ ϗ μὴ τέως ἀφορμὴν αὐτὸς οἴεται δ͞ῦναι. ἀλλά γε δι' ἑτέρατινα ἴδια πταίσματα τ͞ῶτο παρεχωρήθη.

ΠΕΡΙ' ΤΗ͞Σ ΓΕΡΟΤΡΓΙ'ΑΣ.

Πῶς Διὰ ε'. Δ'λογιῶν τελεῖται.

Ετ͞ρομεν ιὼ τοῖς θείοις διδάγμασι τ͞ῶν θείων Ἀποστόλων, ὅτι δεῖ πάντε δ'λογιῶν τὴν Ἱερουργίαν τελεῖν μόνον, ἔντε πολλῶν ὑποθέσεων. διὸ ϗ αὐτὸς ὁ Σωτὴρ τ͞ὸς ε'. ἄρτους δ'λογήσας εἰς πλησμονὴν θείαν τ͞ῶν θαυμάτων. ιὼ δ'γε τῇ παραδόσει τ͞ῶν μυστηρίων, ἄρτον, φησί, δ'λόγησε. δ͞ῆλον δ' ὡς ὑδαμῶς τι κεκώλυται ϗ μετὰ μιᾶς δ'λογίας Ἱερουργῆσαι ιὼ βιαίῳ καιρῷ, καθὼς ϗ ἡ τ͞ῶν προηγιασμένων γίνεται δι' ἑνὸς ἄρτου. πλὴν δεῖ τ͞ῶτο ἀεὶ ϗ πάντοτε ἡ τελετὴ πέντε δ'λογιῶν ἢ προσκομιδὴ χρὴ γίνεσθαι ὑπὸ τ͞ῶν θείων ἐκείνων. κἂν δέκα ὦσι, κἂν οἱασοῦν ὑ χρὴ πλειοτέρων ἄρτων εἰς προσκομιδήν.

Λ'λλ' ἂν ϗ αἱ προσκομισθεῖσαι δ'λογίαι ὑπὸς τ͞ῶ

ναῦ ὥειςαι τῦ ἑδίου ἰδίως, ἀλλ' ὐχὶ ἔξωθεν τῦ ναῦ ὡς σῶσις δλαδὴ γίνεται ἐν τῆς τῦ Ἁγίου Πνεύματος χάριτος τῆς θείας φύσεως καὶ τῆς ἀνθρωπίνης.

ΤΕΛΟΣ.

SISMAÑOGUO

SISMANOGLIO